

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

12 maart 2026

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet
van 15 december 1980 betreffende
de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen ter uitvoering van het
Migratie- en asielpact van de Europese Unie

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	123
Impactanalyse	165
Advies van de Raad van State.....	177
Wetsontwerp	206
Concordantietabel Richtlijn-wetsontwerp	258
Concordantietabel wetsontwerp-Richtlijn	290
Coördinatie van de artikelen	300
Advies van het Controleorgaan op de politionele informatie	560
Advies van het Vast Comité I	627

DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

12 mars 2026

PROJET DE LOI

modifiant la loi
du 15 décembre 1980 sur l'accès
au territoire, le séjour, l'établissement et
l'éloignement des étrangers en vue de
la mise en œuvre du Pacte sur la migration et
l'asile de l'Union européenne

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	123
Analyse d'impact.....	171
Avis du Conseil d'État	177
Projet de loi	206
Tableaux de correspondance directive-projet de loi.....	274
Tableaux de correspondance projet de loi-directive.....	295
Coordination des articles	443
Avis l'Organe de contrôle de l'information policière.....	594
Avis du Comité permanent R	627

L'URGENCE A ÉTÉ DEMANDÉE PAR LE GOUVERNEMENT
CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.

De regering heeft dit wetsontwerp op 12 maart 2026 ingediend. *Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 12 mars 2026.*

De “goedkeuring tot drukken” werd op 13 maart 2026 door de Kamer ontvangen. *Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 13 mars 2026.*

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp wijzigt de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze wetswijziging geeft uitvoering aan het geheel van rechtsinstrumenten die samen het Europees Asiel en Migratiepact vormen, zoals aangenomen door het Europees Parlement op 14 mei 2024.

Dit wetsontwerp voorziet aldus de implementatie van het Europees Asiel en Migratiepact in België.

RÉSUMÉ

Ce projet de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Cette modification de loi met en œuvre l'ensemble des instruments juridiques constituant le Pacte européen sur l'asile et la migration, tel qu'adopté par le Parlement européen le 14 mai 2024.

Ce projet de loi prévoit ainsi la mise en œuvre du Pacte européen sur l'asile et la migration en Belgique.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp wijzigt de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: “de wet van 15 december 1980”).

Deze wetswijziging geeft uitvoering aan het geheel van rechtsinstrumenten die samen het Europees Asiel en Migratiepact vormen, zoals aangenomen door het Europees Parlement op 14 mei 2024.

Het Europees Parlement heeft hiermee een belangrijke stap gezet richting de verwezenlijking van een Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel (GEAS). In de overwegingen bij Verordening (EU) 2024/1348 wordt het belang van dit GEAS voor de Europese Unie als volgt verwoord:

“(2) Een gemeenschappelijk asielbeleid, gestoeld op de volledige en niet-restrictieve toepassing van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, als aangevuld bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 (het “Verdrag van Genève”), is een wezenlijk aspect van de doelstelling van de Europese Unie om geleidelijk een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen die openstaat voor onderdanen van derde landen en staatlozen die in de Unie bescherming zoeken. Dit beleid moet gebaseerd zijn op het beginsel van solidariteit en een eerlijke verdeling van de verantwoordelijkheid, inclusief de financiële gevolgen, tussen de lidstaten.

(3) Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) is gebaseerd op gemeenschappelijke minimum-normen voor asielprocedures, erkenning en bescherming op het niveau van de Unie, en opvangvoorzieningen, en stelt een systeem in voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het onderzoeken van een verzoek om internationale bescherming. Niettegenstaande de vooruitgang die is geboekt bij de ontwikkeling van het GEAS, zijn er nog grote verschillen tussen de lidstaten wat betreft de toegepaste procedures, de erkenningspercentages, het soort bescherming dat wordt verleend en de materiële opvangvoorzieningen en prestaties voor personen die om internationale bescherming verzoeken of die internationale bescherming genieten. Die verschillen zetten in grote mate aan tot secundaire bewegingen en ondermijnen de doelstelling om te verzekeren dat

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Ce projet de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après dénommée “la loi du 15 décembre 1980”).

La présente modification de loi met en œuvre l'ensemble des instruments juridiques constituant le Pacte européen sur l'asile et la migration, tel qu'adopté par le Parlement européen le 14 mai 2024.

Par cette adoption, le Parlement a franchi une étape importante vers la réalisation d'un régime d'asile européen commun (RAEC). Dans les considérants du règlement (UE) 2024/1348, l'importance de ce RAEC pour l'Union européenne est exprimée comme suit:

“(2) Une politique commune en matière d'asile, reposant sur l'application intégrale et inclusive de la convention de Genève relative au statut des réfugiés du 28 juillet 1951, telle qu'elle est complétée par le protocole de New York du 31 janvier 1967 (ci-après dénommée “convention de Genève”), fait partie intégrante de l'objectif de l'Union visant à instaurer progressivement un espace de liberté, de sécurité et de justice ouvert aux ressortissants de pays tiers et aux apatrides qui recherchent une protection dans l'Union. Une telle politique devrait être régie par le principe de solidarité et de partage équitable des responsabilités entre les États membres, y compris sur le plan financier.

(3) Le régime d'asile européen commun (RAEC) repose sur des normes communes concernant les procédures d'asile, la reconnaissance et la protection offertes au niveau de l'Union et les conditions d'accueil, et établit un dispositif de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale. Nonobstant les progrès réalisés dans l'élaboration du RAEC, il existe encore des disparités notables entre les États membres en ce qui concerne les procédures utilisées, les taux de reconnaissance, le type de protection octroyé et le niveau des conditions matérielles d'accueil et des avantages accordés aux demandeurs et aux bénéficiaires d'une protection internationale. Ces disparités sont des facteurs importants de mouvements secondaires et compromettent l'objectif visant à ce que, dans le RAEC, tous les demandeurs reçoivent le même

alle verzoekers in het GEAS gelijk worden behandeld, waar ook in de Unie zij een verzoek om internationale bescherming indienen.”¹

De uitvoering en omzetting van deze rechtsinstrumenten in Belgisch recht noopt tot grondige wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: “wet van 15 december 1980”).

Het pakket bestaat voornamelijk uit verordeningen en één richtlijn.

Een verordening is ingevolge artikel 288 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Het belangrijkste gevolg van deze rechtstreekse toepasselijkheid is dat verordeningen niet mogen worden omgezet in nationaal recht (overschrijfverbod).

Dit leidt in de eerste plaats tot het schrappen van nationale regels die voortaan in de verordeningen zijn opgenomen. In de tweede plaats worden uitvoeringsregels opgesteld op de punten waar de verordeningen nationale ruimte laten.

Een richtlijn daarentegen is volgens datzelfde artikel verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, doch aan de nationale instanties wordt de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen. De richtlijn moet bijgevolg worden omgezet in nationale wetgeving.

Overzicht van de Europese regelgeving

1. Richtlijn (EU) 2024/1346: opvangrichtlijn

Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking) (hierna: “Richtlijn (EU) 2024/1346”), wordt in de wet van 15 december 1980 gedeeltelijk omgezet.

In tegenstelling tot de overige Europese regelgeving van het pact, is de regelgeving omtrent de opvang van verzoekers een richtlijn. Deze moet bijgevolg omgezet worden in nationale wetgeving.

¹ Overwegingen 2 en 3 Verordening (EU) 2024/1348 (EU) van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU.

traitement indépendamment de l’endroit où ils demandent une protection internationale dans l’Union.”¹

La mise en œuvre et la transposition de ces instruments juridiques en droit belge nécessite des modifications importantes de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers (ci-après: “loi du 15 décembre 1980”).

Le paquet se compose principalement de règlements et d’une directive.

Selon l’article 288 du Traité sur le fonctionnement de l’Union européenne, un règlement est obligatoire dans tous ses éléments et est directement applicable dans tout État membre. La conséquence la plus importante de cette applicabilité directe est que les règlements ne peuvent pas être transposés dans le droit national (interdiction de retranscription).

Cela implique en premier lieu l’abrogation de règles nationales qui se retrouvent désormais dans les règlements. En second lieu, des règles d’exécution sont élaborées pour les points où les règlements laissent une marge de manœuvre nationale.

Une directive, en revanche, est, selon ce même article, contraignante quant au résultat à atteindre pour chaque État membre auquel elle s’adresse, tout en laissant aux autorités nationales la compétence de choisir les formes et moyens. La directive doit par conséquent être transposée dans le droit national.

Aperçu de la réglementation européenne

1. Directive (UE) 2024/1346: directive accueil

La directive (UE) 2024/1346 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant des normes pour l’accueil des demandeurs de protection internationale (refonte) (ci-après: “directive (UE) 2024/1346”) est partiellement transposée dans la loi du 15 décembre 1980.

Contrairement aux autres instruments européens relevant du Pacte, la réglementation relative à l’accueil des demandeurs prend la forme d’une directive. Celle-ci doit par conséquent être transposée dans le droit national.

¹ XXX VERTALING FRANS!!!

In deze wet worden de bepalingen over de vasthouding van verzoekers en bepaalde andere maatregelen omgezet, namelijk:

— artikel 9 Richtlijn (EU) 2024/1346: een vrijheidsbeperking wordt in bepaalde gevallen mogelijk. De verzoeker is in dat geval verplicht op een bepaalde plaats te verblijven en/of aan een meldingsplicht te voldoen;

— artikelen 10-13 van Richtlijn (EU) 2024/1346: een vasthouding gedurende de procedure omtrent de internationale bescherming is mogelijk in limitatief opgesomde situaties en voor zover de waarborgen en voorwaarden bepaald in artikelen 11 en 12 zijn voldaan.

Net zoals in de vorige versie van de richtlijn is de vasthouding van minderjarigen gedurende de procedure om internationale bescherming mogelijk volgens Richtlijn (EU) 2024/1346. In België blijft echter het principe bepaald in artikel 74/9, § 1, van de wet van 15 december 1980 dat stelt dat een minderjarige niet kan worden vastgehouden in een gesloten centrum, ongewijzigd.

2. Verordening (EU) 2024/1347: kwalificatie

Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: “Verordening (EU) 2024/1347”) vervangt de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU en incorporeert het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, zoals aangevuld door het Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: “Vluchtelingenverdrag”) in het Europees recht. Het harmoniseert de criteria voor het in aanmerking komen voor internationale bescherming als vluchteling of als subsidiair beschermde en bepaalt de rechten waarop de beschermde aanspraak kan maken in de lidstaat.

Voor de correcte uitvoering van deze verordening dienen bijgevolg alle bepalingen van de wet van 15 december 1980 die handelen over de criteria tot toekenning, intrekking of opheffing van een beschermingsstatuut te worden geschrapt. Daarnaast worden enkele bepalingen die het statuut van de beschermde in België regelen aangepast, waaronder de bepalingen betreffende de instandhouding van het gezin en het statuut van langdurig ingezetene. Enkele technische aanpassingen worden

La présente loi transpose les dispositions relatives au maintien des demandeurs et à certaines autres mesures, à savoir:

— l'article 9 de la directive (UE) 2024/1346: une restriction de liberté est, dans certains cas, rendue possible. Dans ce cas, le demandeur est tenu de résider en un lieu déterminé et/ou de se soumettre à une obligation de présentation;

— les articles 10-13 de la directive (UE) 2024/1346: un maintien pendant la procédure relative à la protection internationale est possible dans des situations limitativement énumérées et pour autant que les garanties et conditions fixées aux articles 11 et 12 soient respectées.

Tout comme dans la version précédente de la directive, la détention de mineurs pendant la procédure de protection internationale est possible conformément à la directive (UE) 2024/1346. En Belgique, toutefois, le principe énoncé à l'article 74/9, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 selon lequel un mineur ne peut être maintenu dans un centre fermé, reste inchangé.

2. Règlement (UE) 2024/1347: qualification

Le règlement (UE) 2024/1347 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil (ci-après: “règlement (UE) 2024/1347”) remplace la directive Qualification 2011/95/UE et intègre la convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, telle qu'elle a été complétée par le protocole de New York du 31 janvier 1967 (ci-après dénommée: “convention de Genève”) au droit européen. Elle harmonise les critères permettant de bénéficier d'une protection internationale en tant que réfugié ou en tant que personne protégée subsidiaire et définit les droits auxquels la personne protégée peut prétendre dans l'État membre.

Pour assurer la mise en œuvre correcte du présent règlement, il convient dès lors de supprimer toutes les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 qui traitent des critères d'octroi, de retrait ou de suppression d'un statut de protection. Par ailleurs, certaines dispositions régissant le statut des bénéficiaires d'une protection en Belgique sont modifiées, notamment celles relatives au maintien de l'unité familiale et au statut de résident de longue durée. Des ajustements techniques sont en outre

bovendien aangebracht aan de bepalingen over het verblijfsrecht van de erkende vluchteling of subsidiair beschermde.

Verordening (EU) 2024/1347 is van toepassing met ingang vanaf 12 juni 2026 zowel op nieuw ingediende verzoeken, op hangende verzoeken (ingediend voor 12 juni 2026), als op de procedures tot intrekking van de internationale bescherming. Dit betekent dat Verordening (EU) 2024/1347 vanaf 12 juni 2026 het enige juridische kader vormt voor de beoordeling en de criteria inzake verzoeken om internationale bescherming, alsook voor de intrekking van de internationale bescherming en dat alle nationale bepalingen in de wet van 15 december 1980 in dat verband worden opgeheven.

3. Verordening (EU) 2024/1348: asielpprocedure

Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: “Verordening (EU) 2024/1348”) vervangt de Procedurerichtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) en heeft tot doel een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming vast te stellen in de Europese Unie.

Deze verordening stroomlijnt de procedures op het vlak van, onder meer, de rechten en plichten van de verzoekers, het indienen van het verzoek, het persoonlijk onderhoud, de duur van de behandelingsprocedure, de mogelijke beslissingen, de grensprocedure en andere bijzondere procedures, rechtsmiddelen en de leeftijdsbepaling van minderjarigen.

Bijzondere aandacht moet worden geschonken aan de regels over de toepassing van deze verordening. Artikel 79, derde lid stelt immers dat deze Verordening van toepassing is, met ingang van 12 juni 2026, op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026. Verzoeken ingediend vóór 12 juni 2026 blijven onder Richtlijn 2013/32/EU vallen.

Verder is Verordening (EU) 2024/1348 van toepassing, met ingang van 12 juni 2026, op de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026. Indien het onderzoek met het oog op de intrekking

apportés aux dispositions concernant le droit de séjour du réfugié reconnu ou du bénéficiaire de la protection subsidiaire.

Le règlement (UE) 2024/1347 s'applique à partir du 12 juin 2026, tant aux nouvelles demandes introduites qu'aux demandes pendantes (introduites avant le 12 juin 2026), ainsi qu'aux procédures de retrait de la protection internationale. Cela signifie qu'à partir du 12 juillet 2026, le règlement (UE) 2024/1347 est le seul cadre juridique pour l'évaluation et les critères à appliquer aux demandes de protection internationale et aux procédures de retrait de la protection internationale et que toutes les dispositions nationales de la loi du 15 décembre 1980 à cet égard sont abrogées.

3. Règlement (UE) 2024/1348: procédure d'asile

Le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement Européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE (ci-après: “règlement (UE) 2024/1348”) remplace la directive procédures 2013/32/UE du Parlement Européen et du conseil du 26 juin 2013 relative à des procédures communes pour l'octroi et le retrait de la protection internationale (refonte) et a pour objectif d'instituer une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union européenne.

Ce règlement harmonise les procédures notamment en ce qui concerne les droits et obligations des demandeurs, l'introduction de la demande, l'entretien personnel, la durée de la procédure d'examen, les décisions possibles, la procédure à la frontière et d'autres procédures spéciales, les voies de recours ainsi que la détermination de l'âge des mineurs.

Une attention particulière doit être accordée aux règles relatives à l'application de ce règlement. Son article 79, paragraphe 3 dispose en effet que ce règlement s'applique, à partir du 12 juin 2026, à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026 restent régies par la directive 2013/32/UE.

Et le règlement (UE) 2024/1348 s'applique, à partir du 12 juin 2026, à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026. Lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale a été engagé avant le 12 juin 2026, la

van de internationale bescherming vóór 12 juni 2026 is begonnen, valt de procedure inzake intrekking van de internationale bescherming onder Richtlijn 2013/32/EU.

Dit leidt tot een verschillende procedure naargelang de indiening van het verzoek:

1) Voor verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 vormt Verordening (EU) 2024/1348 het rechtskader wat betreft de asielprocedure. Deze bepalingen in de Verordening dienen samen te worden gelezen met de nieuwe wetsartikelen in de wet van 15 december 1980 die worden vastgesteld ter uitvoering van deze Verordening. Het betreft de artikelen in de nieuwe afdeling II*bis*, van Titel II, Hoofdstuk II, getiteld “Procédures in uitvoering van Verordening (EU) 2024/1348”. Een voorbeeld van een dergelijk artikel is de aanwijzing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als beslissingsautoriteit in de zin van artikel 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348.

Naast de artikelen die een uitvoering zijn van Verordening (EU) 2024/1348, zijn er artikelen uit de wet van 15 december 1980 die eveneens van toepassing zijn op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026. Het gaat om bestaande bepalingen in de wet van 15 december 1980 die niet onverenigbaar zijn met Verordening (EU) 2024/1348 en dus verder kunnen worden toegepast. Voorbeelden hiervan zijn de wetsartikelen rond woonplaatskeuze (artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980) en de taal van het onderzoek (artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet).

2) Voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1348 niet van toepassing. Deze verzoeken vallen onder Richtlijn 2013/32/EU zoals omgezet in Belgisch recht. Dit betekent dat de hangende dossiers waarvan de verzoeken werden ingediend voor 12 juni 2026 en die een belangrijke werkvoorraad uitmaken van de asielinstanties onder de huidige asielprocedure blijven vallen.

De artikelen uit de wet van 15 december 1980 die deze procedure vaststellen, kunnen dus niet worden opgeheven, maar dienen – nog geruime tijd – verder te blijven bestaan. Zolang de asielinstanties verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 dienen te behandelen, zijn deze wetsartikelen van belang.

Om de asielprocedure voor “oude” en “nieuwe” verzoeken zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen en te harmoniseren, wordt er voor geopteerd om indien mogelijk de wet van 15 december 1980 aan te passen conform het kader vastgelegd in Verordening (EU) 2024/1348, maar binnen de marges toegestaan door Richtlijn 2013/32/EU.

procédure de retrait de la protection internationale reste régie par la directive 2013/32/UE.

Cela mène à une procédure différente selon la date d'introduction de la demande:

1) Pour les demandes introduites à partir du 12 juin 2026, le règlement (UE) 2024/1348 constitue le cadre juridique pour ce qui concerne la procédure d'asile. Ces dispositions du règlement doivent être lues conjointement avec les nouveaux articles de la loi du 15 décembre 1980 qui sont adoptés pour mettre en œuvre ce règlement. Il s'agit des articles de la nouvelle section II*bis*, du Titre II, Chapitre II, intitulée “Procédures en exécution du règlement (UE) 2024/1348”. Un exemple d'un tel article est la désignation du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides comme autorité responsable de la détermination au sens de l'article 4, paragraphe 1 du règlement (UE) 2024/1348.

À côté des articles qui sont une exécution du règlement (UE) 2024/1348, il y a des articles de la loi du 15 décembre 1980 qui s'appliquent également à la procédure d'octroi de la protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Il s'agit de dispositions existantes de la loi du 15 décembre 1980 qui ne sont pas incompatibles avec le règlement (UE) 2024/1348 et peuvent donc continuer à être appliquées. Il s'agit par exemple des articles de la loi relatifs à l'élection de domicile (article 51/2 de la loi du 15 décembre 1980) et à la langue de l'examen (article 51/4 de la loi du 15 décembre 1980).

2) Pour les demandes introduites avant le 12 juin 2026, le règlement (UE) 2024/1348 n'est pas d'application. Ces demandes sont régies par la directive 2013/32/UE telle que transposée en droit belge. Cela signifie que les dossiers pendants où les demandes ont été introduites avant le 12 juin 2026 et qui constituent une charge de travail importante pour les instances d'asile, continuent à relever de la procédure d'asile actuelle.

Les articles de la loi du 15 décembre 1980 qui fixent cette procédure ne peuvent donc pas être abrogés mais doivent – encore pour un temps conséquent – être maintenus. Tant que les instances d'asile doivent traiter des demandes introduites avant le 12 juin 2026, ces articles de la loi sont importants.

Afin d'aligner et d'harmoniser autant que possible la procédure d'asile pour les “anciennes” et les “nouvelles” demandes, il a été décidé de modifier, si possible, la loi du 15 décembre 1980 conformément au cadre fixé par le règlement (UE) 2024/1348 mais dans les limites autorisées par la directive 2013/32/UE. Un exemple

Een voorbeeld hiervan is het nieuwe artikel 57/5quinquies van de wet van 15 december 1980 dat de opname van het persoonlijk onderhoud bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verplichting onder Verordening (EU) 2024/1348) ook voorziet voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 (mogelijkheid onder Richtlijn 2013/32/EU).

Eenzelfde redenering geldt voor de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen voor of vanaf 12 juni 2026. Deze valt respectievelijk onder Richtlijn 2013/32/EU of Verordening (EU) 2024/1348.

De wetgever is zich ervan bewust dat deze wetswijziging de wet van 15 december 1980 nog complexer en moeilijker leesbaar maakt. In het kader van een latere codificatie is het de bedoeling om tot een duidelijkere structuur en nummering te komen.

4. Verordening (EU) 2024/1349: terugkeergrensprocedure

Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrensprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148 (hierna: “Verordening (EU) 2024/1349”) legt regels vast met betrekking tot de terugkeergrensprocedure. Deze procedure volgt op de asielgrensprocedure, die wordt gevoerd wanneer een vreemdeling aan de grens de binnenkomst tot het grondgebied wordt geweigerd en deze vreemdeling aan de grens een verzoek om internationale bescherming doet. De grensprocedure zelf is uitgeschreven in Verordening (EU) 2024/1348, de terugkeergrensprocedure werd beschreven in een aparte verordening.

In wet van 15 december 1980 wordt deze verordening uitgevoerd in de zin dat de bevoegdheden voor deze procedure in België worden geregeld.

5. Verordening (EU) 2024/1351: asiel- en migratiebeheer (Dublin-procedure)

De verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013 (hierna: “Verordening (EU) 2024/1351”) heeft tot doel:

— een gemeenschappelijk kader voor het asiel- en migratiebeheer in de Unie en voor de werking van het gemeenschappelijke Europees Asielstelsel vast te stellen;

de cela est le nouvel article 57/5quinquies de la loi du 15 décembre 1980, qui prévoit l’enregistrement de l’entretien personnel par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (obligation en vertu du règlement (UE) 2024/1348) également pour les demandes introduites avant le 12 juin 2026 (possibilité en vertu de la directive 2013/32/UE).

Le même raisonnement vaut pour les procédures de retrait de la protection internationale selon que l’examen en vue de retirer une protection internationale a été engagé avant le 12 juin 2026 ou à partir du 12 juin 2026. Ces procédures sont régies respectivement par la directive 2013/32/UE ou le règlement (UE) 2024/1348.

Le législateur est conscient que cette modification de la loi rend la loi du 15 décembre 1980 encore plus complexe et plus difficilement lisible. Dans le cadre d’une codification ultérieure, l’intention est d’arriver à une structure et une numérotation plus claires.

4. Règlement (UE) 2024/1349: procédure de retour à la frontière

Le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148 (ci-après: “règlement (UE) 2024/1349”) établit des règles relatives à la procédure de retour à la frontière. Cette procédure fait suite à la procédure d’asile à la frontière, laquelle est menée lorsqu’un étranger se voit refuser l’entrée sur le territoire à la frontière et qu’il introduit à ce moment-là une demande de protection internationale. La procédure à la frontière elle-même est définie par le règlement (UE) 2024/1348, tandis que la procédure de retour à la frontière fait l’objet d’un règlement distinct.

Dans la loi du 15 décembre 1980, ce règlement est mis en œuvre en ce sens que les compétences relatives à cette procédure sont organisées pour la Belgique.

5. Règlement (UE) 2024/1351: gestion de l’asile et de la migration (procédure Dublin)

Le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du conseil de 14 mai 2024 relatif à la gestion de l’asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) no 604/2013 (ci-après: “règlement (UE) 2024/1351”) a pour objectif de:

— définir un cadre commun pour la gestion de l’asile et de la migration dans l’Union et pour le fonctionnement du régime d’asile européen commun;

— de criteria en instrumenten vast te stellen om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt geregistreerd (hierna: de “Dublin-procedure” genoemd); en

— een solidariteitsmechanisme in te voeren dat lidstaten moet bijstaan om situaties van migratiedruk aan te pakken, met inbegrip van herplaatsing en financiële bijdragen.

Bij deze verordening wordt de verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: “Dublin III-verordening”) ingetrokken.

De verantwoordelijkheidsregels die van toepassing zijn in het kader van de Dublin III-verordening worden in principe gehandhaafd. Verordening (EU) 2024/1351 brengt echter een aantal belangrijke wijzigingen aan, zoals de toevoeging van de definitie van het begrip “onderduiken”, de versterking van de verplichtingen die worden opgelegd aan personen die internationale bescherming aanvragen in het kader van de procedure voor het aanwijzen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming (Dublin-procedure), de verkorting van de termijnen voor de verschillende fasen van de Dublinprocedure, de vervanging van het verzoek tot overname door een kennisgeving tot overname, de verkorting van de behandelingstermijnen in geval van vasthouding, de invoering van een nieuwe grond voor een vasthouding (bescherming van de nationale veiligheid en de openbare orde), en de uitbreiding van de situaties die aanleiding kunnen geven tot een verlenging van de termijn voor overdracht aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Deze wijzigingen hebben tot doel de doeltreffendheid van het systeem te versterken (zie met name de overwegingen 58 tot en met 64 van Verordening (EU) 2024/1351). Bijgevolg worden de bepalingen van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de bepaling van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met deze wijzigingen.

— établir les critères et les mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale enregistrée dans un des États membres par un ressortissant de pays tiers ou un apatride (ci-après: la “procédure Dublin”); et

— mettre en place un mécanisme de solidarité destiné à aider les États membres à faire face à des situations de pression migratoire, incluant la relocalisation ou des contributions financières.

Il abroge le règlement (UE) 604/2013 du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 établissant les critères et mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale introduite dans l'un des États membres par un ressortissant de pays tiers ou un apatride (refonte) (ci-après: “le règlement Dublin III”).

Les règles de responsabilité applicables dans le cadre du règlement Dublin III sont, de manière générale, maintenues dans leur principe. Toutefois, le règlement (UE) 2024/1351 y apporte plusieurs changements significatifs tels que l'insertion de la définition de la notion de “fuite”, le renforcement des obligations imposées aux demandeurs de protection internationale dans le cadre de la procédure de détermination de l'État membre responsable de l'examen de leur demande de protection internationale (procédure Dublin), le raccourcissement des délais pour les différentes étapes de la procédure Dublin, le remplacement de la requête aux fins de reprise en charge par une notification aux fins de reprise en charge, la réduction des délais de traitement en cas de détention, l'insertion d'un nouveau motif de détention (protection de la sécurité nationale et de l'ordre public), et l'élargissement des situations pouvant donner lieu à une prolongation du délai de transfert vers l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale. Ces changements visent à renforcer l'efficacité du système (voyez, notamment, les considérants 58 à 64 du règlement (UE) 2024/1351). Dès lors, les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 liées à la détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale sont, modifiées afin de les rendre conformes à ces changements.

6. Verordening (EU) 2024/1356: screening (Artikelen 4, 5, 6, 7, 8 en 9)

Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817 (hierna: “Verordening (EU) 2024/1356”), voert een nieuw element in in het Gemeenschappelijk Europees Asielsysteem, namelijk de screening van bepaalde vreemdelingen. De hoofdlijnen hiervan worden hieronder kort geschetst.

De oorsprong van deze verordening ligt in de wil van de Europese wetgever om het wettelijk kader voor de controles aan de buitengrenzen te versterken. Ze is bedoeld als aanvulling op de bestaande regels om te voorkomen dat onderdanen van derde landen ontsnappen aan de grenscontroles door de buitengrenzen onrechtmatig te overschrijden. Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: “de Schengengrenscore”) bepaalt de regels voor de controle van personen die de buitengrenzen van de lidstaten van de Unie overschrijden. De Verordening (EU) 2024/1356 vult de Schengengrenscore aan door de verplichting van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen of op het grondgebied van de lidstaten te voorzien.

De screening aan de buitengrens, bedoeld in artikel 5 van de Verordening (EU) 2024/1356, betreft de onderdanen van derde landen die zijn aangehouden in verband met een onrechtmatige overschrijding van de buitengrenzen over land, over zee of door de lucht. Deze is eveneens van toepassing op personen die na een opsporings- en reddingsoperatie op het grondgebied van een lidstaat zijn ontscheept alsook op personen die aan de grensdoorlaatposten of in transitzones om internationale bescherming verzoeken. De screening op het grondgebied, bedoeld in artikel 7 van de Verordening (EU) 2024/1356, is van toepassing op de onderdanen van derde landen die worden aangehouden terwijl ze illegaal verblijven op het grondgebied van de lidstaten, zolang er geen aanwijzingen zijn dat zij reeds aan een controle aan de buitengrenzen werden onderworpen. Zijn hiervan dus uitgesloten de onderdanen van derde landen van wie kan worden verondersteld dat een dergelijke controle al heeft plaatsgevonden, in het bijzonder degenen die legaal in de EU hebben verbleven of, vanaf 12 juni 2026, degenen van wie de gegevens al in het Eurodac-systeem zijn opgeslagen.

6. Règlement (UE) 2024/1356: filtrage (articles 4, 5, 6, 7, 8 et 9)

Le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817 (ci-après: “le règlement (UE) 2024/1356”), dont les grandes lignes sont brièvement retracées ci-après, introduit un élément nouveau dans le Système d’asile européen commun, à savoir le filtrage de certains étrangers.

L’origine de ce règlement réside dans la volonté du législateur européen de renforcer le cadre juridique applicable aux vérifications effectuées aux frontières extérieures. Il vise à compléter les règles existantes pour éviter que des ressortissants de pays tiers échappent aux contrôles frontaliers en franchissant de manière irrégulière les frontières extérieures. Le règlement (UE) 2016/399 du Parlement européen et du Conseil du 9 mars 2016 concernant un code de l’Union relatif au régime de franchissement des frontières par les personnes (ci-après: “le code frontières Schengen”) définit les règles applicables au contrôle des personnes franchissant les frontières extérieures des États membres de l’Union. Le règlement 2024/1356 vient compléter le code frontières Schengen en prévoyant l’obligation du filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures ou à l’intérieur du territoire des États membres.

Le filtrage à la frontière extérieure, visé à l’article 5 du règlement 2024/1356, concerne les ressortissants de pays tiers qui sont interpellés à l’occasion d’un franchissement non autorisé des frontières par voie terrestre, maritime ou aérienne. Il s’applique également à ceux qui sont débarqués sur le territoire d’un État membre à la suite d’une opération de recherche et de sauvetage, ainsi qu’à ceux qui introduisent une demande de protection internationale aux points de passage frontalier ou dans les zones de transit. Le filtrage sur le territoire, visé à l’article 7 du règlement 2024/1356, s’applique aux ressortissants de pays tiers interpellés en situation de séjour irrégulier sur le territoire des États membres, dès lors qu’il n’existe aucune indication qu’ils aient déjà été soumis à un contrôle aux frontières extérieures. En sont donc exclus les ressortissants de pays tiers pour lesquels on peut présumer qu’un tel contrôle a déjà eu lieu, notamment ceux ayant bénéficié d’un séjour légal dans l’Union ou, à compter du 12 juin 2026, ceux dont les données sont déjà enregistrées dans le système Eurodac.

De screening is een verificatieprocedure die samen gaat aan de uitvoering van andere procedures en die bedoeld is om de doorverwijzing naar deze procedures te vergemakkelijken, of het nu gaat om de procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming of de procedure voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen. De screeningsprocedure bestaat uit het verzamelen en registreren, op een screeningsformulier (artikel 17 van Verordening (EU) 2024/1356), van een reeks gegevens over de betrokken onderdanen van derde landen. Na dit proces worden de personen doorverwezen naar de gepaste procedure (artikel 18 van Verordening (EU) 2024/1356). De screening omvat vier soorten controles die worden bepaald in artikel 8 van Verordening (EU) 2024/1356. De eerste controle bestaat uit een voorlopige medische controle (artikel 12, leden 1 en 2, van Verordening (EU) 2024/1356) om vast te stellen of er eventueel nood is aan gezondheidszorg of dat isolatie noodzakelijk is omwille van de volksgezondheid. De tweede controle bestaat uit een voorlopige beoordeling van de kwetsbaarheid (artikel 12, leden 3 tot 5, van Verordening (EU) 2024/1356) om vast te stellen of er aanwijzingen zijn dat een onderdaan van een derde land staatloos is, kwetsbaar is, het slachtoffer is van foltering of onmenselijke of ontorende behandeling, of speciale behoeften heeft op grond van de andere rechtsinstrumenten van het Migratie- en asielpact. De derde controle is gericht op het identificeren of verifiëren van de identiteit van de onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen (artikelen 14 en 16 van Verordening (EU) 2024/1356). De vierde controle bestaat uit een veiligheidscontrole (artikelen 15 en 16 van Verordening (EU) 2024/1356), om te verifiëren of de onderdaan van een derde land geen bedreiging voor de binnenlandse veiligheid kan vormen. Naast deze controles legt Verordening (EU) 2024/1356 de autoriteiten op om de biometrische gegevens van personen die aan de screening worden onderworpen, te registreren in het Eurodac-systeem (artikel 8, lid 5, punt c), van Verordening (EU) 2024/1356).

Voorts bepaalt de verordening dat de screeningsprocedure in ieder geval voltooid moet zijn binnen maximaal 7 dagen nadat de persoon in het buitengrensgebied is aangehouden, op het grondgebied van de betrokken lidstaat is ontscheept of zich bij de grensdoorlaatpost heeft gemeld, wanneer ze aan de grens plaatsvindt, en binnen 3 dagen na de aanhouding van de onderdaan van een derde land, wanneer ze op het grondgebied wordt uitgevoerd.

Ten slotte voorziet artikel 10 van de verordening in de oprichting in elke lidstaat van een onafhankelijk mechanisme dat belast is met het toezicht op de naleving van de grondrechten en de opvolging van klachten in geval

Le filtrage est une procédure de vérification simultanément avec la mise en œuvre d'autres procédures et qui vise à faciliter le renvoi vers ces procédures, qu'il s'agisse de la procédure de traitement des demandes de protection internationale ou de la procédure de retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier. La procédure de filtrage consiste à collecter et enregistrer, dans un formulaire de filtrage (article 17 du règlement (UE) 2024/1356), un ensemble d'informations relatives aux ressortissants de pays tiers concernés. Après ce processus les personnes sont dirigées vers la procédure adéquate (article 18 du règlement (UE) 2024/1356). Le filtrage comprend quatre types de contrôles définis à l'article 8 du règlement 2024/1356. Le premier contrôle consiste en un contrôle sanitaire préliminaire (article 12, paragraphes 1 et 2, du règlement (UE) 2024/1356), en vue de détecter d'éventuels besoins de soins médicaux ou la nécessité d'un isolement pour des raisons de santé publique. Le deuxième contrôle consiste en un contrôle de vulnérabilité préliminaire (article 12, paragraphes 3 à 5, du règlement (UE) 2024/1356), en vue d'identifier tout indice laissant supposer qu'un ressortissant de pays tiers pourrait être apatride, vulnérable, victime de torture ou de traitements inhumains ou dégradants, ou ayant des besoins particuliers au regard des autres instruments juridiques du Pacte sur la migration et l'asile. Le troisième contrôle vise à identifier ou vérifier l'identité du ressortissant de pays tiers soumis au filtrage (articles 14 et 16 du règlement (UE) 2024/1356). Le quatrième contrôle consiste en un contrôle de sécurité (articles 15 et 16 du règlement (UE) 2024/1356), pour vérifier si le ressortissant de pays tiers peut représenter une menace pour la sécurité intérieure. Outre ces contrôles, le règlement (UE) 2024/1356 impose aux autorités de procéder à l'enregistrement des données biométriques des personnes soumises au filtrage dans le système Eurodac (article 8, paragraphe 5, point c), du règlement (UE) 2024/1356).

Par ailleurs, le règlement précise que, en tout état de cause, la procédure de filtrage doit être achevée dans un délai maximal de 7 jours, lorsqu'elle est menée à la frontière, à compter de l'interpellation à proximité de la frontière extérieure, du débarquement sur le territoire de l'État membre concerné ou de la présentation au point de passage frontalier, et de 3 jours, lorsqu'elle a lieu sur le territoire, à compter de l'interpellation du ressortissant de pays tiers.

Enfin, le règlement prévoit, dans son article 10, la mise en place, dans chaque État membre, d'un mécanisme indépendant chargé de contrôler le respect des droits fondamentaux et d'assurer le suivi des plaintes

van schendingen bij de toepassing van Verordening (EU) 2024/1356.

Gelet op het voorgaande beperkt dit ontwerp zich tot het vaststellen van de bepalingen die strikt noodzakelijk zijn voor de uitvoering van Verordening (EU) 2024/1356 op nationaal niveau, door middel van een aanpassing van de wet van 15 december 1980. In artikel 1 van de wet zijn nieuwe definities opgenomen. Het doel van screening is ook toegevoegd aan de doeleinden waarvoor het EES kan worden geraadpleegd, zoals bepaald in artikel 2/2 van de wet, die binnenkort van kracht wordt. De belangrijkste bepalingen met betrekking tot de screeningsprocedure zijn opgenomen in hoofdstuk II van titel I van de wet, dat de algemene bepalingen bevat, aangezien deze zowel van toepassing kunnen zijn op verzoekers van internationale bescherming als op onderdanen van derde landen die illegaal op het grondgebied verblijven. De bevoegde Belgische autoriteit voor het uitvoeren van de screening, namelijk de Dienst Vreemdelingenzaken wordt daarin omschreven, evenals de plaatsen waar de screening wordt uitgevoerd (nieuw artikel 8^{quater}). Er wordt een verplichting tot medewerking opgelegd aan onderdanen van derde landen die aan de screening moeten worden onderworpen (nieuw artikel 8^{quinquies}). Ten slotte wordt de informatieplicht van de onderdaan van een derde land toevertrouwd aan de screeningsautoriteit en wordt voorzien in een machtiging aan de Koning om de wijze van verstrekking van deze informatie te bepalen.

Wat betreft het mechanisme voor het toezicht van de grondrechten, geeft de regering de voorkeur aan een pragmatische aanpak die erin bestaat geen nieuw orgaan op te richten, maar een beroep te doen op bestaande controleorganen. Afhankelijk van de instantie die de handelingen verricht voor de screening (zie artikel 7 van dit ontwerp), zullen deze organen enerzijds de ombudsmannen zijn wanneer de screening wordt uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken en anderzijds het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten ("Comité P") wanneer de geïntegreerde politie handelingen stelt als partner bij de screening. Het wettelijk kader dat van toepassing is op deze organen zal, indien nodig, moeten worden aangepast om te garanderen dat zij deze nieuwe toezichtsrol ten volle kunnen uitoefenen.

7. Verordening (EU) 2024/1358: Eurodac (artikelen 4, 6, 10, 11, 29, 34 en 85)

Deze sectie is de uitvoering van de Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en

en cas de manquements dans le cadre de l'application du règlement (UE) 2024/1356.

Tenant compte de ce qui précède, le présent projet se limite à prévoir les dispositions qui sont strictement nécessaires pour la mise en œuvre du règlement (UE) 2024/1356 sur le plan national, au moyen d'une adaptation de la loi du 15 décembre 1980. De nouvelles définitions sont reprises à l'article 1er de la loi. La finalité du filtrage est également ajoutée parmi les finalités de consultation de l'EES prévues à l'article 2/2 de la loi qui entrera prochainement en vigueur. Les dispositions principales relatives à la procédure de filtrage sont quant à elles introduites dans le chapitre II du titre I de la loi contenant les dispositions générales dès lors qu'elles sont susceptibles de s'appliquer tant aux demandeurs de protection internationale qu'aux ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier. L'autorité compétente au niveau belge pour effectuer le filtrage, à savoir l'Office des étrangers, y est définie ainsi que les lieux où est réalisé le filtrage (article 8^{quater} nouveau). Une obligation de coopération est prévue à charge des ressortissants de pays tiers qui doivent être soumis au filtrage (article 8^{quinquies} nouveau). Enfin, le devoir d'information du ressortissant de pays tiers est confié à l'autorité de filtrage et une habilitation royale est prévue afin déterminer les modalités de communication de cette information.

En ce qui concerne le mécanisme de contrôle des droits fondamentaux, le gouvernement privilégie une approche pragmatique consistant à ne pas créer de nouvelle instance, mais à s'appuyer sur les organes de contrôle existants. En fonction des instances qui effectuent les tâches pour le filtrage, ces organes seront, d'une part, les médiateurs fédéraux lorsque le filtrage est réalisé par l'Office des étrangers et, d'autre part, le Comité permanent de contrôle des services de police ("Comité P") lorsque la police intégrée agit en tant que partenaire dans le cadre du filtrage. Le cadre juridique applicable à ces instances devra, le cas échéant, être adapté afin de garantir leur pleine capacité à exercer ce nouveau rôle de contrôle.

7. Règlement (UE) 2024/1358: Eurodac (articles 4, 6, 10, 11, 29, 34 en 85)

Cette section est l'exécution du règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d'"Eurodac" pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de

om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad (hierna: “Verordening (EU) 2024/1358”).

De Eurodac-databank, die reeds sinds 2000 bestaat, wordt aanzienlijk uitgebreid door deze Verordening (EU) 2024/1358. Tot nu toe bevatte deze databank enkel biometrische gegevens van verzoekers om internationale bescherming. Voortaan bevat het ook overige identiteitsgegevens (naam, geboortedatum, ...) en administratieve informatie. Voorts wordt het toepassingsgebied uitgebreid tot vreemdelingen in illegaal verblijf, en wordt de leeftijdsgrens verlaagd van veertien naar zes jaar. De doelstellingen van Eurodac zijn overeenkomstig ruimer geworden: zoals vermeld in artikel 1, lid 1, van deze Verordening gaat het niet enkel om het vergemakkelijken van de toepassing van de Dublin-regels, maar ook meer algemeen om (onder andere) “te helpen bij de beheersing van irreguliere immigratie naar de Unie”.

Ondanks deze aanzienlijke uitbreidingen is de nationale wettelijke marge voor de lidstaten nog steeds beperkt, de Verordening (EU) 2024/1358 is erg exhaustief. Een tweetal nieuwe artikelen 8*septies* en 8*octies* in de wet van 15 december 1980 kan volstaan. Artikel 8*septies* regelt enkele algemene GDPR-principes zoals autoriteiten met toegang tot Eurodac en de verwerkingsverantwoordelijke. Artikel 8*octies* is in wezen de tegenhanger van het huidige Eurodac-artikel 51/3 (dat opgeheven wordt), met de modaliteiten van de afname van de biometrie.

Als gevolg van het verruimde toepassingsgebied wordt de nationale Eurodac-reglementering voortaan dus niet langer ondergebracht in het hoofdstuk over internationale bescherming, maar in een meer algemeen hoofdstuk, volgend op de artikelen over Screening (waarmee het een zekere samenhang vertoont).

8. Verordening (EU) 2024/1359: crisis

Verordening (EU) 2024/1359 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de aanpak van crisis- en overmachtsituaties op het gebied van migratie en asiel en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1147 (hierna: “Verordening (EU) 2024/1359”) voorziet maatregelen die kunnen worden toegepast als een crisis wordt vastgesteld in een bepaalde lidstaat. De tekst van deze verordening bouwt voort op de tekst van de andere verordeningen, meer bepaald Verordening (EU)

l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) n° 603/2013 du Parlement européen et du Conseil (ci-après: “règlement (UE) 2024/1358”).

La banque de données Eurodac, qui existe depuis l'an 2000 déjà, est élargie par ce règlement (UE) 2024/1358. Jusqu'à présent, cette banque de données ne contenait que les données biométriques des demandeurs de protection internationale. Désormais, il comprend également d'autres données d'identité (nom, date de naissance, ...) et des informations administratives. En outre, le champ d'application est étendu aux étrangers en séjour illégal et la limite d'âge est ramenée de quatorze à six ans. Les objectifs d'Eurodac ont été élargis en conséquence: Comme l'indique l'article 1er, paragraphe 1er, de ce règlement, il ne s'agit pas seulement de faciliter l'application des règles de Dublin, mais aussi, plus généralement, de “contribuer au contrôle de l'immigration irrégulière vers l'Union”.

Malgré ces extensions significatives, la marge juridique nationale des États membres reste limitée, le règlement (UE) 2024/1358 étant très exhaustif. Deux nouveaux articles 8*septies* et 8*octies* dans la Loi du 15 décembre 1980 peuvent suffire. L'article 8*septies* régit certains principes généraux du GDPR, tels que les autorités ayant accès à Eurodac et le responsable du traitement. L'article 8*octies* est essentiellement le pendant de l'actuel article 51/3 d'Eurodac (qui est abrogé), avec les modalités de prise de données biométriques.

Suite à cet élargissement du champ d'application, la réglementation nationale relative à Eurodac n'est désormais plus intégrée dans le chapitre traitant de la protection internationale, mais est plutôt reprise dans un chapitre plus général, qui suit les articles relatifs au Screening (avec lequel elle présente une certaine cohérence).

8. Règlement (UE) 2024/1359: crise

Le Règlement (UE) 2024/1359 du Parlement Européen et du Conseil du 14 mai 2024 visant à faire face aux situations de crise et aux cas de force majeure dans le domaine de la migration et de l'asile, et modifiant le règlement (UE) 2021/1147 (ci-après: “règlement (UE) 2024/1359”) prévoit des mesures pouvant être appliquées lorsqu'une situation de crise est constatée dans un État membre déterminé. Le texte de ce règlement s'appuie sur celui des autres règlements, en particulier

2024/1348 en 2024/1351. Het voorziet uitzonderingen die kunnen worden verzocht en toegepast indien een dergelijke crisis wordt vastgesteld. Gezien de rechtstreekse werking en het feit dat deze verordening enkel wordt toegepast in geval van crisis, behoeft deze geen wijzigingen in de wet van 15 december 1980.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet volgens welk elk voorstel of ontwerp van wet moet aangeven of het een materie regelt bedoeld bij de artikelen 74, 77 of 78 van de Grondwet.

Art. 2

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze eerbiedigt het voorschrift van artikel 26 van de Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen en artikel 35 van de Richtlijn (EU) 2024/1346 en van artikel 51, lid 3 van Richtlijn 2013/32, waarin wordt bepaald dat wanneer de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om aan deze richtlijn te voldoen, deze bepalingen bij hun officiële bekendmaking een verwijzing naar deze richtlijnen moeten bevatten.

Art. 3

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze stelt dat dit wetsontwerp voorziet in de uitvoering van de volgende verordeningen:

— de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

les règlements 2024/1348 et 2024/1351. Il prévoit des dérogations qui peuvent être demandées et mises en œuvre lorsqu'une telle crise est constatée. Compte tenu de son effet direct et du fait que ce règlement ne s'applique qu'en cas de crise, aucune modification de la loi du 15 décembre 1980 n'est nécessaire.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

Cette disposition est de type purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution selon lequel chaque proposition ou projet de loi doit indiquer si la règle est une matière visée aux articles 74, 77 ou 78 de la Constitution.

Art. 2

Cette disposition est de type purement juridico-technique. Elle vise à respecter le prescrit de l'article 26 de la directive 2003/109/CE du conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée et de l'article 35 de la directive (UE) 2024/1346 et de l'article 51, § 3 du directive 2013/32, qui prévoit que lorsque les États membres mettent en vigueur les dispositions législatives réglementaires, administratives nécessaires pour se conformer à ses dispositions, celles-ci doivent contenir une référence à ces directives lors de leur publication officielle.

Art. 3

Cette disposition est de type purement juridico-technique. Elle prescrit que ce projet de loi prévoit la mise en œuvre des règlements suivants:

— le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;

— de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

— de Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrenspprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;

— de Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;

— de Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817;

— de Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 4

Dit artikel wijzigt artikel 1, § 1 van de wet van 15 december 1980 dat de verschillende definities bevat.

De definities inzake internationale bescherming bevinden zich voortaan in de Verordeningen 2024/1347 en 2024/1348.

— le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

— le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;

— le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013;

— le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817;

— le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d'“Eurodac” pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) no 603/2013 du Parlement européen et du Conseil.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 4

Cet article modifie l'article 1er, § 1er de la loi du 15 décembre 1980 qui contient les différentes définitions.

Les définitions concernant la protection internationale se trouvent désormais dans les règlements 2024/1347 et 2024/1348.

Naast de schrapping van de definitie “internationale bescherming” in punt 16 (deze bevindt zich voortaan in artikel 3, 3) van Verordening (EU) 2024/1347) en de verwijzing naar de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 19, wordt voor de leesbaarheid van deze wet een verkorte benaming van de verordeningen bepaald in de punten 36 tot 41.

Voor het begrip screening (punt 42) wordt verwezen naar artikel 1 van Verordening (EU) 2024/1356 waarin wordt bepaald wat het doel en het toepassingsgebied van de screeningsprocedure op grond van de verordening is, zowel aan de buitengrenzen als op het grondgebied van de lidstaten.

Dit ontwerp definieert eveneens het begrip screeningsautoriteit (punt 43) door te verwijzen naar de definitie van deze autoriteiten in de verordening.

De definitie van Eurodac in het punt 44 is gebaseerd op de terminologie van artikel 1 van de Verordening (EU) 2024/1358.

Er wordt een definitie van “staatloze” toegevoegd. Deze definitie komt overeen met die van artikel 1, lid 1, van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, aangenomen te New York op 28 september 1954 (“de term “staatloze” betekent een persoon die door geen enkele staat op grond van zijn wetgeving als onderdaan wordt beschouwd”).

Op het gebied van internationale bescherming bevat Verordening (EU) 2024/1348 een identieke definitie van “staatloze” (artikel 3, punt 15, van Verordening (EU) 2024/1348). Deze verordening is echter alleen van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend (en op procedures tot intrekking van internationale bescherming die vanaf 12 juni 2026 worden ingeleid). Verzoeken om internationale bescherming die vóór 12 juni 2026 worden ingediend (en procedures tot intrekking van internationale bescherming die vóór 12 juni 2026 worden ingeleid) vallen onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2013/32/EU, zoals omgezet in Belgisch recht.

Richtlijn 2013/32/EU bevat geen definitie van “staatloze”.

Om een uniforme toepassing van de definitie van “staatloze” te garanderen, ongeacht de datum waarop het verzoek om internationale bescherming is ingediend (of de datum waarop een procedure tot intrekking van internationale bescherming is ingeleid), wordt “staatloze” voortaan gedefinieerd in de vreemdelingenwet.

Outre la suppression de la définition de “protection internationale” au point 16 (qui se trouve désormais à l’article 3, 3) du règlement (UE) 2024/1347) et le renvoi à la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers au point 19, une dénomination abrégée des règlements est prévue aux points 36 à 41 afin d’assurer la lisibilité de cette loi.

Pour la notion de filtrage (point 42), il est renvoyé à l’article 1er du règlement (UE) 2024/1356 qui définit l’objectif et le champ d’application de la procédure de filtrage en application du règlement, tant aux frontières extérieures que sur le territoire des États membres.

Le présent projet définit également la notion d’autorité de filtrage (point 43) au moyen d’un renvoi à la définition de ces autorités dans le règlement.

La définition d’Eurodac au point 44 est basée sur la terminologie de l’article 1er du règlement (UE) 2024/1358.

Une définition de “apatride” est insérée. Cette définition correspond à celle de l’article 1er, paragraphe 1er de la convention relative au statut des apatrides, adoptée à New York le 28 septembre 1954 (“le terme “apatride” désigne une personne qu’aucun État ne considère comme son ressortissant par application de sa législation”).

En matière de protection internationale, le règlement (UE) 2024/1348 contient une définition identique de “apatride” (article 3, point 15 du règlement (UE) 2024/1348). Cependant, ce règlement n’est d’application qu’aux demandes de protection internationale introduites à partir du 12 juin 2026 (et aux procédures de retrait de protection internationale engagées à partir du 12 juin 2026). Les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026 (et les procédures de retrait de protection internationale engagées avant le 12 juin 2026) relèvent du champ d’application de la directive 2013/32/UE telle que transposée en droit belge.

La directive 2013/32/UE ne contient pas de définition de “apatride”.

Afin de garantir une application uniforme de la définition de “apatride”, indépendamment de la date d’introduction de la demande de protection internationale (ou de la date à laquelle une procédure de retrait de protection internationale est engagée), “apatride” est désormais défini dans la loi sur les étrangers.

Bovendien is deze definitie belangrijk omdat Verordening (EU) 2024/1347 (een verordening die met name betrekking heeft op de normen waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor internationale bescherming) geen definitie van “staatloze” bevat. Het ontbreken van een definitie betekent niet dat de Europese wetgever, wat betreft de voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, heeft willen afwijken van de definitie die hij heeft aangenomen met betrekking tot de procedure inzake internationale bescherming (Verordening (EU) 2024/1348). Er zij ook op gewezen dat Verordening (EU) 2024/1351 (verordening inzake het beheer van asiel en migratie) dezelfde definitie van “staatloze” bevat (artikel 2, punt 2, van Verordening (EU) 2024/1351).

De wijzigingen aangebracht aan artikel 1, § 2, 7° en 9°, van de wet van 15 december 1980, zijn een gevolg van de nieuwe definitie die is ingevoegd in punt 39 van paragraaf 1 (Verordening (EU) 2024/1351).

Art. 5

Dit artikel wijzigt artikel 2/2 van de wet van 15 december 1980. Zoals hiervoor vermeld, omvat de veiligheidscontrole die wordt uitgevoerd in het kader van de screeningsprocedure het raadplegen van de verschillende Europese “Smart Borders” databanken (EES, ETIAS, VIS, SIS, ECRIS-TCN, enz.). De toegang van de screeningsautoriteiten tot deze databanken is vastgelegd in Verordening (EU) 2024/1356 en de verordeningen betreffende deze verschillende databanken. Er moeten dus geen nationale wettelijke bepalingen worden voorzien om de Belgische screeningsautoriteiten toegang te geven tot de verschillende Europese databanken. De huidige wetswijziging is echter wenselijk om ervoor te zorgen dat de Belgische wetgeving in overeenstemming is met Verordening (EU) 2024/1356 en om onder de doeleinden die uitdrukkelijk zijn vastgesteld voor de raadpleging van het inreis-/uitreisstelsel (EES) door de Belgische screeningsautoriteit (de Dienst Vreemdelingenzaken, overeenkomstig artikel 7 van dit ontwerp), dat van de veiligheidscontrole in het kader van de screening van onderdanen van derde landen op te nemen, voorzien door artikel 24*bis* van de EES-verordening, zoals gewijzigd door Verordening (EU) 2024/1356.

Art. 6

Het opschrift van hoofdstuk II wordt gewijzigd om het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot de screening van de onderdanen van derde landen overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1356 en tot Eurodac. Aangezien

En outre, cette définition est importante dès lors que le règlement (UE) 2024/1347 (règlement qui concerne notamment les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale) ne contient pas de définition de “apatride”. Cette absence de définition n’induit pas que le législateur européen aurait voulu s’écarter, en ce qui concerne les conditions pour pouvoir bénéficier de la protection internationale, de la définition qu’il a adoptée en ce qui concerne la procédure en matière de protection internationale (règlement (UE) 2024/1348). On relèvera également que le règlement (UE) 2024/1351 (règlement relatif à la gestion de l’asile et de la migration) porte lui aussi la même définition de “apatride” (article 2, point 2 du règlement (UE) 2024/1351).

Les modifications apportées à l’article 1er, § 2, 7° et 9°, de la loi du 15 décembre 1980, résultent de la nouvelle définition insérée au point 39 du paragraphe 1er (règlement (UE) 2024/1351).

Art. 5

Cet article modifie l’article 2/2 de la loi du 15 décembre 1980. Comme cela a été explicité ci-avant, le contrôle de sécurité mené dans le cadre de la procédure de filtrage implique la consultation des différentes banques de données européennes “Smart Borders” (EES, ETIAS, VIS, SIS, ECRIS-TCN, etc.). L’accès des autorités de filtrage à ces banques de données est prévu par le règlement (UE) 2024/1356 et les règlements régissant ces différentes banques de données. Il n’y a donc pas de dispositions législatives nationales à prévoir pour permettre l’accès des autorités de filtrage belges aux différentes banques de données européennes. La présente modification législative est toutefois souhaitable afin d’assurer la conformité de la législation belge avec le règlement (UE) 2024/1356 et d’inclure, parmi les finalités explicitement prévues pour la consultation du système d’entrée/sortie (EES) par l’autorité belge en charge du filtrage (l’Office des Étrangers conformément à l’article 7 du présent projet), celle du contrôle de sécurité dans le cadre du filtrage des ressortissants de pays tiers, comme le prévoit l’article 24*bis* du règlement EES, tel que modifié par le règlement (UE) 2024/1356.

Art. 6

L’intitulé du chapitre II est modifié afin d’étendre son champ d’application au filtrage des ressortissants de pays tiers conformément au règlement (UE) 2024/1356 et à Eurodac. Comme la procédure de filtrage est une

de screeningsprocedure een voorafgaande procedure is die zowel van toepassing kan zijn op aanvragers van internationale bescherming als op illegaal verblijvende personen die het voorwerp moeten uitmaken van een verwijderingsprocedure, werd het aangewezen geacht de bepalingen met betrekking tot deze procedure op te nemen in het algemene deel van de wet. Deze bepalingen vormen de normen die strikt noodzakelijk worden geacht voor de nationale uitvoering van Verordening (EU) 2024/1356. Aangezien deze verordening rechtstreeks toepasselijk is, is het, zoals reeds vermeld, niet nodig om de verplichtingen die erin zijn vastgelegd, over te nemen in de nationale wetgeving.

Gelijkaardige overwegingen gelden voor Eurodac. In de huidige wet van 15 december 1980 was Eurodac enkel geregeld in het hoofdstuk van de wet van 15 december 1980 over “Vluchtelingen en personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen”, in een artikel 51/3. Door de wijziging via Verordening (EU) 2024/1358 heeft Eurodac echter voortaan ook betrekking op andere categorieën vreemdelingen. Het is bijgevolg gepast Eurodac voortaan te regelen in een meer algemeen hoofdstuk, aansluitend op de artikelen over screening waarmee Eurodac een zekere verwantschap heeft.

Art. 7

Dit artikel voegt artikel 8^{quater} in en geeft uitvoering aan artikel 8, lid 9, van Verordening (EU) 2024/1356, waarin elke lidstaat wordt verzocht de nationale autoriteit bevoegd voor de uitvoering van de screening aan te wijzen.

De Dienst Vreemdelingenzaken wordt aangeduid als screeningsautoriteit. Om deze opdracht correct uit te voeren zal de Dienst Vreemdelingenzaken afhankelijk zijn van partnerdiensten. De tweede paragraaf vermeldt expliciet de politiediensten als partnerdienst, die informatie deelt na raadpleging van de databanken, in het kader van de uitvoering van zijn bestuurlijke en gerechtelijke politietaken, in het kader van veiligheidscontroles en in overeenstemming met en met inachtneming van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

De samenwerking tussen de autoriteit en de partnerdienst zal variëren naargelang de omstandigheden. De voornaamste geïdentificeerde situaties zijn de volgende:

— wanneer een onderdaan van een derde land zich aan de grenspost aanbiedt zonder aan de toegangsvoorwaarden te voldoen en er een beslissing tot terugdrijving tegen hem wordt genomen op basis van artikel 3 van de wet van 15 december 1980. Deze persoon moet in toepassing van artikel 5, paragraaf 2, van

procédure préalable susceptible de s'appliquer tant aux demandeurs de protection internationale qu'aux personnes en séjour irrégulier devant faire l'objet d'une procédure d'éloignement, il a été jugé opportun d'introduire les dispositions relatives à cette procédure dans la partie générale de la loi. Ces dispositions constituent les normes jugées strictement nécessaires à la mise en œuvre nationale du règlement (UE) 2024/1356. En effet, comme cela a déjà été souligné, ce règlement étant d'application directe, il n'est pas requis de reproduire dans la législation nationale les obligations qu'il prévoit.

Des considérations similaires valent pour Eurodac. Dans la loi du 15 décembre 1980 actuelle, Eurodac n'était réglé que dans le chapitre de la loi du 15 décembre 1980 consacré aux “Réfugiés et personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire”, à l'article 51/3. Toutefois, suite à la modification apportée par le règlement (UE) 2024/1358, Eurodac s'applique désormais également à d'autres catégories d'étrangers. Il convient donc désormais de régler Eurodac dans un chapitre plus général, à la suite des articles sur le filtrage, vis-à-vis duquel Eurodac présente un certain lien de parenté.

Art. 7

Cet article insère l'article 8^{quater} et met en œuvre l'article 8, paragraphe 9, du règlement (UE) 2024/1356, qui invite chaque État membre à désigner l'autorité nationale compétente pour effectuer le contrôle.

L'Office des Étrangers est désigné comme autorité de screening. Pour pouvoir mener à bien cette mission, l'Office des Étrangers dépendra de services partenaires. Le deuxième paragraphe mentionne explicitement les services de police en tant que service partenaire, qui partage des informations à la suite de la consultation des bases de données, dans l'exécution de ses missions de police administrative et judiciaire, dans le cadre du filtrage de sécurité et ce conformément et dans le respect de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

La coopération entre l'autorité et le service partenaire variera en fonction des circonstances. Les principales situations identifiées sont les suivantes:

— lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers se présente au poste frontière sans remplir les conditions d'entrée et qu'une décision de refoulement est prise à son encontre sur la base de l'article 3 de la loi du 15 décembre 1980. En application de l'article 5, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1356, cette personne ne doit être contrôlée

Verordening (EU) 2024/1356 alleen worden gescreend vanaf het moment dat hij of zij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Indien dit verzoek wordt gedaan bij de met de grenscontrole belaste overheden, wordt daar de eerste informatie verzameld en overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die de informatie aanvult zoals nodig voor de screening;

— wanneer een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land zich aan het registratiecentrum van de Dienst Vreemdelingenzaken aanbiedt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. In dit geval wordt de screening uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1356. De politie zal als partner relevant zijn, door de consultatie van de databanken waar de Dienst Vreemdelingenzaken geen toegang toe heeft, overeenkomstig de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

— Wanneer een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land door de politie wordt aangehouden tijdens een identiteitscontrole of na het plegen van feiten van openbare orde. De rol van de politie als partner is hier zeer belangrijk, aangezien enkel zij in rechtstreeks contact staan met de te screenen vreemdeling. In dit geval geven de politiediensten de informatie die zij in het kader van hun bestuurlijke en gerechtelijke taken hebben verzameld, door aan de Dienst Vreemdelingenzaken, wanneer dat relevant en noodzakelijk is voor de uitvoering van de screening. In dat geval verzamelen de politiediensten de informatie overeenkomstig en met inachtneming van de wet van 5 augustus 1992 betreffende de politie en geven zij deze door aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Deze informatie wordt doorgegeven overeenkomstig de gemeenschappelijke richtlijn van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken betreffende de vaststelling van de wijze van mededeling van persoonsgegevens en informatie die in het kader van hun administratieve en gerechtelijke politietaken worden verwerkt, zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet op de politie, door de politiediensten en de rechtstreekse toegang tot en raadpleging van de ANG (Justel databank).

Daarnaast kan samengewerkt worden met een andere partnerdienst, met name voor de uitvoering van de medische screening, is dit Fedasil.

Art. 8

Dit artikel betreft de verplichtingen van de onderdaan van een derde land en het voegt een nieuw artikel 8*quinquies* in.

qu'à partir du moment où elle a introduit une demande de protection internationale. Si cette demande est introduite auprès des autorités chargées du contrôle aux frontières, les premières informations y sont collectées et transmises à l'Office des Étrangers, qui complète les informations nécessaires au filtrage;

— lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers en séjour irrégulier se présente au centre d'enregistrement de l'Office des Étrangers afin d'introduire une demande de protection internationale. Dans ce cas, le filtrage est effectué par l'Office des Étrangers conformément à l'article 7 du règlement (UE) 2024/1356. La police jouera un rôle important en tant que partenaire, par la consultation de bases de données auxquelles l'Office des Étrangers n'a pas accès, conformément et dans le respect de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;

— lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers en séjour irrégulier est trouvé par la police lors d'un contrôle d'identité ou après avoir commis des faits portant atteinte à l'ordre public. Le rôle de la police en tant que partenaire est ici très important, car elle seule est en contact direct avec l'étranger à contrôler. Dans ce cas, les forces de police transfèrent à l'Office des Étrangers les informations collectées dans le cadre de leurs missions administratives et judiciaires, lorsque cela est pertinent et nécessaire pour la réalisation du screening. Dans ce cas, les forces de police collectent les informations conformément et dans le respect de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police et les transfèrent à l'Office des Étrangers.

Ces informations sont transmises conformément à la directive commune des ministres de la Justice et de l'Intérieur relative à la détermination des modalités de communication des données à caractère personnel et informations traitées dans le cadre de leurs missions de police administrative et judiciaire, telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi sur la fonction de police, par les services de police et à l'accès direct et l'interrogation directe de la BNG (Justel databank).

Une collaboration avec un autre service partenaire est également possible, notamment pour la réalisation du screening médical, il s'agit de Fedasil.

Art. 8

Le présent article porte sur les obligations à charge du ressortissant de pays tiers et il insère un nouvel article 8*quinquies*.

Het geeft uitvoering aan de artikelen 6 en 9 van de screeningsvordering die de lidstaten verplichten om nationale bepalingen te voorzien die ervoor moeten zorgen dat onderdanen van derde landen die aan de screeningsverplichting onderworpen worden, beschikbaar blijven voor en samenwerken met de bevoegde autoriteiten tijdens de screeningsprocedure. Ook al zullen sommige onderdanen van derde landen die aan de screening worden onderworpen, worden vastgehouden of een specifieke verblijfplaats worden toegewezen, zal dit niet noodzakelijk voor iedereen het geval zijn. Daarom werd het nuttig geacht een verplichting tot samenwerking op te nemen die geldt voor alle onderdanen van derde landen die aan de screeningsprocedure worden onderworpen. Deze verplichting houdt niet alleen het beschikbaar blijven voor de screeningsautoriteit in, maar ook het actief meewerken door de vereiste informatie en documenten te verstrekken, in overeenstemming met wat Verordening (EU) 2024/1356 voorschrijft. De formulering van deze bepaling is ook geïnspireerd op het artikel 51 en artikel 74/22 van de wet, maar vormt een autonome verplichting. De onderdaan van een derde land wordt op de hoogte gebracht van deze verplichting overeenkomstig artikel 9 van dit ontwerp.

Zo kan van de vreemdeling worden verwacht dat hij opdaagt bij afspraken voor het uitvoeren van de screening en hij alle relevante informatie overmaakt.

Het artikel bepaalt eveneens dat het niet nakomen van de verplichting tot samenwerking in aanmerking wordt genomen bij de beoordeling van het risico op onderduiken, zowel in het kader van de procedure inzake internationale bescherming als in het kader van de terugkeerprocedure.

Deze medewerkingsverplichting bestaat parallel aan de mogelijkheden die de wet van 15 december 1980 voorziet inzake de vasthouding van de vreemdeling. Verordening (EU) 2024/1356 creëert geen autonome vasthoudingsgrond gedurende het proces van de screening. Dit volgt uit het feit dat de screening op zichzelf geen procedure is, maar een proces dat wordt doorlopen naast de bestaande terugkeer- of beschermingsprocedures. De vreemdeling kan tijdens het proces van screening en indien de voorwaarden daartoe voldaan zijn echter wel vastgehouden worden op basis van de Richtlijn 2008/115/EG2, in het kader van de terugkeer, of Richtlijn (EU) 2024/1346, gedurende de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Deze bepalingen zijn in Belgische wetgeving omgezet in onder andere artikelen 7, 27, 74/5 en 74/6 van de wet van 15 december 1980. Verordening (EU) 2024/1356 benadrukt dit door zelf naar de toepasselijkheid van deze richtlijnen te verwijzen, met name in:

Il met en œuvre les articles 6 et 9 du règlement 2024/1356 qui prévoient l'obligation pour les États membres de prévoir des dispositions nationales visant à assurer que les ressortissants de pays tiers soumis à l'obligation de filtrage restent à disposition des autorités compétentes et coopèrent avec celles-ci pendant la procédure de filtrage. Si certains ressortissants de pays tiers soumis au filtrage vont faire l'objet d'un maintien ou se verront désigner un lieu de résidence déterminé, ce ne sera pas forcément le cas pour chacun d'entre eux. C'est pourquoi il a été jugé utile d'insérer une obligation de coopération applicable à l'ensemble des ressortissants de pays tiers soumis à la procédure de filtrage. Cette obligation consiste non seulement à rester à disposition de l'autorité de filtrage mais aussi à coopérer activement en fournissant les informations et documents requis, conformément au prescrit du règlement (UE) 2024/1356. La formulation de cette disposition est également inspirée de l'article 51 et de l'article 74/22 de la loi mais constitue une obligation autonome. Le ressortissant de pays tiers est informé de cette obligation conformément à l'article 9 du présent projet.

Ainsi, on peut attendre de l'étranger qu'il se présente aux rendez-vous fixés pour effectuer le screening et qu'il transmette toutes les informations pertinentes.

L'article prévoit aussi que le manquement à l'obligation de coopération est pris en compte dans l'appréciation du risque de fuite tant dans le cadre la procédure relative à la protection internationale que dans le cadre de la procédure de retour.

Cette obligation de coopération existe parallèlement aux possibilités prévues par la loi du 15 décembre 1980 en matière de détention des étrangers. Le règlement (UE) 2024/1356 ne crée pas de motif de détention autonome pendant la procédure de contrôle. Cela découle du fait que le contrôle n'est pas en soi une procédure, mais un processus qui s'ajoute aux procédures de retour ou de protection existantes. Toutefois, pendant le processus de filtrage et si les conditions sont remplies, l'étranger peut être placé en détention sur la base de la directive 2008/115/CE, dans le cadre du retour, ou de la directive (UE) 2024/1346, pendant le traitement de la demande de protection internationale. Ces dispositions ont été transposées dans la législation belge, notamment aux articles 7, 27, 74/5 et 74/6 de la loi du 15 décembre 1980. Le règlement (UE) 2024/1356 souligne cela en renvoyant lui-même à l'applicabilité de ces directives, notamment à:

— artikel 4, lid 1, b) waar de link wordt gemaakt met Richtlijn (EU) 2024/1346;

— artikel 8, lid 7 waar de link wordt gelegd met Richtlijn 2008/115/EG.

Art. 9

Dit artikel voegt artikel 8*sexies* in en geeft uitvoering aan artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1356 betreffende de informatieverstrekking aan de onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen.

De Koning is gemachtigd om de modaliteiten te bepalen voor de mededeling van deze informatie aan de onderdaan van een derde land.

Art. 10

Het nieuwe artikel 8*septies* wordt ingevoegd om een aantal algemene (GDPR-)kwesties te regelen in verband met Eurodac. Paragraaf 1 van dit artikel geeft uitvoering aan artikel 40, lid 2, van Verordening (EU) 2024/1358. Het betreft de opsomming van de nationale autoriteiten met toegang tot Eurodac, evenals de specificatie van het doeleinde voor de toegang. Op grond van dit artikel 40 dient dit eveneens genotifieerd te worden aan de Europese Commissie en eu-LISA en wordt het bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Dit biedt al een zekere vorm van (rechts)zekerheid en voorzienbaarheid voor de vreemdeling van wie de gegevens verwerkt worden. Het is echter een standaardadvies van de Gegevensbeschermingsautoriteit om dit alleszins ook nationaal juridisch te regelen, bij voorkeur bij wet (of desnoods bij KB).

De opsomming van toelaatbare doeleinden in artikel 40, lid 2, lijkt echter niet helemaal volledig: er wordt enkel verwezen naar de doeleinden van artikel 1, lid 1, maar lid 2 vermeldt daarnaast ondubbelzinnig dat de gegevens in Eurodac daarnaast ook mogen worden verwerkt "ten behoeve van (...) de in de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2018/1240, (EU) 2019/818, (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 en in Richtlijn 2001/55/EG vermelde doeleinden". Dit is voor een deel overlap met de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, maar met name de eerste en tweede vermelde verordening (die betrekking hebben op de behandeling van een aanvraag voor een visum of verblijfsvergunning resp. voor een reisautorisatie) hebben een toegevoegde waarde in dit verband. Deze worden in voorkomend geval dus ook vermeld in deze paragraaf 1.

— l'article 4, paragraphe 1, point b), où le lien est établi avec la directive (UE) 2024/1346;

— l'article 8, paragraphe 7, où le lien est établi avec la directive 2008/115/CE.

Art. 9

Le présent article insère l'article 8*sexies* et met en œuvre l'article 11 du règlement (UE) 2024/1356 qui concerne la communication d'informations au ressortissant de pays tiers soumis au filtrage.

Le Roi est habilité à prévoir les modalités de communication de ces informations au ressortissant de pays tiers.

Art. 10

Le nouvel article 8*septies* est inséré afin de régler un certain nombre de questions générales (relatives au RGPD) en rapport avec Eurodac. Le paragraphe 1er de cet article met en œuvre l'article 40, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1358. Il énumère les autorités nationales qui ont accès à Eurodac et précise la finalité de l'accès. Conformément à cet article 40, cela doit également être notifié à la Commission européenne et à eu-LISA et publié au Journal officiel de l'Union européenne. Cela confère déjà une certaine forme de sécurité (juridique) et de prévisibilité à l'étranger dont les données sont traitées. L'Autorité de protection des données recommande toutefois généralement que cette question soit également réglementée au niveau national, de préférence par une loi (ou par un AR si nécessaire).

Cependant, l'énumération des finalités autorisées à l'article 40, paragraphe 2, semble incomplète: elle ne fait référence qu'aux finalités de l'article 1er, paragraphe 1, mais le paragraphe 2 indique sans ambiguïté que les données figurant dans Eurodac peuvent aussi être traitées "aux fins prévues (...) dans les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2018/1240, (UE) 2019/818, (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350, et dans la directive 2001/55/CE". Ces finalités recoupent en partie celles mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, mais les premier et deuxième règlements cités (qui concernent respectivement le traitement d'une demande de visa et de titre de séjour pour une autorisation de voyage) ont une valeur ajoutée dans ce contexte. Elles sont donc également mentionnées, le cas échéant, dans ce paragraphe 1er.

Voor de volledigheid, de Europese wetgever lijkt weinig belang te hechten aan de nationale autoriteiten die schrijfrechten hebben in Eurodac (invoeren, wijzigen of verwijderen van gegevens). De Verordening (EU) 2024/1358 bevat enkel een bepaling over de bevoegde lidstaat in dit verband (artikel 40, lid 3), maar ze lijkt het voor het overige als een louter technische, interne kwestie te beschouwen welke van de nationale autoriteiten met raadplegingsrechten eveneens schrijfrechten hebben. Eventuele nationale afspraken hieromtrent kunnen afgesloten worden op administratief niveau, tussen de betrokken autoriteiten onderling.

Het tweede lid komt tegemoet aan een zeker hiaat. Hoewel het niet expliciet opgelegd wordt door Verordening (EU) 2024/1358, is het in lijn met horizontale GDPR-principes om minstens intern per autoriteit de concrete diensten of personeelsleden te benoemen die toegang hebben tot Eurodac. Opgemerkt kan worden dat een dergelijke bepaling niet is hernomen bij paragraaf 2, aangezien het voor die hypothese van rechtshandavingsdoeleinden wel reeds voorzien is door de Verordening (EU) 2024/1358 zelf (zie artikel 5, lid 3, dat spreekt over een lijst van “operationele diensten” binnen de aangezeven autoriteiten).

Paragraaf 2 en 3 handelen over de toegang voor rechtshandavingsdoeleinden. Dit geeft uitvoering aan artikelen 5 en 6 van Verordening (EU) 2024/1358, met ook een (nog meer gedetailleerde) verplichting tot notificatie die reeds heeft plaatsgevonden op grond van artikel 61, lid 1, van deze Verordening (de deadline overeenkomstig dat artikel was immers 24 september 2024). Dit is gelijklopend aan de regeling die nationaal voorzien werd in kader van het EES (zie wet van 19 maart 2023 en KB van 17 juli 2024). De Dienst Vreemdelingenzaken is hier echter (nog) niet hernomen aangezien er momenteel geen intentie is om dergelijke toegang voor rechtshandavingsdoeleinde voor DVZ technisch en organisatorisch verder te ontwikkelen.

Paragraaf 4 ten slotte regelt de verwerkingsverantwoordelijken. De vreemdeling wordt hier hoe dan ook over geïnformeerd op grond van artikel 42, lid 1, punt a), van de Verordening (EU) 2024/1358, maar dit aspect dient eveneens nationaal wettelijk geregeld te worden overeenkomstig vaste GBA-adviezen. De formulering van deze paragraaf is gebaseerd op de EES-wet van 19 maart 2023 en het KB van 17 juli 2024. Gevolg gevend aan een opmerking van de COC wordt er voor geopteerd om alle verantwoordelijken bij wet aan te duiden, zonder delegatie aan de Koning.

Par souci d'exhaustivité, le législateur européen semble attacher peu d'importance aux autorités nationales qui disposent de droits d'écriture dans Eurodac (introduction, modification ou suppression de données). Le règlement (UE) 2024/1358 ne contient qu'une disposition concernant l'État membre compétent à cet égard (article 40, paragraphe 3), mais il semble par ailleurs considérer comme une question purement technique et interne de savoir lesquelles des autorités nationales disposant de droits de consultation ont également des droits d'écriture. D'éventuels accords nationaux à ce sujet peuvent être conclus au niveau administratif, entre les autorités concernées.

L'alinéa 2 comble une certaine lacune. Bien que le règlement (UE) 2024/1358 ne l'exige pas explicitement, il est conforme aux principes horizontaux du RGPD de désigner au moins en interne, par autorité, les services ou membres du personnel qui ont effectivement accès à Eurodac. Il convient de noter qu'une telle disposition n'a pas été reprise au paragraphe 2, étant donné qu'elle est déjà prévue pour cette hypothèse de fins répressives par le règlement (UE) 2024/1358 lui-même (voir article 5, paragraphe 3, qui parle d'une liste de “services opérationnels” au sein des autorités désignées).

Les paragraphes 2 et 3 traitent de l'accès à des fins répressives. Ils mettent en œuvre les articles 5 et 6 du règlement (UE) 2024/1358, avec également une obligation de notification (encore plus détaillée) qui a déjà eu lieu conformément à l'article 61, paragraphe 1, de ce règlement (en effet, la date limite selon cet article était le 24 septembre 2024). Ce système est similaire à celui prévu au niveau national dans le cadre de l'EES (*Entry/Exit System*) (voir la loi du 19 mars 2023 et l'AR du 17 juillet 2024). L'Office des Étrangers n'est cependant pas (encore) repris, car il n'est actuellement pas prévu de développer davantage un tel accès à des fins répressives pour l'Office des Étrangers, tant sur le plan technique qu'organisationnel.

Enfin, le paragraphe 4 régit le responsable du traitement des données. L'étranger est en tout état de cause informé à ce sujet en vertu de l'article 42, paragraphe 1, point a), du règlement (UE) 2024/1358, mais cet aspect doit également être réglementé au niveau national conformément aux avis récurrents de l'APD. La formulation de ce paragraphe est basée sur la loi EES du 19 mars 2023 et l'AR du 17 juillet 2024. Par suite d'une remarque du COC, il a été décidé de désigner tous les responsables par la loi, sans délégation au Roi.

Artikel 11

Het nieuwe artikel 8octies, dat handelt over de biometrische gegevens in kader van Eurodac, herneemt tot op zekere hoogte het oude artikel 51/3 maar herschrijft het volledig. Huidige paragraaf 1 herneemt het eerste lid van het oude artikel 51/3, § 1, waarbij voor de definitie van biometrische gegevens voortaan gewoon verwezen wordt naar de Verordening (EU) 2024/1358.

Huidige paragraaf 2 is een combinatie van het tweede lid van paragraaf 1 en paragraaf 3 van het oude artikel 51/3. Voor de doelgroep van vreemdelingen wordt voortaan eveneens verwezen naar deze Verordening. Deze opsomming van artikelen is gebaseerd op artikel 13, lid 1, van de Verordening. Enkel de verwijzing naar artikel 26, lid 1, van de Verordening werd niet hernomen: dit betreft immers personen die tijdelijke bescherming genieten, die pas vanaf 12 juni 2029 in Eurodac opgenomen worden (zie art. 63, lid 2, van de Verordening). Er zal hoe dan ook nog een bijkomende wetswijziging vereist zijn in 2029 om de situatie van tijdelijke bescherming te regelen (hetzij in deze wet van 15 december 1980, hetzij in het geplande Migratiewetboek). Gelet op de uitgebreidere doelgroep van vreemdelingen wordt voorts ook de lijst van autoriteiten uitgebreid die de biometrische gegevens kunnen afnemen: de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers (die deze bevoegdheid al hadden in de context van artikel 30bis) worden toegevoegd. Concreet zou dit vooral nuttig zijn voor de verschillende hypothesen in kader van hervestiging.

Huidige paragraaf 3 is inhoudelijk nieuw, deze heeft geen tegenhanger in het oude artikel 51/3. Dit is de implementatie van artikel 13, lid 3 en 4, van de Verordening. In voorkomend geval (indien het gaat om vreemdelingen die vallen onder het personeel toepassingsgebied van artikel 74/22) zal de weigering om zijn biometrische gegevens vrijwillig te laten afnemen niet enkel vallen onder artikel 1, § 2, 3°, maar eveneens een schending kunnen zijn van de medewerkingsplicht bedoeld in artikel 74/22, § 1, tweede lid, 1°, dat expliciet spreekt over het verstrekken van biometrische gegevens. Overeenkomstig artikel 42, lid 1, punt e), van Verordening (EU) 2024/1358, wordt de vreemdeling geïnformeerd over de medewerkingsplicht van deze paragraaf 3 en de mogelijke gevolgen ingeval van niet-naleving. Wat betreft de mogelijkheid van dwang voorzien in artikel 13, lid 3, van de Verordening wordt erop gewezen dat artikel 37 Wet Politieambt reeds de nationale rechtsgrond biedt voor dergelijke dwang door de politie.

Article 11

Le nouvel article 8octies, qui traite des données biométriques dans le cadre d'Eurodac, reprend dans une certaine mesure l'ancien article 51/3, mais le réécrit intégralement. L'actuel paragraphe 1er reprend l'alinéa 1er de l'ancien article 51/3, § 1er, la définition des données biométriques renvoyant désormais simplement au règlement (UE) 2024/1358.

L'actuel paragraphe 2 est une combinaison de l'alinéa 2 du paragraphe 1er et du paragraphe 3 de l'ancien article 51/3. Pour le groupe cible des étrangers, il est désormais également fait référence à ce règlement. Cette énumération d'articles est basée sur l'article 13, paragraphe 1, du règlement. Seule la référence à l'article 26, paragraphe 1, du règlement n'a pas été reprise: cela concerne en effet les personnes bénéficiant d'une protection temporaire, qui ne seront incluses dans Eurodac qu'à partir du 12 juin 2029 (voir article 63, paragraphe 2, du règlement). Une modification législative supplémentaire sera de toute façon nécessaire en 2029 pour réglementer la situation de protection temporaire (soit dans la présente loi du 15 décembre 1980, soit dans le code de la migration à venir). En outre, compte tenu de l'élargissement du groupe cible des étrangers, la liste des autorités qui peuvent recueillir les données biométriques est également étendue: les représentants diplomatiques ou consulaires belges (qui avaient déjà cette compétence dans le cadre de l'article 30bis) sont ajoutés. Concrètement, cela serait particulièrement utile pour les différentes hypothèses dans le cadre de la réinstallation.

Le paragraphe 3 actuel est nouveau sur le fond; il n'a pas d'équivalent dans l'ancien article 51/3. Il s'agit de la mise en œuvre de l'article 13, paragraphes 3 et 4, du règlement. Le cas échéant (s'il s'agit d'étrangers relevant du champ d'application personnel de l'article 74/22), le refus de se soumettre volontairement au prélèvement de ses données biométriques relèvera non seulement de l'article 1er, § 2, 3°, mais pourra également constituer une violation de l'obligation de coopération visée à l'article 74/22, § 1er, alinéa 2, 1°, qui parle explicitement de l'obligation de fournir les données biométriques. Conformément à l'article 42, paragraphe 1, point e), du règlement (UE) 2024/1358, l'étranger est informé de l'obligation de coopération prévue dans ce paragraphe 3 et des conséquences possibles en cas de non-respect. En ce qui concerne la possibilité de contrainte prévue à l'article 13, paragraphe 3, du règlement, il est à noter que l'article 37 de la loi sur la fonction de police offre déjà la base juridique nationale pour une telle contrainte exercée par la police.

Huidige paragraaf 4 is een combinatie van de paragrafen 2 en 5 van het oude artikel 51/3. Dit gaat over het geval dat de biometrische gegevens afgenomen in kader van Eurodac (eveneens) nationaal opgeslagen worden. Dit belet vanzelfsprekend niet dat overige, alfanumerieke, gegevens ook nationaal opgeslagen kunnen worden, dit overeenkomstig de gebruikelijke GDPR-regels (waarbij ook verwezen kan worden naar een horizontaal wetsontwerp “betreffende de verwerkingen van persoonsgegevens door de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken”). Biometrie is echter een gevoelig gegeven (in de zin van artikel 9 Algemene Verordening Gegevensbescherming) en verdient het specifiek geregeld te worden, zoals reeds het geval was in het oude artikel 51/3.

Vermeldenswaard hierbij is dat niet alle biometrie die wordt afgenomen in kader van de Eurodac-Verordening (EU) 2024/1358 (en van dit *8octies*) ook effectief wordt opgeslagen in Eurodac. Dit is met name het geval in een specifieke hypothese van hervestiging (zie artikel 18, lid 1, en artikel 29, lid 2, van de Verordening). Ook in andere gevallen kan het echter interessant zijn om de gegevens die door België werden ingevoerd in Eurodac eveneens nationaal te bewaren. Dit bijvoorbeeld omwille van de nationale bewaartermijn die in bepaalde gevallen langer is dan die van Eurodac (zie volgende alinea), of ook om in een enkele (nationale) databank, *in casu* e-Migration van de DVZ, een overzicht te hebben van alle vreemdelingen met een link met België. Voor vele opzoekingen zal een dergelijke nationale databank immers volstaan, dan is het niet nodig een opzoeking te doen in Eurodac met ook gegevens afkomstig van alle andere lidstaten. Het aantal diensten (en ambtenaren) binnen DVZ dat concreet toegang dient te hebben tot Eurodac kan dan enigszins beperkt worden, wat interessant is in het licht van “*privacy by design*”.

De nationale bewaartermijn wordt vastgesteld op vijf jaar. Er wordt dus gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State die het oorspronkelijk voorstel van tien jaar te lang vond (of bijkomende motivatie vereiste voor deze termijn). De vroegere paragraaf 5 van artikel 51/3 bevatte een machtiging aan de Koning om deze bewaartermijn vast te stellen, maar zo’n KB is er nooit gekomen. Ter info hierbij, de bewaartermijn in Eurodac bedraagt tien jaar voor verzoekers om internationale bescherming, of drie of vijf jaar voor de overige categorieën (of ook één jaar voor tijdelijke bescherming, maar dit is zoals hoger gezegd pas van toepassing in 2029). Dit wordt in detail geregeld in artikel 29 van Verordening (EU) 2024/1358.

L’actuel paragraphe 4 est une combinaison des paragraphes 2 et 5 de l’ancien article 51/3. Il s’agit du cas où les données biométriques recueillies dans le cadre d’Eurodac sont (également) enregistrées au niveau national. Cela n’empêche naturellement pas que d’autres données alphanumériques puissent aussi être conservées au niveau national, conformément aux règles habituelles du RGPD (où l’on peut également faire référence à un projet de loi horizontal “relatif aux traitements de données à caractère personnel par la Direction générale Office des Étrangers”). Toutefois, les données biométriques sont des données sensibles (au sens de l’article 9 du règlement général sur la protection des données) et méritent d’être réglementées de manière spécifique, comme c’était déjà le cas dans l’ancien article 51/3.

Il convient de noter que toutes les données biométriques prélevées dans le cadre du règlement Eurodac (UE) 2024/1358 (et de l’article *8octies*) ne sont pas effectivement enregistrées dans Eurodac. C’est notamment le cas dans une hypothèse spécifique de réinstallation (voir article 18, paragraphe 1, et article 29, paragraphe 2, du règlement). Cependant, dans d’autres cas également, il peut être intéressant de conserver au niveau national les données saisies par la Belgique dans Eurodac. Cela est, par exemple, dû à la durée de conservation nationale qui, dans certains cas, est plus longue que celle d’Eurodac (voyez le paragraphe suivant), ou encore pour disposer, dans une seule base de données (nationale), en l’occurrence e-Migration de l’Office des Étrangers, d’un aperçu de tous les étrangers ayant un lien avec la Belgique. Pour de nombreuses recherches, une telle base de données nationale suffira, il ne sera alors pas nécessaire d’effectuer une recherche dans Eurodac, qui contient également des données provenant de tous les autres États membres. Le nombre de services (et de fonctionnaires) au sein de l’Office des Étrangers qui doivent avoir concrètement accès à Eurodac peut alors être quelque peu limité, ce qui est intéressant dans le cadre de la “*privacy by design*” (protection de la vie privée dès la conception).

La durée de conservation nationale est fixée à cinq ans. Il est donc donné suite à l’observation du Conseil d’État qui estimait que la proposition initiale de dix ans était trop longue (ou nécessitait une motivation supplémentaire pour cette durée). L’ancien paragraphe 5 de l’article 51/3 prévoyait d’autoriser le Roi à fixer ce délai de conservation, mais cet AR n’a jamais vu le jour. À titre d’information, la durée de conservation dans Eurodac est de dix ans pour les demandeurs de protection internationale, ou de trois ou cinq ans pour les autres catégories (ou encore d’un an pour la protection temporaire, mais comme indiqué ci-dessus, cela ne s’appliquera qu’à partir de 2029). Ceci est réglementé en détail à l’article 29 du règlement (UE) 2024/1358.

Zoals gevraagd door de Raad van State verduidelijken we nog dat de gegevens nationaal opgeslagen blijven wanneer de betrokkene de nationaliteit van een andere lidstaat verkrijgt (hoewel ze in Eurodac dan wel geschrapt worden, volgens artikel 30, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) 2024/1358). De reden hiervoor is als volgt, zoals ook meegedeeld aan de Raad van State:

“Er is geen noodzakelijke link tussen Europese bewaartermijnen (inclusief vervroegde schrappingen, zoals ingeval van verkrijgen van een bepaalde nationaliteit) en nationale bewaartermijnen. Het lijkt voorts perfect te verantwoorden dat gegevens uit een Europese vreemdelingendatabank geschrapt worden zodra de betrokkene een EU-nationaliteit verkrijgt, maar dat deze enkel nationaal geschrapt worden uit de Belgische databank indien hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. De DVZ is immers ook bevoegd voor de opvolging van het verblijf van EU-onderdanen (andere dan Belgen) op het Belgisch grondgebied. Het is hierbij relevante of zelfs noodzakelijke informatie om (Belgische) informatie over bv illegaal verblijf (toen de betrokkene nog een onderdaan van een derde land was) te kunnen behouden.

Dit gebeurde momenteel ook al: deze gegevens werden nog niet in Eurodac bewaard, dit wordt slechts het geval met Eurodac-recast. Dit betekende dan vanzelfsprekend niet dat de gegevens 0 dagen nationaal bewaard mochten worden (omdat ze Europees ook niet bewaard werden). De omstandigheid dat Eurodac momenteel wél deze gegevens bewaart (zij het mogelijk korter of met meer gevallen van vervroegde schrapping dan we nationaal deden/doen) kan dan natuurlijk ook geen argument zijn dat we het nationaal ook moeten schrappen indien de betrokkene een andere EU-nationaliteit krijgt.

Het is Europeesrechtelijk overigens ook niet verboden om vingerafdrukken van EU-burgers te verwerken. Meer nog, op grond van verordening 2019/1157 is het zelfs verplicht om vingerafdrukken af te nemen, bij de aanmaak van een identiteitskaart, en een mogelijkheid bij de aanmaak van een verblijfsdocument (in een andere lidstaat). Om gevallen van identiteitsfraude te vermijden is het dan nuttig of zelfs noodzakelijk om deze te kunnen vergelijken met deze vroeger afgenomen vingerafdrukken.

We merken hierbij ook nog op dat huidig artikel 51/3 zelfs geen verplichting bevatte om de vingerafdrukken nationaal te schrappen als ze Belg werden (hoewel dit wel in de praktijk gebeurde), terwijl de oude Eurodac-verordening ook reeds een gelijkaardige bepaling

Comme demandé par le Conseil d'État, nous précisons que les données restent stockées au niveau national lorsque la personne concernée acquiert la nationalité d'un autre État membre (bien qu'elles soient alors supprimées d'Eurodac, conformément à l'article 30, paragraphe 1, deuxième alinéa, du règlement (UE) 2024/1358). La raison en est la suivante, comme cela a également été communiqué au Conseil d'État:

“Il n'existe aucun lien nécessaire entre les délais de conservation européens (y compris les effacements anticipés, par exemple en cas d'acquisition d'une certaine nationalité) et les délais de conservation nationaux. Il paraît en outre parfaitement justifié que des données soient effacées d'une base de données européenne des étrangers dès que la personne concernée acquiert une nationalité de l'UE, tandis qu'elles ne soient effacées au niveau national de la base de données belge que si elle acquiert la nationalité belge. L'Office des Étrangers est en effet également compétent pour le suivi du séjour des citoyens de l'UE (autres que les Belges) sur le territoire belge. À cet égard, il est pertinent, voire nécessaire, de pouvoir conserver des informations (belges) relatives, par exemple, à un séjour illégal (à l'époque où l'intéressé était encore ressortissant d'un pays tiers).

C'est d'ailleurs déjà le cas actuellement: ces données n'étaient pas encore conservées dans Eurodac; cela ne sera le cas qu'avec la refonte d'Eurodac. Cela ne signifiait évidemment pas que ces données ne pouvaient être conservées au niveau national pendant zéro jour (au motif qu'elles n'étaient pas non plus conservées au niveau européen). Le fait qu'Eurodac conserve désormais ces données (fût-ce éventuellement pour une durée plus courte ou avec davantage de cas d'effacement anticipé que ce que nous faisons/faisons au niveau national) ne saurait dès lors constituer un argument pour imposer leur effacement au niveau national lorsque l'intéressé acquiert une autre nationalité de l'UE.

Au demeurant, le droit européen n'interdit pas le traitement des empreintes digitales des citoyens de l'UE. Bien au contraire, le règlement 2019/1157 impose même la prise d'empreintes digitales lors de la délivrance d'une carte d'identité et la prévoit comme possibilité lors de la délivrance d'un document de séjour (dans un autre État membre). Afin d'éviter les cas d'usurpation d'identité, il est dès lors utile, voire nécessaire, de pouvoir les comparer avec les empreintes digitales relevées antérieurement.

Nous relevons enfin que l'actuel article 51/3 ne contenait même pas d'obligation d'effacer au niveau national les empreintes digitales lorsque la personne devenait belge (bien que cela se fit en pratique), alors que l'ancien règlement Eurodac comportait déjà une disposition similaire

bevatte in artikel 13, lid 1, Verordening 603/2013. Wat dit betreft is het huidige wetsontwerp dus zelfs een verstrenging (of creëert het alleszins meer rechtszekerheid)."

Voor de volledigheid, de paragraaf 4 van het oude artikel 51/3 wordt niet hernomen. Er kan hierbij verwezen worden naar de toelichting bij artikel 33.

Art. 12

In artikel 9*bis* worden enkele technische wijzigingen aangebracht om dit artikel in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die worden aangebracht aan de artikelen met betrekking tot internationale bescherming.

Ten eerste wordt de terminologie afgestemd op de terminologie van de Verordening (EU) 2024/1348, waardoor er voortaan verwezen wordt naar de definitieve beslissing in het kader van het verzoek, hetgeen gedefinieerd wordt in artikel 1, § 1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Vervolgens wordt de verwijzing naar de artikelen 50, 50*bis*, 50*ter* en 51 geschrapt en verwezen naar het indienen van het verzoek om internationale bescherming. De artikelen waarnaar verwezen wordt, zijn immers dan wel opgeheven, dan wel onvolledig. Het indienen van het verzoek wordt voortaan geregeld in artikel 28 van de Verordening (EU) 2024/1348 en artikel 50/1, § 2, van de wet van 15 december 1980.

Ook de verwijzingen naar de artikelen 48/3 en 48/4 worden geschrapt, gezien deze artikelen worden opgeheven uit de wet van 15 december 1980. Er wordt voortaan verwezen naar Verordening (EU) 2024/1347, waar de kwalificatie van de internationale bescherming wordt geregeld.

Art. 13

Ook in artikel 9*ter* dienen enkele technische aanpassingen te worden doorgevoerd.

In eerste instantie wordt de terminologie afgestemd op die van Verordening (EU) 2024/1348 waardoor er voortaan verwezen wordt naar de definitieve beslissing omtrent het verzoek.

In de vierde paragraaf wordt de verwijzing naar artikel 55/4 vervangen door de verwijzing naar de bepaling omtrent de uitsluiting voor subsidiaire bescherming in de Verordening (EU) 2024/1347.

à l'article 13, paragraphe 1, du règlement 603/2013. À cet égard, le projet de loi actuel constitue donc même un durcissement (ou, à tout le moins, crée davantage de sécurité juridique)."

Par souci d'exhaustivité, le paragraphe 4 de l'ancien article 51/3 n'est pas repris. On peut se référer ici au commentaire de l'article 33.

Art. 12

Quelques modifications techniques sont apportées à l'article 9*bis* afin de le mettre en conformité avec les modifications apportées aux articles relatifs à la protection internationale.

Tout d'abord, la terminologie est alignée sur celle du règlement 2024/1348, de sorte qu'il est désormais fait référence à la décision définitive dans le cadre de la demande, tel que défini à l'article 1er, § 1er, 19°, de la loi sur les étrangers.

Ensuite, la référence aux articles 50, 50*bis*, 50*ter* et 51 est supprimée et il est renvoyé à l'introduction de la demande de protection internationale. En effet, les articles auxquels il est fait référence ont été abrogés ou sont incomplets. L'introduction de la demande est désormais régie par l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348 et l'article 50/1, § 2, de la loi sur les étrangers.

Les références aux articles 48/3 et 48/4 sont également supprimées, dans la mesure où ces articles sont supprimés de la loi sur les étrangers. Il est désormais fait référence au règlement (UE) 2024/1347, qui régit la qualification de la protection internationale.

Art. 13

Quelques modifications techniques doivent également être apportées à l'article 9*ter*.

Dans un premier temps, la terminologie est alignée sur celle du règlement (UE) 2024/1348, si bien qu'il est désormais fait référence à la décision définitive concernant la demande.

Au paragraphe 4, la référence à l'article 55/4 est remplacé par la renvoi à la disposition relative à l'exclusion de la protection subsidiaire dans le règlement (UE) 2024/1347.

Art. 14

In overeenstemming met artikel 23 van Verordening (EU) 2024/1347, worden de volgende wijzigingen doorgevoerd in artikel 10 van de wet van 15 december 1980:

a) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen ter uitvoering van artikel 23 van Verordening (EU) 2024/1347.

Teneinde de eenheid van het gezin op het grondgebied van de lidstaten te kunnen garanderen, voorziet artikel 23 *juncto* artikel 3, 9) van Verordening (EU) 2024/1347 in een verblijfstitel voor de “meereizende” familieleden van een begunstigde van internationale bescherming, die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming reeds op het grondgebied van de gastlidstaat bevinden (concreet betekent dit dat het familielid aanwezig is op het grondgebied van de lidstaat voordat een beslissing wordt genomen aangaande het verzoek om internationale bescherming van de referentiepersoon), die zelf niet in aanmerking komen voor een dergelijke bescherming en voor zover het gezin reeds bestond voordat de begunstigde op het grondgebied toekwam.

Meer specifiek voorziet artikel 23 *juncto* artikel 3, 9) van Verordening (EU) 2024/1347 in een afgeleide verblijfstitel voor de volgende familieleden:

a) de echtgenoot of echtgenote van de persoon die internationale bescherming geniet, dan wel zijn of haar wettelijk geregistreerde partner met wie hij of zij een duurzame relatie onderhoudt;

b) de minderjarige of meerderjarige kinderen ten laste van de onder a) bedoelde paren of van de persoon die internationale bescherming geniet, mits zij ongehuwd zijn, ongeacht de vraag of zij naar nationaal recht wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;

c) indien de persoon die internationale bescherming geniet minderjarig en ongehuwd is, de vader, moeder of een andere volwassene die hetzij volgens het recht, hetzij volgens de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijk is voor die persoon;

Overweging 20 van Verordening (EU) 2024/1347 stipuleert dat wanneer een lidstaat besluit dat het belang van een gehuwde minderjarige bij zijn of haar ouders berust, de echtgenoot of echtgenote van die minderjarige geen verblijfsrechten aan dat huwelijk mag ontleen uit hoofde van de Verordening.

Art. 14

Conformément à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347, les modifications suivantes sont apportées à l'article 10, de la loi du 15 décembre 1980:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, la disposition sous 4° est remplacée afin de mettre en œuvre l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347.

Afin de garantir l'unité familiale sur le territoire des États membres, l'article 23, en combinaison avec l'article 3, 9) du règlement (UE) 2024/1347, prévoit un titre de séjour pour les membres de la famille “accompagnant” un bénéficiaire de protection internationale, qui se trouvent déjà sur le territoire de l'État membre d'accueil dans le cadre d'une demande de protection internationale (concrètement, cela signifie que le membre de la famille est présent sur le territoire de l'État membre avant qu'une décision soit prise sur la demande de protection internationale de la personne de référence), qui ne peuvent eux-mêmes pas bénéficier d'une telle protection et pour autant que la famille existait déjà avant l'arrivée du bénéficiaire sur le territoire.

Plus précisément, l'article 23, en combinaison avec l'article 3, point 9), du règlement (UE) 2024/1347 prévoit un titre de séjour dérivé pour les membres de la famille suivants:

a) le conjoint de la personne bénéficiant d'une protection internationale ou son partenaire enregistré avec lequel il ou elle entretient une relation durable;

b) les enfants mineurs ou majeurs qui sont à la charge des couples visés au point a) ou du bénéficiaire d'une protection internationale, à condition qu'ils soient non mariés et sans tenir compte du fait qu'ils sont nés du mariage, nés hors mariage ou qu'ils ont été adoptés au sens du droit national;

c) lorsque le bénéficiaire d'une protection internationale est mineur et non marié, le père, la mère ou un autre adulte qui est responsable de ce bénéficiaire, y compris un frère ou une sœur adulte, selon le droit ou la pratique de l'État membre concerné;

Le considérant 20 du règlement (UE) 2024/1347 stipule que lorsqu'un État membre décide que l'intérêt d'un mineur marié réside auprès de ses parents, le conjoint de ce mineur ne peut pas bénéficier de droits de séjour en vertu du règlement.

Om in aanmerking te komen voor een afgeleide verblijfstitel, voorziet artikel 23 van Verordening (EU) 2024/1347 dat het familielid aan de volgende voorwaarden moet voldoen:

- 1) de hoedanigheid van familielid hebben in de zin van artikel 3, 9) van Verordening (EU) 2024/1347 (cf. *supra*);
- 2) zelf niet voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van internationale bescherming in België;
- 3) de toekenning van de verblijfstitel is verenigbaar met zijn of haar persoonlijke juridische status;
- 4) niet zijn of zou zijn uitgesloten van internationale bescherming op grond van de hoofdstukken III en V van Verordening (EU) 2024/1347;
- 5) er bestaan geen sterke aanwijzingen dat het huwelijk of partnerschap uitsluitend is aangegaan om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in de betrokken lidstaat te verkrijgen; en
- 6) er zijn geen redenen van nationale veiligheid of openbare orde met betrekking tot het betrokken familielid die het noodzakelijk maken dat de afgifte van de verblijfstitel geweigerd wordt.

Door zich strikt te houden aan het toepassingsgebied van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Belgische wetgever eveneens een einde aan de gelijkstelling van vreemdelingen toegelaten tot een verblijf in het Rijk als staatloze overeenkomstig artikel 57/45, van de wet, en internationaal beschermden wat betreft de afgeleide verblijfstitel voor meereizende familieleden, aangezien deze gelijkstelling tot juridische en praktische inconsistenties leidde. Het huidige artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980 stelt immers als voorwaarde voor een afgeleide verblijfstitel voor meereizende familieleden van staatlozen dat deze familieleden zelf niet in aanmerking komen voor een verblijf als staatloze op grond van artikel 57/45 van diezelfde wet, en dus zelf niet staatloos zijn (bijvoorbeeld door voorlegging van een paspoort, of doordat hun eigen aanvraag op grond van artikel 57/38 werd geweigerd).

Wanneer meereizende familieleden van een vreemdeling toegelaten tot een verblijf in het Rijk als staatloze overeenkomstig artikel 57/45, van de wet, zelf geen aanspraak kunnen maken op een verblijf als staatloze, impliceert dit dat zij een nationaliteit of een land van gewoonlijk verblijf hebben. Dit verkleint enerzijds de kans dat aan de referentiepersoon een verblijf als staatloze kan worden toegekend (cf. artikel 57/37) en verhoogt anderzijds het risico dat een reeds verleend

Afin de pouvoir bénéficier à un titre de séjour dérivé, l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347 prévoit que le membre de la famille doit remplir les conditions suivantes:

- 1) avoir la qualité de membre de la famille au sens de l'article 3, 9) du règlement (UE) 2024/1347 (cf. *supra*);
- 2) ne pas remplir soi-même les conditions pour bénéficier d'une protection internationale en Belgique;
- 3) l'octroi du titre de séjour est compatible avec son statut juridique personnel;
- 4) ne pas être ou ne pas être susceptible d'être exclu de la protection internationale en vertu des chapitres III et V du règlement (UE) 2024/1347;
- 5) il n'existe pas d'indications sérieuses que le mariage ou le partenariat a été contracté uniquement pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans l'État membre concerné; et
- 6) il n'existe pas de raisons de sécurité nationale ou d'ordre public liées au membre de la famille concerné qui rendent nécessaire le refus de délivrer le titre de séjour.

En se conformant strictement au champ d'application du règlement (UE) 2024/1347, le législateur belge met également fin à l'assimilation des étrangers admis à séjourner en tant qu'apatride conformément à l'article 57/45, de la loi, et des personnes bénéficiant d'une protection internationale en ce qui concerne le titre de séjour dérivé pour les membres de la famille "accompagnant", étant donné que cette assimilation entraînait des incohérences juridiques et pratiques. En effet, l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° de la loi du 15 décembre 1980 subordonne l'octroi d'un titre de séjour dérivé aux membres de la famille accompagnant des apatrides à la condition que ces derniers ne puissent pas bénéficier d'un titre de séjour en tant qu'apatrides sur la base de l'article 57/45 de cette même loi, et ne soient donc pas eux-mêmes apatrides (par exemple en présentant un passeport ou parce que leur propre demande sur la base de l'article 57/38 a été refusée).

Lorsque les membres de la famille accompagnant un étranger admis à séjourner en tant qu'apatride conformément à l'article 57/45, de la loi, ne peuvent prétendre eux-mêmes au statut d'apatride, cela implique qu'ils ont une nationalité ou un pays de résidence habituelle. Cela réduit d'une part la probabilité que la personne de référence se voie accorder un séjour en tant qu'apatride (cf. article 57/37) et augmente d'autre part le risque qu'un séjour déjà accordé en tant qu'apatride soit révoqué (cf.

verblijf als staatloze wordt opgeheven (cf. artikel 57/46). De praktische relevantie van de bepaling die voorziet in een verblijfstitel voor meereizende familieleden van staatlozen (artikel 10, § 1, eerste lid, 4°) is bijgevolg uiterst beperkt.

De situatie van staatlozen die vergezeld worden door familieleden, verschilt in dat opzicht fundamenteel van die van erkend vluchtelingen en subsidiair beschermden, bij wie de aanwezigheid van familieleden op het Belgisch grondgebied, al dan niet met een eigen internationale beschermingsstatus, geen (negatieve) invloed heeft op de beschermingsstatus van de referentiepersoon.

De meereizende gezinsleden van een vreemdeling toegelaten tot een verblijf in het Rijk als staatloze overeenkomstig artikel 57/45, van de wet, behouden de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980, hetgeen ongewijzigd blijft. Bijkomend wordt voor deze meereizende gezinsleden in artikel 12*bis*, tweede lid, voorzien dat zij, mits voldaan aan de voorwaarden, deze aanvraag kunnen indienen vanop het Belgische grondgebied zonder buitengewone omstandigheden te moeten aantonen (zie *infra*);

b) de wijziging onder b) is van louter juridisch-technische aard en is het gevolg van de wijziging aangebracht in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980;

c) de wijziging onder c) betreft eveneens een louter juridisch-technische wijziging en is in overeenstemming met overweging 18 van Verordening (EU) 2024/1347:

“De bepalingen in deze verordening inzake eenheid van gezin doen geen afbreuk aan de waarden en beginselen die door de lidstaten worden erkend. In het geval van een polygaam huwelijk is het aan elke lidstaat om te beslissen of zij de bepalingen inzake eenheid van gezin op polygame gezinnen willen toepassen, met inbegrip van de minderjarige kinderen van een andere echtgenoot of echtgenote en een persoon die internationale bescherming geniet.”

Art. 15

Ook in artikel 11 dienen enkele technische aanpassingen te worden doorgevoerd:

— in paragraaf 2, eerste lid, 3° wordt een juridisch-technische wijziging aangebracht ten gevolge van de wijziging aangebracht in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°;

article 57/46). La pertinence pratique de la disposition prévoyant un titre de séjour pour les membres de la famille accompagnant des apatrides (article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°) est donc extrêmement limitée.

La situation des apatrides accompagnés par des membres de leur famille diffère fondamentalement à cet égard de celle des réfugiés reconnus et des bénéficiaires d'une protection subsidiaire, pour lesquels la présence de membres de leur famille sur le territoire belge, qu'ils bénéficient ou non d'un statut de protection internationale, n'a aucune influence (négative) sur le statut de protection de la personne de référence.

Les membres de la famille accompagnant un étranger admis à séjourner en tant qu'apatride conformément à l'article 57/45, de la loi, gardent la possibilité d'introduire une demande sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5° de la loi du 15 décembre 1980, qui reste inchangé. En outre, il est prévue dans l'article 12*bis*, alinéa 2, que ces membres de la famille accompagnant peuvent, sous réserve que les conditions soient remplies, introduire cette demande sur le territoire belge sans devoir démontrer l'existence de circonstances exceptionnelles (voir *infra*);

b) la modification sous b) est de nature purement juridico-technique et résulte de la modification apportée à l'article 10, § 1, alinéa 1er, 4° de la loi du 15 décembre 1980;

c) la modification sous c) concerne également une modification purement juridico-technique et est conforme au considérant 18 du règlement (UE) 2024/1347:

“Les dispositions relatives à l'unité de la famille figurant dans le présent règlement ne portent pas atteinte aux valeurs et principes reconnus par les États membres. Dans le cas d'un mariage polygame, il appartient à chaque État membre de décider s'il souhaite appliquer les dispositions relatives à l'unité de la famille aux ménages polygames, y compris aux enfants mineurs d'une autre épouse et à un bénéficiaire d'une protection internationale.”

Art. 15

Quelques modifications techniques doivent également être apportées à l'article 11:

— au paragraphe 2, alinéa 1er, 3°, une modification purement juridico-technique est apportée en raison de la modification apportée à l'article 10, § 1, alinéa 1er, 4°;

— in paragraaf 2, wordt het tweede lid aangevuld met een zin die betrekking heeft op de termijn waarbinnen de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van de wet van 15 december 1980 niet langer het recht heeft om in het Rijk te verblijven om redenen bedoeld in artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°, van diezelfde wet. Deze beslissing kan ten aanzien van familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, enkel worden genomen zolang zij over een verblijf van beperkte duur beschikken;

— in paragraaf 3 worden de verwijzingen naar de artikelen die bij deze wet worden opgeheven uit het artikel geschrapt en vervangen door de bepalingen van Verordening (EU) 2024/1347 die in de plaats komen van de opgeheven artikelen. Het betreffen louter technische wijzigingen.

Art. 16

Ook in artikel 12*bis* dienen enkele technische aanpassingen te worden doorgevoerd:

in paragraaf 1, eerste en tweede lid, wordt een juridisch-technische wijziging aangebracht ter uitvoering van artikel 23 van Verordening (EU) 2024/1347.

Gelet op het gegeven dat de familieleden zoals beoogd in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van de wet van 15 december 1980, zich reeds op het Belgische grondgebied moeten bevinden om in aanmerking te kunnen komen voor een afgeleid verblijfsrecht in de zin van deze bepaling, worden de bepalingen in artikel 12*bis*, paragraaf 1, eerste en tweede lid, overeenkomstig aangepast. Deze familieleden kunnen hun verblijfsaanvraag bijgevolg enkel indienen bij het gemeentebestuur van hun verblijfplaats in België.

De laatste wijziging aangebracht aan artikel 12*bis*, voorziet dat de meereizende familieleden van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/45, van de wet, tot een verblijf als staatloze werd toegelaten voortaan een aanvraag gezinshereniging op basis van artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, van de wet, kunnen indienen vanop het Belgische grondgebied zonder buitengewone omstandigheden te moeten aantonen die hen verhinderen terug te keren naar het land van herkomst om het vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger. Doordat deze familieleden op heden niet langer worden opgenomen in het toepassingsgebied van artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de wet, dat voortaan beperkt wordt tot de situaties voorzien in verordening (EU) 2024/1347, en zij zich dienen zij zich te beroepen op de bepalingen voorzien in artikel 10,

— au paragraphe 2, l'alinéa 2 est complété par une phrase relative au délai dans lequel le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger admis à séjourner en vertu de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, de la loi du 15 décembre 1980, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume pour les raisons visées à l'article 11, § 2, alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°, de cette même loi. Cette décision ne peut être prise à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10, § 1, alinéa 1er, 4°, que tant qu'ils disposent d'un titre de séjour de durée limitée;

— au paragraphe 3, les références aux articles abrogés par la présente loi sont supprimées et remplacées par les dispositions du règlement (UE) 2024/1347 qui remplacent les articles abrogés. Il s'agit de modifications purement techniques.

Art. 16

Quelques modifications techniques doivent également être apportées à l'article 12*bis*:

au paragraphe 1er, alinéas 1 et 2, une modification juridico-technique est apportée afin de mettre en œuvre l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347.

Étant donné que les membres de la famille visés à l'article 10, § 1, alinéa 1er, 4°, de la loi du 15 décembre 1980 doivent déjà se trouver sur le territoire belge pour pouvoir bénéficier d'un droit de séjour dérivé au sens de cette disposition, les dispositions de l'article 12*bis*, paragraphe 1er, alinéas 1 et 2, sont adaptées en conséquence. Ces membres de la famille ne peuvent donc introduire leur demande de séjour qu'auprès de l'administration communale de leur lieu de séjour en Belgique.

La dernière modification apportée à l'article 12*bis* prévoit que les membres de la famille accompagnant un étranger admis à séjourner en tant qu'apatride conformément à l'article 57/45, de la loi, peuvent désormais introduire une demande de regroupement familial sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, de la loi, à partir du territoire belge sans devoir démontrer l'existence de circonstances exceptionnelles qui les empêchent de retourner dans leur pays d'origine pour demander le visa requis auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent. Étant donné que ces membres de la famille ne sont actuellement plus inclus dans le champ d'application de l'article 10, § 1, alinéa 1, 4° de la loi, qui est désormais limité aux situations prévues par le règlement (UE) 2024/1347, et qu'ils doivent invoquer les dispositions prévues à l'article 10, § 1, alinéa 1, 5°, le

§ 1, eerste lid, 5°, voorziet de Belgische wetgever in de mogelijkheid voor de meereizende familieleden van een staatloze om hun aanvraag gezinshereniging in te dienen vanop het Belgische grondgebied zonder buitengewone omstandigheden te moeten aantonen.

Art. 17

In artikel 13, § 1, van de wet van 15 december 1980, wordt het zesde lid vervangen overeenkomstig het bepaalde in artikel 23, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1347. De betreffende bepaling voorziet dat een verblijfstitel die wordt afgeleverd overeenkomstig het eerste lid van artikel 23 van diezelfde Verordening, op dezelfde datum verstrijkt als de verblijfstitel van de persoon die internationale bescherming geniet en kan worden vernieuwd voor zolang als de verblijfstitel die is afgegeven aan de persoon die internationale bescherming geniet, wordt vernieuwd.

In afwijking van het bepaalde in het derde lid van paragraaf 1 van artikel 13, van de wet van 15 december 1980, en onder voorbehoud van artikel 23, leden 3 tot 5 van Verordening (EU) 2024/1347, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, aldus een verblijfstitel waarvan de geldigheidsduur verstrijkt op dezelfde datum als die van de vreemdeling die zij begeleiden. Deze verblijfstitel kan worden vernieuwd, voor zover de verblijfstitel die is afgegeven aan de vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, wordt vernieuwd en onder voorwaarde dat het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening (EU) 2024/1347. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt, over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening (EU) 2024/1347.

Art. 18

In overeenstemming met artikel 40 van de Verordening (EU) 2024/1347 wordt artikel 15*bis* van de wet van 15 december 1980 aangepast. Waar voorheen slechts de helft van de periode tussen de datum van indiening van de aanvraag tot internationale bescherming op grond waarvan deze internationale bescherming werd verleend en de datum van afgifte van de verblijfstitel in aanmerking genomen of de gehele periode indien de 18 maanden werden overschreden, wordt nu steeds de gehele periode meegerekend.

Daarnaast voorziet hetzelfde artikel 40 ook een andere wijziging met als doel ervoor te zorgen dat de vreemdeling

législateur belge prévoit la possibilité pour les membres de la famille accompagnant un apatride d'introduire leur demande de regroupement familial à partir du territoire belge sans devoir prouver l'existence de circonstances exceptionnelles.

Art. 17

À l'article 13, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, le sixième alinéa est remplacé conformément aux dispositions de l'article 23, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1347. La disposition en question prévoit qu'un titre de séjour délivré conformément au paragraphe 1 a la même date d'expiration que le titre de séjour délivré au bénéficiaire d'une protection internationale et est renouvelable aussi longtemps que le titre de séjour délivré au bénéficiaire d'une protection internationale est renouvelé.

Par dérogation aux dispositions du troisième alinéa du paragraphe 1 de l'article 13 de la loi du 15 décembre 1980, et sous réserve de l'article 23, paragraphes 3 à 5, du règlement (UE) 2024/1347, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, reçoivent un titre de séjour dont la durée de validité expire à la même date que celle du titre de séjour de l'étranger qu'ils accompagnent. Ce titre de séjour peut être renouvelé pour autant que le titre de séjour délivré à l'étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale est renouvelé et sous condition que le membre de la famille continue de remplir les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347. L'admission au séjour devient de durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un titre de séjour de durée illimitée et pour autant que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347.

Art. 18

Conformément à l'article 40 du règlement (UE) 2024/1347, l'article 15*bis* de la loi sur les étrangers est adapté. Alors qu'auparavant seule la moitié de la période comprise entre la date d'introduction de la demande de protection internationale sur base de laquelle cette protection internationale a été accordée et la date de délivrance du titre de séjour était prise en compte, ou la totalité de la période si les 18 mois étaient dépassés, la totalité de la période est désormais toujours comptabilisée.

Par ailleurs, le même article 40 prévoit aussi une autre modification qui vise à garantir que l'étranger qui

die internationale bescherming geniet in België zich in andere lidstaten houdt aan het geldende nationale, unie of internationale recht met betrekking tot verblijf. Om deze reden wordt bepaald dat voor de berekening van de periode van vijf jaar waarna personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen voor de status van langdurig ingezetene van de Unie, in beginsel er steeds opnieuw van nul moet worden begonnen iedere keer dat een persoon die internationale bescherming geniet, wordt aangetroffen in een andere lidstaat dan België, zonder dat hij of zij het recht heeft daar te wonen of te verblijven. De minister of zijn gemachtigde kan hiervan afwijken indien de vreemdeling bewijst dat de situatie te wijten was aan omstandigheden die aan zijn of haar controle ontsnapt. Het kan hier bijvoorbeeld gaan om situaties van overmacht, of materiële vergissingen binnen de administraties.

Art. 19

In artikel 18 van de wet van 15 december 1980 wordt een technische wijziging doorgevoerd. Het artikel verwijst voortaan naar de relevante bepalingen van Verordening (EU) 2024/1347, in plaats van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 die worden opgeheven.

Art. 20 tot 24

De artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, worden opgeheven.

De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Art. 25

In artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 worden volgende wijzigingen aangebracht:

bénéficie d'une protection internationale en Belgique respecte, dans les autres États membres, le droit national, européen ou international en vigueur en matière de séjour. C'est pourquoi il est prévu que, pour le calcul de la période de cinq ans après laquelle les bénéficiaires d'une protection internationale peuvent obtenir le statut de résident de longue durée de l'Union, le décompte doit en principe recommencer à zéro chaque fois qu'un bénéficiaire d'une protection internationale est retrouvé dans un État membre autre que la Belgique sans avoir le droit d'y vivre ou d'y séjourner. Le ministre ou son délégué peut déroger à cette règle si l'étranger prouve que la situation était due à des circonstances indépendantes de sa volonté. Il peut s'agir ici, par exemple, de situations de force majeure ou d'erreurs matérielles au sein des administrations.

Art. 19

Une modification technique est apportée à l'article 18 de la loi de 15 décembre 1980. L'article renvoie désormais aux dispositions pertinentes du règlement 2024/1347 en lieu et place des articles 55/3/1 et 55/5/1 qui sont abrogés.

Art. 20 à 24

Les articles 48, 48/2, 48/3, 48/4 et 48/5 de la loi du 15 décembre 1980 relatifs aux critères d'évaluation du statut de réfugié et du statut de protection subsidiaire sont abrogés.

La teneur de ces articles est désormais portée par les définitions de l'article 3, 1) à 6) du règlement (UE) 2024/1347 et les chapitres II (évaluation des demandes de protection internationale) et III (conditions pour être considéré comme réfugié) et l'article 13 (octroi du statut de réfugié) du règlement (UE) 2024/1347 en ce qui concerne le statut de réfugié, et par les chapitres II (évaluation des demandes de protection internationale) et IV (conditions pour pouvoir bénéficier de la protection subsidiaire) et l'article 18 (octroi du statut de protection subsidiaire) du règlement (UE) 2024/1347 en ce qui concerne le statut de protection subsidiaire.

Art. 25

À l'article 48/6 de la loi du 15 décembre 1980 sont apportées les modifications suivantes:

1° de 1e paragraaf wordt opgeheven. De inhoud van de eerste twee leden bevindt zich voortaan in essentie in artikel 4, leden 1 tot 3 van Verordening (EU) 2024/1347. Leden 3 en 4 vinden geen steun in Verordening (EU) 2024/1347 en worden bijgevolg geschrapt;

2° de tweede paragraaf, waarvan de bestaande tekst de eerste paragraaf zal vormen, wordt vervangen. Deze paragraaf heeft betrekking op de verplichting van de verzoeker om de documenten die relevant zijn voor de behandeling van het verzoek zo spoedig mogelijk te overhandigen, alsook op de bewaring van de originele documenten van de verzoeker in het administratief dossier.

De paragraaf betreft een omzetting van artikel 13, lid 1 en lid 2, b) van Richtlijn 2013/32/EU en is in overeenstemming met artikel 9, tweede lid, f) van Verordening (EU) 2024/1348 en artikel 4, tweede lid, b) van Verordening (EU) 2024/1347. De bepaling is bijgevolg van toepassing op verzoeken ingediend zowel voor als vanaf 12 juni 2026.

De paragraaf herneemt voornamelijk de bewoordingen van het vroegere artikel 48/6, §§ 1, eerste lid en 2. De voorbereidende werken bij de invoering of wijziging van dit artikel kunnen dan ook hoofdzakelijk worden overgenomen. De bepaling wordt verder gewijzigd om tegemoet te komen aan de instructies van het Grondwettelijk Hof (bij arrest nr. 23/2021 van 25 februari 2021 vernietigde het Grondwettelijk Hof artikel 48/6, § 2, eerste en vierde lid, zie de paragrafen B.15-B.23).

Het eerste lid bevat het principe dat de verzoeker zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek dient aan te brengen, respectievelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken of bij het Commissariaat-generaal. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat de verzoeker deze elementen bij de indiening van zijn verzoek of in ieder geval tijdig voor het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal neerlegt. De verzoeker geeft hierbij aan welke gegevens relevant zijn voor de beoordeling van zijn verzoek.

Het tweede lid bepaalt dat het Commissariaat-generaal een kopie neemt van alle originele nationale en internationale documenten die toelaten de identiteit en nationaliteit van de verzoeker vast te stellen. Onder nationale of internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit vaststellen, bevinden zich paspoorten en identiteitskaarten, of elk ander document uitgegeven door een openbare overheid van het land van de nationaliteit of het verblijf van de verzoeker of door een internationale organisatie die tot doel heeft om de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vast te stellen, waarop een foto is bevestigd of enig ander biometrisch

1° le paragraphe 1er est abrogé. La teneur des deux premiers alinéas se trouve désormais dans son essence à l'article 4, paragraphes 1 à 3 du règlement (UE) 2024/1347. Les alinéas 3 et 4 ne trouvent pas de fondement dans le règlement (UE) 2024/1347 et sont par conséquent supprimés;

2° le paragraphe 2, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est remplacé. Ce paragraphe concerne l'obligation du demandeur de remettre le plus rapidement possible les documents qui sont pertinents pour l'examen de la demande, ainsi que la conservation des documents originaux du demandeur au dossier administratif.

Le paragraphe constitue une transposition de l'article 13, paragraphes 1 et 2, b) de la directive 2013/32/UE et est en conformité avec l'article 9, paragraphe 2, f) du règlement (UE) 2024/1348 et l'article 4, paragraphe 2, b) du règlement (UE) 2024/1347. La disposition est par conséquent d'application aux demandes introduites tant avant qu'à partir du 12 juin 2026.

Le paragraphe reprend essentiellement la teneur de l'ancien article 48/6, §§ 1er, alinéa 1er et 2. Les travaux préparatoires relatifs à l'introduction ou à la modification de cette disposition peuvent donc être également substantiellement repris. La disposition est par ailleurs modifiée pour se conformer aux enseignements de la Cour constitutionnelle (par arrêt n° 23/2021 du 25 février 2021, la Cour constitutionnelle a annulé l'article 48/6, § 2, premier et quatrième alinéa, voir B.15-B.23).

L'alinéa 1er porte le principe selon lequel le demandeur doit présenter le plus rapidement possible tous les éléments nécessaires qui étayent sa demande, respectivement à l'Office des Étrangers ou au Commissariat général. On peut raisonnablement attendre du demandeur qu'il fournisse ces éléments lors de l'introduction de sa demande ou, en tout état de cause, en temps utile avant l'entretien personnel au Commissariat général. Le demandeur indique à cet égard les informations qui sont pertinentes pour l'évaluation de sa demande.

L'alinéa 2 stipule que le Commissariat général prend une copie de tous les documents nationaux et internationaux originaux qui sont de nature à établir l'identité ou la nationalité du demandeur. Parmi les documents nationaux ou internationaux de nature à établir l'identité ou la nationalité du demandeur se trouvent les passeports et les cartes d'identité, ou tout autre document émis par une autorité publique du pays de nationalité ou de résidence du demandeur ou par une organisation internationale qui a pour objet d'établir l'identité ou la nationalité du demandeur et comportant une photographie ou tout autre donnée biométrique (p. ex., des

gegeven (bijvoorbeeld vingerafdrukken) en die toelaat met zekerheid een band vast te stellen tussen de verzoeker om internationale bescherming en het desbetreffende stuk. Door dit lid worden niet de documenten bedoeld die een aanwijzing kunnen vormen van deze identiteit of deze nationaliteit, zonder tot doel te hebben om deze vast te stellen of deze vaststellen, zoals de rijbewijzen, de certificaten of de akten die de geboorte vaststellen, de nationaliteit, de woonst, het huwelijk, de procedurele akten (arrestatiebevel, oproeping, opsporingsbevel, akte van inbeschuldigingstelling, enz.), studentenkaarten, attesten, enz.

Om te kunnen voldoen aan de verplichting bepaald in Verordening (EU) 2024/1358 (onder andere art. 17, lid 1, j)) voor de lidstaten om de echtheid van voorgelegde identiteits- of reisdocumenten te beoordelen en de opdracht bepaald in Verordening (EU) 2024/1351 om de voor het onderzoek bevoegde lidstaat vast te stellen, kan het voor de minister of zijn gemachtigde nodig zijn documenten in te houden of een kopie van de voorgelegde documenten te nemen.

Rekening houdend met de opmerking van de Raad van State wordt bepaald dat indien de verzoeker ter staving van zijn verzoek andere originele stukken die persoonsgegevens bevatten, neerlegt een kopie van deze documenten wordt bewaard in het administratief dossier. Indien de minister of zijn gemachtigde of de Commissaris-generaal meent dat een onderzoek van een origineel document aangewezen is, kan dit worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van dit onderzoek.

De verzoeker krijgt een kopie van de stukken waarvan de originelen worden bewaard en een ontvangstbewijs met een beknopte beschrijving van de originele documenten die in het administratief dossier worden bewaard.

De met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties zijn niet in staat, omwille van praktische en technische redenen, aan de verzoeker om internationale bescherming een kopie van de stukken te verstrekken die werden neergelegd op een digitale of elektronische drager. Bijgevolg, voor de toepassing van het vierde lid zal er geen kopie worden overhandigd van de stukken die werden neergelegd op een elektronische of digitale drager bij de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties (VHS, CD-(ROM), DVD-(ROM), USB-stick, geheugenkaartje, enz.) in het geval deze aan het administratief dossier worden toegevoegd. Er wordt benadrukt dat het Commissariaat-generaal niet overgaat tot de bewaring van gsm's of smartphones van verzoekers om internationale bescherming.

empreintes digitales) qui permette d'établir un lien certain entre le demandeur de protection internationale et la pièce en question. Ne sont pas visés par cet alinéa les documents qui peuvent constituer un indice de cette identité et de cette nationalité, sans avoir pour objet de l'établir et être de nature à l'établir, comme les permis de conduire, les certificats ou actes établissant la naissance, la nationalité, la résidence, le mariage, les actes de procédure (mandat d'arrêt, convocation, avis de recherche, acte d'accusation, etc.), les cartes d'étudiant, les attestations, etc.

Afin de se conformer à l'obligation prévue par le règlement (UE) 2024/1358 (entre autres art. 17, § 1, j)) pour les États membres d'évaluer l'authenticité des documents d'identité ou de voyage présentés et à la tâche prévue par le règlement (UE) 2024/1351 de déterminer l'État membre compétent pour l'examen, le ministre ou son représentant peut être amené à conserver des documents ou à prendre une copie des documents présentés.

Tenant compte de l'observation du Conseil d'État, il est stipulé que si le demandeur présente à l'appui de sa demande d'autres pièces en original qui contiennent des données à caractère personnel, une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif. Si le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu'une vérification d'un document original est nécessaire, celui-ci peut être conservé pendant la période nécessaire à la réalisation de cette vérification.

Le demandeur reçoit une copie des pièces dont les originaux sont conservés et un accusé de réception avec une brève description des documents originaux conservés dans le dossier administratif.

Les instances chargées de l'examen de la demande de protection internationale ne sont pas en mesure, pour des raisons pratiques et techniques, de fournir au demandeur de protection internationale une copie des pièces déposées sur un support numérique ou électronique. Aussi, pour l'application de l'alinéa 4, les supports électroniques ou numériques déposés auprès des instances chargées de l'examen de la demande de protection internationale (VHS, CD-(ROM), DVD-(ROM), clés USB, carte mémoire, etc.) ne feront pas l'objet d'une remise de copie en cas de dépôt au dossier administratif. Il est souligné que le Commissariat général ne procède pas à la conservation des GSM ou smartphones des demandeurs d'une protection internationale.

Het vijfde lid van artikel 48/6, § 1 heeft betrekking op de teruggave van de originele nationale of internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vaststellen, en dewelke werden ingehouden teneinde de echtheid ervan te kunnen onderzoeken. Zodra het onderzoek is beëindigd en uiterlijk de dag waarop het Commissariaat-generaal een beslissing neemt over het verzoek om internationale bescherming, kunnen de ingehouden nationaliteits- en het identiteitsdocumenten, voor zover er geen toepassing wordt gemaakt van het achtste lid van artikel 48/6, § 1, worden teruggegeven aan de verzoeker. Deze regeling is in overeenstemming met het arrest van het Grondwettelijk Hof, nr. 23/2021 van 25 februari 2021: “B.21.5. In zoverre het de CGVS wordt toegestaan om de originele documenten in het dossier te bewaren tijdens de tijd die werkelijk noodzakelijk is om de echtheid ervan te onderzoeken, en rekening houdend met het feit dat de verzoeker in alle gevallen om de teruggave kan verzoeken indien hij die documenten nodig heeft, gaat de bestreden maatregel niet verder dan wat nodig is om de door de wetgever nagestreefde doelstellingen te bereiken”.

Voor wat betreft de andere originele stukken die persoonsgegevens bevatten en die werden neergelegd in de loop van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, gebeurt de teruggave nadat het onderzoek van het document is beëindigd.

Het zevende lid preciseert overigens dat een vervroegde teruggave (dit wil zeggen een teruggave die plaatsvindt vooraleer het onderzoek naar de echtheid beëindigd is of vooraleer een definitieve beslissing wordt genomen) van elk origineel stuk kan gebeuren, voor zover deze teruggave noodzakelijk is en geldig wordt gemotiveerd. Het komt toe aan de instanties belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming om dit verzoek tot vervroegde teruggave te beoordelen. Zo kan het voldoen aan bepaalde administratieve (in de ruime zin), wettelijke of andere vereisten waarvoor het neerleggen of voorleggen van de desbetreffende originele stukken noodzakelijk is of wordt aangegeven (bijvoorbeeld stukken van de burgerlijke stand in het kader van een huwelijk, de vereiste documenten voor het openen van een bankrekening, een diploma dat toegang geeft tot een beroep) een geldige reden vormen voor een vervroegde teruggave van de stukken zoals bedoeld in dit lid. Indien de vervroegde teruggave wordt toegestaan, zal deze teruggave geen afbreuk doen aan de mogelijkheid voor de betrokken instantie om van de verzoeker te eisen om het (de) betrokken originele stuk(ken) opnieuw neer te leggen éénmaal de stappen die de vervroegde teruggave rechtvaardigden voltooid zijn.

Er wordt verder er gepreciseerd dat dit lid de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties moet

Le cinquième alinéa de l'article 48/6, § 1er concerne la restitution des documents nationaux ou internationaux originaux qui sont de nature à établir l'identité ou la nationalité du demandeur et qui ont été retenus afin d'en examiner l'authenticité. Dès que l'examen est terminé, et au plus tard le jour où le Commissariat général prend une décision sur la demande de protection internationale, les documents de nationalité et d'identité retenus peuvent être restitués au demandeur, dans la mesure où le huitième alinéa de l'article 48/6, § 1er n'est pas appliqué. Cette disposition est conforme à l'arrêt de la Cour constitutionnelle n° 23/2021 du 25 février 2021: “B.21.5. Dans la mesure où il est permis au CGRA de conserver les documents originaux dans le dossier pendant la durée réellement nécessaire pour examiner leur authenticité, et compte tenu du fait que le demandeur peut, dans tous les cas, demander la restitution de ces documents s'il en a besoin, la mesure attaquée n'excède pas ce qui est nécessaire pour atteindre les objectifs poursuivis par le législateur”.

Pour les autres pièces qui contiennent des données à caractère personnel et qui auraient été déposées sous forme d'original au cours de la procédure de traitement de la demande de protection internationale, la restitution se fait après que l'examen du document est terminé.

Le septième alinéa précise, par ailleurs, qu'une restitution anticipée (c'est-à-dire une restitution qui a lieu avant que l'examen de l'authenticité ne soit clôturé ou avant qu'une décision finale ne soit intervenue) de toute pièce originale peut être accordée, pour autant que cette restitution soit nécessaire et soit valablement justifiée. Il appartient aux instances chargées de l'examen de la demande de protection internationale d'évaluer cette demande de restitution anticipée. Pourra être considérée comme une raison justifiant valablement une restitution anticipée des pièces visées par cet alinéa l'accomplissement de certaines démarches administratives (au sens large), légales ou autres pour lesquelles le dépôt ou la présentation des pièces originales en question est nécessaire ou indiquée (p. ex. pièces d'état civil dans le cadre d'un mariage, documents nécessaires à l'ouverture d'un compte bancaire, diplôme donnant accès à une profession). Lorsqu'elle est accordée, cette restitution anticipée s'effectue sans préjudice de la possibilité pour l'instance saisie d'exiger du demandeur qu'il redépote la ou les pièces originales concernées une fois que les démarches ayant justifié la restitution anticipée auront abouti.

Il est également précisé que cet alinéa vise à permettre aux instances chargées de l'examen de la demande

toelaten om de stukken tot hun beschikking te hebben die hen noodzakelijk lijken om dit onderzoek te kunnen doen, waarbij er wordt vermeden disproportionele moeilijkheden te creëren in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming, die aan een aantal vereisten dient te voldoen in het kader van andere procedures of stappen in verband met zijn sociale en economische leven. Er kan overigens opgemerkt worden dat de verzoekers om internationale bescherming aan minder belangrijke vereisten dienen te voldoen voor wat betreft het voorleggen van documenten in het kader van andere procedures die worden gevoerd in het Rijk, gegeven het feit velen niet beschikken over dergelijke documenten (bijvoorbeeld Identiteitsdocumenten) en ze desalniettemin toegang kunnen hebben tot bepaalde diensten en bepaalde stappen kunnen ondernemen. De documenten die worden afgeleverd door de Belgische autoriteiten worden aldus in het algemeen als voldoende beschouwd om de persoon te identificeren in de procedures waarvan sprake. Zo kunnen verzoekers om internationale bescherming die toegang willen tot financiële basisdiensten zich identificeren door het neerleggen van elk geldig document afgeleverd door de Belgische autoriteiten (waaronder de bijlagen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, afgeleverd door de minister of zijn gemachtigde). Dit neemt niet weg dat de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties met de nodige aandacht het verzoek om vervroegde teruggave zullen onderzoeken en dit rekening houdende met de desbetreffende omstandigheden en problemen die een weigering tot vervroegde teruggave teweeg kunnen brengen in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming met betrekking tot zijn sociale en economische leven.

In alle gevallen vindt er geen teruggave plaats wanneer na een authenticatie door een bevoegde overheid (bijvoorbeeld de politie, een ambassade, een consulaat) wordt vastgesteld dat het een vals of vervalst document betreft. Deze beperking wordt gerechtvaardigd doordat het gebruik van valse documenten een misdrijf uitmaakt dat door de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties moet worden aangegeven bij de procureur des Konings overeenkomstig artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering. Praktisch gezien betreffen deze authenticaties hoofdzakelijk de originele documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vaststellen, of elk ander origineel stuk dat essentieel is voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming waarvan de authenticatie mogelijk en relevant is. Gezien de Raad over geen onderzoeksbevoegdheid beschikt, is het het Commissariaat-generaal die de opportuniteit beoordeelt om deze originele stukken aan de bevoegde autoriteiten over te maken met

d'avoir à leur disposition les pièces qui leur semblent nécessaires à l'accomplissement de cet examen tout en évitant de créer des difficultés disproportionnées dans le chef du demandeur de protection internationale, qui peut être soumis à toute une série d'exigences dans le cadre d'autres procédures ou démarches en lien avec sa vie sociale et économique. Il est, par ailleurs, à noter que les demandeurs de protection internationale sont soumis à des exigences moindres en termes de production de documents dans le cadre d'autres procédures menées dans le Royaume, dès lors que nombreux sont ceux qui ne disposent pas de tels documents (d'identité, p. ex.) et qui doivent néanmoins pouvoir avoir accès à certains services et accomplir certains actes. Aussi, les documents délivrés par les autorités belges sont généralement considérés comme suffisants pour identifier la personne aux fins des procédures en question. Ainsi, les demandeurs de protection internationale peuvent s'identifier, en vue de l'accès au service bancaire de base, par le dépôt de tout document valide délivré par les pouvoirs publics belges (dont les annexes à l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers délivrées par le ministre ou son délégué). Il n'en demeure pas moins que c'est avec l'attention requise et en tenant compte, eu égard aux circonstances de l'espèce, des obstacles que l'absence de restitution anticipée pourrait occasionner dans le chef du demandeur de protection internationale quant à sa vie sociale et économique, que les instances chargées de l'examen de la demande examineront la demande de restitution anticipée.

Dans tous les cas, la restitution n'a pas lieu lorsqu'il est établi suite à une authentification effectuée par une autorité compétente (p. ex.: la police, une ambassade, un consulat) que le document est un faux ou a été falsifié. Cette limitation se justifie par le fait que l'usage de faux constitue un délit que les instances chargées de l'examen de la demande sont tenues de dénoncer au procureur du Roi compétent en vertu de l'article 29 du Code d'instruction criminelle. En termes pratiques, ces authentifications concernent essentiellement les documents originaux tendant à établir l'identité ou la nationalité du demandeur, ou toute autre pièce originale essentielle à l'évaluation de la demande de protection internationale dont une authentification est possible et pertinente. Dès lors que le Conseil est dépourvu de tout pouvoir d'instruction, c'est le commissariat général qui évalue l'opportunité de transmettre à l'autorité compétente des pièces originales en vue de leur authentification. Dans le même ordre d'idée, les instances chargées de

het oog op hun authenticatie. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties kunnen ertoe gehouden zijn om de stukken te bewaren omdat de wet hen dit oplegt. In dit verband wordt in het bijzonder artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering bedoeld, dat van elke autoriteit vereist dat zij bericht geeft aan de bevoegde procureur des Konings van elk wanbedrijf of misdaad waarvan zij kennis neemt en hem “alle desbetreffende inlichtingen processen-verbaal en akten” doet toekomen. Deze bewaring en deze overdracht zijn in overeenstemming met artikel 57/27 van de wet;

3° de derde paragraaf, waarvan de bestaande tekst de tweede paragraaf zal vormen, wordt vervangen. Deze paragraaf heeft betrekking op de vertaling van de door verzoeker voorgelegde stukken conform artikel 10.5 van Richtlijn 2013/32/EU. De paragraaf is ook in overeenstemming met artikel 34, vierde lid van Verordening (EU) 2024/1348. De bepaling is bijgevolg van toepassing op verzoeken ingediend zowel voor 12 juni 2026 als vanaf 12 juni 2026.

Artikel 48/6, § 2 herneemt voornamelijk de bewoordingen van het huidige artikel 48/6, § 3. De voorbereidende werken bij de invoering of wijziging van deze bepaling kunnen dan ook hoofdzakelijk worden overgenomen.

De door de verzoeker neergelegde stukken opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels worden, indien dit relevant wordt geacht voor de behandeling van het verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vertaald.

Het tweede lid preciseert dat de verzoeker de relevante gegevens van de in het eerste lid bedoelde stukken toelicht tijdens het persoonlijk onderhoud (in voorkomend geval) via de aanwezige tolk en dat de vertaling van de relevante gegevens in het administratief dossier wordt opgenomen.

Als “relevante gegevens” kunnen onder meer worden beschouwd:

- de datum en plaats van opmaak of uitgifte van het stuk;
- de auteur van het stuk;
- de geadresseerde of de bestemming van het stuk;
- de al dan niet vermelding van de naam van de verzoeker in het stuk;
- de aard van het stuk;
- een korte samenvatting van de inhoud van het stuk.

l'examen de la demande de protection internationale peuvent être amenées à conserver des pièces parce que la loi les y contraint. Est visé en particulier l'article 29 du Code d'instruction criminelle, qui exige de toute autorité qu'elle avise le procureur du Roi compétent de tout délit ou de tout crime dont elle acquiert connaissance qu'elle lui transmette “tous les renseignements, procès-verbaux et actes qui y sont relatifs”. Cette conservation et cette transmission sont conformes à l'article 57/27 de la loi;

3° le paragraphe 3, dont le texte actuel formera le paragraphe 2, est remplacé. Ce paragraphe concerne la traduction des documents présentés par le demandeur, conformément à l'article 10.5 de la directive 2013/32/UE. Le paragraphe est également en conformité avec l'article 34, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348. La disposition est par conséquent d'application aux demandes introduites tant avant qu'à partir du 12 juin 2026.

L'article 48/6, § 2 reprend essentiellement la teneur de l'actuel article 48/6, § 3. Les travaux préparatoires relatifs à l'introduction ou à la modification de cette disposition peuvent donc être également substantiellement repris.

Les documents présentés par le demandeur qui sont rédigés dans une langue autre que l'une des trois langues nationales ou l'anglais sont traduits si cela est considéré pertinent pour le traitement de la demande par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

L'alinéa 2 précise que le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents visés à l'alinéa 1er, lors de son entretien personnel (le cas échéant) par l'intermédiaire de l'interprète présent et que la traduction des informations pertinentes est versée au dossier administratif.

Peuvent notamment être considérées comme des “informations pertinentes”:

- la date et le lieu de fabrication ou de délivrance de la pièce;
- l'auteur de la pièce;
- le destinataire ou la destination de la pièce;
- la mention ou l'absence de mention du nom du demandeur dans la pièce;
- la nature de la pièce;
- un bref résumé du contenu de la pièce.

Deze opsomming is noch limitatief, noch cumulatief.

Wat “relevante gegevens” zijn hangt uiteraard af van de aard van het stuk en het verband met de ingeroepen feiten ter staving van het verzoek. Deze appreciatie gebeurt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De vertaling in het administratief dossier kan verschillende vormen aannemen en bijvoorbeeld worden opgenomen in de notities van het persoonlijk onderhoud of op de documenten zelf worden vermeld.

Het derde lid bepaalt dat bij gebrek aan enige vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud, het aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen toekomt om de relevante gegevens van de voorgelegde stukken te vertalen.

In het vierde lid wordt de situatie geregeld van de vertaling van de documenten in het geval de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient. In dat geval moeten de door de verzoeker voorgelegde stukken vergezeld zijn van een vertaling in het Nederland, Frans, Duits of Engels of moet de verzoeker de relevante gegevens van de stukken toelichten in de in [artikel 51/10] bedoelde verklaring. Dit is in overeenstemming met artikel 34, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt dat bij volgende verzoeken de verzoeker verantwoordelijk kan worden gesteld voor de vertaling van de documenten.

In het geval van een volgend verzoek is het Commissariaat-generaal niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren en moet hij binnen korte termijnen een beslissing nemen. De verzoeker is er toe gehouden zijn medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dit is des te meer het geval in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, daar er aangenomen worden dat de verzoeker, gelet op een eerder doorlopen asielprocedure, beter weet waar hij aan toe is en wat er van hem verwacht kan worden met betrekking tot diens zin voor initiatief, belangstelling in de asielprocedure en medewerking bij het vaststellen van de feiten. De met het onderzoek belaste instanties verwachten namelijk van de verzoeker dat hij alle feiten, omstandigheden en andere documenten vanaf dit stadium volledig overlegt, aangezien het Commissariaat-generaal niet verplicht is hem te horen. Het Commissariaat-generaal kan in principe slechts op grond van elementen en stukken die werden opgenomen in en werden toegevoegd aan de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, beoordelen of deze elementen de kans al dan niet aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor

Cette énumération n'est ni exhaustive ni cumulative.

Naturellement, les “informations pertinentes” dépendront de la nature et de l'importance de la pièce (p. ex. attestation d'emploi, lettre de recommandation, lettre de menaces, mandat d'arrêt, etc.) et seront appréciées par le commissariat général.

La traduction, versée dossier administratif, peut prendre différentes formes et, par exemple, être incluse dans les notes de l'entretien personnel ou figurer sur les documents eux-mêmes.

L'alinéa 3 dispose qu'en l'absence de traduction lors de l'entretien personnel, il revient au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de traduire les informations pertinentes contenues dans les documents présentés.

Dans le quatrième alinéa, c'est la situation de la traduction de documents au cas où le demandeur introduit une demande ultérieure de protection internationale qui est réglée. Dans ce cas, les pièces présentées par le demandeur, si elles sont rédigées dans une autre langue que l'une des trois langues nationales ou l'anglais, doivent être accompagnées d'une traduction vers le néerlandais, le français, l'allemand ou l'anglais, ou le demandeur doit expliquer les informations pertinentes contenues dans les pièces dans la déclaration visée à [l'article 51/10]. Ceci est en conformité avec l'article 34, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1348, qui stipule que, pour les demandes ultérieures, le demandeur peut être chargé de la traduction des documents.

En cas de demande ultérieure de protection internationale, le commissariat général n'est pas tenu d'organiser un entretien personnel et doit statuer dans de brefs délais. Le demandeur est tenu d'apporter sa coopération à la procédure d'asile. C'est d'autant plus le cas dans le cadre d'une demande de protection internationale ultérieure, dès lors que l'on admet que le demandeur, étant donné une procédure d'asile précédemment poursuivie, sait mieux ce qu'il en est et ce qui peut être attendu de lui quant à son sens de l'initiative, son intérêt pour la procédure et sa coopération dans l'établissement des faits. Les instances chargées de l'examen attendent en effet du demandeur qu'il présente intégralement tous les faits, circonstances et autres documents dès cette étape, dans la mesure où le commissariat général n'est pas tenu de l'entendre. En principe, le Commissariat général peut évaluer si ces éléments augmentent de manière significative la probabilité que le demandeur puisse prétendre à une protection internationale en ne se basant que sur les éléments et documents enregistrés et joints à la déclaration visée dans l'article 51/10. Les éléments communiqués par écrit par le demandeur, ainsi

internationale bescherming. De elementen die de verzoeker schriftelijk meedeelt, alsook de stukken die hij neerlegt, vormen bijgevolg de kern van het verzoek en het centrale onderwerp waarop de beoordeling van het Commissariaat-generaal betrekking zal hebben. Bijgevolg moeten die elementen op zichzelf kunnen volstaan bij afwezigheid van elk persoonlijk onderhoud en is het van belang dat er reeds op dat moment een vertaling wordt toegevoegd van de voorgelegde stukken of dat er minstens een toelichting wordt gegeven betreffende de relevante gegevens van de voorgelegde stukken in de [artikel 51/10] bedoelde verklaring en de verzoeker de relevante gegevens van de door hem voorgelegde stukken nauwkeurig aanduidt in de door hem voorgelegde stukken, zodat het Commissariaat-generaal met de nodige kennis van zaken kan beoordelen of deze elementen de kans al dan niet aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Indien er geen enkele vertaling wordt voorzien door de verzoeker, is het Commissariaat-generaal niet verplicht om elk door de verzoeker voorgelegd stuk in zijn volledigheid te vertalen naar één van de drie landstalen of het Engels. Het volstaat om de relevante gegevens te vertalen van de voorgelegde stukken. Het Commissariaat-generaal gaat dan zelf na wat de voor de beoordeling van het verzoek relevante gegevens zijn van het bewuste stuk met behulp van een tolk;

4° de vierde en vijfde paragraaf worden opgeheven. De inhoud van deze paragrafen bevindt zich voortaan in artikel 4, 3° en 5° lid (met verwijzing naar artikel 34 van Verordening (EU) 2024/1348) van Verordening (EU) 2024/1347.

Art. 26

Artikel 48/7 (reeds ondergane vervolging of ernstige schade of bedreiging met vervolging of ernstige schade) wordt opgeheven. De inhoud van dit artikel bevindt zich voortaan in artikel 4, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1347.

Art. 27

Paragraaf 5 van artikel 48/8 wordt opgeheven. Deze opheffing hangt samen met de wijziging van artikel 57/27, eerste lid (ontwerpartikel 87).

Artikel 57/27 heeft betrekking op het beroepsgeheim van de Commissaris-generaal en zijn adjuncten.

que les pièces qu'il dépose, constituent dès lors le cœur de la demande et l'objet central concerné par l'examen du Commissariat général. Partant, ces éléments doivent se suffire à eux-mêmes si aucun entretien personnel n'a lieu et il est important qu'à ce moment une traduction des pièces présentées soit jointe ou qu'à tout le moins, dans la déclaration visée à l'[article 51/10], un commentaire soit fait quant aux informations pertinentes contenues dans les pièces présentées et que le demandeur indique précisément les informations pertinentes contenues dans les pièces présentées de telle sorte que le commissariat général puisse évaluer en connaissance de cause si ces éléments augmentent ou non de manière significative la probabilité qu'il puisse prétendre à la protection internationale.

Si aucune traduction n'est fournie par le demandeur, le Commissariat général n'est pas tenu de traduire intégralement vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais chaque pièce présentée par le demandeur. Il suffit de traduire les informations pertinentes contenues dans les pièces présentées. Le Commissariat général vérifie alors lui-même, avec l'aide d'un interprète, quelles sont, dans la pièce en question, les informations pertinentes pour l'évaluation de la demande;

4° les paragraphes 4 et 5 sont abrogés. La teneur de ces paragraphes se trouve désormais à l'article 4, paragraphes 3 et 5 (avec renvoi vers l'article 34 du règlement (UE) 2024/1348) du règlement (UE) 2024/1347.

Art. 26

L'article 48/7 (persécutions, atteintes graves ou menaces de telles persécutions ou atteintes graves, déjà subies par le passé) est abrogé. La teneur de cet article se trouve désormais à l'article 4, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1347.

Art. 27

Le paragraphe 5 de l'article 48/8 est abrogé. Cette abrogation est en lien avec la modification apportée à l'article 57/27, alinéa 1er (article 87 en projet).

L'article 57/27 est relatif au secret professionnel du Commissaire général et de ses adjoints.

De strafbaarstelling van de schending van het beroepsgeheim in het Strafwetboek was tot nu toe alleen van toepassing op ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen met betrekking tot medische gegevens waarvan zij kennis hebben in de uitoefening van hun functie (huidige artikelen 48/8, § 5 en 48/9, § 2, lid 2).

Als gevolg van de wijziging van artikel 57/27, is artikel 352 van het Strafwetboek (waarin nu de strafbaarstelling van de schending van het beroepsgeheim is vervat, die voorheen in artikel 458 van het Wetboek van Strafrecht was vervat) van toepassing op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met betrekking tot de inlichtingen waarvan zij kennis krijgen in de uitoefening van hun functie, net zoals het al geldt voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en zijn adjuncten. Voor meer uitleg over deze wijziging wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij artikel 57/27 (artikel 87 in het ontwerp). Bovendien is er geen reden om een onderscheid te maken tussen medische gegevens waarvan de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen kennis hebben in de uitoefening van hun functie en andere inlichtingen waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis zouden hebben.

Artikel 352 van het Strafwetboek is voortaan dus van toepassing op de personeelsleden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met betrekking tot de inlichtingen waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis hebben gekregen, wat noodzakelijkerwijs ook medische gegevens omvat waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis hebben gekregen.

Art. 28

Artikel 48/9 wordt gewijzigd.

De eerste wijziging betreft een louter technische aanpassing, aangezien artikel 50, § 3 wordt opgeheven en de kruisverwijzing niet kan blijven staan.

De tweede wijziging houdt verband met de inwerkingtreding, op 8 april 2026, van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek (1) (de strafbaarstelling van de schending van het beroepsgeheim, die in artikel 458 van het Strafwetboek was vervat, is nu vervat in artikel 352 van dat wetboek) en houdt verband met de wijziging van artikel 57/27, lid 1 (ontwerpartikel 87).

Artikel 57/27 heeft betrekking op het beroepsgeheim van de Commissaris-generaal en zijn adjuncten.

L'incrimination par le Code pénal de la violation du secret professionnel n'était, jusqu'ici applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides qu'en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions (actuels articles 48/8, § 5 et 48/9, § 2, alinéa 2).

Par la modification de l'article 57/27, l'article 352 du Code pénal (auquel figure désormais l'incrimination de la violation du secret professionnel qui figurait auparavant à l'article 458 du Code pénal) est applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en ce qui concerne les renseignements dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions, tout comme il l'est déjà au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et à ses adjoints. Pour plus d'explications relatifs à cette modification, il est renvoyé à l'exposé des motifs de l'article 57/27 (article 87 en projet). Par ailleurs, il n'y a pas de raison de faire de distinction entre les données médicales dont les agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions et d'autres renseignements dont ils auraient connaissance dans l'exercice de celles-ci.

L'article 352 du Code pénal est donc désormais applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en ce qui concerne les renseignements dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions, ce qui inclut nécessairement les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de ces fonctions.

Art. 28

L'article 48/9 est modifié.

La première modification est purement technique, puisqu'elle concerne l'abrogation de l'article 50, § 3, et que la référence croisée ne peut donc être maintenue.

La seconde modification est en lien avec l'entrée en vigueur, le 8 avril 2026, de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal (1) (l'incrimination de la violation du secret professionnel qui figurait à l'article 458 du Code pénal figure désormais à l'article 352 dudit Code) et est en lien avec la modification apportée à l'article 57/27, alinéa 1er (article 87 en projet).

L'article 57/27 est relatif au secret professionnel du Commissaire général et de ses adjoints.

De strafbaarstelling van de schending van het beroepsgeheim in het Strafwetboek was tot nu toe alleen van toepassing op ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen met betrekking tot medische gegevens waarvan zij kennis hebben in de uitoefening van hun functie (huidige artikelen 48/8, § 5 en 48/9, § 2, lid 2).

Door deze wijziging van artikel 57/27, lid 1, is artikel 352 van het Strafwetboek van toepassing op de personeelsleden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met betrekking tot de inlichtingen waarvan zij kennis hebben in de uitoefening van hun functie, net zoals het al van toepassing is op de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en zijn adjuncten. Voor meer uitleg over deze wijziging wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij artikel 57/27 (artikel 87 in het ontwerp). Bovendien is er geen reden om een onderscheid te maken tussen medische gegevens waarvan de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen kennis hebben in de uitoefening van hun functie en andere inlichtingen waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis zouden hebben.

Artikel 352 van het Strafwetboek is nu dus van toepassing op de personeelsleden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met betrekking tot de inlichtingen waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis hebben, wat noodzakelijkerwijs ook medische gegevens omvat waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis hebben.

De derde wijziging betreft de opheffing van artikel 57/6/4 (ontwerpartikel 63).

Met betrekking tot deze opheffing van artikel 57/6/4 betreffende de asielgrensprocedure voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026, wordt verwezen naar de toelichting bij ontwerpartikel 63.

Dit artikel 63 treedt in werking op 10 juli 2026 (ontwerpartikel 104). Hetzelfde geldt voor deze wijziging (ontwerpartikel 104).

Rekening houdend met de termijn van vier weken bedoeld in artikel 57/6/4, lid 3, en aangezien de verzoeken die aan de grens worden gedaan en ingediend vanaf 12 juni 2026, onder de artikelen 43 tot en met 45 van Verordening (EU) 2024/1348 vallen, zal vanaf 10 juli 2026 geen enkel verzoek om internationale bescherming meer onder het toepassingsgebied van het huidige artikel 57/6/4 vallen. Dit artikel 57/6/4 wordt op die datum opgeheven. Op die datum wordt de verwijzing naar artikel 57/6/4 in artikel 48/9, § 5 dode letter en wordt deze dus ook opgeheven.

L'incrimination par le Code pénal de la violation du secret professionnel n'était, jusqu'ici applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides qu'en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions (actuels articles 48/8, § 5 et 48/9, § 2, alinéa 2).

Par cette modification apportée à l'article 57/27, alinéa 1er, l'article 352 du Code pénal est applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en ce qui concerne les renseignements dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions, tout comme il l'est déjà au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et à ses adjoints. Pour plus d'explications relatifs à cette modification, il est renvoyé à l'exposé des motifs de l'article 57/27 (article 87 en projet). Par ailleurs, il n'y a pas de raison de faire de distinction entre les données médicales dont les agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions et d'autres renseignements dont ils auraient connaissance dans l'exercice de celles-ci.

L'article 352 du Code pénal est donc désormais applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en ce qui concerne les renseignements dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions, ce qui inclut nécessairement les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de ces fonctions.

La troisième modification est en lien avec l'abrogation de l'article 57/6/4 (article 63 en projet).

Concernant cette abrogation de l'article 57/6/4 relatif à la procédure à la frontière pour les demandes introduites avant le 12 juin 2026, l'on peut se référer à l'exposé des motifs de l'article 63 en projet.

Cet article 63 entre en vigueur le 10 juillet 2026 (article 104 en projet). Il en est de même concernant la présente modification (article 104 en projet).

En effet, tenant compte du délai de quatre semaines visées à l'article 57/6/4, alinéa 3 et vu que les demandes présentées à la frontière et introduites à partir du 12 juin 2026 relèvent des articles 43 à 45 du règlement (UE) 2024/1348, plus aucune demande de protection internationale ne relèvera du champ d'application de l'actuel article 57/6/4 à partir du 10 juillet 2026. Cet article 57/6/4 est abrogé à cette date. À cette date, le renvoi à l'article 57/6/4 qui se trouve à l'article 48/9, § 5 devient lettre morte et est donc également abrogé.

Opgemerkt zij dat voor verzoeken die aan de grens worden gedaan en ingediend vanaf 12 juni 2026 (die onder de artikelen 43 tot en met 45 van Verordening (EU) 2024/1348 vallen), artikel 21, lid 2, van Verordening (EU) 2024/1348 van toepassing is: "Indien de beslissingsautoriteit, onder meer op basis van de beoordeling van een andere betrokken nationale autoriteit, van oordeel is dat de in artikel 1 van dit artikel bedoelde nodige steun niet kan worden verleend in het kader van de in artikel 42 bedoelde versnelde behandelingsprocedure of de in artikel 43 bedoelde grensprocedure, waarbij zij bijzondere aandacht besteedt aan slachtoffers van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek, seksueel of gendergerelateerd geweld, past de beslissingsautoriteit die procedures niet of niet langer toe op de verzoeker."

De vierde en vijfde wijziging zijn een gevolg van de opheffing van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 en de incorporatie van die bepaling in artikel 51/10 van de wet van 15 december 1980. Er wordt verwezen aan de toelichting bij artikel 45.

Art. 29

In artikel 49 van de wet van 15 december 1980 worden wijzigingen aangebracht.

Alle verwijzingen naar de artikelen 55/3 en 55/3/1 worden uit het artikel gehaald en vervangen door de verwijzing naar de bepalingen in Verordening (EU) 2024/1347 omtrent de intrekking van het statuut.

In overeenstemming met de terminologie van Verordening (EU) 2024/1347 wordt voortaan enkel gesproken over het intrekken van het statuut. De term "opheffen" wordt bijgevolg geschrapt uit dit artikel. In Verordening (EU) 2024/1347 wordt de term "intrekking" immers gebruikt als koepelbegrip voor de verscheidene redenen waarom een einde wordt gesteld aan de vluchtelingenstatus, opgesomd in artikel 14 van die verordening.

De zesde wijziging is van terminologische aard en heeft betrekking op de toelichting bij artikel 65 met betrekking tot de wijzigingen die zijn aangebracht in paragraaf 1 en 2, vierde lid, van artikel 57/6/7.

De achtste wijziging betreft paragraaf 4 van artikel 49.

Volgens het huidige artikel 49, paragraaf 4, vervalt de erkenning van de vluchtelingenstatus van rechtswege indien de vluchteling Belg is geworden. Wat de vluchtelingenstatus betreft, vormt deze huidige bepaling een gedeeltelijke omzetting van artikel 45, lid 5, van Richtlijn

À noter que concernant les demandes présentées à la frontière et introduites à partir du 12 juin 2026 (qui relèvent des articles 43 à 45 du règlement (UE) 2024/1348), l'article 21, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348 est d'application: "Lorsque l'autorité responsable de la détermination, y compris sur la base de l'évaluation d'une autre autorité nationale compétente, estime que le soutien nécessaire visé au paragraphe 1 du présent article ne peut être fourni dans le cadre de la procédure d'examen accélérée prévue à l'article 42 ou de la procédure à la frontière prévue à l'article 43, en accordant une attention particulière aux victimes de torture, de viol ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique, sexuelle ou sexiste, elle n'applique pas, ou cesse d'appliquer, ces procédures au demandeur."

Les quatrième et cinquième modifications résultent de l'abrogation de l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980 et de l'incorporation de cette disposition dans l'article 51/10 de la loi du 15 décembre 1980. Il est renvoyé à l'exposé des motifs de l'article 45.

Art. 29

Des modifications sont apportées à l'article 49 de la loi du 15 décembre 1980.

Toutes les références aux articles 55/3 et 55/3/1 sont supprimées de l'article et remplacées par la référence aux dispositions du règlement (UE) 2024/1347 relatif au retrait du statut.

Conformément à la terminologie du règlement (UE) 2024/1347, on ne parle désormais plus que de retrait du statut. Le terme "abrogation" est donc supprimé de cet article. En effet, dans le règlement (UE) 2024/1347, le terme "retrait" est utilisé comme terme générique pour désigner les différents motifs, énumérés à l'article 14 dudit règlement, pour lesquels il est mis fin au statut de réfugié.

La sixième modification est d'ordre terminologique et est en lien avec l'exposé des motifs de l'article 65 en ce qui concerne les modifications apportées au paragraphe 1er et au paragraphe 2, alinéa 4 de l'article 57/6/7.

La huitième modification concerne le paragraphe 4 de l'article 49.

En application de l'actuel article 49, paragraphe 4, la reconnaissance du statut de réfugié prend fin de plein droit si le réfugié est devenu Belge. Cette disposition actuelle assure, en ce qui concerne le statut de réfugié, la transposition partielle de l'article 45, paragraphe 5 de

2013/32/EU: de vluchtelingenstatus vervalt van rechtswege wanneer de begunstigde Belg wordt.

Met de wijziging van paragraaf 4 wordt artikel 45, lid 5, van Richtlijn 2013/32/EU volledig omgezet. Naast de situatie waarin de begunstigde van de vluchtelingenstatus Belg wordt, heeft deze bepaling nu ook betrekking op de situatie waarin de begunstigde van de vluchtelingenstatus ondubbelzinnig heeft afgezien van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Om te kunnen stellen dat de begunstigde van de vluchtelingenstatus ondubbelzinnig afstand heeft gedaan van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, moet de afstand uitdrukkelijk en schriftelijk worden gedaan.

De vaststelling dat de vluchtelingenstatus is vervallen, vereist geen beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 49, paragraaf 4, is van toepassing onverminderd het nieuwe artikel 57/11/12 (artikel 86).

Art. 30

Er worden wijzigingen aangebracht in artikel 49/2 van de wet van 15 december 1980.

Alle verwijzingen naar de artikelen 55/5 en 55/5/1 worden uit het artikel gehaald en vervangen door de verwijzing naar de bepalingen in Verordening (EU) 2024/1347 omtrent de intrekking van het statuut.

In overeenstemming met de terminologie van Verordening (EU) 2024/1347 wordt voortaan enkel gesproken over het intrekken van het statuut. De term “opheffen” wordt bijgevolg geschrapt uit dit artikel. In Verordening (EU) 2024/1347 wordt de term “intrekking” immers gebruikt als koepelbegrip voor de verscheidene redenen waarom een einde wordt gesteld aan de vluchtelingenstatus, opgesomd in artikel 19 van die verordening.

De zevende wijziging is van terminologische aard en heeft betrekking op de toelichting bij artikel 65 met betrekking tot de wijzigingen die zijn aangebracht in paragraaf 1 en 2, vierde lid, van artikel 57/6/7.

De tiende wijziging betreft paragraaf 6 van artikel 49/2.

Volgens het huidige artikel 49/2, paragraaf 6, vervalt de subsidiaire bescherming van rechtswege wanneer de vluchteling Belg is geworden. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, vormt deze huidige bepaling een gedeeltelijke omzetting van artikel 45, lid 5, van Richtlijn

la directive 2013/32/UE: le statut de réfugié est juridiquement caduc lorsque le bénéficiaire devient Belge.

La modification apportée au paragraphe 4 opère la transposition complète de l'article 45, paragraphe 5 de la directive 2013/32/UE. Outre la situation où le bénéficiaire du statut de réfugié devient Belge, est désormais également visée la situation où le bénéficiaire du statut de réfugié a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que bénéficiaire de la protection internationale. Pour considérer que le bénéficiaire du statut de réfugié a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que bénéficiaire de la protection internationale, la renonciation doit être explicite et faite par écrit.

Le constat de la caducité du statut de réfugié n'appelle pas de décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

L'article 49, paragraphe 4 est d'application sans préjudice du nouvel article 57/11/12 (article 86).

Art. 30

Des modifications sont apportées à l'article 49/2 de la loi du 15 décembre 1980.

Toutes les références aux articles 55/5 et 55/5/1 sont supprimées de l'article et remplacées par la référence aux dispositions du règlement (UE) 2024/1347 relatif au retrait du statut.

Conformément à la terminologie du règlement (UE) 2024/1347, on ne parle désormais plus que de retrait du statut. Le terme “abrogation” est donc supprimé de cet article. En effet, dans le règlement (UE) 2024/1347, le terme “retrait” est utilisé comme terme générique pour désigner les différents motifs, énumérés à l'article 19 dudit règlement, pour lesquels il est mis fin au statut de réfugié.

La septième modification est d'ordre terminologique et est en lien avec l'exposé des motifs de l'article 65 en ce qui concerne les modifications apportées au paragraphe 1er et au paragraphe 2, alinéa 4 de l'article 57/6/7.

La dixième modification concerne le paragraphe 6 de l'article 49/2.

En application de l'actuel article 49/2, paragraphe 6, la protection subsidiaire prend fin de plein droit si le réfugié est devenu Belge. Cette disposition actuelle assure, en ce qui concerne le statut de protection subsidiaire, la transposition partielle de l'article 45, paragraphe 5 de

2013/32/EU: de subsidiaire beschermingsstatus vervalt van rechtswege wanneer de begunstigde Belg wordt.

Met de wijziging van paragraaf 6 wordt artikel 45, lid 5, van Richtlijn 2013/32/EU volledig omgezet. Naast de situatie waarin de begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus Belg wordt, wordt nu ook de situatie bepaald waarin de begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus ondubbelzinnig afstand heeft gedaan van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Om te kunnen stellen dat de begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus ondubbelzinnig afstand heeft gedaan van zijn erkenning als persoon die van internationale bescherming geniet, moet de afstand uitdrukkelijk en schriftelijk worden gedaan.

De vaststelling dat de subsidiaire beschermingsstatus is vervallen, vereist geen beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 49/2, paragraaf 6, is van toepassing onverminderd het nieuwe artikel 57/11/12 (artikel 86).

Art. 31

Artikel 49/3 wordt gewijzigd zodat de terminologie in overeenstemming is met Verordening (EU) 2024/1347 en Verordening (EU) 2024/1348. Er is geen inhoudelijke wijziging.

Art. 32

Artikel 49/3/1 betreft het verbod tot gedwongen verwijdering of terugdrijving van de verzoeker, vanaf het doen van zijn verzoek. Deze bepaling is gelinkt aan artikel 10 van verordening (EU) 2024/1348, dat bepaalt dat de verzoeker gedurende de administratieve fase van de procedure het recht heeft om te blijven op het grondgebied dan wel aan de grens.

Het principe van artikel 49/3/1 blijft behouden. Om redenen van coherentie en leesbaarheid wordt de uitzondering op het recht om te blijven, dat een gedeeltelijke omzetting is van de keuzevrijheid die aan de nationale wetgever wordt gelaten in artikel 10, lid 4 Verordening (EU) 2024/1348, en die was opgenomen in artikel 57/6/2, § 3, ingevoegd in dit artikel onder een nieuwe paragraaf 2.

la directive 2013/32/UE: le statut de protection subsidiaire est juridiquement caduc lorsque le bénéficiaire devient Belge.

La modification apportée au paragraphe 6 opère la transposition complète de l'article 45, paragraphe 5 de la directive 2013/32/UE. Outre la situation où le bénéficiaire du statut de protection subsidiaire devient Belge, est désormais également visée la situation où le bénéficiaire du statut de protection subsidiaire a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que bénéficiaire de la protection internationale. Pour considérer que le bénéficiaire du statut de protection subsidiaire a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que bénéficiaire de la protection internationale, la renonciation doit être explicite et faite par écrit.

Le constat de la caducité du statut de protection subsidiaire n'appelle pas de décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

L'article 49/2, paragraphe 6 est d'application sans préjudice du nouvel article 57/11/12 (article 86).

Art. 31

L'article 49/3 est modifié afin que la terminologie soit en conformité avec le règlement (UE) 2024/1347 et le règlement (UE) 2024/1348. Il n'y a pas de modification quant à la portée de la disposition.

Art. 32

L'article 49/3/1 concerne l'interdiction d'éloigner ou de refouler de façon forcée le demandeur à partir du moment où il a présenté sa demande. Cette disposition est liée à l'article 10 du règlement (UE) 2024/1348, qui prévoit que le demandeur a le droit de rester sur le territoire ou à la frontière pendant la phase administrative de la procédure.

Le principe de l'article 49/3/1 est maintenu. Pour des raisons de cohérence et de lisibilité, l'exception au droit de rester, qui est une transposition partielle de la liberté de choix laissée au législateur national à l'article 10, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1348, et qui figurait à l'article 57/6/2, § 3, est insérée dans cet article sous un nouveau paragraphe 2.

Art. 33

Het artikel 49/4, dat nog verwees naar de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, dient opgeheven te worden. Het leek ten tijde van de invoering van deze bepaling (1996) nog wenselijk de nationale toezichthoudende autoriteit expliciet te benoemen, gelet op artikel 38, § 12, Schengenuitvoeringsovereenkomst en artikel 15, § 12, Dublin-overeenkomst. Deze bepalingen zijn echter reeds lang opgeheven en de huidige Pact-verordeningen leggen niet op om dit specifiek wettelijk te regelen. Zo verwijst artikel 72 van Verordening (EU) 2024/1351 in het algemeen naar “de bevoegde toezichthoudende autoriteit of autoriteiten van elke lidstaat” die toezien op de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens “in overeenstemming met het nationale recht”. Het is reeds voldoende duidelijk dat dit in België naargelang het geval de Gegevensbeschermingsautoriteit (wet van 3 december 2017) of het Controleorgaan op de politionele informatie (Titel 7 van de wet van 30 juli 2018) is.

Voorts is er artikel 42, lid 3, van de Verordening (EU) 2024/1358, dat enkel oplegt om in een brochure de contactgegevens van de nationale toezichthoudende autoriteiten te vermelden. Dit is een standaardbepaling in verordeningen over Europese databanken (zie bijvoorbeeld ook artikel 50, lid 1, punt h, van de EES-verordening (EU) 2017/2226, dat evenmin als dusdanig werd omgezet in Belgisch recht).

Art. 34

In artikel 50 worden de tweede, derde, vierde en vijfde paragrafen opgeheven. Deze paragrafen zijn overbodig geworden aangezien Verordening (EU) 2024/1348 rechtstreeks het doen, registreren en indienen van het verzoek regelt. De elementen die nationaal moeten worden geregeld worden behouden in dit artikel en verder uitgewerkt in de volgende artikelen.

De verordening deelt de fase van het indienen van het verzoek nog steeds op in drie stappen, zoals dat het geval was in Richtlijn 2013/32/EU, zijnde:

- het doen van het verzoek, dat de loutere uiting is van de wens om bescherming te krijgen, zoals omschreven in artikel 26 Verordening (EU) 2024/1348;
- het registreren van het verzoek door de bevoegde overheid, omschreven in artikel 27 Verordening (EU) 2024/1348;

Art. 33

L'article 49/4, qui faisait encore référence à la Commission de la protection de la vie privée, doit être abrogé. Au moment de l'introduction de cette disposition (1996), il semblait encore souhaitable de nommer explicitement l'autorité de contrôle nationale, compte tenu de l'article 38, § 12, de la Convention d'application de l'accord de Schengen et de l'article 15, § 12, de la Convention de Dublin. Ces dispositions ont cependant été abrogées depuis longtemps et les règlements actuels du Pacte n'imposent pas de réglementer cela spécifiquement par la loi. Ainsi, l'article 72 du règlement (UE) 2024/1351 renvoie en général à “l'autorité ou aux autorités de contrôle compétentes de chaque État membre” qui contrôlent la licéité du traitement des données à caractère personnel “conformément au droit national”. Il est déjà suffisamment clair qu'en Belgique, selon le cas, il s'agit de l'Autorité de protection des données (loi du 3 décembre 2017) ou de l'Organe de contrôle de l'information policière (Titre 7 de la loi du 30 juillet 2018).

En outre, il y a l'article 42, paragraphe 3, du règlement (UE) 2024/1358, qui exige seulement de mentionner les coordonnées des autorités de contrôle nationales dans une brochure. Il s'agit d'une disposition standard dans les règlements relatifs aux bases de données européennes (voyez également, par exemple, l'article 50, paragraphe 1, point h), du règlement (UE) 2017/2226 relatif à l'EES, qui n'a pas non plus été transposé en tant que tel dans le droit belge).

Art. 34

À l'article 50, les paragraphes 2, 3, 4 et 5 sont abrogés. Ces paragraphes sont devenus superflus, étant donné que le règlement (UE) 2024/1348 régit directement la présentation, l'enregistrement et l'introduction de la demande. Les éléments qui doivent être réglementés au niveau national sont conservés dans cet article et développés plus en détail dans les articles suivants.

Le règlement divise la phase de dépôt de la demande, comme c'était le cas dans la directive 2013/32/UE, en trois étapes, à savoir:

- la présentation de la demande, qui est la simple expression du souhait d'obtenir une protection, tel que décrit à l'article 26 du règlement (UE) 2024/1348;
- l'enregistrement de la demande par l'autorité compétente, tel que défini à l'article 27 du règlement (UE) 2024/1348;

— het indienen van het verzoek door de verzoeker, omschreven in artikel 28 Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 50 betreft voortaan het doen van het verzoek en bepaalt waar het verzoek om internationale bescherming kan worden gedaan.

Door dit artikel en de volgende wordt Verordening (EU) 2024/1348 rechtstreeks van toepassing zonder dat een overgangsregeling nodig is. De verordening zal immers van toepassing zijn op eenieder die een verzoek indient vanaf 12 juni 2026.

Art. 35

Er wordt een nieuw artikel 50/1 ingevoegd, dat de minister of zijn gemachtigde de bevoegdheid geeft het verzoek te registreren. De registratie van het verzoek wordt verder geregeld in artikel 27 Verordening (EU) 2024/1348.

De registratie gebeurt door de bevoegde dienst, in België de minister of zijn gemachtigde. Echter gezien de elementen die moeten geregistreerd worden, opgesomd in artikel 27, lid 1 Verordening (EU) 2024/1348, is de aanwezigheid en medewerking van de verzoeker onontbeerlijk.

Het nieuwe artikel bepaalt dat op het ogenblik van de registratie een document overeenkomstig artikel 29, lid 4, Verordening (EU) 2024/1348 wordt afgegeven. Dit stemt overeen met artikel 29, lid 2, van diezelfde Verordening.

De minister of zijn gemachtigde is bovendien volgens de tweede paragraaf bevoegd de verzoeker de nodige informatie en counseling te bezorgen bij of na de registratie van het verzoek. Deze counseling vloeit voort uit artikelen 8, 2, d) en 15 Verordening (EU) 2024/1348. De Koning krijgt de bevoegdheid de modaliteiten van deze counseling en het profiel van de counselors vast te leggen.

In de derde paragraaf wordt bepaald dat het verzoek wordt ingediend bij de minister of zijn gemachtigde. De indiening geschiedt in persoon. Het indienen van het verzoek wordt verder bepaald in artikel 28 Verordening (EU) 2024/1348.

Art. 36

In toepassing van artikel 32 van Verordening (EU) 2024/1348 wordt bepaald dat het verzoek dat wordt ingediend door ouders of personen die het ouderlijk

— l'introduction de la demande par le demandeur, tel que défini à l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348.

L'article 50 concerne désormais l'introduction de la demande et détermine où la demande de protection internationale peut être introduite.

Par cet article et les suivants, le règlement (UE) 2024/1348 s'applique directement sans qu'une disposition transitoire soit nécessaire. En effet, le règlement s'appliquera à toute personne qui introduit une demande à partir du 12 juin 2026, date d'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 35

Un nouvel article 50/1 est inséré, qui habilite le ministre ou son délégué à enregistrer la demande. L'enregistrement de la demande est régi par l'article 27 du règlement (UE) 2024/1348.

L'enregistrement est effectué par le service compétent, en Belgique le ministre ou son délégué. Toutefois, compte tenu des éléments à enregistrer, énumérés à l'article 27, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1348, la présence et la coopération du demandeur sont indispensables.

Le nouvel article prévoit qu'au moment de l'enregistrement, un document conforme à l'article 29, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1348 est délivré. Cela correspond à l'article 29, paragraphe 2, dudit règlement.

Par ailleurs, conformément au paragraphe 2, le ministre ou son délégué est compétent pour fournir au demandeur les informations et les conseils nécessaires lors de l'enregistrement de la demande ou après celui-ci. Ce conseil découle des articles 8, paragraphe 2, point d), et 15 du règlement (UE) n° 2024/1348. Le Roi est habilité à fixer les modalités de ce conseil et le profil des conseillers.

Le paragraphe 3 précise que la demande doit être introduite auprès du ministre ou son délégué. La demande doit être introduite en personne. L'introduction de la demande est régie par l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348.

Art. 36

En application de l'article 32 du règlement (UE) 2024/1348, il est précisé que la demande introduite par les parents ou les personnes exerçant l'autorité

gezag uitoefenen, ook geacht wordt te zijn ingediend in naam van de minderjarige kinderen die daarbij aanwezig zijn. De minderjarige is verplicht in persoon aanwezig te zijn bij het indienen van het verzoek om internationale bescherming, in toepassing van artikel 32, lid 3, Verordening (EU) 2024/1348.

De begeleide minderjarige is zelf handelingsonbekwaam om een verzoek in te dienen in eigen naam. Het Burgerlijk Wetboek bepaalt immers dat de handelingsbekwaamheid is vastgelegd op 18 jaar. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de handelingsonbekwaamheid van de minderjarige in het vreemdelingenrecht: “[...] *il convient de rappeler qu’en vertu du Code civil, l’enfant mineur est incapable et soumis à l’autorité de ses parents et qu’il ne peut, par conséquent, introduire seul une demande de séjour, son sort étant, sur le plan du droit au séjour, lié à celui de ses parents*” (RvV arrest nr. 82.190 van 31 mei 2012).

Artikel 32 van Verordening (EU) 2024/1348 bepaalt dat wanneer een begeleide minderjarige, die krachtens de nationale wetgeving niet handelingsbekwaam is, aanwezig is op het moment van het doen of indienen van een verzoek door de ouder of een andere voor hem of haar volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijke volwassene, het verzoek van deze ouder of andere verantwoordelijke volwassene wordt beschouwd als het doen of indienen van het verzoek namens de begeleide minderjarige. Wanneer een begeleide minderjarige een verzoek wil indienen terwijl de ouder of een andere voor hem of haar volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijke volwassene op dat moment zelf geen verzoek om internationale bescherming indient, wordt het verzoek namens de begeleide minderjarige ingediend door deze ouder of andere verantwoordelijke volwassene. Voor een begeleide minderjarige is het bijgevolg niet mogelijk om in eigen naam een verzoek in te dienen aangezien hij of zij niet handelingsbekwaam is.

Dit betekent echter niet dat een begeleide minderjarige in wiens naam een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 32, lid 1, of lid 2, van de Verordening (EU) 2024/1348, geen mogelijkheid heeft om eigen asielmotieven kenbaar te maken. Het derde lid van artikel 22 van de Verordening (EU) 2024/1348 bepaalt immers dat de beslissingsautoriteit een minderjarige in de gelegenheid stelt een persoonlijk onderhoud te hebben, tenzij dit niet in het belang van het kind is. Ook uit overweging 23 van Verordening (EU) 2024/1348 blijkt dat aan een minderjarige de mogelijkheid moet geboden worden om een persoonlijk onderhoud te hebben, tenzij dit niet in het belang van het kind is. De beweegredenen van ouders en kinderen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen komen immers

parentale est également réputée avoir été introduite au nom des enfants mineurs présents. Conformément à l’article 32, paragraphe 3, du règlement (UE) 2024/1348, le mineur est tenu d’être physiquement présent lors de l’introduction de la demande de protection internationale.

Le mineur accompagné n’a pas la capacité juridique nécessaire pour introduire une demande en son nom propre. Le Code civil prévoit en effet que la capacité juridique est fixée à 18 ans. Le Conseil du contentieux des étrangers a confirmé l’incapacité juridique du mineur en matière de droit des étrangers: “[...] il convient de rappeler qu’en vertu du Code civil, l’enfant mineur est incapable et soumis à l’autorité de ses parents et qu’il ne peut, par conséquent, introduire seul une demande de séjour, son sort étant, sur le plan du droit au séjour, lié à celui de ses parents” (CCE arrêt n° 82.190 du 31 mai 2012).

L’article 32 du règlement (UE) 2024/1348 prévoit que lorsqu’un mineur accompagné, qui n’a pas la capacité juridique selon le droit national, est présent au moment où le parent ou un autre adulte qui en est responsable en vertu du droit ou de la pratique de l’État membre concerné présente ou introduit une demande, la demande de ce parent ou de cet autre adulte responsable est alors considérée comme ayant été présentée ou introduite au nom du mineur accompagné. Lorsqu’un mineur accompagné souhaite introduire une demande alors que le parent ou un autre adulte qui en est responsable en vertu du droit ou de la pratique de l’État membre concerné n’introduit pas lui-même de demande de protection internationale à ce moment-là, la demande est introduite au nom du mineur accompagné par ce parent ou cet autre adulte responsable. Un mineur accompagné ne peut donc pas introduire une demande en son nom propre, étant donné qu’il ne dispose pas de la capacité juridique.

Cela ne signifie toutefois pas qu’un mineur accompagné au nom duquel une demande a été introduite conformément à l’article 32, paragraphe 1, ou paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1348 n’a pas la possibilité de faire valoir ses propres motifs de demande d’asile. En effet, le paragraphe 3 de l’article 22 du règlement (UE) 2024/1348 prévoit que l’autorité responsable de la détermination permet à un mineur d’avoir un entretien individuel, sauf si cela n’est pas dans l’intérêt de l’enfant. Le considérant 23 du règlement (UE) 2024/1348 indique également qu’un mineur doit pouvoir participer à un entretien individuel, sauf si cela n’est pas dans son intérêt. Les motivations des parents et des enfants pour introduire une demande de protection internationale sont souvent similaires, mais elles peuvent également

vaak overeen, maar kunnen ook van elkaar verschillen en zelfs conflicterend zijn. Op grond van lid 3 van artikel 22 van Verordening (EU) 2024/1348 zal een begeleide minderjarige de mogelijkheid krijgen om zijn of haar asielmotieven uiteen te zetten, tenzij dit niet in zijn of haar belang is. In sommige gevallen kan het niet opportuun zijn dat de verantwoordelijke volwassene dan aanwezig is tijdens het persoonlijk onderhoud met de begeleide minderjarige. Overeenkomstig lid 4 van artikel 22 van de Verordening (EU) 2024/1348 is in principe een voor hem of haar volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijke volwassene aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud van een begeleide minderjarige. In geval van bijzondere elementen, zoals in gevallen van gendergerelateerd geweld, mensenhandel, en vervolging op grond van gender, seksuele gerichtheid, genderidentiteit of leeftijd, kunnen er echter gerechtvaardigde redenen zijn en kan het in het belang van het kind zijn dat de aanwezigheid van de verantwoordelijke volwassene niet opportuun is. In tegenstelling tot niet-begeleide minderjarige verzoekers beschikken begeleide minderjarigen immers niet over een voogd die zijn opdracht in onafhankelijkheid uitoefent. In geval van gerechtvaardigde redenen en alleen indien dit in het belang van het kind is, kan het persoonlijk onderhoud dus doorgaan zonder de aanwezigheid van de verantwoordelijke volwassene. Desalniettemin zal de begeleide minderjarige dan wel worden bijgestaan tijdens het persoonlijk onderhoud door een persoon met de nodige vaardigheden en deskundigheid om zijn of haar belangen te beschermen. Deze persoon met de nodige vaardigheden en deskundigheid kan een advocaat zijn. Indien de advocaat van de verantwoordelijke volwassene wordt aangesproken, kan ervan uitgegaan worden dat deze advocaat conform de deontologische code voor advocaten niet zal optreden indien er een belangenconflict bestaat tussen het kind en de verantwoordelijke volwassene en de begeleide minderjarige zal doorverwijzen naar een confrater.

Dit betekent wel dat het verzoek in naam van de minderjarige wordt onderzocht, ook indien het verzoek in de eerste plaats werd ingediend door de ouder of de persoon die het ouderlijk gezag over hem uitoefent. Een verzoek dat wordt ingediend nadat de beslissing over dat eerste verzoek definitief werd, wordt als volgend verzoek behandeld.

Art. 37

Artikel 51/2 blijft behouden, naast de overige bepalingen betreffende de medewerkingsplicht van de verzoeker. Dit artikel betreft het meedelen van de woonplaatskeuze.

différer, voire être contradictoires. En vertu du paragraphe 3 de l'article 22 du règlement (UE) 2024/1348, un mineur accompagné aura la possibilité d'exposer les motifs de sa demande d'asile, sauf si cela n'est pas dans son intérêt. Dans certains cas, il peut ne pas être opportun que l'adulte responsable soit présent lors de l'entretien individuel avec le mineur accompagné. Conformément au paragraphe 4 de l'article 22 du règlement (UE) 2024/1348, un adulte qui est responsable du mineur accompagné en vertu du droit ou de la pratique de l'État membre concerné est en principe présent lors de l'entretien individuel de ce mineur. Cependant, lorsque des éléments particuliers entrent en ligne de compte, tels que les cas de violence liée au genre, la traite des êtres humains et la persécution fondée sur le genre, l'orientation sexuelle, l'identité de genre ou l'âge, il peut y avoir des raisons légitimes et il peut être dans l'intérêt de l'enfant que la présence de l'adulte responsable ne soit pas opportune. Contrairement aux demandeurs mineurs non accompagnés, les mineurs accompagnés ne disposent en effet pas d'un tuteur exerçant sa mission en toute indépendance. En cas de motifs justifiés et uniquement s'il en va de l'intérêt de l'enfant, l'entretien individuel peut donc se dérouler sans la présence de l'adulte responsable. Néanmoins, le mineur accompagné sera assisté lors de l'entretien individuel d'une personne possédant les compétences et l'expertise requises pour protéger ses intérêts. Cette personne peut être un avocat. Si l'avocat de l'adulte responsable est sollicité, on peut supposer que, conformément au code de déontologie des avocats, cet avocat n'interviendra pas s'il existe un conflit d'intérêts entre l'enfant et l'adulte responsable et qu'il orientera le mineur accompagné vers un confrère.

Cela signifie toutefois que la demande est examinée au nom du mineur, même si elle a été introduite en premier lieu par le parent ou la personne exerçant l'autorité parentale à son égard. Une demande introduite après que la décision concernant cette première demande est devenue définitive est traitée comme une demande ultérieure.

Art. 37

L'article 51/2 est maintenu, en plus des autres dispositions relatives au devoir de coopération du demandeur. Cet article concerne la notification du choix de la résidence.

Er wordt bijgevolg enkel een technische wijziging aangebracht, zodat wordt verwezen naar de correcte artikelen.

Art. 38

Artikel 51/3 wordt opgeheven aangezien Eurodac voortaan geregeld wordt in de nieuwe artikelen 8*septies* en 8*octies* (zie memorie van toelichting bij artikelen 6, 10 en 11).

Art. 39

Artikel 39 van dit wetsontwerp vervangt artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 en bevat bepalingen over het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is wanneer een procedure voor internationale bescherming in België wordt opgestart, rekening houdend met de Verordening (EU) 2024/1351.

De situatie op basis waarvan wordt bepaald welke lidstaat verantwoordelijk is, moet worden beoordeeld op het tijdstip waarop het verzoek om internationale bescherming voor het eerst bij een lidstaat werd geregistreerd (artikel 24, lid 2, van de verordening (EU) 2024/1351) en niet op het tijdstip dat het verzoek om internationale bescherming voor het eerst bij een lidstaat werd ingediend (artikel 7, lid 2, van de Dublin III-verordening). De nieuwe paragraaf 1 van artikel 51/5, van de wet van 15 december 1980, wordt zo aangepast. Daarnaast voorziet het laatste lid van de nieuwe paragraaf 1 van artikel 51/5 erin dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend en geregistreerd door een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en op grond van artikel 57/30 gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en zijn familieleden die op grond van artikel 57/34 gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk. Dit principe, dat reeds aanwezig was in het oude derde lid, van artikel 51/5, § 1, van de wet van 15 december 1980, vormt niet alleen een omzetting van artikel 18 van de Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001², maar ook een uitvoering van artikel 29 van de verordening (EU) 2024/1351 dat bepaalt dat een lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming als hij vooraf een verblijfstitel of een visum aan de betrokkene heeft afgegeven. Artikel 2, 13), van dezelfde verordening, definieert de verblijfstitel

² Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, *PB*, L 212 van 7 augustus 2001.

Par conséquent, seule une modification technique est apportée pour faire référence aux articles corrects.

Art. 38

L'article 51/3 est abrogé dans la mesure où Eurodac est désormais régi par les nouveaux articles 8*septies* et 8*octies* (voir l'exposé des motifs des articles 6, 10 et 11).

Art. 39

L'article 39 du présent projet de loi remplace l'article 51/5 de la loi du 15 décembre 1980 qui comporte les dispositions relatives à la détermination de l'État membre responsable lorsqu'une procédure de protection internationale est initiée en Belgique, et ce compte tenu du règlement (UE) 2024/1351.

La situation à prendre en compte pour déterminer l'État membre responsable doit être évaluée au moment où la demande de protection internationale a été enregistrée pour la première fois dans un État membre (article 24, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1351) et non plus au moment où la demande de protection internationale a été introduite pour la première fois auprès d'un État membre (article 7, paragraphe 2, du règlement Dublin III). Le nouveau paragraphe 1er de l'article 51/5, de la loi du 15 décembre 1980, est adapté en ce sens. Par ailleurs, le dernier alinéa du nouveau paragraphe 1er de l'article 51/5 prévoit que la Belgique est responsable de l'examen de la demande de protection internationale de l'examen de la demande présentée et enregistrée par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/30 et les membres de sa famille autorisés au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/34. Ce principe, déjà présent dans l'ancien alinéa 3, de l'article 51/5, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, constitue non seulement une transposition de l'article 18 de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001², mais également une mise en œuvre de l'article 29 du règlement (UE) 2024/1351 qui stipule qu'un État membre est responsable de l'examen d'une demande de protection internationale s'il a préalablement délivré à la personne concernée soit un titre de séjour, soit un visa. L'article 2, 13), de ce même règlement définit le titre de séjour comme étant "une

² Directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, *J.O.*, L 212, 7 août 2001.

als “een door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven machtiging waarbij het een onderdaan van een derde land of een staatloze wordt toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven, met inbegrip van de documenten waarbij personen worden gemachtigd zich op het grondgebied van die lidstaat op te houden in het kader van een tijdelijke beschermingsmaatregel [...]”.

De nieuwe paragraaf 2 van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 neemt de inhoud over van artikel 38, lid 2, van de verordening (EU) 2024/1351, dat bepaalt dat de procedure ter bepaling van de verantwoordelijke lidstaat moet worden voortgezet, wanneer de verzoeker om internationale bescherming is ondergedoken (zie voor het begrip “onderduiken”, de commentaar bij het nieuwe artikel 51/5/3 hieronder).

De nieuwe paragraaf 3 van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 is gebaseerd op het oude artikel 51/5, § 2, van deze wet, waarbij er technische wijzigingen zijn aangebracht als gevolg van de invoeging van de definitie van “verordening (EU) 2024/1351” (zie de commentaar bij artikel 1, § 1, 38° hierboven) en de wijziging van de situatie die in aanmerking moet worden genomen om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen, met name de registratie van het verzoek om internationale bescherming en niet langer de indiening ervan (zie de commentaar bij de nieuwe paragraaf 1 van artikel 51/5 hierboven).

De nieuwe paragraaf 4 van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat indien de minister of zijn gemachtigde (de Dienst Vreemdelingenzaken) zich verantwoordelijk acht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, hij het dossier onmiddellijk doorstuurt naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, na de in artikel 51/10 bedoelde verklaring te hebben afgelegd.

De nieuwe paragraaf 5 van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat indien na de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat, de minister of zijn gemachtigde (Dienst Vreemdelingenzaken) van oordeel is dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, hij, onder de in de verordening (EU) 2024/1351 vastgelegde voorwaarden, een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling richt tot de verantwoordelijke lidstaat. Deze nieuwe paragraaf 5 neemt de inhoud van de oude paragraaf 3, van artikel 51/5, over om te komen tot overeenstemming met de nieuwe procedures die van toepassing zijn op de kennisgevingen inzake terugname die zijn vastgesteld door artikel 41 van de verordening (EU) 2024/1351.

Tot slot past de nieuwe paragraaf 6 van artikel 51/5 de formulering van het oude artikel 51/5, § 1, vierde lid, van

autorisation délivrée par les autorités d'un État membre autorisant le séjour d'un ressortissant de pays tiers ou d'un apatride sur son territoire, y compris les documents matérialisant l'autorisation de se maintenir sur le territoire dans le cadre d'un régime de protection temporaire [...]”.

Le nouveau paragraphe 2 de l'article 51/5 de la loi du 15 décembre 1980 reprend le contenu de l'article 38, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1351 qui exige la poursuite de la procédure de détermination de l'État membre responsable lorsque le demandeur de protection internationale a pris la fuite (en ce qui concerne la notion de “fuite”, voyez *infra* le commentaire du nouvel article 51/5/3).

Le nouveau paragraphe 3 de l'article 51/5 de la loi du 15 décembre 1980 reprend de l'ancien article 51/5, § 2, de cette loi en y apportant des modifications de nature technique qui résultent de l'insertion de la définition de “règlement (UE) 2024/1351” (voyez *supra* le commentaire de l'article 1, § 1er, 38°) et du changement de la situation à prendre en compte pour déterminer l'État membre responsable, à savoir l'enregistrement de la demande de protection internationale et non plus l'introduction de celle-ci (voyez *supra* le commentaire du nouveau paragraphe 1er de l'article 51/5).

La nouveau paragraphe 4 de l'article 51/5 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit que lorsque le ministre ou son délégué (l'Office des Étrangers) s'estime responsable de l'examen de la demande de protection internationale qui a été enregistrée, il transmet, après avoir rempli la déclaration visée à l'article 51/10, immédiatement le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le nouveau paragraphe 5 de l'article 51/5 de la loi du 15 décembre 1980 stipule que lorsqu'à l'issue de la procédure de détermination de l'État membre responsable, le ministre ou son délégué (l'Office des Étrangers) estime que la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il adresse à l'État membre responsable, dans les conditions fixées par le règlement (UE) 2024/1351, une demande de prise en charge ou une notification de reprise en charge de l'étranger. Ce nouveau paragraphe 5 reprend le contenu de l'ancien paragraphe 3, de l'article 51/5, en le rendant conforme aux nouvelles procédures applicables aux notifications de reprises en charge établies par l'article 41 du règlement (UE) 2024/1351.

Enfin, le nouveau paragraphe 6 de l'article 51/5, adapte le libellé de l'ancien article 51/5, § 1er, alinéa 4, de la loi

de wet van 15 december 1980 aan naar aanleiding van het nieuwe artikel 57/6/5/1, § 2, dat voorziet dat wanneer een andere autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vaststelt en van oordeel is dat het verzoek om internationale bescherming moet worden beschouwd als impliciet ingetrokken, deze autoriteit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis stelt, zodat het een beslissing kan nemen waarbij het verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard. De termijn waarbinnen de verzoeker verplicht is gevolg te geven aan een oproeping of een aanvraag om inlichtingen in het kader van de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat wordt bepaald door de Koning.

Art. 40

Artikel 40 vervangt artikel 51/5/1 van de wet van 15 december 1980 dat de procedure regelt voor het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat wanneer een vreemdeling die, nadat hij in een andere lidstaat een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zich illegaal op het grondgebied van het Rijk ophoudt, zonder een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Indien de andere lidstaat, met toepassing van de Verordening (EU) 2024/1351, verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, richt België, overeenkomstig artikel 41 van dezelfde verordening, een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot die lidstaat.

Art. 41

Artikel 41 voegt een nieuw artikel 51/5/2 in de wet van 15 december 1980 in, dat alle bepalingen bevat betreffende de overdrachtsprocedure naar de verantwoordelijke lidstaat. Deze bepalingen zijn zowel van toepassing op de vreemdeling bedoeld in artikel 51/5 (vreemdeling van wie het verzoek om internationale bescherming in België is geregistreerd) als op de vreemdeling bedoeld in artikel 51/5/1 (vreemdeling die illegaal in België verblijft en van wie het verzoek om internationale bescherming in een andere lidstaat is geregistreerd).

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 51/5/2 van de wet van 15 december 1980 geeft uitvoering aan artikel 42 van de Verordening (EU) 2024/1351, dat de regels vaststelt met betrekking tot de kennisgeving van een overdrachtsbesluit. Het vormt de rechtsgrondslag voor de overdrachtsbesluiten die door de minister of zijn gemachtigde (Dienst Vreemdelingenzaken) worden genomen.

du 15 décembre 1980 suite au nouvel article 57/6/5/1, § 2, qui prévoit que lorsqu'une autre autorité que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides constate et estime que la demande de protection internationale doit être considérée comme étant implicitement retirée, cette autorité en informe le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides pour qu'il prenne une décision déclarant que la demande a été implicitement retirée. Le délai endéans lequel le demandeur est tenu de donner suite à une convocation ou à une demande de renseignements dans le cadre de la procédure de détermination de l'État membre responsable est déterminé par le Roi.

Art. 40

L'article 40 remplace l'article 51/5/1 de la loi du 15 décembre 1980 qui régit la procédure de détermination de l'État membre responsable lorsqu'un étranger, ayant introduit une demande de protection internationale dans un autre État membre se trouve en séjour illégal sur le territoire du Royaume, sans introduire une nouvelle demande de protection internationale.

Si l'autre État membre, en application du règlement (UE) 2024/1351, est responsable de l'examen de la demande de protection internationale, la Belgique adresse une notification de reprise en charge de l'étranger à cet État membre, et ce conformément à l'article 41 de ce même règlement.

Art. 41

L'article 41 insère un nouvel article 51/5/2 dans la loi du 15 décembre 1980 qui reprend l'ensemble des dispositions relatives à la procédure de transfert vers l'État membre responsable. Ces dispositions sont applicables tant à l'étranger visé à l'article 51/5 (étranger dont la demande de protection internationale a été enregistrée en Belgique) qu'à celui visé à l'article 51/5/1 (étranger en séjour illégal en Belgique dont la demande de protection internationale a été enregistrée dans un autre État membre).

Le premier paragraphe du nouvel article 51/5/2 de la loi du 15 décembre 1980 met en œuvre l'article 42 du règlement (UE) 2024/1351 qui établit les règles en ce qui concerne la notification d'une décision de transfert. Il constitue la base légale des décisions de transfert prises par le ministre ou son délégué (l'Office des Étrangers).

De tweede en derde paragraaf van het nieuwe artikel 51/5/2 van de wet van 15 december 1980 geven uitvoering aan artikel 46 van de Verordening (EU) 2024/1351 dat de gedetailleerde voorschriften en termijnen regelt voor het uitvoeren van een overdrachtsbesluit.

Artikel 46, lid 1, eerste alinea, van de Verordening (EU) 2024/1351 bepaalt de maximumtermijn om de overdracht uit te voeren op zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of de bevestiging van de kennisgeving inzake terugname, of vanaf de beslissing over een eventueel beroep, indien dit opschortende werking heeft. Deze maximumtermijn, die vergelijkbaar is met de termijn die voorheen was vastgesteld in artikel 29, lid 1, eerste alinea, van de Dublin III-Verordening, is opgenomen in het nieuwe artikel 51/5/2, § 2, van de wet van 15 december 1980.

Artikel 46, lid 2, eerste alinea, van de Verordening (EU) 2024/1351 voorziet in vijf situaties waarin de maximumtermijn van zes maanden voor de uitvoering van het overdrachtsbesluit kan worden verlengd:

- de overdracht kan niet worden uitgevoerd wegens de gevangenzetting van de vreemdeling;
- de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, is ondergedoken;
- de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, verzet zich fysiek tegen de overdracht;
- de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, zorgt er opzettelijk voor dat hij of zij niet in staat is te worden overgedragen;
- de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, voldoet niet aan de medische vereisten voor de overdracht.

In de eerste situatie kan de termijn worden verlengd tot maximaal één jaar (zoals nu het geval is, zie artikel 29, lid 2, van de Dublin III-Verordening).

In de andere vier situaties kan de maximumtermijn om de overdracht uit te voeren voortaan worden verlengd tot drie jaar.

De nieuwe paragraaf 3 van artikel 51/5/2 van de wet van 15 december 1980 neemt al deze situaties van verlenging van de termijn voor de uitvoering van het overdrachtsbesluit over.

Voorts wordt de formalisering van de verlenging van de overdrachtsperiode door een besluit dat losstaat

Les deuxième et troisième paragraphes du nouvel article 51/5/2 de la loi du 15 décembre 1980 mettent en œuvre l'article 46 du règlement (UE) 2024/1351 qui régit les modalités et les délais d'exécution d'une décision de transfert.

L'article 46, paragraphe 1er, alinéa 1er, du règlement (UE) 2024/1351 fixe le délai maximal pour effectuer le transfert à six mois six à compter de l'acceptation de la requête aux fins de prise en charge, de la confirmation de la notification de reprise en charge ou de la décision sur un éventuel recours, si celui-ci a un effet suspensif. Ce délai maximal, qui est similaire à celui fixé antérieurement par l'article 29, paragraphe 1er, alinéa 1er, du règlement Dublin III, est repris dans le nouvel article 51/5/2, § 2, de la loi du 15 décembre 1980.

L'article 46, paragraphe 2, alinéa 1er, du règlement (UE) 2024/1351 prévoit cinq situations permettant que le délai maximum de six mois pour exécuter la décision de transfert soit prolongé:

- le transfert ne peut être exécuté en raison de l'emprisonnement de l'étranger;
- l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui a pris la fuite;
- l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui résiste physiquement au transfert;
- l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui se rend intentionnellement inapte au transfert;
- l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui ne satisfait pas aux exigences médicales du transfert.

Dans la première situation, le délai peut être porté à un an maximum (tel que cela est le cas actuellement, voyez l'article 29, paragraphe 2, du règlement Dublin III).

Dans les quatre autres situations, le délai maximal pour effectuer le transfert peut être, désormais, porté à trois ans.

Le nouveau paragraphe 3 de l'article 51/5/2 de la loi du 15 décembre 1980 reprend toutes ces situations de prolongation du délai d'exécution de la décision transfert.

Par ailleurs, la formalisation de la prolongation du délai de transfert par une décision distincte de la décision de

van het oorspronkelijk genomen overdrachtsbesluit, zoals bepaald in de oude paragraaf 6, eerste lid, van artikel 51/5, en de oude paragraaf 4, eerste lid, van artikel 51/5/1, geschrapt.

Artikel 46, lid 2, van de verordening (EU) 2024/1351 bepaalt immers “Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de in lid 1, eerste alinea, gestelde termijn, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokken persoon over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de overdragende lidstaat. Die termijn kan, indien de overdracht niet kon worden uitgevoerd wegens de gevangenzetting van de betrokken persoon, worden verlengd tot ten hoogste één jaar, of, indien die betrokken persoon, of een gezinslid dat samen met de betrokken persoon moet worden overgedragen, is ondergedoken, zich fysiek tegen de overdracht verzet, er opzettelijk voor zorgt dat hij of zij niet in staat is te worden overgedragen, of niet aan de medische vereisten voor de overdracht voldoet, tot ten hoogste drie jaar vanaf het moment dat de verzoekende lidstaat de verantwoordelijke lidstaat daarvan in kennis stelt.” Dit artikel schrijft niet voor dat de overdragende lidstaat een besluit tot verlenging van de overdrachtstermijn moet nemen en meedelen, in tegenstelling tot artikel 42, lid 1, van dezelfde verordening, waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat de met het bepalen van de verantwoordelijkheid belaste lidstaat waarvan het overnameverzoek is aanvaard of die een kennisgeving inzake terugname heeft gedaan, “uiterlijk twee weken na de aanvaarding of bevestiging een overdrachtsbesluit” moet nemen.

De verlenging van de overdrachtstermijn lijkt meer op een aanvullende maatregel die nodig is om het oorspronkelijke besluit, met name het overdrachtsbesluit, uit te voeren.

Bovendien bepaalt artikel 9, lid 2, van de verordening (EG) nr. 1560/20.034, dat van kracht blijft ondanks de intrekking van de Dublin III-verordening (zie artikel 83 van de verordening (EU) 2024/1351) “De lidstaat die om één van de in artikel 29, lid 2, van Verordening (EU) nr. 604/2013 bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek tot overname of tot terugname van de betrokken persoon of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit opschortende werking heeft, stelt de verantwoordelijke staat daarvan vóór het verstrijken van deze termijn in kennis. Indien hij dat niet doet, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming en de andere uit de verordening (EU) nr. 604/2013 voortvloeiende verplichtingen overeenkomstig artikel 29, lid 2, van die verordening bij de verzoekende lidstaat.” Deze bepaling

transfert prise initialement, telle que le prévoyait l’ancien paragraphe 6, alinéa 1er, de l’article 51/5, et l’ancien paragraphe 4, alinéa 1er, de l’article 51/5/1, est supprimée.

En effet, l’article 46, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1351 stipule que “Si le transfert n’est pas exécuté dans le délai fixé au paragraphe 1, premier alinéa, l’État membre responsable est libéré de son obligation de prendre en charge ou de reprendre en charge la personne concernée et la responsabilité est transférée à l’État membre procédant au transfert. Ledit délai peut être porté à un an au maximum si le transfert n’a pas pu être exécuté en raison de l’emprisonnement de la personne concernée, ou à trois ans au maximum à compter de la date à laquelle l’État membre requérant a informé l’État membre responsable que la personne concernée, ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec la personne concernée, a pris la fuite, résiste physiquement au transfert, se rend intentionnellement inapte au transfert ou ne satisfait pas aux exigences médicales du transfert.” Cet article ne requiert pas que l’État membre procédant au transfert prenne et notifie une décision de prolongation du délai de transfert, et ce contrairement à l’article 42, paragraphe 1er, de ce même règlement, qui impose expressément à l’État membre procédant à la détermination de l’État membre responsable, dont la requête aux fins de prise en charge a été acceptée ou qui a présenté une notification aux fins de reprise en charge, de prendre “une décision de transfert dans un délai de deux semaines à compter de l’acceptation ou de la confirmation”.

La prolongation du délai de transfert s’apparente davantage à une mesure complémentaire nécessaire à l’exécution de la décision initiale, à savoir la décision de transfert.

De plus, l’article 9, paragraphe 2, du règlement (CE) n° 1560/20.034, lequel reste en vigueur malgré l’abrogation du règlement Dublin III (voyez l’article 83 du règlement (UE) 2024/1351) mentionne qu’ “Il incombe à l’État membre qui, pour un des motifs visés à l’article 29, paragraphe 2, du règlement (UE) n° 604/2013, ne peut procéder au transfert dans le délai normal de six mois à compter de la date de l’acceptation de la requête aux fins de prise en charge ou de reprise en charge de la personne concernée, ou de la décision finale sur le recours ou le réexamen en cas d’effet suspensif, d’informer l’État responsable avant l’expiration de ce délai. À défaut, la responsabilité du traitement de la demande de protection internationale et les autres obligations découlant du règlement (UE) n° 604/2013 incombent à cet État membre conformément aux dispositions de l’article 29, paragraphe 2, dudit règlement.” Cette disposition démontre qu’une décision formelle de

toont aan dat een formeel besluit tot verlenging van de overdrachtstermijn waarvan de betrokken vreemdeling in kennis wordt gesteld, niet vereist is door de wetgever van de Unie, die bovendien alleen voorziet in een beroep tegen een overdrachtsbesluit, waarvan de draagwijdte voortaan beperkt is tot een beoordeling of:

— de betrokken persoon is onderworpen aan een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten³;

— er sprake is van omstandigheden na het overdrachtsbesluit die bepalend zijn voor de juiste toepassing van de verordening (EU) 2024/1351; en

— inbreuk is gemaakt op de artikelen 25 tot 28 (niet-begeleide minderjarigen, gezinsleden, gezinsprocedures) en 34 (afhankelijke personen) van de Verordening (EU) 2024/1351, in het geval van op grond van artikel 36, lid 1, onder a) van dezelfde verordening (artikel 43, lid 1, van de Verordening (EU) 2014/1351) overgenomen personen.

De oude paragraaf 6, eerste lid, van artikel 51/5, en de oude paragraaf 4, eerste lid, van artikel 51/5/1, van de wet van 15 december 1980 hebben, door te vereisen dat een besluit tot verlenging van de overdrachtstermijn wordt genomen en meegedeeld, een rechtsmiddel ingesteld dat niet alleen is voorzien in artikel 43, lid 1, van de Verordening (EU) 2024/1351, maar dat ook de definitieve afronding van de procedure voor het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat uitstelt, waardoor de doelstelling van snelheid en doeltreffendheid die wordt nagestreefd door de verordening (EU) 2024/1351 (zie in die zin met name de overwegingen 37 en 58 van de Verordening (EU) 2014/1351), wordt ondermijnd. Het beginsel van het primaat van het recht van de Europese Unie boven het nationale recht impliceert echter dat nationale wettelijke bepalingen die in strijd zijn met een norm van de Unie, ongeacht of ze eerder of later aangenomen zijn, nietig moeten worden verklaard (HvJEG, 15 juli 1964, *Costa/ENEL*, O-6/64 en HvJEG, 9 maart 1978, *Simmenthal*, O-106/77).

Tot slot is het belangrijk om erop te wijzen dat als de termijnen voor het uitvoeren van de overdracht worden overschreden, de verantwoordelijkheid overgaat op de overdragende Staat (zie artikel 46, lid 2, eerste alinea, eerste zin, van de Verordening (EU) 2024/1351).

prolongation du délai de transfert notifiée à l'étranger concerné n'est pas exigée par le législateur de l'Union qui, de surcroît, n'envisage un recours que contre une décision de transfert dont la portée se limite dorénavant à examiner uniquement:

— si la personne concernée est exposée à un risque réel de traitement inhumain ou dégradant au sens de l'art. 4 de la Charte européenne des droits fondamentaux³;

— s'il existe des circonstances ultérieures à la décision de transfert déterminantes pour l'application correcte du règlement (UE) 2024/1351; et

— s'il existe une infraction aux articles 25 à 28 (mineurs non accompagnés, membres de la famille, procédures familiales) et 34 (personnes à charge) du règlement (UE) 2024/1351, dans le cas des personnes prises en charge en vertu de l'article 36, paragraphe 1er, sous a) de ce même règlement (article 43, paragraphe 1er, du règlement (UE) 2014/1351).

L'ancien paragraphe 6, alinéa 1er, de l'article 51/5, et l'ancien paragraphe 4, alinéa 1er, de l'article 51/5/1, de la loi du 15 décembre 1980, en imposant la prise et la notification d'une décision de prolongation du délai de transfert ont créé un recours juridictionnel qui, non seulement, n'est pas prévu par l'article 43, paragraphe 1er, du règlement (UE) 2024/1351 mais qui, par ailleurs, reporte l'achèvement définitif de la procédure de détermination de l'État membre responsable, ce qui compromet l'objectif de célérité et d'efficacité poursuivi par le règlement (UE) 2024/1351 (en ce sens, voyez notamment les considérants 37 et 58 du règlement (UE) 2014/1351). Or, le principe de primauté du droit de l'Union européenne sur le droit national implique que les dispositions législatives nationales qui entrent en contradiction avec une norme de l'Union, qu'elles soient adoptées antérieurement ou postérieurement, doivent être écartées (C.J.C.E., 15 juillet 1964, *Costa/ENEL*, C-6/64 et C.J.C.E., 9 mars 1978, *Simmenthal*, C-106/77).

Enfin, il importe de rappeler qu'en cas de dépassement des délais d'exécution du transfert, la responsabilité revient à l'État membre procédant au transfert (voyez l'article 46, paragraphe 2, alinéa 1er, première phrase, du règlement (UE) 2024/1351).

³ Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, *PB*, C 202, 7 juni 2016.

³ Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, *J.O.*, C 202, 7 juin 2016.

Art. 42

Artikel 42 voegt nieuw artikel 51/5/3 in, dat alle bepalingen inzake onderduiken bevat in het kader van de toepassing van verordening (EU) nr. 2024/1351.

De eerste paragraaf van artikel 51/5/3 neemt de algemene definitie van het begrip “onderduiken” over uit de oude artikelen 51/5, § 6, tweede lid, en 51/5/1, §, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Deze definitie wordt niet gewijzigd omdat zij in overeenstemming is met die van de verordening (EU) 2024/1351 die onderduiken definieert als de handeling waarbij een betrokken persoon niet beschikbaar blijft voor de bevoegde administratieve of gerechtelijke autoriteiten (artikel 2, 17), van de verordening (EU) 2024/1351) en voldoet aan de informatievereisten van artikel 19, lid 1, onder n), van de verordening (EU), dat als volgt luidt “Zodra dat mogelijk is en in elk geval uiterlijk op de datum waarop een verzoek om internationale bescherming in een lidstaat is geregistreerd, verstrekken de bevoegde autoriteiten van die lidstaat de verzoeker informatie over de toepassing van deze verordening, de rechten van de verzoeker op grond van deze verordening en de in artikel 17 vermelde verplichtingen, alsook over de in artikel 18 vermelde gevolgen van niet-nakoming. Die informatie heeft met name betrekking op:

[...]

n) het feit dat onderduiken zal leiden tot een verlenging van de termijn overeenkomstig artikel 46;”.

De tweede paragraaf van het nieuwe artikel 51/5/3 bevat alle gevallen van vermoeden van onderduiken die niet-exhaustief zijn opgesomd door het oude artikel 51/5, § 6, derde lid en het oude artikel 51/5/1, § 4, derde lid, van de wet van 15 december 1980, met uitzondering van het geval van de vreemdeling die weigert mee te werken aan zijn overdracht overeenkomstig artikel 74/23 van de wet van 15 december 1980, met name het geval van de vreemdeling die weigert zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek, indien dit onderzoek noodzakelijk is om zijn overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat uit te voeren. Artikel 46, lid 2, eerste alinea, tweede zin, van de Verordening (EU) 2024/1351, dat de situaties bepaalt waarin de termijn om een overdrachtsbesluit uit te voeren kan worden verlengd, maakt immers een duidelijk onderscheid tussen onderduiken en andere situaties, zoals zich fysiek tegen de overdracht verzetten, er opzettelijk voor zorgen dat hij of zij niet in staat is om te worden overgedragen of niet aan de medische vereisten voor de overdracht voldoen. Dit onderscheid toont aan dat de Europese wetgever van mening is dat

Art. 42

L'article 42 insère un nouvel article 51/5/3 qui comporte toutes les dispositions relatives à la fuite dans le cadre de l'application du règlement (UE) 2024/1351.

Le premier paragraphe de l'article 51/5/3 reprend la définition générale de la notion de fuite des anciens articles 51/5, § 6, alinéa 2, et 51/5/1, §, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980. Cette définition n'est pas modifiée car elle est conforme à celle du règlement (UE) 2024/1351 qui définit la fuite comme étant l'acte par lequel une personne concernée ne reste pas à la disposition des autorités administratives ou judiciaires compétentes (article 2, 17), du règlement (UE) 2024/1351) et répond aux exigences d'information de l'article 19, paragraphe 1er, sous n), du règlement (UE) qui prévoit que “Dès que possible et en tout état de cause avant la date à laquelle une demande de protection internationale est enregistrée dans un État membre, les autorités compétentes de cet État membre fournissent au demandeur des informations sur l'application du présent règlement, sur ses droits en vertu du présent règlement et sur les obligations énoncées à l'article 17, ainsi que sur les conséquences en cas de non-respect énoncées à l'article 18. Ces informations comportent notamment:

[...]

n) le fait que la fuite entraînera une prolongation des délais conformément à l'article 46;”.

Le deuxième paragraphe du nouvel article 51/5/3 reprend toutes les hypothèses de présomption de fuite énumérées de manière non exhaustive par l'ancien article 51/5, § 6, alinéa 3 et l'ancien article 51/5/1, § 4, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980, à l'exception de l'hypothèse de l'étranger qui ne coopère pas à son transfert conformément à l'article 74/23 de la loi du 15 décembre 1980, à savoir celle de l'étranger qui refuse de se soumettre à un examen médical si cet examen est nécessaire afin d'effectuer son transfert à l'État membre responsable. En effet, l'article 46, paragraphe 2, alinéa 1er, deuxième phrase, du règlement (UE) 2024/1351, qui fixe les situations dans lesquelles le délai pour exécuter une décision de transfert peut être prolongé, fait clairement la distinction entre la situation de fuite et les autres situations que sont la résistance physique au transfert, le fait de se rendre intentionnellement inapte au transfert ou de ne pas satisfaire aux exigences médicales du transfert. Cette distinction démontre que le législateur européen considère que ces trois autres situations ne peuvent être considérées comme s'apparentant à la

deze drie andere situaties niet kunnen worden beschouwd als vergelijkbaar met het begrip onderduiken in de zin van artikel 2, 17), van de Verordening (EU) 2024/1351.

Art. 43

Artikel 51/6 van de wet van 15 december 1980 legt de regels vast die van toepassing zijn wanneer België verplicht is een vreemdeling terug te nemen overeenkomstig artikel 36 van de Verordening (EU) 2024/1351. De wijzigingen in dit artikel zijn louter van juridisch-technische aard.

Art. 44

Artikel 51/7 van de wet van 15 december 1980 legt de regels vast die van toepassing zijn wanneer België verplicht is een vreemdeling over te nemen overeenkomstig artikel 36 van de Verordening (EU) 2024/1351. De wijzigingen in dit artikel zijn louter van juridisch-technische aard.

Art. 45

Artikel 51/8 wordt opgeheven. Dit artikel voorzag in een specifieke bepaling over de vragenlijst die door de minister wordt afgenomen van de vreemdeling die een volgend verzoek om internationale bescherming indient. Het expliciete onderscheid tussen de vragenlijsten bij een eerste verzoek, dat behandeld wordt in artikel 51/10 wet van 15 december 1980, en een volgend verzoek wordt opgeheven.

Verordening (EU) 2024/1348 maakt het volgend verzoek immers van toepassing indien de verzoeker in een andere lidstaat reeds een eerste verzoek indiende en daar een definitieve beslissing werd genomen. Indien de verzoeker doorreist en in een andere lidstaat een verzoek indient, dient dit behandeld te worden als volgend verzoek.

Op het ogenblik van het indienen van het verzoek kan de minister echter niet met zekerheid vaststellen of er eerder een beslissing werd genomen in een andere lidstaat en of die beslissing definitief is geworden. Uit Eurodac blijkt wel of de verzoeker in een andere lidstaat een verzoek heeft ingediend en na verloop van tijd, na systematisch aanvullen van de nieuwe verplichte informatie in Eurodac, zal ook blijken of er een definitieve beslissing werd genomen. Tijdens de overgangsfase zal deze informatie niet uit Eurodac blijken en zal de minister steeds op basis van het interview en uit contacten met de lidstaat waar het eerder verzoek werd ingediend

notion de fuite au sens de l'article 2, 17), du règlement (UE) 2024/1351.

Art. 43

L'article 51/6 de la loi du 15 décembre 1980 fixe les règles applicables lorsque la Belgique est tenue de reprendre en charge un étranger en application de l'article 36 du règlement (UE) 2024/1351. Les modifications apportées à cet article sont de nature purement juridico-technique.

Art. 44

L'article 51/7 du 15 décembre 1980 fixe les règles applicables lorsque la Belgique est tenu de prendre en charge un étranger en application de l'article 36 du règlement (UE) 2024/1351. Les modifications apportées à cet article sont de nature purement juridico-technique.

Art. 45

L'article 51/8 est abrogé. Cet article prévoyait une disposition spécifique concernant le questionnaire soumis par le ministre à l'étranger qui introduit une demande ultérieure de protection internationale. La distinction explicite entre les questionnaires accompagnant une première demande, traitée à l'article 51/10 de la loi sur les étrangers, et une demande ultérieure est abrogée.

Le règlement (UE) 2024/1348 rend en effet applicable la demande ultérieure si le demandeur a déjà introduit une première demande dans un autre État membre et qu'une décision définitive y a été prise. Si le demandeur poursuit son voyage dans un autre État membre et y introduit une demande, celle-ci doit être traitée comme une demande ultérieure.

Au moment de l'introduction de la demande, le ministre ne peut toutefois pas établir avec certitude si une décision a déjà été prise dans un autre État membre et si cette décision est devenue définitive. Eurodac permet cependant de savoir si le demandeur a introduit une demande dans un autre État membre et, après un certain temps, une fois les nouvelles informations obligatoires systématiquement enregistrées dans Eurodac, il sera également possible de savoir si une décision définitive a été prise. Pendant la phase transitoire, ces informations n'apparaîtront pas dans Eurodac et le ministre devra toujours déterminer, sur la base de l'entretien et des

moeten vaststellen of het een eerste dan wel volgend verzoek betreft.

Bijgevolg kan het onderscheid in vragenlijsten niet behouden blijven, de minister weet bij de start van het interview niet of het om een eerste dan wel volgend verzoek gaat, in het bijzonder wanneer er wel een *Hit* werd vastgesteld in Eurodac.

De minister zal aldus bij aanvang en gedurende het interview vaststellen welke vragen moeten gesteld worden aan de verzoeker. De bepalingen omtrent deze vragenlijst worden bijgevolg gegroepeerd in artikel 51/10 van de wet van 15 december 1980.

Art. 46

Artikel 51/10 wet van 15 december 1980 wordt aangepast om ook de vragenlijst ingevolge het volgende verzoek hierin op te nemen. Er wordt verwezen naar de bespreking bij artikel 45.

Voortaan zal afhankelijk van de concrete situatie nagegaan worden of de vragen omtrent het eerste verzoek dan wel het volgende verzoek, al dan niet gecombineerd, worden gesteld.

Art. 47

Artikel 52/3 wordt grondig gewijzigd om het artikel overeen te laten stemmen met artikel 37 Verordening (EU) 2024/1348, waarin wordt opgelegd dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend samen met of zonder onnodige vertraging na de beslissing betreffende de internationale bescherming door de beslissingsautoriteit, zijnde het CGVS.

Dit artikel zal van toepassing zijn op verzoeken ingediend voor 12 juni 2026, waarbij deze bepaling de omzetting vormt van Richtlijn 2013/32/EU. Er wordt voor gekozen deze richtlijn om te zetten zodat in de praktijk de bevelen om het grondgebied te verlaten volgend op een verzoek ingediend voor, dan wel na 12 juni 2026, op een uniforme wijze worden betekend. Indien het verzoek werd ingediend vanaf 12 juni 2026, wordt het bevel of de teruggedrijvingsbeslissing betekend in toepassing van artikel 37 Verordening (EU) 2024/1348. Het nieuwe artikel 57/11/6 kent de bevoegdheid voor het nemen van die beslissing toe aan de minister of zijn gemachtigde.

Aangezien in België twee verschillende instanties, namelijk de minister en het CGVS, bevoegd zijn voor het nemen van de beslissing over de internationale

contacts avec l'État membre, où la demande précédente a été introduite et s'il s'agit d'une première demande ou d'une demande ultérieure.

Par conséquent, la distinction dans les questionnaires ne peut être maintenue, étant donné que le ministre ne sait pas, au début de l'entretien, s'il s'agit d'une première demande ou d'une demande ultérieure, en particulier lorsqu'un *hit* a été trouvé dans Eurodac.

Le ministre déterminera ainsi, au début et durant l'entretien, les questions à poser au demandeur. Les dispositions relatives à ce questionnaire sont donc regroupées à l'article 51/10 de la loi sur les étrangers.

Art. 46

L'article 51/10 de la loi sur les étrangers est adapté afin d'y inclure également le questionnaire résultant de la demande ultérieure. Il est renvoyé à la discussion de l'article 45.

Désormais, en fonction de la situation concrète, on examinera si les questions concernant la première demande ou la demande ultérieure, combinées ou non, doivent être posées.

Art. 47

L'article 52/3 fait l'objet d'une modification substantielle afin de le mettre en conformité avec l'article 37 du règlement (UE) 2024/1348, qui impose qu'un ordre de quitter le territoire soit notifié(e) avec ou sans retard injustifié après la décision relative à la protection internationale prise par l'autorité responsable de la détermination, à savoir le CGRA.

Cet article s'appliquera aux demandes introduites avant le 12 juin 2026, le présent article transposant la directive 2013/32/UE. Il a été décidé de transposer cette directive afin que, dans la pratique, les ordres de quitter le territoire rendus à la suite d'une demande introduite avant ou après le 12 juin 2026 soient signifiés de manière uniforme. Si la demande a été introduite à partir du 12 juin 2026, l'ordre ou la mesure de refoulement est signifiée en application de l'article 37 du règlement (UE) 2024/1348. Le nouvel article 57/11/6 confère la compétence pour prendre cette décision au ministre ou à son représentant.

Étant donné qu'en Belgique, deux instances différentes, à savoir le ministre et le CGRA, sont compétentes pour prendre la décision concernant la protection internationale

bescherming dan wel het bevel om het grondgebied te verlaten, worden deze twee beslissingen niet gelijktijdig betekend in een akte.

Indien de verzoeker in beroep gaat en de vreemdeling het recht heeft om te blijven tijdens de procedure, wordt het bevel geschorst. In geval de beslissing in beroep wordt bevestigd, herleeft het bevel om het grondgebied te verlaten en kan de minister een verlenging van de termijn verlenen.

In de tweede paragraaf wordt hetzelfde gesteld voor de grensprocedure. De betrokkene krijgt geen terugkeerbesluit na afloop van de procedure om internationale bescherming, maar wordt teruggedreven.

Het principe dat wanneer er eerder reeds een bevel of teruggedrijvingsmaatregel werd betekend, deze herleeft op het ogenblik dat de procedure om internationale bescherming negatief eindigt, blijft behouden in de derde paragraaf.

Art. 48 en 50 tot 55

De artikelen 52/4, tweede lid (weigering van de vluchtelingenstatus omdat de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving of kan worden beschouwd als een gevaar voor de nationale veiligheid), 55/2 (weigering van de vluchtelingenstatus wegens uitsluitingsgronden), 55/3 (opheffing van de vluchtelingenstatus), 55/3/1 (intrekking van de vluchtelingenstatus), 55/4 (weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens uitsluitingsgronden), 55/5 (opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus) en 55/5/1 (intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus) van de wet worden opgeheven. De inhoud van deze artikelen is voortaan te vinden in respectievelijk de artikelen 14, lid 2, 12, 11, 14, 17, 16 en 19 van Verordening (EU) 2024/1347.

De bevoegdheid van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel, is terug te vinden in artikel 57/6, § 1, eerste lid, 9° tot 14° en is zowel toepasselijk op dossiers ingediend voor 12 juni 2026 als op dossiers ingediend vanaf 12 juni 2026 (op grond van artikel 57/11/1, § 2 van de wet).

Art. 49

Dit artikel wijzigt artikel 54, lid 2. Door deze wijziging kan een terugkeercentrum beheerd door DVZ voortaan ook worden toegewezen aan personen voor wie een

ou l'ordre de quitter le territoire, ces deux décisions ne sont pas notifiées simultanément dans un acte.

Si le demandeur introduit un recours et que l'étranger a le droit de rester pendant la procédure l'ordre est suspendu. Si la décision en appel est confirmée, l'ordre de quitter le territoire est rétabli et le ministre peut accorder un délai supplémentaire.

Le paragraphe 2 prévoit la même chose pour la procédure à la frontière. L'intéressé ne reçoit pas de décision de retour à l'issue de la procédure de protection internationale, mais est refoulé.

Le principe selon lequel, lorsqu'un ordre ou une mesure d'éloignement a déjà été délivrée, celui-ci/ celle-ci reprend effet dès lors que la procédure de protection internationale aboutit à une décision négative, est maintenu dans le paragraphe 3.

Art. 48 et 50 à 55

Les articles 52/4, alinéa 2 (refus du statut de réfugié au motif que l'étranger constitue un danger pour la société ou peut être considéré comme un danger pour la sécurité nationale), 55/2 (refus du statut de réfugié pour des motifs d'exclusion), 55/3 (abrogation du statut de réfugié), 55/3/1 (retrait du statut de réfugié), 55/4 (refus du statut de protection subsidiaire pour des motifs d'exclusion), 55/5 (abrogation du statut de protection subsidiaire) et 55/5/1 (retrait du statut de protection subsidiaire) de la loi sont abrogés. La teneur de ces articles est désormais portée respectivement par les articles 14, paragraphe 2, 12, 11, 14, 17, 16 et 19 du règlement (UE) 2024/1347.

La compétence du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement se retrouve à l'article 57/6, § 1er, alinéa 1er, 9° à 14° et est d'application aux demandes introduites tant avant qu'à partir du 12 juin 2026 (sur base de l'article 57/11/1, § 2 de la loi).

Art. 49

Cet article modifie l'article 54, alinéa 2. Avec cette modification, un centre de retour géré par l'OE peut désormais également être attribué aux personnes pour

onderzoek naar de bevoegde lidstaat in toepassing van Verordening (EU) 2024/1351.

Art. 56

In artikel 57/5ter, § 2, 3° van de wet wordt de verwijzing naar artikel 51/8 geschrapt aangezien het artikel wordt opgeheven. De inhoud van dit artikel bevindt zich voortaan in artikel 51/10 dat het enige artikel vormt op grond waarvan de minister of zijn gemachtigde alle verzoeken om internationale bescherming aan de Commissaris-generaal overmaakt. Er is dus geen verwijzing meer vereist naar een specifiek artikel om het onderscheid duidelijk te maken.

Art. 57

Er worden vier wijzigingen aangebracht aan artikel 57/5quater.

De eerste wijziging betreft de eerste zin van de eerste paragraaf waarbij de woorden “tijdens het persoonlijk onderhoud bedoeld in artikel 57/5ter” worden verplaatst naar het einde van de zin. Dit heeft betrekking op de mogelijkheid om de notities van het persoonlijk onderhoud, eventueel en indien nodig, na het persoonlijk onderhoud nog aan te vullen of te corrigeren aan de hand van de geluidsopname die voortaan van elk persoonlijk onderhoud wordt gemaakt. Dit impliceert dat de notities van het persoonlijk onderhoud niet enkel wordt opgesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, maar dat het in bepaalde gevallen ook mogelijk is om naar de geluidsopname terug te grijpen om aanvullingen of correcties aan te brengen. Door deze wijziging wordt de nadruk gelegd op de verklaringen die door de verzoeker zijn afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, en minder op het moment waarop er schriftelijk nota wordt genomen van de door de verzoeker afgelegde verklaringen.

Bovendien wordt de eerste zin van de eerste paragraaf geherformuleerd om duidelijk rekening te houden met het feit dat ook andere personen dan ambtenaren van het Commissariaat-generaal namens het Commissariaat-generaal persoonlijk onderhoud kunnen voeren op grond van artikel 57/5ter, § 1, lid 3, of de artikelen 5 en 13, lid 6 van Verordening (EU) 2024/1348. Aangezien deze personen het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bijstaan bij het voeren van persoonlijk onderhoud, kunnen zij ook schriftelijk nota nemen van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter. Aangezien de huidige woorden “de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen” ruim moeten worden

lesquelles un examen de l'État membre compétent en application du règlement (UE) 2024/1351 a été effectué.

Art. 56

À l'article 57/5ter, § 2, 3°, de la loi, la référence à l'article 51/8 est supprimée, étant donné que cet article est abrogé. Le contenu de cet article se trouve désormais à l'article 51/10, qui est le seul article sur la base duquel le ministre ou son délégué transmet toutes les demandes de protection internationale au Commissaire général. Il n'est donc plus nécessaire de renvoyer à un article spécifique pour clarifier la distinction.

Art. 57

Quatre modifications sont apportées à l'article 57/5quater.

La première modification concerne la première phrase du premier paragraphe, dans laquelle les mots “lors de l'entretien personnel visé à l'article 57/5ter” sont déplacés à la fin de la phrase. Cela a trait à la possibilité, éventuellement et si nécessaire, de compléter ou de corriger les notes de l'entretien personnel après l'entretien personnel, sur la base de l'enregistrement qui est désormais réalisé lors de chaque entretien personnel. Cela implique que les notes de l'entretien personnel ne sont pas uniquement rédigées pendant celui-ci, mais qu'il est également possible, dans certains cas, de se référer à l'enregistrement pour y apporter des compléments ou des corrections. Cette modification met l'accent sur les déclarations faites par le demandeur lors de l'entretien individuel, et moins sur le moment où il est pris note par écrit des déclarations faites par le demandeur.

En outre, la première phrase du premier paragraphe est reformulée afin de tenir clairement compte du fait que d'autres personnes que des agents du Commissariat général peuvent mener des entretiens personnels pour le compte de celui-ci sur base de l'article 57/5ter, § 1er, alinéa 3 ou des articles 5 et 13, paragraphe 6 du règlement (UE) 2024/1348. Ces personnes assistant le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides pour mener des entretiens personnels, elles peuvent également prendre note par écrit des déclarations faites par le demandeur de protection internationale lors de l'entretien personnel visé à l'article 57/5ter. Les actuels mots “l'agent du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides” étant à interpréter de manière large et incluant les personnes autres que les agents du Commissariat général au sens

geïnterpreteerd en ook personen omvatten die geen ambtenaar van het Commissariaat-generaal in strikte zin zijn en die namens het Commissariaat-generaal persoonlijk onderhoud kunnen voeren, heeft de betrokken wijziging een verduidelijkend karakter.

De tweede wijziging betreft de tweede zin van de eerste paragraaf waarbij, in uitvoering van artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1348 en in overeenstemming met artikel 17 van Procedurerichtlijn 2013/32/EU, wordt gespecificeerd dat de notities van het persoonlijk onderhoud de vorm aannemen van een schriftelijke weergave van het persoonlijk onderhoud, en niet van de opname van het persoonlijk onderhoud. Dit impliceert dat de notities van het persoonlijk onderhoud gebaseerd zijn op de verklaringen die zijn afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en dat de persoon die belast is met de redactie van de notities van het persoonlijk onderhoud bijgevolg niet verplicht is om in elk dossier de geluidsopname opnieuw te beluisteren, maar dit enkel doet wanneer er een aanvulling of een correctie noodzakelijk is. De notities van het persoonlijk onderhoud moeten niet een letterlijk transcriptie zijn van de geluidsopname, maar moeten wel een correcte weergave bevatten van de verklaringen door de verzoeker afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. De gegevens die in de notities van het persoonlijk onderhoud moeten staan, worden bovendien bepaald bij koninklijk besluit.

De derde wijziging betreft de tweede paragraaf die bepaalt dat de verzoeker en zijn advocaat schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen opvragen in toepassing van artikel 17, lid 5 van Richtlijn 2013/32/EU en artikel 14, lid 6 van Verordening (EU) 2024/1348. De termijn van twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud waarbinnen de verzoeker de kopie moet aanvragen zodat de Commissaris-generaal een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan verstrekken alvorens een beslissing te nemen, wordt geschrapt. Deze termijn was van belang in het kader van de procedure om opmerkingen te maken bij of de inhoud te bevestigen van de schriftelijke weergave van het onderhoud zoals bepaald in het vroegere artikel 57/5*quater*, § 3. Deze paragraaf wordt echter opgeheven in het licht van het nieuwe artikel 57/5*quinquies*, § 3 en aangezien de opname als bewijs wordt toegelaten in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De verzoeker en zijn advocaat hebben echter in alle gevallen nog steeds toegang tot de notities van het persoonlijk onderhoud op grond van artikel 17, lid 5 van Richtlijn 2013/32/EU dat stelt dat de betrokkenen toegang hebben tot de schriftelijke weergave van het onderhoud voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt, en van artikel 14, lid 6 van Verordening (EU) 2024/1348 dat

strict pouvant être affectées à la conduite des entretiens personnels pour le compte du Commissariat général, la modification en question a une portée de clarification.

La deuxième modification concerne la deuxième phrase du premier paragraphe, qui précise, en application de l'article 14 du règlement (UE) 2024/1348 et conformément à l'article 17 de la directive 2013/32/UE, que les notes de l'entretien personnel prennent la forme d'une transcription de l'entretien personnel, et non de l'enregistrement de l'entretien personnel. Cela implique que les notes de l'entretien personnel sont basées sur les déclarations faites lors de l'entretien personnel et que la personne chargée de rédiger les notes de l'entretien personnel n'est donc pas tenu de réécouter l'enregistrement dans chaque dossier, mais ne le fait que lorsqu'un complément ou une correction est nécessaire. Les notes de l'entretien personnel ne doivent pas être une transcription littérale de l'enregistrement audio, mais doivent contenir une transcription correcte des déclarations faites par le demandeur lors de l'entretien personnel. Les données qui doivent figurer dans les notes de l'entretien personnel sont en outre déterminées par arrêté royal.

La troisième modification concerne le deuxième paragraphe qui prévoit que le demandeur et son avocat peuvent demander par écrit une copie des notes de l'entretien personnel en application de l'article 17, paragraphe 5, de la directive 2013/32/UE et de l'article 14, paragraphe 6 du règlement (UE) 2024/1348. Le délai de deux jours ouvrables suivant l'entretien personnel dans lequel le demandeur devait demander la copie de façon à ce que le Commissaire général transmette une copie des notes de l'entretien personnel avant de prendre une décision est supprimé. Ce délai était important dans le cadre de la procédure pour formuler des observations ou pour confirmer le contenu de la transcription de l'entretien, tel que prévu à l'ancien article 57/5*quater*, § 3. Ce paragraphe est cependant abrogé au vu du nouvel article 57/5*quinquies*, § 3 et vu que l'enregistrement est admis à titre de preuve dans le cadre de la procédure de recours devant le Conseil du Contentieux des étrangers.

Le demandeur et son avocat ont toutefois toujours accès aux notes prises lors de l'entretien personnel en vertu de l'article 17, paragraphe 5 de la directive 2013/32/UE qui dispose que les personnes concernées ont accès à la transcription de l'entretien avant que l'autorité responsable de la détermination prenne une décision, et de l'article 14, paragraphe 6 du règlement (UE) 2024/1348

stelt dat de betrokkenen zo spoedig mogelijk na het onderhoud en in ieder geval tijdig voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt, toegang hebben.

De nieuwe tweede paragraaf van artikel 57/5^{quater} bepaalt daarom dat indien er een kopie van de notities wordt opgevraagd, de Commissaris-generaal deze betekent voorafgaand aan de beslissing over het verzoek. De betekening van de kopie van de notities gebeurt overeenkomstig artikel 51/2 van deze wet.

De verzoeker en zijn advocaat kunnen opmerkingen maken bij de notities van het persoonlijk onderhoud, maar de wachttermijn voor het nemen van een beslissing vervalt.

Ingevolge artikel 17, lid 3 van Richtlijn 2013/32/EU en artikel 14, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1348 dient de Commissaris-generaal immers na de betekening van de notities niet langer te wachten op eventuele opmerkingen voor het nemen van de beslissing.

Opmerkingen die tijdig (voor het nemen van de beslissing) worden bezorgd aan de Commissaris-generaal, zullen wel nog in overweging worden genomen op grond van artikel 17 § 3 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en het zorgvuldigheidsbeginsel). Tenslotte blijft de mogelijkheid voor de verzoeker en zijn advocaat om opmerkingen te maken op het einde van het persoonlijk onderhoud behouden.

De vierde wijziging betreft de opheffing van de derde en vierde paragraaf.

De opheffing van de derde paragraaf volgt uit het nieuwe artikel 57/5^{quinquies} § 3, met de bedoeling om slechts één gemeenschappelijke procedure te hebben voor alle verzoeken om internationale bescherming. Er wordt verder verwezen naar artikel 104, 2° van het wetsontwerp dat voorziet in een overgangsregeling tot 1 augustus 2026, voor de persoonlijke onderhouds die plaatsvonden vóór 12 juni 2026 en waarvoor het recht om opmerkingen te maken bij of de inhoud te bevestigen van de schriftelijke weergave van het onderhoud nog bestaat.

De opheffing van de vierde paragraaf vloeit voort uit de verplichting onder artikel 14, lid 6 van Verordening (EU) 2024/1348 om de toegang tot de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud zo spoedig mogelijk na het onderhoud en in ieder geval voordat de beslissingsautoriteit een beslissing neemt te voorzien, zonder enige uitzonderingen op deze regel. Deze opheffing

qui dispose que les personnes concernées y ont accès le plus rapidement possible après l'entretien et, en tout état de cause, en temps utile avant que l'autorité responsable de la détermination ne prenne une décision.

Le nouveau deuxième paragraphe de l'article 57/5^{quater} stipule donc que si une copie des notes est demandée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides notifie celle-ci avant la décision concernant la demande. La notification de la copie des notes a lieu conformément à l'article 51/2 de cette loi.

Le demandeur et son avocat peuvent formuler des observations sur les notes de l'entretien personnel, mais le délai d'attente pour prendre une décision est supprimé.

En vertu de l'article 17, paragraphe 3, de la directive 2013/32/UE et de l'article 14, paragraphe 5, du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général n'est en effet plus tenu d'attendre d'éventuelles observations avant de prendre sa décision après la notification des notes.

Les observations qui sont transmises en temps utile (avant la prise de décision) au Commissaire général seront toutefois prises en considération sur la base de l'article 17, § 3, de l'arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant la procédure devant le Commissariat général aux Réfugiés et aux Apatrides ainsi que son fonctionnement et du principe de précaution. Enfin, la possibilité pour le demandeur et son avocat de faire des observations à la fin de l'entretien personnel est maintenue.

La quatrième modification concerne l'abrogation des troisième et quatrième paragraphes.

L'abrogation du troisième paragraphe découle du nouvel article 57/5^{quinquies}, § 3, afin de n'avoir qu'une seule procédure commune pour toutes les demandes de protection internationale. Il est également fait référence à l'article 104, 2° du projet de loi qui prévoit un régime transitoire jusqu'au 1er août 2026, pour les entretiens personnels qui ont eu lieu avant le 12 juin 2026 et pour lesquels le droit de formuler des observations ou de confirmer le contenu de la transcription de l'entretien existe encore.

L'abrogation du quatrième paragraphe découle de l'obligation visée à l'article 14, paragraphe 6, du règlement (UE) 2024/1348 de garantir l'accès à la copie des notes de l'entretien personnel le plus rapidement possible après l'entretien et, en tout état de cause, en temps utile avant que l'autorité responsable de la détermination ne prenne une décision, sans aucune exception à cette

is eveneens met de bedoeling om het verschil met de Richtlijn 2013/32/EU zo klein mogelijk te houden en om slechts één procedure voor alle verzoeken om internationale bescherming toe te passen. Voor deze opheffing wordt eveneens voorzien in een overgangsbepaling (ontwerpartikel 104).

Art. 58

Er wordt een nieuw artikel 57/5^{quinquies} ingevoegd in de wet van 15 december 1980.

Paragraaf 1 bevat het principe dat van elk persoonlijk onderhoud een geluidsopname wordt gemaakt, dat de verzoeker hiervan in kennis wordt gesteld en dat deze opname deel uitmaakt van het dossier van de verzoeker om internationale bescherming. Dit betreft de omzetting van artikel 17, lid 2 van de Richtlijn 2013/32/EU die in deze mogelijkheid voorziet, alsook de uitvoering van de verplichting onder artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1348.

In paragraaf twee wordt de toegang tot de opname geregeld. Deze toegang kan enerzijds worden verkregen bij het Commissariaat-generaal met het oog op de uitoefening van een beroep of, in geval van beroep, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De toegang tot de opname bij het Commissariaat-generaal wordt, in afwijking van de wet op de openbaarheid van bestuur van 11 april 1994, slechts verleend na de kennisgeving van een negatieve beslissing en met het oog op de uitoefening van een beroep door de verzoeker. Dit is een omzetting van artikel 17, lid 5, tweede alinea van Richtlijn 2013/32/EU dat bepaalt dat de lidstaten geen toegang tot de opname hoeven te bieden in de in hoofdstuk III bedoelde procedures in eerste aanleg, wanneer zowel in een schriftelijke weergave als in een opname van het persoonlijk onderhoud wordt voorzien. De toegang tot de opname moet wel in alle gevallen worden geboden in de in hoofdstuk V bedoelde beroepsprocedures. Verder is deze regeling in overeenstemming met artikel 14, lid 5, a) en 6, tweede alinea van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt dat in het kader van de beroepsprocedure toegang tot de opname wordt verleend en dat de opname als bewijs in de beroepsprocedure kan worden toegelaten.

De Koning bepaalt de modaliteiten van de toegang tot de opname bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

règle. Cette abrogation vise également à réduire au minimum la différence avec la directive 2013/32/UE et à n'appliquer qu'une seule procédure pour toutes les demandes de protection internationale. Une disposition transitoire est également prévue pour cette abrogation (article 104 en projet).

Art. 58

Un nouvel article 57/5^{quinquies} est inséré dans la loi du 15 décembre 1980.

Le paragraphe 1er énonce le principe que tout entretien personnel fait l'objet d'un enregistrement audio, que le demandeur en est informé et que cet enregistrement est versé au dossier du demandeur de protection internationale. Il s'agit de la transposition de l'article 17, paragraphe 2 de la directive 2013/32/UE qui prévoit cette possibilité, ainsi que de la mise en œuvre de l'obligation visée à l'article 14 du règlement (UE) 2024/1348.

Le paragraphe 2 régit l'accès à l'enregistrement. Cet accès peut être obtenu, d'une part, auprès du Commissariat général en vue de l'exercice d'un recours ou, en cas de recours, auprès du Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 2.19 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers.

Par dérogation à la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, l'accès à l'enregistrement auprès du Commissariat général n'est accordé qu'après notification d'une décision négative et en vue de l'exercice d'un recours par le demandeur. Il s'agit d'une transposition de l'article 17, paragraphe 5, alinéa 2 de la directive 2013/32/UE, qui dispose que les États membres ne sont pas tenus d'accorder l'accès à l'enregistrement dans le cadre des procédures en première instance visées au chapitre III, lorsque tant une transcription et un enregistrement de l'entretien personnel sont prévus. L'accès à l'enregistrement doit toutefois être accordé dans tous les cas dans le cadre des procédures de recours visées au chapitre V. En outre, cette disposition est conforme à l'article 14, paragraphe 5, point a) et paragraphe 6, deuxième alinéa du règlement (UE) 2024/1348, qui prévoit que, dans le cadre de la procédure de recours, l'accès à l'enregistrement est fourni et que l'enregistrement peut être admis à titre de preuve dans le cadre de la procédure de recours.

Le Roi détermine les modalités d'accès à l'enregistrement auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Paragraaf drie bepaalt dat de verzoeker niet hoeft te worden verzocht om te bevestigen dat de inhoud van de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling van het persoonlijk onderhoud vormt, noch om opmerkingen te maken over en/of opheldering te verschaffen bij de schriftelijke weergave aangezien de opname als bewijs wordt toegelaten in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, overeenkomstig artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zowel een schriftelijke weergave als een opname van het persoonlijk onderhoud is voorzien. Deze paragraaf betreft een omzetting van artikel 17, lid 3 van de Richtlijn 2013/32/EU, en een uitvoering van artikel 14, lid 5 van de Verordening (EU) 2024/1348.

Art. 59

Artikel 57/5*sexies* geeft de inhoud weer van huidig artikel 12/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en bevat het principe dat het persoonlijk onderhoud per videoconferentie kan worden georganiseerd.

Met het horen via videoconferentie wordt de situatie bedoeld waarin minstens de ambtenaar (de ambtenaar van het Commissariaat-generaal of het personeelslid van een andere instantie dat is aangewezen om het persoonlijk onderhoud te voeren) of de tolk zich fysiek in een andere ruimte bevindt dan de verzoeker, en, in voorkomend geval, de advocaat, de vertrouwenspersoon en/of de voogd, en participeert aan het persoonlijk onderhoud door het gebruik van communicatiemiddelen die toelaten om in reële tijd een gehoor op afstand te voeren, bijvoorbeeld door middel van een rechtstreekse audiovisuele verbinding of het gebruik van videoconferentietechnologie.

De huidige regeling wordt verplaatst van het Koninklijk besluit naar de wet om reden van duidelijkheid en rechtszekerheid. De vraag of de essentiële elementen van deze gegevensverwerking in de wet moeten staan, ligt momenteel voor via prejudiciële vraag gesteld door de Raad van State aan het Grondwettelijk hof (zie GwH, rolnummers 8448 en 8449).

De regeling is in overeenstemming met artikel 13, lid 10 van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt dat de beslissingsautoriteit, indien dit naar behoren gerechtvaardigd wordt door de omstandigheden, het persoonlijk onderhoud per videoconferentie kan voeren.

Het artikel is bijgevolg van toepassing zowel op verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 als op verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026.

Le paragraphe 3 stipule qu'il n'est pas nécessaire de demander au demandeur de confirmer que le contenu de la transcription reflète correctement l'entretien personnel ni de faire des observations sur la transcription et/ou d'y apporter des précisions, vu que l'enregistrement est admis à titre de preuve dans le cadre de la procédure de recours devant le Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 2.19 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers et qu'il est prévu à la fois une transcription et un enregistrement de l'entretien personnel. Ce paragraphe transpose l'article 17, paragraphe 3 de la directive 2013/32/UE, et constitue une mise en œuvre de l'article 14, paragraphe 5 du règlement (UE) 2024/1348.

Art. 59

L'article 57/5*sexies* reprend la teneur de l'article 12/1 de l'arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant la procédure devant le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ainsi que son fonctionnement et porte le principe que l'entretien personnel peut être organisé par vidéoconférence.

Par entretien par vidéoconférence, l'on entend la situation où au moins l'agent (l'agent du Commissariat général ou le membre du personnel d'une autre autorité affecté à la conduite d'entretiens personnels) ou l'interprète se trouve physiquement à un autre endroit que le demandeur – et, éventuellement, l'avocat, la personne de confiance et/ou le tuteur – et participe à l'entretien personnel en utilisant des moyens de communication qui permettent de mener un entretien à distance en temps réel, par exemple au moyen d'une connexion audiovisuelle directe ou d'une technologie de vidéoconférence.

L'actuelle disposition de l'arrêté royal est reprise dans la loi pour des raisons de clarté et de sécurité juridique. La question de savoir si les éléments essentiels de ce traitement de données doivent se trouver dans la loi est actuellement pendante devant la Cour constitutionnelle par le biais d'une question préjudicielle posée par le Conseil d'État (C.C., numéros de rôle 8448 et 8449).

La disposition est par ailleurs en conformité avec l'article 13, paragraphe 10 du règlement (UE) 2024/1348 qui stipule que l'autorité responsable de la détermination peut organiser l'entretien individuel par vidéoconférence dans des circonstances dûment justifiées.

L'article est par conséquent d'application tant aux demandes introduites avant le 12 juin 2026 qu'aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026.

Voor een invulling van artikel 13, lid 10 van Verordening (EU) 2024/1348 kan nuttig verwezen worden naar overweging 15 van Verordening (EU) 2024/1348:

(15) “Om de communicatie in een optimale omgeving te laten verlopen, moet de voorkeur worden gegeven aan een fysiek onderhoud, en blijft een onderhoud op afstand per videoconferentie de uitzondering. Afgezien van overwegingen op het gebied van de volksgezondheid, kan de beslissingsautoriteit legitieme redenen hebben om gebruik te maken van een onderhoud op afstand per videoconferentie, bijvoorbeeld wanneer een verzoeker te kwetsbaar is om te reizen of om gezondheids- of gezinsredenen te kwetsbaar is voor een onderhoud wanneer hij of zij zich in bewaring bevindt, in overzeese gebieden, of in situaties waarin de deelname op afstand van een tolk met gespecialiseerde tolkvaardigheden vereist is. In het geval van een onderhoud op afstand dient de beslissingsautoriteit te worden verplicht alle procedurele waarborgen van het fysieke onderhoud toe te passen, daarbij de bescherming van de levenssfeer en de vertrouwelijkheid te waarborgen en afdoende rekening te houden met gegevensbescherming. De vraag of het gebruik van het onderhoud op afstand per videoconferentie geschikt is, moet per geval vóór het onderhoud worden beoordeeld, aangezien een onderhoud op afstand mogelijk niet voor alle asielzoekers geschikt is vanwege hun jonge leeftijd, het bestaan van visuele of auditieve beperkingen of hun geestelijke gezondheid, met bijzondere aandacht voor bepaalde kwetsbare groepen, zoals slachtoffers van foltering of getraumatiseerde verzoekers. Het belang van het kind moet de eerste overweging vormen. Bijzondere aandacht moet worden besteed aan mogelijke technologische problemen die ontwrichtende gevolgen kunnen hebben voor het onderhoud, tot een onvolledig of onbegrijpelijk onderhoud kunnen leiden of van invloed kunnen zijn op het opslaan en opvragen van de opname.”

Hoewel een fysiek onderhoud de voorkeur geniet, kan het Commissariaat-generaal bij uitzondering het onderhoud per videoconferentie voeren. Naast redenen van volksgezondheid (bijvoorbeeld pandemie) kunnen hiervoor onder meer volgende legitieme redenen voorhanden zijn:

- de verzoeker is te kwetsbaar om te reizen;
- de verzoeker is te kwetsbaar om gezondheids- of gezinsredenen;

Pour l'interprétation de l'article 13, paragraphe 10 du règlement (UE) 2024/1348 il peut être utilement renvoyé au considérant 15 du règlement (UE) 2024/1348:

(15) “Afin de garantir un environnement optimal pour la communication, il convient d'accorder la préférence aux entretiens en personne, les entretiens à distance par vidéoconférence restant l'exception. Outre les considérations de santé publique, des motifs légitimes peuvent justifier le recours, par l'autorité responsable de la détermination, à des entretiens à distance par vidéoconférence, par exemple lorsque des vulnérabilités empêchent le déplacement d'un demandeur d'asile ou rendent difficile, pour des raisons de santé ou des raisons familiales, la tenue d'entretiens avec des demandeurs placés en rétention, dans des territoires d'outre-mer ou dans des situations où la participation à distance d'un interprète possédant des compétences d'interprétation spécialisées est requise. Dans le cas d'un entretien à distance, l'autorité responsable de la détermination devrait être tenue d'appliquer toutes les garanties procédurales qu'elle applique lors des entretiens en personne, garantissant le respect de la vie privée et la confidentialité, et tenant dûment compte de la protection des données. Le caractère approprié du recours à un entretien à distance par vidéoconférence devrait être évalué individuellement avant l'entretien, étant donné que les entretiens à distance peuvent ne pas convenir à tous les demandeurs d'asile, en raison de leur jeune âge, de l'existence de déficiences visuelles ou auditives ou de leur état de santé mentale, en accordant une attention particulière à certains groupes vulnérables tels que les victimes de la torture ou les demandeurs traumatisés. L'intérêt supérieur de l'enfant devrait être une considération primordiale. Il convient d'accorder une attention particulière aux difficultés technologiques potentielles susceptibles d'avoir un effet perturbateur sur l'entretien, de donner lieu à un enregistrement incomplet ou inintelligible de l'entretien ou d'avoir une incidence sur la conservation et la récupération de l'enregistrement.”

Bien qu'un entretien en personne garde la préférence, le Commissariat général peut par exception organiser l'entretien personnel par vidéoconférence. Outre des raisons liées à la santé publique (p. ex. une pandémie), les motifs légitimes suivants peuvent notamment être évoqués:

- la vulnérabilité du demandeur l'empêche de se déplacer;
- la vulnérabilité du demandeur rend difficile la tenue d'un entretien pour des raisons de santé ou des raisons familiales;

— de verzoeker bevindt zich in een situatie van bewaring;

— de verzoeker bevindt zich in overzeese gebieden;

— de deelname op afstand van een tolk met gespecialiseerde tolkvaardigheden is vereist.

Er wordt opgemerkt dat het voeren van een persoonlijk onderhoud per videoconferentie niet afzonderlijk dient te worden gemotiveerd door de Commissaris-generaal, maar dat de omstandigheden die dit rechtvaardigen uit het administratief dossier kunnen blijken.

De regeling houdt ook rekening met de richtsnoeren van het Asielagentschap van de Europese Unie terzake, zoals vereist door artikel 13, lid 10, 2^e alinea van Verordening (EU) 2024/1348. In zijn praktische gids met aanbevelingen voor het voeren van een persoonlijk onderhoud per videoconferentie benadrukt het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO, nu het Asielagentschap van de Europese Unie – EUAA) dat persoonlijke gesprekken per videoconferentie niet alleen in buitengewone omstandigheden zoals de coronapandemie een haalbaar alternatief zijn, maar dat deze vorm van horen ook in normale omstandigheden een efficiënte *modus operandi* in de asielprocedure kan zijn (EASO, “*Practical recommendations on conducting the personal interview remotely*”, mei 2020).

In sommige gevallen kan een persoonlijk onderhoud per videoconferentie niet geschikt of aangewezen zijn, bijvoorbeeld omdat de operationele context, of omstandigheden eigen aan het verzoek of eigen aan de persoon van de verzoeker een gehoor per videoconferentie onmogelijk of onwenselijk maken. Zoals EUAA in zijn praktische gids met aanbevelingen voor het voeren van een persoonlijk onderhoud per videoconferentie stelt, is het niet aangewezen om bepaalde categorieën van verzoekers *a priori* uit te sluiten van de mogelijkheid van een persoonlijk onderhoud per videoconferentie of automatisch af te zien van deze wijze van horen naargelang het motief dat voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming wordt ingeroepen. Er dient daarentegen steeds rekening houdend met de bijzondere procedurele noden van de verzoeker, de operationele context en de complexiteit van het dossier, individueel beoordeeld te worden of het horen via videoconferentie wel geschikt of aangewezen is. Zo kan bijvoorbeeld geen gebruik gemaakt worden van deze manier van horen wanneer het opvangcentrum niet over een geschikte ruimte beschikt van waaruit het persoonlijk onderhoud per videoconferentie kan gevoerd worden. Voor bepaalde kwetsbare groepen, zoals bijvoorbeeld

— le demandeur se trouve en situation de rétention;

— le demandeur se trouve dans des territoires d’outre-mer;

— la participation à distance d’un interprète possédant des compétences d’interprétation spécialisées est requise.

Il est à noter que l’organisation d’un entretien personnel par vidéoconférence ne doit pas faire l’objet d’une motivation spécifique de la part du Commissaire général mais que les circonstances qui le justifient peuvent ressortir du dossier administratif.

La disposition tient également compte des orientations de l’Agence de l’Union européenne pour l’asile en la matière, tel qu’exigé par l’article 13, paragraphe 10, alinéa 2 du règlement (UE) 2024/1348. Dans son guide pratique contenant des recommandations pour l’organisation d’un entretien personnel par vidéoconférence, le Bureau européen d’appui en matière d’asile (EASO, devenu l’Agence de l’Union européenne pour l’asile – EUAA) souligne que les entretiens personnels par vidéoconférence ne sont pas seulement une alternative réaliste dans des circonstances exceptionnelles, comme la pandémie liée au corona, mais que ce type d’entretien peut aussi représenter un *modus operandi* efficace pour la procédure d’asile dans des conditions normales (EASO, “*Practical recommendations on conducting the personal interview remotely*”, mai 2020).

Dans certains cas, il se peut qu’un entretien personnel par vidéoconférence ne soit pas adéquat ou indiqué, notamment parce que le contexte opérationnel, ou les circonstances propres à la demande ou à la personne du demandeur, rendent impossible ou non souhaitable un entretien par vidéoconférence. Comme l’indique EUAA dans son guide pratique contenant des recommandations pour l’organisation d’un entretien personnel par vidéoconférence, il n’y a pas lieu d’exclure *a priori* la possibilité d’un entretien personnel par vidéoconférence pour certaines catégories de demandeurs, ni de renoncer automatiquement à cette manière d’entendre en fonction du motif invoqué à l’appui de la demande de protection internationale. Il convient au contraire de toujours évaluer au cas par cas si l’entretien par vidéoconférence est adéquat ou indiqué, et ce en tenant compte des besoins procéduraux spéciaux du demandeur, du contexte opérationnel et de la complexité du dossier. Ainsi, l’on ne peut par exemple pas recourir à cette manière d’entendre lorsque le centre d’accueil ne dispose pas d’un local approprié pour mener un entretien personnel par vidéoconférence. Dans le cas de catégories de personnes vulnérables, tels que par exemple des demandeurs souffrant d’un traumatisme

ernstig getraumatiseerde verzoekers, kan het eerder aangewezen zijn dat het persoonlijk onderhoud face-to-face plaatsvindt. Anderzijds kunnen dergelijke kwetsbare personen in sommige gevallen juist wel baat hebben bij de specifieke setting van een persoonlijk onderhoud dat per videoconferentie plaatsvindt, bijvoorbeeld omdat zij het als gemakkelijker ervaren om gevoelige informatie te verstrekken via een onderhoud per videoconferentie. De vraag voor een persoonlijk onderhoud per videoconferentie kan in voorkomend geval dan ook door de verzoeker zelf worden gesteld.

De beslissing om de verzoeker per videoconferentie te horen, behoort tot de appreciatiebevoegdheid van het Commissariaat-generaal, dat geval per geval beoordeelt of een persoonlijk onderhoud per videoconferentie de geschikte manier is om de verzoeker te horen. Het gegeven dat het aan het Commissariaat-generaal toekomt om te beslissen of de verzoeker al dan niet per videoconferentie zal worden gehoord, belet evenwel niet dat de verzoeker bezwaar kan uiten tegen het persoonlijk onderhoud per videoconferentie. De verzoeker wordt via de oproepingsbrief op de hoogte gesteld van deze mogelijkheid. De reden voor het bezwaar dient schriftelijk en in de taal van de procedure aan het Commissariaat-generaal te worden meegedeeld.

Indien de verzoeker bezwaar uit tegen het horen via videoconferentie, gaat het Commissariaat-generaal na of de opgegeven reden geldig is, rekening houdend met eventuele bijzonder procedurele noden of het bijzonder profiel van de verzoeker. Er wordt benadrukt dat het louter gegeven dat de verzoeker zich wantrouwig voelt bij het openbaren van persoonlijke of gevoelige informatie via een gehoor dat via videoconferentie plaatsvindt, of bezorgdheden heeft met betrekking tot het vertrouwelijk karakter van het persoonlijk onderhoud dat op deze wijze plaatsvindt, op zich niet aanvaard wordt als een geldig bezwaar. Immers is het Commissariaat-generaal verplicht de maatregelen te treffen die nodig zijn opdat het persoonlijk onderhoud plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding gewaarborgd wordt. Deze garantie van geheimhouding is van toepassing tijdens elk persoonlijk onderhoud ongeacht de wijze waarop het onderhoud gevoerd wordt. Het Commissariaat-generaal is er derhalve dan ook toe gehouden dat het gebruikte systeem de nodige garanties op het vlak van confidentialiteit biedt. Er wordt voor de volledigheid op gewezen dat ervaring van andere Europese lidstaten leert dat verzoekers hun terughoudendheid overwinnen wanneer de ambtenaar hen bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud geruststelt door toe te lichten op welke wijze het persoonlijk onderhoud per videoconferentie zal worden gevoerd en welke waarborgen er zijn ingebouwd.

grave, il peut être recommandé de mener l'entretien plutôt en présentiel. Par ailleurs, dans certains cas, la configuration spécifique de l'entretien personnel mené par vidéoconférence peut justement être bénéfique à de telles personnes vulnérables, par exemple parce qu'elles trouvent plus aisé de fournir des informations sensibles dans le cadre d'un entretien par vidéoconférence. La demande d'un entretien personnel par vidéoconférence peut donc être formulée par le demandeur lui-même, le cas échéant.

La décision d'entendre le demandeur par vidéoconférence relève de la compétence d'appréciation du Commissariat général. Ce dernier évalue au cas par cas si un entretien personnel par vidéoconférence est la manière appropriée d'entendre le demandeur. Le fait qu'il revient au Commissariat général de décider si le demandeur sera entendu par vidéoconférence ou non n'empêche toutefois pas que le demandeur puisse exprimer des objections contre l'entretien personnel par vidéoconférence. Le demandeur est informé de cette possibilité au moyen de la lettre de convocation. La raison de l'objection doit être communiquée au Commissariat général par écrit et dans la langue de la procédure.

Si le demandeur exprime des objections contre l'entretien par vidéoconférence, le Commissariat général examine si la raison invoquée est valable, en tenant compte d'éventuels besoins procéduraux spéciaux ou du profil spécifique du demandeur. L'on souligne que le simple fait que le demandeur soit réticent à l'idée de mentionner des informations à caractère personnel ou sensibles dans le cadre d'un entretien mené par vidéoconférence, ou s'inquiète de la confidentialité d'un entretien mené de cette façon, n'est pas accepté, en soi, comme objection valable. Le Commissariat général est en effet tenu de prendre les mesures nécessaires pour que l'entretien personnel se déroule dans des conditions qui garantissent dûment la confidentialité. Cette garantie de confidentialité s'applique pendant chaque entretien personnel, quelle que soit la façon dont celui-ci est mené. Le Commissariat général est dès lors tenu de veiller à ce que le système utilisé offre les garanties nécessaires en matière de confidentialité. Par souci d'exhaustivité, il est souligné que l'expérience d'autres États membres européens montre que les demandeurs surmontent leur réticence lorsque l'agent responsable du traitement du dossier, au début de l'entretien personnel, les rassure en leur expliquant comment l'entretien personnel par vidéoconférence sera mené et quelles sont les garanties mises en place.

Wanneer het bezwaar aanvaard wordt, zal het Commissariaat-generaal de verzoeker hiervan op de hoogte brengen. In voorkomend geval dient het Commissariaat-generaal, naar analogie met wat er bepaald wordt in paragraaf 3, verzoeker op een latere datum opnieuw op te roepen voor een *face-to-face*-onderhoud of hem te verzoeken om schriftelijk bepaalde inlichtingen te verschaffen. De mogelijkheid om schriftelijk bepaalde inlichtingen op te vragen is enkel nuttig wanneer blijkt dat de verzoeker door fysieke beperkingen niet in staat is om zich naar de zetel van het Commissariaat-generaal te verplaatsen of omdat sanitaire maatregelen beletten dat de verzoeker die overeenkomstig de artikelen 74/5 en 74/6 van de wet wordt vastgehouden of in een penitentiare instelling in hechtenis wordt gehouden, gehoord wordt op de plaats van de vasthouding of de hechtenis. In alle andere gevallen is het aangewezen dat de verzoeker uitgenodigd wordt voor een *face-to-face* persoonlijk onderhoud.

Bij gebrek aan een antwoord op het door de verzoeker geuite bezwaar, zal het persoonlijk onderhoud per videoconferentie zoals gepland doorgaan. Aan de verzoeker zal bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud toegelicht worden waarom zijn bezwaar niet aanvaard wordt. Naar analogie met wat er nu bepaald is in artikel 48/9 van de wet met betrekking tot de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, is de beoordeling of het bezwaar al dan niet gegrond is op zich niet vatbaar voor beroep (zie Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54.2548/001, 59). De verzoeker beschikt wel over de mogelijkheid om elementen met betrekking tot deze beoordeling aan te brengen in het kader van het beroep tegen de beslissing inzake zijn verzoek om internationale bescherming van het Commissariaat-generaal bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt benadrukt dat het loutere feit dat de verzoeker een bezwaar heeft geformuleerd tegen het persoonlijk onderhoud per videoconferentie geen negatieve invloed heeft op de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

Artikel 57/5^{sexies} belet tot slot niet dat het persoonlijk onderhoud dat per videoconferentie plaatsvindt, wordt stopgezet wanneer er tijdens het onderhoud wordt vastgesteld dat het horen per videoconferentie niet de geschikte manier is om de verzoeker te horen. Wanneer de Commissaris-generaal dit nuttig acht, kan hij de verzoeker vragen om hem schriftelijk bepaalde inlichtingen te verschaffen. Ook in voorkomend geval geldt dat de

Lorsque l'objection est acceptée, le Commissariat général en informe le demandeur. Le cas échéant, par analogie avec ce que dispose le paragraphe 3, le Commissariat général doit convoquer à nouveau le demandeur à une date ultérieure pour un entretien en présentiel, ou requérir du demandeur qu'il communique certains renseignements par écrit. La possibilité de demander certains renseignements par écrit n'est utile que lorsqu'un handicap physique ne permet pas au demandeur de se déplacer au siège du Commissariat général ou parce que des mesures sanitaires empêchent le demandeur maintenu ou détenu dans un établissement pénitentiaire, conformément aux articles 74/5 et 74/6 de la loi, d'être entendu sur le lieu du maintien ou de la détention. Dans tous les autres cas, il est recommandé que le demandeur soit convoqué à un entretien personnel en présentiel.

En l'absence de réponse à l'objection exprimée par le demandeur, l'entretien personnel aura lieu par vidéoconférence comme prévu. Au début de l'entretien personnel, l'on expliquera au demandeur pourquoi son objection n'a pas été acceptée. Par analogie avec ce que dispose l'article 48/9 de la loi, concernant l'évaluation des besoins procéduraux spéciaux, l'appréciation du bien-fondé de l'objection n'est pas, en soi, susceptible de recours (voir le Projet de loi portant modification de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, Exposé des motifs, *Doc. parl. Chambre*, 2016-2017, n° 54.2548/001, 59). Le demandeur dispose en revanche de la possibilité d'avancer des éléments relatifs à cette évaluation dans le cadre de son recours devant le Conseil du contentieux des étrangers contre la décision du Commissariat général concernant sa demande de protection internationale. Il est souligné que le simple fait que le demandeur ait formulé une objection à ce que son entretien personnel ait lieu par vidéoconférence n'a pas d'incidence négative sur l'évaluation de la demande de protection internationale.

Enfin, l'article 57/5^{sexies} n'empêche pas qu'il soit mis fin à l'entretien personnel qui a lieu par vidéoconférence s'il est constaté au cours de l'entretien qu'entendre le demandeur à distance n'est pas la façon appropriée de procéder en l'espèce. Si le Commissariat général l'estime utile, il peut requérir du demandeur de lui fournir certains renseignements par écrit. Dans ce cas également, la possibilité de demander certains renseignements par

mogelijkheid om schriftelijk bepaalde inlichtingen op te vragen enkel nuttig is wanneer blijkt dat de verzoeker door fysieke beperkingen niet in staat is om zich naar de zetel van het Commissariaat-generaal te verplaatsen of omdat sanitaire maatregelen beletten dat de verzoeker die overeenkomstig de artikelen 74/5 en 74/6 van de wet wordt vastgehouden of in hechtenis wordt gehouden, gehoord wordt op de plaats van de vasthouding of de hechtenis. In alle andere gevallen is het aangewezen dat de verzoeker uitgenodigd wordt voor een *face-to-face* persoonlijk onderhoud.

Art. 60

Artikel 57/6 van de wet 15 december 1980 wordt op verschillende punten gewijzigd.

De eerste paragraaf bevat een overzicht van de verschillende bevoegdheden van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit artikel dient te worden samen gelezen met de nieuwe afdeling IIbis "Procédures in uitvoering van Verordening (EU) 2024/1348" dat een overzicht bevat van de bevoegdheden van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in uitvoering van Verordening (EU) 2024/1347 en Verordening (EU) 2024/1348.

De wijzigingen aan de eerste paragraaf, punten 1 tot 14 zijn louter van terminologische aard en brengen artikel 57/6, § 1 in overeenstemming met de artikelen van Verordening (EU) 2024/1347. Opgemerkt zij dat in artikel 57/6, § 1, lid 1, punt 14, geen sprake meer is van de "bevoegdheid tot opheffen". De artikelen 14, lid 1, en 19, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1347 hebben betrekking op de bevoegdheid van de beslissingsautoriteit om de internationale bescherming "in te trekken". Deze bevoegdheid tot "intrekking" geldt zonder onderscheid voor bepaalde situaties, waaronder die welke tot dusver een "opheffing" van de vluchtelingenstatus rechtvaardigden (artikel 14, lid 1, a), dat verwijst naar artikel 11, getiteld "Beëindiging") of van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 19, lid 1, a) dat verwijst naar artikel 16, getiteld "Beëindiging"). Overeenkomstig de terminologie van Verordening (EU) 2024/1347 wordt in deze situaties van "beëindiging" de beschermingsstatus voortaan "ingetrokken".

Er wordt een nieuw punt 14bis ingevoegd gelet op de nieuwe bevoegdheid voor het Commissariaat-generaal om internationale bescherming te weigeren op grond van artikel 5, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1347 mits inachtneming van het non-refoulementbeginsel.

écrit n'est utile que lorsqu'un handicap physique ne permet pas au demandeur de se déplacer au siège du Commissariat général ou parce que des mesures sanitaires empêchent le demandeur maintenu ou détenu dans un établissement pénitentiaire, conformément aux articles 74/5 et 74/6 de la loi, d'être entendu sur le lieu du maintien ou de la détention. Dans tous les autres cas, il est recommandé que le demandeur soit convoqué à un entretien personnel en présentiel.

Art. 60

L'article 57/6 de la loi du 15 décembre 1980 est modifié sur différents points.

Le premier paragraphe contient un aperçu des différentes compétences du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Cet article doit être lu conjointement avec la nouvelle section IIbis "Procédures en exécution du règlement (UE) 2024/1348", qui contient un aperçu des compétences du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans le cadre de l'exécution du règlement (UE) 2024/1347 et du règlement (UE) 2024/1348.

Les modifications apportées au premier paragraphe, points 1 à 14, sont purement de nature terminologique et alignent l'article 57/6, § 1er sur les articles du règlement (UE) 2024/1347. À noter qu'à l'article 57/6, § 1er, alinéa 1er, point 14, il n'est plus question de "compétence d'abrogation". Les articles 14, paragraphe 1er et 19, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1347 ont trait à la compétence de l'autorité responsable de la détermination de "retirer" la protection internationale. Cette compétence de "retrait" s'exerce indistinctement à certaines situations, dont celles justifiant jusqu'ici une "abrogation" du statut de réfugié (article 14, paragraphe 1er, a) renvoyant à l'article 11 intitulé "Cessation") ou du statut de protection subsidiaire (article 19, paragraphe 1er, a) renvoyant à l'article 16 intitulé "Cessation"). Conformément à la terminologie du règlement (UE) 2024/1347, dans ces situations de "cessation", le statut de protection est désormais "retiré".

Un nouveau point 14bis est inséré au vu de la nouvelle compétence du Commissariat général pour refuser une protection internationale sur la base de l'article 5, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1347 et conditionnée au respect du principe de non-refoulement.

De wijziging aan de eerste paragraaf, punt 15 vloeit voort uit de vervanging van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid door het nieuwe artikel 57/28/1.

De wijziging aan de eerste paragraaf, tweede lid betreft de aanvang van de behandelingstermijn van de procedure ten gronde en is de omzetting van artikel 31, lid 3 van Richtlijn 2013/32/EU. Deze bepaling blijft gelden voor de verzoeken ingediend voor 12 juni 2026.

Deze termijn van zes maanden neemt een aanvang bij de indiening van het verzoek om internationale bescherming. De vroegere bewoordingen dat deze termijn een aanvang nam na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgemaakt, worden aangepast daar zij in strijd waren met Richtlijn 2013/32/EU, zoals bevestigd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest 23/2021 van 25 februari 2021, voor wat betreft de grensprocedure (GwH., 25 februari 2021, nr. 23/2021, B.125.1-B.125.5, redenering naar analogie).

Indien het verzoek onder de toepassing van de Verordening nr. 604/2013 (Dublin) valt (op grond van artikel 84 van Verordening (EU) 2024/1351 vallen verzoeken om internationale bescherming die voor 12 juni 2026 zijn geregistreerd onder Verordening nr. 604/2013), vangt de termijn van zes maanden aan op het tijdstip waarop wordt vastgesteld dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, de verzoeker zich op het grondgebied bevindt en de DVZ de verzoeker heeft overgenomen.

Op vraag van de Raad van State wordt verduidelijkt dat het om een letterlijke omzetting gaat van artikel 31, lid 3, 2^e alinea van Richtlijn 2013/32/EU en dat wanneer België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, de minister of zijn gemachtigde verplicht is de vreemdeling over te nemen. Overeenkomstig artikel 51/7 moet de vreemdeling zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de minister of bij zijn gemachtigde aanmelden.

Verder wordt in de derde paragraaf die de niet-ontvankelijkheidsgronden voor een verzoek om internationale bescherming bevat een wijziging aangebracht in punt 4.

Zo wordt de verwijzing naar “een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden” geschrapt, aangezien het voorbehoud dat België destijds heeft gemaakt bij het Asielprotocol 24 – gevoegd bij het Verdrag van Amsterdam – beperkt is tot onderdanen van een EU-lidstaten. Dit betekent dat in België ook verzoeken van onderdanen

La modification apportée au premier paragraphe, point 15, résulte du remplacement de l'article 57/6/1, § 3, quatrième alinéa, par le nouvel article 57/28/1.

La modification apportée au premier paragraphe, deuxième alinéa, concerne le début du délai de traitement de la procédure au fond et transpose l'article 31, paragraphe 3 de la directive 2013/32/UE. Cette disposition est applicable aux demandes introduites avant le 12 juin 2026.

Ce délai de six mois commence à courir à compter de l'introduction de la demande de protection internationale. L'ancienne formulation selon laquelle ce délai commençait à courir à compter de la réception de la demande transmise par le ministre ou son délégué est modifiée car elle était contraire à la directive 2013/32/UE, comme l'a confirmé la Cour constitutionnelle dans son arrêt 23/2021 du 25 février 2021, en ce qui concerne la procédure à la frontière (C.C., 25 février 2021, n° 23/2021, B.125.1-B.125.5, raisonnement par analogie).

Lorsqu'une demande est soumise à la procédure définie par le règlement n° 604/2013 (Dublin) (en vertu de l'article 84 du règlement (UE) 2024/1351, le règlement n° 604/2013 est d'application pour les demandes de protection internationale enregistrées avant le 12 juin 2026), le délai de six mois commence à courir à partir du moment où il a été déterminé que la Belgique est responsable de l'examen de la demande et où le demandeur se trouve en Belgique et a été pris en charge par l'Office des Étrangers.

À la demande du Conseil d'État, il est précisé qu'il s'agit d'une transposition littérale de l'article 31, paragraphe 3, deuxième alinéa, de la directive 2013/32/UE et que, lorsque la Belgique est responsable du traitement de la demande, le ministre ou son délégué est tenu de prendre en charge l'étranger. Conformément à l'article 51/7, l'étranger doit se présenter auprès du ministre ou de son délégué lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci.

En outre, au troisième paragraphe relatif aux motifs d'irrecevabilité d'une demande de protection internationale, une modification est apportée au point 4.

Ainsi, la référence à “un État partie à un traité d'adhésion à l'Union européenne qui n'est pas encore entré en vigueur” est supprimée, vu que la réserve que la Belgique a faite au protocole 24 joint au traité d'Amsterdam se limite aux ressortissants des États membres de l'UE. Cela signifie qu'en Belgique, les demandes des ressortissants des États membres de l'UE sont

van EU lidstaten worden onderzocht (en dus niet enkel van onderdanen van een derde land).

Deze verzoeken worden echter niet-ontvankelijk verklaard tenzij de betrokkene elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de lidstaat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. De verwijzing naar staten die partij zijn bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden, is echter foutief en wordt bijgevolg geschrapt.

Tenslotte wordt de duur van het onderzoek naar de ontvankelijkheid van verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 gewijzigd zodat deze in lijn is met de verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026. Voor deze laatste verzoeken bepaalt artikel 35, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1348 dat de beslissingsautoriteit het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een verzoek zo spoedig mogelijk afrondt en uiterlijk twee maanden na de datum van indiening van het verzoek.

Richtlijn 2013/32/EU die het rechtskader vormt voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 bepaalt in artikel 33 geen specifieke regels voor de lidstaten met betrekking tot de termijnen voor het nemen van een beslissing over de ontvankelijkheid van het verzoek. Met het oog op één geharmoniseerde procedure bepaalt artikel 57/6, § 3, 3e lid daarom voortaan dat de Commissaris-generaal het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een verzoek zo spoedig zo spoedig mogelijk afrondt en uiterlijk twee maanden na de datum van indiening van het verzoek.

Er wordt aan herinnerd dat het *in casu* om termijnen van orde gaat, aangezien er geen sanctie bepaald is bij overschrijding ervan.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de toepassing van een niet-ontvankelijkheidsgrond door de Commissaris-generaal ook gevolgen heeft voor de termijnen in de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoals bepaald in artikel 2.27 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Art. 61

Artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 wordt gewijzigd.

Ten eerste, is er een terminologische wijziging omdat de inhoud van artikel 51/3 zich voortaan in artikel 80*cties* bevindt.

également examinées (et donc pas uniquement celles des ressortissants d'un pays tiers).

Ces demandes sont toutefois déclarées irrecevables, à moins que la personne concernée soumette des éléments dont il ressort qu'elle sera exposée à une persécution ou une atteinte grave dans l'État membre concerné. La référence à des États parties à un traité d'adhésion à l'Union européenne qui n'est pas encore entré en vigueur est erronée et est donc supprimée.

Enfin, la durée de l'examen de la recevabilité des demandes introduites avant le 12 juin 2026 est modifiée afin d'être alignée sur celle des demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Pour ces dernières demandes, l'article 35, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348 dispose que l'autorité responsable de la détermination conclut l'examen effectué afin de déterminer si une demande est irrecevable le plus rapidement possible et au plus tard deux mois à compter de la date de l'introduction de la demande.

La directive 2013/32/UE, qui constitue le cadre juridique applicable aux demandes introduites avant le 12 juin 2026, ne prévoit pas, à son article 33, de règles spécifiques pour les États membres en ce qui concerne les délais pour statuer sur la recevabilité de la demande. En vue d'une procédure harmonisée, l'article 57/6, § 3, alinéa 3, stipule désormais que le Commissaire général conclut l'examen de la recevabilité d'une demande le plus rapidement possible et au plus tard deux mois à compter de la date de l'introduction de la demande.

Il est rappelé qu'il s'agit en l'espèce de délais d'ordre, puisqu'aucune sanction n'est prévue en cas de dépassement.

Enfin, il convient de noter que l'application d'un motif d'irrecevabilité par le Commissaire général a également des conséquences sur les délais de la procédure de recours devant le Conseil du Contentieux des étrangers, tels que prévus à l'article 2.27 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers.

Art. 61

L'article 57/6/1 de la loi du 15 décembre 1980 est modifié.

Tout d'abord, il y a un changement terminologique, car le contenu de l'article 51/3 se trouve désormais à l'article 80*cties*.

Ten tweede wordt de duur van de versnelde behandelingsprocedure voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 gewijzigd zodat deze in lijn is met de verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026. Voor deze laatste verzoeken bepaalt artikel 35, lid 3 van Verordening (EU) 2024/1348 dat de beslissingsautoriteit de versnelde behandelingsprocedure zo spoedig mogelijk afrondt en uiterlijk drie maanden na de datum van indiening van het verzoek.

Richtlijn 2013/32/EU die het rechtskader vormt voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026 bepaalt in artikel 31, lid 9 dat de lidstaten termijnen vaststellen voor het nemen van een beslissing volgens de versnelde behandelingsprocedure en dat die termijnen redelijk dienen te zijn. Met het oog op één geharmoniseerde procedure bepaalt artikel 57/6/1, § 1, 2e lid daarom voortaan dat de Commissaris-generaal de versnelde behandelingsprocedure zo spoedig mogelijk afrondt en uiterlijk drie maanden na de datum van indiening van het verzoek.

Er wordt aan herinnerd dat het *in casu* om termijnen van orde gaat, aangezien er geen sanctie bepaald is bij overschrijding ervan.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de toepassing van een versnelde behandelingsprocedure door de Commissaris-generaal ook gevolgen heeft voor de termijnen in de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoals bepaald in artikel 2.27 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met het oog op een uniforme toepassing en in overeenstemming met wat bepaald is in artikel 57/11/8 voor verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026, wordt in paragraaf 2 van artikel 57/6/1 (dat geldt voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026) bepaald dat de mogelijkheid voor de Commissaris-generaal om een verzoek als kennelijk ongegrond te beschouwen niet van toepassing is op de verzoeken van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Verder wordt in de derde paragraaf een terminologische wijziging doorgevoerd: zo wordt in het begrip “veilig land van herkomst” voortaan verwezen naar artikel 9 en 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

Tenslotte wordt in de derde paragraaf de regeling van aanwijzing op nationaal niveau van veilige landen van herkomst geschrapt en verplaatst naar het nieuwe artikel 57/28/1 van de wet. Voor verdere uitleg wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 57/28/1 (ontwerpartikel 88).

Deuxièmement, la durée de la procédure d'examen accélérée des demandes introduites avant le 12 juin 2026 est modifiée afin d'être alignée sur celle des demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Pour ces dernières demandes, l'article 35, paragraphe 3 du règlement (UE) 2024/1348 dispose que l'autorité responsable de la détermination conclut la procédure d'examen accélérée le plus rapidement possible et au plus tard trois mois à compter de la date de l'introduction de la demande.

La directive 2013/32/UE, qui constitue le cadre juridique applicable aux demandes introduites avant le 12 juin 2026, dispose en son article 31, paragraphe 9 que les États membres fixent des délais pour l'adoption d'une décision dans la procédure d'examen accélérée et que ces délais sont raisonnables. En vue d'une procédure harmonisée, l'article 57/6/1, § 1er, alinéa 2, § 3 stipule désormais que le Commissaire général conclut la procédure d'examen accélérée le plus rapidement possible et au plus tard trois mois à compter de la date de l'introduction de la demande.

Il est rappelé qu'il s'agit en l'espèce de délais d'ordre, puisqu'aucune sanction n'est prévue en cas de dépassement.

Enfin, il convient de noter que l'application d'une procédure d'examen accélérée par le Commissaire général a également des conséquences sur les délais de la procédure de recours devant le Conseil du Contentieux des étrangers, tels que prévus à l'article 2.27 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers.

Afin d'assurer une application uniforme et conformément à ce qui est prévu à l'article 57/11/8 pour les demandes introduites à partir du 12 juin 2026, le paragraphe 2 de l'article 57/6/1 (qui s'applique aux demandes introduites avant le 12 juin 2026) stipule que la possibilité pour le Commissaire général de considérer une demande comme manifestement infondée ne s'applique pas aux demandes de mineurs étrangers non accompagnés.

Ensuite, une modification terminologique est apportée au paragraphe 3: la notion de “pays d'origine sûr” renvoie désormais aux articles 9 et 15 du règlement (UE) 2024/1347.

Enfin, au paragraphe 3, la disposition relative à la désignation au niveau national des pays d'origine sûrs est supprimée et se retrouve désormais au nouvel article 57/28/1 de la loi. Pour plus d'explications, il est renvoyé à l'exposé des motifs de l'article 57/28/1 (article 88 en projet).

Art. 62

Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de behandeling van volgende verzoeken regelt, wordt gewijzigd.

Vooreerst wordt de verwijzing naar artikel 51/8 geschrapt aangezien het artikel wordt opgeheven. De inhoud van dit artikel bevindt zich voortaan in artikel 51/10 dat het enige artikel vormt op grond waarvan de minister of zijn gemachtigde alle verzoeken om internationale bescherming aan de Commissaris-generaal overmaakt. Er is dus geen verwijzing meer vereist naar een specifiek artikel om het onderscheid duidelijk te maken. Voor de definitie van volgend verzoek kan er nuttig worden verwezen naar artikel 1, 20° van de wet (voor “oude” verzoeken ingediend voor 12 juni 2026) en naar artikel 3, 19) van Verordening (EU) 2024/1348 (voor “nieuwe” verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026).

Ten tweede betreft het wijzigingen van terminologische aard waarbij voortaan verwezen wordt naar de respectievelijke bepalingen van Verordening (EU) 2024/1347 en de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ten derde, wordt de derde paragraaf opgeheven. De uitzondering op het recht op het grondgebied te blijven bij volgende verzoeken wordt voortaan bepaald in artikel 49/3/1 van de wet.

Art. 63

Artikel 57/6/4 dat de grensprocedure bevat wordt opgeheven.

Verzoeken die aan de grens worden gedaan, worden voortaan geregeld door de artikelen 43-45 van Verordening (EU) 2024/1348. Voor de hangende grensprocedures wordt voorzien in een overgangsregeling (zie ontwerpartikel 104).

Art. 64

Het huidige artikel 57/6/5 over de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming wordt vervangen.

De artikelen 27 (Procedure in geval van intrekking van het verzoek) en 28, eerste lid (Procedure in geval van impliciete intrekking van het verzoek of impliciete afstand daarvan) van Richtlijn 2013/32/EU waren in essentie omgezet in artikel 57/6/5 van de wet 15 december 1980.

Art. 62

L'article 57/6/2 de la loi du 15 décembre 1980, qui concerne le traitement des demandes ultérieures, est modifié.

Tout d'abord, la référence à l'article 51/8 est supprimée, étant donné que cet article est abrogé. Le contenu de cet article se trouve désormais à l'article 51/10, qui est le seul article sur la base duquel le ministre ou son délégué transmet toutes les demandes de protection internationale au Commissaire général. Il n'est donc plus nécessaire de renvoyer à un article spécifique pour clarifier la distinction. Pour la définition de la demande ultérieure, il est utile de se référer à l'article 1, 20° de la loi (pour les “anciennes” demandes introduites avant le 12 juin 2026) et à l'article 3, 19) du règlement (UE) 2024/1348 (pour les “nouvelles” demandes introduites à partir du 12 juin 2026).

Deuxièmement, il s'agit tout d'abord de modifications de nature terminologique, les renvois renvoyant désormais aux dispositions respectives du règlement (UE) 2024/1347 et de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers.

Troisièmement, le troisième paragraphe est abrogé. L'exception au droit de rester sur le territoire en cas de demandes ultérieures est désormais prévue à l'article 49/3/1 de la loi.

Art. 63

L'article 57/6/4 relatif à la procédure à la frontière est abrogé.

Les demandes présentées à la frontière sont désormais régies par les articles 43 à 45 du règlement (UE) 2024/1348. Une disposition transitoire est prévue pour les procédures à la frontière pendantes (voir article 104 en projet).

Art. 64

L'actuel article 57/6/5, relatif aux clôtures de l'examen de la demande de protection internationale, est remplacé.

Les articles 27 (Procédure en cas de retrait de la demande) et 28, paragraphe 1er (Procédure en cas de retrait implicite de la demande ou de renonciation implicite à celle-ci) de la directive 2013/32/UE avaient essentiellement été transposés à l'article 57/6/5 de la loi du 15 décembre 1980.

Voor de duidelijkheid worden expliciete intrekkingen en impliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming nu in twee afzonderlijke artikelen van de Vreemdelingenwet behandeld: artikel 57/6/5 voor expliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming en artikel 57/6/5/1 voor impliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming.

Verordening (EU) 2024/1348 is vanaf 12 juni 2026 van toepassing op de procedure voor de verlening van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die zijn ingediend vanaf 12 juni 2026. Vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken om internationale bescherming blijven vallen onder Richtlijn 2013/32/EU.

Expliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming zullen dus worden geregeld door Richtlijn 2013/32/EU zoals omgezet in het gewijzigde artikel 57/6/5 indien het verzoek vóór 12 juni 2026 is ingediend of door artikel 40 van Verordening (EU) 2024/1348 indien het verzoek na 12 juni 2026 is ingediend.

Het gewijzigde artikel 57/6/5 houdt rekening met deze gedifferentieerde toepassing en heeft tot doel de asielprocedure voor “oude” en “nieuwe” verzoeken om internationale bescherming op elkaar af te stemmen en te harmoniseren.

Het gewijzigde artikel 57/6/5 heeft tot doel artikel 27 van Richtlijn 2013/32/EU binnen de grenzen van deze bepaling om te zetten, zodat de procedure die moet worden toegepast op de expliciete intrekking van verzoeken om internationale bescherming die vóór 12 juni 2026 zijn ingediend, zoveel mogelijk overeenstemt met de procedure die moet worden toegepast op de expliciete intrekking van verzoeken om internationale bescherming die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. De afstemming en harmonisatie heeft zowel betrekking op de procedure als zodanig als op de benaming van de beslissing waarbij de expliciete intrekking van het verzoek wordt vastgesteld. Met name in geval van een expliciete intrekking van een verzoek dat vóór 12 juni 2026 is ingediend, zal het niet langer gaan om een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, maar om een beslissing waarbij het verzoek expliciet ingetrokken wordt verklaard.

Paragraaf 2 – vergelijkbaar met artikel 40, lid 3 van Verordening (EU) 2024/1348 – bepaalt dat wanneer een expliciete intrekking plaatsvindt bij een andere autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, deze autoriteit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiervan op de hoogte moet brengen.

Dans un but de lisibilité, les retraits explicites et les retraits implicites d'une demande de protection internationale font désormais l'objet de deux articles distincts de la loi sur les étrangers: l'article 57/6/5 pour ce qui concerne les retraits explicites d'une demande de protection internationale et l'article 57/6/5/1 pour ce qui concerne les retraits implicites d'une demande de protection internationale.

Le règlement (UE) 2024/1348 s'applique, à partir du 12 juin 2026, à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026 restent régies par la directive 2013/32/UE.

Les retraits explicites d'une demande de protection internationale seront donc régis par la directive 2013/32/UE telle que transposée par l'article 57/6/5 modifié si la demande a été introduite avant le 12 juin 2026 ou par l'article 40 du règlement (UE) 2024/1348 si la demande a été introduite à partir du 12 juin 2026.

L'article 57/6/5 modifié tient compte de cette application différenciée et vise à aligner et à harmoniser la procédure d'asile pour les “anciennes” et les “nouvelles” demandes de protection internationale.

L'objectif de l'article 57/6/5 modifié est de transposer l'article 27 de la directive 2013/32/UE, dans les limites que cette disposition permet, de telle sorte que la procédure à appliquer aux retraits explicites des demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026 soit la plus semblable possible à la procédure à appliquer aux retraits explicites des demandes de protection internationale introduites à partir du 12 juin 2026. L'alignement et l'harmonisation tient tant à la procédure en tant que telle qu'à la dénomination de la décision constatant le retrait explicite de la demande. Notamment, en cas de retrait explicite d'une demande introduite avant le 12 juin 2026, il ne sera plus question de décision clôturant l'examen de la demande de protection internationale mais d'une décision déclarant que la demande a été explicitement retirée.

Le paragraphe 2 – semblable à ce qui est prévu à l'article 40, paragraphe 3 du règlement (UE) 2024/1348 – stipule que lorsque le retrait explicite a lieu devant une autre autorité que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, cette autorité en informe le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Dit geldt uiteraard voor expliciete intrekkingen bij de Dienst Vreemdelingenzaken of Fedasil.

Het is aan de Commissaris-generaal om een beslissing te nemen waarbij het verzoek expliciet ingetrokken wordt verklaard.

Paragraaf 3 bepaalt dat wanneer een verzoek expliciet is ingetrokken, de Commissaris-generaal een beslissing kan nemen waarbij het verzoek ten gronde wordt afgewezen, indien hij reeds in het fase van de intrekking heeft vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden om internationale bescherming te genieten.

Art. 65

De artikelen 27 (Procedure in geval van intrekking van het verzoek) en 28, eerste lid (Procedure in geval van impliciete intrekking van het verzoek of impliciete afstand daarvan) van Richtlijn 2013/32/EU waren in essentie omgezet in artikel 57/6/5 van de Vreemdelingenwet.

Voor de duidelijkheid worden expliciete intrekkingen en impliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming nu in twee afzonderlijke artikelen van de Vreemdelingenwet behandeld: artikel 57/6/5 voor expliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming en artikel 57/6/5/1 voor impliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming.

Verordening (EU) 2024/1348 is vanaf 12 juni 2026 van toepassing op de procedure voor de verlening van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die zijn ingediend vanaf 12 juni 2026. Vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken om internationale bescherming blijven vallen onder Richtlijn 2013/32/EU.

Impliciete intrekkingen van een verzoek om internationale bescherming zullen daarom worden geregeld door Richtlijn 2013/32/EU zoals omgezet in het nieuwe artikel 57/6/5/1 indien het verzoek vóór 12 juni 2026 is ingediend of door artikel 41 van Verordening (EU) 2024/1348 indien het verzoek vanaf 12 juni 2026 is ingediend.

Verordening (EU) 2024/1348 geeft een exhaustieve opsomming van de situaties waarin een verzoek om internationale bescherming geacht wordt impliciet te zijn ingetrokken.

Artikel 28, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU laat de lidstaten de ruimte om te bepalen in welke situaties zij

On pense évidemment aux retraits explicites qui auraient lieu devant les services l'Office des Étrangers ou de Fedasil.

C'est au Commissaire général qu'il revient le cas échéant de prendre une décision déclarant que la demande a été explicitement retirée.

Le paragraphe 3 stipule que lorsqu'une demande a été explicitement retirée, le Commissaire général peut prendre une décision rejetant la demande sur le fond, s'il a déjà constaté au stade du retrait que les conditions pour bénéficier d'une protection internationale ne sont pas remplies.

Art. 65

Les articles 27 (Procédure en cas de retrait de la demande) et 28, paragraphe 1er (Procédure en cas de retrait implicite de la demande ou de renonciation implicite à celle-ci) de la directive 2013/32/UE avaient essentiellement été transposés à l'article 57/6/5 de la loi du 15 décembre 1980.

Dans un but de lisibilité, les retraits explicites et les retraits implicites d'une demande de protection internationale font désormais l'objet de deux articles distincts de la loi sur les étrangers: l'article 57/6/5 pour ce qui concerne les retraits explicites d'une demande de protection internationale et l'article 57/6/5/1 pour ce qui concerne les retraits implicites d'une demande de protection internationale.

Le règlement (UE) 2024/1348 s'applique, à partir du 12 juin 2026, à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026 restent régies par la directive 2013/32/UE.

Les retraits implicites d'une demande de protection internationale seront donc régis par la directive 2013/32/UE telle que transposée par le nouvel article 57/6/5/1 si la demande a été introduite avant le 12 juin 2026 ou par l'article 41 du règlement (UE) 2024/1348 si la demande a été introduite à partir du 12 juin 2026.

Le règlement (UE) 2024/1348 liste de manière exhaustive les situations dans lesquelles une demande de protection internationale est déclarée comme étant implicitement retirée.

L'article 28, paragraphe 1er de la directive 2013/32/UE laisse de la marge aux États membres concernant les

kunnen aannemen dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt zijn verzoek impliciet heeft ingetrokken. Richtlijn 2013/32/EU geeft twee soorten situaties als voorbeeld (artikel 28, lid 1, alinea 2, onder a) en b), van Richtlijn 2013/32/EU). Deze situaties waren opgenomen in artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 4° en 5° van de Vreemdelingenwet, zoals ingevoegd bij de wet van 21 november 2017). De in artikel 28, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU bedoelde situaties sluiten echter andere situaties waarnaar de lidstaten in hun nationale recht kunnen verwijzen, niet uit.

Zonder afbreuk te doen aan de omzetting van artikel 28, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU en binnen de grenzen van wat deze bepaling toestaat, heeft artikel 57/6/5/1 tot doel het kader dat van toepassing is op verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend vóór 12 juni 2026, meer in overeenstemming te brengen met het kader dat van toepassing is op verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend vanaf 12 juni 2026, wat betreft de impliciete intrekking van verzoeken om internationale bescherming.

Deze benadering heeft zowel betrekking op de procedure als zodanig als op de benaming van de beslissing waarbij de impliciete intrekking van het verzoek wordt vastgesteld. In het bijzonder zal er in geval van een impliciete intrekking van een verzoek dat vóór 12 juni 2026 is ingediend, niet langer sprake zijn van een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, maar van een beslissing waarbij het verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard.

In essentie, worden de situaties van impliciete intrekking die voorheen waren opgenomen in artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 4° en 5° nu respectievelijk opgenomen in artikel 57/6/5/1, § 1, 1°, 2°, 3° en 4°.

De beschrijving van de situatie bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1, 4° ("de verzoeker zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht overeenkomstig de modaliteiten bedoeld in artikel 74/28, § 1, 1°") komt niet letterlijk overeen met de beschrijving die ervan werd gegeven in artikel 57/6/5, § 1er, 5° ("de verzoeker zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels in een koninklijk besluit worden bepaald").

In beide gevallen gaat het om een verplichting om zich bij de autoriteiten te melden als minder dwingende maatregelen voor vasthouding.

situations dans lesquelles les États membres peuvent présumer que le demandeur de protection internationale a implicitement retiré sa demande. La directive 2013/32/UE donne à cet égard deux types de situation à titre d'exemples (article 28, paragraphe 1er, alinéa 2 a) et b) de la directive 2013/32/UE). Ces situations avaient été reprises à l'article 57/6/5, paragraphe 1er, 1°, 2°, 4° et 5° de la loi sur les étrangers, tel qu'inséré par la loi du 21 novembre 2017). Mais les situations visées à l'article 28, paragraphe 1er de la directive 2013/32/UE ne sont pas exclusives d'autres situations que les États membres peuvent viser dans leur droit national.

Tout en assurant la transposition de l'article 28, paragraphe 1er de la directive 2013/32/UE et dans les limites de ce que cette disposition permet, l'objectif de l'article 57/6/5/1 est de rapprocher le cadre applicable aux demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026 du cadre applicable aux demandes de protection internationale introduites à partir du 12 juin 2026 en ce qui concerne les retraits implicites des demandes de protection internationale.

Ce rapprochement tient tant à la procédure en tant que telle qu'à la dénomination de la décision constatant le retrait implicite de la demande. Notamment, en cas de retrait implicite d'une demande introduite avant le 12 juin 2026, il ne sera plus question de décision clôturant l'examen de la demande de protection internationale mais d'une décision déclarant que la demande a été implicitement retirée.

Essentiellement, les situations de retrait implicite jusqu'ici visées à l'article 57/6/5, § 1er, 1°, 2°, 4° et 5° sont désormais respectivement visées à l'article 57/6/5/1, § 1er, 1°, 2°, 3° et 4°.

La description de la situation visée à l'article 57/6/5/1, § 1er, 4° ("le demandeur s'est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l'obligation de se présenter selon les modalités visées à l'article 74/28, § 1er, 1°") ne correspond pas littéralement à la description qui en était faite à l'article 57/6/5, § 1er, 5° ("le demandeur s'est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l'obligation de se présenter selon les modalités fixées par arrêté royal").

Dans les deux cas, la situation visée est celle d'une obligation de se présenter aux autorités au titre de mesures de maintien moins coercitives.

Tot de wijzigingen van de Vreemdelingenwet bij de wet van 12 mei 2024 machtigde artikel 74/6, § 1, lid 8, de Koning om bij een in Ministerraad overlegd besluit minder dwingende maatregelen voor vasthouding te bepalen.

Door de wetswijzigingen bij de wet van 12 mei 2024 werd dit lid 8 van artikel 74/6, § 1, opgeheven en somt de wet (artikel 74/28) zelf de minder dwingende maatregelen voor vasthouding op die de minister of zijn gemachtigde op grond van de wet kan opleggen. Een van deze minder dwingende maatregelen is “de verplichting zich te melden op bepaalde tijdstippen bij politiediensten of bij de Dienst Vreemdelingenzaken” (artikel 74/28, § 1, 1°).

De situatie bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1, 4°, is dus dezelfde als die welke tot nu toe bedoeld was in artikel 57/6/5, § 1, 5°: de verzoeker die zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht.

In het nieuwe artikel 57/6/5/1, § 1, 4°, wordt echter niet langer verwezen naar de nadere regels die in een koninklijk besluit worden bepaald, maar naar de modaliteiten bedoeld in artikel 74/28, § 1, 1°.

Artikel 57/6/5/1, § 1, 1°, verwijst ook naar de situatie waarin de verzoeker zonder gegronde reden heeft geweigerd te antwoorden op vragen die tijdens het persoonlijk onderhoud werden gesteld, en wel in die mate dat het resultaat van het onderhoud het niet mogelijk maakte om een beslissing te nemen over de gegrondheid van het verzoek.

Artikel 4, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1347 bepaalt dat de verzoeker alle elementen waarover hij beschikt die zijn verzoek om internationale bescherming staven (waaronder zijn verklaringen – zie lid 2, a) van dit artikel 4), moet verstrekken en dat hij daartoe onder meer volledig moet meewerken met de beslissingsautoriteit.

De verzoeker die zich in de tweede situatie bevindt als bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1er, 1°, voldoet niet aan zijn plicht tot medewerking. Wanneer een dergelijke weigering om de gestelde vragen te beantwoorden wordt vastgesteld, stelt het Commissariaat-generaal de verzoeker zoveel mogelijk in kennis van de gevolgen van deze weigering. Hieruit volgt dat alleen weigeringen om vragen te beantwoorden tijdens onderhouds die plaatsvinden vanaf 12 juni 2026 onder deze tweede situatie van artikel 57/6/5/1, § 1, 1° kunnen vallen.

Jusqu'aux modifications de la loi des étrangers par la loi du 12 mai 2024, l'article 74/6, § 1er, alinéa 8 donnait habilitation au Roi pour fixer, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les mesures de maintien moins coercitives.

Par les modifications législatives par la loi du 12 mai 2024, cet alinéa 8 de l'article 74/6, § 1er a été abrogé et la loi (article 74/28) énumère elle-même les mesures de maintien moins coercitives que le ministre ou son délégué peut imposer en vertu de la loi. Parmi ces mesures de maintien moins coercitives se trouve “l'obligation de se présenter à des moments déterminés auprès des services de police ou auprès de l'Office des Étrangers” article 74/28, § 1er, 1°.

La situation visée à l'article 57/6/5/1, § 1er, 4° est donc la même que celle jusqu'ici visée à l'article 57/6/5, § 1er, 5°: la situation du demandeur qui s'est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l'obligation de se présenter.

Cependant, dans le nouvel article 57/6/5/1, § 1er, 4°, il n'y a plus lieu de se référer à des modalités fixées par arrêté royal mais aux modalités visées à l'article 74/28, § 1er, 1°.

À l'article 57/6/5/1, § 1er, 1°, est également visée cette situation: le demandeur a refusé, sans motif justifié, de répondre à des questions posées au cours de l'entretien personnel à tel point que le résultat de l'entretien n'a pas permis de se prononcer sur le bien-fondé de la demande.

L'article 4, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1347 stipule que le demandeur soumet tous les éléments à sa disposition qui étayent sa demande de protection internationale (parmi ces éléments, ses déclarations – voir le paragraphe 2, a) de cet article 4) et qu'à cette fin, il coopère – notamment – pleinement avec l'autorité responsable de la détermination.

Le demandeur concerné par la seconde situation visée à l'article 57/6/5/1, § 1er, 1° ne remplit pas son obligation de coopération. Dans la mesure du possible, lorsqu'un tel refus de répondre aux questions posées est constaté, le Commissariat général informe le demandeur des conséquences de ce refus. Il en découle que seuls les refus de répondre aux questions au cours d'entretiens qui ont lieu à partir du 12 juin 2026 sont susceptibles d'être concernés par cette seconde situation visée à l'article 57/6/5/1, § 1er, 1°.

Voor verzoeken die na 12 juni 2026 zijn ingediend, valt deze situatie onder artikel 41, lid 1, onder d), van Verordening (EU) 2024/1348.

En artikel 57/6/5/1, § 1, 5° verwijst naar de situatie waarin de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde autoriteiten (tenzij hij kan aantonen dat dit verzuim te wijten is aan bijzondere omstandigheden buiten zijn wil).

Voor aanvragen die na 12 juni 2026 worden ingediend, wordt deze situatie geregeld in artikel 41, lid 1, onder d), van Verordening (EU) 2024/1348.

De situaties bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1, 2° (geen gevolg gegeven aan een verzoek om inlichtingen – zie in dit verband de toelichting bij ontwerpartikel 83) en 4° vallen in het bijzonder onder deze meer algemene situatie (“niet beschikbaar blijven voor de autoriteiten”).

De situatie die eerder werd bepaald in artikel 57/6/5, § 1, 8° en die betrekking heeft op de vrijwillige en definitieve terugkeer van de verzoeker naar zijn land van herkomst, valt ook onder de meer algemene situatie die betrekking heeft op het feit dat de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde autoriteiten (tenzij hij kan aantonen dat dit verzuim te wijten is aan bijzondere omstandigheden buiten zijn wil).

Naast het bovenstaande, kan met betrekking tot deze situatie van “niet ter beschikking blijven van de bevoegde autoriteiten” worden verwezen naar de normale betekenis, met inbegrip van het feit dat de verzoeker niet reageert op verzoeken van de genoemde autoriteiten, en naar overweging 25 van Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van personen die om internationale bescherming verzoeken (herschikking). Volgens deze overweging “moet een verzoeker worden beschouwd als niet langer beschikbaar voor de bevoegde autoriteiten wanneer hij niet reageert op verzoeken met betrekking tot de procedures van Verordening (EU) 2024/1348 of de procedure van Verordening (EU) 2024/1351, tenzij de verzoeker afdoende redenen opgeeft waarom hij niet aan deze verzoeken heeft kunnen voldoen, bijvoorbeeld medische redenen of andere onvoorziene redenen waarop hij geen invloed heeft”.

Krachtens artikel 57/6/5, § 1, 2°, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen om de behandeling van het verzoek om internationale bescherming te beëindigen indien de verzoeker niet antwoordt op een verzoek om inlichtingen binnen de maand nadat dit is verzonden en hiervoor geen geldige reden opgeeft.

En ce qui concerne les demandes introduites après le 12 juin 2026, cette situation est visée à l'article 41, paragraphe 1er, d) du règlement (UE) 2024/1348.

Et l'article 57/6/5/1, § 1er, 5° vise la situation où le demandeur ne reste pas à la disposition des autorités compétentes (à moins qu'il ne puisse démontrer que ce manquement était dû à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté).

En ce qui concerne les demandes introduites après le 12 juin 2026, cette situation est visée à l'article 41, paragraphe 1er, d) du règlement (UE) 2024/1348.

Les situations visées à l'article 57/6/5/1, § 1er, 2° (pas de suite à une demande de renseignements – voir à cet égard l'exposé des motifs relatif à l'article 83 en projet) et 4° notamment relèvent de cette situation plus générale (“ne pas rester à la disposition des autorités”).

La situation préalablement visée à l'article 57/6/5, § 1er, 8° et tenant au retour volontaire et définitif du demandeur dans son pays d'origine relève également de la situation plus générale tenant au fait que le demandeur ne reste pas à la disposition des autorités compétentes (à moins qu'il ne puisse démontrer que ce manquement était dû à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté).

Outre ce qui précède, concernant cette situation “ne pas rester à disposition des autorités compétentes”, on peut se référer au sens commun, incluant le fait pour le demandeur de ne pas répondre aux sollicitations desdites autorités ainsi qu'au considérant 25 de la directive (UE) 2024/1346 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant des normes pour l'accueil des personnes demandant une protection internationale (refonte). Selon ce considérant, “[u]n demandeur devrait être considéré comme n'étant plus à la disposition des autorités compétentes lorsque ce demandeur ne répond pas aux demandes relatives aux procédures prévues par le règlement (UE) 2024/1348 ou à la procédure prévue par le règlement (UE) 2024/1351 à moins que le demandeur ne fournisse les raisons adéquates pour lesquelles il n'a pas pu répondre à ces demandes, par exemple des raisons médicales ou d'autres raisons imprévues qui échappent à son contrôle”.

En application de l'article 57/6/5, § 1er, 2°, le Commissaire général pouvait prendre une décision qui clôture l'examen de la demande de protection internationale lorsque le demandeur ne donne pas suite à une demande de renseignements dans le mois suivant l'envoi de celle-ci et ne donne pas de motif valable à ce sujet.

Artikel 57/6/5/1, § 1, 2°, heeft betrekking op dezelfde situatie (geen antwoord op een verzoek om inlichtingen), maar geeft de Koning de bevoegdheid om de redelijke termijn te bepalen waarvan de overschrijding de basis kan vormen van een beslissing waarbij een verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard.

Er wordt aan herinnerd dat zowel de termijnen voor het oproepen voor een persoonlijk onderhoud (artikel 7, §§ 4 tot 7 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) als de verschillende termijnen waarbinnen een verzoeker zijn afwezigheid kan rechtvaardigen (artikel 18, § 2, eerste, tweede en derde lid van hetzelfde koninklijk besluit) door de Koning worden bepaald.

Paragraaf 2 – vergelijkbaar met wat is bepaald in artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) 2024/1348 – bepaalt dat wanneer een andere autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vaststelt en van oordeel is dat het verzoek om internationale bescherming moet worden beschouwd als impliciet ingetrokken wegens een in paragraaf 1 bedoelde situatie, deze autoriteit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis stelt. Dit geldt uiteraard voor situaties die eerst bekend zouden zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken of Fedasil.

Het is aan de Commissaris-generaal om de situatie te beoordelen en, indien nodig, een beslissing te nemen waarbij het verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard.

Paragraaf 3 – vergelijkbaar met wat is bepaald in artikel 41, lid 3, van Verordening (EU) 2024/1348 – bepaalt dat wanneer de verzoeker bij de intrekking aanwezig is (d.w.z. indien hij voor de bevoegde autoriteit aanwezig is), de bevoegde autoriteit hem of haar in kennis stelt van de procedurele gevolgen van de intrekking, in een taal die hij of zij begrijpt of redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen.

Paragraaf 4 bepaalt dat wanneer een verzoek impliciet is ingetrokken, de Commissaris-generaal een beslissing kan nemen waarbij het verzoek ten gronde wordt afgewezen, indien hij reeds in de fase van de impliciete intrekking heeft vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden om internationale bescherming te genieten.

Art. 66

Artikel 57/6/6, § 5 dat het begrip “veilig derde land” bevat, wordt gewijzigd.

L'article 57/6/5/1, § 1er, 2° vise la même situation (pas de suite à une demande de renseignements) mais habilite le Roi à déterminer le délai raisonnable dont le dépassement est susceptible de fonder une décision déclarant une demande comme étant implicitement retirée.

Rappelons que tant les délais de convocation à un entretien personnel (article 7, §§ 4 à 7 de l'arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant la procédure devant le Commissariat général aux Réfugiés et aux Apatrides ainsi que son fonctionnement) que les différents délais endéans lesquels un demandeur peut justifier son absence (article 18, § 2, alinéas 1er, 2 et 3 du même arrêté royal) sont déterminés par le Roi.

Le paragraphe 2 – semblable à ce qui est prévu à l'article 41, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348 – stipule que lorsqu'une autre autorité que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides constate et estime que la demande de protection internationale doit être considérée comme étant implicitement retirée en raison d'une situation visée au paragraphe 1er, cette autorité en informe le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. On pense évidemment aux situations qui seraient connues en premier lieu par l'Office des Étrangers ou Fedasil.

C'est au Commissaire général qu'il revient d'évaluer la situation et le cas échéant de prendre une décision déclarant que la demande a été implicitement retirée.

Le paragraphe 3 – semblable à ce qui est prévu à l'article 41, paragraphe 3 du règlement (UE) 2024/1348 – stipule que lorsque le demandeur est présent lors du retrait (c'est-à-dire s'il est présent devant l'autorité compétente), l'autorité compétente l'informe des conséquences procédurales du retrait dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

Le paragraphe 4 stipule que lorsqu'une demande a été implicitement retirée, le Commissaire général peut prendre une décision rejetant la demande sur le fond, s'il a déjà constaté au stade du retrait implicite que les conditions pour bénéficier d'une protection internationale ne sont pas remplies.

Art. 66

L'article 57/6/6, § 5, relatif au concept “pays tiers sûr”, est modifié.

Het document waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis worden gesteld dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht, wordt voortaan afgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen de Staatlozen en niet langer door de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit is immers logisch aangezien het Commissariaat-generaal de bevoegde instantie is inzake internationale bescherming en is ook efficiënter omdat er niet dient te worden gewacht op de afgifte van een eventueel terugkeerbesluit door de Dienst Vreemdelingenzaken en verzoeker zich meteen vrijwillig naar het derde land kan begeven. Dit artikel dat van toepassing blijft voor verzoeken ingediend voor 12 juni 2026, is bovendien in overeenstemming met artikel 59, lid 8, b) van Verordening (EU) 2024/1348 dat het verschaffen van bovenvermeld document oplegt aan de beslissingsautoriteit, zijnde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Bijgevolg geldt voortaan één uniforme procedure voor verzoeken ingediend voor of vanaf 12 juni 2026.

Art. 67

Verordening (EU) 2024/1348 is vanaf 12 juni 2026 van toepassing op de procedure voor intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026. Indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming vóór 12 juni 2026 is begonnen, valt de procedure inzake intrekking van de internationale bescherming onder Richtlijn 2013/32/EU (zie artikel 79, lid 3 van Verordening (EU) 2024/1348).

De wijzigingen in artikel 57/6/7 houden rekening met deze gedifferentieerde toepassing en hebben tot doel de “oude” en “nieuwe” procedures voor de intrekking van internationale bescherming op elkaar af te stemmen en te harmoniseren.

Aangezien Verordening (EU) 2024/1348 rechtstreeks van toepassing is op procedures voor de intrekking van internationale bescherming die op of na 12 juni 2026 zijn gestart, en aangezien artikel 57/6/7 van de Vreemdelingenwet – zoals gewijzigd – Richtlijn 2013/32/EU omzet, is dit artikel 57/6/7 alleen van toepassing op intrekkingsprocedures die vóór 12 juni 2026 zijn gestart.

Een onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming wordt geacht te zijn aangevat wanneer de betrokkene er ten minste schriftelijk van in kennis is gesteld dat zijn recht op internationale bescherming wordt heroverwogen en van de redenen voor deze heroverweging. Deze informatie wordt zowel

Le document informant les autorités du pays tiers, dans la langue de ce pays, que la demande de protection internationale n'a pas été examinée au fond est désormais délivré par le Commissariat général et non plus par l'Office des Étrangers. Ceci est logique puisque le Commissariat général est l'autorité compétente en matière de protection internationale et ceci est aussi plus efficace puisqu'il n'est pas nécessaire d'attendre la délivrance d'une éventuelle décision de retour par l'Office des Étrangers et le demandeur peut se rendre volontairement et immédiatement dans le pays tiers. Cet article qui est d'application pour les demandes introduites avant le 12 juin 2026 est par ailleurs en conformité avec l'article 59, paragraphe 8, b) du règlement (UE) 2024/1348 qui impose à l'autorité responsable de la détermination, c'est-à-dire le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, de fournir le document en question. Par conséquent, une procédure uniforme s'applique désormais aux demandes introduites avant ou à partir du 12 juin 2026.

Art. 67

Le règlement (UE) 2024/1348 s'applique, à partir du 12 juin 2026, à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026. Lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale a été engagé avant le 12 juin 2026, la procédure de retrait de la protection internationale reste régie par la directive 2013/32/UE (article 79, paragraphe 3 du règlement (UE) 2024/1348).

Les modifications apportées à l'article 57/6/7 tiennent compte de cette application différenciée et visent à aligner et à harmoniser les “anciennes” et les “nouvelles” procédures de retrait de la protection internationale.

Le règlement (UE) 2024/1348 étant d'applicabilité directe aux procédures de retrait de protection internationale engagées à partir du 12 juin 2026 et l'article 57/6/7 de la loi sur les étrangers – tel que modifié – étant la transposition de la directive 2013/32/UE, cet article 57/6/7 est d'application aux seules procédures de retrait engagées avant le 12 juin 2026.

Un examen en vue de retirer une protection internationale est réputé être engagé lorsque la personne concernée est à tout le moins informée par écrit que son droit à bénéficier d'une protection internationale fait l'objet d'un réexamen, ainsi que des motifs de ce réexamen. Cette information est visée tant par la directive 2013/32/

in Richtlijn 2013/32/EU (artikel 45, lid 1, onder a)) als in Verordening (EU) 2024/1348 (artikel 66, lid 1, onder a)) genoemd als een waarborg die de betrokkene geniet in het kader van een onderzoek met het oog op de intrekking van zijn internationale bescherming. Wanneer het onderzoek met het oog op de intrekking van internationale bescherming volgt op een verzoek van de minister of zijn gemachtigde om de internationale bescherming in te trekken (artikel 49, § 2 of artikel 49/2, § 4 van de wet), wordt dit onderzoek geacht te zijn aangevat wanneer het Commissariaat-generaal dit verzoek ontvangt.

De wijzigingen van paragraaf 1 en paragraaf 2, vierde lid van artikel 57/6/7 zijn van terminologische aard.

In Richtlijn 2013/32/EU (artikel 44) wordt de term “de geldigheid van de internationale bescherming opnieuw te onderzoeken” gebruikt en in Verordening (EU) 2024/1348 (artikel 65) wordt de term “heroverwegen of hij of zij in aanmerking komt voor internationale bescherming” gebruikt.

In artikel 45, lid 1, onder a), van Richtlijn 2013/32/EU wordt de term “heroverweegt of hij in aanmerking komt om internationale bescherming” gebruikt en in artikel 66, lid 1, onder a), van Verordening (EU) 2024/1348 wordt de term “heroverweging van de internationale bescherming” gebruikt.

Met het oog op uniformisering van de terminologie die wordt gebruikt zowel voor procedures tot intrekking van internationale bescherming die vóór 12 juni 2026 zijn aangevat (procedures waarop artikel 57/6/7 betrekking heeft) als voor procedures die op vanaf 12 juni 2026 zijn aangevat (procedures waarop Verordening (EU) 2024/1348 betrekking heeft), wordt de terminologie van artikel 57/6/7, §§ 1 en 2, vierde lid, gewijzigd, zonder dat deze wijziging van invloed is op de inhoud ervan.

Bovendien is in artikel 57/6/7 geen sprake meer van “opheffing” van de internationale bescherming. De artikelen 14, lid 1 en 19, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1347 hebben betrekking op de bevoegdheid van de beslissingsautoriteit om deze “in te trekken”. Deze bevoegdheid tot “intrekking” geldt zonder onderscheid voor bepaalde situaties, waaronder die welke tot dusver een “opheffing” van de vluchtelingenstatus rechtvaardigden (artikel 14, lid 1, a), dat verwijst naar artikel 11, getiteld “Beëindiging”) of van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 19, lid 1, a) dat verwijst naar artikel 16, getiteld “Beëindiging”).

De wijziging van paragraaf 2, eerste lid vormt de omzetting van artikel 45, lid 1, b), van Richtlijn 2013/32/EU, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud in het kader van een procedure tot intrekking van de internationale

UE (article 45, paragraphe 1er, a)) que par le règlement (UE) 2024/1348 (article 66, paragraphe 1er, a)), au titre de garantie dont bénéficie la personne concernée dans le cadre d’un examen en vue de retirer sa protection internationale. Lorsque l’examen en vue de retirer une protection internationale fait suite à une demande du ministre ou de son délégué de retirer la protection internationale (article 49, § 2 ou article 49/2, § 4 de la loi), cet examen est réputé être engagé lorsque le Commissariat général réceptionne cette demande.

Les modifications du paragraphe 1er et du paragraphe 2, alinéa 4 de l’article 57/6/7 sont d’ordre terminologique.

La directive 2013/32/UE (article 44) utilise les termes “réexaminer la validité de la protection internationale” et le règlement (UE) 2024/1348 (article 65) utilise les termes “réexaminer si les conditions requises pour bénéficier d’une protection internationale sont remplies”.

Dans son article 45, paragraphe 1er, a), la directive 2013/32/UE utilise les termes “réexamen du droit à bénéficier d’une protection internationale” et dans son article 66, paragraphe 1er, a), le règlement (UE) 2024/1348 utilise les termes “réexamen du droit à bénéficier d’une protection internationale”.

En vue d’uniformiser la terminologie à utiliser tant à l’égard des procédures de retrait de protection internationale engagées avant le 12 juin 2026 (procédures concernées par l’article 57/6/7) qu’à l’égard de celles engagées à partir du 12 juin 2026 (procédures concernées par le règlement (UE) 2024/1348), la terminologie de l’article 57/6/7, §§ 1er et 2, alinéa 4 de l’article 57/6/7 est modifiée, sans que cette modification n’en affecte la portée.

Par ailleurs, il n’est plus question à l’article 57/6/7 d’“abrogation” de la protection internationale. Les articles 14, paragraphe 1er et 19, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1347 ont trait à la compétence de l’autorité responsable de la détermination de “retirer” la protection internationale. Cette compétence de “retrait” s’exerce indistinctement à certaines situations, dont celles justifiant jusqu’ici une “abrogation” du statut de réfugié (article 14, paragraphe 1er, a) renvoyant à l’article 11 intitulé “Cessation”) ou du statut de protection subsidiaire (article 19, paragraphe 1er, a) renvoyant à l’article 16 intitulé “Cessation”).

La modification apportée au premier alinéa du paragraphe 2 opère la transposition de l’article 45, paragraphe 1er, b) de la directive 2013/32/UE en ce que cet article dispose que l’entretien personnel organisé dans

bescherming met name wordt georganiseerd overeenkomstig artikel 14 en artikel 17 van die richtlijn.

Aangezien artikel 14 van Richtlijn 2013/32/EU is omgezet in artikel 57/5ter (bepaling betreffende het persoonlijk onderhoud), is deze bepaling van toepassing voor zover zij relevant is in het kader van een procedure tot intrekking van internationale bescherming.

En aangezien artikel 17 is omgezet in de artikelen 57/5^{quater} (bepaling betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud) en 57/5^{quinquies} (bepaling betreffende de opname van het persoonlijk onderhoud), zijn deze bepalingen van toepassing op het persoonlijk onderhoud dat wordt georganiseerd in het kader van een procedure tot intrekking van de internationale bescherming.

Bovendien maakt de wijziging van paragraaf 2, eerste lid artikel 57/5^{sexies} (bepaling betreffende het persoonlijk onderhoud via videoconferentie) van toepassing op het persoonlijk onderhoud in het kader van een procedure tot intrekking van de internationale bescherming. Dit onderhoud kan dus via videoconferentie worden georganiseerd.

De wijziging van paragraaf 2, derde lid, houdt verband met de opheffing van de artikelen 55/3/1 en 55/4 (ontwerpartikelen 52 en 53). De inhoud van deze artikelen bevindt zich nu respectievelijk in de artikelen 14 en 17 van (EU) Verordening (EU) 2024/1347. Wat betreft de wijzigingen in paragraaf 3, derde lid, is de inhoud van artikel 55/3/1, § 1, nu te vinden in artikel 14, lid 1, d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347 en de inhoud van artikel 55/4, § 2, in artikel 17, lid 1, d) van die verordening.

De paragrafen 3 tot 6 van artikel 57/6/7 worden opgeheven en de inhoud ervan wordt nu opgenomen in het nieuwe artikel 57/6/7/1.

Terwijl de paragrafen 1 en 2 van artikel 57/6/7 van toepassing zijn op procedures tot intrekking van internationale bescherming aangevat voor 12 juni 2026, zijn de paragrafen 3 tot 6 van het huidige artikel 57/6/7 verder van toepassing op alle procedures tot intrekking van de internationale bescherming, ongeacht of deze procedures waren aangevat voor of vanaf 12 juni 2026.

Omwille van de leesbaarheid, worden de paragrafen 3 tot 6 van artikel 57/6/7 opgeheven en wordt hun inhoud voortaan *mutatis mutandis* hernomen in het nieuwe artikel 57/6/7/1.

le cadre d'une procédure de retrait de la protection internationale est, notamment, organisé conformément à l'article 14 et à l'article 17 de cette directive.

L'article 14 de la directive 2013/32/UE étant transposé à l'article 57/5ter (disposition relative à l'entretien personnel), cette disposition est d'application, dans la mesure où elle est pertinente dans le cadre d'une procédure de retrait de la protection internationale.

Et l'article 17 étant transposé aux articles 57/5^{quater} (disposition relative aux notes de l'entretien personnel) et 57/5^{quinquies} (disposition relative à l'enregistrement de l'entretien personnel), ces dispositions sont d'application à l'entretien personnel organisé dans le cadre d'une procédure de retrait de la protection internationale.

Par ailleurs, la modification apportée au premier alinéa du paragraphe 2 rend l'article 57/5^{sexies} (disposition relative à l'entretien personnel par vidéoconférence) applicable à l'entretien personnel dans le cadre d'une procédure de retrait de la protection internationale. Cet entretien peut donc être organisé par vidéoconférence.

La modification apportée au troisième alinéa du paragraphe 2 est en lien avec les abrogations des articles 55/3/1 et 55/4 (articles 52 et 53 en projet). La teneur de ces articles est désormais portée respectivement par les articles 14 et 17 du règlement (UE) 2024/1347. Concernant les modifications apportées au troisième alinéa du paragraphe 2, la teneur de l'article 55/3/1, § 1er se retrouve désormais à l'article 14, paragraphe 1er, d) et e) du règlement (UE) 2024/1347 et la teneur de l'article 55/4, § 2 à l'article 17, paragraphe 1er, d) de ce règlement.

Les paragraphes 3 à 6 de l'article 57/6/7 sont abrogés et leurs portées sont désormais reprises au nouvel article 57/6/7/1.

Alors que les paragraphes 1er et 2 de l'article 57/6/7 sont d'application aux procédures de retrait de protection internationale engagées avant le 12 juin 2026, les paragraphes 3 à 6 de l'actuel article 57/6/7 trouvent à s'appliquer à toutes les procédures de retrait de protection internationale, que ces procédures soient engagées avant ou à partir du 12 juin 2026.

Pour des raisons de lisibilité, les paragraphes 3 à 6 de l'article 57/6/7 sont abrogés et leurs portées sont désormais reprises *mutatis mutandis* au nouvel article 57/6/7/1.

Art. 68

Het nieuwe artikel 57/6/7/1 neemt *mutatis mutandis* de inhoud over van de paragrafen 3 tot 6 van artikel 57/6/7, die worden opgeheven door artikel 65 van deze wet.

Deze paragrafen, die nu zijn opgenomen in artikel 57/6/7/1, vormen op zich geen omzetting van Richtlijn 2013/32/EU, maar zijn bedoeld om de procedure voor de intrekking van de internationale bescherming zelf te organiseren: het leggen van contact met de betrokkene, het kiezen van een woonplaats in het kader van de procedure, de wijze van verzending en kennisgeving van oproepingen, brieven en beslissingen, termijnen, enz.

Deze organisatie van de procedure geldt voor alle procedures tot intrekking van internationale bescherming, ongeacht of deze procedures vóór of na 12 juni 2026 worden aangevat.

Art. 69

Paragraaf 3 van artikel 57/7 wordt door deze wet opgeheven.

Paragraaf 3 van artikel 57/7 werd vernietigd door het Grondwettelijk Hof:

“Artikel 57/7, § 3, van de wet van 15 december 1980, zoals het is ingevoegd bij artikel 48 van de wet van 21 november 2017, dient derhalve te worden vernietigd, in zoverre het de mogelijkheid voor de CGVS om bepaalde elementen vertrouwelijk te houden niet beperkt tot de gevallen waarin “de openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel de veiligheid van de perso(o)n(en) op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, of wanneer het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden worden geschaad”.” (GwH., 25 februari 2021, nr. 23/2021, B.72.3)

De opheffing van deze derde paragraaf hangt samen met de invoering van een nieuw artikel 57/7/1 en de paragrafen 2 en 3 van dit nieuwe artikel.

Art. 70

Artikel 57/7/1, § 1, vormt de omzetting van artikel 10, lid 3, b), van Richtlijn 2013/32/EU.

Art. 68

Le nouvel article 57/6/7/1 reprend *mutatis mutandis* la portée des paragraphes 3 à 6 de l'article 57/6/7 abrogés par l'article 65 de la présente loi.

Ces paragraphes, désormais repris à l'article 57/6/7/1, ne constituent pas en tant que tels une transposition de la directive 2013/32/UE mais ont pour objectif d'organiser la procédure de retrait de la protection internationale en elle-même: entrée en contact avec la personne concernée, élection de domicile dans le cadre de la procédure, mode d'envoi et de notification des convocations, courriers et décisions, délais, etc.

Cette organisation de la procédure vaut pour toutes les procédures de retrait de protection internationale, que ces procédures soient engagées avant ou à partir du 12 juin 2026.

Art. 69

Le paragraphe 3 de l'article 57/7 est abrogé par la présente loi.

Le paragraphe 3 de l'article 57/7 a fait l'objet d'une annulation par la Cour constitutionnelle:

“Il convient dès lors d'annuler l'article 57/7, § 3, de la loi du 15 décembre 1980, tel qu'il a été inséré par l'article 48 de la loi du 21 novembre 2017, en ce qu'il ne limite pas la possibilité pour le CGRA de maintenir la confidentialité de certains éléments aux cas dans lesquels “la divulgation d'informations ou de leurs sources compromettrait la sécurité nationale, la sécurité des organisations ou de la (des) personne(s) ayant fourni les informations ou celle de la (des) personne(s) à laquelle (auxquelles) elles se rapportent, ou encore lorsque cela serait préjudiciable à l'enquête liée à l'examen d'une demande de protection internationale par les autorités compétentes des États membres, ou aux relations internationales des États membres”.” (C.C., 25 février 2021, n° 23/2021, B.72.3)

L'abrogation de ce paragraphe 3 est liée à l'insertion d'un nouvel article 57/7/1 et aux paragraphes 2 et 3 de ce nouvel article.

Art. 70

L'article 57/7/1, § 1er est la transposition de l'article 10, paragraphe 3, b) de la directive 2013/32/UE.

Artikel 57/7 § 1 heeft betrekking op inlichtingen die het Commissariaat-generaal kan verkrijgen van de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen en op documenten en inlichtingen die hij kan verkrijgen van elke Belgische overheid die nuttig zijn voor de uitvoering of de uitoefening van zijn opdracht. Artikel 57/7, § 1, dat een nationale bepaling is (het gaat niet om een omzetting van Europese regelgeving), geeft het Commissariaat-generaal een algemene bevoegdheid om inlichtingen op te vragen bij de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen. Het geeft het Commissariaat-generaal ook een algemene bevoegdheid om documenten en inlichtingen op te vragen bij elke Belgische autoriteit. In beide gevallen moeten de inlichtingen en documenten nuttig zijn voor het CGVS om zijn opdracht in ruime zin te vervullen of uit te oefenen (bijvoorbeeld met het oog op het opstellen van het advies bedoeld in artikel 57/28/1 voor de vaststelling van de lijst van veilige landen van herkomst).

Artikel 57/7/1, § 1 heeft specifiek betrekking op de informatie die het Commissariaat-generaal kan opvragen met het oog op een passende behandeling van verzoeken om internationale bescherming.

Het opvragen van nauwkeurige en actuele informatie door de Commissaris-generaal gebeurt niet systematisch bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming. Het opvragen van informatie is alleen vereist wanneer dit in een concreet geval noodzakelijk is voor een deugdelijk onderzoek van een verzoek om internationale bescherming.

In paragraaf 2 wordt gespecificeerd dat de door het Commissariaat-generaal verkregen en verzamelde informatie met het oog op het nemen van een beslissing over een verzoek om internationale bescherming in het dossier van de verzoeker wordt opgenomen. Het gaat hierbij om allerlei soorten informatie – informatie van algemene aard en informatie van individuele aard – en niet uitsluitend om de in lid 1 bedoelde informatie (“informatie over de algemene situatie in de landen van herkomst van de verzoekers en, in voorkomend geval, in de landen waar de verzoekers doorheen zijn gereisd”). Algemene informatie heeft bijvoorbeeld betrekking op de veiligheidssituatie of de situatie van LGBTI-personen in een bepaald land. Individuele informatie verwijst naar informatie die werd verkregen om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan.

Om de betrouwbaarheid en reikwijdte van de informatie in het dossier van een verzoeker te kunnen beoordelen, wordt ook de bron van de informatie in het dossier

L'article 57/7, § 1er porte sur des renseignements que le Commissariat général peut obtenir auprès du représentant en Belgique du Haut-Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés et sur des documents et renseignements qu'il peut obtenir auprès de toute autorité belge qui sont utiles à l'accomplissement ou à l'exercice de sa mission. Cet article 57/7, § 1er, qui est une disposition nationale (il ne s'agit pas d'une transposition de réglementation européenne), donne au Commissariat général une habilitation générale à solliciter des renseignements auprès du représentant en Belgique du Haut-Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés. Et il donne au Commissariat général une habilitation générale à obtenir des documents et des renseignements auprès de toute autorité belge. Dans les deux cas, les renseignements et les documents doivent être utiles au CGRA pur l'accomplissement ou à l'exercice de sa mission au sens large (par exemple en vue de l'élaboration de l'avis visé à l'article 57/28/1 pour la détermination de la liste des pays d'origine sûrs).

L'article 57/7/1, § 1er concerne spécifiquement les informations que le Commissariat général peut solliciter en vue d'un examen approprié des demandes de protection internationale.

La sollicitation par le Commissaire général d'informations précises et actualisées n'est pas systématique dans le cadre de tout examen d'une demande de protection internationale. Cette sollicitation d'informations ne se justifie que lorsque cela est nécessaire à un examen approprié d'une demande de protection internationale, au regard du cas d'espèce.

Le paragraphe 2 précise que les informations obtenues et rassemblées par le Commissariat général en vue d'une prise de décision sur une demande de protection internationale sont versées au dossier du demandeur. Il est question ici d'informations de toutes sortes – des informations d'ordre général et des informations à caractère individuel et non exclusivement des informations visées au paragraphe 1er (“des informations sur la situation générale existant dans les pays d'origine des demandeurs et, le cas échéant, dans les pays par lesquels les demandeurs ont transité”). Les informations générales concernent par exemple la situation sécuritaire ou la situation des personnes LGBTI dans un pays donné. Les informations à caractère individuel concernent les informations qui ont été obtenues pour vérifier certains aspects factuels d'un récit d'asile spécifique.

De manière à pouvoir apprécier la fiabilité et la portée de l'information versée au dossier d'un demandeur, la source de l'information est également présente au dossier:

opgenomen: in verband met de informatie wordt de bron van de informatie vermeld.

Deze vermelding kan verschillende vormen aannemen. Wanneer informatie bijvoorbeeld afkomstig is uit een rapport van het Asielagentschap van de Europese Unie over de algemene situatie in het land van herkomst van de verzoeker (EUAA – *Country of Origin Information*), wordt de bron voldoende vermeld door het rapport in het dossier op te nemen of door in het dossier te verwijzen naar het rapport in kwestie, dat vrij beschikbaar is op de website van het agentschap.

Wanneer de informatie rechtstreeks door het Commissariaat-generaal (en door zijn onderzoeks- en documentatiecentrum – Cedoca) wordt verkregen van een bron waarmee het zelf contact heeft opgenomen, wordt de bron van de informatie vermeld en zodanig beschreven dat de betrouwbaarheid ervan en van de informatie in kwestie kan worden beoordeeld.

De beschrijvingselementen van de bron van een informatie kunnen betrekking hebben op de identiteit van de bron, zijn activiteiten, zijn functie en zijn contactgegevens. Indien de bron van de informatie vereist dat sommige van deze beschrijvingselementen niet worden opgenomen in het dossier van verzoekers om internationale bescherming (bijvoorbeeld om redenen in verband met de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, met inbegrip van redenen in verband met een risico op bedreigingen als gevolg van het feit dat informatie is meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen), blijft het een feit dat de beschrijving van de bron zo nauwkeurig mogelijk moet zijn, zodat de betrouwbaarheid ervan en van de informatie in kwestie kan worden beoordeeld. Maar hoe dan ook, zodra een informatie aan het dossier van een verzoeker wordt toegevoegd, wordt de bron van deze informatie zelf aan het dossier toegevoegd en, in voorkomend geval, zo nauwkeurig mogelijk beschreven. Overeenkomstig het in paragraaf 3, eerste lid, vastgelegde principe hebben de verzoeker om internationale bescherming en zijn advocaat in elk geval toegang tot zowel de informatie als de beschrijving van de bron van de informatie die in het dossier van de verzoeker is opgenomen.

De betrouwbaarheid van een informatie en de bron ervan kan niet alleen blijken uit de vermelding en beschrijving van de bron, maar ook uit het hele dossier op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Een voorbeeld hiervan is het overeenstemmen van informatie uit verschillende bronnen.

Paragraaf 3 zet artikel 23, lid 1, alinea's 1 en 2, van Richtlijn 2013/32/EU om en regelt de toegang (en de

en lien avec une information, la source de l'information est mentionnée.

Cette mention peut prendre différentes formes. Par exemple, lorsqu'une information est tirée d'un rapport de l'Agence de l'Union européenne pour l'asile sur la situation générale existant dans le pays d'origine du demandeur (EUAA – *Country of Origin Information*), la mention de la source est faite à suffisance par le versement du rapport au dossier ou par le renvoi, dans le dossier, vers le rapport en question en libre accès sur le site Internet de l'Agence.

Lorsque l'information est obtenue directement par le Commissariat général (et son centre de recherche et de documentation – le Cedoca) auprès d'une source qu'il a lui-même contactée, la source de l'information est mentionnée et décrite de telle manière que sa fiabilité et celle de l'information en question puissent être appréciées.

Les éléments de description de la source d'une information peuvent tenir à l'identité de la source, ses activités, sa fonction, ses coordonnées de contact. Si la source de l'information exige que certains de ces éléments de description ne soient pas repris dans le dossier de demandeurs de protection internationale (par exemple pour des raisons tenant au respect de la vie privée, incluant des raisons tenant à un risque de menaces liées au fait d'avoir communiqué des informations au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides), il n'en reste pas moins que la description de la source doit être la plus précise possible, toujours afin que sa fiabilité et celle de l'information en question puissent être appréciées. Mais en tout état de cause, dès lors qu'une information est versée au dossier d'un demandeur, la source de cette information est elle-même versée au dossier et, le cas échéant, y est décrite le plus précisément possible. Et en tout état de cause également, conformément au principe porté par l'alinéa 1er du paragraphe 3, le demandeur de protection internationale et son avocat ont accès et à l'information et à la description de la source de l'information versées au dossier du demandeur.

La fiabilité d'une information et de sa source peut ressortir non seulement de la mention et de la description de la source mais également de l'ensemble du dossier sur la base duquel une décision est ou sera prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. On peut prendre pour exemple le cas d'informations convergentes issues de sources différentes.

Le paragraphe 3 est la transposition de l'article 23, paragraphe 1er, alinéas 1 et 2 de la directive 2013/32/

weigering van toegang) tot informatie in het dossier van de verzoeker op basis waarvan een beslissing wordt genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Deze toegang (en weigering van toegang) impliceert de toegang (en weigering van toegang) tot de beschrijving van de bron van de informatie in het dossier.

Er wordt op gewezen dat artikel 23, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU uitsluitend betrekking heeft op de toegang (en, in voorkomend geval, de weigering van toegang) tot informatie die in het dossier van de verzoeker is opgenomen: het toepassingsgebied van dit artikel 23, lid 1, is beperkt tot informatie in het dossier van de verzoeker op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen.

Dit is met name van belang met het oog op de mogelijkheid om toegang tot informatie of bronnen in het dossier te weigeren (artikel 23, lid 1, alinea 2 van Richtlijn 2013/32/EU). Aangezien deze mogelijkheid om toegang te weigeren een uitzondering vormt op het beginsel van het recht op toegang, moet de reikwijdte ervan strikt worden geïnterpreteerd.

De kwestie van de toegang tot informatie of bronnen (of elementen van de beschrijving van de bron) die niet zijn opgenomen in het dossier van een verzoeker op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen, valt niet binnen de werkingssfeer van artikel 23, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU en de omzetting ervan in Belgisch recht. In België valt de kwestie van de toegang tot informatie of bronnen (of elementen van de beschrijving van de bron) die niet zijn opgenomen in het dossier van een verzoeker om internationale bescherming, binnen de werkingssfeer van de algemene wetgeving betreffende de openbaarheid van bestuur (wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, met name de artikelen 4 en 6).

Het onderscheid tussen informatie of bronnen (of elementen van de beschrijving van de bron) die in het dossier van de verzoeker zijn opgenomen en die welke niet in het dossier van de verzoeker zijn opgenomen, is ook van belang met betrekking tot verzoeken om internationale bescherming die vanaf 12 juni 2026 zijn ingediend en die binnen de werkingssfeer van Verordening (EU) 2024/1348 en met name artikel 18 daarvan vallen.

Het eerste lid beschrijft het principe volgens hetwelk de verzoeker en zijn advocaat toegang hebben tot de informatie in het dossier op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen. Dit beginsel is gebaseerd op het beginsel dat in bredere zin is ingeschreven in artikel 32 van de Grondwet en in artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

UE et règle l'accès (et le refus d'accès) aux informations versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Cet accès (et ce refus d'accès) implique l'accès (et le refus d'accès) à la description de la source – versée au dossier – de l'information.

Il est précisé que l'article 23, paragraphe 1er de la directive 2013/32/UE concerne exclusivement l'accès (et le cas échéant le refus d'accès) aux informations qui ont été versées au dossier du demandeur: le champ d'application de cet article 23, paragraphe 1er est limité aux informations qui se trouvent au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

Ceci est d'importance, particulièrement en ce qui concerne la possibilité de refus d'accès aux informations ou aux sources versées au dossier (article 23, paragraphe 1er, alinéa 2 de la directive 2013/32/UE). Cette possibilité de refus d'accès étant l'exception au principe du droit d'accès, son champ d'application est de stricte interprétation.

La question de l'accès à des informations ou des sources (ou des éléments de description de la source) qui n'ont pas été versées dans le dossier d'un demandeur sur la base duquel une décision est ou sera prise ne relève pas du champ d'application de l'article 23, paragraphe 1er de la directive 2013/32/UE et de sa transposition en droit belge. En Belgique, la question de l'accès à des informations ou des sources (ou des éléments de description de la source) qui n'ont pas été versées dans le dossier d'un demandeur de protection internationale relève de la législation générale en matière de publicité de l'administration (loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, notamment ses articles 4 et 6).

La distinction entre les informations ou les sources (ou les éléments de description de la source) versées dans le dossier du demandeur et celles qui ne sont pas versées dans le dossier du demandeur est également importante en ce qui concerne les demandes de protection internationale introduites à partir du 12 juin 2026 et qui relèvent du champ d'application du règlement (UE) 2024/1348 et notamment son article 18.

Le premier alinéa décrit le principe selon lequel le demandeur et son avocat ont accès aux informations qui sont versées au dossier sur la base duquel une décision a été ou sera prise. Ce principe relève du principe inscrit, de manière plus large, à l'article 32 de la Constitution et à l'article 4 de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration.

Hoewel de eerste alinea van artikel 23, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU alleen verwijst naar de advocaat van de verzoeker (“juridische adviseur of andere raadsman”), geldt het recht op toegang tot het dossier (en dus ook tot de informatie en bronnen in het dossier) ook voor de verzoeker.

Het tweede lid heeft betrekking op de weigering van toegang tot informatie of bronnen die in het dossier van de verzoeker zijn opgenomen op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen.

Toegang tot informatie of bronnen die in het dossier van de verzoeker zijn opgenomen (lid 1) is het beginsel; weigering van toegang tot informatie of bronnen die in het dossier van de verzoeker zijn opgenomen (lid 2) is de uitzondering op dit beginsel. De redenen voor de toepassing van de uitzondering op het toegangsrecht zijn limitatief opgesomd en de reikwijdte van de uitzondering op het toegangsrecht moet strikt worden geïnterpreteerd.

Wanneer het Commissariaat-generaal informatie (en beschrijvingen van de bronnen daarvan) in het dossier van een verzoeker heeft opgenomen op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen, mag het Commissariaat-generaal de verzoeker en zijn advocaat de toegang tot die informatie en bronnen in dat dossier ontzeggen:

— indien openbaarmaking van dergelijke informatie of bronnen in het dossier de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt of die van de personen op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, of

— indien de openbaarmaking van dergelijke gegevens of bronnen in het dossier het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming of de internationale betrekkingen van de lidstaten zou schaden.

Wanneer het Commissariaat-generaal de verzoeker en/of zijn advocaat de toegang weigert tot de informatie en bronnen in het dossier op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegang tot deze informatie of bronnen in het dossier op basis waarvan een beslissing is genomen en garanderen de procedures dat de rechten van de verdediging van de verzoeker worden geëerbiedigd.

Wanneer beroep wordt aangetekend tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal, zendt of bezorgt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een kopie van het verzoekschrift aan het Commissariaat-generaal, dat het administratief dossier doorzendt of neerlegt

Bien que l'article 23, paragraphe 1er, alinéa 1er de la directive 2013/32/UE ne mentionne que l'avocat (“le conseil juridique ou un autre conseiller”) du demandeur, le droit d'accès au dossier (et donc également aux informations et aux sources versées au dossier) vaut pour le demandeur.

Le deuxième alinéa concerne le refus d'accès aux informations ou aux sources qui ont été versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision a été ou sera prise.

L'accès aux informations ou aux sources qui ont été versées au dossier du demandeur (alinéa 1er) est le principe, le refus d'accès aux informations ou aux sources qui ont été versées au dossier du demandeur (alinéa 2) est l'exception à ce principe. Les motifs permettant d'appliquer l'exception au droit d'accès sont limitativement énumérés et le champ d'application de l'exception au droit d'accès doit être interprété de manière stricte.

Lorsque le Commissariat général a versé des informations (et les descriptions de leurs sources) au dossier d'un demandeur sur la base duquel une décision a été ou sera prise, le Commissariat général peut refuser au demandeur et son avocat l'accès à ces informations et sources versées audit dossier:

— lorsque la divulgation de ces informations ou sources versées au dossier compromettrait la sécurité nationale, la sécurité des organisations ou des personnes ayant fourni les informations ou celle des personnes auxquelles les informations se rapportent, ou

— lorsque la divulgation de ces informations ou sources versées au dossier serait préjudiciable à l'enquête liée à l'examen d'une demande de protection internationale, ou aux relations internationales des États membres.

Lorsque le Commissariat général refuse au demandeur et/ou à son avocat l'accès à des informations et sources versées au dossier sur la base duquel une décision a été ou sera prise, le Conseil du Contentieux des étrangers a accès à ces informations ou sources versées au dossier sur base duquel une décision a été prise et des procédures garantissent le respect des droits de la défense du demandeur.

Saisi d'un recours contre une décision du Commissariat général, le Conseil du Contentieux des étrangers transmet ou envoie une copie du recours au Commissariat général, lequel transmet ou dépose le dossier administratif au Conseil du Contentieux des étrangers (articles 2.36

bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (artikelen 2.36 en 2.56 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

De informatie en de bronnen die het Commissariaat-generaal aan het dossier van de verzoeker heeft toegevoegd, zijn betrokken bij deze doorzending of neerlegging zodra deze informatie en bronnen deel uitmaken van het administratief dossier dat wordt doorgezonden of neergelegd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Artikel 2.11 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen regelt de specifieke procedure die moet worden toegepast voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wanneer een van de partijen een stuk neerlegt voor de Raad en verzoekt dat de andere partijen geen toegang krijgen tot dit document.

In elk geval heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, door het administratief dossier over te maken of voor te leggen aan de Raad, toegang tot de informatie en de bronnen die het Commissariaat-generaal heeft toegevoegd aan het dossier van de verzoeker op basis waarvan een beslissing werd genomen die voor de Raad wordt betwist.

Rekening houdend met de opmerking in advies 78.750/4 van 5 februari 2026 van de Raad van State, is de voorwaarde met betrekking tot “procedures die garanderen dat de rechten van de verdediging van de verzoeker worden geëerbiedigd”, bedoeld in artikel 23, lid 1, tweede alinea, b) van Richtlijn 2013/32/EU, niet opgenomen in de bepaling in ontwerp. De procedures in kwestie zijn die welke wordt georganiseerd door artikel 2.11 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De specifieke procedure waarnaar wordt verwezen in artikel 2.11 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die moet worden toegepast voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wanneer een van de partijen een document voorlegt aan de Raad en vraagt dat de andere partijen geen toegang krijgen tot dit document, zorgt ervoor dat de rechten van verdediging van de verzoeker worden gerespecteerd.

Er wordt aan herinnerd dat de kwestie van toegang en weigering van toegang tot informatie of bronnen (of elementen van de beschrijving van de bron) die niet zijn opgenomen in het dossier van een verzoeker op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen, niet binnen het toepassingsgebied valt van artikel 23, lid 1, van Richtlijn 2013/32/EU en de omzetting ervan in Belgisch recht. In België valt de kwestie van toegang en weigering van toegang tot informatie of bronnen (of elementen van de beschrijving van de bron) die niet zijn opgenomen in het dossier van een verzoeker om

et 2.56 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers).

Les informations et les sources que le Commissariat général a versées au dossier du demandeur sont concernées par cette transmission ou ce dépôt dès lors que ces informations et ces sources font partie du dossier administratif à transmettre ou à déposer au Conseil du Contentieux des étrangers.

L'article 2.11 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers règle la procédure spécifique à appliquer devant le Conseil du Contentieux des étrangers lorsqu'une des parties dépose une pièce devant le Conseil et demande que les autres parties n'y aient pas accès.

En tout état de cause, par la transmission ou le dépôt du dossier administratif au Conseil du Contentieux des étrangers, celui-ci a accès aux informations et les sources que le Commissariat général a versées au dossier du demandeur sur base duquel une décision a été prise et est contestée devant le Conseil.

Tenant compte de l'observation dans l'avis 78.750/4 du 5 février 2026 du Conseil d'État, la condition relative à “des procédures garantissent que les droits de la défense du demandeur sont respectés” et visée à l'article 23, paragraphe 1er, alinéa 2, b) de la directive 2013/32/UE n'est pas reprise dans la disposition en projet. Les procédures en question sont celle qu'organise l'article 2.11 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers.

Et par la procédure spécifique visée à l'article 2.11 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers et à appliquer devant le Conseil du Contentieux des étrangers lorsqu'une des parties dépose une pièce devant le Conseil et demande que les autres parties n'y aient pas accès, le respect des droits de la défense du demandeur est garanti.

Rappelons que la question de l'accès et du refus d'accès à des informations ou des sources (ou des éléments de description de la source) qui n'ont pas été versées dans le dossier d'un demandeur sur la base duquel une décision est ou sera prise ne relève pas du champ d'application de l'article 23, paragraphe 1er de la directive 2013/32/UE et de sa transposition en droit belge. En Belgique, la question de l'accès et du refus d'accès à des informations ou des sources (ou des éléments de description de la source) qui n'ont pas été versées dans le dossier d'un demandeur de protection internationale

internationale bescherming, binnen de werkingssfeer van de algemene wetgeving betreffende de openbaarheid van bestuur (wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, met name de artikelen 4 en 6).

In paragraaf 4 wordt bepaald dat de paragrafen 1, 2 en 3 van toepassing zijn op procedures tot heroverweging van de geldigheid van internationale bescherming.

Paragraaf 4 houdt rekening met artikel 45, lid 2, a), van Richtlijn 2013/32/EU en zet dit om.

Deze paragraaf 4 houdt ook rekening met artikel 45, lid 4, van Richtlijn 2013/32/EU en zet dit om in die zin dat artikel 45, lid 4, verwijst naar artikel 23, lid 1, van de Richtlijn.

Art. 71

Artikel 57/7/2 vormt de omzetting van artikel 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU.

Artikel 57/7/1 heeft betrekking op het verkrijgen van informatie met het oog op een passende behandeling van verzoeken om internationale bescherming.

In artikel 57/7/2, eveneens met het oog op een passende behandeling van verzoeken om internationale bescherming, gaat het om de mogelijkheid om advies in te winnen bij deskundigen in een bepaalde materie.

Artikel 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU bevat de mogelijkheid om over bepaalde aangelegenheden deskundig advies in te winnen.

Deze mogelijkheid, voor verzoeken om internationale bescherming ingediend vanaf 12 juni 2026, valt onder artikel 34, lid 3, tweede zin, van Verordening (EU) 2024/1348. Het nieuwe artikel 57/7/2 heeft dus alleen betrekking op verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend vóór 12 juni 2026.

Op grond van artikel 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU moeten de lidstaten ervoor zorgen dat “het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist” over deze mogelijkheid beschikt. Gelet op de organisatie van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en aangezien er geen reden is om de mogelijkheid om deskundigen om advies te vragen en zelfstandig stappen in die richting te ondernemen, in beginsel alleen aan dit personeel over te laten, verwijst het nieuwe artikel 57/7/2 zonder onderscheid naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de

relève de la législation générale en matière de publicité de l'administration (loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, notamment ses articles 4 et 6).

Le paragraphe 4 stipule que les paragraphes 1er, 2 et 3 sont d'application aux procédures de réexamen de la validité d'une protection internationale.

Ce paragraphe 4 tient compte de l'article 45, paragraphe 2, a) de la directive 2013/32/UE et en assure la transposition.

Ce paragraphe 4 tient également compte de l'article 45, paragraphe 4 de la directive 2013/32/UE et en assure la transposition en ce que cet article 45.4 réfère à l'article 23, paragraphe 1er de la directive.

Art. 71

L'article 57/7/2 est la transposition de l'article 10.3, d) de la directive 2013/32/UE.

L'article 57/7/1 a trait à l'obtention d'informations en vue d'un examen approprié des demandes de protection internationale.

À l'article 57/7/2, également en vue d'un examen approprié des demandes de protection internationale, il est question de la possibilité de demander des conseils à des experts dans un domaine particulier.

L'article 10.3, d) de la directive 2013/32/UE est relatif à la possibilité de demander conseil à des experts sur des matières particulières.

Cette possibilité, concernant les demandes de protection internationale introduites à partir du 12 juin 2026, est couverte par l'article 34, paragraphe 3, deuxième phrase du règlement (UE) 2024/1348. Le nouvel article 57/7/2 ne concerne donc que les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026.

L'article 10.3, d) de la directive 2013/32/UE enjoint les États membres à veiller à ce que ce soit “le personnel chargé d'examiner les demandes et de prendre les décisions” qui ait cette possibilité. Au vu de l'organisation du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, et dès lors qu'il n'y a pas lieu de laisser, par principe, aux seules mains de ce personnel la possibilité de demander conseil à des experts et d'entamer seuls des démarches en ce sens, le nouvel article 57/7/2 réfère indistinctement au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, ceci incluant nécessairement

Staatlozen, dat noodzakelijkerwijs ook het personeel omvat dat de verzoeken behandelt en de beslissingen neemt.

In artikel 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU worden medische, culturele, religieuze, kindgerelateerde of gendergerelateerde kwesties als voorbeelden genoemd. Deze voorbeelden zijn opgenomen in het nieuwe artikel 57/7/2. Omwille van de uniformiteit tussen verzoeken ingediend vóór 12 juni 2026 die binnen het toepassingsgebied van het nieuwe artikel 57/7/2 vallen en verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 die binnen het toepassingsgebied van artikel 34, lid 3, tweede zin, van Verordening (EU) 2024/1348 vallen, zijn in het nieuwe artikel 57/7/2 – bij wijze van voorbeeld – ook de geestelijke gezondheidskwesties opgenomen die uitdrukkelijk worden genoemd in artikel 34, lid 3, tweede zin, van Verordening (EU) 2024/1348.

In de Franse versie van het nieuwe artikel 57/7/2 is de terminologie van artikel 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU niet letterlijk overgenomen. Zonder de reikwijdte van de omzetting van deze bepaling van de richtlijn te wijzigen, worden in de Franse versie de termen van artikel 34, lid 3, tweede zin, van Verordening (EU) 2024/1348 (van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend) gebruikt. De woorden “*le cas échéant*” in de Franse versie van Richtlijn 2013/32/EU worden dus niet letterlijk overgenomen. De Franse versie van artikel 57/7/2 gebruikt de termen “*chaque fois que cela est nécessaire*” uit de Franse versie van artikel 34, lid 3, tweede zin van Verordening (EU) 2024/1348. Afgezien van het feit dat deze termen een preciezere reikwijdte hebben, zijn zij consistent met de termen “*telkens wanneer dat nodig is*” of met de termen “*whenever necessary*” die worden gebruikt in de Nederlandse of Engelse versies, zowel in de respectieve versies van artikel 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU als in de respectieve versies van artikel 34, lid 3, tweede zin, van Verordening (EU) 2024/1348.

Het inwinnen van advies bij deskundigen gebeurt op initiatief van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en indien dit op basis van de gegevens in het dossier noodzakelijk blijkt.

Art. 72

In artikel 57/8/1 van de wet van 15 december 1980 worden 2 wijzigingen aangebracht.

De eerste wijziging is van terminologische aard en heeft betrekking op de toelichting bij artikel 65 met

le personnel chargé d'examiner les demandes et de prendre les décisions.

L'article 10.3, d) de la directive 2013/32/UE donne à titre d'exemples les questions médicales, culturelles, religieuses, ou celles liées aux enfants ou au genre. Ces exemples sont repris dans le nouvel article 57/7/2. Par souci d'uniformité entre les demandes introduites avant le 12 juin 2026 et entrant dans le champ d'application du nouvel article 57/7/2 et les demandes introduites à partir du 12 juin 2026 relevant du champ d'application de l'article 34, paragraphe 3, deuxième phrase du règlement (UE) 2024/1348, sont également reprises – à titres d'exemples – dans le nouvel article 57/7/2 les questions liées à la santé mentale citées expressément à l'article 34, paragraphe 3, deuxième phrase du règlement (UE) 2024/1348.

Dans sa version française, le nouvel article 57/7/2 ne reprend pas littéralement la terminologie de l'article 10, paragraphe 3, d) de la directive 2013/32/UE. Sans altérer la portée de la transposition de cette disposition de la directive, ce sont les termes utilisés à l'article 34, paragraphe 3, deuxième phrase du règlement (UE) 2024/1348 (disposition applicable aux demandes de protection internationale introduites à partir du 12 juin 2026) dans sa version française qui sont repris. Ainsi, les termes “*le cas échéant*” de la version française de la directive 2013/32/UE ne sont pas repris littéralement. La version française de l'article 57/7/2 utilisent les termes “*chaque fois que cela est nécessaire*” issus de la version française de l'article 34, paragraphe 3, deuxième phrase du règlement (UE) 2024/1348. Outre que ces termes ont une portée plus précise, ils sont en adéquation avec les termes “*telkens wanneer dat nodig is*” ou avec les termes “*whenever necessary*” utilisés dans les versions néerlandaise ou anglaise, à la fois dans les versions respectives de l'article 10, paragraphe 3, d) de la directive 2013/32/UE et dans les versions respectives de l'article 34, paragraphe 3, deuxième phrase du règlement (UE) 2024/1348.

Demander conseil à des experts se fait à l'initiative du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et si cela apparaît nécessaire au regard des éléments du dossier.

Art. 72

Deux modifications sont apportées à l'article 57/8/1 de la loi du 15 décembre 1980.

La première modification est de nature terminologique et est en lien avec le commentaire de l'article 65

betrekking tot de wijzigingen die zijn aangebracht in paragraaf 1 en 2, vierde lid, van artikel 57/6/7. Verder wordt er een verwijzing naar artikel 66 van Verordening (EU) 2024/1348 toegevoegd zodat dit artikel van toepassing is op verzoeken ingediend zowel voor 12 juni 2026 als vanaf 12 juni 2026. Dit blijkt ook uit artikel 57/11/1, § 2 van de wet.

De tweede wijziging voert in overeenstemming met Verordening 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming) een opslagbeperking in voor het Commissariaat-generaal. Zo dient het paspoort niet langer dan noodzakelijk te worden bewaard door het Commissariaat-generaal en kan dit door de betrokkene worden teruggevraagd wanneer het niet langer geldig is of zoals bepaald in artikel 72 van Verordening (EU) 2024/1348 voor het verstrijken van deze termijn wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven.

Rekening houdend met de opmerking in advies 78.750/4 van 5 februari 2026 van de Raad van State betreffende het ontworpen artikel 72 (tot wijziging van artikel 57/8/1), wordt het volgende gepreciseerd:

“Artikel 72 wijzigt het principe van inbewaargeving van het origineel paspoort door de erkende vluchteling niet. Deze verplichting werd ingevoerd door de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. De memorie van toelichting bij art. 57/8/1 (DOC. 54, 2548/001, p. 146) stelde hierover:

“Een erkend vluchteling kan immers in principe zijn geldig nationaal paspoort niet bijhouden, aangezien hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, niet meer wil invoeren uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging. Dit is eigen aan de definitie van vluchteling en wordt als dusdanig ook erkend door het UNHCR (zie UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, Geneva, december 2011, § 49: “once recognized, a refugee should not normally retain his national passport.”). Bovendien verplichten artikel 28 van de Conventie van Genève en artikel 25 van de Richtlijn 2011/95/EU de lidstaten om reisdocumenten te verstrekken aan erkende vluchtelingen. Een erkend vluchteling kan dus voor reizen buiten het grondgebied van de staat die hem als vluchteling heeft erkend, steeds een reisdocument voor vluchtelingen bekomen. Het model reisdocument in de bijlage bij de Conventie van Genève vermeldt zelf dat dit document de plaats kan vervullen van het nationaal paspoort.

In België kan het reisdocument voor vluchtelingen worden aangevraagd bij en uitgereikt door de provinciale paspoortdienst, waarvan de gemeente deel uitmaakt

concernant les modifications apportées au paragraphe 1er et au paragraphe 2, alinéa 4 de l'article 57/6/7. En outre, une référence à l'article 66 du règlement (UE) 2024/1348 est ajoutée afin que cet article s'applique aux demandes introduites tant avant le 12 juin 2026 qu'à partir du 12 juin 2026. Cela ressort également de l'article 57/11/1, § 2, de la loi.

La deuxième modification insère, conformément au règlement 2016/679 (règlement général sur la protection des données), une limitation à la conservation des données par le Commissariat général. Ainsi, le passeport ne doit pas être conservé plus longtemps que nécessaire par le Commissariat général et sa restitution peut être demandée par la personne concernée lorsqu'il n'est plus valable ou, comme stipulé à l'article 72 du règlement (UE) 2024/1348, avant l'expiration de ce délai lorsque la personne concernée a acquis la nationalité d'un État membre.

Tenant compte de l'observation dans l'avis 78.750/4 du 5 février 2026 du Conseil d'État concernant l'article 72 en projet (modifiant l'article 57/8/1), il est précisé ce qui suit:

“Artikel 72 wijzigt het principe van inbewaargeving van het origineel paspoort door de erkende vluchteling niet. Deze verplichting werd ingevoerd door de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. De memorie van toelichting bij art. 57/8/1 (DOC. 54, 2548/001, p. 146) stelde hierover:

“Een erkend vluchteling kan immers in principe zijn geldig nationaal paspoort niet bijhouden, aangezien hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, niet meer wil invoeren uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging. Dit is eigen aan de definitie van vluchteling en wordt als dusdanig ook erkend door het UNHCR (zie UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, Geneva, december 2011, § 49: “once recognized, a refugee should not normally retain his national passport.”). Bovendien verplichten artikel 28 van de Conventie van Genève en artikel 25 van de Richtlijn 2011/95/EU de lidstaten om reisdocumenten te verstrekken aan erkende vluchtelingen. Een erkend vluchteling kan dus voor reizen buiten het grondgebied van de staat die hem als vluchteling heeft erkend, steeds een reisdocument voor vluchtelingen bekomen. Het model reisdocument in de bijlage bij de Conventie van Genève vermeldt zelf dat dit document de plaats kan vervullen van het nationaal paspoort.

In België kan het reisdocument voor vluchtelingen worden aangevraagd bij en uitgereikt door de provinciale paspoortdienst, waarvan de gemeente deel uitmaakt

waar de betrokken vluchteling ingeschreven is in het bevolkingsregister (artikel 6 van het Ministerieel Besluit van 19 april 2014 aangaande de afgifte van paspoorten). Er is in beginsel dan ook geen reden voor een erkend vluchteling om zijn geldig nationaal paspoort bij te houden en/of hiervan gebruik van te maken.

Aangezien een nationaal paspoort eigendom is van de staat die het heeft uitgereikt en slechts ter beschikking wordt gesteld van de houder, gaat het om een tijdelijke inbewaargeving bij de Commissaris-generaal.

Een erkend vluchteling kan zijn paspoort terugvragen, mits gegronde reden. Een geldige reden zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de vluchteling het paspoort nodig heeft om te trouwen of om te reizen naar bepaalde landen die het reisdocument voor vluchtelingen niet erkennen. De niet teruggave van het nationaal paspoort aan de vreemdeling die de status van vluchteling heeft verkregen kan er in elk geval niet toe leiden dat er afbreuk wordt gedaan aan de status die hem is verleend.

Wat betreft de kritiek van de Raad van State in zijn advies nr. 61.399 werd als volgt geantwoord in de memorie van toelichting:

“Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt verduidelijkt dat inbewaargeving van het geldig nationaal paspoort niet geldt voor personen met de subsidiaire beschermingsstatus aangezien zij zich in een andere, niet vergelijkbare situatie bevinden. In tegenstelling tot personen met de vluchtelingenstatus, hebben personen met de subsidiaire beschermingsstatus immers in de meeste situaties geen problemen met de autoriteiten van hun land van herkomst, aangezien het reëel risico op ernstige schade niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door deze autoriteiten. Zij kunnen dus in principe steeds terecht bij hun nationale overheden om een nationaal paspoort te verkrijgen. Een uitzondering hierop is de situatie van personen met de subsidiaire beschermingsstatus die in de onmogelijkheid zijn om een nationaal paspoort te verkrijgen, wegens bijvoorbeeld de gebrekkige staatsstructuur (bijvoorbeeld Somalië). Zij kunnen in casu wel een beroep doen op de Belgische overheid om een reisdocument te bekomen.

Er kan in dit verband gewezen worden op de duidelijke, verschillende situaties voorzien in artikel 25 van Richtlijn 2011/95/EU, waar de lidstaten aan personen met de vluchtelingenstatus (25.1) verplicht een reisdocument moeten verstrekken, terwijl dit voor personen met de subsidiaire beschermingsstatus (25.2) slechts vereist is indien zij geen nationaal paspoort van hun autoriteiten kunnen verkrijgen. Gelet op dit onderscheid, is een verschil in behandeling gerechtvaardigd en is het niet aangewezen om het paspoort van personen met de

waar de betrokken vluchteling ingeschreven is in het bevolkingsregister (artikel 6 van het Ministerieel Besluit van 19 april 2014 aangaande de afgifte van paspoorten). Er is in beginsel dan ook geen reden voor een erkend vluchteling om zijn geldig nationaal paspoort bij te houden en/of hiervan gebruik van te maken.

Aangezien een nationaal paspoort eigendom is van de staat die het heeft uitgereikt en slechts ter beschikking wordt gesteld van de houder, gaat het om een tijdelijke inbewaargeving bij de Commissaris-generaal.

Een erkend vluchteling kan zijn paspoort terugvragen, mits gegronde reden. Een geldige reden zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de vluchteling het paspoort nodig heeft om te trouwen of om te reizen naar bepaalde landen die het reisdocument voor vluchtelingen niet erkennen. De niet teruggave van het nationaal paspoort aan de vreemdeling die de status van vluchteling heeft verkregen kan er in elk geval niet toe leiden dat er afbreuk wordt gedaan aan de status die hem is verleend.

Wat betreft de kritiek van de Raad van State in zijn advies nr. 61.399 werd als volgt geantwoord in de memorie van toelichting:

“Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt verduidelijkt dat inbewaargeving van het geldig nationaal paspoort niet geldt voor personen met de subsidiaire beschermingsstatus aangezien zij zich in een andere, niet vergelijkbare situatie bevinden. In tegenstelling tot personen met de vluchtelingenstatus, hebben personen met de subsidiaire beschermingsstatus immers in de meeste situaties geen problemen met de autoriteiten van hun land van herkomst, aangezien het reëel risico op ernstige schade niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door deze autoriteiten. Zij kunnen dus in principe steeds terecht bij hun nationale overheden om een nationaal paspoort te verkrijgen. Een uitzondering hierop is de situatie van personen met de subsidiaire beschermingsstatus die in de onmogelijkheid zijn om een nationaal paspoort te verkrijgen, wegens bijvoorbeeld de gebrekkige staatsstructuur (bijvoorbeeld Somalië). Zij kunnen in casu wel een beroep doen op de Belgische overheid om een reisdocument te bekomen.

Er kan in dit verband gewezen worden op de duidelijke, verschillende situaties voorzien in artikel 25 van Richtlijn 2011/95/EU, waar de lidstaten aan personen met de vluchtelingenstatus (25.1) verplicht een reisdocument moeten verstrekken, terwijl dit voor personen met de subsidiaire beschermingsstatus (25.2) slechts vereist is indien zij geen nationaal paspoort van hun autoriteiten kunnen verkrijgen. Gelet op dit onderscheid, is een verschil in behandeling gerechtvaardigd en is het niet aangewezen om het paspoort van personen

subsidiare beschermingsstatus in bewaring te nemen. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat het eventueel gebruik van het paspoort door een persoon met de subsidiare beschermingsstatus om terug te keren naar zijn land van herkomst een indicatie vormt dat er in zijn hoofde niet langer een reëel risico bestaat en dat bijgevolg aanleiding kan geven tot een heroverweging van het statuut. Zie in dit verband ook de meldingsplicht bij terugkeer voor erkende vluchtelingen en personen met de subsidiare beschermingsstatus bepaald in artikel 7.”

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 57/8/1 niet werd aangevochten voor het Grondwettelijk Hof en de bewaring conform de instructies van het Hof aangaande artikel 48/6, § 2 beperkt is tot de periode noodzakelijk voor het bereiken van het doeleinde. Zo mag een erkend vluchteling geen gebruik maken van zijn nationaal paspoort en kan hij in de plaats daarvan een vluchtelingenpaspoort aanvragen.

Het nieuwe derde lid van artikel 57/8/1 ten slotte voert in overeenstemming met Verordening 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming) en de naleving van de beginselen van doelbinding en opslagbeperking het principe in dat de betrokken het paspoort kan terugvragen:

— wanneer het paspoort niet langer geldig is: de betrokkene kan het paspoort dan niet meer gebruiken en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld;

— wanneer de betrokken het burgerschap van een lidstaat heeft verworven: de betrokkene is dan geen vluchteling meer en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld”.

Art. 73

Artikel 57/9 van de wet van 15 december 1980 dat de delegatie voor beslissingen en adviezen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevat, wordt gewijzigd:

— de verwijzing naar artikel 52/4 (weigeren van de vluchtelingenstatus omdat de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving of kan worden beschouwd als een gevaar voor de nationale veiligheid) wordt geschrapt. Deze bevoegdheid zit reeds vervat in artikel 57/6, § 1, 1° van de wet;

— er wordt een toevoeging gedaan wat betreft de adviesbevoegdheid in het nieuwe punt 14bis° van artikel 57/6, § 1, eerste lid (advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel

met de subsidiare beschermingsstatus in bewaring te nemen. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat het eventueel gebruik van het paspoort door een persoon met de subsidiare beschermingsstatus om terug te keren naar zijn land van herkomst een indicatie vormt dat er in zijn hoofde niet langer een reëel risico bestaat en dat bijgevolg aanleiding kan geven tot een heroverweging van het statuut. Zie in dit verband ook de meldingsplicht bij terugkeer voor erkende vluchtelingen en personen met de subsidiare beschermingsstatus bepaald in artikel 7.”

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 57/8/1 niet werd aangevochten voor het Grondwettelijk Hof en de bewaring conform de instructies van het Hof aangaande artikel 48/6, § 2 beperkt is tot de periode noodzakelijk voor het bereiken van het doeleinde. Zo mag een erkend vluchteling geen gebruik maken van zijn nationaal paspoort en kan hij in de plaats daarvan een vluchtelingenpaspoort aanvragen.

Het nieuwe derde lid van artikel 57/8/1 ten slotte voert in overeenstemming met Verordening 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming) en de naleving van de beginselen van doelbinding en opslagbeperking het principe in dat de betrokken het paspoort kan terugvragen:

— wanneer het paspoort niet langer geldig is: de betrokkene kan het paspoort dan niet meer gebruiken en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld;

— wanneer de betrokken het burgerschap van een lidstaat heeft verworven: de betrokkene is dan geen vluchteling meer en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld”.

Art. 73

L'article 57/9 de la loi du 15 décembre 1980, relatif à la délégation pour prendre des décisions et des avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, est modifié:

— la référence à l'article 52/4 (refus du statut de réfugié parce que l'étranger représente un danger pour la société ou peut être considéré comme un danger pour la sécurité nationale) est supprimée. Cette compétence relève déjà de l'article 57/6, § 1er, 1° de la loi;

— un ajout est fait concernant la compétence d'avis visée au nouvel 14bis° de l'article 57/6, § 1er, alinéa 1er (avis sur la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement lorsque la protection

wanneer internationale bescherming wordt geweigerd op grond van artikel 5, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1347);

— er wordt een toevoeging gedaan wat betreft punt 16° (advies betreffende de toelating tot verblijf wegens staatloosheid) van artikel 57/6, § 1, eerste lid;

— de verwijzing naar artikel 57/6/7, § 5 wordt geschrapt aangezien de paragraaf zelf wordt opgeheven. Bovendien ging het niet om een specifieke, aparte beslissingsbevoegdheid;

— toevoeging van artikel 57/6/5/1 dat de nieuwe beslissingen bevat waarbij een verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard;

— toevoeging van artikel 57/11/2. Dit artikel geeft de Commissaris-generaal de bevoegdheid om als beslissingsautoriteit alle beslissingen te nemen in uitvoering van de Verordeningen (EU) 2024/1347 en 2024/1348;

— toevoeging van artikel 57/11/7 dat de bevoegdheid bevat voor de Commissaris-generaal om verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 niet-ontvankelijk te verklaren;

— toevoeging van artikel 57/11/8 dat de bevoegdheid bevat voor de Commissaris-generaal om verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 kennelijk ongegrond te verklaren;

— toevoeging van artikel 57/11/10 dat de bevoegdheid bevat voor de Commissaris-generaal om te beslissen dat een verder onderzoek noodzakelijk is in het kader van een grensprocedure voor de verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026.

Art. 74 en 75

Artikel 74 voegt een nieuwe Afdeling IIB/S toe aan de Vreemdelingenwet, getiteld “Procedures in uitvoering van Verordening (EU) 2024/1348”.

Het nieuwe artikel 57/11/1 (ontwerpartikel 75) verduidelijkt dat deze afdeling van toepassing is op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026 en op de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026.

Voor deze procedures vormt Verordening (EU) 2024/1348 het toe te passen rechtskader, samen met

internationale est refusée sur la base de l'article 5, paragraphe 2, du règlement 2024/1347);

— un ajout est fait concernant le point 16° (avis concernant l'admission au séjour pour apatridie) de l'article 57/6, § 1er, alinéa 1er;

— la référence à l'article 57/6/7, § 5 est supprimée vu que le paragraphe lui-même est abrogé. En outre, il n'était pas question d'une compétence spécifique et en tant que telle;

— un ajout concernant l'article 57/6/5/1 relatif aux décisions déclarant une demande comme étant implicitement retirée;

— un ajout concernant l'article 57/11/2. Cet article donne au Commissaire général la compétence pour prendre toutes les décisions en exécution des règlements (UE) 2024/1347 et 2024/1348;

— un ajout concernant l'article 57/11/7, relatif à la compétence pour le Commissaire général de déclarer irrecevables des demandes introduites à partir du 12 juin 2026;

— un ajout concernant l'article 57/11/8, relatif à la compétence pour le Commissaire général de déclarer manifestement infondées des demandes introduites à partir du 12 juin 2026;

— un ajout concernant l'article 57/11/10, relatif à la compétence pour le Commissaire général de décider qu'un examen ultérieur est nécessaire dans le cadre de la procédure à la frontière pour les demandes introduites à partir du 12 juin 2026.

Art. 74 et 75

L'article 74 ajoute une nouvelle Section IIB/S à la loi du 15 décembre 1980, intitulée “Procedures en exécution du règlement (UE) 2024/1348”.

Le nouvel article 57/11/1 (article 75 en projet) précise que cette section s'applique à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026 et à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026.

Pour ces procédures, le règlement (UE) 2024/1348 constitue le cadre juridique applicable, conjointement

de uitvoeringsartikelen in de nieuwe Afdeling II*bis* van de Vreemdelingenwet.

Paragraaf 2 van artikel 57/11/1 geeft een opsomming van de wetsartikelen van de afdelingen I en II van hoofdstuk II van titel II van de Vreemdelingenwet die eigen zijn aan de Belgische asielprocedure en die niet uitdrukkelijk geregeld worden in Verordening (EU) 2024/1348. Deze artikelen zijn bijgevolg ook van toepassing op verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 en procedures tot intrekking van de internationale bescherming waarvoor het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen vanaf 12 juni 2026.

De suggestie van de Raad van State om paragraaf 2 te herzien omdat zij geen meerwaarde ziet in een lijst van artikelen die noodzakelijkerwijs van toepassing is op de betrokken procedures, wordt niet gevolgd.

Paragraaf 1 van artikel 57/11/1 van het ontwerp bepaalt het toepassingsgebied van de nieuwe afdeling II*bis* (zie *supra*). De betrokken procedures vallen echter niet uitsluitend onder deze afdeling II*bis*.

A contrario, de procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vóór 12 juni 2026 zijn ingediend en de procedures voor het intrekken van internationale bescherming wanneer het onderzoek met het oog op het intrekken van internationale bescherming vóór 12 juni 2026 is begonnen, vallen volledig onder de afdelingen I en II van hoofdstuk II van titel II.

Om redenen van rechtszekerheid is het bijgevolg noodzakelijk om duidelijk in de wet vast te leggen welke andere artikelen van de Vreemdelingenwet van toepassing zijn op de procedures die onder afdeling II*bis* vallen. Bovendien is het *a contrario* ook vereist om duidelijkheid te hebben over de artikelen van de Vreemdelingenwet die niet van toepassing zijn op de procedures die onder afdeling II*bis* vallen omdat ze een omzetting zijn van Richtlijn 2013/32/EU en enkel gelden voor asielprocedures met betrekking tot verzoeken ingediend vóór 12 juni 2026 en op intrekkingprocedures met een onderzoek begonnen vóór 12 juni 2026.

De volgende artikelen van de afdelingen I en II van hoofdstuk II van titel II zijn wel van toepassing op verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026:

Artikel 48/6: bewaring originele documenten van verzoeker en vertaling van de door verzoeker neergelegde stukken. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met enerzijds artikel 9, tweede lid, f) van Verordening (EU) 2024/1348 en artikel 4, lid 2, b) van Verordening

avec les dispositions d'exécution figurant dans la nouvelle section II*bis* de la loi sur les étrangers.

Le paragraphe 2 de l'article 57/11/1 énumère les articles des sections I et II du chapitre II du titre II de la loi sur les étrangers qui sont propres à la procédure d'asile belge et qui ne sont pas expressément régis par le règlement (UE) 2024/1348. Ces articles s'appliquent donc également aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026 et aux procédures de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026.

La suggestion du Conseil d'État de revoir le paragraphe 2, car il n'aperçoit pas la plus-value d'une liste de dispositions qui s'appliquent nécessairement aux procédures concernées, n'est pas suivie.

Le paragraphe 1er de l'article 57/11/1 en projet détermine le champ d'application de la nouvelle section II*bis* (voir *supra*). Mais les procédures concernées ne relèvent pas exclusivement de cette section II*bis*.

À contrario, les procédures d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites avant le 12 juin 2026 et les procédures de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé avant le 12 juin 2026 relèvent entièrement des sections I et II du chapitre II du titre II.

Pour des raisons de sécurité juridique, il est donc nécessaire d'indiquer clairement dans la loi quels autres articles de la loi sur les étrangers s'appliquent aux procédures relevant de la section II*bis*. En outre, il est également nécessaire, *a contrario*, d'avoir une vue claire sur les articles de la loi sur les étrangers qui ne s'appliquent pas aux procédures relevant de la section II*bis*, car ils transposent la directive 2013/32/UE et ne s'appliquent qu'aux procédures d'asile relatives aux demandes introduites avant le 12 juin 2026 et aux procédures de retrait dont l'examen a débuté avant le 12 juin 2026.

Les articles suivants des sections I et II du chapitre II du titre II s'appliquent aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026:

Article 48/6: conservation des documents originaux du demandeur et traduction des pièces déposées par le demandeur. Ces dispositions sont conformes, d'une part, à l'article 9, paragraphe 2, f) du règlement (UE) 2024/1348 et à l'article 4, paragraphe 2, b) du règlement

(EU) 2024/1347 en anderzijds artikel 34, vierde lid van Verordening (EU) 2024/1348.

Artikelen 49 en 49/2: betreffende het verblijf van de erkend vluchteling of subsidiaire bescherming. Deze artikelen blijven van toepassing ook op de verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026. Dit vormt bijgevolg de uitvoering van de relevante bepalingen van Verordening (EU) 2024/1347.

Artikel 49/3/1: recht om te blijven en het principe van non-refoulement. Het recht om te blijven tijdens de administratieve procedure wordt ook geregeld in artikel 10 Verordening (EU) 2024/1348. Het algemene principe blijft in de wet behouden.

Artikelen 50, 50/1 en 50/2 blijven eveneens van toepassing, aangezien in deze artikelen de bevoegde dienst voor het doen, registreren en indienen van het verzoek worden aangeduid. Het geeft uitvoering aan artikelen 26, 27, 28 en 29 Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 51/2: woonplaatskeuze en kennisgevingen. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met artikel 9, derde lid van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt dat de lidstaten de wijze van kennisgeving aan de verzoeker bepalen.

Artikel 51/3*bis*: veiligheidsfoullering van de verzoeker. Artikel 9, lid 5 Verordening (EU) 2024/1348 duidt dit aan als een nationale bevoegdheid.

Artikel 51/4: taal van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. Het gaat om een nationale organisatorische bepaling.

Artikel 51/5 tot 51/7: onderzoek bevoegde lidstaat. Deze artikelen geven uitvoering aan de bepalingen van Verordening (EU) 2024/1351.

Artikel 51/9: invloed van de tijdelijke bescherming op de procedure internationale bescherming. Deze bepaling is een omzetting van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, en blijft gelden ook na de implementatie van het pact.

Artikel 51/10: verklaring bij de minister. Dit is een louter nationaalrechtelijke regeling die blijft bestaan voor verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026.

(UE) 2024/1347 et, d'autre part, à l'article 34, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348.

Articles 49 et 49/2: concernant le séjour du réfugié reconnu ou bénéficiant d'une protection subsidiaire. Ces articles restent applicables également aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Il s'agit donc de la mise en œuvre des dispositions pertinentes du règlement (UE) 2024/1347.

Article 49/3/1: droit de rester et principe de non-refoulement. Le droit de rester pendant la procédure administrative est également régi par l'article 10 du règlement (UE) 2024/1348.

Les articles 50, 50/1 et 50/2 restent également applicables, puisque ces articles désignent le service compétent pour effectuer, enregistrer et introduire la demande. Il met en œuvre les articles 26, 27, 28 et 29 du règlement (UE) 2024/1348.

Article 51/2: élection de domicile et notifications. Ces dispositions sont conformes à l'article 9, paragraphe 3 du règlement (UE) 2024/1348 qui dispose que les États membres définissent la méthode de communication au demandeur.

Article 51/3*bis*: fouille de sécurité du demandeur. L'article 9, paragraphe 5, du règlement (UE) 2024/1348 indique qu'il s'agit d'une compétence nationale.

Article 51/4: langue de l'examen de la demande de protection internationale. Il s'agit d'une disposition organisationnelle nationale.

Articles 51/5 à 51/7: examen de l'État membre compétent. Ces articles mettent en œuvre les dispositions du règlement (UE) 2024/1351.

Article 51/9: influence de la protection temporaire sur la procédure de protection internationale. Cette disposition transpose la directive 2001/55/CE du conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, et reste applicable aussi après la mise en œuvre du pacte.

Article 51/10: déclaration auprès du ministre. Il s'agit d'une disposition entièrement nationale qui restera en vigueur pour les demandes introduites à partir du 12 juin 2026.

Artikel 52/4, eerste lid: overmaken van elementen door de minister of zijn gemachtigde aan de Commissaris-generaal. Het gaat om een nationale organisatorische bepaling.

Artikel 57/1, § 3, eerste lid: omstandigheden van het gehoor van de minderjarige vreemdeling worden bepaald door de Koning. Het gaat om een nationale organisatorische bepaling.

Artikel 57/5ter, § 1, tweede en derde lid: omstandigheden van het persoonlijk onderhoud worden bepaald door de Koning; inschakelen van het personeel van een andere instantie om het persoonlijk onderhoud af te nemen op initiatief van de minister met instemming van de Commissaris-generaal. Het gaat om nationale organisatorische bepalingen.

Artikel 57/5quater: regeling notities persoonlijk onderhoud en toegang. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 57/5quinquies, § 2: toegang tot de opname van het persoonlijk onderhoud. Deze bepaling is in overeenstemming met artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 57/5sexies, §§ 2 tot 4: regeling persoonlijk onderhoud via videoconferentie. Deze bepaling is in overeenstemming met artikel 13, lid 10 van Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 57/6, § 1, eerste lid, 9° tot 14bis°: adviesbevoegdheid Commissaris-generaal over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel. Het gaat om een nationale organisatorische bepaling.

Artikel 57/6, § 2, 1°, 2° en 3°: toepassing van verplichte voorrangsgronden wanneer 1) de verzoeker zich in een welbepaalde plaats bevindt zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 of 74/9, §§ 2 en 3 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68; 2) de verzoeker zich bevindt in een strafrechtelijke instelling; 3) de minister of zijn gemachtigde de Commissaris-generaal verzoekt om het verzoek om internationale bescherming van de betrokkene bij voorrang te behandelen. Deze bepaling is in overeenstemming met artikel 34, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1348 dat een niet-exhaustieve lijst van facultatieve voorrangsgronden bevat. Dit kan worden afgeleid uit de bewoordingen "met name" die wijzen op een exemplarische opsomming. Voor verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 gelden dus de facultatieve voorrangsgronden opgesomd in artikel 34, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, naast de

Article 52/4, alinéa 1er: transmission d'éléments par le ministre ou son délégué au Commissaire général. Il s'agit d'une disposition organisationnelle nationale.

Article 57/1, § 3, alinéa 1er: les conditions dans lesquelles le mineur étranger est entendu sont déterminées par le Roi. Il s'agit d'une disposition organisationnelle nationale.

Article 57/5ter, § 1er, alinéas 2 et 3: les conditions dans lesquelles se déroule l'entretien personnel sont déterminées par le Roi; affectation du personnel d'une autre instance à la conduite de l'entretien personnel à l'initiative du ministre avec l'accord du Commissaire général. Il s'agit de dispositions organisationnelles nationales.

Article 57/5quater: disposition relative aux notes de l'entretien personnel et à l'accès à celles-ci. Ces dispositions sont en conformité avec l'article 14 du règlement (UE) 2024/1348.

Article 57/5quinquies, § 2: accès à l'enregistrement de l'entretien personnel. Cette disposition est en conformité avec l'article 14 du règlement (UE) 2024/1348.

Article 57/5sexies, §§ 2 à 4: disposition relative à l'entretien personnel par vidéoconférence. Cette disposition est en conformité avec l'article 13, paragraphe 10 du règlement (UE) 2024/1348.

Article 57/6, § 1er, alinéa 1er, 9° à 14bis°: compétence d'avis du Commissaire général sur la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement. Il s'agit de dispositions organisationnelles nationales.

Article 57/6, § 2, 1°, 2° et 3°: application des motifs de traitement prioritaire obligatoires lorsque 1) le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8, § 1er ou 74/9, §§ 2 et 3 ou fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68; 2) le demandeur se trouve dans un établissement pénitentiaire; 3) le ministre ou son délégué demande au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de traiter en priorité la demande de protection internationale de l'intéressé. Cette disposition est en conformité avec l'article 34, paragraphe 5 du règlement (UE) 2024/1348, qui porte une liste non exhaustive de motifs de traitement prioritaire facultatifs. Cela peut être déduit des termes "en particulier", qui renvoient à une énumération non exhaustive. Pour les demandes introduites à partir du 12 juin 2026, les motifs de traitement prioritaire facultatifs énumérés à l'article 34, paragraphe 4 du règlement (UE)

verplichte voorgangsgronden opgesomd in artikel 57/6, § 2, 1°, 2° en 3° van de wet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4°: niet-ontvankelijkheidsgrond omdat de verzoeker een onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 57/6/2, §§ 1, eerste lid en 2: overmaken van het volgend verzoek door de minister of zijn gemachtigde aan de Commissaris-generaal, het nemen van een beslissing van (niet-) ontvankelijkheid met het oog op het verlenen van opvang en de adviesbevoegdheid van de Commissaris-generaal over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel. Het gaat om nationale organisatorische bepalingen.

Artikel 57/6/7/1: procedureregels inzake heroverweging internationale bescherming. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met artikel 66 van Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 57/7: onderzoeksmaatregelen door de Commissaris-generaal. Het gaat om nationale organisatorische bepalingen.

Artikel 57/7/1, § 2: informatie en bronvermelding in het dossier van de verzoeker om internationale bescherming. Het is een principiële bepaling die van toepassing is op verzoeken ingediend zowel voor als vanaf 12 juni 2026.

Artikel 57/8: kennisgevingen door de Commissaris-generaal. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met artikel 9, derde lid van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt dat de lidstaten de wijze van kennisgeving aan de verzoeker bepalen.

Artikel 57/8/1: bewaring nationaal paspoort van een erkend vluchteling door de Commissaris-generaal. Het betreft een nationale organisatorische bepaling.

Artikel 57/9: delegatie bevoegdheden Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het betreft een nationale organisatorische bepaling.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de organieke bepalingen opgenomen in titel II, hoofdstuk II, afdeling II van de Vreemdelingenwet (Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en meer specifiek de artikelen 57/2 tot 57/5b/s) en afdeling IV (Aanvullende bepalingen en meer specifiek de artikelen 57/24 tot 57/28/1) te allen tijde gelden en dus ook voor verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026 die onder Verordening (EU) 2024/1348 vallen.

2024/1348 s'appliquent donc, en plus des motifs de traitement prioritaire obligatoires énumérés à l'article 57/6, § 2, 1°, 2° et 3° de la loi.

Article 57/6, § 3, alinéa 1er, 4°: motif d'irrecevabilité parce que le requérant est ressortissant d'un État membre de l'Union européenne.

Article 57/6/2, §§ 1er, alinéa 1er et 2: transmission de la demande ultérieure par le ministre ou son délégué au Commissaire général, prise d'une décision de recevabilité ou d'irrecevabilité en vue de l'octroi de l'accueil et compétence d'avis du Commissaire général sur la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement. Il s'agit de dispositions organisationnelles nationales.

Article 57/6/7/1: règles de procédure en matière de réexamen de la protection internationale. Ces dispositions sont en conformité avec l'article 66 du règlement (UE) 2024/1348.

Article 57/7: mesures d'instruction par le Commissaire général. Il s'agit d'une disposition organisationnelle nationale.

Article 57/7/1, § 2: informations et mention des sources dans le dossier du demandeur de protection internationale. Il s'agit d'une disposition de principe d'application aux demandes introduites tant avant qu'à partir du 12 juin 2026.

Article 57/8: notifications par le Commissaire général. Ces dispositions sont en conformité avec l'article 9, paragraphe 3 du règlement (UE) 2024/1348 qui dispose que les États membres définissent la méthode de communication au demandeur.

Article 57/8/1: conservation par le Commissaire général du passeport national d'un réfugié reconnu. Il s'agit d'une disposition organisationnelle nationale.

Article 57/9: délégation de compétences du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Il s'agit d'une disposition organisationnelle nationale.

Par souci d'exhaustivité, il convient de noter que les dispositions organiques figurant au titre II, chapitre II, section II de la loi sur les étrangers (Du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, et plus spécifiquement les articles 57/2 à 57/5b/s) et section IV (Dispositions complémentaires, et plus spécifiquement les articles 57/24 à 57/28/1) s'appliquent à tout moment et donc également aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026 qui relèvent du règlement (UE) 2024/1348.

Art. 76

Het nieuwe art. 57/11/2 is de uitvoering van artikel 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348 en duidt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan als beslissingsautoriteit die belast wordt met de uitoefening van de taken en bevoegdheden die voortvloeien uit die Verordening en Verordening (EU) 2024/1347.

Het betreft op grond van artikel 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348 met name, het:

- a) ontvangen en behandelen van verzoeken om internationale bescherming;
- b) beslissingen nemen over verzoeken om internationale bescherming;
- c) beslissingen nemen over de intrekking van internationale bescherming.

Het gaat om de huidige bevoegdheden van de Commissaris-generaal om tijdens de administratieve procedure als enige bevoegde autoriteit de verzoeken om internationale bescherming te onderzoeken, een beslissing te nemen over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming en een beslissing te nemen over de intrekking van internationale bescherming.

Daarnaast belast artikel 4, lid 1, a) van Verordening (EU) 2024/1348 de beslissingsautoriteit uitdrukkelijk met de taak om verzoeken om internationale bescherming te ontvangen.

Ingevolge artikel 25 van Verordening (EU) 2024/1348 is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als beslissingsautoriteit voortaan ook bevoegd voor de leeftijdsbeoordeling van minderjarige verzoekers om internationale bescherming. Deze bevoegdheid komt dus niet langer toe aan de Dienst Voogdij zoals vastgelegd in de Programmawet van 24 december 2002.

Art. 77

In de Vreemdelingenwet wordt een nieuw artikel 57/11/3 ingevoegd.

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 20, eerste lid, van Verordening (EU) 2024/1348 en meer specifiek de laatste zin van dit lid.

Art. 76

Le nouvel article 57/11/2 assure l'exécution de l'article 4, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348 et désigne le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides comme autorité responsable de la détermination chargée d'accomplir les tâches qui lui sont confiées en vertu de ce règlement et du règlement (UE) 2024/1347.

Il s'agit en particulier, en vertu de l'article 4, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, de:

- a) recevoir et examiner les demandes de protection internationale;
- b) b) prendre des décisions sur les demandes de protection internationale;
- c) prendre des décisions sur le retrait d'une protection internationale.

Il s'agit des compétences actuelles du Commissaire général en tant qu'unique autorité compétente pour examiner les demandes de protection internationale, prendre une décision sur la recevabilité et le bien-fondé d'une demande de protection internationale et prendre une décision sur le retrait d'une protection internationale, au cours de la procédure administrative.

En outre, l'article 4, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1348 charge expressément l'autorité responsable de la détermination d'accomplir la tâche de recevoir les demandes de protection internationale.

En vertu de l'article 25 du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, en tant qu'autorité responsable de la détermination, est désormais également compétent pour l'évaluation de l'âge des demandeurs mineurs de protection internationale. Cette compétence n'incombe donc plus au Service des Tutelles comme le prévoit la loi-programme du 24 décembre 2002.

Art. 77

Un nouvel article 57/11/3 est inséré dans la loi sur les étrangers.

Le paragraphe 1er assure l'exécution de l'article 20, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348 et plus précisément de la dernière phrase de ce paragraphe.

Uit deze bepaling van Verordening (EU) 2024/1348 volgt dat wanneer een andere bevoegde autoriteit dan de beslissingsautoriteit heeft beoordeeld of een verzoeker bijzondere procedurele waarborgen behoeft, die beoordeling beschikbaar kan worden gesteld en de resultaten ervan aan de beslissingsautoriteit kunnen worden toegezonden, mits de verzoeker daarmee instemt, voor zover het nationale recht dat voorschrijft. De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 57/11/3 heeft tot doel een dergelijke beschikbaarstelling en toezending mogelijk te maken, mits de verzoeker daarmee instemt.

Men kan bijvoorbeeld denken aan een dergelijke beoordeling door de Dienst Vreemdelingenzaken of een dergelijke beoordeling die deel uitmaakt van de beoordeling van de bijzondere opvangbehoeften als bedoeld in artikel 25 van Richtlijn (EU) 2024/1346. Deze mogelijkheid wordt uitdrukkelijk genoemd in artikel 20, lid 1, tweede zin, van Verordening (EU) 2024/1348.

Paragraaf 2 maakt de vragenlijst over bijzondere procedurele noden waarin artikel 48/9, § 1, voorziet voor verzoeken die vóór 12 juni 2026 zijn ingediend, van toepassing op verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend.

Art. 78

Dit artikel voegt een nieuw artikel 57/11/4 in dat bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde de bevoegde instantie is voor de toepassing van artikel 25, lid 7 Verordening (EU) 2024/1348, namelijk het erkennen van de leeftijdsbepaling die werd uitgevoerd in een andere lidstaat indien die overeenkomstig het Unierecht is verricht.

Art. 79

In de Vreemdelingenwet wordt een nieuw artikel 57/11/5 ingevoegd.

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 35, achtste lid, van Verordening (EU) 2024/1348.

Artikel 35 van Verordening (EU) 2024/1348 heeft betrekking op de duur van de behandeling van verzoeken om internationale bescherming. Deze bepaling stelt de termijn vast waarbinnen de behandelingsprocedure moet zijn afgerond.

Deze termijn van orde varieert naargelang het een onderzoek betreft om vast te stellen of een verzoek niet-ontvankelijk is (artikel 35, lid 1), een onderzoek in

Il ressort de cette disposition du règlement (UE) 2024/1348 que lorsqu'une autre autorité compétente que l'autorité responsable de la détermination a évalué si un demandeur a besoin de garanties procédurales spéciales, cette évaluation peut être mise à disposition et ses résultats peuvent être transmis à l'autorité responsable de la détermination, sous réserve du consentement du demandeur, pour autant que le droit national l'exige. L'objectif du premier paragraphe du nouvel article 57/11/3 est de permettre cette mise à disposition et cette transmission, sous réserve du consentement du demandeur.

On peut par exemple penser à telle évaluation effectuée par l'Office des Étrangers ou à une telle évaluation intégrée à l'évaluation des besoins particuliers en matière d'accueil prévue à l'article 25 de la directive (UE) 2024/1346. Cette éventualité est expressément visée à la deuxième phrase de l'article 20, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348.

Le paragraphe 2 rend applicable aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026 la pratique du questionnaire relatif aux besoins procéduraux spéciaux telle qu'elle est prévue à l'article 48/9, § 1er en ce qui concerne les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026.

Art. 78

Cet article ajoute un nouvel article 57/11/4 qui stipule que le ministre ou son délégué est l'autorité compétente pour l'application de l'article 25, paragraphe 7, du règlement (UE) 2024/1348, à savoir la reconnaissance de la détermination de l'âge effectuée dans un autre État membre si celle-ci a été effectuée conformément au droit de l'Union.

Art. 79

Un nouvel article 57/11/5 est inséré dans la loi sur les étrangers.

Cet article assure l'exécution de l'article 35, paragraphe 8 du règlement (UE) 2024/1348.

L'article 35 du règlement (UE) 2024/1348 est relatif à la durée de l'examen des demandes de protection internationale. Cette disposition fixe le délai endéans lequel la procédure d'examen doit être conclue.

Ce délai d'ordre, varie selon qu'il s'agit d'un examen effectué afin de déterminer si une demande est irrecevable (article 35, paragraphe 1er), d'un examen dans le

het kader van een versnelde behandelingsprocedure (artikel 35, lid 3) of een onderzoek in het kader van een procedure ten gronde die niet wordt versneld (artikel 35, lid 4).

De mogelijkheden om de termijnen te verlengen worden genoemd in artikel 35, leden 2 en 5, van Verordening (EU) 2024/1348 en de mogelijkheid om de afronding van de procedure van het onderzoek ten gronde uit te stellen wordt genoemd in artikel 35, lid 7.

Artikel 35, lid 8, bepaalt dat de lidstaten “termijnen vaststellen voor de afronding van de behandelingsprocedure indien een rechterlijke instantie de beslissing van de beslissingsautoriteit vernietigt en de zaak terugverwijst. Die termijnen moeten korter zijn dan de in dit artikel vastgestelde termijnen”.

Het nieuwe artikel 57/11/5 stelt de termijnen vast waarbinnen de behandelingsprocedure wordt afgerond door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nadat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door de Commissaris-generaal genomen beslissing heeft vernietigd.

Deze termijnen worden vastgesteld rekening houdend met het feit dat ze korter moeten zijn dan de aanvankelijke termijnen, maar ook redelijk voor de Commissaris-generaal.

De vernietiging van een beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heropent de behandeling van het verzoek om internationale bescherming in zijn geheel en het onderzoek door het Commissariaat-generaal wordt heropend. Naast de tijd die nodig is om te analyseren welk gevolg moet worden gegeven aan een vernietigingsarrest, kan het onderzoek dat door het Commissariaat-generaal moet worden uitgevoerd verschillende vormen aannemen. Een nieuw persoonlijk onderhoud kan noodzakelijk zijn, met alle waarborgen, waaronder de naleving van een minimumtermijn voor de oproeping voor het onderhoud. Het kan ook nodig zijn om nadere informatie in te winnen, wat enige tijd in beslag kan nemen. Dit zijn gebruikelijke voorbeelden van gevolgen van een vernietigingsarrest en deze zullen zeker de duur van een behandelingsprocedure verlengen na de vernietiging van een eerdere beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De in lid 1 vastgestelde termijnen houden rekening met het bovenstaande en zijn korter dan de basistermijnen.

Deze termijnen gaan in op het moment dat de Commissaris-generaal van de Raad het vernietigingsarrest van zijn eerdere beslissing ontvangt.

cadre d'une procédure d'examen accélérée (article 35, paragraphe 3) ou d'un examen dans le cadre d'une procédure au fond qui n'est pas accélérée (article 35, paragraphe 4).

Les possibilités de prolonger les délais sont visées aux paragraphes 2 et 5 de l'article 35 du règlement (UE) 2024/1348 et la possibilité de reporter la conclusion de la procédure d'examen au fond est visée au paragraphe 7.

L'article 35, paragraphe 8 impose aux États membres de fixer “des délais pour la conclusion de la procédure d'examen dans les cas où une juridiction annule la décision prise par l'autorité responsable de la détermination et renvoie l'affaire. Ces délais sont plus courts que les délais prévus au présent article”.

Le nouvel article 57/11/5 fixe les délais dans lesquels la procédure d'examen est conclue par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides après que le Conseil du contentieux des étrangers a annulé la décision précédemment prise par le Commissaire général.

La fixation de ces délais tient compte du fait que ces délais doivent être inférieurs aux délais initiaux mais doivent également être raisonnables pour le Commissaire général.

L'annulation d'une décision du Commissaire général par le Conseil du Contentieux des étrangers rouvre l'examen de la demande de protection internationale dans sa totalité et l'instruction par le Commissariat général est rouverte. Outre le temps nécessaire à l'analyse en tant que telle des suites à donner à un arrêt d'annulation, l'instruction à mener par le Commissariat général peut prendre plusieurs formes. Un nouvel entretien personnel peut s'avérer nécessaire, entretien personnel entouré de toutes les garanties dont le respect d'un délai minimum de convocation à cet entretien. Des recherches d'informations peuvent s'avérer indispensables, recherches qui peuvent prendre un certain temps. Ce sont des exemples courants de suites à donner à un arrêt d'annulation et qui sont certainement de nature à étirer la durée d'une procédure d'examen suite à l'annulation d'une décision précédente du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides par le Conseil du contentieux des étrangers.

Les délais fixés au paragraphe 1er tiennent compte de ce qui précède et sont plus courts que les délais de base.

Ces délais commencent à courir à la réception par le Commissaire général de l'arrêt du Conseil annulant sa décision précédente.

Lid 2 bepaalt dat de mogelijkheid tot verlenging van de basistermijnen en de mogelijkheid tot uitstel van de afsluiting van de behandelingsprocedure ten gronde van toepassing zijn op de in lid 1 vastgestelde termijnen.

Deze mogelijke verlengingen en uitstel gelden op dezelfde wijze als voor de basistermijnen.

Deze mogelijke verlengingen en uitstellen worden gerechtvaardigd door de contextuele onmogelijkheid om de behandelingsprocedure binnen een bepaalde termijn af te ronden, door de complexiteit van de betrokken feitelijke of juridische kwesties, door het feit dat de verzoeker zijn verplichtingen niet is nagekomen of door een onzekere situatie in het land van herkomst van de verzoeker die als tijdelijk wordt beschouwd. Deze omstandigheden kunnen van invloed zijn op elke behandelingsprocedure, of het nu gaat om een eerste procedure gevoerd door het Commissariaat-generaal of een onderzoeksprocedure na annulatie door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het is derhalve niet nodig de maximumtermijnen waarbinnen een behandelingsprocedure na een annulatie moet worden uitgevoerd, aan te passen.

Art. 80

Dit artikel voegt een nieuw artikel 57/11/6 in. In dit artikel wordt de bevoegdheid tot het nemen van het bevel om het grondgebied te verlaten of de terugdrijvingsmaatregel toegekend aan de minister of zijn gemachtigde in toepassing van artikel 37 Verordening (EU) 2024/1348.

Het besluit dat volgt op de beslissing inzake internationale bescherming op nationaal niveau kan twee vormen aannemen, zijnde enerzijds het bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van vreemdelingen die zich op het grondgebied bevinden, en anderzijds de maatregel tot terugdrijving ten aanzien van vreemdelingen die zich aan de grens bevindt, na afloop van een asielgrensprocedure.

Net zoals artikel 37 Verordening (EU) 2024/1348 bepaalt, wordt geen nieuw bevel om het grondgebied te verlaten of terugdrijvingsmaatregel genomen indien er reeds een werd betekend voordat het verzoek om internationale bescherming werd gedaan.

Art. 81

Een nieuw artikel 57/11/7 geeft uitvoering aan artikel 38, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348 en bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek niet-ontvankelijk kan

Le paragraphe 2 stipule que les possibilités de prolongation des délais de base et la possibilité de report de la conclusion de la procédure d'examen au fond s'appliquent aux délais fixés au paragraphe 1er.

Ces possibles prolongations et report s'appliquent de la même façon qu'aux délais de base.

Ces possibilités de prolongation et de report se justifient par une impossibilité contextuelle à conclure la procédure d'examen dans un délai fixé, par la complexité des questions factuelles ou juridiques en jeu, par le non-respect par le demandeur de ses obligations ou par une situation incertaine censée être temporaire dans le pays d'origine du demandeur. Ces circonstances peuvent affecter indistinctement toute procédure d'examen, qu'il s'agisse d'une procédure initiale menée par le Commissariat général ou une procédure d'examen suite à une annulation par le Conseil du contentieux des étrangers. Il n'y a donc pas lieu de moduler les délais maximaux endéans lesquels une procédure d'examen suite à une annulation doit être menée.

Art. 80

Cet article ajoute un nouvel article 57/11/6. Cet article attribue au ministre ou à son délégué le pouvoir de prendre l'ordre de quitter le territoire ou la mesure de refoulement en application de l'article 37 règlement (UE) 2024/1348.

La décision qui suit la décision en matière de protection internationale au niveau national peut prendre deux formes, à savoir, d'une part, l'ordre de quitter le territoire à l'égard des étrangers qui se trouvent sur le territoire et, d'autre part, la mesure de refoulement à l'égard des étrangers qui se trouvent à la frontière, à l'issue d'une procédure d'asile à la frontière.

Conformément à l'article 37 du règlement (UE) 2024/1348, aucune nouvelle décision de quitter le territoire ou mesure de refoulement n'est prise si une telle décision a déjà été signifiée avant l'introduction de la demande de protection internationale.

Art. 81

Un nouvel article 57/11/7 porte exécution de l'article 38, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348 et dispose que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer une demande irrecevable lorsque l'un des

verklaren wanneer één van de in artikel 38, eerste lid van die Verordening vermelde facultatieve gronden van toepassing is.

Er wordt herhaald dat de Commissaris-generaal daarnaast op grond van artikel 57/11/1, § 2 ook bevoegd is om het verzoek van een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij de betrokkene elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade.

Naast deze facultatieve gronden, bepaalt artikel 38, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348 dat de beslissingsautoriteit verplicht wordt een volgend verzoek af te wijzen als niet-ontvankelijk indien er geen nieuwe relevante elementen als bedoeld in artikel 55, leden 3 en 5, naar voren zijn gekomen of door de verzoeker zijn voorgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij of zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 of in verband met de eerder toegepaste grond voor niet-ontvankelijkheid.

Art. 82

Een nieuw artikel 57/11/8 geeft uitvoering aan artikel 39, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348 en bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een ongegrond verzoek kennelijk ongegrond kan verklaren als op het tijdstip van afronding van de behandeling één van de gevallen als bedoeld in artikel 42, lid 1 van die Verordening van toepassing is. Het betreft de gronden voor toepassing van de versnelde behandelingsprocedure in hoofde van verzoekers. Deze bepaling is niet van toepassing op niet-begeleide minderjarigen.

Art. 83

Artikel 41, lid 4, van Verordening (EU) 2024/1348, betreffende de impliciete intrekking van verzoeken om internationale bescherming, bepaalt dat “de bevoegde autoriteit de procedure kan schorsen om de verzoeker de mogelijkheid te bieden nalatigheden of handelingen als vermeld in lid 1 te rechtvaardigen of recht te zetten voordat een beslissing wordt genomen om het verzoek als impliciet ingetrokken te verklaren”.

Deze mogelijkheid tot “opschorting van de procedure”, als waarborg, vereist geen uitvoeringsmaatregelen van de lidstaten.

Zonder afbreuk te doen aan deze mogelijkheid, die in algemene termen is geformuleerd in Verordening (EU)

motifs facultatifs visés à l'article 38, paragraphe 1er dudit règlement est d'application.

Il est rappelé que le Commissaire général est également compétent, en vertu de l'article 57/11/1, § 2, pour déclarer irrecevable la demande d'un ressortissant d'un État membre de l'Union européenne, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il sera exposé à une persécution ou une atteinte grave dans cet État membre.

Outre ces motifs facultatifs, l'article 38, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1348 dispose que l'autorité responsable de la détermination est tenue de rejeter comme irrecevable une demande ultérieure si n'apparaît ou n'est présenté par le demandeur aucun élément pertinent nouveau comme visé à l'article 55, paragraphes 3 et 5, relatif à l'examen visant à déterminer si le demandeur remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale conformément au règlement (UE) 2024/1347, ou relatif au motif d'irrecevabilité invoqué antérieurement.

Art. 82

Un nouvel article 57/11/8 porte exécution de l'article 39, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348 et dispose que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer une demande manifestement infondée si, au moment de la conclusion de l'examen, l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er de ce règlement est applicable. Il s'agit des motifs justifiant l'application de la procédure accélérée à l'égard des demandeurs. Cette disposition ne s'applique pas aux mineurs non accompagnés.

Art. 83

L'article 41, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, relatif aux retraits implicites de la demande de protection internationale, dispose que “[l']autorité compétente peut suspendre la procédure afin de donner au demandeur la possibilité de justifier ou de rectifier des omissions ou des actions visées au paragraphe 1 avant qu'une décision déclarant la demande comme étant implicitement retirée ne soit prise”.

Cette possibilité de “suspension de la procédure”, en tant que garantie, n'appelle pas de mesures d'exécution de la part des États membres.

Sans préjudice de cette possibilité formulée de manière générale par le règlement (UE) 2024/1348, le nouvel

2024/1348, biedt het nieuwe artikel 57/11/9 een kader voor deze “opschorting van de procedure” met betrekking tot twee van de situaties die kunnen leiden tot een beslissing waarbij het verzoek als impliciet ingetrokken wordt verklaard:

— de verzoeker heeft zonder gegronde reden een persoonlijk onderhoud niet bijgewoond hoewel hij daartoe verplicht was op grond van artikel 13 van Verordening (EU) 2024/1348;

— de verzoeker geeft geen gevolg aan een verzoek om inlichtingen verstuurd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen en hij toont niet aan dat dit te wijten is aan specifieke omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

De eerste van deze situaties wordt bedoeld in artikel 41, lid 1, onder d), van Verordening (EU) 2024/1348. Het komt ook overeen met de situatie bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet voor wat betreft verzoeken om internationale bescherming die vóór 12 juni 2026 zijn ingediend.

Wat deze situatie betreft, heeft de “opschorting van de procedure” betrekking op de termijn waarbinnen een verzoeker die niet verschijnt voor een persoonlijk onderhoud, aan het Commissariaat-generaal een reden kan meedelen voor zijn afwezigheid.

De tweede van deze situaties wordt niet *expressis verbis* vermeld in artikel 41, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1348, maar valt onder de meer algemene situatie van het niet beschikbaar blijven van de bevoegde administratieve of gerechtelijke autoriteiten, waarnaar wordt verwezen in artikel 41, lid 1, onder e).

Verordening (EU) 2024/1348 geeft geen definitie van de situatie van “niet beschikbaar blijven van de bevoegde autoriteiten”. Er kan verwezen worden naar de gangbare betekenis, waaronder het feit dat de verzoeker niet reageert op verzoeken van genoemde autoriteiten, en naar overweging 25 van Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van personen die om internationale bescherming verzoeken (herschikking). Volgens deze overweging moet “een verzoeker worden geacht niet meer ter beschikking van de bevoegde autoriteiten te zijn wanneer hij niet reageert op verzoeken die verband houden met de procedures van Verordening (EU) 2024/1348 of de procedure van Verordening (EU) 2024/1351, tenzij de verzoeker afdoende motiveert waarom hij niet in staat was op die verzoeken te reageren, bijvoorbeeld om medische of andere onverwachte redenen die buiten zijn macht vallen”.

article 57/11/9 encadre cette “suspension de la procédure” en ce qui concerne deux des situations susceptibles de mener à ce qu’une décision déclarant la demande comme étant implicitement retirée soit prise:

— le demandeur, sans motif justifié, ne s’est pas présenté à un entretien individuel alors qu’il y était tenu en application de l’article 13 du règlement (UE) 2024/1348;

— le demandeur ne donne pas suite à une demande de renseignements envoyée par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et ne démontre pas que ce manquement est dû à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté.

La première des situations est visée à l’article 41, paragraphe 1er, d) du règlement (UE) 2024/1348. Elle correspond par ailleurs à la situation visée à l’article 57/6/5/1, § 1er, 1° de la loi sur les étrangers en ce qui concerne les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026.

Concernant cette situation, la “suspension de la procédure” tient au délai endéans lequel un demandeur qui ne se présente pas à un entretien personnel peut transmettre au Commissariat général un motif à cette non-présentation.

La seconde des situations n’est pas visée *expressis verbis* à l’article 41, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348 mais relève de la situation – plus générale – tenant au fait de ne pas rester à la disposition des autorités administratives ou judiciaires compétentes et visée au point e) de cet article 41, paragraphe 1er.

Le règlement (UE) 2024/1348 ne définit pas la situation “ne pas rester à disposition des autorités compétentes”. On peut se référer au sens commun, incluant le fait pour le demandeur de ne pas répondre aux sollicitations desdites autorités ainsi qu’au considérant 25 de la directive (UE) 2024/1346 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant des normes pour l’accueil des personnes demandant une protection internationale (refonte). Selon ce considérant, “[u]n demandeur devrait être considéré comme n’étant plus à la disposition des autorités compétentes lorsque ce demandeur ne répond pas aux demandes relatives aux procédures prévues par le règlement (UE) 2024/1348 ou à la procédure prévue par le règlement (UE) 2024/1351 à moins que le demandeur ne fournisse les raisons adéquates pour lesquelles il n’a pas pu répondre à ces demandes, par exemple des raisons médicales ou d’autres raisons imprévues qui échappent à son contrôle”.

In Richtlijn 2013/32/EU wordt de situatie waarin niet wordt ingegaan op een verzoek om inlichtingen gegeven als voorbeeld van een situatie waarin de lidstaten mogen veronderstellen dat de verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming impliciet heeft ingetrokken of daarvan heeft afgezien (artikel 28, lid 1, alinea 2, a), van Richtlijn 2013/32/EU).

Deze situatie stemt ook overeen met de situatie bedoeld in artikel 57/6/5/1, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet met betrekking tot verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend vóór 12 juni 2026.

Wat deze situatie betreft, bestaat de “opschorting van de procedure om de verzoeker de gelegenheid te geven een verzuim te rechtvaardigen” erin dat de verzoeker de gelegenheid krijgt om aan te tonen dat zijn niet-reactie te wijten is aan specifieke omstandigheden buiten zijn wil, binnen dezelfde termijn als die waarbinnen hij op een verzoek om inlichtingen moet antwoorden.

Art. 84

Er wordt een nieuw artikel 57/11/10 ingevoegd in de Vreemdelingenwet dat de bevoegdheid bevat voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om te beslissen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, wanneer een grensprocedure wordt toegepast zoals voorzien in artikel 43 van Verordening (EU) 2024/1348.

Wanneer een grensprocedure wordt toegepast, beperkt artikel 44, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1348 de beslissingen die door de beslissingsautoriteit kunnen worden genomen tot beslissingen over a) de ontvankelijkheid van een verzoek overeenkomstig artikel 38, of b) de gegrondheid van een verzoek indien een van de in artikel 42, lid 1, punten a) tot en met g) en punt j), en artikel 42, lid 3, punt b), genoemde omstandigheden zich voordoen. En artikel 53, lid 2, a), van die verordening bepaalt dat de grensprocedure niet wordt toegepast of stopgezet indien in enige fase van de procedure de beslissingsautoriteit van oordeel is dat de gronden voor het afwijzen van een verzoek als niet-ontvankelijk of voor het toepassen van de versnelde behandelingsprocedure niet of niet langer van toepassing zijn.

Wanneer een grensprocedure wordt toegepast, bepaalt artikel 21, lid 2, van Verordening (EU) 2024/1348 bovendien dat de beslissingsautoriteit de in artikel 43 bedoelde grensprocedure niet toepast of stopzet wanneer zij van oordeel is dat in het kader van die procedure niet in de nodige ondersteuning kan worden voorzien voor verzoekers met bijzondere procedurele behoeften. En in

Dans la directive 2013/32/UE, la situation consistant à ne pas donner suite à une demande de renseignements est donnée à titre d'exemple de situation dans laquelle les États membres peuvent présumer que le demandeur a implicitement retiré sa demande de protection internationale ou y a implicitement renoncé (article 28, paragraphe 1er, alinéa 2, a) de la directive 2013/32/UE).

Cette situation correspond par ailleurs à la situation visée à l'article 57/6/5/1, § 1er, 2° de la loi sur les étrangers en ce qui concerne les demandes de protection internationale introduites avant le 12 juin 2026.

Concernant cette situation, la “suspension de la procédure afin de donner au demandeur la possibilité de justifier une omission” consiste à donner la possibilité au demandeur, de démontrer que sa non-réponse est due à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté, dans le même délai que celui dans lequel il est tenu de répondre à une demande de renseignements.

Art. 84

Un nouvel article 57/11/10 est inséré dans la loi sur les étrangers et concerne la compétence du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de décider qu'un examen ultérieur est nécessaire lorsqu'une procédure à la frontière prévue à l'article 43 du règlement (UE) 2024/1348 est appliquée.

Lorsqu'une procédure à la frontière est appliquée, l'article 44, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348 limite les décisions pouvant être prises par l'autorité responsable de la détermination aux décisions portant sur a) l'irrecevabilité d'une demande conformément à l'article 38, ou b) le bien-fondé d'une demande lorsque l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er, points a) à g) et j), et à l'article 42, paragraphe 3, point b) s'applique. Et l'article 53, paragraphe 2, a) dudit règlement stipule que la procédure à la frontière ne s'applique pas ou cesse d'être appliquée quel que soit le stade de la procédure lorsque l'autorité responsable de la détermination considère que les motifs justifiant de rejeter une demande pour irrecevabilité ou justifiant d'appliquer la procédure d'examen accélérée ne sont pas ou plus applicables.

Par ailleurs, lorsqu'une procédure à la frontière est appliquée, l'article 21, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348 stipule que l'autorité responsable de la détermination n'applique pas ou cesse d'appliquer la procédure à la frontière prévue à l'article 43 si elle estime que le soutien nécessaire ne peut être fourni au demandeur ayant des besoins procéduraux spéciaux dans le cadre

artikel 53, lid 2, c), van die verordening wordt bepaald dat de grensprocedure niet wordt niet toegepast of stopgezet indien in enige fase van de procedure verzoekers die bijzondere procedurele waarborgen behoeven, niet de nodige ondersteuning kan worden verleend op de in artikel 54 bedoelde locaties.

In die omstandigheden neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot verder onderzoek en wordt de verzoeker toegelaten tot het grondgebied. Het verzoek wordt vervolgens door het Commissariaat-generaal verder behandeld overeenkomstig de andere geldende bepalingen.

De beslissing tot verder onderzoek heeft als doel om binnen korte termijn duidelijkheid en rechtszekerheid te verschaffen zowel aan de betrokkene zelf als aan de minister of zijn gemachtigde, die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied.

Dergelijke beslissing geeft immers recht op toegang tot het grondgebied, maar heeft geen andere invloed op de verdere afhandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Met betrekking tot de bevoegdheid van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om een beslissing tot verder onderzoek te nemen, zoals bedoeld in paragraaf 2 van het nieuwe artikel 57/11/10, moet worden opgemerkt dat deze bevoegdheid beperkt is tot verzoeken om internationale bescherming die aan hem zijn overgemaakt.

Het is immers pas nadat het verzoek om internationale bescherming aan hem is overgemaakt door de minister of zijn gemachtigde dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd is om te beslissen dat een verder onderzoek nodig is op grond van artikel 57/11/10.

Deze verduidelijking is met name van belang met betrekking tot paragraaf 2 van artikel 57/11/10, aangezien de vaststelling van bijzondere procedurele noden en de beoordeling van de noodzakelijke steun die aan een verzoeker moet worden verleend, door de minister of zijn gemachtigde kunnen worden gedaan voordat het verzoek om internationale bescherming aan de Commissaris-generaal wordt overgemaakt.

Voorts verzet de in paragraaf 2 van het nieuwe artikel 57/11/10 bedoelde bevoegdheid van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om een beslissing tot verder onderzoek te nemen, zich er niet tegen dat de minister of zijn gemachtigde de grensprocedure zelf stopzet op grond van artikel 53, lid 2, c), van

de cette procédure. Et l'article 53, paragraphe 2, c) dudit règlement stipule que la procédure à la frontière ne s'applique pas ou cesse d'être appliquée quel que soit le stade de la procédure lorsque le soutien nécessaire ne peut pas être fourni aux demandeurs nécessitant des garanties procédurales spéciales aux lieux visés à l'article 54.

Dans ces circonstances, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision d'examen ultérieur et le demandeur est autorisé à accéder au territoire. La demande de protection internationale est ensuite traitée par le Commissariat général conformément aux autres dispositions en vigueur.

La décision de procéder à un examen ultérieur a pour but d'aboutir rapidement à la clarté et la sécurité juridique, tant pour l'intéressé que pour le ministre ou son délégué, qui est compétent pour l'accès au territoire.

Une telle décision accorde en effet le droit d'entrer sur le territoire mais n'influe pas sur la suite du traitement de la demande de protection internationale.

Concernant la compétence du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision d'examen ultérieur visée au paragraphe 2 du nouvel article 57/11/10, précisons que cette compétence se limite aux demandes de protection internationale dont il est saisi.

En effet, ce n'est qu'après que la demande de protection internationale lui a été transmise par le ministre ou son délégué que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour décider qu'un examen ultérieur est nécessaire sur base de l'article 57/11/10.

Cette précision est particulièrement importante en ce qui concerne le paragraphe 2 de l'article 57/11/10 puisque l'identification des besoins procéduraux spéciaux et l'évaluation du soutien nécessaire à fournir à un demandeur peuvent être le fait du ministre ou son délégué avant que la demande de protection internationale soit transmise au Commissaire général.

Par ailleurs, la compétence du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision d'examen ultérieur visée au paragraphe 2 du nouvel article 57/11/10 n'exclut pas que le ministre ou son délégué mette fin de son propre chef à la procédure à la frontière sur base de l'article 53, paragraphe 2,

Verordening (EU) 2024/1348, zelfs nadat het verzoek om internationale bescherming aan de Commissaris-generaal is overgemaakt.

Naast de situaties bedoeld in artikel 53, lid 2, a) en c), van Verordening (EU) 2024/1348, waarnaar artikel 57/11/10 verwijst, bepaalt artikel 53, lid 2, van die verordening dat de asielgrensprocedure niet van toepassing is of niet langer van toepassing is vanwege andere situaties:

— wanneer de nodige ondersteuning niet kan worden verleend aan verzoekers met bijzondere opvangbehoeften (artikel 53, lid 2, b)),

— wanneer er relevante medische redenen zijn om de grensprocedure niet toe te passen (artikel 53, lid 2, onder d)), of

— wanneer niet of niet langer wordt voldaan aan de waarborgen en voorwaarden voor bewaring zoals bepaald in de artikelen 10 tot en met 13 van Richtlijn (EU) 2024/1346 en de grensprocedure niet zonder bewaring kan worden toegepast op de verzoeker (artikel 53, lid 2, e)).

In deze situaties kan de procedure aan de grens niet worden toegepast of voortgezet. Het vaststellen van deze situaties valt echter niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, maar onder de bevoegdheid van andere instanties (wanneer het gaat om grensprocedures, denken we in de eerste plaats aan de Dienst Vreemdelingenzaken).

De bevoegdheid van het Commissariaat-generaal is beperkt tot de situaties bedoeld in artikel 53, lid 2, onder a) en c), van Verordening (EU) 2024/1348 en alleen met betrekking tot deze situaties is het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd om een beslissing tot verder onderzoek te nemen.

Art. 85

Er wordt een nieuw artikel 57/11/11 ingevoegd in de wet.

Dit artikel stelt in uitvoering van artikel 51, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348 de behandelingstermijn van de asielgrensprocedure vast voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De maximale termijn inclusief de behandeling van het eventueel beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedraagt 12 weken. Daartoe wordt bepaald dat de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier binnen 7 dagen

c) du règlement (UE) 2024/1348, même après que la demande de protection internationale a été transmise au Commissaire général.

Outre les situations visées à l'article 53, paragraphe 2, a) et c) du règlement (UE) 2024/1348 et auxquelles l'article 57/11/10 réfère, l'article 53 paragraphe 2 dudit règlement stipule que la procédure à la frontière ne s'applique pas ou cesse d'être appliquée en raison d'autres situations:

— lorsque le soutien nécessaire ne peut pas être fourni aux demandeurs ayant des besoins particuliers en matière d'accueil (article 53 paragraphe 2, b)),

— lorsqu'il existe des raisons médicales pertinentes de ne pas appliquer la procédure à la frontière (article 53 paragraphe 2, d)) ou

— lorsque les garanties et conditions du placement en rétention prévues aux articles 10 à 13 de la directive (UE) 2024/1346 ne sont pas ou plus remplies et la procédure à la frontière ne peut être appliquée au demandeur sans recourir à la rétention (article 53 paragraphe 2, e)).

Ces situations ne permettent pas l'application ou la poursuite de la procédure à la frontière. Cependant, le constat de ces situations ne relève pas de la compétence du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides mais de la compétence d'autres instances (dès lors qu'il est question de procédures à la frontière, on pense essentiellement à l'Office des Étrangers).

La compétence du Commissariat général se limite aux situations visées aux points a) et c) de l'article 53, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348 et c'est uniquement au regard de ces situations que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour prendre une décision d'examen ultérieur.

Art. 85

Un nouvel article 57/11/11 est inséré dans la loi.

Cet article fixe, en application de l'article 51, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348, le délai de traitement de la procédure d'asile à la frontière pour l'Office des Étrangers et le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Le délai maximal, y compris le traitement d'un éventuel recours devant le Conseil du contentieux des étrangers, est de 12 semaines. À cette fin, il est prévu que l'Office des Étrangers transmette le dossier au Commissariat général dans les 7 jours suivant

na de registratie van het verzoek overmaakt aan het Commissariaat-generaal en dat het Commissariaat-generaal de behandeling afrondt binnen de 39 dagen na de ontvangst van het verzoek.

De vermelding van deze termijnen in de wet heeft geen gevolgen voor de verzoeker zelf vermits dit termijnen van orde zijn. Voor de verzoeker, die zich aan de grens bevindt, geldt enkel de maximale termijn van 12 weken, zoals bepaald in artikel 51 van Verordening 2024/1348. Indien de diensten de termijn bepaald in dit artikel van de wet niet respecteren, heeft dit geen rechtstreeks gevolg voor de verzoeker. Indien de diensten de termijn van 12 weken bepaald in artikel 51, lid 2 APR overschrijden, heeft dit wel een rechtstreeks gevolg voor de vreemdeling: de grensprocedure kan niet worden verdergezet, hij wordt toegelaten tot het grondgebied en hij kan niet langer worden vastgehouden op grond van artikel 74/5 wet 15 december 1980, eventueel wel op grond van 74/6 van de wet van 15 december 1980.

De beroepstermijn in het kader van de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt bepaald in de wet op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Art. 86

Artikel 66, lid 6, van Verordening (EU) 2024/1348 bepaalt dat de in artikel 66 bedoelde procedure betreffende de intrekking van internationale bescherming niet van toepassing is wanneer een persoon die internationale bescherming geniet a) ondubbelzinnig afziet van zijn of haar erkenning als persoon die internationale bescherming geniet; b) een onderdaan is geworden van een lidstaat; of c) vervolgens in een andere lidstaat internationale bescherming heeft verkregen.

De lidstaten sluiten de betrokken zaken af overeenkomstig hun nationale recht.

In overeenstemming met wat momenteel is bepaald in artikel 49, § 4, en artikel 49/2, § 6, wanneer een persoon die internationale bescherming geniet Belg wordt, vervalt de internationale bescherming van een persoon van rechtswege in een van de situaties die worden genoemd in artikel 66, lid 6, van Verordening (EU) 2024/1348.

Om te kunnen stellen dat een persoon die internationale bescherming geniet ondubbelzinnig afstand heeft gedaan van zijn of haar erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, moet de afstand uitdrukkelijk en schriftelijk worden gedaan.

Dit verval vereist geen beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

l'enregistrement de la demande et que le Commissariat général conclut le traitement dans les 39 jours suivant la réception de la demande.

La mention de ces délais dans la loi n'a aucune conséquence pour le demandeur lui-même, puisqu'il s'agit de délais d'ordre. Pour le demandeur qui se trouve à la frontière, seul le délai maximal de 12 semaines prévu à l'article 51 du règlement 2024/1348 s'applique. Si les services ne respectent pas le délai prévu dans cet article de la loi, cela n'a pas de conséquence directe pour le demandeur. Si les services dépassent le délai de 12 semaines prévu à l'article 51, paragraphe 2, du règlement APR, cela a une conséquence directe pour l'étranger: la procédure à la frontière ne peut être poursuivie, il est admis sur le territoire et ne peut plus être retenu sur la base de l'article 74/5 de la loi du 15 décembre 1980, mais éventuellement sur la base de l'article 74/6 de la loi du 15 décembre 1980.

Le délai de recours dans le cadre de la procédure devant le Conseil du contentieux des étrangers est fixé dans la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers.

Art. 86

L'article 66, paragraphe 6 du règlement (UE) 2024/1348 stipule que la procédure concernant le retrait de la protection internationale, prévue à l'article 66, ne s'applique pas lorsqu'un bénéficiaire de la protection internationale a) renonce de manière non équivoque à être reconnu en tant que bénéficiaire d'une protection internationale; b) est devenu le ressortissant d'un État membre; ou c) a obtenu ultérieurement une protection internationale dans un autre État membre.

Les États membres clôturent les cas concernés conformément à leur droit national.

Dans la lignée de ce que stipulent actuellement les articles 49, § 4 et 49/2, § 6 lorsqu'un bénéficiaire d'une protection internationale devient belge, la protection internationale d'une personne devient juridiquement caduque dans une des situations visées à l'article 66, paragraphe 6 du règlement (UE) 2024/1348.

Pour considérer que le bénéficiaire de la protection internationale a renoncé de manière non équivoque à être reconnu en tant que bénéficiaire d'une protection internationale, la renonciation doit être explicite et faite par écrit.

Cette caducité n'appelle pas de décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Overeenkomstig artikel 66, lid 6, van Verordening (EU) 2024/1348 wordt het feit dat de internationale bescherming is komen te vervallen ten minste geregistreerd in het dossier van de betrokkene, met vermelding van de rechtsgrond.

Art. 87

Artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet dat het beroepsgeheim van de Commissaris-generaal en diens adjuncten bevat, wordt gewijzigd.

De eerste wijziging houdt verband met de inwerkingtreding, op 8 april 2026, van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek (1) (de strafbaarstelling van de schending van het beroepsgeheim, die in artikel 458 van het Strafwetboek was vervat, is nu vervat in artikel 352 van dat wetboek).

En artikel 57/27 wordt uitgebreid tot alle ambtenaren van het Commissariaat-generaal.

Artikel 48/8 en 48/9 van de wet bepalen nu al uitdrukkelijk dat artikel 458 van het Strafwetboek (nu artikel 352 van het Strafwetboek) van toepassing is op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen. Ook artikel 4 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevat een geheimhoudingsplicht in hoofde van de ambtenaren van het Commissariaat-generaal.

Voortaan wordt om redenen van duidelijkheid in één wetsartikel bepaalt dat artikel 352 van het Strafwetboek van toepassing is op alle gegevens waarvan het Commissariaat-generaal (zijnde de Commissaris-generaal, de adjuncten en de ambtenaren van het Commissariaat-generaal) kennis krijgt bij de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten.

Art. 88

In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV (aanvullende bepalingen) van de Vreemdelingenwet, wordt een nieuw artikel 57/28/1 ingevoegd.

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 64, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348 dat bepaalt dat de lidstaten wetgeving kunnen handhaven of invoeren die voorziet in de nationale aanwijzing als veilig land van herkomst

Conformément à l'article 66, paragraphe 6 du règlement (UE) 2024/1348, le constat de la caducité de la protection internationale est au moins consigné dans le dossier de la personne concernée, avec l'indication de son fondement juridique.

Art. 87

L'article 57/27 de la loi sur les étrangers, qui est relatif au secret professionnel du Commissaire général et de ses adjoints, est modifié.

La première modification est en lien avec l'entrée en vigueur, le 8 avril 2026, de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal (1) (l'incrimination de la violation du secret professionnel qui figurait à l'article 458 du Code pénal figure désormais à l'article 352 dudit Code).

Et l'article 57/27 vise désormais également tous les agents du Commissariat général.

Les articles 48/8 et 48/9 de la loi stipulent déjà actuellement et expressément que l'article 458 du Code pénal (désormais article 352 du Code pénal) s'applique aux agents du Commissariat général en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions. L'article 4 de l'arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant la procédure devant le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ainsi que son fonctionnement contient également une obligation de non-divulgaration dans le chef des agents du Commissariat général.

Désormais, pour des raisons de clarté, un seul article de la loi précise que l'article 352 du Code pénal s'applique à toutes les données dont le Commissariat général (à savoir le Commissaire général, ses adjoints et les agents du Commissariat général) a connaissance dans l'exercice de ses missions légales.

Art. 88

Un nouvel article 57/28/1 est inséré dans le titre II, chapitre II, section IV (dispositions complémentaires) de la loi sur les étrangers.

Cet article met en œuvre l'article 64, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, qui dispose que les États membres peuvent maintenir ou adopter des dispositions législatives permettant la désignation au niveau national

van andere landen dan die welke op het niveau van de Unie als zodanig zijn aangewezen.

Huidig artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet bevat een dergelijke regeling tot vastlegging van een lijst van veilige landen van herkomst op nationaal niveau. De inhoud van dit artikel dat een organieke bepaling is wordt om reden van duidelijkheid verplaatst naar een nieuw artikel 57/28/1 in afdeling IV. Op deze manier is ook meteen duidelijk dat de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van toepassing is op verzoeken ingediend zowel voor 12 juni 2026 als vanaf 12 juni 2026.

Er wordt voortaan bepaald dat de lijst van veilige landen van herkomst tenminste tweejaarlijks (in plaats van éénmaal per jaar) wordt vastgesteld. Noch de Richtlijn 2013/32/EU noch Verordening (EU) 2024/1348 bevatten immers een (minimum)termijn voor de vaststelling van dergelijke lijst op nationaal niveau of op niveau van de Unie. Bovendien geeft de Europese wetgever prioriteit aan de aanwijzing van landen als veilig land van herkomst op het niveau van de Unie en is de aanwijzing op nationaal niveau beperkt tot andere landen dan die welke op het niveau van de Unie als zodanig zijn aangewezen. Er wordt tenslotte benadrukt dat er ingeval van significante veranderingen in de situatie van een derde land steeds kan worden beslist tot een snellere herziening van deze lijst.

Art. 89

De kruisverwijzing naar artikel 51/3 dient aangepast te worden, deze materie is voortaan geregeld in artikel 80*c*t*ies*.

Art. 90

Artikel 71 van de wet van 15 december 1980 regelt de procedure voor het instellen van beroep tegen een maatregel van vrijheidsberoving genomen in toepassing van dezelfde wet.

De wijzigingen van dit artikel zijn louter juridisch-technisch van aard en vloeien voort uit de invoeging in de wet van 15 december 1980 van het nieuwe artikel 74/5/1 (vasthouding in het kader van de terugkeergrenspprocedure), en het nieuwe artikel 74/6/1, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid (vasthouding tijdens de fase van het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat en tijdens de overdrachtsfase naar de verantwoordelijke lidstaat). De verwijzing naar de artikelen 55/1 en 55/5/1 worden

de pays d'origine sûrs autres que ceux désignés au niveau de l'Union, aux fins de l'examen des demandes de protection internationale.

L'actuel article 57/6/1, § 3, quatrième alinéa 4 de la loi contient une telle disposition visant à établir une liste de pays d'origine sûrs au niveau national. Pour des raisons de clarté, la teneur de cet article, qui est une disposition organique, est transférée à un nouvel article 57/28/1 dans la section IV. De cette manière, il est également clair que l'établissement de la liste des pays d'origine sûrs s'applique tant aux demandes introduites avant le 12 juin 2026 qu'aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026.

Il est désormais stipulé que la liste des pays d'origine sûrs est établie au moins tous les deux ans (au lieu d'une fois par an). En effet, ni la directive 2013/32/UE ni le règlement (UE) 2024/1348 ne prévoient de délai (minimal) pour l'établissement d'une telle liste au niveau national ou au niveau de l'Union. En outre, le législateur européen donne la priorité à la désignation de pays comme pays d'origine sûrs au niveau de l'Union et la désignation au niveau national est limitée à des pays autres que ceux qui ont été désignés comme tels au niveau de l'Union. Enfin, il convient de souligner qu'en cas de changements significatifs dans la situation d'un pays tiers, il est toujours possible de décider d'une révision plus rapide de cette liste.

Art. 89

La référence croisée à l'article 51/3 doit être adaptée, cette matière étant désormais régie par l'article 80*c*t*ies*.

Art. 90

L'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 régit la procédure de recours contre une mesure privative de liberté prise en application cette même loi.

Les modifications apportées à cet article sont de nature purement juridico-techniques et résultent de l'insertion dans la loi du 15 décembre 1980 du nouvel article 74/5/1 (maintien dans le cadre de la procédure à la frontière) ainsi que du nouvel article 74/6/1, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 1er (maintien durant la phase de détermination de l'État membre responsable et durant la phase de transfert vers l'État membre responsable). Les références aux articles 55/1 et 55/5/1 sont supprimées,

geschrappt, aangezien de vasthouding in het kader van de Dublinprocedure niet langer in deze artikelen behandeld wordt.

Het is belangrijk te benadrukken dat het beroep waarin artikel 74 van de wet voorziet, ook kan worden ingesteld tegen de beslissing tot vasthouding dat is genomen op grond van het nieuwe artikel 74/5/1.

Art. 91

Artikel 74/5 bepaalt de vasthouding in twee situaties waarin een vreemdeling wordt vastgehouden aan de grens, enerzijds de vreemdeling aan wie de toegang tot het rijk wordt geweigerd en die terug zal worden gedreven, in afwachting van deze teruggrijving, en anderzijds de vreemdeling aan wie de toegang tot het rijk wordt geweigerd en die een verzoek om internationale bescherming indiende.

De eerste paragraaf van dit artikel blijft behouden. Het artikel zal bijgevolg van toepassing blijven op de twee verschillende situaties, waarbij de Europese reglementering die het Asiel- en Migratiepact vormen enkel de categorie die vernoemd wordt onder 2° van vreemdelingen betreft, met name de vreemdelingen die de toegang tot het grondgebied geweigerd wordt en aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient en wiens verzoek in toepassing van artikel 43 ev. Verordening (EU) 2024/1348 volgens de grensprocedure zal behandeld worden. Voor het overige wordt het artikel gewijzigd om dit in overeenstemming te maken met de Europese reglementering hierover.

Het tweede lid van de eerste paragraaf wordt opgeheven aangezien deze algemene regel wordt opgenomen in 74/6/2.

De regels die in dit artikel worden opgenomen over de vasthouding van de verzoeker bedoeld in paragraaf 1, 2°, betreffen de omzetting van de Richtlijn (EU) 2024/1346. Meer bepaald vormt dit artikel de omzetting van de vasthoudingsgrond voorzien in artikel 10, lid 4, d) van die richtlijn. De overige waarborgen inzake de vasthouding waarin de richtlijn voorziet en die in de Belgische wetgeving werden omgezet, zijn op hem van toepassing.

De tweede paragraaf wordt vervangen waardoor voortaan wordt bepaald dat de plaats waar deze vreemdeling op de grond van dit artikel 74/5 wordt vastgehouden, geacht wordt aan de grens gelegen te zijn. Er wordt niet langer voorzien in een machtiging aan de Koning om de plaats waar de gesloten centra, waar deze personen worden vastgehouden, aan te duiden als plaats aan de grens. Louter het feit dat de vreemdeling de toegang

car le maintien dans le cadre de la procédure de Dublin n'est plus traité dans ces articles.

Il importe de souligner que le recours prévu à l'article 74 de la loi est également ouvert contre la décision de maintien prise en application du nouvel article 74/5/1.

Art. 91

L'article 74/5 définit le maintien dans deux situations dans lesquelles un étranger est retenu à la frontière; d'une part, l'étranger qui se voit refuser l'accès au Royaume et qui sera refoulé, dans l'attente de ce refoulement, et d'autre part, l'étranger qui se voit refuser l'accès au Royaume et qui a introduit une demande de protection internationale.

Le premier paragraphe de cet article est maintenu. L'article continuera donc de s'appliquer aux deux situations distinctes, la réglementation européenne qui constitue le Pacte sur l'asile et la migration ne concernant que la catégorie sous point 2° d'étrangers, à savoir les étrangers qui se voient refuser l'accès au territoire et qui introduisent une demande de protection internationale à la frontière et dont la demande sera traitée conformément à la procédure frontalière en application de l'article 43 du règlement (UE) 2024/1348. Pour le reste, l'article est modifié afin de le mettre en conformité avec la réglementation européenne en la matière.

Le deuxième alinéa du premier paragraphe est abrogé, puisque cette règle générale est reprise dans 74/6/2.

Les règles énoncées dans cet article concernant la détention du demandeur visé au § 1er, 2°, concernent la transposition de la directive (UE) 2024/1346. Plus précisément, cet article transpose le motif de détention prévu à l'article 10, paragraphe 4, d), de cette directive. Les autres garanties en matière de détention prévues par la directive et transposées dans la législation belge lui sont applicables.

Le paragraphe 2 est remplacé, de sorte qu'il est désormais prévu que le lieu où cet étranger est maintenu en vertu de cet article 74/5 est réputé être situé à la frontière. Il ne prévoit plus d'autorisation au Roi de désigner le lieu où sont situés les centres fermés ou ces personnes sont détenu comme lieu à la frontière. Le seul fait que l'étranger se soit vu refuser l'accès au territoire et qu'une décision de maintien ait été prise sur

tot het grondgebied geweigerd werd en een beslissing tot vasthouding op basis van dit artikel werd genomen, leidt ertoe dat de vreemdeling niet geacht wordt het grondgebied te betreden en zich aan de grens bevindt.

Deze verandering in het gebruik van de juridische fictie stemt overeen met de bepalingen van het pact hieromtrent. In artikel 43, lid 2 Verordening (EU) 2024/1348 wordt bepaald dat de persoon die de grensprocedure volgt, niet wordt toegelaten tot het grondgebied. Deze fictie bestaat ongeacht de plaats waar deze persoon zich bevindt, en is louter gelinkt aan het feit dat de grensprocedure op hem van toepassing is. Tot voor deze wetwijziging had de Koning de opdracht plaatsen aan te duiden die gelijkgesteld werden met de grens en werd de fictie als dusdanig gelinkt aan de plaats van het verblijf van de vreemdeling. Door het pact verschuift de fictie van de plaats van verblijf naar de vreemdeling zelf. Deze fictie blijft bestaan zolang de grensprocedure gevolgd wordt, ongeacht de plaats waar de vreemdeling zich bevindt. Indien de grensprocedure niet langer gevolgd wordt en de procedure op het grondgebied wordt verdergezet, is dit artikel niet langer van toepassing en geldt de fictie bijgevolg niet meer (artikel 51, lid 2, al 1 Verordening (EU) 2024/1348).

Dezelfde fictie wordt ook toegepast op de vreemdeling die aan de grens de toegang wordt geweigerd en geen verzoek om internationale bescherming indient en die zal worden teruggedreven. De reglementering van het pact is op hen niet van toepassing, de wetgever kiest er echter voor hetzelfde principe van de fictie toe te passen op deze categorie van vreemdelingen.

Het onderscheid tussen de beschrijving van de grens in de eerste en de tweede paragraaf behoeft verdere verduidelijking. De grens zoals omschreven in de eerste paragraaf bestaat uit de bestaande buitengrenzen van het Rijk, zijnde lucht- en zeehavens waar zich een fysieke buitengrens bevindt en waar vreemdelingen aan de grens kunnen worden tegengehouden het grondgebied te betreden indien zij niet aan de voorwaarden bepaald in de wet van 15 december 1980 voldoen. De vreemdelingen bevinden zich niet op het grondgebied, er is geen sprake van een fictie. Door op deze plaats een verzoek in te dienen wordt in de eerste plaats de grensprocedure opgestart overeenkomstig artikel 43 en volgende Verordening (EU) 2024/1348. De tweede paragraaf creëert de fictie van grensgebied, ook indien de vreemdeling zich fysiek wel op het grondgebied bevindt. Wanneer de vreemdeling bedoeld in artikel 74/5, § 1, 1° later, zijnde op een andere plaats dan aan de buitengrens, een verzoek indient, wordt dit verzoek geacht te zijn ingediend aan de buitengrens en wordt de grensprocedure toegepast, voor zover de voorwaarden voor het toepassen van die grensprocedure vervuld zijn.

la base de cet article a pour conséquence que l'étranger n'est pas réputé être entré sur le territoire et se trouve à la frontière.

Ce changement dans l'utilisation de la fiction juridique est conforme aux dispositions du pacte à cet égard. L'article 43, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1348 prévoit que la personne qui fait l'objet de la procédure à la frontière n'est pas admise sur le territoire. Cette fiction existe quel que soit le lieu où se trouve cette personne et est simplement liée au fait que la procédure à la frontière lui est applicable. Avant cette modification législative, le Roi avait été chargé de désigner les lieux assimilés à la frontière et la fiction était ainsi liée au lieu de séjour de l'étranger. Le pacte fait passer la fiction du lieu de séjour à l'étranger lui-même. Cette fiction perdure tant que la procédure à la frontière est suivie, quel que soit le lieu où se trouve l'étranger. Si la procédure à la frontière n'est plus suivie et que la procédure se poursuit sur le territoire, cet article n'est plus applicable et la fiction ne s'applique donc plus (article 51, paragraphe 2, al 1 règlement (UE) 2024/1348).

La même fiction est également appliquée à l'étranger qui se voit refuser l'accès à la frontière et n'introduit pas de demande de protection internationale et qui sera refoulé. La réglementation du pacte ne leur est pas applicable, le législateur choisit toutefois d'appliquer le même principe de fiction à cette catégorie d'étrangers.

La distinction entre la description de la frontière dans le premier paragraphe et celle dans le deuxième paragraphe nécessite des éclaircissements supplémentaires. La frontière telle que décrite dans le premier paragraphe comprend les frontières extérieures existantes du Royaume, à savoir les aéroports et les ports maritimes où se trouve une frontière extérieure physique et où les étrangers peuvent être empêchés d'entrer sur le territoire s'ils ne remplissent pas les conditions prévues par la loi du 15 décembre 1980. Les étrangers ne se trouvent pas sur le territoire, il ne s'agit pas d'une fiction. En introduisant une demande à cet endroit, la procédure à la frontière est d'abord lancée conformément à l'article 43 et suivants du règlement (UE) 2024/1348. Le deuxième paragraphe crée la fiction de la zone frontalière, même si l'étranger se trouve physiquement sur le territoire. Lorsque l'étranger visé à l'article 74/5, § 1, 1° introduit ultérieurement une demande dans un lieu autre que la frontière extérieure, cette demande est réputée avoir été introduite à la frontière extérieure et la procédure frontalière est appliquée, dans la mesure où les conditions d'application de cette procédure frontalière sont remplies.

In de derde paragraaf wordt de bepaling die de verzoeker om internationale bescherming betreft opgeheven, aangezien deze paragraaf niet langer van toepassing is op deze categorie. De derde paragraaf is voortaan enkel van toepassing op vreemdelingen die zich aan de grens bevinden en geen verzoek indienen.

Er wordt een nieuwe paragraaf 3/1 ingevoegd, waarin de duur van de vasthouding van de verzoeker zoals bepaald in paragraaf 1, 2° gedurende de grensprocedure wordt bepaald. De vasthouding duurt maximaal zo lang als de procedure aan de grens duurt. Deze procedure betreft zowel de screening, die hoogstens 7 dagen duurt vanaf de start van de screening (artikel 8, lid 3 Verordening (EU) 2024/1356) als vervolgens de asielgrensprocedure. Die asielprocedure duurt hoogstens 12 of 16 weken vanaf de registratie van het verzoek (artikel 51, lid 2 Verordening (EU) 2024/1348). In voorkomend geval, wanneer de bepalingen van verordening (EU) 2024/1359 worden toegepast, nadat de procedure voor de activatie van die verordening werden gevolgd, kan de termijn verhoogd worden overeenkomstig artikel 11 van die Verordening.

De vasthouding kan niet op basis van dit artikel worden verdergezet indien de maximale termijn van de grensprocedure verstrijkt en de verzoeker nog het recht heeft om te blijven in afwachting van de definitieve beslissing. Het feit of er al dan niet een definitieve beslissing werd genomen binnen de 12 weken (of langer mits verlenging) is bijgevolg niet doorslaggevend, wel of de verzoeker op basis van de artikelen 10 en 68 Verordening (UE) 2024/1348 het recht heeft om te blijven tijdens deze procedure. Indien de verzoeker nog het recht heeft om te blijven in het kader van de asielgrensprocedure en er binnen de termijn van 12 weken geen definitieve beslissing werd genomen, moet de vreemdeling worden toegelaten tot het grondgebied waar de procedure wordt verdergezet (artikel 51, lid 2, al. 1 Verordening (EU) 2024/1348). De vasthouding kan niet langer op basis van dit artikel worden toegepast. Indien daar gronden voor zijn kan de verzoeker op het grondgebied worden vastgehouden met toepassing van artikel 74/6.

Indien de verzoeker niet of niet langer het recht heeft om aan de grens te blijven in toepassing van Verordening (EU) 2024/1348, bijvoorbeeld omdat zijn verzoek werd afgewezen door het CGVS, voorziet verordening (EU) 2024/1349 dat deze kan worden vastgehouden gedurende de terugkeergrensprocedure.

In de vierde paragraaf worden volgende wijzigingen doorgevoerd:

— de wijzigingen aan punten 1° tot en met 3° betreffen verduidelijkingen die volgen uit de invoering van de nieuwe paragraaf 3/1. Het onderscheid tussen de duur

Dans le paragraphe 3, la disposition concernant le demandeur de protection internationale est abrogée, étant donné que ce paragraphe ne s'applique plus à cette catégorie. Le troisième paragraphe ne s'applique désormais qu'aux étrangers qui se trouvent à la frontière et qui ne déposent pas de demande.

Un nouveau paragraphe 3/1 est ajouté, qui fixe la durée du maintien du demandeur telle que prévue au paragraphe 1er, 2°, pendant la procédure à la frontière. La durée du maintien ne peut excéder la durée de la procédure à la frontière. Cette procédure comprend à la fois le screening, qui ne peut excéder 7 jours à compter du début de l'examen (article 8, paragraphe 3, du règlement (UE) 2024/1356). Cette procédure d'asile à la frontière dure au maximum 12 ou 16 semaines à compter de l'enregistrement de la demande (article 51, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1348). Le cas échéant, lorsque les dispositions du règlement (UE) n° 2024/1359 sont appliquées, après que la procédure d'activation de ce règlement a été suivie, le délai peut être prolongé conformément à l'article 11 dudit règlement.

La détention ne peut être prolongée sur la base de cet article si le délai maximal de la procédure à la frontière expire et que le demandeur a encore le droit de rester dans l'attente de la décision définitive. Le fait qu'une décision définitive ait été prise ou non dans les 12 semaines (ou plus en cas de prolongation) n'est donc pas déterminant, mais bien le fait que le demandeur ait le droit de rester pendant cette procédure sur la base des articles 10 et 68 du règlement (UE) 2024/1348. Si le demandeur a encore le droit de rester dans le cadre de la procédure d'asile et qu'aucune décision définitive n'a été prise dans le délai de 12 semaines, l'étranger doit être admis sur le territoire où la procédure se poursuit (article 51, paragraphe 2, alinéa 1er, du règlement (UE) 2024/1348). La détention ne peut plus être appliquée sur la base de cet article. Si les conditions sont remplies, le demandeur peut être détenu sur le territoire en application de l'article 74/6.

Si le demandeur n'a pas ou plus le droit de rester à la frontière en application du règlement (UE) 2024/1348, par exemple parce que sa demande a été rejetée par le CGRA, le règlement (UE) 2024/1349 prévoit qu'il peut être détenu pendant la procédure de retour à la frontière.

Les modifications suivantes sont apportées au paragraphe 4:

— les modifications apportées aux points 1° à 3° concernent des clarifications découlant de l'insertion du nouveau paragraphe 3/1. La distinction entre la durée

van de vasthouding van de vreemdeling bedoeld in paragraaf 1, 1° en de vreemdeling bedoeld in paragraaf 1, 2° wordt verduidelijkt;

— in punt 4 wordt een verwijzing toegevoegd naar het nieuwe artikel 57/11/10, dat naast artikel 57/6/4 de grensprocedure door het CGVS bespreekt. Hetzelfde principe blijft echter gelden: indien het CGVS vaststelt dat de grensprocedure niet kan worden verdergezet, wordt de verzoeker niet langer aan de grens vastgehouden en is dit artikel niet langer van toepassing. De vreemdeling betreedt het grondgebied en wacht daar de uitkomst van zijn verzoek af. In voorkomend geval kan artikel 74/6 van toepassing zijn;

— in punt 5 wordt de termijn van de grensprocedure aangepast aan de nieuwe bepalingen van het pact. In plaats van vier weken duurt de grensprocedure maximaal 12 weken, dan wel 16 weken (artikel 51 Verordening (EU) 2024/1348), of 18 weken in geval van artikel 11 Verordening (EU) 2024/1359.

In de vijfde paragraaf wordt de zinsnede die bepaalt dat de vreemdeling toegelaten wordt het rijk binnen te komen geschrapt, teneinde de situatie van deze vreemdeling te verduidelijken. Het betreft de vreemdeling aan wie de toegang tot het grondgebied werd geweigerd, die werd vastgehouden met het oog op de teruggedrijving en die vervolgens niet binnen de maximale vasthoudingstermijn kon worden teruggedreven. Deze persoon kan na verstrijken van die maximale termijn niet langer vastgehouden worden in toepassing van dit artikel. Dit houdt echter niet in dat hij ook wordt toegelaten om het rijk binnen te komen, de juridische fictie zal echter niet langer van toepassing zijn op hem. De beslissing tot weigering van binnenkomst wordt van rechtswege omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten.

Art. 92

Een nieuw artikel 74/5/1 wordt ingevoerd, waar de vasthouding tijdens de terugkeergrensprocedure wordt bepaald. De terugkeergrensprocedure wordt geregeld in de Verordening (EU) 2024/1349 en is van toepassing op de vreemdeling aan wie de binnenkomst aan de grens werd geweigerd, die daar een verzoek om internationale bescherming deed, die de asielgrensprocedure doorliep en die binnen de termijn bepaald in artikel 51, lid 2.2024/1348, oftewel 12 weken (of 16 weken in toepassing van artikel 51, lid 2, alinea 3 Verordening (EU) 2024/1348), niet langer het recht heeft om te blijven tijdens de asielgrensprocedure.

Verordening (EU) 2024/1349 bepaalt de modaliteiten van de terugkeergrensprocedure. In dit artikel wordt louter

de la détention de l'étranger visé au paragraphe 1, 1° et celle de l'étranger visé au paragraphe 1, 2° est clarifiée;

— au point 4, une référence est ajoutée au nouvel article 57/11/10, qui, en plus de l'article 57/6/4, traite de la procédure à la frontière par le CGRA. Le même principe reste cependant d'application: si le CGRA constate que la procédure à la frontière ne peut être poursuivie, le demandeur n'est plus maintenu à la frontière et cet article n'est plus applicable. L'étranger entre sur le territoire et y attend le résultat de sa demande. Le cas échéant, l'article 74/6 peut s'appliquer;

— au point 5, le délai de la procédure à la frontière est adapté aux nouvelles dispositions du pacte. Au lieu de quatre semaines, cette procédure dure au maximum 12 semaines ou 16 semaines (article 51 du règlement (UE) 2024/1348, ou 18 semaines dans le cas de l'article 11 du règlement (UE) 2024/1359).

Au paragraphe 5, la phrase prévoyant que l'étranger est autorisé à entrer dans le Royaume est supprimée afin de clarifier sa situation. Il s'agit de l'étranger qui s'est vu refuser l'accès au territoire, qui a été maintenu en vue de son refoulement et qui n'a pas pu être refoulé par la suite dans le délai maximal de maintien. Cette personne ne peut plus être maintenue après l'expiration du délai maximal en application de cet article. Cela n'implique toutefois pas qu'elle sera autorisée à entrer dans le Royaume, mais la fiction juridique ne s'appliquera plus à elle. La décision de refus d'entrée est assimilée de plein droit en une obligation de quitter le territoire.

Art. 92

Un nouvel article 74/5/1, qui détermine le maintien pendant la procédure de retour à la frontière, est introduit. La procédure de retour à la frontière est régie par le règlement (UE) 2024/1349 et s'applique à l'étranger qui s'est vu refuser l'entrée à la frontière, qui y a introduit une demande de protection internationale, qui a suivi la procédure d'asile à la frontière et qui, dans le délai prévu par l'article 51, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1348, ou dans un délai de 12 semaines (ou de 16 semaines en application de l'article 51, paragraphe 2, alinéa 3, du règlement (UE) 2024/1348), n'a plus le droit de séjourner pendant la procédure d'asile à la frontière.

Le règlement (UE) 2024/1349 définit les modalités de la procédure de retour à la frontière. Cet article prévoit

bepaald dat de minister kan beslissen de vreemdeling gedurende deze procedure vast te houden.

Net zoals wat geldt voor de overige vasthoudingsgronden aan de grens wordt bepaald dat de plaats waar de vreemdeling op basis van dit artikel wordt vastgehouden, wordt geacht aan de grens gelegen te zijn. Er wordt niet voorzien in een machtiging aan de Koning om de plaats waar de gesloten centra waar deze personen worden opgevangen aan te duiden als plaats aan de grens. Louter het feit dat de vreemdeling de toegang tot het grondgebied geweigerd werd en een beslissing tot vasthouding op basis van dit artikel werd genomen, leidt ertoe dat de vreemdeling niet geacht wordt het grondgebied te betreden en zich aan de grens bevindt.

Indien de vreemdeling niet langer kan worden vastgehouden op basis van dit artikel, kan de minister beslissen de vreemdeling vast te houden in toepassing van de overige bepalingen van de wet van 15 december 1980, voor zover de voorwaarden daartoe zijn voldaan.

De verplichting om te voorzien dat de vreemdeling een termijn voor vrijwillig vertrek kan vragen vloeit rechtstreeks voort uit Verordening (EU) 2024/1349. De wetgever voorziet een delegatie aan de Koning, die kan bijvoorbeeld bepalen bij wie en op welke wijze de vreemdeling het verzoek kan indienen.

Art. 93

In artikel 74/6 worden wijzigingen aangebracht om de logische opbouw van de artikelen te bewaken en het artikel af te stemmen met de artikelen die nieuw worden ingevoegd.

Alle bepalingen omtrent de garanties bij de vasthouding van verzoekers om internationale bescherming worden gegroepeerd in een nieuw artikel 74/6/2. De garanties die in artikel 74/6 staan worden bijgevolg geschrapt en overgeheveld naar dit nieuwe artikel.

De gronden voor vasthouding worden in overeenstemming gebracht met artikel 10 Richtlijn (EU) 2024/1346 bijgevolg wordt er een grond toegevoegd onder 5°, die verwijst naar de situatie waarin een verzoeker zich niet heeft geschikt naar de verplichting opgelegd in toepassing van artikel 74/27/3.

Art. 94

Artikel 90 voegt een nieuw art. 74/6/1 in, dat de inhoud van alle bepalingen van de oude artikelen 51/5 en 51/5/1 betreffende vasthouding in het kader van de

simplesment que le ministre peut décider de maintenir l'étranger pendant la durée de cette procédure.

À l'instar de ce qui est prévu pour les autres motifs de maintien à la frontière, il est précisé que le lieu où l'étranger est maintenu en vertu de cet article est réputé se situer à la frontière. Il ne prévoit pas d'autorisation au Roi de désigner le lieu où sont situés les centres fermés qui accueillent ces personnes comme un lieu à la frontière. Le seul fait que l'étranger se soit vu refuser l'accès au territoire et qu'une décision de maintien ait été prise sur la base de cet article a pour conséquence que l'étranger n'est pas réputé être entré sur le territoire et se trouve à la frontière.

Si l'étranger ne peut plus être maintenu sur la base de cet article, le ministre peut décider de le maintenir en application des autres dispositions de la loi du 15 décembre 1980, pour autant que les conditions requises soient réunies.

L'obligation de prévoir que l'étranger puisse demander un délai pour un départ volontaire découle directement du règlement (UE) 2024/1349. Le législateur prévoit une délégation au Roi, qui peut par exemple déterminer auprès de qui et de quelle manière l'étranger peut introduire la demande.

Art. 93

Des modifications sont apportées à l'article 74/6 afin de veiller à la structure logique des articles et d'aligner l'article sur les articles nouvellement insérés.

Toutes les dispositions relatives aux garanties en cas de maintien des demandeurs de protection internationale sont regroupées dans un nouvel article 74/6/2. Par conséquent, les garanties figurant à l'article 74/6 sont supprimées et transférées dans ce nouvel article.

Les motifs de maintien sont alignés sur l'article 10 de la directive (UE) 2024/1346; ainsi, un motif est ajouté au point 5°, qui fait référence à la situation dans laquelle un demandeur ne s'est pas conformé à l'obligation imposée en application de l'article 74/27/3.

Art. 94

L'article 90 insère un nouvel art. 74/6/1 qui reprend le contenu de toutes les dispositions des anciens articles 51/5 et 51/5/1 relatives au maintien dans le cadre

Dublin-procedure overneemt en de bepalingen aanpast om ze in overeenstemming te brengen met de Verordening (EU) 2024/1351.

Artikel 44, lid 2, van de verordening (EU) 2024/1351 bepaalt de voorwaarden waarin een vreemdeling in bewaring kan worden geplaatst in het kader van het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat en in het kader van de overdracht naar deze lidstaat, namelijk “wanneer er een onderduikrisico bestaat of indien dat noodzakelijk is met het oog op de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde, op basis van een individuele beoordeling van de situatie van de betrokken persoon en enkel voor zover bewaring evenredig is en andere, minder dwingende alternatieve maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast.”. Deze voorwaarden zijn opgenomen in het nieuwe artikel 74/6/1, § 2, eerste lid, en § 3, eerste lid. Ze komen in grote mate overeen met de voorwaarden van artikel 28, lid 2, van de Dublin III-verordening. Het is echter niet langer vereist dat het onderduikrisico “significant” is. Bovendien wordt een nieuwe reden voor bewaring toegevoegd: de bescherming van de nationale veiligheid of van de openbare orde.

Artikel 45 van de verordening (EU) 2024/1351 verkort de termijnen waarbinnen de administratieve procedures voor het vaststellen van de verantwoordelijke lidstaat moeten worden afgerond en de overdracht op grond van deze verordening moet worden uitgevoerd, indien de vreemdeling op deze grond wordt vastgehouden. Het artikel luidt als volgt:

“1. In afwijking van de artikelen 39 en 41 bedraagt, wanneer een persoon op grond van artikel 44 in bewaring wordt gehouden, de termijn voor het indienen van een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname niet meer dan twee weken vanaf het tijdstip van registratie van het verzoek om internationale bescherming of twee weken vanaf de ontvangst van de Eurodac-treffer wanneer er geen nieuw verzoek is geregistreerd in de kennisgevende lidstaat.

Wanneer een persoon in een later stadium dan de registratie van het verzoek in bewaring wordt gehouden, bedraagt de termijn voor het indienen van een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname niet langer dan een week vanaf de datum waarop de persoon in bewaring is gesteld.

2. In afwijking van artikel 40, lid 1, geeft de aangezochte lidstaat zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen een week na ontvangst van het verzoek, antwoord. Het zonder antwoord laten verstrijken van de termijn van twee weken staat gelijk met aanvaarding van het verzoek en houdt de verplichting in om de persoon

de la procédure de Dublin et les adapte afin de les mettre en conformité avec le règlement (UE) 2024/1351.

L'article 44, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1351 fixe les conditions dans lesquelles un étranger peut être placé en rétention dans le cadre de la détermination de l'État membre responsable et dans le cadre du transfert vers cet État membre, à savoir “lorsqu'il existe un risque de fuite ou lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, sur la base d'une évaluation individuelle de la situation de la personne, et uniquement dans la mesure où le placement en rétention est proportionnel et si d'autres mesures moins coercitives ne peuvent être effectivement appliquées.”. Ces conditions sont reprises dans le nouvel article 74/6/1, § 2, alinéa 1er, et § 3, alinéa 1er. Elles correspondent dans une large mesure aux conditions de l'article 28, paragraphe 2, du règlement Dublin III. Toutefois, il n'est plus exigé que le risque de fuite soit “non négligeable”. Par ailleurs, un nouveau motif de détention est ajouté: la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public.

L'article 45 du règlement (UE) 2024/1351 réduit les délais endéans lesquels les procédures administratives de détermination de l'État membre responsable doivent être achevées et les délais endéans lesquels le transfert doit être effectué en vertu de ce règlement, si l'étranger est maintenu sur cette base. Il est rédigé comme suit:

“1. Par dérogation aux articles 39 et 41, lorsqu'une personne est placée en rétention en vertu de l'article 44, le délai de présentation d'une requête aux fins de prise en charge ou d'une notification aux fins de reprise en charge ne dépasse pas deux semaines à compter de l'enregistrement de la demande de protection internationale, ou deux semaines à compter de la réception du résultat positif de la recherche dans Eurodac lorsqu'aucune nouvelle demande n'a été enregistrée dans l'État membre notifiant.

Lorsqu'une personne est placée en rétention à un stade ultérieur à l'enregistrement de la demande, le délai de présentation d'une requête aux fins de prise en charge ou d'une notification aux fins de reprise en charge ne dépasse pas une semaine à compter de la date du placement en rétention de la personne.

2. Par dérogation à l'article 40, paragraphe 1, l'État membre requis répond dès que possible, et en tout état de cause dans un délai d'une semaine à partir de la réception de la requête. L'absence de réponse à l'expiration de ce délai d'une semaine équivaut à l'acceptation de la requête aux fins de prise en charge et

over te nemen of terug te nemen en te voorzien in een passende aankomstregeling.

3. In afwijking van artikel 46 wordt de overdracht van een persoon die in bewaring wordt gehouden van de overdragende lidstaat naar de verantwoordelijke lidstaat zo spoedig uitgevoerd als praktisch mogelijk is, en binnen vijf weken vanaf:

a) de datum waarop het verzoek tot overname is aanvaard of de kennisgeving inzake terugname is bevestigd, of

b) de datum waarop het beroep of bezwaar niet langer opschortende werking heeft overeenkomstig artikel 43, lid 3.

4. Wanneer de overdragende lidstaat zich niet houdt aan de termijnen voor het indienen van een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname of geen overdrachtsbesluit neemt binnen de in artikel 42, lid 1, gestelde termijn, of wanneer de overdracht niet binnen de in lid 3 van dit artikel genoemde termijn van vijf weken geschiedt, wordt de betrokken persoon niet langer in bewaring gehouden. De artikelen 39, 41 en 46 blijven van overeenkomstige toepassing.”

Om bijgevolg de door artikel 45 van de verordening (EU) 2024/1351 voorgeschreven termijnen na te leven, voorziet het nieuwe artikel 74/6/1, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid erin dat:

— de maximale vasthoudingstermijn van zes weken, die aanvankelijk door de oude artikelen 51/5, § 1, tweede lid, en 51/5/1, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 was vastgelegd, wordt verkort tot vijf weken om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen; en

— de maximale vasthoudingstermijn van zes weken, die aanvankelijk door de oude artikelen 51/5, § 4, tweede lid, en 51/5/1, § 2, derde lid, van de wet van 15 december 1980 was vastgelegd, wordt verkort tot vijf weken om de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat uit te voeren.

De nieuwe artikelen 74/6/1, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 herinneren aan het principe van artikel 45, lid 4, van verordening (EU) 2024/1351

Het nieuwe artikel 74/6/1, § 2, laatste lid, van de wet van 15 december 1980, overeenkomstig artikel 45, lid 3, onder b), van de verordening (EU) 2024/1351, bepaalt dat de vasthoudingstermijn om de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat uit te voeren, van rechtswege

entraîne l'obligation de prendre en charge la personne, y compris l'obligation d'assurer la bonne organisation de son arrivée.

3. Par dérogation à l'article 46, lorsqu'une personne est placée en rétention, son transfert de l'État membre procédant au transfert vers l'État membre responsable est effectué dès qu'il est matériellement possible et dans un délai de cinq semaines à compter de:

a) la date à laquelle la requête aux fins de prise en charge a été acceptée ou la notification aux fins de reprise en charge a été confirmée; ou

b) la date à laquelle le recours ou la révision n'a plus d'effet suspensif conformément à l'article 43, paragraphe 3.

4. Lorsque l'État membre procédant au transfert ne respecte pas les délais de présentation d'une requête aux fins de prise en charge ou de notification aux fins de reprise en charge ou lorsque le transfert n'intervient pas dans le délai fixé à l'article 42, paragraphe 1, ou lorsque le transfert n'intervient pas dans le délai de cinq semaines visé au paragraphe 3 du présent article, la personne n'est plus placée en rétention. Les articles 39, 41 et 46 continuent de s'appliquer en conséquence.”

Par conséquent, afin de se conformer aux délais prescrits par l'article 45 du règlement (UE) 2024/1351, le nouvel article 74/6/1, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 1er:

— réduit à cinq semaines le délai de maintien maximal de six semaines, initialement fixé par les anciens articles 51/5, § 1er, alinéa 2, et 51/5/1, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, pour réaliser l'examen de la détermination de l'État membre responsable; et

— réduit à cinq semaines le délai de maintien maximal de six semaines, initialement fixé par les anciens articles 51/5, § 4, alinéa 2, et 51/5/1, § 2, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980, pour effectuer le transfert vers l'État membre responsable.

Les nouveaux articles 74/6/1, § 1, alinéa 2, et § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, rappellent le principe de l'article 45, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1351.

Quant au nouvel article 74/6/1, § 2, dernier alinéa, de la loi du 15 décembre 1980, conformément à l'article 45, paragraphe 3, sous b), du règlement (UE) 2024/1351, il prévoit que le délai de maintien pour effectuer le transfert vers l'État membre responsable est interrompu d'office

wordt gestuit zolang het beroep ingediend tegen het beoelde overdrachtsbesluit opschortende werking heeft.

Tot slot wordt in de derde en laatste paragraaf van het nieuwe artikel 74/6/1 het beginsel van artikel 44, lid 3, van de verordening (EU) 2024/1351, opgenomen in de wet van 15 december 1980, luidende “De bewaring duurt zo kort mogelijk en niet langer dan de tijd die redelijkerwijs nodig is om de vereiste administratieve procedures zorgvuldig af te ronden totdat de overdracht uit hoofde van deze verordening is uitgevoerd.”.

Er moet ook worden opgemerkt dat het nieuwe artikel 74/6/1 geen afbreuk doet aan het nieuwe artikel 74/6/2, waarin de algemene waarborgen voor de vasthouding van verzoekers om internationale bescherming, zijn vastgelegd. Deze waarborgen zijn dus ook van toepassing op vreemdelingen die in het kader van de Dublinprocedure worden vastgehouden (zie ook de commentaar van artikel 91).

Art. 95

Er wordt een nieuw artikel 74/6/2 ingevoegd, waar de garanties die de Richtlijn (EU) 2024/1346 voorziet bij de vasthouding van verzoekers om internationale bescherming worden ingeschreven. Deze garanties bestaan naast de garanties die voorzien zijn in artikelen 74/8 en 74/9.

Deze garanties zijn altijd van toepassing wanneer een verzoeker om internationale bescherming wordt vastgehouden in toepassing van de wet van 15 december 1980, waar die de Richtlijn (EU) 2026/1346 omzet. Bijgevolg is dit nieuw artikel 74/6/2 van toepassing op verzoekers bedoeld in artikel 74/5, 74/6 en op vreemdelingen bedoeld in artikel 74/6/1.

Er wordt aan herinnerd dat een verzoeker enkel kan worden vastgehouden indien geen minder dwingende maatregelen doeltreffend kunnen worden toegepast. De mogelijke maatregelen worden opgesomd in artikel 74/28.

Art. 96

Dit artikel is een louter technische bepaling, het voegt de nieuwe vasthoudingsgrond toe aan artikel 74/8. De algemene modaliteiten betreffende de vasthouding worden bijgevolg ook van toepassing gemaakt op de vasthouding in het kader van de terugkeergrensprocedure.

tant que le recours introduit contre la décision de transfert visée a un effet suspensif.

Enfin, le troisième et dernier paragraphe du nouvel article 74/6/1 intègre dans la loi du 15 décembre 1980 le principe, énoncé à l'article 44, paragraphe 3, du règlement (UE) 2024/1351, selon lequel “Le placement en rétention est d'une durée aussi brève que possible et ne se prolonge pas au-delà du délai raisonnablement nécessaire pour mener à terme les procédures administratives requises avec toute la diligence voulue jusqu'à l'exécution du transfert”.

Il importe également de préciser que le nouvel article 74/6/1 est sans préjudice du nouvel article 74/6/2 qui fixe les garanties générales encadrant le maintien des demandeurs de protection internationale. Dès lors, lesdites garanties sont également applicables aux étrangers maintenus dans le cadre de la procédure de Dublin (voyez également le commentaire de l'article 91).

Art. 95

Un nouvel article 74/6/2 est inséré, dans lequel les garanties prévues par la directive (UE) 2024/1346 lors du maintien des demandeurs de protection internationale sont enregistrées. Ces garanties s'ajoutent à celles prévues aux articles 74/8 et 74/9.

Ces garanties s'appliquent toujours lorsqu'un demandeur de protection internationale est maintenu en application de la loi du 15 décembre 1980 qui transpose la directive (UE) 2026/1346. Par conséquent, ce nouvel article 74/6/2 s'applique aux demandeurs visés aux articles 74/5, 74/6 et aux étrangers visés à l'article 74/6/1.

Il est rappelé qu'un demandeur ne peut être maintenu que si aucune mesure moins coercitive ne peut être effectivement appliquée. Les mesures possibles sont énumérées à l'article 74/28.

Art. 96

Cet article est une disposition purement technique qui ajoute le nouveau motif de rétention à l'article 74/8. Les modalités générales relatives à la rétention s'appliquent donc également à la rétention dans le cadre de la procédure de retour à la frontière.

Art. 97

Uit 74/10 wordt de verwijzing naar de persoon die is aangehouden in verband met een irreguliere overschrijding van de buitengrenzen geschrapt, aangezien deze niet onder het toepassingsgebied van dit artikel hoort te vallen.

Art. 98

In artikel 74/11 wordt de verwijzing naar de artikelen die bij deze wetswijziging worden opgeheven, geschrapt. Artikelen 48/3 en 48/4 worden immers opgeheven, de elementen die worden onderzocht voor het toekennen van de vluchtelingen- dan wel subsidiaire beschermingsstatus worden voortaan geregeld in Verordening (EU) 2024/1347.

Het volstaat om voortaan in dit artikel enkel te spreken over “het recht op internationale bescherming”, aangezien dit begrip voldoende duidelijk is en wordt gedefinieerd in artikel 3, 5) Verordening (EU) 2024/1348.

Art. 99

In artikel 74/14 wordt een technische wijziging doorgevoerd. Naast de verwijzing naar artikel 57/6, § 3, dat van toepassing is op verzoeken ingediend voor 12 juni 2026, wordt een verwijzing toegevoegd naar de artikelen die van toepassing zijn op verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026, meer bepaald artikel 38 Verordening (EU) 2024/1348 en artikel 57/11/8.

Art. 100

In artikel 74/17 wordt de verwijzing naar de artikelen 48/3 en 48/4 opgeheven, aangezien deze artikelen worden opgeheven. De elementen die worden onderzocht voor het toekennen van de vluchtelingen- dan wel subsidiaire beschermingsstatus worden voortaan geregeld in Verordening (EU) 2024/1347. Het artikel verwijst nog steeds naar artikel 57/6, eerste lid, 9° tot 14°, waardoor de inhoud van het advies voldoende duidelijk is.

Art. 101

De wijzigingen aangebracht aan artikel 74/25 van de wet van 15 december 1980 zijn technische wijzigingen die voortvloeien uit de invoering van het nieuwe artikel 51/5/2, § 1 (rechtsgrondslag voor de overdrachtsbesluiten die

Art. 97

La référence à la personne interpellée à la suite d'un franchissement irrégulier des frontières extérieures est supprimée de l'article 74/10, dans la mesure où elle ne relève pas du champ d'application de cet article.

Art. 98

À l'article 74/11, la référence aux articles qui sont abrogés par cette modification législative est supprimée. En effet, les articles 48/3 et 48/4 sont supprimés, les éléments examinés pour l'octroi du statut de réfugié ou de protection subsidiaire sont désormais régis par le règlement (UE) 2024/1347.

Il suffit désormais de ne faire référence dans cet article qu'au “droit à la protection internationale”, ce concept étant suffisamment clair et défini à l'article 3, point 5), du règlement (UE) 2024/1348.

Art. 99

Une modification technique est apportée à l'article 74/14. Outre la référence à l'article 57/6, § 3, qui s'applique aux demandes introduites avant le 12 juin 2026, une référence est ajoutée aux articles qui s'appliquent aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026, à savoir l'article 38 du règlement (UE) 2024/1348 et l'article 57/11/8.

Art. 100

À l'article 74/17, la référence aux articles 48/3 et 48/4 est supprimée, ces articles étant abrogés. Les éléments à examiner pour l'octroi du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire sont désormais régis par le règlement (UE) 2024/1347. L'article continue toutefois à renvoyer à l'article 57/6, alinéa 1er, 9° à 14°, ce qui permet de garantir la clarté suffisante du contenu de l'avis.

Art. 101

Les modifications apportées à l'article 74/25 de la loi du 15 décembre 1980 sont des adaptations techniques découlant de l'insertion du nouvel article 51/5/2, § 1er (base légale des décisions de transfert prises par le

door de minister of zijn gemachtigde worden genomen), en van het nieuwe artikel 51/5/3, § 2 (gevallen van vermoeden van onderduiken).

Art. 102

In artikel 74/27/1 wordt artikel 9 Richtlijn (EU) 2024/1346 omgezet, dat de lidstaten de mogelijkheid geeft de bewegingsvrijheid van de vreemdeling te beperken.

Deze maatregel is erop gericht een tussenweg te creëren tussen het volledig vrijblijvend verblijf in een opvangcentrum, op basis van artikel 7 Richtlijn (EU) 2024/1346, omgezet in de opvangwet, en de meest restrictieve vorm van opvang, zijnde de vasthouding in een gesloten centrum op basis van artikel 10 Richtlijn (EU) 2024/1346, omgezet in de wet van 15 december 1980.

In artikel 9 van Richtlijn (EU) 2024/1346 wordt bepaald wanneer de lidstaat deze maatregel kan opleggen, namelijk wanneer er sprake is van een gevaar voor de openbare orde dan wel een onderduikrisico bestaat. De richtlijn geeft twee voorbeelden van dat risico op onderduiken, deze zijn echter niet limitatief en ook andere elementen kunnen wijzen op het bestaan van dat risico, zie in dat verband ook artikel 1, § 2 van de wet. De voorbeelden die ook in de wet worden hernomen vormen dus een aanvulling op de situaties beschreven in artikel 1, § 2.

In het artikel wordt bepaald onder welke voorwaarden de vreemdeling wordt toegestaan tijdelijk niet op de verplichte verblijfplaats te verblijven. Of er in het concrete geval een toestemming moet worden verleend zal afhangen van de modaliteiten die verbonden werden aan de verplichte verblijfplaats van die persoon. Aangezien het gaat om een vrijheidsbeperkende en geen vrijheidsberovende maatregel kan het niet mogelijk zijn dat de vreemdeling verboden wordt de verblijfplaats te verlaten gedurende de dag. Wel kan zijn aanwezigheid in de verplichte verblijfplaats gedurende de nacht of bepaalde momenten overdag vereist zijn. Enkel indien zijn afwezigheid tot gevolg zou hebben dat niet aan deze verplichtingen kan worden voldaan, moet de vreemdeling er zich van vergewissen dat hij de bevoegde instanties tijdig informeert of toestemming vraagt overeenkomstig de derde paragraaf.

Er wordt nog opgemerkt dat de toestemming die kan worden verleend om de verplichte verblijfplaats te verlaten, geen toestemming inhoudt om het grondgebied te verlaten. Betreffende het verblijf op het grondgebied blijft artikel 9, lid 4 Verordening (EU) 2024/1348 gelden: de verzoeker moet verblijven op het grondgebied van

ministre ou son délégué), et du nouvel article 51/5/3, § 2 (hypothèses de présomption de fuite).

Art. 102

L'article 74/27/1 transpose l'article 9 de la directive (UE) 2024/1346 qui permet aux États membres de restreindre la liberté de circulation de l'étranger.

La mesure vise à créer une voie médiane entre le séjour en centre d'accueil sans aucune contrainte, sur la base de l'article 7 de la directive (UE) 2024/1346, transposé dans la loi Accueil, et la forme d'accueil la plus restrictive, à savoir le maintien en centre fermé sur la base de l'article 10 de la directive (UE) 2024/1346, transposé dans la loi du 15 décembre 1980.

À l'article 9 de la directive (UE) 2024/1346, il est défini les cas dans lesquels l'État membre peut imposer cette mesure, à savoir lorsqu'il existe un danger pour l'ordre public ou un risque de fuite. La directive donne deux exemples de ce risque de fuite, mais ceux-ci ne sont pas limitatifs et d'autres éléments peuvent également indiquer l'existence de ce risque; voir à cet égard également l'article 1er, § 2, de la loi. Les exemples repris dans la loi complètent ainsi les situations décrites à l'article 1er, § 2.

Cet article définit les conditions dans lesquelles un étranger est autorisé à s'absenter temporairement de son lieu de séjour obligatoire. L'octroi d'une autorisation dans un cas concret dépendra des modalités liées au lieu de séjour obligatoire de cette personne. Étant donné qu'il s'agit d'une mesure restrictive et non pas une privation de liberté de liberté, il n'est pas possible d'interdire à l'étranger de quitter son lieu de résidence pendant la journée. Sa présence au lieu de résidence obligatoire pendant la nuit ou à certains moments de la journée peut toutefois être exigée. Ce n'est que si son absence a pour conséquence qu'il ne peut pas remplir ces obligations que l'étranger doit s'assurer d'en informer les autorités compétentes en temps utile ou de demander leur autorisation conformément au troisième paragraphe.

Par ailleurs, il convient de noter que l'autorisation qui peut être accordée de quitter le lieu de résidence obligatoire ne constitue pas une autorisation de quitter le territoire. En ce qui concerne le séjour sur le territoire, l'article 9, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1348 reste d'application: le demandeur doit résider sur le

de lidstaat waar hij of zij verplicht is te verblijven overeenkomstig artikel 17, lid 4 Verordening (EU) 2024/1351.

Indien de verzoeker de verplichting bedoeld in dit artikel niet respecteert, kunnen daar zowel op het vlak van materiële hulp als op het vlak van opvang gevolgen aan gegeven worden:

— artikel 23, lid 2, a) van Richtlijn (EU) 2024/1346 bepaalt dat de materiële hulp kan worden beperkt;

— in artikel 10 van Richtlijn (EU) 2024/1346, omgezet in artikel 74/6 van de wet van 15 december 1980, wordt bepaald dat het niet respecteren van deze maatregel een reden voor vasthouding kan zijn;

— conform artikel 41, lid 1, e) en artikel 9, lid 4 Verordening (EU) 2024/1348, wordt het verzoek geacht impliciet te zijn ingetrokken.

Art. 103

De wijziging aangebracht aan artikel 74/28, § 3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 is een technische aanpassing die voortvloeit uit de vervanging van artikel 51/5/1.

HOOFDSTUK 3

Slotbepaling

Art. 104

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding.

Artikel 104 bepaalt in een eerste lid dat deze wet in werking treedt op 12 juni 2026. Dit is de dag waarop Verordening (EU) 2024/1347 van toepassing is, als ook de dag waarop Verordening (EU) 2024/1348 van toepassing is op nieuwe verzoeken om internationale bescherming die vanaf die dag worden ingediend en op procedures tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming wordt opgestart op of na 12 juni 2026 (artikel 79 van die Verordening).

Het tweede lid, punt 1° bepaalt dat de opheffing van de artikelen 28, 3° en 63 die betrekking hebben op de grensprocedure vastgelegd in artikel 57/6/4 van de wet pas in werking treden op 10 juli 2026. Voor verzoeken waarop artikel 57/6/4 van toepassing is en die vóór 12 juni 2026 (d.w.z. uiterlijk op 11 juni 2026) zijn ingediend, blijft de verzoeker uiterlijk vier weken na het verzoek

territoire de l'État membre dans lequel il est tenu de résider conformément à l'article 17, alinéa 4 règlement (UE) 2024/1351.

Si le demandeur ne respecte pas l'obligation visée dans cet article, des conséquences en termes d'assistance matérielle et d'accueil peuvent être appliquées:

— l'article 23, paragraphe 2, a), de la directive (UE) 2024/1346 prévoit que l'aide matérielle peut être réduite;

— l'article 10 de la directive (UE) 2024/1346, transposée dans l'article 74/6 de la loi du 15 décembre 1980, précise que le non-respect de cette mesure peut être un motif de maintien;

— conformément à l'article 41, paragraphe 1, e), et à l'article 9, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1348, la demande est réputée implicitement retirée.

Art. 103

La modification apportée à l'article 74/28, § 3, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 est une adaptation technique qui résulte du remplacement de l'article 51/5/1.

CHAPITRE 3

Disposition finale

Art. 104

Cet article prévoit la date d'entrée en vigueur.

L'article 104 dispose, dans son premier alinéa, que la présente loi entre en vigueur le 12 juin 2026. Il s'agit du jour à partir duquel le règlement (UE) 2024/1347 s'applique ainsi que le jour à partir duquel le règlement (UE) 2024/1348. Ce règlement s'applique aux nouvelles demandes de protection internationale introduites à partir de cette date et aux procédures de retrait de la protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer la protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026 (article 79 de ce règlement).

Le deuxième alinéa, point 1° dispose que l'abrogation des articles 28, 3° et 63 relatifs à la procédure à la frontière prévue à l'article 57/6/4 de la loi n'entre en vigueur que le 10 juillet 2026. Pour les demandes concernées par l'article 57/6/4 introduites avant le 12 juin 2026 (c'est-à-dire au plus tard le 11 juin 2026), le demandeur reste autorisé à entrer dans le Royaume au plus tard quatre

om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen indien de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen binnen die vier weken geen beslissing heeft genomen (zie art. 57/6/4, lid 3). Rekening houdend met deze termijn van vier weken bedoeld in artikel 57/6/4, lid 3 en aangezien de verzoeken die aan de grens worden gedaan en vanaf 12 juni 2026 worden ingediend, onder de artikelen 43 tot 45 van Verordening (EU) 2024/1348 vallen, valt vanaf 10 juli 2026 geen enkel verzoek om internationale bescherming meer onder het toepassingsgebied van het huidige artikel 57/6/4. Dit artikel 57/6/4 wordt op die datum opgeheven.

Het tweede lid, punt 2° tenslotte bevat een overgangsbepaling voor de wijzigingen aan artikel 57/5^{quater}, §§ 2, 3 en 4. Deze overgangsbepaling heeft betrekking op alle persoonlijke onderhouds die plaatsvonden vóór 12 juni 2026 en waarvoor de mogelijkheid nog bestaat voor de verzoekers om internationale bescherming om opmerkingen te formuleren en/of de inhoud van de schriftelijke weergave van het onderhoud te bevestigen, alsook de mogelijkheid om de notities van het persoonlijk onderhoud op hetzelfde ogenblik als de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming aan de verzoekers te betekenen. Voor deze onderhouds zal de opheffing van de derde en vierde paragraaf van artikel 57/5^{quater} pas in werking treden op 1 augustus 2026. Deze termijn volstaat om voor de laatste persoonlijke onderhouds die plaatsvonden vóór 12 juni 2026 zowel de notities van het persoonlijk onderhoud op te vragen (binnen de twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud) conform het vroegere artikel 57/5^{quater}, § 2; de notities van het persoonlijk onderhoud te verzenden door het Commissariaat-generaal en de verzoeker de mogelijkheid te geven om opmerkingen te formuleren (binnen 8 werkdagen na betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud).

Het tweede lid, punt 3° bepaalt dat de gewijzigde versie van artikel 74/5 van toepassing is op verzoeken ingediend vanaf 12 juni 2026. Aangezien de grensprocedure overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1348 enkel op die verzoeken geldig is, moet hetzelfde gelden voor de vasthoudingsgrond van artikel 74/5.

De minister van Asiel en Migratie,

Anneleen Van Bossuyt

semaines après la demande de protection internationale si aucune décision n'a été prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans ces quatre semaines (voir art. 57/6/4, alinéa 3). Tenant compte de ce délai de quatre semaines visé à l'article 57/6/4, alinéa 3 et vu que les demandes présentées à la frontière et introduites à partir du 12 juin 2026 relèvent des articles 43 à 45 du règlement (UE) 2024/1348, plus aucune demande de protection internationale ne relèvera du champ d'application de l'actuel article 57/6/4 à partir du 10 juillet 2026. Cet article 57/6/4 est abrogé à cette date.

Enfin, le deuxième alinéa, point 2° contient une disposition transitoire pour les modifications apportées à l'article 57/5^{quater}, §§ 2, 3 et 4. Cette disposition transitoire concerne tous les entretiens personnels qui ont eu lieu avant le 12 juin 2026 et pour lesquels les demandeurs de protection internationale ont encore la possibilité de formuler des observations et/ou de confirmer le contenu de la transcription de l'entretien, ainsi que la possibilité de notifier aux demandeurs les notes de l'entretien personnel au même moment que la notification de la décision concernant la demande de protection internationale. Pour ces entretiens, l'abrogation des troisième et quatrième paragraphes de l'article 57/5^{quater} n'entre en vigueur que le 1er août 2026. Ce délai est suffisant pour que, pour les derniers entretiens personnels qui ont eu lieu avant le 12 juin 2026, tant les notes de l'entretien personnel soient demandées (dans les deux jours ouvrables suivant l'entretien personnel) conformément à l'ancien article 57/5^{quater}, § 2; de notifier les notes de l'entretien personnel par le Commissariat général et de donner au demandeur la possibilité de formuler des observations (dans les 8 jours ouvrables suivant la notification de la copie des notes de l'entretien personnel).

Le deuxième alinéa, point 3°, stipule que la version modifiée de l'article 74/5 s'applique aux demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Étant donné que la procédure à la frontière n'est valable que pour ces demandes conformément au règlement (UE) 2024/1348, il doit en être de même pour le motif de détention visé à l'article 74/5.

La ministre de l'Asile et de la Migration,

Anneleen Van Bossuyt

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Op de voordracht van de minister van Asiel en Migratie,

Gelet op Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

Gelet op Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

Gelet op Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrensprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;

Gelet op Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;

Gelet op Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817;

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne

PHILIPPE, Roi des Belges,

À tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de la ministre de l'Asile et de la Migration,

Vu le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;

Vu le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

Vu le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;

Vu le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013;

Vu le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817;

Gelet op Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De Minister van Asiel en Migratie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1. – Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking) en in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking).

Art. 3. Deze wet geeft uitvoering aan:

- de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;
- de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

Vu le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d’“Eurodac” pour la comparaison des données biométriques aux fins de l’application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l’identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d’Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) n° 603/2013 du Parlement européen et du Conseil;

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La Ministre de l’Asile et de la Migration est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1er – Dispositions générales

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

Art. 2. La présente loi transpose partiellement la directive (UE) 2024/1346 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant des normes pour l’accueil des personnes demandant une protection internationale (refonte) et transpose partiellement la directive (UE) 2013/32/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 relative à des procédures communes pour l’octroi et le retrait de la protection internationale (refonte).

Art. 3. La présente loi exécute:

- le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;
- le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l’Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

- de Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrensprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;
- de Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;
- de Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817;
- de Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad.

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 4. In artikel 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, laatst gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt punt 16 opgeheven;

2° in paragraaf 1 worden in punt 19 de woorden “in het kader van Titel Ibis” vervangen door de woorden “in het kader van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”;

3° in paragraaf 1 worden de punten 36 tot en met 45 ingevoegd, luidende:

- le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;
- le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013;
- le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817;
- le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d'“Eurodac” pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) no 603/2013 du Parlement européen et du Conseil.

CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 4. À l'article 1er, de loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le point 16 est abrogé;

2° dans le paragraphe 1er, au point 19, les mots “dans le cadre du Titre Ibis” sont remplacés par les mots “dans le cadre de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers”;

3° dans le paragraphe 1er, les points 36 à 45 sont insérés, rédigés comme suit:

“36° Verordening (EU) 2024/1347: Verordening (EU) 2024/1347 van 14 mei 2024 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

37° Verordening (EU) 2024/1348: Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

38° Verordening (EU) 2024/1349: Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrenspprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;

39° Verordening (EU) 2024/1351: Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;

40° Verordening (EU) 2024/1356: Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817;

41° Verordening (EU) 2024/1358: Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandhavinginstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad;

42° screening: de screening van onderdanen van derde landen zoals bepaald in artikel 1 van Verordening (EU) 2024/1356;

43° screeningsautoriteit: de Belgische bevoegde autoriteit zoals bedoeld in artikel 2, 10), van Verordening (EU) 2024/1356;

44° Eurodac: het systeem zoals bedoeld in Verordening (EU) 2024/1358.

45° staatloze: een persoon die door geen enkele staat, krachtens diens recht, als onderdaan wordt beschouwd.”;

“36° règlement (UE) 2024/1347: le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;

“37° règlement (UE) 2024/1348: le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

38° règlement (UE) 2024/1349: le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;

39° règlement (UE) 2024/1351: le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013;

40° règlement (UE) 2024/1356: le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817;

41° règlement (UE) 2024/1358: le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d'“Eurodac” pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) 603/2013 du Parlement européen et du Conseil;

42° filtrage: le filtrage des ressortissants de pays tiers tel que prévu à l'article 1er du règlement (UE) 2024/1356;

43° autorité de filtrage: l'autorité belge compétente visée à l'article 2, 10), du règlement (UE) 2024/1356;

44° Eurodac: le système prévu par le règlement (UE) 2024/1358;

45° apatride: une personne qu'aucun État ne considère comme son ressortissant par application de sa législation.”;

4° in paragraaf 2, punt 7, worden de woorden “de Europese reglementering met betrekking tot de bepaling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming” vervangen door de woorden “de Verordening (EU) 2024/1351”;

5° in paragraaf 2, punt 9, worden de woorden “de Europese reglementering met betrekking tot de bepaling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming” vervangen door de woorden “de Verordening (EU) 2024/1351”.

Art. 5. In dezelfde wet wordt artikel 2/2, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2023, als volgt gewijzigd:

1° in punt 1° worden de woorden “24bis,” ingevoegd tussen de woorden “in de artikelen 23, 24,” en de woorden “25 en 27 van de Verordening (EU) 2017/2226”;

2° in punt 2° worden de woorden “24bis,” ingevoegd tussen de woorden “in de artikelen 24,” en de woorden “25, 26 en 27 van deze Verordening”;

3° in punt 4° worden de woorden “24bis,” ingevoegd tussen de woorden “in de artikelen “ en de woorden “26, 27 en 29 van deze Verordening”.

Art. 6. In Titel I van dezelfde wet wordt het opschrift van hoofdstuk II, vervangen bij de wet van 8 mei 2019, als volgt vervangen:

“Hoofdstuk II: Toegang tot het grondgebied, kort verblijf, illegaal verblijf, screening en Eurodac.”

Art. 7. In Titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8quater ingevoegd, luidende:

“Art. 8quater. § 1. Vormt de screeningsautoriteit voor de doeleinden van Verordening (EU) 2024/1356:

1° de Dienst Vreemdelingenzaken;

2° de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

§ 2. De screening wordt uitgevoerd in de lokalen van de screeningsautoriteit of de partnerdienst die namens de screeningsautoriteit optreedt.

De Koning kan andere plaatsen voor de screening bepalen.”

Art. 8. In Titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8quinquies ingevoegd, luidende:

“Art. 8quinquies. Elke onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen, werkt mee aan de daadwerkelijke uitvoering ervan.

Deze verplichting tot samenwerking omvat:

1° het toegankelijk en beschikbaar blijven voor de screeningsautoriteit gedurende de volledige duur van de screening;

4° dans le paragraphe 2, point 7, les mots “la réglementation européenne relative à la détermination de l’État responsable de l’examen d’une demande de protection internationale” sont remplacés par les mots “le règlement (UE) 2024/1351”;

5° dans le paragraphe 2, point 9, les mots “la réglementation européenne relative à la détermination de l’État responsable de l’examen d’une demande de protection internationale” sont remplacés par les mots “le règlement (UE) 2024/1351”.

Art. 5. Dans la même loi, l’article 2/2, inséré par la loi du 19 mars 2023, est modifié comme suit:

1° au point 1°, les mots “24bis,” sont insérés entre les mots “aux articles 23, 24,” et les mots “25 et 27 du règlement (UE) 2017/2226”;

2° au point 2°, les mots “24bis,” sont insérés entre les mots “aux articles 24,” et les mots “25, 26 et 27 de ce règlement”;

3° au point 4°, les mots “24bis,” sont insérés entre les mots “aux articles” et les mots “26, 27 et 29 de ce règlement”.

Art. 6. Dans le titre I de la même loi, l’intitulé du chapitre II, remplacé par la loi du 8 mai 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Chapitre II: Accès au territoire, court séjour, séjour illégal, filtrage et Eurodac.”

Art. 7. Dans le titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8quater, rédigé comme suit:

“Art. 8quater. § 1er. Constitue l’autorité de filtrage aux fins du règlement (UE) 2024/1356:

1° l’Office des étrangers;

2° les services de police tels que visés à l’article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux.

§ 2. Le filtrage est effectué dans les locaux de l’autorité de filtrage ou du service partenaire agissant pour le compte de l’autorité de filtrage.

Le Roi peut déterminer d’autres lieux pour le filtrage.”

Art. 8. Dans le titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8quinquies, rédigé comme suit:

“Art. 8quinquies. Tout ressortissant de pays tiers soumis au filtrage coopère à son exécution effective.

Cette obligation de coopérer comprend le fait de:

1° rester accessible et disponible pour l’autorité de filtrage pendant toute la durée du filtrage;

2° het verstrekken van de door de screeningsautoriteit gevraagde informatie en documenten, met inbegrip van zijn biometrische gegevens in toepassing van artikel 8octies.

De weigering van een onderdaan van een derde land om samen te werken krachtens dit artikel vormt een schending van de verplichting tot samenwerking zoals bedoeld in artikel 1, §2, 3°..

Art. 9. In Titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8sexies ingevoegd, luidende:

“Art. 8sexies. De screeningsautoriteit deelt de informatie bedoeld in artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1356 mee aan de onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de in het eerste lid bedoelde informatieverstrekking.”

Art. 10. In titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8septies ingevoegd, luidende:

“Art. 8septies. § 1. De volgende autoriteiten hebben toegang tot Eurodac:

1° de Dienst Vreemdelingenzaken, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en j), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) 2018/1240;

2° de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en c), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in verordening (EG) nr. 767/2008;

3° het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en b) van deze Verordening;

4° de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in Verordening (EG) nr. 767/2008.

De Koning kan de doeleinden van de toegang tot Eurodac uitbreiden voor de in het eerste lid bedoelde autoriteiten. Daarnaast kan de Koning, wanneer andere autoriteiten dan die bedoeld in het eerste lid, belast zijn met de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) of j) van Verordening (EU) 2024/1358, of met de doeleinden vermeld in Verordeningen (EG) nr. 767/2008 of (EU) 2018/1240, deze autoriteiten machtigen om toegang te krijgen tot Eurodac en de doeleinden van de toegang bepalen.

De in het eerste en het tweede lid bedoelde autoriteiten bepalen welke van hun personeelsleden toegang hebben voor welke van de vermelde doeleinden. Deze personeelsleden hebben enkel toegang tot de persoonsgegevens die zij dienen te kennen naar gelang van de dienst waartoe zij behoren en van hun takenpakket.

2° fournir les informations et documents demandés par l'autorité de filtrage, en ce compris ses données biométriques en application de l'article 8octies.

Le refus de coopérer du ressortissant de pays tiers au titre du présent article constitue une violation de l'obligation de coopérer visée à l'article 1er, § 2, 3°..

Art. 9. Dans le titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8sexies, rédigé comme suit:

“Art. 8sexies. L'autorité de filtrage communique les informations visées à l'article 11 du règlement (UE) 2024/1356 au ressortissant de pays tiers soumis au filtrage.

Le Roi détermine les modalités de la communication de l'information visée à l'alinéa 1er..

Art. 10. Au titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8septies rédigé comme suit:

“Art. 8septies. § 1er. Les autorités suivantes ont accès à Eurodac:

1° l'Office des étrangers, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a), b), c) et j), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans les règlements (CE) 767/2008 et (UE) 2018/1240;

2° les services de police tels que visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et c), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008;

3° le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et b) de ce règlement;

4° les représentations diplomatiques et consulaires belges, en vue d'une consultation aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008.

Le Roi peut étendre les finalités de l'accès à Eurodac pour les autorités visées à l'alinéa 1er. Par ailleurs, lorsque des autorités autres que celles visées à l'alinéa 1er sont chargées des finalités mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a), b), c) ou j), du règlement (UE) 2024/1358, ou des finalités mentionnées dans les règlements (CE) 767/2008 ou (UE) 2018/1240, le Roi peut autoriser ces autorités à accéder à Eurodac et à déterminer les finalités de l'accès.

Les autorités visées aux alinéas 1er et 2 déterminent quels membres de leur personnel ont accès au système et pour quelles finalités parmi celles mentionnées. Ces membres du personnel ont uniquement accès aux données à caractère personnel qu'ils doivent connaître en fonction du service dont ils font partie et de leurs tâches.

§ 2. De volgende autoriteiten zijn de voor rechtshandavingsdoeleinden aangewezen autoriteiten, zoals bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1358: 1° de politiediensten, bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus; 2° de Veiligheid van de Staat, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

3° de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

4° de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.

Voor zover andere dan de in het eerste lid bedoelde autoriteiten belast zijn met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten in de zin van artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1358, kan de Koning deze eveneens aanduiden als voor rechtshandavingsdoeleinden aangewezen autoriteit.

§ 3. De geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, is de controlerende autoriteit, bedoeld in artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 4. De dienst Printrak van de Dienst Vreemdelingenzaken is het nationaal toegangspunt, bedoeld in artikel 2, lid 1, punt k), van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 5. De Dienst Vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal, is de verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door de Dienst Vreemdelingenzaken. De contactgegevens van deze verantwoordelijke voor de verwerking worden openbaar gemaakt op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken en omvatten een postadres en een e-mailadres.

De Koning duidt de verantwoordelijken aan voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door andere autoriteiten en regelt de wijze van openbaarmaking van hun contactgegevens."

Art. 11. In titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8octies ingevoegd, luidende:

"Art. 8octies. § 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "afname van biometrische gegevens" verstaan het nemen van vingerafdrukgegevens en het maken van gezichtsopnamegegevens, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, punten q), r) en s), van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 2. De biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in artikel 15, lid 1, artikel 18, leden 1 en 2, artikel 20, lid 1, artikel 22, lid 1, artikel 23, lid 1 en artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1358, worden afgenomen op initiatief van de Minister of van zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens afgenomen worden op initiatief van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde, van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, van een officier van de bestuurlijke politie, van een directeur van een strafinrichting, of van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.

§ 2. Les autorités suivantes sont les autorités désignées aux fins de l'application de la loi, telles que visées à l'article 5 du règlement (UE) 2024/1358:

1° les services de police, visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

2° la Sûreté de l'État, visée par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

3° le Service général du renseignement et de la sécurité des forces armées, visé par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

4° l'Administration générale des douanes et accises.

Dans la mesure où les autorités autres que celles visées à l'alinéa 1er sont chargées de la prévention, de la détection d'infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves au sens de l'article 5 du règlement (UE) 2024/1358, ou des enquêtes en la matière, le Roi peut également les habiller à agir en tant qu'autorités à des fins répressives.

§ 3. La police intégrée, structurée à deux niveaux, est l'autorité de contrôle visée à l'article 6 du règlement (UE) 2024/1358.

§ 4. Le service Printrak de l'Office des étrangers est le point d'accès national visé à l'article 2, paragraphe 1, point k), du règlement (UE) 2024/1358.

§ 5. L'Office des étrangers, représenté par le Directeur général, est le responsable du traitement des données à caractère personnel effectué par l'Office des étrangers. Les coordonnées de ce responsable du traitement sont accessibles sur le site Web de l'Office des étrangers; elles comprennent une adresse postale et une adresse e-mail.

Le Roi désigne les responsables du traitement des données à caractère personnel dans Eurodac par d'autres autorités et règle les modes de publicité de leurs coordonnées."

Art. 11. Au titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8octies, rédigé comme suit:

"Art. 8octies. § 1er. Pour l'application du présent article, il y a lieu d'entendre par "prise de données biométriques", le relevé d'empreintes digitales et la capture de l'image faciale, tel que visé à l'article 2, paragraphe 1, points q), r) et s), du règlement (UE) 2024/1358.

§ 2. Les données biométriques des étrangers visées à l'article 15, paragraphe 1, à l'article 18, paragraphes 1 et 2, à l'article 20, paragraphe 1, à l'article 22, paragraphe 1, à l'article 23, paragraphe 1, et à l'article 24, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1358 sont recueillies à l'initiative du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de son délégué, d'un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, d'un officier de la police administrative, du directeur d'un établissement pénitentiaire ou du représentant diplomatique ou consulaire belge.

Overeenkomstig artikel 18, lid 4, van de vermelde verordening (EU) 2024/1358 kunnen de biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in dit artikel 18 ook afgenomen worden door een andere lidstaat, het Asielagentschap van de Europese Unie of een bevoegde internationale organisatie.

§ 3. Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 41, lid 1, punt b), van de Verordening (EU) 2024/1348 en van paragraaf 4, is de weigering om zijn biometrische gegevens vrijwillig te laten afnemen een schending van de medewerkingsplicht bedoeld in artikel 1, § 2, 3°.

§ 4. De biometrische gegevens die overeenkomstig dit artikel worden afgenomen, kunnen worden opgeslagen in de gegevensbank van Dienst Vreemdelingenzaken.

De biometrische gegevens worden gedurende een termijn van 10 jaar bewaard. Zij worden vernietigd indien de vreemdeling overeenkomstig artikel 49 als vluchteling erkend wordt, wanneer hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend overeenkomstig artikel 49/2, of wanneer hij de Belgische nationaliteit verwerft.

De biometrische gegevens mogen gebruikt worden voor de doeleinden bedoeld in artikel 8septies, § 1, eerste lid, 1°.

Art. 12. In artikel 9bis van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, eerste streepje, worden de woorden “de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen” vervangen door de woorden “de verzoeker om internationale bescherming die nog geen definitieve beslissing in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming ontving”;

2° in paragraaf 2, 1° en 2°, worden de woorden “een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51” vervangen door de woorden “een verzoek om internationale bescherming”;

3° in paragraaf 2 worden de woorden “de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming” vervangen door de woorden “de Verordening (EU) 2024/1347”.

Art. 13. In artikel 9ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Conformément à l'article 18, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1358 précité, les données biométriques des étrangers visés audit article 18 peuvent également être relevées par un autre Etat membre, par l'Agence de l'Union européenne pour l'asile ou par une organisation internationale compétente.

§ 3. Sans préjudice de l'application éventuelle de l'article 41, paragraphe 1, point b), du règlement (UE) 2024/1348 et du paragraphe 4, le refus de se soumettre volontairement au prélèvement de ses données biométriques constitue une violation de l'obligation de coopération visée à l'article 1er, § 2, 3°.

§ 4. Les données biométriques collectées conformément à cet article peuvent être enregistrées dans la base de données de l'Office des étrangers.

Les données biométriques sont conservées pendant une période de 10 ans. Elles sont détruites si l'étranger est reconnu comme réfugié conformément à l'article 49, si le statut de protection subsidiaire lui a été accordé conformément à l'article 49/2 ou s'il acquiert la nationalité belge.

Les données biométriques peuvent être utilisées aux fins visées à l'article 8septies, § 1er, alinéa 1er, 1°.

Art. 12. À l'article 9bis de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “d'asile dont la demande d'asile n'a pas fait l'objet d'une décision définitive” sont remplacés par les mots “de protection internationale qui n'a pas encore reçu de décision définitive dans le cadre d'une demande de protection internationale”;

2° au paragraphe 2, 1° et 2°, les mots “une demande d'asile au sens des articles 50, 50bis, 50ter et 51” sont remplacés par les mots “une demande de protection internationale”;

3° au paragraphe 2, les mots “de la Convention de Genève tel que déterminé à l'article 48/3 et aux critères prévus à l'article 48/4 en matière de protection subsidiaire” sont remplacés par les mots “du règlement (UE) 2024/1347”.

Art. 13. À l'article 9ter de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1° in paragraaf 2, lid 3, worden de woorden “de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen” vervangen door de woorden “de verzoeker om internationale bescherming die nog geen definitieve beslissing in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming ontving”;

2° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 17 van Verordening (EU) 2024/1347.”

Art. 14. In artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° de familieleden die overeenkomstig artikel 23, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1347, in aanmerking komen voor een verblijfstitel als familielid van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten;”;

b) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “De in het eerste lid, 4°, b), 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners” vervangen door de woorden “De in het eerste lid, 4°, 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners”;

c) in paragraaf 4 worden de woorden “door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, a), 5°, a) of 6°, a),” vervangen door de woorden “door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, 5°, a) of 6°, a),”;

Art. 15. In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 2, eerste lid, 3°, worden de woorden “de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, b), 5°, b), of 6°, b),” vervangen door de woorden “de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk als wettelijk geregistreerde partner overeenkomstig artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, b), of 6°, b),”;

b) in paragraaf 2, wordt het tweede lid aangevuld met de volgende zin:

“In afwijking hiervan, kan deze beslissing ten aanzien van familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, enkel worden genomen zolang zij beschikken over een verblijf van beperkte duur.”;

1° au paragraphe 2, alinéa 3, les mots “d’asile dont la demande d’asile n’a pas fait l’objet d’une décision définitive” sont remplacés par les mots “demandeur de protection internationale qui n’a pas encore reçu de décision définitive dans le cadre d’une demande de protection internationale”;

2° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. L’étranger est exclu du bénéfice de la présente disposition lorsque le ministre ou son délégué considère qu’il y a de motifs sérieux de considérer qu’il a commis des actes visés à l’article 17 du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 14. À l’article 10 de la même loi, remplacé par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° les membres de la famille qui, conformément à l’article 23, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1347, sont éligible à un titre de séjour en tant que membre de la famille d’un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d’un statut de protection internationale;”;

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Les partenaires enregistrés visés à l’alinéa 1er, 4°, b), 5°, b) et 6°, b),” sont remplacés par les mots “Les partenaires enregistrés visés à l’alinéa 1er, 4°, 5°, b) et 6°, b),”;

c) dans le paragraphe 4, les mots “par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, a), 5°, a) ou 6°, a),” sont remplacés par les mots “par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, a) ou 6°, a),”;

Art. 15. À l’article 11 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, 3°, les mots “l’étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, b), 5°, b), ou 6°, b),” sont remplacés par les mots “l’étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré conformément à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, b), ou 6°, b),”;

b) dans le paragraphe 2, l’alinéa 2 est complété par la phrase suivante:

“Par dérogation à cette règle, cette décision ne peut être prise à l’égard des membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, que tant qu’ils disposent d’un séjour de durée limitée.”;

c) in paragraaf 3, eerste lid, 1°, worden de woorden “opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 14, lid 1, a) of 19, lid 1, a) van Verordening (EU) 2024/1347”;

d) in paragraaf 3, eerste lid, 2°, worden de woorden “artikelen 55/3/1, § 1 of 55/5/1, § 1” vervangen door de woorden “artikelen 14, lid 1, d) en e) of 19, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347”;

e) in paragraaf 3, tweede lid worden de woorden “de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2” vervangen door de woorden “de artikelen 14, lid 1, b) of c) en 19 lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”

Art. 16. In artikel 12bis, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt” vervangen door de woorden “De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 5° of 6° voorziene gevallen bevindt”;

b) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:” vervangen door de woorden “In de volgende gevallen kan de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, zijn aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:”;

c) in paragraaf 1, tweede lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° of indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten en die zich in verband met de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid op het grondgebied van het Rijk bevindt dochzelf niet in aanmerking komt voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsband reeds bestond voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam.”

c) dans le paragraphe 3, alinéa 1er, 1°, les mots “abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3 ou 55/5” sont remplacés par les mots “retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément à l’article 14, paragraphe 1, a), ou 19, paragraphe 1, a), du règlement (UE) 2024/1347”;

d) dans le paragraphe 3, alinéa 1er, 2°, les mots “articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er” sont remplacés par les mots “articles 14, paragraphe 1, d) et e), ou 19, paragraphe 1, b), du règlement (UE) 2024/1347”;

e) dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2” sont remplacés par les mots “aux articles 14, paragraphe 1, b) ou c), et 19, paragraphe 1, b) ou c) du règlement (UE) 2024/1347”

Art. 16. À l’article 12bis, de la même loi, inséré par la loi du 6 août 1993, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “L’étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l’article 10” sont remplacés par les mots “L’étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 3°, 5° ou 6°”;

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l’administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:” sont remplacés par les mots “L’étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l’article 10, peut toutefois introduire sa demande auprès de l’administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:”;

c) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° s’il est un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s’il est un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° ou s’il est un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, d’un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l’article 57/45 et qui est présent sur le territoire du Royaume en raison de la demande d’admission au séjour pour apatridie mais qui, individuellement, ne remplit pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que le lien familial existait déjà avant l’arrivée de l’étranger accompagné dans le Royaume.”

Art. 17. In artikel 13, § 1, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, wordt het zesde lid vervangen als volgt:

“In afwijking van het derde lid en onder voorbehoud van artikel 23, leden 3 tot 5 van Verordening 2024/1347, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel waarvan de geldigheidsduur verstrijkt op dezelfde datum als die van de vreemdeling die zij begeleiden. Deze verblijfstitel kan worden vernieuwd, voor zover de verblijfstitel die is afgegeven aan de vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, wordt vernieuwd en onder voorwaarde dat het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening 2024/1347. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt, over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening 2024/1347.”

Art. 18. In artikel 15bis, § 2, van dezelfde wet laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de woorden “de helft van” en de woorden “, of de hele periode indien die achttien maanden overschrijdt” opgeheven;

2° in het vierde lid worden de woorden “artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2” vervangen door de woorden “artikelen 14, lid 1, b) of c) of 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° tussen het vierde en het vijfde wordt een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer de vreemdeling die in België internationale bescherming geniet wordt aangetroffen in een andere lidstaat zonder het recht daar te wonen of te verblijven overeenkomstig het relevante nationale, Unie- of internationale recht, wordt de periode van legaal verblijf in België voorafgaand aan die situatie niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het in § 1, eerste lid, bedoelde verblijf van vijf jaar. De minister of zijn gemachtigde kan hiervan afwijken indien de vreemdeling bewijst dat de situatie te wijten was aan omstandigheden die aan zijn of haar controle ontsnapten.”

Art. 19. In artikel 18, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 1 juni 2016, worden de woorden “55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2” vervangen door de woorden “14, lid 1, b) of c) of 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”.

Art. 20. Artikel 48 van dezelfde wet, wordt opgeheven.

Art. 17. À l'article 13, paragraphe 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, l'alinéa 6 est remplacée somme suit:

“Par dérogation à l'alinéa 3 et sous réserve de l'article 23, paragraphes 3 à 5, du règlement (UE) 2024/1347, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, reçoivent un titre de séjour dont la durée de validité expire à la même date que celle du titre de séjour de l'étranger qu'ils accompagnent. Ce titre de séjour peut être renouvelé pour autant que le titre de séjour délivré à l'étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale est renouvelé et sous condition que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347. L'admission au séjour devient de durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un titre de séjour de durée illimitée et pour autant que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 18. À l'article 15bis, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 3, les mots “la moitié de” et les mots “, ou la totalité de cette période si celle-ci excède dix-huit mois,” sont abrogés;

2° à l'alinéa 4, les mots “articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2” sont remplacés par les mots “articles 14, paragraphe 1, b) ou c), ou 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347”;

3° entre le 4 et le 5, un alinéa rédigé comme suit est inséré: “Lorsque l'étranger bénéficiant d'une protection internationale en Belgique est retrouvé dans un autre État membre sans avoir le droit d'y habiter ou d'y séjourner conformément au droit national, au droit de l'Union ou au droit international applicable, la période de séjour légal en Belgique antérieure à cette situation n'est pas prise en considération pour le calcul de la durée de séjour de cinq ans visée au § 1er, alinéa 1er. Le ministre ou son délégué peut déroger à cette règle si l'étranger prouve que la situation était due à des circonstances indépendantes de sa volonté.”

Art. 19. À l'article 18, § 3, alinéa 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 1er juin 2016, les mots “55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2” sont remplacés par les mots “14, paragraphe 1, b) ou c), ou 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347”.

Art. 20. L'article 48 de la même loi, est abrogé.

Art. 21. Artikel 48/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 22. Artikel 48/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 23. Artikel 48/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 24. Artikel 48/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatst gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 25. In artikel 48/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2013 en vervangen bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt opgeheven;

2° paragraaf 2, waarvan de bestaande tekst de eerste paragraaf zal vormen, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De verzoeker geeft aan welke gegevens nuttig zijn voor de behandeling van zijn verzoek.

De verzoeker dient de documenten die zijn identiteit of nationaliteit vaststellen neer te leggen in originele vorm. Een kopie van deze documenten wordt in het administratief dossier bewaard. Indien de minister of zijn gemachtigde of Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat een onderzoek van de echtheid van een document aangewezen is, kan het origineel document worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van een dergelijk onderzoek.

Alle andere originele stukken die de verzoeker neerlegt om zijn verzoek te staven, kunnen worden bewaard in het administratief dossier gedurende de volledige duur van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

De verzoeker krijgt een kopie van de stukken waarvan de originelen worden bewaard en een ontvangstbewijs met een beknopte beschrijving van de originele documenten die in het administratief dossier worden bewaard.

De teruggave van de originele stukken aan de verzoeker, of aan zijn advocaat op voorwaarde dat de verzoeker hem daar schriftelijk toe gemachtigd heeft, gebeurt op aanvraag. De teruggave van de nationaliteits- en identiteitsdocumenten bedoeld in het tweede lid gebeurt nadat het onderzoek naar de echtheid beëindigd is. De teruggave van de originele stukken bedoeld in het derde lid gebeurt nadat er een definitieve beslissing wordt genomen betreffende het verzoek om internationale bescherming.

Art. 21. L'article 48/2 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.

Art. 22. L'article 48/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 23. L'article 48/4 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.

Art. 24. L'article 48/5 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 25. À l'article 48/6 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2013 et remplacé par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est abrogé;

2° le paragraphe 2, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Le demandeur d'une protection internationale doit présenter le plus rapidement possible tous les éléments nécessaires qui étayent sa demande. Le demandeur indique quelles informations présentent un intérêt pour l'examen de sa demande.

Le demandeur doit présenter les documents établissant son identité ou sa nationalité en original. Une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif. Si le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu'une vérification de l'authenticité d'un document est nécessaire, le document original peut être conservé pendant la période nécessaire à la réalisation de cette vérification.

Toutes les autres pièces en original que le demandeur présente à l'appui de sa demande peuvent être conservés dans le dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande de protection internationale.

Le demandeur reçoit une copie des pièces dont les originaux sont conservés et un accusé de réception avec une brève description des documents originaux conservés dans le dossier administratif.

La restitution des documents originaux au demandeur, ou à son avocat lorsqu'il présente une procuration écrite émanant du demandeur, intervient sur demande. La restitution des documents de nationalité et d'identité visés au deuxième alinéa a lieu après que la vérification de leur authenticité a été menée. La restitution des documents originaux visés au troisième alinéa a lieu après qu'une décision finale a été prise concernant la demande de protection internationale.

De originele stukken kunnen vervroegd worden teruggegeven indien de verzoeker een geldige reden aanbrengt.

De teruggave van een stuk vindt niet plaats indien er ten gevolge van een onderzoek naar de echtheid door de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het document vals of vervalst is en/of de teruggave wordt verhinderd door een wettelijke bepaling.

De eventuele teruggave van de originele stukken wordt vermeld op het ontvangstbewijs bedoeld in het vierde lid.”;

3° paragraaf 3, waarvan de bestaande tekst de tweede paragraaf zal vormen, worden vervangen als volgt:

“§ 2. De door de verzoeker neergelegde stukken opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels worden, indien dit relevant wordt geacht voor de behandeling van het verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vertaald.

De verzoeker licht tijdens het persoonlijk onderhoud, in voorkomend geval via de aanwezige tolk, de relevante gegevens toe van de in het eerste lid bedoelde stukken. Een vertaling van deze gegevens wordt in het dossier van de verzoeker gevoegd.

Bij gebrek aan enige vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud, vertaalt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de relevante gegevens van de voorgelegde stukken.

In geval de verzoeker een volgend verzoek indient zijn de door hem voorgelegde stukken, opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels, vergezeld van een vertaling in het Nederlands, Frans, Duits of Engels. Bij gebrek aan een vertaling, licht de verzoeker de relevante gegevens van de voorgelegde stukken toe in de in artikel 51/10 bedoelde verklaring.”;

4° paragraaf 4 en 5 worden opgeheven.

Art. 26. Artikel 48/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 27. In artikel 48/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 5 opgeheven.

Art. 28. In artikel 48/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf worden de woorden “overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid” opgeheven;

2° de paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“Naast hetgeen bepaald is in artikel 57/27 voor de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, is artikel 352 van het Strafwetboek van toepassing op de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”;

Les documents originaux peuvent être restitués anticipativement si le demandeur fournit une raison valable.

La restitution d'une pièce ne peut pas avoir lieu s'il est établi, à la suite d'une authentification par les autorités compétentes, que le document est un faux ou a été falsifié et/ou s'il existe un obstacle à cette restitution en vertu de la loi.

L'éventuelle restitution des pièces originales est mentionnée sur l'accusé de réception visé à l'alinéa 4.”;

3° Le paragraphe 3, dont le texte actuel formera le paragraphe 2, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les documents présentés par le demandeur qui sont rédigés dans une langue autre que l'une des trois langues nationales ou l'anglais sont traduits si cela est considéré pertinent pour le traitement de la demande par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents visés à l'alinéa 1er, au cours de l'entretien personnel, le cas échéant assisté de l'interprète présent. Une traduction de ces informations est versée au dossier du demandeur.

En l'absence de traduction lors de l'entretien personnel, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides traduit les informations pertinentes contenues dans les documents présentés.

Dans le cas où le demandeur introduit une demande ultérieure, les documents qu'il a présentés, rédigés dans une langue autre que l'une des trois langues nationales ou l'anglais, sont accompagnés d'une traduction en néerlandais, français, allemand ou anglais. En l'absence de traduction, le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents présentés, dans la déclaration visée à l'article 51/10.”;

4° les paragraphes 4 et 5 sont abrogés.

Art. 26. L'article 48/7 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 27. À l'article 48/8 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 5 est abrogé.

Art. 28. À l'article 48/9 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “conformément à l'article 50, § 3, alinéa 1er,” sont abrogés;

2° le paragraphe 2, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Outre ce qui est visé à l'article 57/27 pour les agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, l'article 352 du Code pénal est applicable aux agents de l'Office des Étrangers en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.”;

3° in paragraaf 5, worden de woorden “of 57/6/4” opgeheven;
 4° in paragraaf 7, eerste lid, worden de woorden “op grond van artikel 51/8” opgeheven;

5° in paragraaf 7, derde lid, worden de woorden “artikel 51/8” vervangen door de woorden “artikel 51/10”.

Art. 29. In artikel 49 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juni 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/3/1” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1347”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid 4°” vervangen door de woorden “in te trekken overeenkomstig artikel 14, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1348” en de woorden “artikel 55/3/1, § 2, 1° en 2°” vervangen door de woorden “artikel 14, lid 1, b) en c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel 55/3/1, § 1” vervangen door de woorden “artikel 14, lid 1, d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “artikel 55/3/1” vervangen door de woorden “artikel 14, lid 1, b), c), d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347”;

5° in paragraaf 2, vierde lid, worden de woorden “opheffing of” opgeheven;

6° in paragraaf 2, vijfde lid worden de woorden “het heronderzoek van de geldigheid van de internationale beschermingsstatus” vervangen door de woorden “de heroverweging van de internationale bescherming”;

7° in paragraaf 3 worden de woorden “opgeheven of” opgeheven;

8° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De vluchtelingstatus vervalt van rechtswege indien de persoon die internationale bescherming geniet:

1° Belg is geworden; of

2° ondubbelzinnig afziet van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”

Art. 30. In artikel 49/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatst gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “artikel 48/4” vervangen door de woorden “artikel 18 van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° au paragraphe 5, les mots “ou 57/6/4” sont abrogés;

4° au paragraphe 7, alinéa 1er, les mots “sur la base de l'article 51/8” sont abrogés;

5° au paragraphe 7, alinéa 3, les mots “l'article 51/8” sont remplacés par les mots “l'article 51/10”.

Art. 29. À l'article 49 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juin 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “abrogé ou retiré en vertu des articles 55/3 ou 55/3/1” sont remplacés par les mots “retiré conformément à l'article 14 du règlement (UE) 2024/1347”;

2° au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “d'abroger le statut de réfugié, conformément à l'article 57/6, alinéa 1er, 4°” remplacés par les mots “retiré conformément à l'article 14, § 1er, a) du règlement (UE) 2024/1348” et les mots “l'article 55/3/1, § 2, 1° et 2°” sont remplacés par les mots “l'article 14, paragraphe 1, b) et c), du règlement (UE) 2024/1347”;

3° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “l'article 55/3/1, § 1er” sont remplacés par les mots “l'article 14, paragraphe 1, d) et e), du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l'article 55/3/1” sont remplacés par les mots “l'article 14, paragraphe 1, b), c), d) et e), du règlement (UE) 2024/1347”;

5° au paragraphe 2, alinéa 4, les mots “d'abrogation ou” sont abrogés;

6° au paragraphe 2, alinéa 5, les mots “le réexamen de la validité du statut de protection internationale” sont remplacés par les mots “le réexamen du droit à bénéficier d'une protection internationale”;

7° au paragraphe 3 les mots “d'abrogation ou” sont abrogés;

8° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Le statut de réfugié devient juridiquement caduc si le bénéficiaire de la protection internationale:

1° devient Belge; ou

2° a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que tel.”

Art. 30. À l'article 49/2 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “l'article 48/4” sont remplacés par les mots “l'article 18 du règlement (UE) 2024/1347”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid 4°” vervangen door de woorden “in te trekken overeenkomstig artikel 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1348” en de woorden “opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “artikel 55/5/1, § 1, of § 2, 2°” vervangen door de woorden “artikel 17, lid 3 of 19, lid 1, c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

5° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “artikel 55/5/1, § 2, 1°” vervangen door de woorden “artikel 19, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347”;

6° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “artikel 55/5/1” vervangen door de woorden “artikel 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

7° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “artikel 55/4, § 2” vervangen door de woorden “artikel 17, lid 1, d) van Verordening (EU) 2024/1347”;

8° in paragraaf 4, vijfde lid worden de woorden “het heronderzoek van de geldigheid van de internationale beschermingsstatus” vervangen door de woorden “de heroverweging van de internationale bescherming”;

9° in paragraaf 5 worden de woorden “opgeheven of” opgeheven;

10° paragraaf 6 wordt vervangen als volgt:

“§ 6. De subsidiaire beschermingsstatus vervalt van rechtswege indien de persoon die internationale bescherming geniet:

1° Belg is geworden; of

2° ondubbelzinnig afziet van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”

Art. 31. In artikel 49/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het tweede lid vervangen, als volgt:

“Bij de behandeling van een verzoek ten gronde wordt onderzocht of de verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of de verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.”

Art. 32. In artikel 49/3/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

2° au paragraphe 2, les mots “d’abroger le statut de réfugié, conformément à l’article 57/6, alinéa 1er, 4°” remplacés par les mots “retiré conformément à l’article 14, § 1er, a) du règlement (UE) 2024/1348” et les mots “abrogé ou retiré en vertu des articles 55/5 ou 55/5/1” sont remplacés par les mots “retiré en vertu de l’article 19 du règlement (UE) 2024/1347”;

3° au paragraphe 3, les mots “abrogé ou retiré en vertu des articles 55/5 ou 55/5/1” sont remplacés par les mots “retiré en vertu de l’article 19 du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “l’article 55/5/1, § 1er, ou § 2, 2°” sont remplacés par les mots “l’article 17, paragraphe 3, ou 19, paragraphe 1, c), du règlement (UE) 2024/1347”;

5° au paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l’article 55/5/1, § 2, 1°” sont remplacés par les mots “l’article 19, paragraphe 1, b), du règlement (UE) 2024/1347”;

6° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “l’article 55/5/1” sont remplacés par les mots “l’article 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347”;

7° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “l’article 55/4, § 2” sont remplacés par les mots “l’article 17, paragraphe 1, d), du règlement (UE) 2024/1347”;

8° au paragraphe 4, alinéa 5, les mots “le réexamen de la validité du statut de protection internationale” sont remplacés par les mots “le réexamen du droit à bénéficier d’une protection internationale”;

9° au paragraphe 5 les mots “d’abrogation ou” sont abrogés;

10° le paragraphe 6 est remplacé par ce qui suit:

“§ 6. Le statut de protection subsidiaire devient juridiquement caduc si le bénéficiaire de la protection internationale:

1° devient Belge; ou

2° a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que tel.”

Art. 31. À l’article 49/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Lors de l’examen du bien-fondé de la demande, il est examiné si le demandeur remplit les conditions requises pour prétendre au statut de réfugié et, dans le cas contraire, si le demandeur peut bénéficier de la protection subsidiaire conformément au règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 32. À l’article 49/3/1 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° de woorden “ met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3” worden opgeheven;

2° er wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

“Inafwijking van het eerste lid, kan, wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het vorig verzoek heeft geoordeeld dat een verwijderings- of terughoudingsmaatregel niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel, een dergelijke maatregel enkel gedwongen worden uitgevoerd vanaf het doen van het verzoek en tijdens de in de eerste paragraaf bedoelde behandeling ervan, ten aanzien van de verzoeker:

- die een tweede volgend verzoek of meer doet, en
- die zich voorafgaand aan het doen van zijn vorig verzoek en sedertdien, op onafgebroken wijze, bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9.”

Art. 33. Artikel 49/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en vernummerd bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 34. In artikel 50 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de paragrafen 2, 3, 4 en 5 opgeheven.

Art. 35. In dezelfde wet wordt een artikel 50/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 50/1. § 1. De minister of zijn gemachtigde registreert het verzoek overeenkomstig artikel 27 van Verordening (EU) 2024/1348 en overhandigt het document als bedoeld in artikel 29, lid 4, van Verordening (EU) 2024/1348.

Het in het eerste lid beoogde document wordt niet afgegeven aan de verzoeker zolang die overeenkomstig artikel 74/8 of 74/9 wordt vastgehouden.

De Koning bepaalt de inhoud van dit document en wijst de andere overheden aan die het verzoek kunnen registreren.

§ 2. Bij de registratie overhandigt de gemachtigde van de minister de informatie bedoeld in artikel 8, tweede lid, punten a) tot en met e) van Verordening (EU) 2024/1348.

De minister of zijn gemachtigde verstrekt tussen de registratie en het indienen van het onderzoek juridische counseling overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) 2024/1348.

De Koning bepaalt de modaliteiten van de informatievoorziening en de counseling en de voorwaarden waaraan de counsellors moeten voldoen.

1° à l'alinéa 1er, les mots “ à l'exception du demandeur visé à l'article 57/6/2, § 3” sont abrogés;

2° il est inséré un alinéa 2 rédigé comme suit:

“Par dérogation à l'alinéa 1er, lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a estimé, dans le cadre de la demande précédente, qu'une mesure d'éloignement ou de refoulement n'entraînera pas une violation du principe de non-refoulement, une telle mesure ne peut être exécutée de force qu'à partir du moment où la demande est présentée et pendant son examen visé au paragraphe 1er, à l'encontre du demandeur:

- qui présente une deuxième demande ultérieure ou plus, et
- qui, préalablement à la présentation de sa demande précédente et depuis lors, se trouve de manière ininterrompue dans un endroit déterminé tel que visé à l'article 74/8 ou 74/9.”

Art. 33. L'article 49/4 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et renuméroté par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.

Art. 34. À l'article 50 de la même loi, modifié par la loi du 21 novembre 2017, les paragraphes 2, 3, 4 et 5 sont abrogés.

Art. 35. Dans la même loi, il est inséré un article 50/1 rédigé comme suit:

“Art. 50/1. § 1er. Le ministre ou son délégué enregistre la demande conformément à l'article 27 du règlement (UE) 2024/1348 et remet le document visé à l'article 29 du règlement (UE) 2024/1348.

Le document visé à l'alinéa 1er n'est pas remis au demandeur tant que celui-ci est maintenu conformément à l'article 74/8 ou 74/9.

Le Roi détermine le contenu de ce document et désigne les autres autorités compétentes pour enregistrer la demande.

§ 2. Lors de l'enregistrement, le délégué du ministre transmet les informations visées à l'article 8, paragraphe 2, points a) à e), du règlement (UE) 2024/1348. Le Roi fixe les modalités relatives à la communication des informations.

Le ministre ou son délégué fournit une assistance juridique entre l'enregistrement et l'introduction de la demande, conformément à l'article 16 du règlement (UE) 2024/1348.

Le Roi fixe les modalités de cette assistance et les conditions auxquelles les conseillers doivent satisfaire.

§ 3. Het verzoek om internationale bescherming wordt bij de minister of zijn gemachtigde ingediend overeenkomstig art. 28 van Verordening (EU) 2024/1348. Het indienen van het verzoek gebeurt in persoon.

De Koning duidt de andere overheden aan waar het verzoek kan worden ingediend.”

Art. 36. In dezelfde wet wordt een artikel 50/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 50/2. Het verzoek dat wordt gedaan of ingediend door de ouder of persoon die het ouderlijk gezag draagt, wordt vermoed te zijn gedaan of ingediend in naam van de aanwezige minderjarige, ook indien de minderjarige geboren wordt of aanwezig is tijdens de administratieve procedure.”

Art. 37. In artikel 51/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 1991 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden “overeenkomstig artikel 50, § 3” opgeheven.

Art. 38. Artikel 51/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 39. Artikel 51/5, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Wanneer een eerste verzoek om internationale bescherming of een volgend verzoek om internationale bescherming wordt geregistreerd, gaat de minister of zijn gemachtigde onverwijld over tot het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek.

Deze bepaling wordt uitgevoerd overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351.

België is verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend en geregistreerd door een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en op grond van artikel 57/30 gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en zijn familieleden die op grond van artikel 57/34 gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk.

§ 2. Wanneer de verzoeker op grond van artikel 51/5/3 is ondergedoken, zet de minister of zijn gemachtigde de procedure voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming voort.

§ 3. La demande de protection internationale est introduite auprès du ministre ou de son délégué conformément à l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348. La demande doit être introduite en personne.

Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut introduire une demande.”

Art. 36. Dans la même loi, il est inséré un article 50/2 rédigé comme suit:

“Art. 50/2. La demande présentée ou introduite par le parent ou la personne qui exerce l'autorité parentale est présumée avoir été présentée ou introduite au nom du mineur présent, même si celui-ci est né ou est présent pendant la procédure administrative.”

Art. 37. À l'article 51/2 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 1991 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les mots “conformément à l'article 50 § 3,” sont abrogés.

Art. 38. L'article 51/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 39. L'article 51/5 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Lorsqu'une première demande de protection internationale ou une demande ultérieure de protection internationale est enregistrée, le ministre ou son délégué procède sans retard à la détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande.

Cette détermination est effectuée conformément au règlement (UE) 2024/1351.

La Belgique est responsable de l'examen de la demande de protection internationale présentée et enregistrée par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/30 et les membres de sa famille autorisés au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/34.

§ 2. Si le demandeur a pris la fuite au sens de l'article 51/5/3, le ministre ou son délégué poursuit la procédure de détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale.

§ 3. Ook al is België op grond van de criteria die zijn vastgesteld in de Verordening (EU) 2024/1351, niet verplicht om het verzoek om internationale bescherming te behandelen, kan de minister of zijn gemachtigde op elk ogenblik beslissen dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, zodra het is geregistreerd. In dat geval wordt België de verantwoordelijke lidstaat en wordt het verzoek om internationale bescherming behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 4. Indien de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat België de lidstaat is die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, stuurt hij het dossier onmiddellijk door naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, na de in artikel 51/10 bedoelde verklaring te hebben ingevuld.

§ 5. Indien na de in paragraaf 1 bedoelde bepaling, de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, richt hij, onder de in de Verordening (EU) 2024/1351 vastgelegde voorwaarden, een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot de verantwoordelijke lidstaat.

§ 6. Indien de vreemdeling binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, stelt de minister of zijn gemachtigde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis zodat een beslissing kan worden genomen waarbij het verzoek om internationale bescherming als impliciet getrokken wordt verklaard in toepassing van artikel 57/6/5/1, § 2 of artikel 41, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348."

Art. 40. Artikel 51/5/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2019 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

"Wanneer de vreemdeling die in een andere lidstaat een verzoek om internationale bescherming heeft geregistreerd, zich illegaal op het grondgebied van het Rijk ophoudt en de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek, richt de minister of zijn gemachtigde, onder de in de Verordening (EU) 2024/1351 vastgelegde voorwaarden, een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot de verantwoordelijke lidstaat."

Art. 41. In dezelfde wet wordt een artikel 51/5/2 ingevoegd, luidende:

"§ 1. Wanneer de vreemdeling moet worden overgedragen aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek tot internationale bescherming, neemt de minister of zijn gemachtigde een besluit tot overdracht en stelt de verzoeker hiervan in kennis overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351.

§ 3. Même si, selon les critères énoncés dans le règlement (UE) 2024/1351, l'examen de la demande de protection internationale ne lui incombe pas, le ministre ou son délégué peut, à tout moment, décider que la Belgique est responsable de l'examen de la demande, et ce dès l'enregistrement de celle-ci. Dans ce cas, la Belgique devient l'État membre responsable et la demande de protection internationale est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 4. Si le ministre ou son délégué estime que la Belgique est l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il transmet, après avoir rempli la déclaration visée à l'article 51/10, immédiatement le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

§ 5. Si, à l'issue de la détermination visée au paragraphe 1er, le ministre ou son délégué estime que la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il adresse à l'État membre responsable, dans les conditions fixées par le règlement (UE) 2024/1351, une demande de prise en charge ou une notification de reprise en charge de l'étranger.

§ 6. Si l'étranger ne donne pas suite à une convocation ou à une demande de renseignements dans les quinze jours de l'envoi de celle-ci, le ministre ou son délégué en informe le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides afin qu'une décision déclarant la demande de protection internationale comme ayant été implicitement retirée soit prise en application de l'article 57/6/5/1, § 2 ou de l'article 41, § 2 du règlement (UE) 2024/1348."

Art. 40. L'article 51/5/1 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2019 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, est remplacé par ce qui suit:

"Lorsque l'étranger, qui a enregistré une demande de protection internationale dans un autre État membre, est en séjour illégal sur le territoire du Royaume et que le Ministre ou son délégué estime qu'un autre État membre est responsable de l'examen de sa demande, le ministre ou son délégué adresse à l'État membre responsable, dans les conditions fixées par le règlement (UE) 2024/1351, une notification de reprise en charge de l'étranger."

Art. 41. Dans la même loi, il est inséré un article 51/5/2, rédigé comme suit:

"§ 1er. Lorsque l'étranger doit être transféré à l'État membre responsable de l'examen de sa demande de protection internationale, le ministre ou son délégué prend et notifie une décision de transfert conformément au règlement (UE) 2024/1351.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde overdrachtsbesluit wordt uitgevoerd zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of de bevestiging van de kennisgeving inzake terugname door een andere lidstaat.

§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde termijn van zes maanden kan overeenkomstig de verordening (EU) 2024/1351 in één van de volgende gevallen verlengd worden:

- 1° de overdracht kan niet worden uitgevoerd wegens de gevangenzetting van de vreemdeling;
- 2° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, is ondergedoken;
- 3° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen verzet zich fysiek tegen de overdracht;
- 4° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen zorgt er opzettelijk voor dat hij of zij niet in staat is te worden overgedragen;
- 5° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen voldoet niet aan de medische vereisten voor de overdracht."

Art. 42. In dezelfde wet wordt een artikel 51/5/3 ingevoegd, luidende:

"§ 1. Een vreemdeling is ondergedoken wanneer hij niet beschikbaar blijft voor de autoriteiten die belast zijn met de uitvoering van het overdrachtsbesluit, op voorwaarde dat hij in kennis is gesteld van de gevolgen van zijn onderduiking in een taal die hij verstaat of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij die verstaat.

§ 2. Een vreemdeling wordt geacht te zijn ondergedoken overeenkomstig het eerste lid, onder meer in de volgende gevallen:

- 1° indien de vreemdeling zich niet heeft begeven naar de opvangstructuur die hem is toegewezen overeenkomstig de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, of deze toegewezen opvangstructuur heeft verlaten, en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Federaal Agentschap voor Opvang van Asielzoekers informeert zonder verwijl de Dienst Vreemdelingenzaken van het feit dat de vreemdeling zich niet naar de toegewezen opvangstructuur heeft begeven of deze heeft verlaten;
- 2° indien op basis van één of meerdere woonstcontroles omstandig kan worden vastgesteld dat de vreemdeling niet verblijft op het adres van effectieve verblijfplaats dat hij had meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken;
- 3° indien de vreemdeling zich niet heeft aangeboden op de gesprekken die voor het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure in de zin van artikel 74/25 zijn gepland en daarvoor geen geldige reden schriftelijk heeft meegedeeld binnen de drie werkdagen;

§ 2. La décision de transfert visée au paragraphe 1er, est exécutée dès qu'il est matériellement possible et, au plus tard, dans un délai de six mois à compter de l'acceptation par un autre État membre de la demande de prise en charge ou de la confirmation de la notification de reprise en charge.

§ 3. Le délai de six mois visé au paragraphe 2, peut, conformément au règlement (UE) 2024/1351, être prolongé dans l'un des cas suivants:

- 1° le transfert ne peut être exécuté en raison de l'emprisonnement de l'étranger;
- 2° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui a pris la fuite;
- 3° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui résiste physiquement au transfert;
- 4° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui se rend intentionnellement inapte au transfert;
- 5° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui ne satisfait pas aux exigences médicales du transfert."

Art. 42. Dans la même loi, il est inséré un article 51/5/3, rédigé comme suit:

"§ 1er. Un étranger a pris la fuite lorsqu'il ne reste pas à la disposition des autorités chargées de l'exécution de la décision de transfert, à condition qu'il ait été informé des conséquences de sa fuite dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

§ 2. Un étranger est présumé avoir pris la fuite conformément à l'alinéa 1er, notamment dans les cas suivants:

- 1° lorsque l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée conformément à la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, ou l'a abandonné, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Étrangers l'adresse de sa résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables. L'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile informe sans délai l'Office des Étrangers du fait que l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée ou l'a abandonnée;
- 2° lorsque, sur la base d'un ou de plusieurs contrôles de résidence, il peut être établi de manière circonstanciée que l'étranger ne réside pas à l'adresse de résidence effective qu'il avait communiquée à l'Office des Étrangers;
- 3° lorsque l'étranger ne s'est pas présenté aux entretiens planifiés pour le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert tel que visé à l'article 74/25 et qu'il n'a pas fourni par écrit de motif valable à ce sujet dans les trois jours ouvrables;

4° indien de vreemdeling de minder dwingende maatregel voor vasthouding die ten aanzien van hem is opgelegd overeenkomstig artikel 74/28, niet heeft gerespecteerd;

5° indien de vreemdeling de welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9, waar hij werd vastgehouden zonder de vereiste toestemming heeft verlaten en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken."

Art. 43. In artikel 51/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "Wanneer de vreemdeling die aan de grens of in het Rijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zich onregelmatig op het grondgebied van een andere Staat bevindt of er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en de minister of zijn gemachtigde, met toepassing van Europese regelgeving die België bindt, ertoe gehouden is hem terug te nemen" vervangen door de woorden "Wanneer de minister of zijn gemachtigde ertoe gehouden is een vreemdeling terug te nemen met toepassing van artikel 36 van Verordening (EU) 2024/1351";

2° in het tweede lid worden de woorden "artikel 51/5, §§ 3 en 4" vervangen door de woorden "de artikelen 51/5, § 5, en 51/5/2".

Art. 44. In artikel 51/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"Wanneer België, met toepassing van verordening (EU) 2024/1351, verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het verzoek om internationale bescherming, is de minister of zijn gemachtigde verplicht de vreemdeling, overeenkomstig artikel 36 van deze verordening, over te nemen".

Art. 45. Artikel 51/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 46. In artikel 51/10 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden" opgeheven;

2° het eerste lid wordt aangevuld met de woorden "of met betrekking tot de nieuwe elementen zoals bepaald in artikel 55 van Verordening (EU) 2024/1348."

4° lorsque l'étranger n'a pas respecté la mesure de maintien moins coercitive prise à son encontre conformément à l'article 74/28;

5° lorsque l'étranger a quitté, sans y être autorisé, le lieu déterminé, tel que visé aux articles 74/8 ou 74/9, où il était maintenu, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Étrangers l'adresse de résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables."

Art. 43. À l'article 51/6 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots "Lorsque l'étranger ayant introduit une demande de protection internationale à la frontière ou dans le Royaume, se trouve irrégulièrement dans un autre État ou y a formulé une demande de protection internationale et que le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge en application de la réglementation européenne liant la Belgique" sont remplacés par les mots "Lorsque le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge un étranger en application de l'article 36 du règlement (UE) 2024/1351";

2° dans l'alinéa 2, les mots "à l'article 51/5, §§ 3 et 4," sont remplacés par les mots "aux articles 51/5, § 5, et 51/5/2".

Art. 44. À l'article 51/7 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Lorsque la Belgique est responsable de l'examen de la demande de protection internationale en application du règlement (UE) 2024/1351, le ministre ou son délégué est tenu de prendre en charge l'étranger conformément à l'article 36 de ce règlement".

Art. 45. L'article 51/8 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 46. À l'article 51/10 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, les mots "auprès des autorités visées à l'article 50, § 3, alinéa 2," sont abrogés;

2° l'alinéa 1er est complété par les mots «, ou relatives aux nouveaux éléments tels que visés à l'article 55 du règlement (UE) 2024/1348."

Art. 47. Artikel 52/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en vervangen bij de wet van 21 november 2017, wordt vervangen als volgt:

“Art. 52/3. § 1. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming afwijst als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond ten aanzien van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiairebeschermingsstatus, of als impliciet of expliciet ingetrokken en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, geeft de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten af op basis van artikel 7. De terugkeerverplichting geldt onder voorbehoud van artikel 39/70.

Indien de vreemdeling niet langer een recht om op het grondgebied te blijven heeft ingevolge het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffende de beslissing genomen door de Commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, kan de minister of zijn gemachtigde een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten toekennen.

§ 2. In het in artikel 74/5, § 1, 2° bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde dat de vreemdeling niet tot binnenkomst in het Rijk wordt toegelaten en teruggedreven nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming verzoek afwijst als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond ten aanzien van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiairebeschermingsstatus, of als impliciet of expliciet ingetrokken. De vreemdeling wordt teruggedreven onder voorbehoud van artikel.

§ 3. Indien de in paragraaf 1 en 2 bedoelde vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugrijvingsmaatregel waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, ziet de minister of zijn gemachtigde af van het nemen van een nieuwe verwijderings- of terugrijvingsmaatregel maar wordt de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven maatregel tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming opgeschort overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70.

Eenmaal de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven verwijderingsmaatregel niet langer overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70 is opgeschort, kan de minister of zijn gemachtigde, indien hij dit nodig acht, de termijn die aan de vreemdeling was toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten verlengen.

§ 4. De in dit artikel bedoelde beslissingen worden ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2. Indien de betrokkene wordt vastgehouden, wordt dit bevel ter kennis gebracht op de plaats waar hij wordt vastgehouden.”

Art. 47. L'article 52/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et remplacé par la loi du 21 novembre 2017, est remplacé comme suit:

“Art. 52/3. § 1er. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rejette la demande de protection internationale au motif qu'elle est irrecevable, infondée ou manifestement infondée au regard à la fois du statut de réfugié et du statut conféré par la protection subsidiaire, ou qu'elle a été implicitement ou explicitement retirée et que l'étranger séjourne illégalement dans le Royaume, le ministre ou son délégué délivre sans délai un ordre de quitter le territoire sur la base de l'article 7. L'obligation de retour s'applique sous réserve de l'article 39/70

Si l'étranger n'a plus le droit de rester sur le territoire à la suite du recours introduit devant le Conseil du contentieux des étrangers contre la décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, et que l'étranger séjourne illégalement dans le Royaume, le ministre ou son délégué peut décider d'accorder un nouveau délai pour quitter le territoire.

§ 2. Dans le cas visé à l'article 74/5, § 1er, 2°, le ministre ou son délégué décide que l'étranger n'est pas autorisé à entrer et est refoulé dans le Royaume après que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a rejeté la demande de protection internationale au motif qu'elle est irrecevable, infondée ou manifestement infondée au regard à la fois du statut de réfugié et du statut conféré par la protection subsidiaire, ou qu'elle a été implicitement ou explicitement retirée. L'étranger est refoulé sous réserve de l'article

§ 3. Si l'étranger visé aux paragraphes 1er et 2 fait déjà l'objet d'une mesure d'éloignement ou de refoulement à laquelle il n'a pas encore été donné suite au moment de l'introduction de la demande de protection internationale, le ministre ou son délégué renonce à prendre une nouvelle mesure d'éloignement ou de refoulement mais conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le caractère exécutoire de la mesure déjà prise est suspendu pendant la durée du traitement de la demande de protection internationale.

Lorsque le caractère exécutoire de la mesure d'éloignement déjà ordonnée n'est plus suspendu conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le ministre ou son délégué peut, s'il l'estime nécessaire, prolonger le délai accordé à l'étranger pour quitter volontairement le territoire.

§ 4. Les décisions visées dans cet article sont notifiées à l'intéressé conformément à l'article 51/2. Si l'intéressé est maintenu, cet ordre est porté à sa connaissance dans le lieu où il est maintenu.”

Art. 48. Artikel 52/4, tweede lid van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 mei 1993 en laatst gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 49. In artikel 54 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Het terugkeercentrum kan worden toegewezen aan de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een onderzoek naar de verantwoordelijke lidstaat in de zin van Verordening (EU) 2024/1351.”

Art. 50. Artikel 55/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 51. Artikel 55/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 52. Artikel 55/3/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 53. Artikel 55/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 54. Artikel 55/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 55. Artikel 55/5/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 56. In artikel 57/5ter, paragraaf 2, punt 3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden “, zoals bepaald in artikel 51/8” opgeheven.

Art. 57. In artikel 57/5quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf wordt vervangen, als volgt:

“§ 1. Er wordt schriftelijk nota genomen van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter.

De notities van het persoonlijk onderhoud nemen de vorm aan van een schriftelijke weergave van het onderhoud. Deze notities zijn een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.”;

Art. 48. L'article 52/4, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 6 mai 1993 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 49. À l'article 54 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le centre de retour peut être assigné à l'étranger qui fait l'objet d'un examen relatif à l'État membre responsable au sens du règlement (UE) 2024/1351.”

Art. 50. L'article 55/2 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 51. L'article 55/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 52. L'article 55/3/1 de la même loi, inséré par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 53. L'article 55/4 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 54. L'article 55/5 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 55. L'article 55/5/1 de la même loi, inséré par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 56. À l'article 57/5ter, paragraphe 2, point 3 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les mots «, comme le détermine l'article 51/8” sont abrogés.

Art. 57. À l'article 57/5quater de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Il est pris note par écrit des déclarations faites par le demandeur de protection internationale lors de l'entretien personnel visé à l'article 57/5ter.

Les notes de l'entretien personnel prennent la forme d'une transcription de l'entretien. Ces notes constituent une transcription fidèle des questions posées au demandeur ainsi que des réponses données par celui-ci et reprennent à tout le moins les données déterminées par arrêté royal.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§2. De verzoeker en zijn advocaat kunnen schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Indien er een kopie van de notities wordt opgevraagd, betekent de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen deze notities voorafgaand aan de beslissing over het verzoek overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.”;

3° de derde en vierde paragraaf worden opgeheven.

Art. 58. In dezelfde wet wordt een artikel 57/5quinquies ingevoegd, luidende:

“Art. 57/5quinquies. §1. Van het persoonlijk onderhoud wordt een geluidsopname gemaakt. De verzoeker wordt vooraf in kennis gesteld van het feit dat er een dergelijke opname wordt gemaakt en van het doel daarvan. De opname wordt in het dossier van de verzoeker gevoegd.

§2. De verzoeker heeft toegang tot de geluidsopname bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op het instellen van een beroep, of, in geval van beroep, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De modaliteiten van de toegang bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden vastgelegd bij koninklijk besluit.

§ 3. Aangezien de opname op grond van artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als bewijs wordt toegelaten in het kader van de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zowel een schriftelijke weergave als een opname van het persoonlijk onderhoud is voorzien, hoeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker niet te vragen om te bevestigen dat de inhoud van de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling van het persoonlijk onderhoud vormt, noch de verzoeker te vragen opmerkingen te maken over en/of opheldering te verschaffen bij de schriftelijke weergave.”

Art. 59. In dezelfde wet, wordt een artikel 57/5sexies ingevoegd, luidende:

“Art. 57/5sexies. § 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan in gerechtvaardigde omstandigheden het persoonlijk onderhoud per videoconferentie voeren.

§ 2. De verzoeker kan schriftelijk en in de proceduretaal de redenen voor een eventueel bezwaar tegen het persoonlijk onderhoud per videoconferentie aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meedelen, binnen de termijn bepaald bij koninklijk besluit.

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Le demandeur et son avocat peuvent demander par écrit une copie des notes de l'entretien personnel.

Si une copie des notes est demandée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides notifie ces notes avant la décision concernant la demande, conformément aux dispositions de l'article 51/2.”;

3° les paragraphes 3 et 4 sont abrogés.

Art. 58. Dans la même loi, il est inséré un article 57/5quinquies rédigé comme suit:

“Art. 57/5quinquies. § 1er. L'entretien personnel est enregistré par des moyens audio. Le demandeur est informé au préalable qu'un tel enregistrement a lieu et de la finalité de celui-ci. L'enregistrement est versé au dossier du demandeur.

§ 2. Le demandeur a accès à l'enregistrement auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en vue de l'introduction d'un recours ou, en cas de recours, auprès du Conseil du Contentieux des étrangers sur la base de l'article 2.19 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers. Les modalités d'accès auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides sont déterminées par arrêté royal.

§ 3. Vu que l'enregistrement est admis à titre de preuve dans le cadre de la procédure de recours devant le Conseil du Contentieux des étrangers sur la base de l'article 2.19 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers et qu'il est prévu à la fois une transcription et un enregistrement de l'entretien personnel, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides n'est pas tenu de demander au demandeur de confirmer que le contenu de la transcription reflète correctement l'entretien personnel, ni de demander au demandeur de faire des observations sur la transcription et/ou d'y apporter des précisions.”

Art. 59. Dans la même loi, il est inséré un article 57/5sexies rédigé comme suit:

“Art. 57/5sexies. § 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut organiser l'entretien personnel par vidéoconférence dans des circonstances dûment justifiées.

§ 2. Le demandeur peut communiquer au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides par écrit et dans la langue de la procédure les raisons d'éventuelles objections à l'organisation de l'entretien personnel par vidéoconférence, dans le délai fixé par arrêté royal.

§ 3. Als hij de reden die ter verantwoording van het bezwaar bedoeld in paragraaf 2 geldig acht, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum opnieuw op voor een persoonlijk onderhoud of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

§ 4. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld dat het niet aangewezen is dat het onderhoud per videoconferentie wordt gevoerd, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum op om het persoonlijk onderhoud verder te zetten of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen."

Art. 60. In artikel 57/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en laatst gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf, eerste lid, eerste punt wordt vervangen als volgt;

"1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus te verlenen of weigeren te verlenen of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen of weigeren te verlenen;"

2° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 4, wordt vervangen als volgt:

"4° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de artikelen 14, eerste lid, a) en 19 eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347 in te trekken;"

3° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt 5, worden de woorden "artikelen 55/2 en artikel 55/4" vervangen door de woorden "artikelen 12 en 17 van Verordening (EU) 2024/1347";

4° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt 6, worden de woorden "artikelen 55/3/1 en 55/5/1" vervangen door de woorden "artikelen 14, eerste lid, b), c), d) of e) en 19, eerste lid, b) of c), van Verordening (EU) 2024/1347";

5° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 9, wordt vervangen als volgt:

"9° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij weigert de vluchtelingenstatus te verlenen op grond van artikel 14, tweede lid van die Verordening;"

6° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 10, wordt vervangen als volgt:

"10° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, § 2 van de wet of van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348;"

§ 3. S'il juge valable le motif justifiant les objections visées au paragraphe 2, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque à nouveau le demandeur à une date ultérieure ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides lui demande de lui fournir certains renseignements par écrit.

§ 4. Si, au cours de l'entretien personnel, il est constaté qu'il n'est pas indiqué que l'entretien se déroule par vidéoconférence, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque le demandeur à une date ultérieure afin de poursuivre l'entretien personnel ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides lui demande de lui fournir certains renseignements par écrit."

Art. 60. A l'article 57/6 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 1, est remplacé par ce qui suit:

"1° pour octroyer ou refuser d'octroyer le statut de réfugié ainsi que pour octroyer ou refuser d'octroyer le statut de protection subsidiaire à l'étranger;"

2° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 4, est remplacé par ce qui suit:

"4° pour retirer le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire sur la base des articles 14, paragraphe 1er, a) et 19, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347;"

3° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point 5, les mots "articles 55/2 et 55/4" sont remplacés par les mots "articles 12 et 17 du règlement (UE) 2024/1347";

4° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point 6, les mots "articles 55/3/1 et 55/5/1" sont remplacés par les mots "articles 14, paragraphe 1er, b), c), d) ou e) et 19, paragraphe 1er, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347";

5° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 9 est remplacé par ce qui suit:

"9° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il refuse d'octroyer le statut de réfugié sur la base de l'article 14, paragraphe 2 de ce règlement;"

6° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 10, est remplacé par ce qui suit:

"10° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il déclare la demande de protection internationale irrecevable sur la base de l'article 57/6/2, § 2 de la loi ou de l'article 38, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348;"

7° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 11, wordt vervangen als volgt:

“11° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij uitsluit van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 12 van die Verordening;”;

8° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 12, wordt vervangen als volgt:

“12° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 14, eerste lid, b), d), of e) van die Verordening;”;

9° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 13, wordt vervangen als volgt:

“13° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 17 van die Verordening;”;

10° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 14, wordt vervangen als volgt:

“14° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij de subsidiaire beschermingsstatus intrekt op grond van artikel 19, eerste lid, b) van die Verordening;”;

11° in de eerste paragraaf, eerste lid, wordt een punt 14bis ingevoegd, luidende:

“14bis° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij weigert om internationale bescherming te verlenen op grond van artikel 5, tweede lid, van die Verordening;”;

12° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt 15, worden de woorden “artikel 57/6/1, §3, vierde lid” vervangen door de woorden “artikel 57/28/1”;

13° de eerste paragraaf, tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zorgt ervoor dat de behandelingsprocedure binnen een termijn van zes maanden na de indiening van het verzoek om internationale bescherming wordt afgerond. Wanneer een verzoek onder de procedure van Verordening (EU) nr. 604/2013 valt, vangt de termijn van zes maanden aan op het tijdstip waarop overeenkomstig die Verordening wordt vastgesteld dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, de verzoeker zich in België bevindt en de Dienst Vreemdelingenzaken de verzoeker heeft overgenomen.”;

7° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 11, est remplacé par ce qui suit:

“11° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il exclut du statut de réfugié sur la base de l'article 12 de ce règlement;”;

8° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 12 est remplacé par ce qui suit:

“12° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il retire le statut de réfugié sur la base de l'article 14, paragraphe 1er, b), d) ou e) de ce règlement;”;

9° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 13 est remplacé par ce qui suit:

“13° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il exclut du statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 17 de ce règlement;”;

10° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 14 est remplacé par ce qui suit:

“14° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il retire le statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 19, paragraphe 1er, b) de ce règlement;”;

11° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, il est inséré un point 14bis rédigé comme suit:

“14bis° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il refuse d'octroyer une protection internationale sur la base de l'article 5, paragraphe 2 de ce règlement;”;

12° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point 15, les mots “article 57/6/1, § 3, alinéa 4” sont remplacés par les mots “article 57/28/1”;

13° le paragraphe 1er, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides veille à ce que la procédure d'examen soit menée à terme dans les six mois à compter de l'introduction de la demande. Lorsqu'une demande est soumise à la procédure définie par le règlement (UE) n° 604/2013, le délai de six mois commence à courir à partir du moment où il a été déterminé que la Belgique est responsable de l'examen de la demande conformément à ce règlement et où le demandeur se trouve en Belgique et a été pris en charge par l'Office des étrangers.”;

14° in de derde paragraaf, eerste lid, punt 4, worden de woorden “of van een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden” en “of staat” opgeheven;

15° de derde paragraaf, derde lid wordt vervangen als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een verzoek overeenkomstig het eerste lid zo spoedig mogelijk af en uiterlijk twee maanden na de indiening van het verzoek.”;

16° in de derde paragraaf, worden de leden 4 tot 6 opgeheven.

Art. 61. In artikel 57/6/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt i), worden de woorden “artikel 51/3” vervangen door de woorden “artikel 8octies”;

2° de eerste paragraaf, tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt de versnelde behandelingsprocedure zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden na de datum van indiening van het verzoek af.”;

3° in de eerste paragraaf worden het derde en vierde lid opgeheven;

4° in paragraaf 2, worden de woorden “; met uitzondering van de verzoeken van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen”, toegevoegd.

5° in paragraaf 3, tweede lid worden de woorden “vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4”, vervangen door de woorden “vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die Verordening”;

6° In de derde paragraaf 3, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 62. In artikel 57/6/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2013 en vervangen bij de wet van 21 november 2017 worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf 1, eerste lid, eerste zin worden de woorden “op grond van artikel 51/8” opgeheven en worden de woorden “voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt” vervangen door de woorden “in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347”;

14° au paragraphe 3, alinéa 1er, point 4, les mots “ou d’un État partie à un traité d’adhésion à l’Union européenne qui n’est pas encore entré en vigueur” et “ou dans cet État” sont abrogés;

15° le paragraphe 3, alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut l’examen effectué afin de déterminer si une demande est irrecevable conformément à l’alinéa 1er le plus rapidement possible et au plus tard deux mois à compter de la date de l’introduction de la demande.”;

16° au paragraphe 3, les alinéas 4 à 6 sont abrogés.

Art. 61. À l’article 57/6/1 de la même loi, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point i), les mots “article 51/3” sont remplacés par les mots “article 8octies”;

2° le paragraphe 1er, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut la procédure d’examen accélérée le plus rapidement possible et au plus tard trois mois à compter de la date de l’introduction de la demande.”;

3° au paragraphe 1er, les alinéas 3 et 4 sont abrogés;

4° au paragraphe 2, les mots “; à l’exception des demandes de mineurs étrangers non accompagnés”, sont ajoutés.

5° au paragraphe 3, alinéa 2, les mots “à la persécution au sens de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951, telle que déterminée à l’article 48/3, ou des motifs sérieux de croire que le demandeur d’asile court un risque réel de subir une atteinte grave telle que déterminée à l’article 48/4” sont remplacés par les mots “à des actes de persécution tels qu’ils sont définis à l’article 9 du règlement (UE) 2024/1347 et qu’il n’y existe aucun risque réel de subir des atteintes graves telles qu’elles sont définies à l’article 15 dudit règlement”;

6° au paragraphe 3, l’alinéa 4 est abrogé.

Art. 62. À l’article 57/6/2 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2013 et remplacé par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, première phrase, les mots “sur la base de l’article 51/8” sont abrogés et les mots “puisse prétendre à la reconnaissance comme réfugié au sens de l’article 48/3 ou à la protection subsidiaire au sens de l’article 48/4” sont remplacés par les mots “remplisse les conditions requises pour prétendre au statut de bénéficiaire d’une protection internationale conformément au règlement (UE) 2024/1347”;

2° in de eerste paragraaf, tweede lid worden de woorden “artikel 39/2” vervangen door “artikel 2.60 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”;

3° in de tweede paragraaf worden de woorden “in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4” vervangen door de woorden “in het licht van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° de derde paragraaf wordt opgeheven.

Art. 63. Artikel 57/6/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 64. Artikel 57/6/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, wordt vervangen als volgt:

“Art. 57/6/5. § 1. Een verzoeker om internationale bescherming kan uit eigen beweging en op elk moment van de procedure zijn verzoek intrekken. Het verzoek wordt schriftelijk ingetrokken door de verzoeker persoonlijk of afgegeven door zijn advocaat.

§ 2. Indien de expliciete intrekking plaatsvindt bij een andere bevoegde autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, stelt die autoriteit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in kennis van de intrekking. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing waarin wordt verklaard dat het verzoek expliciet is ingetrokken.

§ 3. Indien het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de fase waarin het verzoek expliciet wordt ingetrokken door de verzoeker reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog steeds een beslissing nemen tot afwijzing van het verzoek als zijnde ongegrond of kennelijk ongegrond.”

Art. 65. In dezelfde wet wordt een artikel 57/6/5/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/6/5/1. § 1. Een verzoek om internationale bescherming wordt als impliciet ingetrokken verklaard door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen indien:

1° de verzoeker zonder gegronde reden overgemaakt binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel hij of zij daartoe verplicht was, of zonder gegronde reden heeft geweigerd vragen te beantwoorden tijdens het onderhoud, waardoor de resultaten van dat onderhoud ontoereikend zijn om een beslissing te kunnen nemen over de gegrondheid van het verzoek;

2° de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn en hiervoor geen geldige reden opgeeft;

2° au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “article 39/2” sont remplacés par les mots “article 2.60 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers”;

3° au paragraphe 2, les mots “au regard des articles 48/3 et 48/4” sont remplacés par les mots “au regard de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347”;

4° le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 63. L'article 57/6/4 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 64. L'article 57/6/5 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 57/6/5. § 1er. Un demandeur de protection internationale peut, de sa propre initiative et à n'importe quel moment de la procédure, retirer sa demande. La demande est retirée par écrit par le demandeur en personne ou par l'intermédiaire de son avocat.

§ 2. Lorsque le retrait explicite a lieu devant une autorité compétente autre que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, cette autorité informe de ce retrait le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides adopte une décision déclarant que la demande a été explicitement retirée.

§ 3. Lorsque, au stade du retrait explicite de la demande par le demandeur, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a déjà constaté que le demandeur ne remplit pas les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale au titre du règlement (UE) 2024/1347, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut toujours prendre une décision rejetant la demande au motif qu'elle est infondée ou manifestement infondée.”

Art. 65. Dans la même loi, il est inséré un article 57/6/5/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/6/5/1. § 1er. Une demande de protection internationale est déclarée par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides comme étant implicitement retirée lorsque:

1° le demandeur, sans motif justifié transmis dans le délai raisonnable déterminé par le Roi, ne s'est pas présenté à un entretien personnel alors qu'il y était tenu ou a refusé, sans motif justifié, de répondre à des questions posées au cours de l'entretien à tel point que le résultat de l'entretien n'a pas permis de se prononcer sur le bien-fondé de la demande;

2° le demandeur ne donne pas suite à une demande de renseignements dans le délai raisonnable déterminé par le Roi et ne donne pas de motif valable à ce sujet;

3° de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 bedoeld geval of indien hij het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68 en hij in de hiervoor vermelde gevallen de plaats waar hij werd vastgehouden of verbleef zonder toestemming heeft verlaten zonder binnen de vijftien dagen contact op te nemen met de minister of zijngemachtigde;

4° de verzoeker zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels in een koninklijk besluit worden bepaald;

5° de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde administratieve of gerechtelijke autoriteiten, tenzij hij of zij kan aantonen dat die onbeschikbaarheid te wijten was aan specifieke omstandigheden waarop hij of zij geen invloed had.

§ 2. Indien de autoriteit die beoordeelt of het verzoek impliciet ingetrokken is, een andere bevoegde autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is en deze autoriteit van oordeel is dat het verzoek als zodanig moet worden beschouwd, stelt zij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing waarin wordt verklaard dat het verzoek impliciet is ingetrokken.

§ 3. Wanneer de verzoeker aanwezig is, stelt de bevoegde autoriteit hem of haar op het moment van de intrekking in kennis van alle procedurele gevolgen van die intrekking, in een taal die hij of zij begrijpt of redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen.

§ 4. Een verzoek kan worden afgewezen als ongegrond of kennelijk ongegrond wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op het ogenblik waarop het verzoek impliciet wordt ingetrokken, reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347."

Art. 66. In artikel 57/6/6, § 5, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden "de minister of zijn gemachtigde" vervangen door de woorden "de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen".

Art. 67. In artikel 57/6/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

3° le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8 ou 74/9 ou s'il fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68, et que, dans ces situations, il a quitté sans autorisation le lieu où il était maintenu ou résidait et qu'il n'a pas pris contact dans les quinze jours avec le ministre ou son délégué;

4° le demandeur s'est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l'obligation de se présenter selon les modalités fixées par arrêté royal;

5° le demandeur ne reste pas à la disposition des autorités compétentes, à moins qu'il ne puisse démontrer que ce manquement était dû à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté.

§ 2. Lorsque l'autorité qui évalue si la demande est implicitement retirée est une autorité compétente autre que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et que cette autorité estime que la demande doit être considérée comme telle, elle en informe le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides adopte une décision déclarant que la demande a été implicitement retirée.

§ 3. Lorsque le demandeur est présent, l'autorité compétente informe le demandeur, lors du retrait, de l'ensemble des conséquences procédurales d'un tel retrait dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

§ 4. Une demande peut être rejetée au motif qu'elle est infondée ou manifestement infondée si, au stade du retrait implicite de la demande, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a déjà constaté que le demandeur ne remplit pas les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale au titre du règlement (UE) 2024/1347."

Art. 66. À l'article 57/6/6, § 5, de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les mots "le ministre ou son délégué" sont remplacés par les mots "le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides".

Art. 67. À l'article 57/6/7 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1. Als er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of een persoon in aanmerking komt voor internationale bescherming, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de internationale bescherming van deze persoon kan worden ingetrokken.”;

2° paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin:

“De artikelen 57/5ter, § 1, derde lid, § 2, 2° en § 3, 57/5quater, 57/5quinquies en 57/5sexies zijn van toepassing op het persoonlijk onderhoud dat wordt georganiseerd.”;

3° in paragraaf 2, tweede lid worden de woorden “van de opheffing van een internationale beschermingsstatus” vervangen door de woorden “van de intrekking van de internationale bescherming overeenkomstig artikel 14, eerste lid, a) of artikel 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in paragraaf 2, derde lid worden de woorden “artikel 55/3/1, § 1” vervangen door de woorden “artikel 14, eerste lid, d), of e) van Verordening (EU) 2024/1347” en worden de woorden “artikel 55/4, § 2” vervangen door de woorden “artikel 17, eerste lid, d) van die Verordening”;

5° paragraaf 2, vierde lid, wordt vervangen als volgt:

“De oproeping van de betrokkene voor een persoonlijk onderhoud of de brief die hem de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, informeert de betrokkene dat zijn internationale bescherming wordt heroverwogen en van de redenen voor die heroverweging.”;

6° paragrafen 3, 4, 5 en 6 worden opgeheven.

Art. 68. In dezelfde wet wordt een artikel 57/6/7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/6/7/1. § 1. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt of de internationale bescherming van een persoon kan worden ingetrokken, wordt de oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze oproeping of deze brief per gewone post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

De betrokkene krijgt de mogelijkheid woonplaats te kiezen voor de heroverwegingsprocedure. Deze mogelijkheid wordt geboden tijdens het persoonlijk onderhoud of tegelijk met de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats wordt bij een aangetekende zending meegedeeld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

“§ 1er. Lorsque des éléments ou des faits nouveaux apparaissent indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si une personne remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale de cette personne peut être retirée.”;

2° le paragraphe 2, alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“Les articles 57/5ter, § 1er, alinéa 3, § 2, 2° et § 3, 57/5quater, 57/5quinquies et 57/5sexies s'appliquent à l'entretien personnel qui est organisé.”;

3° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “de l'abrogation du statut de protection internationale” sont remplacés par les mots “d'un retrait de la protection internationale conformément à l'article 14, paragraphe 1er, a) ou à l'article 19, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l'article 55/3/1, § 1er” sont remplacés par les mots “l'article 14, paragraphe 1er, d) ou e) du règlement (UE) 2024/1347” et les mots “l'article 55/4, § 2” sont remplacés par les mots “l'article 17, paragraphe 1er, d) de ce règlement”;

5° le paragraphe 2, alinéa 4 est remplacé par ce qui suit:

“La convocation de l'intéressé à un entretien personnel ou le courrier lui offrant la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut informe l'intéressé du réexamen de son droit à bénéficier d'une protection internationale, ainsi que des motifs de ce réexamen.”;

6° les paragraphes 3, 4, 5 et 6 sont abrogés.

Art. 68. Dans la même loi, il est inséré un article 57/6/7/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/6/7/1. § 1er. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale d'une personne peut être retirée, la convocation à un entretien personnel ou le courrier qui donne à l'intéressé la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir le statut est envoyé sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides envoie une copie de cette convocation ou de ce courrier, par courrier ordinaire, à l'adresse effective de l'intéressé, s'il en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

La possibilité d'élire domicile pour la procédure de réexamen est offerte à l'intéressé. Cette possibilité est offerte lors de l'entretien personnel ou en même temps que la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut.

Toute modification du domicile élu est communiquée sous pli recommandé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de brieven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in het kader van de heroverwegingsprocedure gekozen woonplaats bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de betrokkene woonplaats gekozen heeft bij zijn advocaat, kunnen de oproepingen en brieven ook geldig worden verstuurd per gewone post, per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze.

Bij ontstentenis van gekozen woonplaats in het kader van de heroverwegingsprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, worden de oproepingen en de brieven verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. In voorkomend geval wordt de kopie van deze oproepingen en van deze brieven ook per gewone post gezonden naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

§ 2. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.

Als hij de reden geldig acht, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de betrokkene op een latere datum opnieuw oproepen of hem de kans geven schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde persoonlijk onderhoud rechtvaardigt, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 3. Wanneer er aan de betrokkene wordt gevraagd schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden, moet het antwoord de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bereiken binnen de door de Koning bepaalde termijn. Bij gebrek aan antwoord kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen op grond van de elementen in zijn bezit.

Sans préjudice d'une notification à personne, les convocations et les courriers peuvent être envoyés par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou son délégué au domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Lorsque l'intéressé a élu domicile chez son avocat, les convocations et les courriers peuvent également être valablement envoyées par courrier ordinaire, par télécopieur ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal.

À défaut de domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, et sans préjudice d'une notification à personne, les convocations et les courriers sont envoyés à la dernière adresse mentionnée au Registre national, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Le cas échéant, la copie de ces convocations et de ces courriers est également envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

§ 2. Les conditions dans lesquelles l'entretien personnel se déroule sont déterminées par le Roi.

Si l'intéressé ne se présente pas à la date fixée pour l'entretien personnel, il transmet par écrit au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides un motif valable justifiant son absence, dans les quinze jours suivant la date fixée pour l'entretien personnel.

Si l'intéressé ne présente pas de motif valable dans les quinze jours suivant la date de l'entretien personnel fixée dans la convocation, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut prendre une décision sur la base des éléments du dossier.

S'il estime le motif valable, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut reconvoquer l'intéressé à une date ultérieure, ou lui donner la possibilité de communiquer par écrit le motif pour lequel son statut doit être maintenu.

Si après avoir été reconvoqué conformément à l'alinéa précédent, l'intéressé invoque un nouveau motif justifiant une absence à l'entretien personnel fixé, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides statue sur base des éléments en sa possession.

§ 3. Lorsqu'il est demandé à l'intéressé de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut, la réponse doit parvenir au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai déterminé par le Roi. En l'absence de réponse, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut statuer sur base des éléments en sa possession.

§ 4. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus per aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking van de internationale beschermingsstatus per gewone post verstuurd. De beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus, of de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking van de internationale beschermingsstatus, wordt verstuurd naar de woonplaats die werd gekozen in het kader van de heroverwegingsprocedure.

Als geen woonplaats werd gekozen in het kader van de heroverwegingsprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt deze beslissing bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs, of deze brief per gewone post, verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. Een kopie van elke verzending wordt per gewone post verstuurd naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”

Art. 69. In artikel 57/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 70. In dezelfde wet wordt een artikel 57/7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/7/1. § 1. Om ervoor te zorgen dat de beslissingen over verzoeken om internationale bescherming na een deugdelijk onderzoek worden genomen, kan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nauwkeurige en actuele informatie verzamelen uit verschillende bronnen, zoals het Asielagentschap van de Europese Unie en de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen, alsmede relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van herkomst van de verzoekers en, in voorkomend geval, in de landen waar de verzoekers doorheen zijn gereisd.

Het personeel dat belast is met het onderzoek van de verzoeken en het nemen van de beslissingen, heeft toegang tot deze informatie.

§ 2. De informatie die is verkregen en verzameld met het oog op het nemen van een beslissing over een verzoek om internationale bescherming na een passend onderzoek, wordt opgenomen in het dossier van de verzoeker op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen.

De bron van de informatie wordt vermeld en, in voorkomend geval, beschreven. Deze vermelding en beschrijving worden ook in het dossier van de verzoeker opgenomen.

§ 4. Sans préjudice d'une notification à personne, la décision de retrait du statut de protection internationale est envoyée sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Sans préjudice d'une notification à personne, la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait du statut de protection internationale est envoyée par courrier ordinaire. La décision de retrait du statut de protection internationale, ou la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait du statut de protection internationale est envoyée au domicile qui a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen.

Si aucun domicile n'a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen et sans préjudice d'une notification à personne, cette décision, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception, ou cette lettre, par courrier ordinaire, est envoyée à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Une copie de tout envoi est envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé, si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et que cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.”

Art. 69. À l'article 57/7 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 70. Dans la même loi, il est inséré un article 57/7/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/7/1. § 1er. Afin que les décisions sur les demandes de protection internationale soient prises à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides peut obtenir des informations précises et actualisées auprès de différentes sources, telles que l'Agence de l'Union européenne pour l'asile et le Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés ainsi que les organisations internationales compétentes en matière de droits de l'homme, sur la situation générale existant dans les pays d'origine des demandeurs et, le cas échéant, dans les pays par lesquels les demandeurs ont transité.

Le personnel chargé d'examiner les demandes et de prendre les décisions a accès à ces informations.

§ 2. Les informations obtenues et rassemblées afin qu'une décision sur une demande de protection internationale soit prise à l'issue d'un examen approprié sont versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

La source d'une information est mentionnée et, le cas échéant, décrite. Cette mention et cette description sont également versées au dossier du demandeur.

§ 3. De verzoeker om internationale bescherming en zijn advocaat hebben toegang tot de informatie in het dossier van de verzoeker op grond waarvan een beslissing is of zal worden genomen.

De toegang tot de informatie of de bronnen in het dossier van de verzoeker kan worden geweigerd indien de openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel de veiligheid van de personen op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, indien het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van verzoeken om internationale of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden worden geschaad. In dergelijk geval:

- a) wordt er aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegang verleend tot die informatie of bronnen; en
- b) garanderen procedures dat de rechten van verdediging van de verzoeker worden gerespecteerd.

§ 4. De paragrafen 1, 2 en 3 zijn van toepassing in het kader van procedures van heroverweging van de internationale bescherming..

Art. 71. In dezelfde wet wordt een artikel 57/7/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/7/2. Om ervoor te zorgen dat de beslissingen over verzoeken om internationale bescherming na een deugdelijk onderzoek worden genomen, heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de mogelijkheid om, telkens wanneer dat nodig is, advies te vragen van deskundigen over specifieke kwesties, zoals medische, culturele, religieuze, geestelijke gezondheids-, en kind- of gendergerelateerde kwesties..”

Art. 72. In artikel 57/8/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Het niet in bewaring geven of terugvragen zonder geldige reden van het paspoort door de in het eerste lid vermelde persoon, kan een nieuw element vormen waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of die persoon in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6/7 of van artikel 66 van Verordening (EU) 2024/1348.”;

2° het artikel wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

“Het paspoort kan worden teruggevraagd wanneer het paspoort niet langer geldig is of wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven.”

§ 3. Le demandeur de protection internationale et son avocat ont accès aux informations qui sont versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

L'accès aux informations ou aux sources versées au dossier du demandeur peut être refusé lorsque la divulgation de ces informations ou sources compromettrait la sécurité nationale, la sécurité des organisations ou des personnes ayant fourni les informations ou celle des personnes auxquelles les informations se rapportent, ou lorsque cela serait préjudiciable à l'enquête liée à l'examen d'une demande de protection internationale, ou aux relations internationales des États membres. En pareil cas:

- a) il est donné accès à ces informations ou sources au Conseil du Contentieux des étrangers; et
- b) des procédures garantissent que les droits de la défense du demandeur sont respectés.

§ 4. Les paragraphes 1er, 2 et 3 sont d'application dans le cadre des procédures de réexamen de la protection internationale..

Art. 71. Dans la même loi, il est inséré un article 57/7/2 rédigé comme suit:

“Art. 57/7/2. Afin que les décisions sur les demandes de protection internationale soient prises à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a la possibilité de demander conseil à des experts, chaque fois que cela est nécessaire, sur des matières particulières comme les questions médicales, culturelles, religieuses, liées à la santé mentale ainsi qu'aux enfants ou au genre.”

Art. 72. À l'article 57/8/1 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“ Le non-dépôt ou la demande de restitution du passeport, sans raison valable, par la personne visée à l'alinéa 1er peut constituer un nouvel élément indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si cette personne remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier du statut de réfugié sur la base de l'article 57/6/7 ou de l'article 66 du règlement (UE) 2024/1348.”;

2° l'article est complété par un alinéa 3 rédigé comme suit:

“Le passeport peut être demandé en restitution lorsque le passeport n'est plus valable ou lorsque l'intéressé a acquis la nationalité d'un Etat membre.”

Art. 73. In artikel 57/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987, vervangen bij de wet van 15 juli 2016, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden in het eerste lid de woorden “52/4, 57/6, § 1, eerste lid, 1° tot 7° en 9° tot 14°, 57/6, §§ 2 en 3, 57/6/1, §§ 1 en 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5 en 57/6/7, § 5” vervangen door de woorden “57/6, § 1, eerste lid, 1° tot 7°, 9° tot 14bis° en 16°, 57/6, §§ 2 en 3, 57/6/1, §§ 1 en 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/5/1, 57/11/2, 57/11/7, 57/11/8 en 57/11/10”.

Art. 74. In dezelfde wet, Titel II, Hoofdstuk II wordt een Afdeling IIBIS ingevoegd, getiteld “Procédures in uitvoering van Verordening (EU) 2024/1348”:

Art. 75. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/1. § 1. Deze afdeling is van toepassing op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026 en op de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026.

§ 2. De artikelen 48/6, 49, 49/2, 49/3/1 50, 50/1, 50/2, 51/2, 51/3bis, 51/4, 51/5, 51/5/1, 51/5/2, 51/5/3, 51/6, 51/7, 51/9, 51/10, 52/4, eerste lid, 57/1, § 3, eerste lid, 57/5ter, § 1, tweede en derde lid, 57/5quater, 57/5quinquies, §2, 57/5sexies, §§2 tot 4, 57/6, § 1, eerste lid, 9° tot 14bis°, 57/6, §2, 1°, 2° en 3°, 57/6, § 3, eerste lid, 4°, 57/6/2, §§ 1, eerste lid en 2, 57/6/7/1, 57/7, 57/7/1, § 2, 57/8, 57/8/1 en 57/9 zijn eveneens van toepassing op deze procedures.”

Art. 76. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/2. In uitvoering van artikel 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als beslissingsautoriteit belast met de uitoefening van de taken en bevoegdheden die voortvloeien uit die Verordening en Verordening (EU) 2024/1347.”

Art. 77. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/3. § 1. In uitvoering van artikel 20, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer een andere overheid dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft beoordeeld of een verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft, kan de beoordeling beschikbaar worden gesteld en kunnen de resultaten ervan aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden toegezonden, mits de verzoeker daarmee instemt.

Art. 73. À l'article 57/9 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987, remplacé par la loi du 15 juillet 2016 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, à l'alinéa 1er, les mots “52/4, 57/6, § 1er, alinéa 1er, 1° à 7° et 9° à 14°, 57/6, §§ 2 et 3, 57/6/1, §§ 1er et 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5 et 57/6/7, § 5” sont remplacés par les mots “57/6, § 1er, alinéa 1er, 1° à 7°, 9° à 14bis° et 16°, 57/6, §§ 2 et 3, 57/6/1, §§ 1er et 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/5/1, 57/11/2, 57/11/7, 57/11/8 et 57/11/10”.

Art. 74. Dans le Titre II, Chapitre II de la même loi, il est inséré une Section IIBIS intitulée “Procédures en exécution du règlement (UE) 2024/1348”:

Art. 75. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/1. § 1er. Cette section s'applique à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026 et à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026.

§ 2. Les articles 48/6, 51/2, 49, 49/2, 49/3/1 50, 50/1, 50/2, 51/2, 51/3bis, 51/4, 51/5, 51/5/1, 51/5/2, 51/5/3, 51/6, 51/7, 51/9, 51/10, 52/4, alinéa 1er, 57/1, § 3, alinéa 1er, 57/5ter, § 1er, alinéas 2 et 3, 57/5quater, 57/5quinquies, §2, 57/5sexies, §§ 2 à 4, 57/6, § 1er, alinéa 1er, 9° à 14bis°, 57/6, §2, 1°, 2° et 3°, 57/6, §3, alinéa 1er, 4°, 57/6/2, §§ 1er, alinéa 1er et 2, 57/6/7/1, 57/7, 57/7/1, § 2, 57/8, 57/8/1 et 57/9 s'appliquent également à ces procédures.”

Art. 76. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/2 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/2. En exécution de l'article 4, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est chargé, en tant qu'autorité responsable de la détermination, d'accomplir les tâches et d'exercer les compétences qui découlent de ce règlement et du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 77. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/3 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/3. § 1er. En exécution de l'article 20, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, lorsqu'une autre autorité que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a évalué si un demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux, l'évaluation peut être mise à disposition et ses résultats peuvent être transmis au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, sous réserve du consentement du demandeur.

§ 2. De verzoeker om internationale bescherming heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, in een vragenlijst die hij in ieder geval vóór de verklaring bedoeld in artikel 51/10 wordt gevraagd te beantwoorden.”

Art. 78. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/4. In uitvoering van artikel 25, lid 7 van Verordening 2024/1348, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen leeftijdsbeoordelingen uitgevoerd door een andere lidstaat erkennen.

Art. 79. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/5. In uitvoering van artikel 35, lid 8 van Verordening (EU) 2024/1348, indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vernietigt en de zaak terugverwijst,

- a) bedraagt de in artikel 35, eerste lid, eerste alinea, bedoelde maximumtermijn zes weken vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad;
- b) bedraagt de in artikel 35, eerste lid, tweede alinea, bedoelde maximumtermijn acht werkdagen vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad;
- c) bedraagt de in artikel 35, lid 3, bedoelde maximumtermijn twee maanden vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad;
- d) bedraagt de in artikel 35, lid 4, bedoelde maximumtermijn vier maanden vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad.

§ 2. De in artikel 35, leden 2 en 5, van Verordening (EU) 2024/1348 bedoelde mogelijkheden tot verlenging van de termijnen en de in artikel 35, lid 7, van die verordening bedoelde mogelijkheid tot uitstel van de afronding van de procedure van het onderzoek ten gronde zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde termijnen.”

Art. 80. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/6. In uitvoering van artikel 37 van Verordening (EU) 2024/1348 betekent de minister of zijn gemachtigde het bevel om het grondgebied te verlaten of de teruggedrijvingsmaatregel.”

Art. 81. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/7 ingevoegd, luidende:

§ 2. Le demandeur de protection internationale a la possibilité de faire valoir de manière précise et circonstanciée les éléments dont ressortent ses besoins procéduraux spéciaux, dans un questionnaire auquel il est invité à répondre en tout état de cause avant la déclaration prévue à l'article 51/10.”

Art. 78. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/4 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/4. En application de l'article 25, paragraphe 7, du règlement 2024/1348, le ministre ou son représentant peut décider de reconnaître les évaluations de l'âge effectuées par un autre État membre.

Art. 79. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/5 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/5. § 1er. En exécution de l'article 35, paragraphe 8 du règlement (UE) 2024/1348, dans les cas où le Conseil du Contentieux des étrangers annule la décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et renvoie l'affaire,

- a) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 1er, alinéa 1er est de six semaines à compter de la réception de l'arrêt du Conseil;
- le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 1er, alinéa 2 est de huit jours ouvrables à compter de la réception de l'arrêt du Conseil;
- le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 3 est de 2 mois à compter de la réception de l'arrêt du Conseil;
- le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 4 est de quatre mois à compter de la réception de l'arrêt du Conseil.

§ 2. Les possibilités de prolongation de délais visées à l'article 35, paragraphes 2 et 5 du règlement (UE) 2024/1348 ainsi que la possibilité de report de la conclusion de la procédure d'examen au fond visée à l'article 35, paragraphe 7 de ce règlement sont d'application à l'égard des délais visés au paragraphe 1er.”

Art. 80. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/6 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/6. En application de l'article 37 du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué prend l'ordre de quitter le territoire ou la mesure de refoulement.”

Art. 81. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/7 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/7. In uitvoering van artikel 38, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd om een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren wanneer één van de in artikel 38, eerste lid van die Verordening vermelde gronden van toepassing is.”

Art. 82. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/8. In uitvoering van artikel 39, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd om een ongegrond verzoek kennelijk ongegrond te verklaren als op het tijdstip van afronding van de behandeling één van de gevallen als bedoeld in artikel 42, lid 1 van die Verordening van toepassing is.”

Art. 83. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/9 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/9. In verband met artikel 41, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, dient de verzoeker die een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel hij daartoe verplicht was, de eventueel geldige reden waarom hij niet op het onderhoud aanwezig is schriftelijk te worden meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn.

Wanneer het feit dat de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde autoriteiten erin bestaat dat hij geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dient de eventueel geldige reden waarom de verzoeker niet antwoordt, schriftelijk te worden meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn en waarbinnen van de verzoeker werd verwacht dat hij gevolg zou geven aan het verzoek om inlichtingen.”

Art. 84. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/10 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/10. § 1. In verband met de artikelen 44, lid 1 en 53, lid 2, a) van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer de in artikel 43 van die Verordening bedoelde grensprocedure wordt toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, indien geen beslissing kan worden genomen over:

- a) de ontvankelijkheid van een verzoek overeenkomstig artikel 38 van Verordening (EU) 2024/1348; of
- b) de gegrondheid van een verzoek indien een van de in artikel 42, lid 1, punten a) tot en met g) en punt j), en artikel 42, lid 3, punt b) van die Verordening genoemde omstandigheden zich voordoen.

“Art. 57/11/7. En exécution de l'article 38, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour déclarer irrecevable une demande lorsque l'un des motifs visés à l'article 38, paragraphe 1er de ce règlement est applicable.”

Art. 82. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/8 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/8. En exécution de l'article 39, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour déclarer manifestement infondée une demande infondée si, au moment de la conclusion de l'examen, l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er de ce règlement est applicable.”

Art. 83. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/9 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/9. Au regard de l'article 41, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, lorsque le demandeur ne se présente pas à un entretien personnel alors qu'il y était tenu, l'éventuel motif valable pour justifier son absence à l'entretien doit être transmis, par écrit, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai raisonnable déterminé par le Roi.

Lorsque le fait de ne pas rester à disposition des autorités compétentes consiste pour le demandeur à ne pas donner suite à une demande de renseignements envoyée par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, l'éventuel motif valable pour justifier le manquement du demandeur doit être transmis, par écrit, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai raisonnable déterminé par le Roi et endéans lequel il était attendu que le demandeur donne suite à la demande de renseignement.”

Art. 84. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/10 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/10. § 1er. Au regard des articles 44, paragraphe 1er et 53, paragraphe 2, a) du règlement (UE) 2024/1348, lorsque la procédure à la frontière prévue à l'article 43 de ce règlement est appliquée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire s'il estime qu'une décision ne peut être prise sur les points suivants:

- a) l'irrecevabilité d'une demande conformément à l'article 38 du règlement (UE) 2024/1348; ou
- b) le bien-fondé d'une demande lorsque l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er, points a) à g) et j), et à l'article 42, paragraphe 3, point b) de ce règlement, s'applique.

Ten gevolge van deze beslissing tot verder onderzoek wordt de verzoeker om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen.

§ 2. In verband met de artikelen 21, lid 2 en 53, lid 2, c) van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer de in artikel 43 van die Verordening bedoelde grensprocedure wordt toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, indien hij van oordeel is dat de nodige steun niet kan worden verleend aan de verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft in het kader van die grensprocedure.

Ten gevolge van deze beslissing tot verder onderzoek wordt de verzoeker om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen..”

Art. 85. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/11 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/11. Onverminderd de toepassing van de procedure bedoeld in de artikelen 51/5 en 51/5/1, maakt de minister of zijn gemachtigde in uitvoering van artikel 51, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348, het dossier over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de 7 dagen na de registratie van het verzoek. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt de asielgrensprocedure af binnen de 39 dagen na ontvangst van het verzoek.”

Art. 86. In de nieuwe Afdeling IIBIS, wordt een artikel 57/11/12 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/12. In uitvoering van artikel 66, zesde lid van Verordening (EU) 2024/1348, vervalt de internationale bescherming van rechtswege in de onder deze bepaling bedoelde situaties.

De vaststelling dat de internationale beschermingsstatus vervalt, geeft geen aanleiding tot een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Art. 87. In artikel 57/27, eerste lid van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en laatst gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de woorden “Artikel 458 van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “Artikel 352 van het Strafwetboek” en worden de woorden “op diens adjuncten” vervangen door de woorden “op diens adjuncten en op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”

Art. 88. In dezelfde wet, wordt een artikel 57/28/1 ingevoegd, luidende:

Suite à cette décision d'examen ultérieur, le demandeur de protection internationale est autorisé à entrer dans le Royaume.

§ 2. Au regard des articles 21, paragraphe 2 et 53, paragraphe 2, c) du règlement (UE) 2024/1348, lorsque la procédure à la frontière prévue à l'article 43 de ce règlement est appliquée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire s'il estime que le soutien nécessaire ne peut être fourni au demandeur ayant des besoins procéduraux spéciaux dans le cadre de cette procédure à la frontière.

Suite à cette décision d'examen ultérieur, le demandeur de protection internationale est autorisé à entrer dans le Royaume.”

Art. 85. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/11 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/11. Sans préjudice de l'application de la procédure visée aux articles 51/5 et 51/5/2, le ministre ou son délégué, en exécution de l'article 51, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348, transmet le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans les 7 jours suivant l'enregistrement de la demande. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut la procédure d'asile à la frontière dans les 39 jours suivant la réception de la demande.”

Art. 86. Dans la nouvelle Section IIBIS, il est inséré un article 57/11/12 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/12. En exécution de l'article 66, paragraphe 6, du règlement (UE) 2024/1348, la protection internationale devient juridiquement caduque dans les situations visées par cette disposition.

Le constat de la caducité de la protection internationale n'appelle pas de décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.”

Art. 87. A l'article 57/27, alinéa 1er de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les mots “L'article 458 du Code pénal” sont remplacés par les mots “L'article 352 du Code pénal” et les mots “et à ses adjoints” sont remplacés par les mots “, à ses adjoints et aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides”

Art. 88. Dans la même loi, il est inséré un article 57/28/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/28/1. In uitvoering van artikel 64, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, landen als veilige landen van herkomst aanwijzen, voor zover dat andere landen zijn dan die welke op het niveau van de Unie als zodanig zijn aangewezen. Het Koninklijk besluit wordt, ten minste tweejaarlijks, vastgesteld op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen.”

Art. 89. In artikel 57/31 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003, wordt het derde lid vervangen als volgt:

“Artikel 8octies, § 4, tweede lid, is van toepassing op de vingerafdrukken van de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten krachtens artikel 57/29.”

Art. 90. In artikel 71, vervangen bij de wet van 10 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 mei 2019, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “51/5, § 1, tweede lid, en § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, en § 2, derde lid,” opgeheven;

2° in het eerste lid worden de woorden “74/6/1, § 2, eerste lid, en § 3, eerste lid,” ingevoegd tussen het woord “74/6” en het woord “en”;

3° in lid 2 worden de woorden “of 74/5/1” ingevoegd tussen de woorden “artikel 74/5” en de woorden “vastgehouden wordt”;

Art. 91. In artikel 74/5, ingevoegd bij wet van 18 juli 1991 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt: “§ 2. De plaats van vasthouding in toepassing van de eerste paragraaf wordt geacht aan de grens gelegen te zijn. De vreemdeling die in toepassing van de eerste paragraaf wordt vastgehouden, wordt niet beschouwd als zijnde gemachtigd om het rijk binnen te komen.”;

3° in paragraaf 3, wordt het vijfde lid opgeheven;

4° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, luidende: “§ 3/1. De duur van de vasthouding in toepassing van § 1, 2°, in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats mag de termijn als bedoeld in artikel 51, lid 2, in voorkomend geval aangevuld met de termijn bedoeld in artikel 11, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1359, niet te boven gaan.”;

5° in paragraaf 4, 1° en 2° worden de woorden “de in paragraaf 1 bedoelde vreemdeling” vervangen door de woorden “De in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling”;

“Art. 57/28/1. En exécution de l'article 64, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, désigner des pays comme pays d'origine sûrs autres que ceux désignés au niveau de l'Union. L'arrêté royal est adopté, au moins tous les deux ans, sur proposition conjointe du ministre et du ministre des Affaires étrangères et après que le ministre a obtenu l'avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.”

Art. 89. À l'article 57/31 de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003, l'alinéa 3 est remplacé comme suit:

“L'article 8octies, § 4, alinéa 2, est applicable aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29.”

Art. 90. À l'article 71 de la même loi, remplacé par la loi du 10 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “51/5, § 1er, alinéa 2, et § 4, alinéa 3, 51/5/1, § 1er, alinéa 2, et § 2, alinéa 3,” sont abrogés;

2° dans l'alinéa 1er, les mots “74/6/1, § 2, alinéa 1er, et § 3, alinéa 1er,” sont insérés entre le mot “74/6” et le mot “et”;

3° dans l'alinéa 2, les mots “ou 74/5/1” sont insérés entre les mots “l'article 74/5” et les mots “; peut introduire”;

Art. 91. À l'article 74/5 inséré par la loi du 18 juillet 1991 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, l'alinéa 2 est abrogé.

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit: “§ 2. Le lieu de maintien en application du paragraphe 1er est réputé se situer à la frontière. L'étranger maintenu en application du paragraphe 1er n'est pas considéré comme autorisé à entrer dans le Royaume.”;

3° au paragraphe 3, le cinquième alinéa est abrogé;

4° un paragraphe 3/1 est inséré, libellé comme suit: “§ 3/1. La durée du maintien en application du § 1, 2°, dans un lieu déterminé situé à la frontière ne peut dépasser le délai visé à l'article 51, paragraphe 2, augmenté, le cas échéant, du délai visé à l'article 11, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1359.”;

5° au paragraphe 4, 1° et 2°, les mots “l'étranger visé au § 1er” sont remplacés par les mots “l'étranger visé au § 1er, 1°”;

6° in paragraaf 4, 3° worden de woorden “de vreemdeling, bedoeld in § 1” vervangen door de woorden “De in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling”;

7° in paragraaf 4, 4° worden de woorden “artikel 57/6/4, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 57/11/10”;

8° paragraaf 4, 5° wordt vervangen als volgt: “5° De in paragraaf 1, 2° bedoelde vreemdeling, bij het verstrijken van de in paragraaf 3/1 bedoelde termijn.”

9° in paragraaf 5 worden de woorden “die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen,” opgeheven.

Art. 92. In dezelfde wet wordt een artikel 74/5/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/5/1. § 1. De minister of zijn gemachtigde is bevoegd te beslissen over de vasthouding tijdens de terugkeergrensprocedure in toepassing van artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1349.

Onverminderd artikel 5, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1349 duurt de bewaring slechts voor zolang de terugkeergrensprocedure in toepassing van artikel 4, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1349 duurt.

§ 2. De plaats van vasthouding in toepassing van de eerste paragraaf wordt geacht aan de grens gelegen te zijn.

§ 3. De termijn voor vrijwillig vertrek zoals bepaald in artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1349 wordt verzocht bij de minister of zijn gemachtigde. De Koning kan de modaliteiten bepalen.”

Art. 93. In artikel 74/6, vervangen bij de wet van 21 november 2017 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid worden de woorden “Wanneer het, op basis van een individuele beoordeling, nodig blijkt en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast,” vervangen door de woorden “Onverminderd de waarborgen zoals bepaald in art. 74/6/2,”;

2° In paragraaf 1 wordt het eerste lid aangevuld met de bepaling onder 5°, luidende “5° in gevallen waarin de verzoeker niet aan de verplichting tot verblijf op een bepaalde plaats ter beperking van zijn bewegingsvrijheid in toepassing van artikel 74/27/1, heeft voldaan en het onderduikrisico blijft bestaan.

3° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven.”

Art. 94. In dezelfde wet wordt een artikel 74/6/1 ingevoegd, luidende:

6° au paragraphe 4, 3°, les mots “l'étranger visé au § 1er” sont remplacés par les mots “l'étranger visé au § 1er, 1°”;

7° au paragraphe 4, 4°, les mots “l'article 57/6/4, alinéa 2” sont remplacés par les mots “l'article 57/11/10”;

8° le paragraphe 4, 5° est remplacé comme suit: “5° L'étranger visé au § 1er, 2°, à l'expiration du délai visé au paragraphe 3/1.”

9° au paragraphe 5, les mots “qui est autorisé à entrer dans le Royaume,” sont abrogés.

Art. 92. Dans la même loi, il est inséré un article 74/5/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/5/1. § 1er. Le ministre ou son délégué est habilité à se prononcer sur le maintien pendant la procédure de retour à la frontière en application de l'article 5 du règlement (UE) 2024/1349.

Sans préjudice de l'article 5, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1349, le maintien ne dure que le temps de la procédure de retour à la frontière en application de l'article 4, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1349.

§ 2. Le lieu de maintien en application du paragraphe 1er est réputé se situer à la frontière.

§ 3. Le délai pour le départ volontaire prévu à l'article 4, paragraphe 5, du règlement (UE) 2024/1349 est demandé auprès du ministre ou de son délégué. Le Roi peut en fixer les modalités.”

Art. 93. À l'article 74/6, remplacé par la loi du 21 novembre 2017 et modifié par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “Lorsque, sur la base d'un examen individuel, cela s'avère nécessaire et qu'aucune mesure moins coercitive ne peut être efficacement appliquée,” sont remplacés par les mots “Sans préjudice des garanties prévues à l'art. 74/6/2,”;

2° au paragraphe 1er, l'alinéa 1er est complété par le 5° rédigé comme suit: “5° dans les cas où le demandeur n'a pas respecté l'obligation de résider dans un lieu déterminé en vue de restreindre sa liberté de circulation en application de l'article 74/27/1, et que le risque de fuite subsiste.”

3° au paragraphe 3, l'alinéa 2 est abrogé.”

Art. 94. Dans la même loi, il est inséré un article 74/6/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/6/1. § 1. Onverminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, wanneer er op basis van een individueel onderzoek een risico op onderduiken van de persoon bestaat of wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde het vereist, kan de Minister of zijn gemachtigde een vreemdeling vasthouden voor de tijd die noodzakelijk is voor het bepalen van de Lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding vijf weken te boven mag gaan.

Wanneer de vreemdeling wordt vastgehouden op basis van het eerste lid, moeten de termijnen die zijn vastgelegd in artikel 41, lid 1, en in artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 worden nageleefd. Indien de Minister of zijn gemachtigde deze termijnen niet naleeft, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden.

§ 2. Overminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, wanneer er op basis van een individueel onderzoek een risico op onderduiken van de persoon bestaat of wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde het vereist, kan de Minister of zijn gemachtigde een vreemdeling vasthouden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding vijf weken te boven mag gaan.

Wanneer de overdracht niet binnen de in het eerste lid bedoelde termijn van vijf weken plaatsvindt, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden. Er wordt geen rekening gehouden met de duur van de in paragraaf 1 bedoelde vasthouding.

De vasthoudingstermijn bedoeld in het eerste lid, wordt van rechtswege gestuit zolang het beroep ingediend tegen het in artikel 51/5/2 bedoelde besluit tot overdracht opschortende werking heeft.

§ 3. De in de paragrafen 1 en 2 bedoelde vasthouding duurt zo kort mogelijk en niet langer dan de tijd die redelijkerwijs nodig is om de vereiste administratieve procedures zorgvuldig af te ronden totdat de overdracht is uitgevoerd.”

Art. 95. In dezelfde wet wordt een artikel 74/6/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/6/2. § 1. Een verzoeker kan alleen worden vastgehouden wanneer geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In het besluit worden de feitelijke en juridische gronden vermeld waarop de vasthouding gebaseerd is, alsook de redenen waarom minder dwingende maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast.

“Art. 74/6/1. § 1er. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque de fuite de la personne ou lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut maintenir un étranger pour la durée nécessaire à la détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée du maintien ne puisse excéder cinq semaines.

Lorsque l'étranger est maintenu sur la base de l'alinéa 1er, les délais fixés à l'article 41, paragraphe 1er, et à l'article 42, paragraphe 1er, du règlement (UE) 2024/1351 doivent être respectés. Si le ministre ou son délégué ne respecte pas ces délais, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base

§ 2. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque de fuite de la personne ou lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut maintenir un étranger pour la durée nécessaire à la mise en œuvre du transfert vers l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée de ce maintien ne puisse excéder cinq semaines.

Lorsque le transfert n'est pas exécuté dans le délai de cinq semaines visé à l'alinéa 1er, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base. Il n'est pas tenu compte de la durée du maintien visé au paragraphe 1er.

Le délai du maintien visé à l'alinéa 1er est interrompu d'office tant que le recours introduit contre la décision de transfert visée à l'article 51/5/2 a un effet suspensif.

§ 3. Le maintien visé aux paragraphes 1er et 2 est d'une durée aussi brève que possible et ne se prolonge pas au-delà du délai raisonnablement nécessaire pour accomplir les procédures administratives requises avec toute la diligence voulue jusqu'à l'exécution du transfert.”

Art. 95. Dans la même loi, il est inséré un article 74/6/2 rédigé comme suit:

“Art. 74/6/2. § 1er. Un demandeur ne peut être maintenu que si aucune autre mesure suffisante, mais moins coercitive, ne peut être appliquée efficacement.

La décision indique les motifs de fait et de droit qui fondent le maintien ainsi que les raisons pour lesquelles une mesure moins coercitive ne peut être efficacement appliquée.

Geen verzoeker mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan of dat hij onderworpen is aan de procedure voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351.

De verzoeker wordt vastgehouden voor de termijn die evenredig is en strikt noodzakelijk is om het doel van de vasthouding te bereiken.

Indien de vasthouding van de verzoeker met bijzondere opvangbehoeften zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid ernstig in gevaar zou brengen, wordt die verzoeker niet vastgehouden.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde waarborgen zijn van toepassing op de vreemdeling die op grond van artikelen 74/5, § 1, 2°, 74/6 en 74/6/1, wordt vastgehouden..”

Art. 96. In artikel 74/8, paragraaf 1, ingevoegd bij wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “51/5, § 1, tweede lid, of § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, of § 2, derde lid,” opgeheven;

2° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “of 74/6” vervangen door de woorden “; 74/5/1, 74/6 of 74/6/1, § 1 eerste lid, en § 2, eerste lid”.

Art. 97. In artikel 74/10, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en gewijzigd bij de wet van 24 februari 2017, worden de woorden “of die door de bevoegde autoriteiten is aangehouden of onderschept op het ogenblik dat hij op irreguliere wijze via een lands-, zee- of de luchtgrens de buitengrens van een lidstaat overschrijdt,” opgeheven.

Art. 98. In artikel 74/11, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “of die door de bevoegde autoriteiten is aangehouden of onderschept op het ogenblik dat hij op irreguliere wijze via een lands-, zee- of de luchtgrens de buitengrens van een lidstaat overschrijdt,” opgeheven.

Art. 99. In artikel 74/14, § 3, ingevoegd bij wet van 19 januari 2012 en laatstelijk gewijzigd bij wet van 21 november 2017, wordt het punt 6° vervangen als volgt:

“6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of artikel 38, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348 of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2 of artikel 57/11/8..”

Aucun demandeur ne peut être maintenu au seul motif qu’il a présenté une demande de protection internationale ou qu’il est soumis à la procédure de détermination de l’État membre responsable du traitement de la demande de protection internationale en application du règlement (UE) 2024/1351.

Le demandeur est maintenu pour une durée proportionnée et strictement nécessaire à la réalisation de l’objectif du maintien.

Si le maintien du demandeur ayant des besoins particuliers en matière d’accueil risque de mettre gravement en danger sa santé physique et mentale, il n’est pas maintenu.

§ 2. Les garanties prévues dans le paragraphe 1er sont applicables à l’étranger maintenu sur la base des articles 74/5, § 1er, 2°, 74/6 et 74/6/1..”

Art. 96. À l’article 74/8 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “51/5, § 1er, alinéa 2, ou § 4, alinéa 3, 51/5/1, § 1er, alinéa 2, ou § 2, alinéa 3,” sont abrogés;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “ou 74/6” sont remplacés par les mots “; 74/5/1, 74/6 ou 74/6/1, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 1er”.

Art. 97. À l’article 74/10, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié par la loi du 24 février 2017, les mots “ou qui est arrêté ou intercepté par les autorités compétentes lors du franchissement irrégulier par voie terrestre, maritime ou aérienne de la frontière extérieure d’un État membre” sont abrogés.

Art. 98. À l’article 74/11, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les mots “telle qu’elle est définie aux articles 9ter, 48/3 et 48/4” sont remplacés par les mots “ou la demande d’autorisation de séjour visée à l’article 9ter.”

Art. 99. À l’article 74/14, §3, inséré par la loi du 19 janvier et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le point 6° est remplacé par ce qui suit:

“6° la demande de protection internationale d’un ressortissant de pays tiers a été déclarée irrecevable sur la base de l’article 57/6, § 3, alinéa 1er, 5° ou l’article 38, § 2 du règlement (UE) 2024/1348 ou a été considérée comme manifestement infondée sur la base de l’article 57/6/1, § 2 ou l’article 57/11/8..”

Art. 100. In artikel 74/17, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “dat er een risico bestaat met betrekking tot de artikelen 48/3 en 48/4” opgeheven.

Art. 101. In artikel 74/25 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “van de artikelen 51/5, § 4, eerste lid, of 51/5/1, § 2, eerste lid” vervangen door de woorden «van artikel 51/5/2, § 1»;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “van artikelen 51/5, § 6, of 51/5/1, § 4” vervangen door de woorden “van artikel 51/5/3, § 2”.

Art. 102. In dezelfde wet wordt een nieuw artikel 74/27/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/27/1. § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 54, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1348, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen de bewegingsvrijheid van de verzoeker om internationale bescherming te beperken door hem te verplichten te verblijven op een specifieke locatie, met name:

1° om redenen van openbare orde;

2° wanneer er een onderduikrisico is, onder meer indien:

a. De verzoeker overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351 verplicht is om zich in een andere lidstaat te bevinden,

b. De verzoeker vanuit een andere lidstaat naar België werd overgebracht in toepassing van de Verordening (EU) 2024/1351, nadat hij is ondergedoken en zich naar een andere lidstaat heeft begeven.

Onder dezelfde voorwaarden kan aan de verzoeker een meldingsplicht worden opgelegd.

§ 2. Indien de verzoeker een opvangplaats toegewezen kreeg in de zin van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, kan deze plaats worden gebruikt als locatie voor de beperking van de bewegingsvrijheid in toepassing van de eerste paragraaf.

§ 3. De verzoeker kan de minister of zijn gemachtigde verzoeken toe te staan tijdelijk buiten de plaats van beperking van bewegingsvrijheid te verblijven. De verzoeker motiveert daarbij de redenen van zijn verzoek.

Indien zijn aanwezigheid vereist is bij een afspraak met een autoriteit of een rechtbank, stelt de verzoeker de minister of zijn gemachtigde hiervan schriftelijk in kennis voorafgaand aan de afspraak.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde informeert de verzoeker over de redenen van deze beslissing in een taal die hij begrijpt of waarvan redelijkerwijs kan worden aangekomen dat hij deze begrijpt.

§ 5. De Koning kan de toepassingsmodaliteiten bepalen bij een in Ministerraad overlegd besluit.”

Art. 100. À l'article 74/17, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les mots “indiquant qu'il existe un risque au regard des articles 48/3 et 48/4” sont abrogés.

Art. 101. À l'article 74/25 de la même loi, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “des articles 51/5, § 4, alinéa 1er, ou 51/5/1, § 2, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “de l'article 51/5/2, § 1er”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “aux articles 51/5, § 6, ou 51/5/1, § 4” sont remplacés par les mots “à l'article 51/5/3, § 2”.

Art. 102. Dans la même loi, il est inséré un nouvel article 74/27/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/27/1. § 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 54, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué peut décider de restreindre la liberté de circulation du demandeur de protection internationale en l'obligeant à séjourner dans un lieu déterminé, notamment :

1° pour des raisons d'ordre public;

2° lorsqu'il existe un risque de fuite, notamment si:

a. le demandeur est tenu, en vertu du règlement (UE) 2024/1351, de se trouver dans un autre État membre;

b. le demandeur a été transféré d'un autre État membre vers la Belgique en application du règlement (UE) 2024/1351, après avoir pris la fuite et s'être rendu dans un autre État membre.

Dans les mêmes conditions, une obligation de se présenter peut être imposée au demandeur.

§ 2. Si le demandeur s'est vu désigner une place d'accueil au sens de la loi du 12 janvier 2007 relative à l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, cette place peut être utilisée pour restreindre la liberté de circulation en application du paragraphe 1er.

§ 3. Le demandeur peut demander au ministre ou à son délégué de l'autoriser à séjourner temporairement en dehors du lieu de restriction de liberté de circulation. À cette fin, le demandeur doit motiver sa demande.

Si sa présence est requise lors d'un rendez-vous avec une autorité ou un tribunal, le demandeur en informe le ministre ou son représentant par écrit avant le rendez-vous.

§ 4. Le ministre ou son délégué informe le demandeur des motifs de cette décision dans une langue qu'il comprend ou dont il est raisonnable de supposer qu'il la comprend.

§ 5. Le Roi peut déterminer les modalités d'application par arrêté délibéré en Conseil des ministres.”

Art. 103. In artikel 74/28, § 3, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “51/5 § 1, 51/5/1, § 1” vervangen door de woorden “51/5, 51/5/1”.

HOOFDSTUK 3 – Slotbepaling

Art. 104. Deze wet treedt in werking op 12 juni 2026, met uitzondering van:

1° de artikelen 28, 3°, en 63, die in werking treden op 10 juli 2026;

2° het artikel 57, 2° en 3°, dat in werking treedt op 1 augustus 2026 voor de persoonlijke onderhouds die plaatsvonden voor 12 juni 2026;

3° het artikel 91 dat van toepassing is op verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026.

Art. 103. Dans l'article 74/28, § 3, alinéa 1er, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “51/5, § 1er, 51/5/1, § 1er” sont remplacés par les mots “51/5, 51/5/1”.

CHAPITRE 3 – Disposition finale

Art. 104. La présente loi entre en vigueur le 12 juin 2026, à l'exception:

1° des articles 28, 3°, et 63, qui entrent en vigueur le 10 juillet 2026;

2° de l'article 57, 2° et 3°, qui entre en vigueur le 1er août 2026 pour les entretiens personnels qui ont eu lieu avant le 12 juin 2026;

3° l'article 91 qui s'applique aux demandes présentées à partir du 12 juin 2026.

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	<u>Anneleen Van Bossuyt</u>
Contactpersoon beleidscel (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	<u>Thomas Van Diest</u> thomas.vandiest@migratie-mi.be
Overheidsdienst	<u>DVZ</u>
Contactpersoon overheidsdienst (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	<u>Anneleen Brems</u> , anneleen.brems@ibz.be , 02.488.92.37 <u> </u>

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie <u> </u>
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.	Wet tot uitvoering en omzetting van de reglementering van het EU asiel- en migratiepact. De wet brengt de nodige wijzigingen aan aan de wet van 15 december 1980 om de procedure omtrent internationale bescherming in overeenstemming te brengen met de reglementering van het pact. <u> </u>
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: <u> </u> ☒ Nee

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:	<u>Raad van State, GBA, CoC, UNHCR</u> <u> </u>

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen:	https://dofi.ibz.be/sites/default/files/2025-09/STAT_IB-DPI_NL_2015-2024.pdf

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

<u> </u>

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's 3, 10, 11 en 21, worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen heeft.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

--

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

[Alle verzoekers om internationale bescherming in België of aan de grens. Historische cijfers mbt geslacht:](https://dofi.ibz.be/sites/default/files/2025-09/STAT_IB-DPI_NL_2015-2024.pdf)
https://dofi.ibz.be/sites/default/files/2025-09/STAT_IB-DPI_NL_2015-2024.pdf

Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

/

Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

nvt

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

nvt

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

nvt

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact Leg uit.

☐ Geen impact

screening vreemdelingen in illegaal verblijf aan de grens, waaronder voorlopige medische screening.
In toepassing van Verordening (EU) 2024/1356.

Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact Leg uit.

☒ Geen impact

--

Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact Leg uit.

☒ Geen impact

--

Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact Leg uit.

☒ Geen impact

--

Investerings .8.

Investerings in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuur), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringscijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact Leg uit.

☒ Geen impact

--

Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact Leg uit.

☒ Geen impact

--

Kmo's .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

Geen

↓ Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

--

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

↓ Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

a. Niet van toepassing op burgers of ondernemingen

b. Niet van toepassing op burgers of ondernemingen

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a. --*

b. --**

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a. --*

b. --**

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a. --*

b. --**

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Energie .12.

Energiemix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energie overgang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtkwaliteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SOX, NOX, NH3), fijn stof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitats, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van:

☐ voedselveiligheid	☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)
☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen	☐ mobiliteit van personen
☐ waardig werk	☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)
☐ lokale en internationale handel	☐ vrede en veiligheid

Indien er geen enkelen ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.

Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2.

2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3.

3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Anneleen Van Bossuyt_
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Thomas Van Diest , thomas.vandiest@migratie-mi.be
Administration compétente	OE / CGRA_
Contact administration (nom, email, tél.)	_Anneleen Brems , anneleen.brems@ibz.be , 02.488.92.37 __

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne __	
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	Loi portant exécution et transposition de la réglementation du pacte européen sur l'asile et la migration. La loi apporte les modifications nécessaires à la loi du 15 décembre 1980 afin d'aligner la procédure relative à la protection internationale sur la réglementation du pacte. __ _	
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui	Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : __
	☒ Non	

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	CE, APD, COC__

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence, organisations et personnes de référence :	https://dofi.ibz.be/sites/default/files/2025-09/STAT_IB-DPI_FR_2015-2024.pdf _

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

[_11/12/2025](#)

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes. Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème. S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs, expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs. Pour les thèmes **3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées. Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

[_ Tous les demandeurs d'asile en Belgique ou à la frontière. Chiffres historiques relatifs au sexe : https://dofi.ibz.be/sites/default/files/2025-09/STAT_IB-DPI_FR_2015-2024.pdf _](https://dofi.ibz.be/sites/default/files/2025-09/STAT_IB-DPI_FR_2015-2024.pdf)

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☒ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☐ Pas d'impact

Screening des étrangers en séjour irrégulier et à la frontière, y compris contrôle médical préliminaire. En application du règlement (UE) 2024/1356.

Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif ☐ Impact négatif Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1 Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?

- Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).

Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

__non

↓ Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

__

↓ S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez

__

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez

__

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

__

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

↓ Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1 Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

- S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. Ne s'applique pas aux citoyens ou aux entreprises *

b. __ Ne s'applique pas aux citoyens ou aux entreprises

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

a. __*

b. __**

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

a. __*

b. __**

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

a. __*

b. __**

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

__

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Ressources naturelles .16.

Gestion efficiente des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

--

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.

1 Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants :

sécurité alimentaire

revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)

santé et accès aux médicaments

mobilité des personnes

travail décent

environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)

commerce local et international

paix et sécurité

Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné.

___ [Concerne uniquement la situation des demandeurs d'une protection internationale : procédure, rétention, retour](#) ___

↓ S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.

2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel

↓ S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.

3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ?

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 78.750/4 VAN 5 FEBRUARI 2026

Op 30 december 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie, belast met Grootstedenbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie-en asielpact van de Europese Unie'.

Het voorontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 5 februari 2026. De kamer was samengesteld uit Bernard BLERO, kamervoorzitter, Géraldine ROSOUX en Dimitri YERNAULT, staatsraden, Philippe DE BRUYCKER, assessor, en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Xavier MINY, auditeur, en Benoît LAGASSE en Arnaud PICQUÉ, adjunct-auditeurs.w

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Géraldine ROSOUX.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 februari 2026.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, van de gecoördineerde wetten, voornamelijk tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond[†] en de vraag of de voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

1. Op de vraag of er voorafgaande vormvereisten vervuld zijn, heeft de gemachtigde geantwoord dat de Gegevensbeschermingsautoriteit, het Controleorgaan op de politieke informatie en het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen om advies gevraagd zijn.

2. Op de vraag of meer specifiek het advies van het Vast Comité I ingewonnen is, gelet meer bepaald op het ontworpen artikel 8septies, § 2, eerste lid, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

[†] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 78.750/4 DU 5 FÉVRIER 2026

Le 30 décembre 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de l'Asile et de la Migration, et de l'Intégration sociale, chargée de la Politique des Grandes villes à communiquer un avis dans un délai de trente jours sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne'.

L'avant-projet a été examiné par la quatrième chambre le 5 février 2026. La chambre était composée de Bernard BLERO, président de chambre, Géraldine ROSOUX et Dimitri YERNAULT, conseillers d'État, Philippe DE BRUYCKER, assesseur, et Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, greffier.

Le rapport a été présenté par Xavier MINY, auditeur, et Benoît LAGASSE et Arnaud PICQUÉ, auditeurs adjoints.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Géraldine ROSOUX.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 5 février 2026.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique[†] ainsi qu'à l'accomplissement des formalités prescrites, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées.

FORMALITÉS PRÉALABLES

1. Interrogé sur l'accomplissement de formalités préalables, le délégué a indiqué qu'une demande d'avis a été adressée à l'Autorité de protection des données, à l'Organe de contrôle de l'information policière et au Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés.

2. Interrogé plus précisément sur la consultation du Comité permanent R, vu notamment l'article 8septies, § 2, alinéa 1er, en projet, le délégué a répondu:

[†] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

“Zoals in memorie wordt gesteld zijn deze bepalingen over ‘law enforcement’ geïnspireerd op EES-reglementering, waarvoor evenmin het advies gevraagd is van Comité I. Specifiek voor de opsomming van deze diensten (hernomen in art. 8septies, § 2, eerste lid, waar de vraag vooral over gaat) was die EES-reglementering trouwens op zijn beurt gebaseerd op de ETIAS-reglementering (art. 13 § 1 wet 29/3/2024). Voor die wet is wel een advies van Comité I gevraagd. Comité I had in haar advies geen bezwaar tegen deze principiële aanmerking van deze diensten als law enforcement authority.

Zie voor dit advies:

<https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/3886/55K3886001.pdf>, vanaf pg. 168.

De juridische dienst van DVZ zag het dus niet als een noodzakelijke vereiste om het advies van Comité I in te winnen.”

Het ontworpen artikel 8septies, § 2, eerste lid (artikel 10 van het voorontwerp) luidt als volgt:

“§ 2. De volgende autoriteiten zijn de voor rechtshandavingsdoeleinden aangewezen autoriteiten, zoals bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1358:

1° de politiediensten, bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° de Veiligheid van de Staat, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

3° de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

4° de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.”

Artikel 5, lid 1, van verordening (EU) 2024/1358¹ is als volgt gesteld:

“Voor rechtshandavingsdoeleinden wijzen de lidstaten de autoriteiten aan die op grond van deze verordening om vergelijkingen met Eurodac-gegevens mogen verzoeken. De aangewezen autoriteiten zijn autoriteiten van de lidstaten die

¹ Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ‘betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad’.

“Zoals in memorie wordt gesteld zijn deze bepalingen over ‘law enforcement’ geïnspireerd op EES-reglementering, waarvoor evenmin het advies gevraagd is van Comité I. Specifiek voor de opsomming van deze diensten (hernomen in art. 8septies, § 2, eerste lid, waar de vraag vooral over gaat) was die EES-reglementering trouwens op zijn beurt gebaseerd op de ETIAS-reglementering (art. 13 § 1 wet 29/3/2024). Voor die wet is wel een advies van Comité I gevraagd. Comité I had in haar advies geen bezwaar tegen deze principiële aanmerking van deze diensten als law enforcement authority.

Zie voor dit advies:

<https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/55/3886/55K3886001.pdf>, vanaf pg. 168.

De juridische dienst van DVZ zag het dus niet als een noodzakelijke vereiste om het advies van Comité I in te winnen”.

L’article 8septies, § 2, alinéa 1er, en projet (article 10 de l’avant-projet) se lit comme suit:

“§ 2. Les autorités suivantes sont les autorités désignées aux fins de l’application de la loi, telles que visées à l’article 5 du règlement (UE) 2024/1358:

1° les services de police, visés à l’article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

2° la Sûreté de l’État, visée par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

3° le Service général du renseignement et de la sécurité des forces armées, visé par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

4° l’Administration générale des douanes et accises”.

L’article 5, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1358¹ prévoit:

“À des fins répressives, les États membres désignent les autorités qui sont autorisées à demander des comparaisons avec les données d’Eurodac en vertu du présent règlement. Les autorités désignées sont les autorités des États membres

¹ Règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 ‘relatif à la création d’“Eurodac” pour la comparaison des données biométriques aux fins de l’application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l’identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d’Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) n° 603/2013 du Parlement européen et du Conseil’.

belast zijn met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten.”

In artikel 17, lid 1, van verordening (EU) 2024/1358 staat dan weer het volgende:

“Uitsluitend de volgende gegevens worden overeenkomstig artikel 3, lid 2, in Eurodac opgeslagen:

- a) vingerafdrukgegevens;
- b) een gezichtsopname;
- c) achterna(a)m(en) en voorna(a)m(en), na(a)m(en) bij geboorte en voorheen gebruikte namen, en aliassen, in voorkomend geval afzonderlijk;
- d) nationaliteit(en);
- e) geboortedatum;
- f) geboorteplaats;
- g) lidstaat van herkomst, plaats en datum van het verzoek om internationale bescherming. In de in artikel 16, lid 2, punt a), bedoelde gevallen is de datum van het verzoek de datum die is ingevoerd door de lidstaat die de verzoeker heeft overgedragen;
- h) geslacht;
- i) indien beschikbaar, soort en nummer van het identiteits- of reisdocument; de drielettercode van het land van afgifte en de uiterste geldigheidsdatum van dat document;
- j) indien beschikbaar, een gescande kleurenkopie van een identiteits- of reisdocument samen met een bewijs van de echtheid ervan of, indien deze niet beschikbaar zijn, een ander document dat de identificatie van de onderdaan van een derde land of de staatloze vergemakkelijkt, samen met een bewijs van de echtheid ervan;
- k) het referentienummer dat door de lidstaat van herkomst wordt gebruikt;
- l) de datum waarop de biometrische gegevens zijn opgenomen;
- m) de datum waarop de gegevens aan Eurodac zijn toegezonden;
- n) de gebruikersidentificatie van de operator.”

Voorts bepaalt lid 2 van artikel 17 dat ook andere gegevens in Eurodac opgeslagen worden indien ze beschikbaar zijn.

qui sont chargées de la prévention ou de la détection des infractions terroristes ou d’autres infractions pénales graves, ou des enquêtes en la matière”.

Selon l’article 17, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1358:

“Seules les données suivantes sont enregistrées dans Eurodac, conformément à l’article 3, paragraphe 2:

- a) les données dactyloscopiques;
- b) une image faciale;
- c) les nom(s) et prénom(s), nom(s) à la naissance, noms utilisés antérieurement et pseudonymes, ces derniers pouvant être saisis séparément;
- d) la ou les nationalités;
- e) la date de naissance;
- f) le lieu de naissance;
- g) l’État membre d’origine, le lieu et la date de la demande de protection internationale; dans les cas visés à l’article 16, paragraphe 2, point a), la date de la demande est la date saisie par l’État membre qui a procédé au transfert du demandeur;
- h) le sexe;
- i) lorsqu’un tel document est disponible, le type et le numéro du document d’identité ou de voyage; le code en trois lettres du pays de délivrance et la date d’expiration dudit document;
- j) une copie couleur scannée d’un document d’identité ou de voyage, lorsqu’un tel document est disponible, accompagnée d’indications portant sur son authenticité, ou, à défaut, un autre document facilitant l’identification du ressortissant de pays tiers ou de l’apatride, accompagné d’indications portant sur son authenticité;
- k) le numéro de référence attribué par l’État membre d’origine;
- l) la date à laquelle les données biométriques ont été relevées;
- m) la date à laquelle les données ont été transmises à Eurodac;
- n) le code d’identification de l’opérateur”.

Le paragraphe 2 de l’article 17 prévoit en outre que d’autres données sont enregistrées dans Eurodac si elles sont disponibles.

Uit het voorgaande blijkt dat de mogelijkheid om vergelijkingen met Eurodac-gegevens te vragen, een verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt.

De afdeling Wetgeving heeft er meermaals op gewezen dat het Vast Comité I, krachtens artikel 128 van de wet van 30 juli 2018 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens', de toezichthoudende autoriteit is die belast is met het toezicht op de verwerking van persoonsgegevens uitgevoerd in het kader van artikel 107, eerste lid, van diezelfde wet.²

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)' (hierna: "de AVG"), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en met overweging 96 van de preambule, alsook in voorkomend geval met artikel 2, tweede lid, van de wet van 30 juli 2018 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens', schrijft voor dat de toezichthoudende autoriteit wordt geraadpleegd bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel, in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

Bijgevolg dient, tegelijk met het vervullen van de andere voorgeschreven vormvereisten, het advies van het Vast Comité I ingewonnen te worden.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst naar aanleiding van het vervullen van dat vormvereiste nog wijzigingen

Il ressort de ces éléments que la possibilité de demander des comparaisons avec les données d'Eurodac entraîne un traitement de données à caractère personnel.

Ainsi que la section de législation l'a rappelé à plusieurs reprises, le Comité permanent R est l'autorité de contrôle chargée du contrôle du traitement des données à caractère personnel effectué dans le cadre de l'article 107, alinéa 1er, de la loi du 30 juillet 2018 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel', en vertu de l'article 128 de la même loi².

L'article 36, paragraphe 4, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)' (ci-après: le "RGPD"), combiné avec son article 57, paragraphe 1, c), le considérant 96 de son préambule et, le cas échéant, l'article 2, alinéa 2, de la loi du 30 juillet 2018 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel', prévoit une obligation de consulter l'autorité de contrôle dans le cadre de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement de données à caractère personnel.

Il convient dès lors de recueillir l'avis du Comité permanent R, parallèlement à l'accomplissement des autres formalités prescrites.

Si l'accomplissement de ces formalités devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État,

² Zie advies 76.972/2/V van 28 augustus 2024 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 20 december 2024 'tot vaststelling van de inwerkingtreding van de wet van 2 juni 2024 houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten, veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, de veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst en tot opheffing van hoofdstuk IIIbis van het koninklijk besluit van 24 maart 2000 tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen'; advies 76.426/2 van 2 juli 2024 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 29 september 2024 'tot uitbreiding van de dreigingen geëvalueerd door het coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse in het kader van de aanvraag tot erkenning van de plaatselijke gemeenschappen van de erkende erediensten, in uitvoering van artikel 3, tweede lid, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging' en advies 75.110/2 van 27 februari 2024 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet 2 juni 2024 'houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten, veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens', *Parl. St. Kamer* 2023-24, nr. 3938/1, 65-90.

² Voir l'avis 76.972/2/V donné le 28 août 2024 sur un projet devenu l'arrêté royal du 20 décembre 2024 'fixant l'entrée en vigueur de la loi du 2 juin 2024 modifiant la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, attestations de sécurité, avis de sécurité et au service public réglementé et la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements des données à caractère personnel, portant exécution de certaines dispositions de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, aux avis de sécurité et au service public réglementé et abrogeant le chapitre IIIbis de l'arrêté royal du 24 mars 2000 portant exécution de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification et aux habilitations, attestations et avis de sécurité'; l'avis 76.426/2 donné le 2 juillet 2024 sur un projet devenu l'arrêté royal du 29 septembre 2024 'étendant les menaces évaluées par l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace dans le cadre de la demande de reconnaissance des communautés locales des cultes reconnus, en exécution de l'article 3, alinéa 2, de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace' et l'avis 75.110/2 donné le 27 février 2024 sur un avant-projet devenu la loi du 2 juin 2024 'modifiant la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, attestations de sécurité, avis de sécurité et au service public réglementé et la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel', *Doc. parl., Chambre*, 2023-2024, n° 3938/001, pp. 65-90.

zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen die niet louter vormelijk zijn en evenmin het resultaat zijn van het gevolg dat aan dit advies wordt gegeven, op hun beurt om advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd overeenkomstig artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten 'op de Raad van State'.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

ALGEMENE OPMERKING

Artikel 20, lid 3, van verordening (EU) 2024/1347³ luidt als volgt:

“Indien aan een persoon die internationale bescherming geniet, niet binnen 15 dagen na de verlening van internationale bescherming een verblijfstitel wordt afgegeven, neemt de betrokken lidstaat voorlopige maatregelen, zoals registratie of de afgifte van een document, om ervoor te zorgen dat de persoon die internationale bescherming geniet, effectief toegang heeft tot de in dit hoofdstuk vastgestelde rechten, met uitzondering van de in de artikelen 25 en 27 vastgestelde rechten, totdat overeenkomstig artikel 24 een verblijfstitel is afgegeven.”

Op de vraag hoe die bepaling in het interne recht uitgevoerd wordt, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Na erkenning door het CGVS, wordt door het CGVS een vluchtelingenbewijs afgegeven. Dit gebeurt zo snel mogelijk na de erkenning. Via dit vluchtelingenbewijs kan de betrokkene een A-kaart aanvragen (bijlage 6) waarmee hij toegang heeft tot de verschillende rechten zoals voorzien in de kwalificatieverordening.

Deze afgifte wordt geregeld in artikel 76 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet in de afgifte van het vluchtelingen. Er wordt hier geen uitdrukkelijke melding gemaakt van de termijn van 15 dagen bedoeld in artikel 20, § 3 van verordening 2024/1347, maar dit kan in de praktijk worden aangepast om te voldoen aan de verplichting van artikel 20, § 3.”

Van die uitleg wordt akte genomen.

³ Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ‘inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad’.

les dispositions modifiées ou ajoutées qui ne seraient pas de pure forme ou qui ne résulteraient pas également des suites réservées au présent avis devraient être à nouveau soumises à la section de législation conformément à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois coordonnées 'sur le Conseil d'État'.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

OBSERVATION GÉNÉRALE

L'article 20, paragraphe 3, du règlement (UE) 2024/1347³ prévoit:

“Lorsqu'un titre de séjour n'est pas délivré à un bénéficiaire d'une protection internationale dans un délai de 15 jours à compter de l'octroi d'une protection internationale, l'État membre concerné prend des mesures provisoires, comme l'enregistrement ou la délivrance d'un document, pour faire en sorte que le bénéficiaire ait un accès effectif aux droits prévus par le présent chapitre, à l'exception de ceux prévus aux articles 25 et 27, jusqu'à ce qu'un titre de séjour soit délivré conformément à l'article 24”.

Interrogé sur l'exécution en droit interne de cette disposition, le délégué a répondu:

“Na erkenning door het CGVS, wordt door het CGVS een vluchtelingenbewijs afgegeven. Dit gebeurt zo snel mogelijk na de erkenning. Via dit vluchtelingenbewijs kan de betrokkene een A-kaart aanvragen (bijlage 6) waarmee hij toegang heeft tot de verschillende rechten zoals voorzien in de kwalificatieverordening.

Deze afgifte wordt geregeld in artikel 76 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet in de afgifte van het vluchtelingen. Er wordt hier geen uitdrukkelijke melding gemaakt van de termijn van 15 dagen bedoeld in artikel 20, § 3 van verordening 2024/1347, maar dit kan in de praktijk worden aangepast om te voldoen aan de verplichting van artikel 20, § 3”.

Il est pris acte de cette explication.

³ Règlement (UE) 2024/1347 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 ‘concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil’.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Indieningsbesluit

Een indieningsbesluit heeft doorgaans geen aanhef.⁴ De aanhefverwijzingen moeten dan ook geschrapt worden.

DISPOSITIEFArtikel 2

Aangezien artikel 15*bis*, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ bij artikel 18 van het voorontwerp aangepast wordt na de wijziging van richtlijn 2003/109/EG⁵ bij artikel 40 van verordening (EU) 2024/1347, dient vermeld te worden dat deze wet tevens richtlijn 2003/109/EG gedeeltelijk omzet.

Artikel 8

Artikel 6 van verordening (EU) 2024/1356⁶ luidt als volgt:

“De lidstaten leggen in hun nationale recht bepalingen vast om ervoor te zorgen dat de (...) personen voor de duur van de screening ter beschikking blijven van de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de screening op de in artikel 8 bedoelde locaties, om elk risico op onderduiken, mogelijke bedreigingen voor de binnenlandse veiligheid als gevolg van dergelijk onderduiken of mogelijke gevaren voor de volksgezondheid als gevolg van dergelijk onderduiken te voorkomen.”

Op het verzoek uit te leggen in welk opzicht het ontworpen artikel 8*quinquies*, dat niet lijkt te bepalen dat de personen onderworpen aan de screening tijdens de duur van de screening op bepaalde plaatsen moeten blijven, verenigbaar is met die bepaling, heeft de gemachtigde het volgende gesteld:

“Dit artikel voert inderdaad artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1356 uit, maar de toepassing ervan is niet beperkt tot de situatie van de screening aan de grens. Het betreft ook op basis van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1356 de vreemdeling die gescreend wordt op het grondgebied, bijvoorbeeld nadat hij werd geïntercepteerd of nadat hij een

⁴ *Beginnelsen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”, aanbevelingen 226 en 227.

⁵ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 ‘betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen’.

⁶ Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ‘tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817’.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Arrêté de présentation

Un arrêté de présentation est, en règle, dépourvu de préambule⁴. Les visas seront donc supprimés.

DISPOSITIFArticle 2

Étant donné que l'article 18 de l'avant-projet adapte l'article 15*bis*, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 ‘sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers’ à la suite de la modification de la directive 2003/109/CE⁵ par l'article 40 du règlement (UE) 2024/1347, il y a lieu de mentionner que la présente loi transpose en outre partiellement la directive 2003/109/CE.

Article 8

L'article 6 du règlement (UE) 2024/1356⁶ dispose:

“[I]es États membres prévoient dans leur droit national des dispositions visant à faire en sorte que les personnes [...] restent à la disposition des autorités compétentes chargées de procéder au filtrage dans les lieux visés à l'article 8, pendant la durée du filtrage, afin de prévenir tout risque de fuite, toute éventuelle menace pour la sécurité intérieure résultant de cette fuite ou toute menace potentielle pour la santé publique résultant de cette fuite”.

Invité à justifier la compatibilité au regard de cette disposition de l'article 8*quinquies* en projet, qui ne semble pas prévoir que les personnes soumises au filtrage doivent rester dans certains lieux pendant la durée du filtrage, le délégué a indiqué:

“Dit artikel voert inderdaad artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1356 uit, maar de toepassing ervan is niet beperkt tot de situatie van de screening aan de grens. Het betreft ook op basis van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1356 de vreemdeling die gescreend wordt op het grondgebied, bijvoorbeeld nadat hij werd geïntercepteerd of nadat hij een VIB deed

⁴ *Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet “Technique législative”, recommandations 226 et 227.

⁵ Directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 ‘relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée’.

⁶ Règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 ‘établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817’.

VIB deed in het registratiecentrum. Gezien de grote verschillen in de situatie van de vreemdeling en de wetgeving rond het statuut van de vreemdeling die parallel van toepassing is, wordt ervoor geopteerd een algemene medewerkingsplicht in te schrijven om te verzekeren dat de vreemdeling beschikbaar blijft voor de screening. Om dit te verduidelijken kan in de memorie een verwijzing naar artikel 7 Verordening (EU) 2024/1356 worden toegevoegd.

Ter info, de wetgeving die gelijktijdig geldt en die relevant is hiervoor is:

– Wat de screening aan de grens betreft: Artikelen 9 (aanwijzing verplichte verblijfplaats) en 10, lid 4, d) Richtlijn 2024/1346 (detentie verzoeker om internationale bescherming), omgezet in artikelen 74/28/1 en 74/5 wet 15 december 1980, en artikel 54 Verordening (EU) 2024/1348.

– Wat de verzoeker om internationale bescherming op het grondgebied betreft: artikel 7 Richtlijn 2024/1348 (verblijf in een opvangcentrum) en artikel 10 (detentie verzoeker om internationale bescherming), omgezet in de opvangwet en artikel 74/6 wet 15 december 1980.

– Wat de vreemdeling in onwettig verblijf die wordt geïntercepteerd betreft: artikelen 7, 27, 74/7 wet 15 december 1980.”

Van die uitleg wordt akte genomen.

Artikel 10

1. Op het verzoek uit te leggen in welk opzicht het ontworpen artikel 8septies, §§ 1, tweede lid, en 2, tweede lid, dat voorziet in machtigingen aan de Koning, verenigbaar is met artikel 22 van de Grondwet en het erin vervatte legaliteitsbeginsel, heeft de gemachtigde het volgende gesteld:

“Deze machtigingen aan de Koning zijn analoog aan hetgeen reeds voorzien is in bv de “EES-wet” (wet van 19 maart 2023, met invoering nieuw artikel 2/2, § 1, tweede lid, wet 15 december 1980). De memorie van toelichting bij deze wet verantwoordde dit als volgt:

‘Om een omslachtige wetswijziging te vermijden telkens wanneer het opportuun wordt bevonden een toegang tot EES te verlenen aan een van deze andere autoriteiten, of telkens wanneer nationaal bevoegdheden inzake grenzen, visa, immigratie of misdaadbestrijding wijzigen, wordt hiervoor een machtiging aan de Koning voorzien (punt 21 advies COC).’

Dit punt 21 van het advies van de COC (ref. DA220016, dd. 4 juli 2022) vermeldde op zijn beurt het volgende:

‘21. De bevoegde nationale autoriteiten die toegang krijgen tot de gegevens van het EES voor de doeleinden van de artikelen 23 tot 35 van de EES-verordening, of ten minste de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om als een dergelijke autoriteit te worden beschouwd, zouden in de wet nader moeten worden bepaald.

in het registratiecentrum. Gezien de grote verschillen in de situatie van de vreemdeling en de wetgeving rond het statuut van de vreemdeling die parallel van toepassing is, wordt ervoor geopteerd een algemene medewerkingsplicht in te schrijven om te verzekeren dat de vreemdeling beschikbaar blijft voor de screening. Om dit te verduidelijken kan in de memorie een verwijzing naar artikel 7 Verordening (EU) 2024/1356 worden toegevoegd.

Ter info, de wetgeving die gelijktijdig geldt en die relevant is hiervoor is:

– Wat de screening aan de grens betreft: Artikelen 9 (aanwijzing verplichte verblijfplaats) en 10, lid 4, d) Richtlijn 2024/1346 (detentie verzoeker om internationale bescherming), omgezet in artikelen 74/28/1 en 74/5 wet 15 december 1980, en artikel 54 Verordening (EU) 2024/1348.

– Wat de verzoeker om internationale bescherming op het grondgebied betreft: artikel 7 Richtlijn 2024/1348 (verblijf in een opvangcentrum) en artikel 10 (detentie verzoeker om internationale bescherming), omgezet in de opvangwet en artikel 74/6 wet 15 december 1980.

– Wat de vreemdeling in onwettig verblijf die wordt geïntercepteerd betreft: artikelen 7, 27, 74/7 wet 15 december 1980.”

Il est pris acte de ces explications.

Article 10

1. Invité à justifier la compatibilité de l'article 8septies, §§ 1er, alinéa 2, et 2, alinéa 2, en projet, qui prévoit des habilitations au Roi, au regard de l'article 22 de la Constitution et du principe de légalité qu'il consacre, le délégué a répondu:

“Deze machtigingen aan de Koning zijn analoog aan hetgeen reeds voorzien is in bv de “EES-wet” (wet van 19 maart 2023, met invoering nieuw artikel 2/2, § 1, tweede lid, wet 15 december 1980). De memorie van toelichting bij deze wet verantwoordde dit als volgt:

‘Om een omslachtige wetswijziging te vermijden telkens wanneer het opportuun wordt bevonden een toegang tot EES te verlenen aan een van deze andere autoriteiten, of telkens wanneer nationaal bevoegdheden inzake grenzen, visa, immigratie of misdaadbestrijding wijzigen, wordt hiervoor een machtiging aan de Koning voorzien (punt 21 advies COC).’

Dit punt 21 van het advies van de COC (ref. DA220016, dd. 4 juli 2022) vermeldde op zijn beurt het volgende:

‘21. De bevoegde nationale autoriteiten die toegang krijgen tot de gegevens van het EES voor de doeleinden van de artikelen 23 tot 35 van de EES-verordening, of ten minste de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om als een dergelijke autoriteit te worden beschouwd, zouden in de wet nader moeten worden bepaald.

Overwegende dat deze autoriteiten kunnen evolueren, mogen ze in een koninklijk besluit worden geïdentificeerd.’

(eigen nadruk)

Er werd dus getracht (...) om beide beginselen (legaliteitsbeginsel enerzijds en een zekere flexibiliteit anderzijds) te verzoenen door enerzijds wel de duidelijkste en wellicht belangrijkste (huidige) autoriteiten met toegang reeds bij wet te vermelden, maar anderzijds een machtiging aan de Koning te voorzien. Deze EES-werkwijze kan perfect analoog ook gelden voor Eurodac, waar het om gelijkaardige doeleinden en autoriteiten gaat. Deze noodzaak van flexibiliteit werd ook reeds (summier) opgenomen in de memorie van toelichting van huidig wetsontwerp.”

In arrest nr. 162/2025 van 4 december 2025 heeft het Grondwettelijk Hof, met verwijzing naar zijn vaste rechtspraak, het volgende geoordeeld:

“B.23.1. Bij artikel 22 van de Grondwet wordt aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehouden om te bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven. Het waarborgt aldus aan elke burger dat geen inmenging in de uitoefening van dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering.

Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettigheidsbeginsel, voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de wetgever zijn vastgesteld.

Bijgevolg moeten de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens in de wet, het decreet of de ordonnantie zelf worden vastgelegd. In dat verband maken de volgende elementen, ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, in beginsel essentiële elementen uit: (1) de categorie van verwerkte gegevens, (2) de categorie van betrokken personen, (3) de met de verwerking nagestreefde doelstelling, (4) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens en (5) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.”

De mogelijkheid die de Koning bij het ontworpen artikel 8septies, § 1, tweede lid, geboden wordt om de doeleinden van de toegang tot Eurodac uit te breiden voor de in het eerste lid bedoelde autoriteiten, zonder dat die machtiging afgebakend wordt, is niet in overeenstemming met het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel.

Overwegende dat deze autoriteiten kunnen evolueren, mogen ze in een koninklijk besluit worden geïdentificeerd.’

(eigen nadruk)

Er werd dus getracht (...) om beide beginselen (legaliteitsbeginsel enerzijds en een zekere flexibiliteit anderzijds) te verzoenen door enerzijds wel de duidelijkste en wellicht belangrijkste (huidige) autoriteiten met toegang reeds bij wet te vermelden, maar anderzijds een machtiging aan de Koning te voorzien. Deze EES-werkwijze kan perfect analoog ook gelden voor Eurodac, waar het om gelijkaardige doeleinden en autoriteiten gaat. Deze noodzaak van flexibiliteit werd ook reeds (summier) opgenomen in de memorie van toelichting van huidig wetsontwerp”.

Dans son arrêt n° 162/2025 du 4 décembre 2025, la Cour constitutionnelle, rappelant sa jurisprudence constante, a jugé:

“B.23.1. L'article 22 de la Constitution réserve au législateur compétent le pouvoir de fixer dans quels cas et à quelles conditions il peut être porté atteinte au droit au respect de la vie privée. Il garantit ainsi à tout citoyen qu'aucune ingérence dans l'exercice de ce droit ne peut avoir lieu qu'en vertu de règles adoptées par une assemblée délibérante, démocratiquement élue.

Une délégation à un autre pouvoir n'est toutefois pas contraire au principe de légalité, pour autant que l'habilitation soit définie de manière suffisamment précise et qu'elle porte sur l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés préalablement par le législateur.

Par conséquent, les éléments essentiels du traitement des données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi, le décret ou l'ordonnance même. À cet égard, quelle que soit la matière concernée, les éléments suivants constituent, en principe, des éléments essentiels: (1°) la catégorie de données traitées, (2°) la catégorie de personnes concernées, (3°) la finalité poursuivie par le traitement, (4°) la catégorie de personnes ayant accès aux données traitées et (5°) le délai maximal de conservation des données”.

La possibilité donnée au Roi par l'article 8septies, § 1er, alinéa 2, en projet d'étendre les finalités de l'accès à Eurodac pour les autorités visées à l'alinéa 1er, sans que cette habilitation soit encadrée, n'est pas conforme au principe de légalité consacré par l'article 22 de la Constitution.

Bijgevolg moet ofwel de machtiging beter afgebakend worden, ofwel moeten in het voorontwerp de andere doeleinden van de toegang tot Eurodac vermeld worden.⁷

De voorliggende bepaling moet in het licht van deze opmerking herzien worden.

2. De ontworpen paragraaf 4 luidt als volgt:

“De dienst Printrak van de Dienst Vreemdelingenzaken is het nationaal toegangspunt, bedoeld in artikel 2, lid 1, punt k), van Verordening (EU) 2024/1358.”

Krachtens de grondwettelijke beginselen inzake de uitoefening der machten staat het niet aan de wetgever rechtstreeks aan een minister of aan één van zijn diensten bevoegdheden toe te kennen die normaal aan de Koning toekomen.

De voorliggende bepaling moet dienovereenkomstig herzien worden.

Artikel 11

1. Op het verzoek uit te leggen waarom de bewaartermijn van tien jaar waarin de ontworpen paragraaf 4 voorziet, proportioneel is, terwijl artikel 29 van verordening (EU) 2024/1358, zoals in de bespreking van het artikel te lezen staat, in bepaalde gevallen in kortere termijnen voorziet, heeft de gemachtigde het volgende gesteld:

“Net zoals de omstandigheid dat de betrokken Europees bewaarde gegevens geen afbreuk doe[n] aan het nut om deze (ook) nationaal op te slaan, doet de mogelijks kortere Europese bewaartermijn geen afbreuk aan het nut om deze nationaal toch langer te bewaren. Meer nog, deze mogelijks langere nationale bewaartermijn wordt in de memorie zelfs vermeld als reden op zich om de gegevens ook nationaal op te slaan.

Om misverstanden te vermijden: het gaat hierbij enkel om gegevens die door België zelf worden ingevoerd in Eurodac, niet om gegevens die we via Eurodac zouden verkrijgen van andere lidstaten. Het is een constante bij de Europese databank-verordeningen dat de Europese bewaartermijn geen invloed heeft op de nationale bewaartermijn (zie bv art. 42, lid 2, SIS-verordening 2018/1861; artikel 30, lid 2, VIS-verordening 767/2008).

⁷ De mogelijkheid die het ontworpen artikel 8septies, § 1, tweede lid, aan de Koning biedt om autoriteiten belast met bepaalde in het voorontwerp vermelde doeleinden toe te staan toegang te hebben tot Eurodac, is evenwel aanvaardbaar. Hetzelfde geldt voor de mogelijkheid die het ontworpen artikel 8septies, § 2, tweede lid, aan de Koning biedt om andere dan in de ontworpen paragraaf 2, eerste lid, vermelde autoriteiten belast met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten in de zin van artikel 5 van verordening (EU) 2024/1358 ertoe te machtigen om als voor rechtshandavingsdoeleinden aangewezen autoriteiten op te treden.

Dès lors, soit l’habilitation sera mieux encadrée, soit l’avant-projet précisera les autres finalités de l’accès à Eurodac⁷.

La disposition examinée sera revue à la lumière de cette observation.

2. Le paragraphe 4 en projet se lit comme suit:

“Le service Printrak de l’Office des étrangers est le point d’accès national visé à l’article 2, paragraphe 1, point k), du règlement (UE) 2024/1358”.

En vertu des principes constitutionnels relatifs à l’exercice des pouvoirs, il n’appartient pas à la loi d’attribuer directement à un ministre ou à un de ses services des pouvoirs qui reviennent normalement au Roi.

La disposition examinée sera revue en conséquence.

Article 11

1. Invité à justifier la proportionnalité du délai de conservation de dix ans prévu par le paragraphe 4 en projet alors que, comme l’indique le commentaire de l’article, l’article 29 du règlement (UE) 2024/1358 prévoit dans certains cas des durées inférieures, le délégué a indiqué:

“Net zoals de omstandigheid dat de betrokken Europees bewaarde gegevens geen afbreuk doe[n] aan het nut om deze (ook) nationaal op te slaan, doet de mogelijks kortere Europese bewaartermijn geen afbreuk aan het nut om deze nationaal toch langer te bewaren. Meer nog, deze mogelijks langere nationale bewaartermijn wordt in de memorie zelfs vermeld als reden op zich om de gegevens ook nationaal op te slaan.

Om misverstanden te vermijden: het gaat hierbij enkel om gegevens die door België zelf worden ingevoerd in Eurodac, niet om gegevens die we via Eurodac zouden verkrijgen van andere lidstaten. Het is een constante bij de Europese databank-verordeningen dat de Europese bewaartermijn geen invloed heeft op de nationale bewaartermijn (zie bv art. 42, lid 2, SIS-verordening 2018/1861; artikel 30, lid 2, VIS-verordening 767/2008).

⁷ La possibilité, conférée au Roi par l’article 8septies, § 1er, alinéa 2, en projet, d’autoriser des autorités chargées de certaines finalités explicitées dans l’avant-projet d’accéder à Eurodac est en revanche admissible. Il en va de même pour la possibilité, conférée au Roi par l’article 8septies, § 2, alinéa 2, en projet, d’habiliter à agir en tant qu’autorités à des fins répressives des autorités chargées de la prévention, de la détection d’infractions terroristes ou d’autres infractions pénales graves au sens de l’article 5 du règlement (UE) 2024/1358 autres que celles mentionnées dans le paragraphe 2, alinéa 1er, en projet.

De termijn van tien jaar is momenteel de standaard bewaartermijn die voorzien wordt voor biometrie: zie ook het in de memorie aangehaalde artikel 30*bis* Vreemdelingenwet. Dit is weliswaar ‘langer’ dan de vijf jaar die als standaardregel voorzien zou worden voor persoonsgegevens in het algemeen op grond van een voorontwerp van wet ‘betreffende de verwerkingen van persoonsgegevens door de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken’ (waarvoor reeds het advies van de Raad van State en de GBA werd verkregen), maar daarbij moet rekening worden gehouden dat die termijn van vijf jaar vaak pas begint te lopen op een tijdstip (ruim) na het verkrijgen en invoering van de gegevens, en/of dat deze gegevens na afloop van die vijf jaar enkel ‘onbeschikbaar’ worden gemaakt (en vervolgens opnieuw beschikbaar kunnen worden onder bepaalde omstandigheden). Een forfaitaire bewaartermijn van tien jaar, te rekenen vanaf het verkrijgen van de gegevens (en met onherroepelijke archivering na afloop van die termijn), zal als “netto” resultaat dan vaak nog korter zijn.”

In de bespreking van het artikel staat in dat verband het volgende te lezen:

“De nationale bewaartermijn wordt vastgesteld op tien jaar. Dit is identiek aan de bewaartermijn in kader van artikel 30*bis* (zie KB van 21 april 2007) hetgeen wenselijk lijkt aangezien er overlap is tussen beide artikelen. De vroegere paragraaf 5 van artikel 51/3 bevatte een machtiging aan de Koning om deze bewaartermijn vast te stellen, maar zo’n KB is er nooit gekomen. Ter info hierbij, de bewaartermijn in Eurodac bedraagt eveneens tien jaar voor verzoekers om internationale bescherming, of drie of vijf jaar voor de overige categorieën (of ook één jaar voor tijdelijke bescherming, maar dit is zoals hoger gezegd pas van toepassing in 2029). Dit wordt in detail geregeld in artikel 29 van Verordening (EU) 2024/1358.”

Het staat aan de steller van het voorontwerp om aan te tonen dat een bewaartermijn van tien jaar nodig is in de situaties waarin de Europese normen in een kortere bewaartermijn voorzien, en dit op grond van andere elementen dan het argument dat steunt op de vaststelling dat de in de Europese normen vastgelegde termijnen geen verbod inhouden om kortere termijnen te bepalen, aangezien een dergelijke vaststelling niet volstaat om aan te tonen dat de enige termijn waarin het voorontwerp voorziet, proportioneel is.

2. Op de vraag, in verband met het ontworpen artikel 8*octies*, § 4, tweede lid, waarom de gegevens niet vernietigd worden wanneer de vreemdeling de nationaliteit van een andere lidstaat verkregen heeft, gelet meer bepaald op artikel 30, lid 1, tweede alinea, van verordening (EU) 2024/1358, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“In lijn met het antwoord hierboven: er is geen noodzakelijke link tussen Europese bewaartermijnen (inclusief vroegde schrappingen, zoals ingeval van verkrijgen van een bepaalde nationaliteit) en nationale bewaartermijnen. Het lijkt ons voorts perfect te verantwoorden dat gegevens uit een Europese vreemdelingendatabank geschrapt worden zodra de betrokkene een EU-nationaliteit verkrijgt, maar dat deze enkel nationaal geschrapt [worden] uit de Belgische databank indien hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. De

De termijn van tien jaar is momenteel de standaard bewaartermijn die voorzien wordt voor biometrie: zie ook het in de memorie aangehaalde artikel 30*bis* Vreemdelingenwet. Dit is weliswaar “langer” dan de vijf jaar die als standaardregel voorzien zou worden voor persoonsgegevens in het algemeen op grond van een voorontwerp van wet ‘betreffende de verwerkingen van persoonsgegevens door de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken’ (waarvoor reeds het advies van de Raad van State en de GBA werd verkregen), maar daarbij moet rekening worden gehouden dat die termijn van vijf jaar vaak pas begint te lopen op een tijdstip (ruim) na het verkrijgen en invoering van de gegevens, en/of dat deze gegevens na afloop van die vijf jaar enkel ‘onbeschikbaar’ worden gemaakt (en vervolgens opnieuw beschikbaar kunnen worden onder bepaalde omstandigheden). Een forfaitaire bewaartermijn van tien jaar, te rekenen vanaf het verkrijgen van de gegevens (en met onherroepelijke archivering na afloop van die termijn), zal als “netto” resultaat dan vaak nog korter zijn.”

Le commentaire de l'article indique à cet égard:

“La durée de conservation nationale est fixée à 10 ans. Ce délai est identique au délai de conservation prévu à l'article 30*bis* (voir l'AR du 21 avril 2007), ce qui semble souhaitable étant donné le chevauchement des deux articles. L'ancien paragraphe 5 de l'article 51/3 prévoyait d'autoriser le Roi à fixer ce délai de conservation, mais cet AR n'a jamais vu le jour. À titre d'information, la durée de conservation dans Eurodac est également de dix ans pour les demandeurs de protection internationale, ou de trois ou cinq ans pour les autres catégories (ou encore d'un an pour la protection temporaire, mais comme indiqué ci-dessus, cela ne s'appliquera qu'à partir de 2029). Ceci est réglementé en détail à l'article 29 du règlement (UE) 2024/1358”.

Il revient à l'auteur de l'avant-projet de justifier la nécessité d'une durée de conservation de dix ans dans les situations où les normes européennes prévoient une durée de conservation inférieure par d'autres éléments que l'argument fondé sur le constat que les délais prévus par les normes européennes n'interdisent pas de prévoir des délais inférieurs, un tel constat ne suffisant pas pour établir la proportionnalité du délai unique envisagé.

2. Interrogé, à propos de l'article 8*octies*, § 4, alinéa 2, en projet, sur les raisons pour lesquelles les données ne sont pas détruites si l'étranger a acquis la nationalité d'un autre État membre eu égard notamment à l'article 30, paragraphe 1, alinéa 2, du règlement (UE) 2024/1358, le délégué a répondu:

“In lijn met het antwoord hierboven: er is geen noodzakelijke link tussen Europese bewaartermijnen (inclusief vroegde schrappingen, zoals ingeval van verkrijgen van een bepaalde nationaliteit) en nationale bewaartermijnen. Het lijkt ons voorts perfect te verantwoorden dat gegevens uit een Europese vreemdelingendatabank geschrapt worden zodra de betrokkene een EU-nationaliteit verkrijgt, maar dat deze enkel nationaal geschrapt [worden] uit de Belgische databank indien hij de Belgische nationaliteit verkrijgt. De

DVZ is immers ook bevoegd voor de opvolging van het verblijf van EU-onderdanen (andere dan Belgen) op het Belgisch grondgebied. Het is hierbij relevante of zelfs noodzakelijke informatie om (Belgische) informatie over bv illegaal verblijf (toen de betrokkene nog een onderdaan van een derde land was) te kunnen behouden. Dit gebeurde momenteel ook al: deze gegevens werden nog niet in Eurodac bewaard, dit is slechts het geval met Eurodac-recast. Dit betekende dan vanzelfsprekend niet dat de gegevens 0 dagen nationaal bewaard mochten worden (omdat ze Europees ook niet bewaard werden). De omstandigheid dat Eurodac momenteel wél deze gegevens bewaart (zij het mogelijks korter of met meer gevallen van vervroegde schrapping dan we nationaal deden/doen) kan dan natuurlijk ook geen argument zijn dat we nationaal onze bewaartermijnen moeten inkorten of het ook moeten schrappen indien de betrokkene een andere EU-nationaliteit krijgt.

Het is Europeesrechtelijk overigens ook niet verboden om vingerafdrukken van EU-burgers te verwerken. Meer nog, op grond van verordening 2019/1157 is het zelfs verplicht om vingerafdrukken af te nemen, bij de aanmaak van een identiteitskaart, en mogelijk bij de aanmaak van een verblijfsdocument (in een andere lidstaat). Om gevallen van identiteitsfraude te vermijden is het dan nuttig of zelfs noodzakelijk om deze te kunnen vergelijken met deze vroeger afgenomen vingerafdrukken.

We merken hierbij ook nog op dat huidig artikel 51/3 zelfs geen verplichting bevatte om de vingerafdrukken nationaal te schrappen als ze Belg werden (hoewel dit wel in de praktijk gebeurde), terwijl de oude Eurodac-verordening ook reeds een gelijkaardige bepaling bevatte in artikel 13, lid 1, Verordening 603/2013. Wat dit betreft is het huidig wetsontwerp dus zelfs een verstrenging (of creëert het alleszins meer rechtszekerheid)."

Het verdient aanbeveling om die uitleg op te nemen in de bespreking van het artikel.

Artikel 12

1. De gemachtigde heeft beaamd dat in de Franse tekst van de bepaling onder 1° sprake moet zijn van een "décision finale dans le cadre d'une demande de protection internationale" zodat daarin de definitie overgenomen wordt die in artikel 1, § 1, 19°, van de wet van 15 december 1980 gegeven wordt.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 13, 1°.

2. De bepaling onder 2° moet aldus herzien worden dat vermeld wordt dat de woorden die in artikel 9*bis*, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 vervangen moeten worden "de asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50*bis*, 50*ter* en 51" zijn en niet "een asielaanvraag (...)".

DVZ is immers ook bevoegd voor de opvolging van het verblijf van EU-onderdanen (andere dan Belgen) op het Belgisch grondgebied. Het is hierbij relevante of zelfs noodzakelijke informatie om (Belgische) informatie over bv illegaal verblijf (toen de betrokkene nog een onderdaan van een derde land was) te kunnen behouden. Dit gebeurde momenteel ook al: deze gegevens werden nog niet in Eurodac bewaard, dit is slechts het geval met Eurodac-recast. Dit betekende dan vanzelfsprekend niet dat de gegevens 0 dagen nationaal bewaard mochten worden (omdat ze Europees ook niet bewaard werden). De omstandigheid dat Eurodac momenteel wél deze gegevens bewaart (zij het mogelijks korter of met meer gevallen van vervroegde schrapping dan we nationaal deden/doen) kan dan natuurlijk ook geen argument zijn dat we nationaal onze bewaartermijnen moeten inkorten of het ook moeten schrappen indien de betrokkene een andere EU-nationaliteit krijgt.

Het is Europeesrechtelijk overigens ook niet verboden om vingerafdrukken van EU-burgers te verwerken. Meer nog, op grond van verordening 2019/1157 is het zelfs verplicht om vingerafdrukken af te nemen, bij de aanmaak van een identiteitskaart, en mogelijk bij de aanmaak van een verblijfsdocument (in een andere lidstaat). Om gevallen van identiteitsfraude te vermijden is het dan nuttig of zelfs noodzakelijk om deze te kunnen vergelijken met deze vroeger afgenomen vingerafdrukken.

We merken hierbij ook nog op dat huidig artikel 51/3 zelfs geen verplichting bevatte om de vingerafdrukken nationaal te schrappen als ze Belg werden (hoewel dit wel in de praktijk gebeurde), terwijl de oude Eurodac-verordening ook reeds een gelijkaardige bepaling bevatte in artikel 13, lid 1, Verordening 603/2013. Wat dit betreft is het huidig wetsontwerp dus zelfs een verstrenging (of creëert het alleszins meer rechtszekerheid)".

Ces explications gagneraient à figurer dans le commentaire de l'article.

Article 12

1. Au 1°, de l'accord du délégué, il sera question, dans la version française, de "décision finale dans le cadre d'une demande de protection internationale", afin de reprendre la définition de l'article 1er, § 1er, 19°, de la loi du 15 décembre 1980.

La même observation vaut pour l'article 13, 1°.

2. Le 2° sera revu afin de tenir compte de ce que les mots à remplacer dans l'article 9*bis*, § 2, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 sont "la demande d'asile au sens de l'article 50, 50*bis*, 50*ter* et 51" et non "une demande d'asile [...]".

Artikel 13

Er dient vermeld te worden dat artikel 9ter vervangen is bij de wet van 29 december 2010.

Artikel 25

In de bepaling onder 2° wordt in hoofdzaak gesteld dat de verzoeker de documenten die zijn identiteit of nationaliteit vaststellen in originele vorm moet neerleggen en dat een kopie van deze documenten in het administratief dossier bewaard wordt, terwijl alle andere originele stukken die de verzoeker neerlegt om zijn verzoek te staven, kunnen worden bewaard in het administratief dossier gedurende de volledige duur van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. De verzoeker krijgt een kopie van die stukken.

Op het verzoek om het verschil in behandeling te rechtvaardigen van enerzijds de documenten die de identiteit en de nationaliteit vaststellen en anderzijds de andere stukken, wat de bewaartermijn van het origineel betreft, en om in dat verband uit te leggen waarom de lering van arrest nr. 23/2021 van het Grondwettelijk Hof van 25 februari 2021 niet voor de andere stukken zou gelden, heeft de gemachtigde het volgende gesteld:

“De vernietiging door het Grondwettelijk Hof (n° 23/2021) betreft specifiek de neerlegging en inbewaarneming van identiteitsdocumenten door de asielinstanties.

Het Hof stelde dat dit een inmenging teweeg brengt in het recht van de verzoeker op eerbiediging van het privéleven (B.20) en verwees hiervoor naar rechtspraak van het EHRM (EHRM, 24 juli 2003, *Smirnova t. Rusland*, §§ 95 en 97)):

‘The Court finds it established that in their everyday life Russian citizens have to prove their identity unusually often, even when performing such mundane tasks as exchanging currency or buying train tickets. The internal passport is also required for more crucial needs, for example, finding employment or receiving medical care. The deprivation of the passport therefore represented a continuing interference with the applicant’s private life (see, *mutatis mutandis*, *Christine Goodwin v. the United Kingdom* [GC], n° 28957/95, § 77, ECHR 2002-VI).

Deze rechtspraak betreft eveneens specifiek identiteitsdocumenten en stelt dat het ontnemen van het paspoort - dat nodig is in het dagelijkse leven om zijn identiteit aan te tonen - een voortdurende inmenging vormt in het privéleven van de verzoeker.

Deze redenering geldt niet voor andere documenten zoals stavingstukken in de asielprocedure. Deze documenten worden neergelegd met een specifiek doel (het aantonen van een nood aan internationale bescherming) en moeten niet dagdagelijks door de verzoeker worden gebruikt. Indien de verzoeker toch over de originele stukken moet beschikken, kunnen deze mits een geldige reden steeds vervroegd worden teruggevraagd overeenkomstig artikel 48/6, § 1, 6° lid.

Article 13

Il convient de préciser que l’article 9ter a été remplacé par la loi du 29 décembre 2010.

Article 25

Le 2° prévoit, en substance, que le demandeur doit présenter les documents établissant son identité ou sa nationalité en original et qu’une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif tandis que toutes les autres pièces en original que le demandeur présente à l’appui de sa demande peuvent être conservées dans le dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande de protection internationale, le demandeur en recevant une copie.

Invité à justifier la différence de traitement entre les documents établissant l’identité et la nationalité et les autres pièces en ce qui concerne la durée de conservation de l’original et, dans ce cadre, à indiquer les raisons pour lesquelles l’enseignement de l’arrêt de la Cour constitutionnelle n° 23/2021 du 25 février 2021 ne s’appliquerait pas pour les autres pièces, le délégué a indiqué:

“De vernietiging door het Grondwettelijk Hof (n° 23/2021) betreft specifiek de neerlegging en inbewaarneming van identiteitsdocumenten door de asielinstanties.

Het Hof stelde dat dit een inmenging teweeg brengt in het recht van de verzoeker op eerbiediging van het privéleven (B.20) en verwees hiervoor naar rechtspraak van het EHRM (EHRM, 24 juli 2003, *Smirnova t. Rusland*, §§ 95 en 97)):

‘The Court finds it established that in their everyday life Russian citizens have to prove their identity unusually often, even when performing such mundane tasks as exchanging currency or buying train tickets. The internal passport is also required for more crucial needs, for example, finding employment or receiving medical care. The deprivation of the passport therefore represented a continuing interference with the applicant’s private life (see, *mutatis mutandis*, *Christine Goodwin v. the United Kingdom* [GC], n° 28957/95, § 77, ECHR 2002-VI).

Deze rechtspraak betreft eveneens specifiek identiteitsdocumenten en stelt dat het ontnemen van het paspoort - dat nodig is in het dagelijkse leven om zijn identiteit aan te tonen - een voortdurende inmenging vormt in het privéleven van de verzoeker.

Deze redenering geldt niet voor andere documenten zoals stavingstukken in de asielprocedure. Deze documenten worden neergelegd met een specifiek doel (het aantonen van een nood aan internationale bescherming) en moeten niet dagdagelijks door de verzoeker worden gebruikt. Indien de verzoeker toch over de originele stukken moet beschikken, kunnen deze mits een geldige reden steeds vervroegd worden teruggevraagd overeenkomstig artikel 48/6, § 1, 6° lid.

Dit verschil rechtvaardigt bijgevolg een verschil inzake de bewaringstermijn.”

In arrest nr. 23/2021 heeft het Grondwettelijk Hof het volgende geoordeeld:

“B.15. Het vierde middel in de zaak nr. 7008 is afgeleid uit de schending, door artikel 10 van de wet van 21 november 2017, van de artikelen 10, 11, 13 en 22 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU, met artikel 9, lid 1, van de ‘Procedurerichtlijn’, met de artikelen 7 en 47 van het Handvest en met de artikelen 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Uit het verzoekschrift blijkt dat het middel meer specifiek betrekking heeft op artikel 48/6, § 2, van de wet van 15 december 1980 dat de neerlegging, de bewaring en de teruggave van de identiteitsdocumenten van de verzoeker om internationale bescherming regelt.

B.16. In een eerste onderdeel doen de verzoekende partijen gelden dat de bestreden bepaling de automatische inbeslagneming van de identiteitsdocumenten van de verzoeker om internationale bescherming voor de gehele duur van de procedure zou organiseren, en aldus een onverantwoorde en onevenredige inmenging in diens recht op eerbiediging van het privéleven met zich zou meebrengen.

B.17. Zoals is vermeld in B.9.1, waarborgen artikel 22 van de Grondwet, artikel 7 van het Handvest en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens het recht op eerbiediging van het privéleven.

(...)

B.19. Volgens artikel 48/6, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 moet de verzoeker om internationale bescherming zo spoedig mogelijk de originele stukken van de nationale en internationale documenten neerleggen die van dien aard zijn dat ze zijn identiteit of zijn nationaliteit vaststellen. Die stukken worden bewaard in het administratief dossier gedurende de hele duur van de behandeling van het verzoek. De verzoeker ontvangt, op zijn vraag, een kopie van de stukken waarvan de originelen worden bewaard in het administratief dossier en een ontvangstbewijs met een summiere beschrijving van de neergelegde documenten (artikel 48/6, § 2, derde lid).

De teruggave van de voormelde originele stukken aan de vreemdeling of aan zijn raadsman gebeurt in beginsel na afloop van de procedure van behandeling van het verzoek om internationale bescherming (artikel 48/6, § 2, vierde lid).

Een vervroegde teruggave is, op verzoek van de verzoeker, in alle gevallen mogelijk op voorwaarde dat de noodzaak van een dergelijke teruggave op geldige wijze wordt verantwoord door laatstgenoemde (artikel 48/6, § 2, zesde lid). De parlementaire voorbereiding preciseert dat een dergelijke noodzaak kan worden vastgesteld in het kader van het voldoen aan bepaalde administratieve, wettelijke of andere vereisten waarvoor ‘het neerleggen of voorleggen van de desbetreffende originele stukken noodzakelijk is of wordt aangegeven (bv. stukken van

Dit verschil rechtvaardigt bijgevolg een verschil inzake de bewaringstermijn”.

Dans son arrêt n° 23/2021, la Cour constitutionnelle a jugé:

“B.15. Le quatrième moyen dans l’affaire n° 7008 est pris de la violation, par l’article 10 de la loi du 21 novembre 2017, des articles 10, 11, 13 et 22 de la Constitution, lus en combinaison ou non avec l’article 4 de la directive 2011/95/UE, avec l’article 9, paragraphe 1, de la directive ‘procédures’, avec les articles 7 et 47 de la Charte et avec les articles 8 et 13 de la Convention européenne des droits de l’homme.

Il ressort de la requête que le moyen porte plus spécifiquement sur l’article 48/6, § 2, de la loi du 15 décembre 1980, qui règle le dépôt, la conservation et la restitution des documents d’identité du demandeur de protection internationale.

B.16. Dans une première branche, les parties requérantes font valoir que la disposition attaquée organiserait la saisie automatique des documents d’identité du demandeur de protection internationale pour toute la durée de la procédure et entraînerait ainsi une ingérence injustifiée et disproportionnée dans le droit de celui-ci au respect de la vie privée.

B.17. Comme il est dit en B.9.1, l’article 22 de la Constitution, l’article 7 de la Charte et l’article 8 de la Convention européenne des droits de l’homme garantissent le droit au respect de la vie privée.

[...]

B.19. Selon l’article 48/6, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, le demandeur de protection internationale doit déposer les pièces originales des documents nationaux et internationaux qui sont de nature à établir son identité ou sa nationalité aussi rapidement que possible. Ces pièces sont conservées au dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande. Le demandeur reçoit, à sa demande, une copie des pièces dont les originaux sont conservés au dossier administratif et un accusé de réception avec une brève description des documents déposés (article 48/6, § 2, alinéa 3).

La restitution des pièces originales précitées à l’étranger ou à son avocat intervient, en principe, à l’issue de la procédure de traitement de la demande de protection internationale (article 48/6, § 2, alinéa 4).

Une restitution anticipée est possible dans tous les cas, à la demande du demandeur, à condition que la nécessité d’une telle restitution soit justifiée valablement par ce dernier (article 48/6, § 2, alinéa 6). Les travaux préparatoires précisent qu’une telle nécessité peut être établie dans le cadre de l’accomplissement de certaines démarches administratives, légales ou autres pour lesquelles ‘le dépôt ou la présentation des pièces originales en question est nécessaire ou indiquée (p. ex. pièces d’état civil dans le cadre d’un mariage,

de burgerlijke stand in het kader van een huwelijk, de vereiste documenten voor het openen van een bankrekening, een diploma dat toegang geeft tot een beroep' (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001, p. 41). 'Indien de vervroegde teruggave wordt toegestaan, zal deze teruggave geen afbreuk doen aan de mogelijkheid voor de betrokken instantie om van de verzoeker te eisen om het (de) betrokken originele stuk(ken) opnieuw neer te leggen éénmaal de stappen die de vervroegde teruggave rechtvaardigden voltooid zijn' (*ibid.*).

B.20. In zoverre de bestreden bepaling de verzoeker om internationale bescherming de verplichting oplegt om aan de instanties belast met de behandeling van het verzoek de originele documenten neer te leggen die van dien aard zijn dat ze zijn identiteit of zijn nationaliteit vaststellen en in zoverre zij bepaalt dat die stukken worden bewaard in het administratief dossier gedurende de hele duur van de behandeling van dat verzoek, brengt ze een inmenging teweeg in het recht van die verzoeker op eerbiediging van het privéleven (vgl. EHRM, 24 juli 2003, *Smirnova t. Rusland*, §§ 95 en 97).

Volgens de memorie van toelichting vormt de bestreden bepaling een omzetting van artikel 13, lid 1, van de 'Procedurerichtlijn' en van artikel 4, lid 2, van de richtlijn 2011/95/EU (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001, p. 37).

(...)

Artikel 13 van de 'Procedurerichtlijn' laat de lidstaten toe de verzoekers om internationale bescherming te verplichten documenten neer te leggen waaruit hun identiteit of hun nationaliteit blijkt. Het voorziet niets wat betreft de wijze van bewaring, met name inzake de duur en de teruggave van de neergelegde documenten.

Het Hof onderzoekt of de inmenging de in B.9.1 vermelde voorwaarden in acht neemt.

B.21.1. Luidens de memorie van toelichting is de bewaring van de originele identiteits- en reisdocumenten van de verzoekers om internationale bescherming tijdens de hele duur van de procedure verantwoord om volgende redenen:

'2° De nieuwe tweede paragraaf beoogt het wettelijk vastleggen van bepaalde principes betreffende het neerleggen van ondersteunende stukken door de verzoeker om internationale bescherming, die tot op heden geregeld werden door artikel 23 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het gaat om het gevolg van de verplichting in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen om zijn verzoek te ondersteunen, bedoeld in de eerste paragraaf, voor te leggen. Indien immers de verzoeker ondersteunende stukken aanbrengt voor de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties, dringt zich de vraag op naar het neerleggen van de stukken in het dossier, van de bewaring er van en hun teruggave.

documents nécessaires à l'ouverture d'un compte bancaire, diplôme donnant accès à une profession)' (*Doc. parl.*, Chambre, 2016-2017, DOC 54 2548/001, p. 41). 'Lorsqu'elle est accordée, cette restitution anticipée s'effectue sans préjudice de la possibilité pour l'instance saisie d'exiger du demandeur qu'il redépote la ou les pièces originales concernées une fois que les démarches ayant justifié la restitution anticipée auront abouti' (*ibid.*).

B.20. En ce qu'elle impose au demandeur de protection internationale de déposer auprès des instances chargées de l'examen de la demande les documents originaux qui sont de nature à établir son identité ou sa nationalité et en ce qu'elle prévoit que ces pièces sont conservées au dossier administratif pendant toute la durée du traitement de cette demande, la disposition attaquée entraîne une ingérence dans le droit de ce demandeur au respect de la vie privée (comp. CEDH, 24 juillet 2003, *Smirnova c. Russie*, §§ 95 et 97).

D'après l'exposé des motifs, la disposition attaquée constitue une transposition de l'article 13, paragraphe 1, de la directive 'procédures' et de l'article 4, paragraphe 2, de la directive 2011/95/UE (*Doc. parl.*, Chambre, 2016-2017, DOC 54 2548/001, p. 37).

[...]

L'article 13 de la directive 'procédures' permet aux États membres d'imposer aux demandeurs de protection internationale la remise des documents établissant leur identité ou leur nationalité. Il ne prévoit rien en ce qui concerne les modalités de conservation, notamment en termes de durée et de restitution des documents déposés.

La Cour examine si l'ingérence respecte les conditions mentionnées en B.9.1.

B.21.1. Selon l'exposé des motifs, la conservation des documents d'identité et de voyage originaux des demandeurs de protection internationale pendant toute la durée de la procédure est justifiée par les raisons suivantes:

'2° Le paragraphe 2 nouveau vise à introduire dans la loi certains des principes liés au dépôt de pièces justificatives par le demandeur de protection internationale, qui étaient réglés jusqu'à présent par l'article 23 de l'arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant la procédure devant le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ainsi que son fonctionnement. Il s'agit du pendant de l'obligation faite au demandeur de protection internationale de présenter tous les éléments nécessaires pour étayer sa demande, visée au paragraphe 1er. En effet, lorsque le demandeur présente des pièces justificatives devant les instances chargées de l'examen de la demande de protection internationale, se pose la question du dépôt de ces pièces au dossier, de leur conservation et de leur restitution.

Het eerste lid heeft betrekking op de bewaring van de originele nationale of internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vaststellen door de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties, en betreft een omzetting van artikel 13.1 van de richtlijn 2013/32/EU en het artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU. Het gebruik van de identiteits- en reisdocumenten door de verzoeker tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming is immers onverenigbaar met zijn verzoek om internationale bescherming in het Rijk. Overigens, zoals hoger vermeld, vormt de vaststelling van de identiteit en de nationaliteit van de verzoeker een kernelement in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, en dit tijdens de volledige duur er van. De bewaring van de originele stukken die deze identiteit en nationaliteit vaststellen laat bijgevolg de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties toe om, op elk moment tijdens de procedure, de echtheid er van na te gaan. De verzoeker om internationale bescherming is gehouden om deze stukken zo spoedig mogelijk neer te leggen, en dit vanaf de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming, en de registratie er van bij de minister of zijn gemachtigde.

Dit lid voorziet eveneens de verplichte bewaring in het administratief dossier van de neergelegde, originele identiteitsdocumenten. Immers, gezien het gaat om stukken die betrekking hebben op een kernelement van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming en gezien het noodzakelijk is dat deze stukken het administratief dossier kunnen volgen en onderzocht worden door de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie die gevat is, is het niet uitsluitend de instantie die de stukken heeft ontvangen die de bewaring er van verzekert, maar de instantie belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, wanneer zij in het bezit wordt gesteld van het administratief dossier. Bijgevolg, indien de stukken worden neergelegd op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en een beroep werd ingediend tegen de beslissing er van bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt het administratief dossier overgedragen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in overeenstemming met de artikelen 39/72, 39/77 of 39/77/1 met inbegrip van de identiteitsdocumenten die werden neergelegd op het Commissariaat-generaal. Indien de Raad het administratief dossier opnieuw overmaakt aan het Commissariaat-generaal, is dit met inbegrip van de identiteitsdocumenten die werden neergelegd tijdens de beroepsprocedure.' (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001, pp. 37-38).

B.21.2. De verplichting voor de verzoekers om internationale bescherming om de originele stukken neer te leggen van de nationale en internationale documenten die van aard zijn hun identiteit of hun nationaliteit vast te stellen, en de verplichte afstand van die stukken met het oog op de bewaring ervan, in het dossier, tijdens het onderzoek van het verzoek, vormen een inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven van de betrokken verzoekers.

Het neerleggen van de originele stukken van de nationale en internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker kunnen vaststellen, en de bewaring ervan, in het dossier, tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, zijn bij de wet bepaald en streven

Le premier alinéa a trait à la conservation par les instances chargées de l'examen de la demande de documents nationaux ou internationaux originaux de nature à établir l'identité ou la nationalité du demandeur, et constitue une transposition de l'article 13.1 de la directive 2013/32/UE et de l'article 4.2 de la directive 2011/95/UE. L'utilisation de documents d'identité et de voyage par le demandeur pendant l'instruction de sa demande de protection internationale est, en effet, incompatible avec sa sollicitation de la protection internationale dans le Royaume. Par ailleurs, comme mentionné plus haut, l'établissement de l'identité et de la nationalité du demandeur est un élément central de l'examen de la demande de protection internationale, tout au long de celle-ci. La conservation des pièces originales de nature à établir cette identité et cette nationalité permet dès lors aux instances chargées de l'examen de la demande de faire, tout au long de la procédure, les vérifications nécessaires à cet égard. Le demandeur de protection internationale est tenu de déposer ces pièces le plus vite possible, et ce dès la présentation de sa demande de protection internationale, et son enregistrement auprès du ministre ou de son délégué.

Cet alinéa prévoit ainsi la conservation obligatoire, dans le dossier administratif, des documents d'identité originaux déposés. En effet, dès lors qu'il s'agit de pièces ayant trait à un élément central de l'examen de la demande de protection internationale et vu qu'il est indispensable que ces pièces puissent suivre le dossier administratif et être examinées par l'instance chargée de l'examen de la demande qui en est saisie, ce n'est pas l'autorité qui a réceptionné les pièces qui en assure la conservation de manière exclusive, mais bien l'instance chargée de l'examen de la demande de protection internationale, lorsqu'elle est mise en possession du dossier administratif. Aussi, si les pièces sont déposées au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et qu'un recours a été introduit contre sa décision devant le Conseil du Contentieux des Étrangers, le dossier administratif est transmis au Conseil, conformément aux articles 39/72, 39/77 ou 39/77/1 en ce y compris les documents d'identité déposés au Commissariat général. De même, le Conseil devra faire en sorte de restituer le dossier administratif au Commissariat général, en ce compris les pièces d'identité qui auraient été déposées en cours de procédure de recours devant lui' (*Doc. parl.*, Chambre, 2016-2017, DOC 54 2548/001, pp. 37-38).

B.21.2. L'obligation faite aux demandeurs de protection internationale de déposer les pièces originales des documents nationaux et internationaux qui sont de nature à établir leur identité ou leur nationalité et le dessaisissement obligatoire de ces pièces en vue de leur conservation dans le dossier au cours de l'examen de la demande constituent une ingérence dans le droit au respect de la vie privée des demandeurs concernés.

Le dépôt des pièces originales des documents nationaux et internationaux qui sont de nature à établir l'identité ou la nationalité du demandeur et leur conservation dans le dossier au cours de l'examen de la demande de protection internationale sont prévus par la loi poursuivent un but légitime, à savoir

een wettig doel na, namelijk het vaststellen en, in voorkomend geval, de controle van de identiteit en de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming, die een centraal element vormen van het onderzoek van het verzoek, in de meer algemene context van het asielbeleid, de strijd tegen illegale immigratie en de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid.

In zoverre hij de mogelijkheid biedt het beoogde doel te bereiken, is de betwiste maatregel relevant.

Er dient nog te worden nagegaan of die maatregel onevenredig is, door verder te gaan dan wat noodzakelijk is om het nagestreefde doel te bereiken.

B.21.3. De verplichting die wordt opgelegd aan de verzoeker om internationale bescherming om de originelen van de documenten die zijn identiteit of nationaliteit vaststellen zo spoedig mogelijk neer te leggen, moet de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties toelaten om de echtheid van die documenten na te gaan. Die maatregel gaat niet verder dan wat noodzakelijk is om het nagestreefde doel te bereiken.

De bestreden bepaling vermeldt voorts dat de voormelde documenten in het administratief dossier worden bewaard gedurende de volledige duur van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. De wetgever heeft die maatregel noodzakelijk geacht om niet alleen de CGVS, maar desgevallend ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toe te laten de echtheid van de bedoelde identiteitsdocumenten te onderzoeken (*Parl. St.*, Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2548/001, pp. 38 en 39).

B.21.4. De bestreden maatregel komt erop neer de betrokken verzoekers gedurende heel die periode in beginsel het bezit van hun originele documenten te ontnemen. Om de vervroegde teruggave *ad hoc* kan worden verzocht, voor zover zij noodzakelijk is en geldig wordt gemotiveerd. De instanties belast met het onderzoek van het verzoek beoordelen dat verzoek.

B.21.5. In zoverre het de CGVS wordt toegestaan om de originele documenten in het dossier te bewaren tijdens de tijd die werkelijk noodzakelijk is om de echtheid ervan te onderzoeken, en rekening houdend met het feit dat de verzoeker in alle gevallen om de teruggave kan verzoeken indien hij die documenten nodig heeft, gaat de bestreden maatregel niet verder dan wat nodig is om de door de wetgever nagestreefde doelstellingen te bereiken.

B.21.6. Het doel dat erin bestaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toe te laten die documenten te verifiëren, kan daarentegen niet verantwoord worden dat zij langer in het administratief dossier worden bewaard dan de duur die strikt noodzakelijk is voor een onderzoek ervan door de CGVS. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is immers, op grond van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980, gerechtigd alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft, door de partijen te doen overleggen. Indien nodig kan hij dus eisen dat de identiteitsdocumenten worden overgelegd en kan hij ze op zijn beurt bewaren gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor

l'établissement et, le cas échéant, le contrôle de l'identité et de la nationalité du demandeur de protection internationale, qui constituent un élément central de l'examen de la demande, dans le contexte plus global de la gestion de l'asile, de la lutte contre l'immigration illégale et de la protection de l'ordre public et de la sécurité nationale.

En ce qu'elle permet d'atteindre le but visé, la mesure litigieuse est pertinente.

Il y a encore lieu de vérifier que cette mesure n'est pas disproportionnée en ce qu'elle excéderait ce qui est nécessaire à la réalisation du but poursuivi.

B.21.3. L'obligation, imposée au demandeur de protection internationale, de déposer aussi rapidement que possible les originaux des documents qui établissent son identité ou sa nationalité doit permettre aux instances chargées de l'examen de la demande de vérifier l'authenticité de ces documents. Cette mesure n'excède pas ce qui est nécessaire pour atteindre l'objectif poursuivi.

Par ailleurs, la disposition attaquée indique que les documents précités sont conservés dans le dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande de protection internationale. Le législateur a estimé cette mesure nécessaire pour permettre non seulement au CGRA mais aussi, le cas échéant, au Conseil du contentieux des étrangers d'examiner l'authenticité des documents d'identité visés (*Doc. parl.*, Chambre, 2016-2017, DOC 54 2548/001, pp. 38 et 39).

B.21.4. La mesure litigieuse revient à priver en principe les demandeurs concernés de la possession de leurs documents originaux pendant toute cette période. La restitution anticipée *ad hoc* peut être demandée pour autant qu'elle soit nécessaire et soit valablement justifiée. Les instances chargées de l'examen de la demande évaluent cette demande.

B.21.5. Dans la mesure où il est permis au CGRA de conserver les documents originaux dans le dossier pendant la durée réellement nécessaire pour examiner leur authenticité, et compte tenu du fait que le demandeur peut, dans tous les cas, demander la restitution de ces documents s'il en a besoin, la mesure attaquée n'excède pas ce qui est nécessaire pour atteindre les objectifs poursuivis par le législateur.

B.21.6. En revanche, l'objectif qui consiste à permettre au Conseil du contentieux des étrangers de vérifier ces documents ne saurait justifier qu'ils soient conservés dans le dossier administratif au-delà de la durée strictement nécessaire pour permettre au CGRA de les examiner. En effet, le Conseil du contentieux des étrangers est habilité, en vertu de l'article 39/62 de la loi du 15 décembre 1980, à se faire remettre par les parties toutes les pièces et informations concernant les affaires sur lesquelles il doit se prononcer. En cas de nécessité, il peut dès lors exiger la remise des documents d'identité et les conserver à son tour durant la période strictement nécessaire à son examen. Enfin, lorsqu'il

het onderzoek ervan. Ten slotte dient de Raad bij verwerping van de aangebrachte stukken niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het aan te geven dat die stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvV, 4 juni 2020, nr. 236.399).

B.22. In zoverre het bepaalt dat de originele documenten die van aard zijn de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming vast te stellen, in beginsel in het administratief dossier moeten worden bewaard tijdens de volledige duur van de behandeling van het verzoek, schendt artikel 48/6, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 het recht op eerbiediging van het privéleven van de betrokken vreemdelingen.

B.23. Het eerste onderdeel van het vierde middel in de zaak nr. 7008 is gegrond. Bijgevolg dient artikel 48/6, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 te worden vernietigd zoals dat artikel is vervangen bij het bestreden artikel 10, alsmede het vierde lid van dezelfde bepaling dat daarmee onlosmakelijk verbonden is.”

In de bespreking van artikel 25 staat het volgende te lezen in verband met het begrip “originele nationale en internationale documenten die toelaten de identiteit en nationaliteit van de verzoeker vast te stellen”:

“Onder nationale of internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit vaststellen, bevinden zich paspoorten en identiteitskaarten, of elk ander document uitgegeven door een openbare overheid van het land van de nationaliteit of het verblijf van de verzoeker of door een internationale organisatie die tot doel heeft om de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vast te stellen, waarop een foto is bevestigd of enig ander biometrisch gegeven (vb. vingerafdrukken) en die toelaat met zekerheid een band vast te stellen tussen de verzoeker om internationale bescherming en het desbetreffende stuk. Door dit lid worden niet de documenten bedoeld die een aanwijzing kunnen vormen van deze identiteit of deze nationaliteit, zonder tot doel te hebben om deze vast te stellen of deze vaststellen, zoals de rijbewijzen, de certificaten of de akten die de geboorte vaststellen, de nationaliteit, de woonst, het huwelijk, de procedurele akten (arrestatiebevel, oproeping, opsporingsbevel, akte van inbeschuldigingstelling, enz.), studentenkaarten, attesten, enz.”

Zodoende kunnen andere stukken dan de originele nationale of internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vaststellen, persoonsgegevens bevatten.

Bijgevolg vormt het bewaren van het origineel van die stukken, indien ze, zoals in de bespreking van de bepaling lijkt gesteld te worden, persoonsgegevens bevatten, een inbreuk op het recht van de verzoeker op eerbiediging van het privéleven. Ook al streeft die maatregel, om dezelfde redenen als die welke zijn vermeld in arrest nr. 23/2021 van het Grondwettelijk Hof, een wettig doel na en is ze relevant om dat doel te bereiken, ze kan onevenredig blijken te zijn indien geen deugdelijke verantwoording gegeven wordt voor wat betreft verscheidene stukken die in de bespreking worden

rejettes les pièces produites, le Conseil ne doit pas démontrer qu’elles sont fausses, mais peut se borner à indiquer que ces pièces n’ont pas, ou pas suffisamment, de valeur probatoire (CCE, 4 juin 2020, n° 236.399).

B.22. En ce qu’il prévoit que les documents originaux qui sont de nature à établir l’identité ou la nationalité du demandeur de protection internationale doivent être conservés en principe au dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande, l’article 48/6, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 viole le droit au respect de la vie privée des étrangers concernés.

B.23. Le quatrième moyen dans l’affaire n° 7008, en sa première branche, est fondé. Il convient dès lors d’annuler l’article 48/6, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, tel que cet article a été remplacé par l’article 10, attaqué, ainsi que l’alinéa 4 de la même disposition, qui lui est indissociablement lié”.

Le commentaire de l’article 25 précise ce qui suit concernant la notion de “documents nationaux ou internationaux originaux qui sont de nature à établir l’identité ou la nationalité du demandeur”:

“Parmi les documents nationaux ou internationaux de nature à établir l’identité ou la nationalité du demandeur se trouvent les passeports et les cartes d’identité, ou tout autre document émis par une autorité publique du pays de nationalité ou de résidence du demandeur ou par une organisation internationale qui a pour objet d’établir l’identité ou la nationalité du demandeur et comportant une photographie ou tout autre donnée biométrique (p.ex., des empreintes digitales) qui permette d’établir un lien certain entre le demandeur de protection internationale et la pièce en question. Ne sont pas visés par cet alinéa les documents qui peuvent constituer un indice de cette identité et de cette nationalité, sans avoir pour objet de l’établir et être de nature à l’établir, comme les permis de conduire, les certificats ou actes établissant la naissance, la nationalité, la résidence, le mariage, les actes de procédure (mandat d’arrêt, convocation, avis de recherche, acte d’accusation, etc.), les cartes d’étudiant, les attestations, etc.”

Ainsi, les pièces autres que les documents nationaux ou internationaux originaux établissant l’identité ou la nationalité du demandeur sont susceptibles de contenir des données à caractère personnel.

Par conséquent, la conservation de l’original de ces pièces, si elles contiennent, comme semble l’indiquer le commentaire de la disposition, des données à caractère personnel, constitue une ingérence dans le droit du demandeur au respect de la vie privée. Si, par identité de motifs avec l’arrêt de la Cour constitutionnelle n° 23/2021, cette mesure poursuit un but légitime et est pertinente pour atteindre ce but, elle peut s’avérer disproportionnée en l’absence de justification adéquate en ce qui concerne plusieurs des pièces mentionnées dans le commentaire, notamment les permis de conduire et les certificats

vermeld, met name het rijbewijs en de certificaten of de akten die het huwelijk vaststellen, aangezien deze persoonsgegevens bevatten en tijdens de volledige duur van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming in het administratief dossier bewaard zullen worden.⁸

Het voorontwerp moet in het licht van deze opmerking herzien worden.

Artikel 28

1. Op de vraag, in verband met de bepaling onder 2°, waarom artikel 352 van het Strafwetboek enkel van toepassing is op de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken wat betreft de medische gegevens waarvan zij bij de uitoefening van hun ambt kennis krijgen, en niet wat andere gegevens betreft, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Dit is louter een technische aanpassing, zie huidig artikel 48/9, § 2, lid 2 Wet 15 december 1980.”

Uit het feit dat de voorliggende bepaling er zich toe beperkt de tekst van artikel 48/9, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 over te nemen, kan niet opgemaakt worden waarom artikel 352 van het Strafwetboek enkel op de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken van toepassing is wat betreft de medische gegevens waarvan zij bij de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

Tenzij voor die beperking een verantwoording kan worden gegeven, met name in het licht van artikel 87 van het voorontwerp dat voor de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in die beperking voorziet, moet het dispositief artikel 352 van het Strafwetboek van toepassing verklaren op alle inlichtingen waarvan de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken bij de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

2. In de bespreking van het artikel staat niet te lezen wat de draagwijdte is van de bepalingen onder 4° en 5°. De bespreking moet dienovereenkomstig aangevuld worden.

Artikel 29

1. De gemachtigde heeft beaamd dat in de bepaling onder 2° verwezen moet worden naar artikel 14, lid 1, punt a), van verordening (EU) 2024/1347 (in plaats van naar verordening 2024/1348).

⁸ In de bespreking van het artikel staat in dat verband te lezen dat “de teruggave [gebeurt] nadat een definitieve beslissing werd genomen betreffende het verzoek om internationale bescherming”. In artikel 1, § 1, 19°, van de wet van 15 december 1980 wordt het begrip “definitieve beslissing in het kader van een verzoek om internationale bescherming” gedefinieerd als “een beslissing of de vreemdeling de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend en waartegen geen rechtsmiddel meer openstaat (...), ongeacht of dit rechtsmiddel tot gevolg heeft dat de verzoeker op het grondgebied mag blijven in afwachting van het resultaat”.

ou actes établissant le mariage, dès lors qu’elles contiennent des données à caractère personnel et seront conservées dans le dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande de protection internationale⁸.

L’avant-projet sera revu à la lumière de cette observation.

Article 28

1. En ce qui concerne le 2°, interrogé sur les raisons pour lesquelles l’article 352 du Code pénal n’est applicable aux agents de l’Office des Étrangers qu’en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l’exercice de leurs fonctions, et non concernant d’autres données, le délégué a répondu:

“Dit is louter een technische aanpassing, zie huidig artikel 48/9, § 2, lid 2 Wet 15 december 1980”.

Le fait que la disposition examinée se limite à reproduire le texte de l’article 48/9, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 ne permet pas de comprendre les raisons pour lesquelles l’application de l’article 352 du Code pénal aux agents de l’Office des Étrangers est limitée aux données médicales dont ils ont connaissance dans l’exercice de leurs fonctions.

Sauf à pouvoir justifier cette limitation, notamment au regard de l’article 87 de l’avant-projet qui ne prévoit pas cette limitation pour les agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, le dispositif rendra l’article 352 du Code pénal applicable à l’ensemble des renseignements dont les agents de l’Office des Étrangers ont connaissance dans l’exercice de leurs fonctions.

2. Le commentaire de l’article n’explicite pas la portée des 4° et 5°. Il sera complété en conséquence.

Article 29

1. Au 2°, de l’accord du délégué, il sera renvoyé à l’article 14, paragraphe 1, point a), du règlement (UE) 2024/1347 (et non du règlement 2024/1348).

⁸ Le commentaire de l’article indique sur ce point que “la restitution se fait après qu’une décision finale est intervenue dans la demande de protection internationale”, cette notion étant définie par l’article 1er, § 1er, 19°, de la loi du 15 décembre 1980 comme “toute décision établissant si l’étranger se voit accorder le statut de réfugié ou le statut conféré par la protection subsidiaire et qui n’est plus susceptible d’un recours [...], que ce recours ait ou n’ait pas pour effet de permettre au demandeur de demeurer sur le territoire en attendant son aboutissement”.

2. De voorliggende bepaling moet aldus aangevuld worden dat daarin bepaald wordt dat ook de woorden “de opheffing of” opgeheven moeten worden in artikel 49, § 2, vierde lid, van de wet van 15 december 1980.

3. De Franse tekst van de bepaling onder 7° moet aldus worden herzien dat daarbij de woorden “abrogé ou” opgeheven worden.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 30, 9°.

Artikel 30

1. De gemachtigde heeft beaamd dat de bepaling onder 2° aldus herzien moet worden dat daarin de vervanging van de woorden “op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4°” geschrapt wordt, welke woorden niet voorkomen in artikel 49/2, § 2, dat bij de bepaling onder 2° wordt gewijzigd.

2. De gemachtigde heeft beaamd dat de voorliggende bepaling aldus aangevuld moet worden dat zij voorziet in de vervanging van de woorden “de subsidiaire beschermingsstatus die aan een vreemdeling werd toegekend, op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4°”, die voorkomen in artikel 49/2, § 4, eerste lid, van de wet van 15 december 1980.

Artikel 33

De bepaling heft artikel 49/4 van de wet op.

In de bespreking van het artikel staat het volgende te lezen:

“Het artikel 49/4, dat nog verwees naar de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, dient opgeheven te worden. Het leek ten tijde van de invoering van deze bepaling (1996) nog wenselijk de nationale toezichhoudende autoriteit expliciet te benoemen, gelet op artikel 38, § 12, Schengenuitvoeringsovereenkomst en artikel 15, § 12, Dublin-overeenkomst. Deze bepalingen zijn echter reeds lang opgeheven en de huidige Pactverordeningen leggen niet op om dit specifiek wettelijk te regelen. Zo verwijst artikel 72 van Verordening (EU) 2024/1351 in het algemeen naar ‘de bevoegde toezichhoudende autoriteit of autoriteiten van elke lidstaat’ die toezien op de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens ‘in overeenstemming met het nationale recht’. Het is reeds voldoende duidelijk dat dit in België naargelang het geval de Gegevensbeschermingsautoriteit (wet van 3 december 2017) of het Controleorgaan op de politieke informatie (Titel 7 van de wet van 30 juli 2018) is.

Voorts is er artikel 42, lid 3, van de Verordening (EU) 2024/1358, dat enkel oplegt om in een brochure de contactgegevens van de nationale toezichhoudende autoriteiten te vermelden. Dit is een standaardbepaling in verordeningen over Europese databanken (zie bv. ook artikel 50, lid 1, punt h, van de EES-verordening (EU) 2017/2226, dat evenmin als dusdanig werd omgezet in Belgisch recht).”

2. La disposition examinée sera complétée pour prévoir qu’il y a également lieu d’abroger les mots “à l’abrogation ou” à l’article 49, § 2, alinéa 4, de la loi du 15 décembre 1980.

3. Au 7°, la version française sera revue pour abroger les mots “abrogé ou”.

La même observation vaut pour l’article 30, 9°.

Article 30

1. De l’accord du délégué, le 2° sera revu afin de supprimer le remplacement des mots “d’abroger le statut de réfugié, conformément à l’article 57/6, alinéa 1er, 4°”, qui n’apparaissent pas dans l’article 49/2, § 2, que le 2° entend modifier.

2. De l’accord du délégué, la disposition examinée sera complétée pour prévoir le remplacement des mots “d’abroger le statut de protection subsidiaire accordé à l’étranger, conformément à l’article 57/6, alinéa 1er, 4°”, qui figurent dans l’article 49/2, § 4, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980.

Article 33

La disposition abroge l’article 49/4 de la loi.

Le commentaire de l’article indique:

“L’article 49/4, qui faisait encore référence à la Commission de la protection de la vie privée, doit être abrogé. Au moment de l’introduction de cette disposition (1996), il semblait encore souhaitable de nommer explicitement l’autorité de contrôle nationale, compte tenu de l’article 38, § 12, de la Convention d’application de l’accord de Schengen et de l’article 15, § 12, de la Convention de Dublin. Ces dispositions ont cependant été abrogées depuis longtemps et les règlements actuels du Pacte n’imposent pas de réglementer cela spécifiquement par la loi. Ainsi, l’article 72 du règlement (UE) 2024/1351 renvoie en général à ‘l’autorité ou aux autorités de contrôle compétentes de chaque État membre’ qui contrôlent la licéité du traitement des données à caractère personnel ‘conformément au droit national’. Il est déjà suffisamment clair qu’en Belgique, selon le cas, il s’agit de l’Autorité de protection des données (loi du 3 décembre 2017) ou de l’Organe de contrôle de l’information policière (Titre 7 de la loi du 30 juillet 2018).

En outre, il y a l’article 42, paragraphe 3, du règlement (UE) 2024/1358, qui exige seulement de mentionner les coordonnées des autorités de contrôle nationales dans une brochure. Il s’agit d’une disposition standard dans les règlements relatifs aux bases de données européennes (voyez également, par exemple, l’article 50, paragraphe 1, point h), du règlement (UE) 2017/2226 relatif à l’EES, qui n’a pas non plus été transposé en tant que tel dans le droit belge”.

De gemachtigde heeft de volgende redenen gegeven voor de opheffing:

“Zoals vermeld in de memorie bij dit artikel 33 regelt de wet van 3 december 2017 de bevoegdheden van de GBA reeds voldoende duidelijk: op grond van die wet blijkt al dat zij in voorkomend geval ook toezicht houdt over verwerkingen door DVZ in kader van Dublin/AMMR.

Hetzelfde geldt trouwens voor verwerkingen in Eurodac, zie de memorie bij artikel 11: het oude artikel 51/3 bevatte ook nog een verwijzing naar de CBPL, die evenmin wordt hernomen (ook niet met een verwijzing naar GBA) in het nieuwe artikel 80*cities*. Bij Eurodac is het overigens complexer: daar zou het naargelang het geval (of de verwerkingen gebeuren door DVZ dan wel politie) de GBA of de COC zijn die bevoegd is. Het lijkt aanbevolen gewoon terug te vallen op de respectievelijke basiswetgevingen (voor COC: Titel 7 van de wet van 30 juli 2018) voor de bevoegdheidsverdeling tussen GBA en COC. Het is onwenselijk en zelfs contraproductief dit (opnieuw) te willen regelen in de Vreemdelingenwet, een verwijzing in de memorie naar de GBA- en COC-wetgeving kan ruimschoots volstaan.

Dit is ook in lijn met de huidige logica van de vreemdelingenwet, deze vermeldt nergens de GBA. We zouden dus een precedent scheppen om enkel in kader van asiel ernaar te verwijzen. Dit lijkt eveneens contraproductief: we creëren dan alleen maar de vraag waarom het niet geregeld is voor andere verblijfs- (of verwijderings-) procedures in de Vw.

De enige plaats in Vw waar, na deze Pact-wet, nog gesproken zou worden over de CBPL, is in het specifieke kader van artikel 30*bis* (biometrie in andere context dan Eurodac). Dit dient bij een latere gelegenheid best ook aangepast (geschraapt) te worden. Dit valt echter ruim buiten het bestek van het Pact-wetsontwerp.”

Die uitleg, met name die in verband met artikel 30*bis*, zou in de bespreking van het artikel opgenomen moeten worden.

Artikel 35

In het ontworpen artikel 50/1, § 2, eerste lid, dient, om de reden die in opmerking 2 bij artikel 10 uiteengezet is, de formule “de minister of zijn gemachtigde” gebruikt te worden in plaats van aan de gemachtigde rechtstreeks een taak toe te kennen.

Artikel 39

Ter wille van de nauwkeurigheid en de duidelijkheid moet in de ontworpen paragraaf 1 verwezen worden naar hoofdstuk II van deel III van verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ‘betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot

Le délégué a expliqué les raisons de l’abrogation comme suit:

“Zoals vermeld in de memorie bij dit artikel 33 regelt de wet van 3 december 2017 de bevoegdheden van de GBA reeds voldoende duidelijk: op grond van die wet blijkt al dat zij in voorkomend geval ook toezicht houdt over verwerkingen door DVZ in kader van Dublin/AMMR.

Hetzelfde geldt trouwens voor verwerkingen in Eurodac, zie de memorie bij artikel 11: het oude artikel 51/3 bevatte ook nog een verwijzing naar de CBPL, die evenmin wordt hernomen (ook niet met een verwijzing naar GBA) in het nieuwe artikel 80*cities*. Bij Eurodac is het overigens complexer: daar zou het naargelang het geval (of de verwerkingen gebeuren door DVZ dan wel politie) de GBA of de COC zijn die bevoegd is. Het lijkt aanbevolen gewoon terug te vallen op de respectievelijke basiswetgevingen (voor COC: Titel 7 van de wet van 30 juli 2018) voor de bevoegdheidsverdeling tussen GBA en COC. Het is onwenselijk en zelfs contraproductief dit (opnieuw) te willen regelen in de Vreemdelingenwet, een verwijzing in de memorie naar de GBA- en COC-wetgeving kan ruimschoots volstaan.

Dit is ook in lijn met de huidige logica van de vreemdelingenwet, deze vermeldt nergens de GBA. We zouden dus een precedent scheppen om enkel in kader van asiel ernaar te verwijzen. Dit lijkt eveneens contraproductief: we creëren dan alleen maar de vraag waarom het niet geregeld is voor andere verblijfs- (of verwijderings-) procedures in de Vw.

De enige plaats in Vw waar, na deze Pact-wet, nog gesproken zou worden over de CBPL, is in het specifieke kader van artikel 30 bis (biometrie in andere context dan Eurodac). Dit dient bij een latere gelegenheid best ook aangepast (geschraapt) te worden. Dit valt echter ruim buiten het bestek van het Pact-wetsontwerp”.

Ces explications, notamment en ce qui concerne l’article 30*bis*, figureront utilement dans le commentaire de l’article.

Article 35

À l’article 50/1, § 2, alinéa 1er, en projet, pour la raison exposée dans l’observation 2 sous l’article 10, il convient d’utiliser la formule “le ministre ou son délégué” et non d’attribuer directement une mission à ce dernier.

Article 39

Dans un souci de précision et de clarté, au paragraphe 1er en projet, il sera fait référence au chapitre II de la partie III du règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 ‘relatif à la gestion de l’asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013’,

intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013'. De bepalingen van die verordening stellen de criteria vast voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het onderzoek van het verzoek.

Zo ook dient in paragraaf 5 specifieker naar de artikelen 39 en 41 van dezelfde verordening verwezen te worden.⁹

Artikel 40

Er moet specifieker naar artikel 41 van verordening (EU) 2024/1351 verwezen worden.

Artikel 41

In de ontworpen paragraaf 1 moet specifieker naar artikel 42 van verordening (EU) 2024/1351 verwezen worden en in de ontworpen paragraaf 3 specifieker naar artikel 46 van die verordening.

Artikel 47

1. De gemachtigde heeft beaamd dat in de ontworpen paragraaf 2 de woorden "onder voorbehoud van artikel" aangevuld moeten worden met het nummer "39/70".

2. In de Franse tekst van paragraaf 2 dient men, overeenkomstig het bepaalde in de Nederlandse tekst, "n'est pas autorisé à entrer dans le Royaume et est refoulé" te schrijven in plaats van "n'est pas autorisé à entrer et est refoulé dans le Royaume".

In de Nederlandse tekst van diezelfde paragraaf schrijven men "en teruggedreven wordt nadat" in plaats van "en teruggedreven nadat".

Artikel 48

De bepaling moet aldus herzien worden dat daarin vermeld wordt dat artikel 52/4, tweede lid, vervangen, en niet gewijzigd, is bij de wet van 10 augustus 2015.

Artikel 58

In paragraaf 3 heeft het eerste zinsdeel van de bepaling beginnend met het woord "Aangezien" en eindigend met de woorden "van het persoonlijk onderhoud is voorzien" geen normatieve draagwijdte. Dat zinsdeel moet weggelaten worden uit het dispositief en wat er in staat moet eventueel in de bespreking van het artikel opgenomen worden.

⁹ Zie in dat verband advies 75.158/3-VR van 25 maart 2024 over een voorontwerp van gezamenlijk decreet en ordonnantie "houdende het Wetboek voor governance en gegevensbeheer", punt 63.

dont les dispositions fixent les critères de détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande.

De même, au paragraphe 5, c'est plus précisément aux articles 39 et 41 du même règlement qu'il convient de renvoyer⁹.

Article 40

Il sera fait référence plus précisément à l'article 41 du règlement (UE) 2024/1351.

Article 41

Au paragraphe 1er en projet, il sera fait référence plus précisément à l'article 42 du règlement (UE) 2024/1351 et, au paragraphe 3 en projet, à l'article 46 de ce règlement.

Article 47

1. Au paragraphe 2 en projet, les mots "sous réserve de l'article" seront, de l'accord du délégué, complétés par l'indication du numéro "39/70".

2. Au paragraphe 2, il y a lieu d'écrire dans la version française, conformément à ce que prévoit la version néerlandaise, "n'est pas autorisé à entrer dans le Royaume et est refoulé" au lieu des mots "n'est pas autorisé à entrer et est refoulé dans le Royaume".

Dans la version néerlandaise du même paragraphe, il convient d'écrire "en teruggedreven wordt nadat" plutôt que "en teruggedreven nadat".

Article 48

La disposition sera revue afin de préciser que l'article 52/4, alinéa 2, a été remplacé, et non modifié, par la loi du 10 août 2015.

Article 58

Au paragraphe 3, le premier membre de phrase de la disposition commençant par les mots "Vu que" et se terminant par les mots "de l'entretien personnel" n'a pas de portée normative. Ce membre de phrase sera omis du dispositif et les éléments qu'il contient seront éventuellement reproduits dans le commentaire de l'article.

⁹ Voir à ce propos l'avis 75.158/3-VR donné le 25 mars 2024 sur un avant-projet de décret et ordonnance conjoints "portant le Code de la gouvernance et de la donnée", point 63.

Artikel 60

De ontworpen paragraaf 1, tweede lid, luidt als volgt:

“13° De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zorgt ervoor dat de behandelingsprocedure binnen een termijn van zes maanden na de indiening van het verzoek om internationale bescherming wordt afgerond. Wanneer een verzoek onder de procedure van Verordening (EU) nr. 604/2013 valt, vangt de termijn van zes maanden aan op het tijdstip waarop overeenkomstig die Verordening wordt vastgesteld dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, de verzoeker zich in België bevindt en de Dienst Vreemdelingenzaken de verzoeker heeft overgenomen.”

Het is de afdeling Wetgeving niet duidelijk wat, in de context van de ontworpen bepaling, verstaan moet worden onder het begrip “overname door de Dienst Vreemdelingenzaken”, terwijl bepaald is dat België verantwoordelijk is voor het verzoek. Het verdient aanbeveling om dat te verduidelijken in de bespreking van het artikel.

Artikel 70

1. In het ontworpen artikel 57/7/1, § 1, eerste lid, staat te lezen dat

“het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nauwkeurige en actuele informatie [kan] verzamelen uit verschillende bronnen, zoals het Asielagentschap van de Europese Unie en de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen, alsmede relevante internationale mensenrechtenorganisaties”.

Op de vraag waarom het woord “verzamelen” gebruikt wordt, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“L'utilisation du terme 'obtenir/verzamelen' est une transposition littérale de l'article 10, § 3, b) de la directive 2023/32/UE (À cet effet, les États membres veillent à ce que (...) des informations précises et actualisées soient obtenues auprès de différentes sources...); 'Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat (...) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen...'; 'To that end, Member States shall ensure that (...) precise and up-to-date information is obtained from various sources...').

Il est entendu que s'il apparaît nécessaire pour qu'une décision soit prise à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général peut solliciter des informations auprès de différentes sources. C'est la portée de l'article 57/7/1, § 1er (article 70 en projet, transposant l'article 10, § 3, b) de la directive 2023/32/UE). À noter qu'un examen approprié peut être mené sans qu'il soit en tous les cas nécessaire d'obtenir des informations précises et actualisées sur la situation générale existant dans les pays d'origine des demandeurs et, le cas échéant, dans les pays par lesquels les demandeurs ont transité.

Parmi les 'différentes sources', sont cités à titre d'exemples l'Agence de l'Union européenne pour l'asile et le

Article 60

Le paragraphe 1er, alinéa 2, en projet prévoit:

“13° Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides veille à ce que la procédure d'examen soit menée à terme dans les six mois à compter de l'introduction de la demande. Lorsqu'une demande est soumise à la procédure définie par le règlement (UE) n° 604/2013, le délai de six mois commence à courir à partir du moment où il a été déterminé que la Belgique est responsable de l'examen de la demande conformément à ce règlement et où le demandeur se trouve en Belgique et a été pris en charge par l'Office des étrangers”.

La section de législation n'aperçoit pas ce que recouvre, dans le contexte de la disposition en projet, la notion de prise en charge par l'Office des étrangers du demandeur, alors qu'il a été déterminé que la Belgique était responsable de la demande. Le commentaire de l'article gagnerait à expliciter ce point.

Article 70

1. L'article 57/7/1, § 1er, alinéa 1er, en projet énonce:

“le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides peut obtenir des informations précises et actualisées auprès de différentes sources, telles que l'Agence de l'Union européenne pour l'asile et le Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés ainsi que les organisations internationales compétentes en matière de droits de l'homme”.

Interrogé sur l'emploi du mot “obtenir”, le délégué a indiqué:

“L'utilisation du terme 'obtenir / verzamelen' est une transposition littérale de l'article 10, § 3, b) de la directive 2023/32/UE (À cet effet, les États membres veillent à ce que [...] des informations précises et actualisées soient obtenues auprès de différentes sources...); 'Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat [...] er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen...'; 'To that end, Member States shall ensure that [...] precise and up-to-date information is obtained from various sources...').

Il est entendu que s'il apparaît nécessaire pour qu'une décision soit prise à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général peut solliciter des informations auprès de différentes sources. C'est la portée de l'article 57/7/1, § 1er (article 70 en projet, transposant l'article 10, § 3, b) de la directive 2023/32/UE). À noter qu'un examen approprié peut être mené sans qu'il soit en tous les cas nécessaire d'obtenir des informations précises et actualisées sur la situation générale existant dans les pays d'origine des demandeurs et, le cas échéant, dans les pays par lesquels les demandeurs ont transité.

Parmi les 'différentes sources', sont cités à titre d'exemples l'Agence de l'Union européenne pour l'asile et

Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés ainsi que les organisations internationales compétentes en matière de droits de l'homme.

Ces sources citées à titre d'exemples ne sont pas nécessairement dépositaires des informations sollicitées et ne sont pas nécessairement tenues de les communiquer. Si l'une ou l'autre des sources citées à titre d'exemple ne communique pas – pour une raison ou une autre – les informations sollicitées, le Commissariat général peut obtenir (ou du moins rechercher) dans la mesure du possible les informations nécessaires auprès d'autres sources.”

Zoals de gemachtigde aangeeft, komt het niet toe aan de Belgische wetgever om verplichtingen op te leggen ten laste van Europese instellingen of internationale organisaties. Om dubbelzinnigheid daaromtrent te voorkomen moeten de woorden “verzamelen uit” vervangen worden door de woorden “inwinnen bij”.

2. De ontworpen paragraaf 3, tweede lid, voorziet in de uitzondering waarbij de toegang tot de informatie of de bronnen in het dossier van de verzoeker geweigerd kan worden indien deze toegang “de internationale betrekkingen van de lidstaten” zou schaden. De gemachtigde heeft in dat verband het volgende gesteld:

“L'article 23, § 1er, alinéa 2 de la directive [2013]/32/UE ne laisse pas entendre que ‘les relations internationales des États membres’ ne viseraient que les relations internationales de l'État membre dans lequel est examinée la demande de protection internationale. Il en est de même pour l'article 18, § 2, alinéa 1er du règlement (UE) 2024/1348.

La circonstance en question (‘la divulgation d'informations ou de leurs sources serait préjudiciable aux relations internationales des États membres’) permet une exception à l'accès aux informations et aux sources versées au dossier du demandeur. Cette notion n'a pas encore été circonscrite par la jurisprudence. Dès lors que la disposition transposée (pas plus que la disposition équivalente du règlement (UE) 2024/1348) ne limite pas elle-même la portée de cette notion, il est préférable de la transposer littéralement dans la loi belge.”

Van die uitleg wordt akte genomen.

3. De ontworpen paragraaf 3, tweede lid, bepaalt voorts dat, indien de toegang tot de informatie of de bronnen in het dossier van de verzoeker geweigerd wordt,

“a) (...) er aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegang verleend [wordt] tot die informatie of bronnen; en

b) (...) procedures [garanderen] dat de rechten van verdediging van de verzoeker worden gerespecteerd.”

Teneinde de draagwijdte van die twee voorwaarden beter af te bakenen, geeft de bespreking van de bepaling de volgende verduidelijking:

le Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés ainsi que les organisations internationales compétentes en matière de droits de l'homme.

Ces sources citées à titre d'exemples ne sont pas nécessairement dépositaires des informations sollicitées et ne sont pas nécessairement tenues de les communiquer. Si l'une ou l'autre des sources citées à titre d'exemple ne communique pas – pour une raison ou une autre – les informations sollicitées, le Commissariat général peut obtenir (ou du moins rechercher) dans la mesure du possible les informations nécessaires auprès d'autres sources”.

Comme le suggère le délégué, il n'appartient pas au législateur belge de prévoir des obligations à charge d'institutions européennes ou d'organisations internationales. Afin d'éviter toute ambiguïté à ce sujet, le mot “obtenir” sera remplacé par le mot “solliciter”.

2. Au paragraphe 3, alinéa 2, en projet figure l'exception selon laquelle l'accès aux informations ou aux sources versées au dossier du demandeur peut être refusé lorsque cela serait préjudiciable “aux relations internationales des États membres”. À ce sujet, le délégué a indiqué:

“L'article 23, § 1er, alinéa 2 de la directive [2013]/32/UE ne laisse pas entendre que ‘les relations internationales des États membres’ ne viseraient que les relations internationales de l'État membre dans lequel est examinée la demande de protection internationale. Il en est de même pour l'article 18, § 2, alinéa 1er du règlement (UE) 2024/1348.

La circonstance en question (‘la divulgation d'informations ou de leurs sources serait préjudiciable aux relations internationales des États membres’) permet une exception à l'accès aux informations et aux sources versées au dossier du demandeur. Cette notion n'a pas encore été circonscrite par la jurisprudence. Dès lors que la disposition transposée (pas plus que la disposition équivalente du règlement (UE) 2024/1348) ne limite pas elle-même la portée de cette notion, il est préférable de la transposer littéralement dans la loi belge”.

Il est pris acte de ces explications.

3. Le paragraphe 3, alinéa 2, en projet prévoit en outre que, si l'accès aux informations ou aux sources versées au dossier du demandeur est refusé,

“a) il est donné accès à ces informations ou sources au Conseil du Contentieux des étrangers; et

b) des procédures garantissent que les droits de la défense du demandeur sont respectés”.

Afin de cerner la portée de ces deux conditions, le commentaire de la disposition précise:

“Wanneer het Commissariaat-generaal de verzoeker en/of zijn advocaat de toegang weigert tot de informatie en bronnen in het dossier op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegang tot deze informatie of bronnen in het dossier op basis waarvan een beslissing is genomen en garanderen de procedures dat de rechten van de verdediging van de verzoeker worden geëerbiedigd.

Wanneer beroep wordt aangetekend tegen een beslissing van het Commissariaat-generaal, zendt of bezorgt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een kopie van het verzoekschrift aan het Commissariaat-generaal, dat het administratief dossier doorzendt of neerlegt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (artikelen 2.36 en 2.56 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

De informatie en de bronnen die het Commissariaat-generaal aan het dossier van de verzoeker heeft toegevoegd, zijn betrokken bij deze doorzending of neerlegging zodra deze informatie en bronnen deel uitmaken van het administratief dossier dat wordt doorgezonden of neergelegd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Artikel 2.11 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen regelt de specifieke procedure die moet worden toegepast voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wanneer een van de partijen een stuk neerlegt voor de Raad en verzoekt dat de andere partijen geen toegang krijgen tot dit document.”

Uit die bespreking blijkt dat de procedures vermeld in de ontworpen paragraaf 3, tweede lid, b), die zijn welke geregeld worden in het voorontwerp van wet ‘betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen’ waarover de afdeling Wetgeving vandaag advies 78.749/4 gegeven heeft. Bijgevolg heeft punt b) geen normatieve draagwijdte en moet het weggelaten worden.

Artikel 72

Artikel 57/8/1, zoals dat gewijzigd wordt bij deze bepaling, luidt als volgt:

“De vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, als vluchteling wordt erkend dient het geldig nationaal paspoort waarover hij beschikt, in bewaring te geven bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het niet in bewaring geven of terugvragen zonder geldige reden van het paspoort door de in het eerste lid vermelde persoon, kan een nieuw element vormen waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of die persoon in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6/7 of van artikel 66 van Verordening (EU) 2024/1348.

Het paspoort kan worden teruggevraagd wanneer het paspoort niet langer geldig is of wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven.”

“Lorsque le Commissariat général refuse au demandeur et/ou à son avocat l'accès à des informations et sources versées au dossier sur la base duquel une décision a été ou sera prise, le Conseil du Contentieux des étrangers a accès à ces informations ou sources versées au dossier sur base duquel une décision a été prise et des procédures garantissent le respect des droits de la défense du demandeur.

Saisi d'un recours contre une décision du Commissariat général, le Conseil du Contentieux des étrangers transmet ou envoie une copie du recours au Commissariat général, lequel transmet ou dépose le dossier administratif au Conseil du Contentieux des étrangers (articles 2.36 et 2.56 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers).

Les informations et les sources que le Commissariat général a versées au dossier du demandeur sont concernées par cette transmission ou ce dépôt dès lors que ces informations et ces sources font partie du dossier administratif à transmettre ou à déposer au Conseil du Contentieux des étrangers.

L'article 2.11 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers règle la procédure spécifique à appliquer devant le Conseil du Contentieux des étrangers lorsqu'une des parties dépose une pièce devant le Conseil et demande que les autres parties n'y aient pas accès”.

Il ressort de ce commentaire que les procédures mentionnées au paragraphe 3, alinéa 2, b), en projet sont celles qu'organise l'avant-projet de loi 'relative au Conseil du contentieux des étrangers' sur lequel la section de législation a donné ce jour l'avis 78.749/4. Dès lors, le point b) est dépourvu de portée normative et sera omis.

Article 72

L'article 57/8/1, tel que la disposition tend à le modifier, énonce:

“L'étranger reconnu réfugié conformément à l'article 49, § 1er, doit mettre en dépôt auprès du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides le passeport national valable dont il dispose.

Le non-dépôt ou la demande de restitution du passeport, sans raison valable, par la personne visée à l'alinéa 1er peut constituer un nouvel élément indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si cette personne remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier du statut de réfugié sur la base de l'article 57/6/7 ou de l'article 66 du règlement (UE) 2024/1348.

Le passeport peut être demandé en restitution lorsque le passeport n'est plus valable ou lorsque l'intéressé a acquis la nationalité d'un État membre”.

Op de vraag of rekening gehouden is met de opmerkingen die de afdeling Wetgeving in advies 61.399/4 gemaakt heeft en met de lering van arrest nr. 23/2021 van het Grondwettelijk Hof, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Artikel 72 wijzigt het principe van inbewaargeving van het origineel paspoort door de erkende vluchteling niet. Deze verplichting werd ingevoerd door de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. De memorie van toelichting bij art. 57/8/1 (DOC. 54, 2548/001, p. 146) stelde hierover:

‘Een erkend vluchteling kan immers in principe zijn geldig nationaal paspoort niet bijhouden, aangezien hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, niet meer wil invoeren uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging. Dit is eigen aan de definitie van vluchteling en wordt als dusdanig ook erkend door het UNHCR (zie UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, Geneva, december 2011, § 49: ‘once recognized, a refugee should not normally retain his national passport.’). Bovendien verplichten artikel 28 van de Conventie van Genève en artikel 25 van de richtlijn 2011/95/EU de lidstaten om reisdocumenten te verstrekken aan erkende vluchtelingen. Een erkend vluchteling kan dus voor reizen buiten het grondgebied van de staat die hem als vluchteling heeft erkend, steeds een reisdocument voor vluchtelingen bekomen. Het model reisdocument in de bijlage bij de Conventie van Genève vermeldt zelf dat dit document de plaats kan vervullen van het nationaal paspoort.

In België kan het reisdocument voor vluchtelingen worden aangevraagd bij en uitgereikt door de provinciale paspoortdienst, waarvan de gemeente deel uitmaakt waar de betrokken vluchteling ingeschreven is in het bevolkingsregister (artikel 6 van het Ministerieel Besluit van 19 april 2014 aangaande de afgifte van paspoorten). Er is in beginsel dan ook geen reden voor een erkend vluchteling om zijn geldig nationaal paspoort bij te houden en/of hiervan gebruik van te maken.

Aangezien een nationaal paspoort eigendom is van de staat die het heeft uitgereikt en slechts ter beschikking wordt gesteld van de houder, gaat het om een tijdelijke inbewaargeving bij de Commissaris-generaal.

Een erkend vluchteling kan zijn paspoort terugvragen, mits gegronde reden. Een geldige reden zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de vluchteling het paspoort nodig heeft om te trouwen of om te reizen naar bepaalde landen die het reisdocument voor vluchtelingen niet erkennen. De niet teruggave van het nationaal paspoort aan de vreemdeling die de status van vluchteling heeft verkregen kan er in elk geval niet toe leiden dat er afbreuk wordt gedaan aan de status die hem is verleend.’

Wat betreft de kritiek van de Raad van State in zijn advies nr. 61.399 werd als volgt geantwoord in de memorie van toelichting:

‘Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt verduidelijkt dat inbewaargeving van het geldig nationaal paspoort niet geldt voor personen met de subsidiaire

Interrogé quant à la prise en compte des observations formulées par la section de législation dans son avis 61.399/4 et des enseignements de l’arrêt de la Cour constitutionnelle n° 23/2021, le délégué a répondu ce qui suit:

“Artikel 72 wijzigt het principe van inbewaargeving van het origineel paspoort door de erkende vluchteling niet. Deze verplichting werd ingevoerd door de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. De memorie van toelichting bij art. 57/8/1 (DOC. 54, 2548/001, p. 146) stelde hierover:

‘Een erkend vluchteling kan immers in principe zijn geldig nationaal paspoort niet bijhouden, aangezien hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, niet meer wil invoeren uit hoofde van een gegronde vrees voor vervolging. Dit is eigen aan de definitie van vluchteling en wordt als dusdanig ook erkend door het UNHCR (zie UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, Geneva, december 2011, § 49: ‘once recognized, a refugee should not normally retain his national passport.’). Bovendien verplichten artikel 28 van de Conventie van Genève en artikel 25 van de richtlijn 2011/95/EU de lidstaten om reisdocumenten te verstrekken aan erkende vluchtelingen. Een erkend vluchteling kan dus voor reizen buiten het grondgebied van de staat die hem als vluchteling heeft erkend, steeds een reisdocument voor vluchtelingen bekomen. Het model reisdocument in de bijlage bij de Conventie van Genève vermeldt zelf dat dit document de plaats kan vervullen van het nationaal paspoort.

In België kan het reisdocument voor vluchtelingen worden aangevraagd bij en uitgereikt door de provinciale paspoortdienst, waarvan de gemeente deel uitmaakt waar de betrokken vluchteling ingeschreven is in het bevolkingsregister (artikel 6 van het Ministerieel Besluit van 19 april 2014 aangaande de afgifte van paspoorten). Er is in beginsel dan ook geen reden voor een erkend vluchteling om zijn geldig nationaal paspoort bij te houden en/of hiervan gebruik van te maken.

Aangezien een nationaal paspoort eigendom is van de staat die het heeft uitgereikt en slechts ter beschikking wordt gesteld van de houder, gaat het om een tijdelijke inbewaargeving bij de Commissaris-generaal.

Een erkend vluchteling kan zijn paspoort terugvragen, mits gegronde reden. Een geldige reden zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de vluchteling het paspoort nodig heeft om te trouwen of om te reizen naar bepaalde landen die het reisdocument voor vluchtelingen niet erkennen. De niet teruggave van het nationaal paspoort aan de vreemdeling die de status van vluchteling heeft verkregen kan er in elk geval niet toe leiden dat er afbreuk wordt gedaan aan de status die hem is verleend.’

Wat betreft de kritiek van de Raad van State in zijn advies nr. 61.399 werd als volgt geantwoord in de memorie van toelichting:

‘Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt verduidelijkt dat inbewaargeving van het geldig nationaal paspoort niet geldt voor personen met de subsidiaire

beschermingsstatus aangezien zij zich in een andere, niet vergelijkbare situatie bevinden. In tegenstelling tot personen met de vluchtelingenstatus, hebben personen met de subsidiaire beschermingsstatus immers in de meeste situaties geen problemen met de autoriteiten van hun land van herkomst, aangezien het reëel risico op ernstige schade niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door deze autoriteiten. Zij kunnen dus in principe steeds terecht bij hun nationale overheden om een nationaal paspoort te verkrijgen. Een uitzondering hierop is de situatie van personen met de subsidiaire beschermingsstatus die in de onmogelijkheid zijn om een nationaal paspoort te verkrijgen, wegens bv. de gebrekkige staatsstructuur (bv. Somalië). Zij kunnen *in casu* wel een beroep doen op de Belgische overheid om een reisdocument te bekomen.

Er kan in dit verband gewezen worden op de duidelijke, verschillende situaties voorzien in artikel 25 van richtlijn 2011/95/EU, waar de lidstaten aan personen met de vluchtelingenstatus (25.1) verplicht een reisdocument moeten verstrekken, terwijl dit voor personen met de subsidiaire beschermingsstatus (25.2) slechts vereist is indien zij geen nationaal paspoort van hun autoriteiten kunnen verkrijgen. Gelet op dit onderscheid, is een verschil in behandeling gerechtvaardigd en is het niet aangewezen om het paspoort van personen met de subsidiaire beschermingsstatus in bewaring te nemen. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat het eventueel gebruik van het paspoort door een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus om terug te keren naar zijn land van herkomst een indicatie vormt dat er in zijn hoofde niet langer een reëel risico bestaat en dat bijgevolg aanleiding kan geven tot een heroverweging van het statuut. Zie in dit verband ook de meldingsplicht bij terugkeer voor erkende vluchtelingen en personen met de subsidiaire beschermingsstatus bepaald in artikel 7.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 57/8/1 niet werd aangevochten voor het Grondwettelijk Hof en de bewaring conform de instructies van het Hof aangaande artikel 48/6, § 2 beperkt is tot de periode noodzakelijk voor het bereiken van het doeleinde. Zo mag een erkend vluchteling geen gebruik maken van zijn nationaal paspoort en kan hij in de plaats daarvan een vluchtelingenpaspoort aanvragen.

Het nieuwe derde lid van artikel 57/8/1 ten slotte voert in overeenstemming met Verordening 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming) en de naleving van de beginselen van doelbinding en opslagbeperking het principe in dat de betrokkene het paspoort kan terugvragen:

– wanneer het paspoort niet langer geldig is: de betrokkene kan het paspoort dan niet meer gebruiken en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld;

– wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven: de betrokkene is dan geen vluchteling meer en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld.”

Het verdient aanbeveling om die extra uitleg op te nemen in de bespreking van het artikel.

beschermingsstatus aangezien zij zich in een andere, niet vergelijkbare situatie bevinden. In tegenstelling tot personen met de vluchtelingenstatus, hebben personen met de subsidiaire beschermingsstatus immers in de meeste situaties geen problemen met de autoriteiten van hun land van herkomst, aangezien het reëel risico op ernstige schade niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door deze autoriteiten. Zij kunnen dus in principe steeds terecht bij hun nationale overheden om een nationaal paspoort te verkrijgen. Een uitzondering hierop is de situatie van personen met de subsidiaire beschermingsstatus die in de onmogelijkheid zijn om een nationaal paspoort te verkrijgen, wegens bv. de gebrekkige staatsstructuur (bv. Somalië). Zij kunnen *in casu* wel een beroep doen op de Belgische overheid om een reisdocument te bekomen.

Er kan in dit verband gewezen worden op de duidelijke, verschillende situaties voorzien in artikel 25 van richtlijn 2011/95/EU, waar de lidstaten aan personen met de vluchtelingenstatus (25.1) verplicht een reisdocument moeten verstrekken, terwijl dit voor personen met de subsidiaire beschermingsstatus (25.2) slechts vereist is indien zij geen nationaal paspoort van hun autoriteiten kunnen verkrijgen. Gelet op dit onderscheid, is een verschil in behandeling gerechtvaardigd en is het niet aangewezen om het paspoort van personen met de subsidiaire beschermingsstatus in bewaring te nemen. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat het eventueel gebruik van het paspoort door een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus om terug te keren naar zijn land van herkomst een indicatie vormt dat er in zijn hoofde niet langer een reëel risico bestaat en dat bijgevolg aanleiding kan geven tot een heroverweging van het statuut. Zie in dit verband ook de meldingsplicht bij terugkeer voor erkende vluchtelingen en personen met de subsidiaire beschermingsstatus bepaald in artikel 7.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 57/8/1 niet werd aangevochten voor het Grondwettelijk Hof en de bewaring conform de instructies van het Hof aangaande artikel 48/6, § 2 beperkt is tot de periode noodzakelijk voor het bereiken van het doeleinde. Zo mag een erkend vluchteling geen gebruik maken van zijn nationaal paspoort en kan hij in de plaats daarvan een vluchtelingenpaspoort aanvragen.

Het nieuwe derde lid van artikel 57/8/1 ten slotte voert in overeenstemming met Verordening 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming) en de naleving van de beginselen van doelbinding en opslagbeperking het principe in dat de betrokkene het paspoort kan terugvragen:

– wanneer het paspoort niet langer geldig is: de betrokkene kan het paspoort dan niet meer gebruiken en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld;

– wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven: de betrokkene is dan geen vluchteling meer en het doel voor de bewaring is niet langer vervuld”.

Ces explications complémentaires gagneraient à figurer dans le commentaire de l'article.

Artikel 75

De ontworpen bepaling regelt het temporele toepassingsgebied van de afdeling die bij artikel 74 van het voorontwerp ingevoegd wordt, en dit overeenkomstig artikel 79 van verordening (EU) 2024/1348.

Die laatste bepaling luidt als volgt:

“Inwerkingtreding en toepassing

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

2. Deze verordening is van toepassing met ingang van 12 juni 2026.

3. Deze verordening is van toepassing op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026. Vóór die datum ingediende verzoeken om internationale bescherming vallen onder Richtlijn 2013/32/EU. Deze verordening is van toepassing op de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026. Indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming vóór 12 juni 2026 is begonnen, valt de procedure inzake intrekking van de internationale bescherming onder Richtlijn 2013/32/EU.

4. Voor de lidstaten die niet gebonden zijn door Richtlijn 2013/32/EU, gelden verwijzingen in lid 3 van dit artikel als verwijzingen naar Richtlijn 2005/85/EG.”

Het is de afdeling Wetgeving niet duidelijk wat de meerwaarde is van de bepalingen die opgesomd worden in de ontworpen paragraaf 2, die, gelet op hun draagwijdte, hoe dan ook van toepassing zullen zijn op de betrokken procedures inzake de verzoeken om internationale bescherming.

Bovendien zou de beoogde werkwijze op het vlak van de rechtszekerheid een probleem kunnen doen rijzen indien zou blijken dat de lijst van de artikelen onvolledig is.

De voorliggende bepaling moet in het licht van deze opmerking herzien worden. In voorkomend geval moet de bespreking van het artikel dienovereenkomstig aangevuld worden.

Artikel 78

In de Franse tekst van het ontworpen artikel 57/11/4 moeten de woorden “son représentant” vervangen worden door de woorden “son délégué”.

Article 75

La disposition en projet règle le champ d'application temporel de la section insérée par l'article 74 de l'avant-projet, conformément à l'article 79 du règlement (UE) 2024/1348.

Cette dernière disposition se lit comme suit:

“Entrée en vigueur et application

1. Le présent règlement entre en vigueur le vingtième jour suivant celui de sa publication au Journal officiel de l'Union européenne.

2. Le présent règlement s'applique à partir du 12 juin 2026.

3. Le présent règlement s'applique à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026. Les demandes de protection internationale introduites avant cette date sont régies par la directive 2013/32/UE. Le présent règlement s'applique à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026. Lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale a été engagé avant le 12 juin 2026, la procédure de retrait de la protection internationale est régie par la directive 2013/32/UE.

4. À l'égard des États membres qui ne sont pas liés par la directive 2013/32/UE, les références faites au paragraphe 3 du présent article s'entendent comme faites à la directive 2005/85/CE”.

La section de législation n'aperçoit pas la plus-value de la liste de dispositions prévue au paragraphe 2 en projet qui, compte tenu de leur portée, s'appliqueront nécessairement aux procédures de demandes de protection internationale concernées.

Par ailleurs, la méthode envisagée pourrait susciter un problème de sécurité juridique si la liste des articles devait se révéler incomplète.

La disposition examinée sera revue à la lumière de cette observation. Le cas échéant, le commentaire de l'article sera complété en conséquence.

Article 78

Dans la version française de l'article 57/11/4 en projet, les mots “son représentant” seront remplacés par les mots “son délégué”.

Artikel 79

In de Franse tekst van het ontworpen artikel 57/11/5, § 1, moeten de *litterae* herzien worden.

Artikel 85

Op een verzoek om meer uitleg over de termijn van negenendertig dagen waarin de ontworpen bepaling voorziet, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Vooreerst moet benadrukt worden dat de verdeling van termijnen in eerste instantie een interne verdeling is tussen de diensten. Teneinde dit vast te leggen werd ervoor gekozen de termijnen van de administratieve procedure vast te leggen in de vreemdelingenwet.

De beroepstermijn in het kader van de procedure bij de RvV wordt inderdaad bepaald in de wet op de RvV, artikel 2.15. De 14 dagen waarvan sprake hieronder is daarin geen termijn, dit is louter een forfaitaire termijn waar de diensten rekening mee houden bij de inschatting van welke termijn zij zelf hebben voor de behandeling van het dossier. Voor de beroepstermijnen, zowel de termijn zelf als het moment waarop die termijnen beginnen lopen, is enkel de tekst van de wet op de RvV van toepassing.

De termijn voorzien in dit artikel is dus een explicitering van de onderlinge afspraken tussen DVZ, het CGVS en de RvV. Deze heeft geen rechtstreekse gevolgen voor de verzoeker zelf (het is een termijn van orde). Voor de verzoeker, die zich aan de grens bevindt, geldt enkel de maximale termijn van 12 weken, zoals bepaald in de APR. Indien de diensten de termijn bepaald in artikel 57/11/11 VW niet respecteren, heeft dit geen rechtstreeks gevolg voor de verzoeker. Indien de diensten de termijn van 12 weken bepaald in artikel 51, lid 2 APR overschrijden, heeft dit wel een rechtstreeks gevolg voor de vreemdeling: de grensprocedure kan niet worden verdergezet, hij wordt toegelaten tot het grondgebied en hij kan niet langer worden vastgehouden op grond van artikel 74/5 VW (eventueel wel op grond van 74/6). De termijn van 57/11/11 VW is dus een interne termijn, van belang voor de diensten, terwijl voor de verzoeker enkel de termijn van 12 weken belang is.”

Het verdient aanbeveling om die uitleg op te nemen in de bespreking van het artikel.

Artikel 91

In het ontworpen artikel 74/5, § 3/1, dient vermeld te worden dat artikel 51, lid 2, van verordening (EU) 2024/1359 bedoeld wordt.

Artikel 92

Op de vraag welke nadere regels de Koning overeenkomstig paragraaf 3 mag vaststellen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

Article 79

Dans la version française de l'article 57/11/5, § 1er, en projet, les *litterae* seront revus.

Article 85

Interrogé à propos du délai de trente-neuf jours prévu par la disposition en projet, le délégué a répondu:

“Vooreerst moet benadrukt worden dat de verdeling van termijnen in eerste instantie een interne verdeling is tussen de diensten. Teneinde dit vast te leggen werd ervoor gekozen de termijnen van de administratieve procedure vast te leggen in de vreemdelingenwet.

De beroepstermijn in het kader van de procedure bij de RvV wordt inderdaad bepaald in de wet op de RvV, artikel 2.15. De 14 dagen waarvan sprake hieronder is daarin geen termijn, dit is louter een forfaitaire termijn waar de diensten rekening mee houden bij de inschatting van welke termijn zij zelf hebben voor de behandeling van het dossier. Voor de beroepstermijnen, zowel de termijn zelf als het moment waarop die termijnen beginnen lopen, is enkel de tekst van de wet op de RvV van toepassing.

De termijn voorzien in dit artikel is dus een explicitering van de onderlinge afspraken tussen DVZ, het CGVS en de RvV. Deze heeft geen rechtstreekse gevolgen voor de verzoeker zelf (het is een termijn van orde). Voor de verzoeker, die zich aan de grens bevindt, geldt enkel de maximale termijn van 12 weken, zoals bepaald in de APR. Indien de diensten de termijn bepaald in artikel 57/11/11 VW niet respecteren, heeft dit geen rechtstreeks gevolg voor de verzoeker. Indien de diensten de termijn van 12 weken bepaald in artikel 51, lid 2 APR overschrijden, heeft dit wel een rechtstreeks gevolg voor de vreemdeling: de grensprocedure kan niet worden verdergezet, hij wordt toegelaten tot het grondgebied en hij kan niet langer worden vastgehouden op grond van artikel 74/5 VW (eventueel wel op grond van 74/6). De termijn van 57/11/11 VW is dus een interne termijn, van belang voor de diensten, terwijl voor de verzoeker enkel de termijn van 12 weken belang is”.

Ces explications gagneraient à figurer dans le commentaire de l'article.

Article 91

À l'article 74/5, § 3/1, en projet, il convient d'indiquer que c'est l'article 51, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1359 qui est visé.

Article 92

Interrogé sur les modalités que le Roi est habilité à fixer conformément au paragraphe 3, le délégué a répondu:

“De verplichting om te voorzien dat de vreemdeling een termijn voor vrijwillig vertrek kan vragen vloeit rechtstreeks voort uit Verordening 2024/1349. De wetgever voorziet een delegatie aan de Koning, die kan bijvoorbeeld bepalen dat de vreemdeling dit (al dan niet) kan vragen bij de directeur van het gesloten centrum.”

Het verdient aanbeveling om die uitleg op te nemen in de bespreking van de bepaling.

Artikel 93

De gemachtigde heeft beaamd dat in de Franse tekst van de bepaling onder 3° de woorden “paragraphe 3” vervangen moeten worden door de woorden “paragraaf 1”.

Artikel 97

Artikel 74/10, zoals dat gewijzigd wordt bij deze bepaling, luidt als volgt:

“Met uitzondering van de bepalingen bedoeld in het artikel 74/17, § 1, zijn de bepalingen van de huidige Titel niet van toepassing op de onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een beslissing van weigering tot toegang overeenkomstig artikel 14 van de Schengengrenscodex en die vervolgens geen machtiging tot verblijf in de genoemde lidstaat of het recht om er te verblijven heeft verkregen.”

Op de vraag wat de betekenis is van de uitdrukking “in de genoemde lidstaat”, gelet op de opheffing van de woorden die naar “de buitengrens van een lidstaat” verwijzen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Dit zijn woorden die momenteel in de vreemdelingenwet zijn opgenomen en opgeheven zullen worden door dit wetsontwerp, net omdat het niet coherent is.”

Deze bepaling moet herzien worden met het oog op de interne samenhang van artikel 74/10.

De griffier,

Anne-Catherine
VAN GEERSDAELE

De voorzitter,

Bernard BLERO

“De verplichting om te voorzien dat de vreemdeling een termijn voor vrijwillig vertrek kan vragen vloeit rechtstreeks voort uit Verordening 2024/1349. De wetgever voorziet een delegatie aan de Koning, die kan bijvoorbeeld bepalen dat de vreemdeling dit (al dan niet) kan vragen bij de directeur van het gesloten centrum”.

Ces éléments figureront dans le commentaire de la disposition.

Article 93

Au 3°, dans la version française, les mots “paragraphe 3” seront, de l’accord du délégué, remplacés par les mots “paragraphe 1er”.

Article 97

L’article 74/10, tel que la disposition tend à le modifier, énonce:

“À l’exclusion des dispositions visées à l’article 74/17, § 1er, les dispositions du présent Titre ne s’appliquent pas au ressortissant d’un pays tiers faisant l’objet d’une décision de refus d’entrée conformément à l’article 14 du Code frontières Schengen et qui n’a pas obtenu par la suite l’autorisation ou le droit de séjourner dans ledit État membre”.

Interrogé quant au sens à donner à l’expression “dans ledit État membre” compte tenu de l’abrogation des mots faisant référence aux “frontières extérieures d’un État membre”, le délégué a répondu:

“Dit zijn woorden die momenteel in de vreemdelingenwet zijn opgenomen en opgeheven zullen worden door dit wetsontwerp, net omdat het niet coherent is”.

La disposition sera revue pour assurer la cohérence interne de l’article 74/10.

Le greffier,

Anne-Catherine
VAN GEERSDAELE

Le président,

Bernard BLERO

WETSONTWERP

FILIP,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

Onze Groet.

Op de voordracht van de minister van Asiel en Migratie,

hebben Wij besloten en besluiten Wij:

De minister van Asiel en Migratie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van

— Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen;

— Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking) en in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn (EU) 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking).

Art. 3

Deze wet geeft uitvoering aan:

— de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

Roi des Belges,

À tous, présents et à venir,

Salut.

Sur la proposition de la ministre de l'Asile et de la Migration,

Nous avons arrêté et arrêtons:

La ministre de l'Asile et de la Migration est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement

— la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée;

— la directive (UE) 2024/1346 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant des normes pour l'accueil des personnes demandant une protection internationale (refonte) et transpose partiellement la directive (UE) 2013/32/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 relative à des procédures communes pour l'octroi et le retrait de la protection internationale (refonte).

Art. 3

La présente loi exécute:

— le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que

voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

— de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

— de Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrensprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;

— de Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;

— de Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817;

— de Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad.

doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;

— le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

— le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;

— le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013;

— le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817;

— le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d'"Eurodac" pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) n° 603/2013 du Parlement européen et du Conseil.

HOOFDSTUK 2

**Wijzigingen van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen**

Art. 4

In artikel 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, laatst gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt punt 16 opgeheven;

2° in paragraaf 1 worden in punt 19 de woorden “in het kader van Titel *Ibis*” vervangen door de woorden “in het kader van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”;

3° in paragraaf 1 worden de punten 36 tot en met 45 ingevoegd, luidende:

“36° Verordening (EU) 2024/1347: Verordening (EU) 2024/1347 van 14 mei 2024 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

37° Verordening (EU) 2024/1348: Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

38° Verordening (EU) 2024/1349: Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrensprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;

39° Verordening (EU) 2024/1351: Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;

CHAPITRE 2

**Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur
l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et
l'éloignement des étrangers**

Art. 4

À l'article 1er, de loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le point 16 est abrogé;

2° dans le paragraphe 1er, au point 19, les mots “dans le cadre du Titre *Ibis*” sont remplacés par les mots “dans le cadre de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers”;

3° dans le paragraphe 1er, les points 36 à 45 sont insérés, rédigés comme suit:

“36° règlement (UE) 2024/1347: le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;

37° règlement (UE) 2024/1348: le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

38° règlement (UE) 2024/1349: le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;

39° règlement (UE) 2024/1351: le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013;

40° Verordening (EU) 2024/1356: Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817;

41° Verordening (EU) 2024/1358: Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad;

42° screening: de screening van onderdanen van derde landen zoals bepaald in artikel 1 van Verordening (EU) 2024/1356;

43° screeningsautoriteit: de Belgische bevoegde autoriteit zoals bedoeld in artikel 2, 10), van Verordening (EU) 2024/1356;

44° Eurodac: het systeem zoals bedoeld in Verordening (EU) 2024/1358;

45° staatloze: een persoon die door geen enkele staat, krachtens diens recht, als onderdaan wordt beschouwd.”;

4° in paragraaf 2, punt 7, worden de woorden “de Europese reglementering met betrekking tot de bepaling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming” vervangen door de woorden “de Verordening (EU) 2024/1351”;

5° in paragraaf 2, punt 9, worden de woorden “de Europese reglementering met betrekking tot de bepaling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming” vervangen door de woorden “de Verordening (EU) 2024/1351”.

Art. 5

In dezelfde wet worden in artikel 2/2, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2023, in punt 2° de woorden “24bis,”

40° règlement (UE) 2024/1356: le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817;

41° règlement (UE) 2024/1358: le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d’“Eurodac” pour la comparaison des données biométriques aux fins de l’application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l’identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d’Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) 603/2013 du Parlement européen et du Conseil;

42° filtrage: le filtrage des ressortissants de pays tiers tel que prévu à l’article 1er du règlement (UE) 2024/1356;

43° autorité de filtrage: l’autorité belge compétente visée à l’article 2, 10), du règlement (UE) 2024/1356;

44° Eurodac: le système prévu par le règlement (UE) 2024/1358;

45° apatride: une personne qu’aucun État ne considère comme son ressortissant par application de sa législation.”;

4° dans le paragraphe 2, point 7, les mots “la réglementation européenne relative à la détermination de l’État responsable de l’examen d’une demande de protection internationale” sont remplacés par les mots “le règlement (UE) 2024/1351”;

5° dans le paragraphe 2, point 9, les mots “la réglementation européenne relative à la détermination de l’État responsable de l’examen d’une demande de protection internationale” sont remplacés par les mots “le règlement (UE) 2024/1351”.

Art. 5

Dans la même loi, à l’article 2/2, inséré par la loi du 19 mars 2023, au point 2°, les mots “24bis,” sont insérés

ingevoegd tussen de woorden “in de artikelen 24,” en de woorden “25, 26 en 27 van deze Verordening”.

Art. 6

In Titel I van dezelfde wet wordt het opschrift van hoofdstuk II, vervangen bij de wet van 8 mei 2019, als volgt vervangen:

“Hoofdstuk II: Toegang tot het grondgebied, kort verblijf, illegaal verblijf, screening en Eurodac”.

Art. 7

In Titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel *8quater* ingevoegd, luidende:

“Art. *8quater*. § 1. De screeningsautoriteit, in de zin van Verordening (EU) 2024/1356, is de Dienst Vreemdelingenzaken.

§ 2. De politiediensten bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998, maken aan de screeningsautoriteit informatie over die zij verwerken in het kader van de uitvoering van hun bestuurlijke en gerechtelijke politietaken, zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5 augustus 1992 betreffende de politiefunctie, wanneer deze informatie relevant en noodzakelijk is voor het uitvoeren van de screening.

§ 3. De screening wordt uitgevoerd in de lokalen van de screeningsautoriteit of de partnerdienst die namens de screeningsautoriteit optreedt.”

Art. 8

In Titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel *8quinquies* ingevoegd, luidende:

“Art. *8quinquies*. Elke onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen, werkt mee aan de daadwerkelijke uitvoering ervan.

Deze verplichting tot samenwerking omvat:

1° het toegankelijk en beschikbaar blijven voor de screeningsautoriteit gedurende de volledige duur van de screening;

2° het verstrekken van de door de screeningsautoriteit gevraagde informatie en documenten, met inbegrip van zijn biometrische gegevens in toepassing van artikel *8octies*.

entre les mots “aux articles 24,” et les mots “25, 26 et 27 du présent règlement”.

Art. 6

Dans le titre I de la même loi, l'intitulé du chapitre II, remplacé par la loi du 8 mai 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Chapitre II: Accès au territoire, court séjour, séjour illégal, filtrage et Eurodac”.

Art. 7

Dans le titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article *8quater*, rédigé comme suit:

“Art. *8quater*. § 1er. L'autorité de filtrage, au sens du règlement (UE) 2024/1356, est l'Office des Étrangers.

§ 2. Les services de police visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998, transmettent à l'autorité de filtrage les informations qu'ils traitent dans le cadre de l'exécution de leurs missions de police administrative et judiciaire, telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, lorsque ces informations sont pertinentes et nécessaires pour la réalisation du filtrage.

§ 3. Le filtrage est effectué dans les locaux de l'autorité de filtrage ou du service partenaire agissant pour le compte de l'autorité de filtrage.”

Art. 8

Dans le titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article *8quinquies*, rédigé comme suit:

“Art. *8quinquies*. Tout ressortissant de pays tiers soumis au filtrage coopère à son exécution effective.

Cette obligation de coopérer comprend le fait de:

1° rester accessible et disponible pour l'autorité de filtrage pendant toute la durée du filtrage;

2° fournir les informations et documents demandés par l'autorité de filtrage, en ce compris ses données biométriques en application de l'article *8octies*.

De weigering van een onderdaan van een derde land om samen te werken krachtens dit artikel vormt een schending van de verplichting tot samenwerking zoals bedoeld in artikel 1, § 2, 3°.”

Art. 9

In Titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8*sexies* ingevoegd, luidende:

“Art. 8*sexies*. De screeningsautoriteit deelt de informatie bedoeld in artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1356 mee aan de onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de in het eerste lid bedoelde informatieverstrekking.”

Art. 10

In titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8*septies* ingevoegd, luidende:

“Art. 8*septies*. § 1. De volgende autoriteiten hebben toegang tot Eurodac:

1° de Dienst Vreemdelingenzaken, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en j), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) 2018/1240;

2° de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en c), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in verordening (EG) nr. 767/2008;

3° het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en b) van deze Verordening;

4° de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in Verordening (EG) nr. 767/2008.

De in het eerste lid bedoelde autoriteiten bepalen welke van hun personeelsleden toegang hebben voor welke van de vermelde doeleinden. Deze personeelsleden hebben enkel toegang tot de persoonsgegevens die zij

Le refus de coopérer du ressortissant de pays tiers au titre du présent article constitue une violation de l'obligation de coopérer visée à l'article 1er, § 2, 3°.”

Art. 9

Dans le titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8*sexies*, rédigé comme suit:

“Art. 8*sexies*. L'autorité de filtrage communique les informations visées à l'article 11 du règlement (UE) 2024/1356 au ressortissant de pays tiers soumis au filtrage.

Le Roi détermine les modalités de la communication de l'information visée à l'alinéa 1er.”

Art. 10

Au titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8*septies* rédigé comme suit:

“Art. 8*septies*. § 1er. Les autorités suivantes ont accès à Eurodac:

1° l'Office des Étrangers, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a), b), c) et j), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans les règlements (CE) 767/2008 et (UE) 2018/1240;

2° les services de police tels que visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et c), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008;

3° le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et b) de ce règlement;

4° les représentations diplomatiques et consulaires belges, en vue d'une consultation aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008.

Les autorités visées à l'alinéa 1er déterminent quels membres de leur personnel ont accès au système et pour quelles finalités parmi celles mentionnées. Ces membres du personnel ont uniquement accès aux données à

dienen te kennen naar gelang van de dienst waartoe zij behoren en van hun takenpakket.

§ 2. De volgende autoriteiten zijn de voor rechts-handhavingsdoeleinden aangewezen autoriteiten, zoals bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1358:

1° de politiediensten, bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° de Veiligheid van de Staat, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

3° de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

4° de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.

§ 3. De geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, is de controlerende autoriteit, bedoeld in artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 4. De verantwoordelijken voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac zijn de volgende:

1° de Dienst Vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal, voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door de Dienst Vreemdelingenzaken;

2° het Commissariaat-generaal van de Federale Politie, vertegenwoordigd door de Commissaris-generaal van de Federale Politie, voor verwerkingen door de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

3° het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vertegenwoordigd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor verwerkingen door deze autoriteit;

4° de Directie-generaal Consulaire Zaken van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, vertegenwoordigd door haar Directeur-generaal, voor verwerkingen door de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen.

De contactgegevens van deze verantwoordelijken voor de verwerking worden openbaar gemaakt op de

caractère personnel qu'ils doivent connaître en fonction du service dont ils font partie et de leurs tâches.

§ 2. Les autorités suivantes sont les autorités désignées à des fins répressives, telles que visées à l'article 5 du règlement (UE) 2024/1358:

1° les services de police, visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

2° la Sûreté de l'État, visée par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

3° le Service général du renseignement et de la sécurité des forces armées, visé par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

4° l'Administration générale des douanes et accises.

§ 3. La police intégrée, structurée à deux niveaux, est l'autorité chargée de la vérification visée à l'article 6 du règlement (UE) 2024/1358.

§ 4. Le responsable du traitement des données à caractère personnel dans Eurodac sont:

1° l'Office des Étrangers, représenté par le Directeur général, pour le traitement des données à caractère personnel dans Eurodac effectué par l'Office des Étrangers.

2° le Commissariat général de la Police fédérale, représenté par le Commissaire général de la Police fédérale, pour les traitements effectués par les services de police visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

3° le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, représenté par le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, pour les traitements effectués par cette autorité;

4° la Direction générale des Affaires consulaires du Service public fédéral Affaires étrangères, représentée par son directeur général, pour les traitements effectués par les représentations diplomatiques et consulaires belges.

Les coordonnées de ces responsables du traitement sont accessibles sur le site Web de l'autorité concernée;

website van de betrokken autoriteit en omvatten een postadres en een e-mailadres.”

Art. 11

In titel I, hoofdstuk II, van dezelfde wet wordt een artikel 8octies ingevoegd, luidende:

“Art. 8octies. § 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder “afname van biometrische gegevens” verstaan het nemen van vingerafdrukgegevens en het maken van gezichtsopnamegegevens, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, punten q), r) en s), van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 2. De biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in artikel 15, lid 1, artikel 18, leden 1 en 2, artikel 20, lid 1, artikel 22, lid 1, artikel 23, lid 1 en artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1358, worden afgenomen op initiatief van de Mminister of van zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens afgenomen worden op initiatief van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde, van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, van een officier van de bestuurlijke politie, van een directeur van een strafinrichting, of van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.

Overeenkomstig artikel 18, lid 4, van de Verordening (EU) 2024/1358 kunnen de biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in dit artikel 18 ook afgenomen worden door een andere lidstaat, het Asielagentschap van de Europese Unie of een bevoegde internationale organisatie.

§ 3. Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 41, lid 1, punt b), van de Verordening (EU) 2024/1348 en van paragraaf 4, is de weigering om zijn biometrische gegevens vrijwillig te laten afnemen een schending van de medewerkingsplicht bedoeld in artikel 1, § 2, 3°.

§ 4. De biometrische gegevens die overeenkomstig dit artikel worden afgenomen, kunnen worden opgeslagen in de gegevensbank van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De biometrische gegevens worden gedurende een termijn van vijf jaar bewaard. Zij worden vernietigd indien de vreemdeling overeenkomstig artikel 49 als vluchteling erkend wordt, wanneer hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend overeenkomstig artikel 49/2, of wanneer hij de Belgische nationaliteit verwerft.

elles comprennent une adresse postale et une adresse e-mail.”

Art. 11

Au titre I, chapitre II, de la même loi, il est inséré un article 8octies, rédigé comme suit:

“Art. 8octies. § 1er. Pour l’application du présent article, il y a lieu d’entendre par “prise de données biométriques”, le relevé d’empreintes digitales et la capture de l’image faciale, tel que visé à l’article 2, paragraphe 1, points q), r) et s), du règlement (UE) 2024/1358.

§ 2. Les données biométriques des étrangers visées à l’article 15, paragraphe 1, à l’article 18, paragraphes 1 et 2, à l’article 20, paragraphe 1, à l’article 22, paragraphe 1, à l’article 23, paragraphe 1, et à l’article 24, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1358 sont recueillies à l’initiative du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l’être aussi à l’initiative du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de son délégué, d’un officier de police judiciaire, en ce compris l’officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, d’un officier de la police administrative, du directeur d’un établissement pénitentiaire ou du représentant diplomatique ou consulaire belge.

Conformément à l’article 18, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1358, les données biométriques des étrangers visés audit article 18 peuvent également être relevées par un autre État membre, par l’Agence de l’Union européenne pour l’asile ou par une organisation internationale compétente.

§ 3. Sans préjudice de l’application éventuelle de l’article 41, paragraphe 1, point b), du règlement (UE) 2024/1348 et du paragraphe 4, le refus de se soumettre volontairement au prélèvement de ses données biométriques constitue une violation de l’obligation de coopération visée à l’article 1er, § 2, 3°.

§ 4. Les données biométriques collectées conformément à cet article peuvent être enregistrées dans la base de données de l’Office des Étrangers.

Les données biométriques sont conservées pendant une période de cinq ans. Elles sont détruites si l’étranger est reconnu comme réfugié conformément à l’article 49, si le statut de protection subsidiaire lui a été accordé conformément à l’article 49/2 ou s’il acquiert la nationalité belge.

De biometrische gegevens mogen gebruikt worden voor de doeleinden bedoeld in artikel 8*septies*, § 1, eerste lid, 1°.”

Art. 12

In artikel 9*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, eerste streepje, worden de woorden “de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen” vervangen door de woorden “de verzoeker om internationale bescherming die nog geen definitieve beslissing in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming ontving”;

2° in paragraaf 2, 1° en 2°, worden de woorden “een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50*bis*, 50*ter* en 51” vervangen door de woorden “een verzoek om internationale bescherming”;

3° in paragraaf 2 worden de woorden “de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming” vervangen door de woorden “de Verordening (EU) 2024/1347”.

Art. 13

In artikel 9*ter* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, vervangen door de wet van 29 december 2010 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 juni 2022 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, lid 3, worden de woorden “de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen” vervangen door de woorden “de verzoeker om internationale bescherming die nog geen definitieve beslissing in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming ontving”.

2° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 17 van Verordening (EU) 2024/1347.”

Les données biométriques peuvent être utilisées aux fins visées à l'article 8*septies*, § 1er, alinéa 1er, 1°.”

Art. 12

À l'article 9*bis* de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, deuxième alinéa, premier tiret, les mots “d’asile dont la demande d’asile n’a pas fait l’objet d’une décision définitive” sont remplacés par les mots “de protection internationale qui n’a pas encore reçu de décision finale dans le cadre d’une demande de protection internationale”;

2° au paragraphe 2, 1° et 2°, les mots “la demande d’asile au sens des articles 50, 50*bis*, 50*ter* et 51” sont remplacés par les mots “une demande de protection internationale”;

3° au paragraphe 2, les mots “de la Convention de Genève tel que déterminé à l'article 48/3 et aux critères prévus à l'article 48/4 en matière de protection subsidiaire” sont remplacés par les mots “du règlement (UE) 2024/1347”.

Art. 13

À l'article 9*ter* de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, remplacée par la loi du 29 décembre 2010 et modifiée en dernier lieu par la loi du 23 juin 2022 les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 3, les mots “d’asile dont la demande d’asile n’a pas fait l’objet d’une décision définitive” sont remplacés par les mots “demandeur de protection internationale qui n’a pas encore reçu de décision finale dans le cadre d’une demande de protection internationale”;

2° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. L'étranger est exclu du bénéfice de la présente disposition lorsque le ministre ou son délégué considère qu'il y a de motifs sérieux de considérer qu'il a commis des actes visés à l'article 17 du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 14

In artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° de familieleden die overeenkomstig artikel 23, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1347, in aanmerking komen voor een verblijfstitel als familielid van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten;”;

b) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “De in het eerste lid, 4°, b), 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners” vervangen door de woorden “De in het eerste lid, 4°, 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners”;

c) in paragraaf 4 worden de woorden “door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, a), 5°, a) of 6°, a),” vervangen door de woorden “door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, 5°, a) of 6°, a),”.

Art. 15

In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 2, eerste lid, 3°, worden de woorden “de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, b), 5°, b), of 6°, b),” vervangen door de woorden “de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk als wettelijk geregistreerde partner overeenkomstig artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, b), of 6°, b),”;

b) in paragraaf 2, wordt het tweede lid aangevuld met de volgende zin:

“In afwijking hiervan, kan deze beslissing ten aanzien van familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, enkel worden genomen zolang zij beschikken over een verblijf van beperkte duur.”;

c) in paragraaf 3, eerste lid, 1°, worden de woorden “opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 14, lid 1, a) of 19, lid 1, a) van Verordening (EU) 2024/1347”;

Art. 14

À l'article 10 de la même loi, remplacé par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° les membres de la famille qui, conformément à l'article 23, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1347, sont éligible à un titre de séjour en tant que membre de la famille d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale;”;

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, b), 5°, b) et 6°, b),” sont remplacés par les mots “Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, 5°, b) et 6°, b),”;

c) dans le paragraphe 4, les mots “par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, a), 5°, a) ou 6°, a),” sont remplacés par les mots “par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, a) ou 6°, a),”.

Art. 15

À l'article 11 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, 3°, les mots “l'étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, b), 5°, b), ou 6°, b),” sont remplacés par les mots “l'étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré conformément à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, b), ou 6°, b),”;

b) dans le paragraphe 2, l'alinéa 2 est complété par la phrase suivante:

“Par dérogation à cette règle, cette décision ne peut être prise à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, que tant qu'ils disposent d'un séjour de durée limitée.”;

c) dans le paragraphe 3, alinéa 1er, 1°, les mots “abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3 ou 55/5” sont remplacés par les mots “retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément à l'article 14, paragraphe 1, a), ou 19, paragraphe 1, a), du règlement (UE) 2024/1347”;

d) in paragraaf 3, eerste lid, 2°, worden de woorden “artikelen 55/3/1, § 1 of 55/5/1, § 1” vervangen door de woorden “artikelen 14, lid 1, d) en e) of 19, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347”;

e) in paragraaf 3, tweede lid worden de woorden “de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2” vervangen door de woorden “de artikelen 14, lid 1, b) of c) en 19 lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”.

Art. 16

In artikel 12*bis*, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt” vervangen door de woorden “De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 5° of 6° voorziene gevallen bevindt”;

b) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:” vervangen door de woorden “In de volgende gevallen kan de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, zijn aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.”;

c) in paragraaf 1, tweede lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° of indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten en die zich in verband met de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid op het grondgebied van het Rijk bevindt doch zelf niet in aanmerking komt voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsband reeds bestond voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam.”.

d) dans le paragraphe 3, alinéa 1er, 2°, les mots “articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er” sont remplacés par les mots “articles 14, paragraphe 1, d) et e), ou 19, paragraphe 1, b), du règlement (UE) 2024/1347”;

e) dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2” sont remplacés par les mots “aux articles 14, paragraphe 1, b) ou c), et 19, paragraphe 1, b) ou c) du règlement (UE) 2024/1347”.

Art. 16

À l'article 12*bis*, de la même loi, inséré par la loi du 6 août 1993, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10” sont remplacés par les mots “L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 3°, 5° ou 6°”;

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:” sont remplacés par les mots “L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10, peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants.”;

c) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/45 et qui est présent sur le territoire du Royaume en raison de la demande d'admission au séjour pour apatridie mais qui, individuellement, ne remplit pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que le lien familial existait déjà avant l'arrivée de l'étranger accompagné dans le Royaume.”.

Art. 17

In artikel 13, § 1, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 juli 2025, wordt het zesde lid vervangen als volgt:

“In afwijking van het derde lid en onder voorbehoud van artikel 23, leden 3 tot 5 van Verordening 2024/1347, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel waarvan de geldigheidsduur verstrijkt op dezelfde datum als die van de vreemdeling die zij begeleiden. Deze verblijfstitel kan worden vernieuwd, voor zover de verblijfstitel die is afgegeven aan de vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, wordt vernieuwd en onder voorwaarde dat het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening 2024/1347. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt, over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening 2024/1347.”

Art. 18

In artikel 15*bis*, § 2, van dezelfde wet laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de woorden “de helft van” en de woorden “, of de hele periode indien die achttien maanden overschrijdt” opgeheven;

2° in het vierde lid worden de woorden “artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2” vervangen door de woorden “artikelen 14, lid 1, b) of c) of 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° tussen het vierde en het vijfde wordt een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer de vreemdeling die in België internationale bescherming geniet wordt aangetroffen in een andere lidstaat zonder het recht daar te wonen of te verblijven overeenkomstig het relevante nationale, Unie- of internationale recht, wordt de periode van legaal verblijf in België voorafgaand aan die situatie niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het in § 1, eerste lid, bedoelde verblijf van vijf jaar. De minister of zijn gemachtigde kan hiervan afwijken indien de vreemdeling bewijst dat de situatie te wijten was aan omstandigheden die aan zijn of haar controle ontsnapt.”

Art. 17

À l'article 13, paragraphe 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 juillet 2025, l'alinéa 6 est remplacée comme suit:

“Par dérogation à l'alinéa 3 et sous réserve de l'article 23, paragraphes 3 à 5, du règlement (UE) 2024/1347, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, reçoivent un titre de séjour dont la durée de validité expire à la même date que celle du titre de séjour de l'étranger qu'ils accompagnent. Ce titre de séjour peut être renouvelé pour autant que le titre de séjour délivré à l'étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale est renouvelé et sous condition que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347. L'admission au séjour devient de durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un titre de séjour de durée illimitée et pour autant que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 18

À l'article 15*bis*, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 3, les mots “la moitié de” et les mots “, ou la totalité de cette période si celle-ci excède dix-huit mois,” sont abrogés;

2° à l'alinéa 4, les mots “articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2” sont remplacés par les mots “articles 14, paragraphe 1, b) ou c), ou 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347”;

3° entre le 4 et le 5, un alinéa rédigé comme suit est inséré:

“Lorsque l'étranger bénéficiant d'une protection internationale en Belgique est retrouvé dans un autre État membre sans avoir le droit d'y habiter ou d'y séjourner conformément au droit national, au droit de l'Union ou au droit international applicable, la période de séjour légal en Belgique antérieure à cette situation n'est pas prise en considération pour le calcul de la durée de séjour de cinq ans visée au § 1er, alinéa 1er. Le ministre ou son délégué peut déroger à cette règle si l'étranger prouve que la situation était due à des circonstances indépendantes de sa volonté.”

Art. 19

In artikel 18, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 1 juni 2016, worden de woorden “55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2” vervangen door de woorden “14, lid 1, b) of c) of 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347”.

Art. 20

Artikel 48 van dezelfde wet, wordt opgeheven.

Art. 21

Artikel 48/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 22

Artikel 48/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 23

Artikel 48/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 24

Artikel 48/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatst gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 25

In artikel 48/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2013 en vervangen bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt opgeheven;

2° paragraaf 2, waarvan de bestaande tekst de eerste paragraaf zal vormen, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De verzoeker geeft aan welke gegevens nuttig zijn voor de behandeling van zijn verzoek.

Art. 19

À l'article 18, § 3, alinéa 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 1er juin 2016, les mots “55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2” sont remplacés par les mots “14, paragraphe 1, b) ou c), ou 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347”.

Art. 20

L'article 48 de la même loi, est abrogé.

Art. 21

L'article 48/2 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.

Art. 22

L'article 48/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 23

L'article 48/4 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.

Art. 24

L'article 48/5 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 25

À l'article 48/6 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2013 et remplacé par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est abrogé;

2° le paragraphe 2, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Le demandeur d'une protection internationale doit présenter le plus rapidement possible tous les éléments nécessaires qui étayent sa demande. Le demandeur indique quelles informations présentent un intérêt pour l'examen de sa demande.

De verzoeker dient de documenten die zijn identiteit of nationaliteit vaststellen neer te leggen in originele vorm. Een kopie van deze documenten wordt in het administratief dossier bewaard. Indien de minister of zijn gemachtigde of Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat een onderzoek van de echtheid van een document aangewezen is, kan het origineel document worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van een dergelijk onderzoek.

Indien de verzoeker ter staving van zijn verzoek andere originele stukken die persoonsgegevens bevatten neerlegt, wordt een kopie van deze documenten bewaard in het administratief dossier. Indien de minister of zijn gemachtigde of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat een onderzoek van een origineel document aangewezen is, kan dit worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van dit onderzoek.

De verzoeker krijgt een kopie van de stukken waarvan de originelen worden bewaard en een ontvangstbewijs met een beknopte beschrijving van de originele documenten die in het administratief dossier worden bewaard.

De teruggave van de originele stukken aan de verzoeker, of aan zijn advocaat op voorwaarde dat de verzoeker hem daar schriftelijk toe gemachtigd heeft, gebeurt op aanvraag. De teruggave van de nationaliteits- en identiteitsdocumenten bedoeld in het tweede lid gebeurt nadat het onderzoek naar de echtheid beëindigd is. De teruggave van de originele stukken bedoeld in het derde lid gebeurt nadat het onderzoek van het document beëindigd is.

De originele stukken kunnen vervroegd worden terugggegeven indien de verzoeker een geldige reden aanbrengt.

De teruggave van een stuk vindt niet plaats indien er ten gevolge van een onderzoek naar de echtheid door de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het document vals of vervalst is en/of de teruggave wordt verhinderd door een wettelijke bepaling.

De eventuele teruggave van de originele stukken wordt vermeld op het ontvangstbewijs bedoeld in het vierde lid.”;

3° paragraaf 3, waarvan de bestaande tekst de tweede paragraaf zal vormen, worden vervangen als volgt:

“§ 2. De door de verzoeker neergelegde stukken opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels worden, indien dit relevant wordt

Le demandeur doit présenter les documents établissant son identité ou sa nationalité en original. Une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif. Si le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu’une vérification de l’authenticité d’un document est nécessaire, le document original peut être conservé pendant la période nécessaire à la réalisation de cette vérification.

Si le demandeur présente à l’appui de sa demande d’autres pièces en original qui contiennent des données à caractère personnel, une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif. Si le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu’un examen d’un document original est nécessaire, celui-ci peut être conservé pendant la période nécessaire à la réalisation de cet examen.

Le demandeur reçoit une copie des pièces dont les originaux sont conservés et un accusé de réception avec une brève description des documents originaux conservés dans le dossier administratif.

La restitution des documents originaux au demandeur, ou à son avocat lorsqu’il présente une procuration écrite émanant du demandeur, intervient sur demande. La restitution des documents de nationalité et d’identité visés au deuxième alinéa a lieu après que la vérification de leur authenticité a été menée. La restitution des documents originaux visés au troisième alinéa a lieu après que l’examen du document est terminé.

Les documents originaux peuvent être restitués anticipativement si le demandeur fournit une raison valable.

La restitution d’une pièce ne peut pas avoir lieu s’il est établi, à la suite d’une authentification par les autorités compétentes, que le document est un faux ou a été falsifié et/ou s’il existe un obstacle à cette restitution en vertu de la loi.

L’éventuelle restitution des pièces originales est mentionnée sur l’accusé de réception visé à l’alinéa 4.”;

3° Le paragraphe 3, dont le texte actuel formera le paragraphe 2, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les documents présentés par le demandeur qui sont rédigés dans une langue autre que l’une des trois langues nationales ou l’anglais sont traduits si cela est

geacht voor de behandeling van het verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vertaald.

De verzoeker licht tijdens het persoonlijk onderhoud, in voorkomend geval via de aanwezige tolk, de relevante gegevens toe van de in het eerste lid bedoelde stukken. Een vertaling van deze gegevens wordt in het dossier van de verzoeker gevoegd.

Bij gebrek aan enige vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud, vertaalt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de relevante gegevens van de voorgelegde stukken.

In geval de verzoeker een volgend verzoek indient zijn de door hem voorgelegde stukken, opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels, vergezeld van een vertaling in het Nederlands, Frans, Duits of Engels. Bij gebrek aan een vertaling, licht de verzoeker de relevante gegevens van de voorgelegde stukken toe in de in artikel 51/10 bedoelde verklaring.”;

4° paragraaf 4 en 5 worden opgeheven.

Art. 26

Artikel 48/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 27

In artikel 48/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 5 opgeheven.

Art. 28

In artikel 48/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf worden de woorden “overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid” opgeheven;

2° de paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“Naast hetgeen bepaald is in artikel 57/27 voor de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, is artikel 352 van het Strafwetboek van toepassing op de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken.”;

considéré pertinent pour le traitement de la demande par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents visés à l’alinéa 1er, au cours de l’entretien personnel, le cas échéant assisté de l’interprète présent. Une traduction de ces informations est versée au dossier du demandeur.

En l’absence de traduction lors de l’entretien personnel, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides traduit les informations pertinentes contenues dans les documents présentés.

Dans le cas où le demandeur introduit une demande ultérieure, les documents qu’il a présentés, rédigés dans une langue autre que l’une des trois langues nationales ou l’anglais, sont accompagnés d’une traduction en néerlandais, français, allemand ou anglais. En l’absence de traduction, le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents présentés, dans la déclaration visée à l’article 51/10.”;

4° les paragraphes 4 et 5 sont abrogés.

Art. 26

L’article 48/7 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 27

À l’article 48/8 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 5 est abrogé.

Art. 28

À l’article 48/9 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “conformément à l’article 50, § 3, alinéa 1er,” sont abrogés;

2° le paragraphe 2, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Outre ce qui est visé à l’article 57/27 pour les agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, l’article 352 du Code pénal est applicable aux agents de l’Office des Étrangers.”;

3° in paragraaf 5, worden de woorden “of 57/6/4” opgeheven;

4° in paragraaf 7, eerste lid, worden de woorden “op grond van artikel 51/8” opgeheven;

5° in paragraaf 7, derde lid, worden de woorden “artikel 51/8” vervangen door de woorden “artikel 51/10”.

Art. 29

In artikel 49 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 juni 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/3/1” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1347”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid 4°” vervangen door de woorden “in te trekken overeenkomstig artikel 14, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347” en de woorden “artikel 55/3/1, § 2, 1° en 2°” vervangen door de woorden “artikel 14, lid 1, b) en c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel 55/3/1, § 1” vervangen door de woorden “artikel 14, lid 1, d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “artikel 55/3/1” vervangen door de woorden “artikel 14, lid 1, b), c), d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347”;

5° in paragraaf 2, vierde lid, worden telkens de woorden “opheffing of” opgeheven;

6° in paragraaf 2, vijfde lid worden de woorden “het heronderzoek van de geldigheid van de internationale beschermingsstatus” vervangen door de woorden “de heroverweging van de internationale bescherming”;

7° in paragraaf 3 worden de woorden “opgeheven of” opgeheven;

8° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. De vluchtelingstatus vervalt van rechtswege indien de persoon die internationale bescherming geniet:

1° Belg is geworden; of

3° au paragraphe 5, les mots “ou 57/6/4” sont abrogés;

4° au paragraphe 7, alinéa 1er, les mots “sur la base de l’article 51/8” sont abrogés;

5° au paragraphe 7, alinéa 3, les mots “l’article 51/8” sont remplacés par les mots “l’article 51/10”.

Art. 29

À l’article 49 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juin 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, troisième alinéa, les mots “abrogé ou retiré en vertu des articles 55/3 ou 55/3/1” sont remplacés par les mots “retiré conformément à l’article 14 du règlement (UE) 2024/1347”;

2° au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “d’abroger le statut de réfugié, conformément à l’article 57/6, alinéa 1er, 4°” sont remplacés par les mots “de retirer conformément à l’article 14, § 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347” et les mots “l’article 55/3/1, § 2, 1° et 2°” sont remplacés par les mots “l’article 14, paragraphe 1, b) et c), du règlement (UE) 2024/1347”;

3° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “l’article 55/3/1, § 1er” sont remplacés par les mots “l’article 14, paragraphe 1, d) et e), du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l’article 55/3/1” sont remplacés par les mots “l’article 14, paragraphe 1, b), c), d) et e), du règlement (UE) 2024/1347”;

5° au paragraphe 2, alinéa 4, les mots “d’abrogation ou” et “à l’abrogation ou” sont abrogés;

6° au paragraphe 2, alinéa 5, les mots “le réexamen de la validité du statut de protection internationale” sont remplacés par les mots “le réexamen du droit à bénéficier d’une protection internationale”;

7° au paragraphe 3 les mots “abrogé ou” sont abrogés;

8° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Le statut de réfugié devient juridiquement caduc si le bénéficiaire de la protection internationale:

1° devient Belge; ou

2° ondubbelzinnig afziet van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”

Art. 30

In artikel 49/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatst gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “artikel 48/4” vervangen door de woorden “artikel 18 van Verordening (EU) 2024/1347”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) 2024/1347”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1” vervangen door de woorden “ingetrokken overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4°” vervangen door de woorden “in te trekken overeenkomstig artikel 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347” en de woorden “artikel 55/5/1, § 1, of § 2, 2°” vervangen door de woorden “artikel 17, lid 3 of 19, lid 1, c) van Verordening (EU) 2024/1347”;

5° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “artikel 55/5/1, § 2, 1°” vervangen door de woorden “artikel 19, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347”;

6° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “artikel 55/5/1” vervangen door de woorden “artikel 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347” en de woorden “artikel 55/4, § 2” vervangen door de woorden “artikel 17, lid 1, d) van Verordening (EU) 2024/1347”;

7° in paragraaf 4, vierde lid, worden telkens de woorden “of opheffing” opgeheven;

8° in paragraaf 4, vijfde lid worden de woorden “het heronderzoek van de geldigheid van de internationale beschermingsstatus” vervangen door de woorden “de heroverweging van de internationale bescherming”;

9° in paragraaf 5 worden de woorden “opgeheven of” opgeheven;

2° a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que tel.”

Art. 30

À l'article 49/2 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “l'article 48/4” sont remplacés par les mots “l'article 18 du règlement (UE) 2024/1347”;

2° au paragraphe 2, les mots “abrogé ou retiré en vertu des articles 55/5 ou 55/5/1” sont remplacés par les mots “retiré en vertu de l'article 19 du règlement (UE) 2024/1347”;

3° au paragraphe 3, les mots “abrogé ou retiré en vertu des articles 55/5 ou 55/5/1” sont remplacés par les mots “retiré en vertu de l'article 19 du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “d'abroger le statut de protection subsidiaire accordé à l'étranger, conformément à l'article 57/6, alinéa 1er, 4°” sont remplacés par les mots “de retirer le statut de protection subsidiaire octroyé à l'étranger conformément à l'article 14, § 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347” et les mots “l'article 55/5/1, § 1er, ou § 2, 2°” sont remplacés par les mots “l'article 17, paragraphe 3, ou 19, paragraphe 1, c), du règlement (UE) 2024/1347”;

5° au paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l'article 55/5/1, § 2, 1°” sont remplacés par les mots “l'article 19, paragraphe 1, b), du règlement (UE) 2024/1347”;

6° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “l'article 55/5/1” sont remplacés par les mots “l'article 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347” et les mots “l'article 55/4, § 2” remplacés par les mots “l'article 17, paragraphe 1, d), du règlement (UE) 2024/1347”;

7° au paragraphe 4, alinéa 4, les mots “ou d'abrogation” et “ou à l'abrogation” sont abrogés;

8° au paragraphe 4, alinéa 5, les mots “le réexamen de la validité du statut de protection internationale” sont remplacés par les mots “le réexamen du droit à bénéficier d'une protection internationale”;

9° au paragraphe 5 les mots “abrogé ou” sont abrogés;

10° paragraaf 6 wordt vervangen als volgt:

“§ 6. De subsidiaire beschermingsstatus vervalt van rechtswege indien de persoon die internationale bescherming geniet:

1° Belg is geworden; of

2° ondubbelzinnig afziet van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”

Art. 31

In artikel 49/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het tweede lid vervangen, als volgt:

“Bij de behandeling van een verzoek ten gronde wordt onderzocht of de verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of de verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.”

Art. 32

In artikel 49/3/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3” worden opgeheven;

2° er wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

“In afwijking van het eerste lid, kan, wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het vorig verzoek heeft geoordeeld dat een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel, een dergelijke maatregel enkel gedwongen worden uitgevoerd vanaf het doen van het verzoek en tijdens de in de eerste paragraaf bedoelde behandeling ervan, ten aanzien van de verzoeker:

— die een tweede volgend verzoek of meer doet, en

— die zich voorafgaand aan het doen van zijn vorig verzoek en sedertdien, op onafgebroken wijze, bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9.”

10° le paragraphe 6 est remplacé par ce qui suit:

“§ 6. Le statut de protection subsidiaire devient juridiquement caduc si le bénéficiaire de la protection internationale:

1° devient Belge; ou

2° a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que tel.”

Art. 31

À l'article 49/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Lors de l'examen du bien-fondé de la demande, il est examiné si le demandeur remplit les conditions requises pour prétendre au statut de réfugié et, dans le cas contraire, si le demandeur peut bénéficier de la protection subsidiaire conformément au règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 32

À l'article 49/3/1 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, les mots “, à l'exception du demandeur visé à l'article 57/6/2, § 3” sont abrogés;

2° il est inséré un alinéa 2 rédigé comme suit:

“Par dérogation à l'alinéa 1er, lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a estimé, dans le cadre de la demande précédente, qu'une mesure d'éloignement ou de refoulement n'entraînera pas une violation du principe de non-refoulement, une telle mesure ne peut être exécutée de force qu'à partir du moment où la demande est présentée et pendant son examen visé au paragraphe 1er, à l'encontre du demandeur:

— qui présente une deuxième demande ultérieure ou plus, et

— qui, préalablement à la présentation de sa demande précédente et depuis lors, se trouve de manière ininterrompue dans un endroit déterminé tel que visé à l'article 74/8 ou 74/9.”

Art. 33

Artikel 49/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en vernummerd bij de wet van 15 september 2006, wordt opgeheven.

Art. 34

In artikel 50 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de paragrafen 2, 3, 4 en 5 opgeheven.

Art. 35

In dezelfde wet wordt een artikel 50/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 50/1. § 1. De minister of zijn gemachtigde registreert het verzoek overeenkomstig artikel 27 van Verordening (EU) 2024/1348 en overhandigt het document als bedoeld in artikel 29, lid 4, van Verordening (EU) 2024/1348.

Het in het eerste lid beoogde document wordt niet afgegeven aan de verzoeker zolang die overeenkomstig artikel 74/8 of 74/9 wordt vastgehouden.

De Koning bepaalt de inhoud van dit document en wijst de andere overheden aan die het verzoek kunnen registreren.

§ 2. Bij de registratie overhandigt de minister of zijn gemachtigde de informatie bedoeld in artikel 8, tweede lid, punten a) tot en met e) van Verordening (EU) 2024/1348.

De minister of zijn gemachtigde verstrekt tussen de registratie en het indienen van het onderzoek juridische counseling overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) 2024/1348.

De Koning bepaalt de modaliteiten van de informatievoorziening en de counselling en de voorwaarden waaraan de counsellors moeten voldoen.

§ 3. Het verzoek om internationale bescherming wordt bij de minister of zijn gemachtigde ingediend overeenkomstig art. 28 van Verordening (EU) 2024/1348. Het indienen van het verzoek gebeurt in persoon.

De Koning duidt de andere overheden aan waar het verzoek kan worden ingediend.”

Art. 33

L'article 49/4 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et renuméroté par la loi du 15 septembre 2006, est abrogé.

Art. 34

À l'article 50 de la même loi, modifié par la loi du 21 novembre 2017, les paragraphes 2, 3, 4 et 5 sont abrogés.

Art. 35

Dans la même loi, il est inséré un article 50/1 rédigé comme suit:

“Art. 50/1. § 1er. Le ministre ou son délégué enregistre la demande conformément à l'article 27 du règlement (UE) 2024/1348 et remet le document visé à l'article 29 du règlement (UE) 2024/1348.

Le document visé à l'alinéa 1er n'est pas remis au demandeur tant que celui-ci est maintenu conformément à l'article 74/8 ou 74/9.

Le Roi détermine le contenu de ce document et désigne les autres autorités compétentes pour enregistrer la demande.

§ 2. Lors de l'enregistrement, le ministre ou son délégué transmet les informations visées à l'article 8, paragraphe 2, points a) à e), du règlement (UE) 2024/1348. Le Roi fixe les modalités relatives à la communication des informations.

Le ministre ou son délégué fournit une assistance juridique entre l'enregistrement et l'introduction de la demande, conformément à l'article 16 du règlement (UE) 2024/1348.

Le Roi fixe les modalités de cette assistance et les conditions auxquelles les conseillers doivent satisfaire.

§ 3. La demande de protection internationale est introduite auprès du ministre ou de son délégué conformément à l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348. La demande doit être introduite en personne.

Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut introduire une demande.”

Art. 36

In dezelfde wet wordt een artikel 50/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 50/2. Het verzoek dat wordt gedaan of ingediend door de ouder of persoon die het ouderlijk gezag draagt, wordt vermoed te zijn gedaan of ingediend in naam van de aanwezige minderjarige, ook indien de minderjarige geboren wordt of aanwezig is tijdens de administratieve procedure.”

Art. 37

In artikel 51/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 juli 1991 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden “overeenkomstig artikel 50, § 3” opgeheven.

Art. 38

Artikel 51/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 39

Artikel 51/5, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Wanneer een eerste verzoek om internationale bescherming of een volgend verzoek om internationale bescherming wordt geregistreerd, gaat de minister of zijn gemachtigde onverwijld over tot het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek.

Deze bepaling wordt uitgevoerd overeenkomstig hoofdstuk II van deel III van de Verordening (EU) 2024/1351.

België is verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend en geregistreerd door een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en op grond van artikel 57/30 gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en zijn familieleden die op grond van artikel 57/34 gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk.

§ 2. Wanneer de verzoeker op grond van artikel 51/5/3 is ondergedoken, zet de minister of zijn gemachtigde de

Art. 36

Dans la même loi, il est inséré un article 50/2 rédigé comme suit:

“Art. 50/2. La demande présentée ou introduite par le parent ou la personne qui exerce l’autorité parentale est présumée avoir été présentée ou introduite au nom du mineur présent, même si celui-ci est né ou est présent pendant la procédure administrative.”

Art. 37

À l’article 51/2 de la même loi, inséré par la loi du 18 juillet 1991 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les mots “conformément à l’article 50 § 3,” sont abrogés.

Art. 38

L’article 51/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 39

L’article 51/5 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Lorsqu’une première demande de protection internationale ou une demande ultérieure de protection internationale est enregistrée, le ministre ou son délégué procède sans retard à la détermination de l’État membre responsable de l’examen de la demande.

Cette détermination est effectuée conformément au chapitre II de la partie III du règlement (UE) 2024/1351 règlement (UE) 2024/1351.

La Belgique est responsable de l’examen de la demande de protection internationale présentée et enregistrée par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour dans le Royaume sur la base de l’article 57/30 et les membres de sa famille autorisés au séjour dans le Royaume sur la base de l’article 57/34.

§ 2. Si le demandeur a pris la fuite au sens de l’article 51/5/3, le ministre ou son délégué poursuit la

procedure voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming voort.

§ 3. Ook al is België op grond van de criteria die zijn vastgesteld in de Verordening (EU) 2024/1351, niet verplicht om het verzoek om internationale bescherming te behandelen, kan de minister of zijn gemachtigde op elk ogenblik beslissen dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, zodra het is geregistreerd. In dat geval wordt België de verantwoordelijke lidstaat en wordt het verzoek om internationale bescherming behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 4. Indien de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat België de lidstaat is die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, stuurt hij het dossier onmiddellijk door naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, na de in artikel 51/10 bedoelde verklaring te hebben ingevuld.

§ 5. Indien na de in paragraaf 1 bedoelde bepaling, de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, richt hij, onder de voorwaarden van de artikelen 39 en 41 van de Verordening (EU) 2024/1351, een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot de verantwoordelijke lidstaat.

§ 6. Indien de vreemdeling binnen een redelijke termijn geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, stelt de minister of zijn gemachtigde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis zodat een beslissing kan worden genomen waarbij het verzoek om internationale bescherming als impliciet getrokken wordt verklaard in toepassing van artikel 57/6/5/1, § 2 of artikel 41, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348. De Koning bepaalt de redelijke termijn waarbinnen van de verzoeker wordt verwacht dat hij gevolg zou geven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen.”

Art. 40

Artikel 51/5/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2019 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

“Wanneer de vreemdeling die in een andere lidstaat een verzoek om internationale bescherming heeft geregistreerd, zich illegaal op het grondgebied van het Rijk ophoudt en de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat een andere lidstaat verantwoordelijk is

procédure de détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale.

§ 3. Même si, selon les critères énoncés dans le règlement (UE) 2024/1351, l'examen de la demande de protection internationale ne lui incombe pas, le ministre ou son délégué peut, à tout moment, décider que la Belgique est responsable de l'examen de la demande, et ce dès l'enregistrement de celle-ci. Dans ce cas, la Belgique devient l'État membre responsable et la demande de protection internationale est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 4. Si le ministre ou son délégué estime que la Belgique est l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il transmet, après avoir rempli la déclaration visée à l'article 51/10, immédiatement le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

§ 5. Si, à l'issue de la détermination visée au paragraphe 1er, le ministre ou son délégué estime que la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il adresse à l'État membre responsable, dans les conditions fixées par les articles 39 et 41 du règlement (UE) 2024/1351, une demande de prise en charge ou une notification de reprise en charge de l'étranger.

§ 6. Si l'étranger ne donne pas suite à une convocation ou à une demande de renseignements dans un délai raisonnable, le ministre ou son délégué en informe le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides afin qu'une décision déclarant la demande de protection internationale comme ayant été implicitement retirée puisse être prise en application de l'article 57/6/5/1, § 2 ou de l'article 41, § 2 du règlement (UE) 2024/1348. Le Roi détermine le délai raisonnable endéans lequel il est attendu que le demandeur donne suite à une convocation ou à une demande de renseignements.”

Art. 40

L'article 51/5/1 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2019 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, est remplacé par ce qui suit:

“Lorsque l'étranger, qui a enregistré une demande de protection internationale dans un autre État membre, est en séjour illégal sur le territoire du Royaume et que le ministre ou son délégué estime qu'un autre État membre est responsable de l'examen de sa demande, le ministre

voor de behandeling van zijn verzoek, richt de minister of zijn gemachtigde, onder de voorwaarden van artikel 41 van de Verordening (EU) 2024/1351, een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot de verantwoordelijke lidstaat.”

Art. 41

In dezelfde wet wordt een artikel 51/5/2 ingevoegd, luidende:

“§ 1. Wanneer de vreemdeling moet worden overgedragen aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek tot internationale bescherming, neemt de minister of zijn gemachtigde een besluit tot overdracht en stelt de verzoeker hiervan in kennis overeenkomstig artikel 42 van de Verordening (EU) 2024/1351.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde overdrachtsbesluit wordt uitgevoerd zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of de bevestiging van de kennisgeving inzake terugname door een andere lidstaat.

§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde termijn van zes maanden kan overeenkomstig artikel 46 van de Verordening (EU) 2024/1351 in één van de volgende gevallen verlengd worden:

1° de overdracht kan niet worden uitgevoerd wegens de gevangenzetting van de vreemdeling;

2° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, is ondergedoken;

3° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen verzet zich fysiek tegen de overdracht;

4° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen zorgt er opzettelijk voor dat hij of zij niet in staat is te worden overgedragen;

5° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen voldoet niet aan de medische vereisten voor de overdracht.”

Art. 42

In dezelfde wet wordt een artikel 51/5/3 ingevoegd, luidende:

ou son délégué adresse à l'État membre responsable, dans les conditions fixées par l'article 41 du règlement (UE) 2024/1351, une notification de reprise en charge de l'étranger.”

Art. 41

Dans la même loi, il est inséré un article 51/5/2, rédigé comme suit:

“§ 1er. Lorsque l'étranger doit être transféré à l'État membre responsable de l'examen de sa demande de protection internationale, le ministre ou son délégué prend et notifie une décision de transfert conformément à l'article 42 du règlement (UE) 2024/1351.

§ 2. La décision de transfert visée au paragraphe 1er, est exécutée dès qu'il est matériellement possible et, au plus tard, dans un délai de six mois à compter de l'acceptation par un autre État membre de la demande de prise en charge ou de la confirmation de la notification de reprise en charge.

§ 3. Le délai de six mois visé au paragraphe 2, peut, conformément à l'article 46 du règlement (UE) 2024/1351, être prolongé dans l'un des cas suivants:

1° le transfert ne peut être exécuté en raison de l'emprisonnement de l'étranger;

2° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui a pris la fuite;

3° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui résiste physiquement au transfert;

4° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui se rend intentionnellement inapte au transfert;

5° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui ne satisfait pas aux exigences médicales du transfert.”

Art. 42

Dans la même loi, il est inséré un article 51/5/3, rédigé comme suit:

“§ 1. Een vreemdeling is ondergedoken wanneer hij niet beschikbaar blijft voor de autoriteiten die belast zijn met de uitvoering van het overdrachtsbesluit, op voorwaarde dat hij in kennis is gesteld van de gevolgen van zijn onderduiking in een taal die hij verstaat of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij die verstaat.

§ 2. Een vreemdeling wordt geacht te zijn ondergedoken overeenkomstig de eerste paragraaf, onder meer in de volgende gevallen:

1° indien de vreemdeling zich niet heeft begeven naar de opvangstructuur die hem is toegewezen overeenkomstig de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, of deze toegewezen opvangstructuur heeft verlaten, en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Federaal Agentschap voor Opvang van Asielzoekers informeert zonder verwijl de Dienst Vreemdelingenzaken van het feit dat de vreemdeling zich niet naar de toegewezen opvangstructuur heeft begeven of deze heeft verlaten;

2° indien op basis van één of meerdere woonstcontroles omstandig kan worden vastgesteld dat de vreemdeling niet verblijft op het adres van effectieve verblijfplaats dat hij had meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken;

3° indien de vreemdeling zich niet heeft aangeboden op de gesprekken die voor het aanklampende begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure in de zin van artikel 74/25 zijn gepland en daarvoor geen geldige reden schriftelijk heeft meegedeeld binnen de drie werkdagen;

4° indien de vreemdeling de minder dwingende maatregel voor vasthouding die ten aanzien van hem is opgelegd overeenkomstig artikel 74/28, niet heeft gerespecteerd;

5° indien de vreemdeling de welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9, waar hij werd vastgehouden zonder de vereiste toestemming heeft verlaten en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken.”

Art. 43

In artikel 51/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

“§ 1er. Un étranger a pris la fuite lorsqu'il ne reste pas à la disposition des autorités chargées de l'exécution de la décision de transfert, à condition qu'il ait été informé des conséquences de sa fuite dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

§ 2. Un étranger est présumé avoir pris la fuite conformément au premier paragraphe, notamment dans les cas suivants:

1° lorsque l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée conformément à la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs de protection internationale et de certaines autres catégories d'étrangers, ou l'a abandonné, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Étrangers l'adresse de sa résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables. L'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile informe sans délai l'Office des Étrangers du fait que l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée ou l'a abandonnée;

2° lorsque, sur la base d'un ou de plusieurs contrôles de résidence, il peut être établi de manière circonstanciée que l'étranger ne réside pas à l'adresse de résidence effective qu'il avait communiquée à l'Office des Étrangers;

3° lorsque l'étranger ne s'est pas présenté aux entretiens planifiés pour le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert tel que visé à l'article 74/25 et qu'il n'a pas fourni par écrit de motif valable à ce sujet dans les trois jours ouvrables;

4° lorsque l'étranger n'a pas respecté la mesure de maintien moins coercitive prise à son encontre conformément à l'article 74/28;

5° lorsque l'étranger a quitté, sans y être autorisé, le lieu déterminé, tel que visé aux articles 74/8 ou 74/9, où il était maintenu, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Étrangers l'adresse de résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables.”

Art. 43

À l'article 51/6 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° in het eerste lid worden de woorden “Wanneer de vreemdeling die aan de grens of in het Rijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zich onregelmatig op het grondgebied van een andere Staat bevindt of er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en de minister of zijn gemachtigde, met toepassing van Europese regelgeving die België bindt, ertoe gehouden is hem terug te nemen” vervangen door de woorden “Wanneer de minister of zijn gemachtigde ertoe gehouden is een vreemdeling terug te nemen met toepassing van artikel 36 van Verordening (EU) 2024/1351”;

2° in het tweede lid worden de woorden “artikel 51/5, §§ 3 en 4” vervangen door de woorden “de artikelen 51/5, § 5, en 51/5/2”.

Art. 44

In artikel 51/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“Wanneer België, met toepassing van verordening (EU) 2024/1351, verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het verzoek om internationale bescherming, is de minister of zijn gemachtigde verplicht de vreemdeling, overeenkomstig artikel 36 van deze verordening, over te nemen”.

Art. 45

Artikel 51/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 46

In artikel 51/10 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden” opgeheven;

2° het eerste lid wordt aangevuld met de woorden “of met betrekking tot de nieuwe elementen zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, 5° of artikel 55 van Verordening (EU) 2024/1348.”

1° dans l’alinéa 1er, les mots “Lorsque l’étranger ayant introduit une demande de protection internationale à la frontière ou dans le Royaume, se trouve irrégulièrement dans un autre État ou y a formulé une demande de protection internationale et que le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge en application de la réglementation européenne liant la Belgique” sont remplacés par les mots “Lorsque le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge un étranger en application de l’article 36 du règlement (UE) 2024/1351”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “à l’article 51/5, §§ 3 et 4,” sont remplacés par les mots “aux articles 51/5, § 5, et 51/5/2”.

Art. 44

À l’article 51/7 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Lorsque la Belgique est responsable de l’examen de la demande de protection internationale en application du règlement (UE) 2024/1351, le ministre ou son délégué est tenu de prendre en charge l’étranger conformément à l’article 36 de ce règlement”.

Art. 45

L’article 51/8 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 46

À l’article 51/10 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l’alinéa 1er, les mots “auprès des autorités visées à l’article 50, § 3, alinéa 2,” sont abrogés;

2° l’alinéa 1er est complété par les mots “, ou relatives aux nouveaux éléments tels que visés à l’article 57/6, § 3, 5° ou l’article 55 du règlement (UE) 2024/1348.”

Art. 47. Artikel 52/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en vervangen bij de wet van 21 november 2017, wordt vervangen als volgt:

“Art. 52/3. § 1. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming afwijst als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond ten aanzien van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiairebeschermingsstatus, of als impliciet of expliciet ingetrokken en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, geeft de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten af op basis van artikel 7. De terugkeerverplichting geldt onder voorbehoud van artikel 39/70.

Indien de vreemdeling niet langer een recht om op het grondgebied te blijven heeft ingevolge het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffende de beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, kan de minister of zijn gemachtigde een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten toekennen.

§ 2. In het in artikel 74/5, § 1, 2° bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde dat de vreemdeling niet tot binnenkomst in het Rijk wordt toegelaten en wordt teruggedreven nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming verzoek afwijst als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond ten aanzien van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus, of als impliciet of expliciet ingetrokken. De vreemdeling wordt teruggedreven onder voorbehoud van artikel 39/70.

§ 3. Indien de in paragraaf 1 en 2 bedoelde vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, ziet de minister of zijn gemachtigde af van het nemen van een nieuwe verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel maar wordt de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven maatregel tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming opgeschort overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70.

Eenmaal de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven verwijderingsmaatregel niet langer overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70 is opgeschort, kan de minister of zijn gemachtigde, indien hij dit nodig acht, de termijn verlengen die aan de vreemdeling was toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten.

Art. 47. L'article 52/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et remplacé par la loi du 21 novembre 2017, est remplacé comme suit:

“Art. 52/3. § 1er. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rejette la demande de protection internationale au motif qu'elle est irrecevable, infondée ou manifestement infondée au regard à la fois du statut de réfugié et du statut conféré par la protection subsidiaire, ou qu'elle a été implicitement ou explicitement retirée et que l'étranger séjourne illégalement dans le Royaume, le ministre ou son délégué délivre sans délai un ordre de quitter le territoire sur la base de l'article 7. L'obligation de retour s'applique sous réserve de l'article 39/70.

Si l'étranger n'a plus le droit de rester sur le territoire à la suite du recours introduit devant le Conseil du contentieux des étrangers contre la décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, et que l'étranger séjourne illégalement dans le Royaume, le ministre ou son délégué peut décider d'accorder un nouveau délai pour quitter le territoire.

§ 2. Dans le cas visé à l'article 74/5, § 1er, 2°, le ministre ou son délégué décide que l'étranger n'est pas autorisé à entrer dans le Royaume et est refoulé après que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a rejeté la demande de protection internationale au motif qu'elle est irrecevable, infondée ou manifestement infondée au regard à la fois du statut de réfugié et du statut conféré par la protection subsidiaire, ou qu'elle a été implicitement ou explicitement retirée. L'étranger est refoulé sous réserve de l'article 39/70.

§ 3. Si l'étranger visé aux paragraphes 1er et 2 fait déjà l'objet d'une mesure d'éloignement ou de refoulement à laquelle il n'a pas encore été donné suite au moment de l'introduction de la demande de protection internationale, le ministre ou son délégué renonce à prendre une nouvelle mesure d'éloignement ou de refoulement mais conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le caractère exécutoire de la mesure déjà prise est suspendu pendant la durée du traitement de la demande de protection internationale.

Lorsque le caractère exécutoire de la mesure d'éloignement déjà ordonnée n'est plus suspendu conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le ministre ou son délégué peut, s'il l'estime nécessaire, prolonger le délai accordé à l'étranger pour quitter volontairement le territoire.

§ 4. De in dit artikel bedoelde beslissingen worden ter kennis gebracht aan de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2. Indien de betrokkene wordt vastgehouden, wordt dit bevel ter kennis gebracht op de plaats waar hij wordt vastgehouden.”

Art. 48

Artikel 52/4, tweede lid van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 mei 1993 en vervangen bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 49

In artikel 54 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Het terugkeercentrum kan worden toegewezen aan de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een onderzoek naar de verantwoordelijke lidstaat in de zin van Verordening (EU) 2024/1351.”

Art. 50

Artikel 55/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 51

Artikel 55/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 52

Artikel 55/3/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 53

Artikel 55/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

§ 4. Les décisions visées dans cet article sont notifiées à l'intéressé conformément à l'article 51/2. Si l'intéressé est maintenu, cet ordre est porté à sa connaissance dans le lieu où il est maintenu.”

Art. 48

L'article 52/4, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 6 mai 1993 et remplacé par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 49

À l'article 54 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le centre de retour peut être assigné à l'étranger qui fait l'objet d'un examen relatif à l'État membre responsable au sens du règlement (UE) 2024/1351.”

Art. 50

L'article 55/2 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 51

L'article 55/3 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 52

L'article 55/3/1 de la même loi, inséré par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 53

L'article 55/4 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 54

Artikel 55/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2013, wordt opgeheven.

Art. 55

Artikel 55/5/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2015, wordt opgeheven.

Art. 56

In artikel 57/5ter, paragraaf 2, punt 3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden “, zoals bepaald in artikel 51/8” opgeheven.

Art. 57

In artikel 57/5quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf wordt vervangen, als volgt:

“§ 1. Er wordt schriftelijk nota genomen van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter.

De notities van het persoonlijk onderhoud nemen de vorm aan van een schriftelijke weergave van het onderhoud. Deze notities zijn een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De verzoeker en zijn advocaat kunnen schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Indien er een kopie van de notities wordt opgevraagd, betekent de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen deze notities voorafgaand aan de beslissing over het verzoek overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.”;

3° de derde en vierde paragraaf worden opgeheven.

Art. 54

L'article 55/5 de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 8 mai 2013, est abrogé.

Art. 55

L'article 55/5/1 de la même loi, inséré par la loi du 10 août 2015, est abrogé.

Art. 56

À l'article 57/5ter, paragraphe 2, point 3 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les mots “, comme le détermine l'article 51/8” sont abrogés.

Art. 57

À l'article 57/5quater de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Il est pris note par écrit des déclarations faites par le demandeur de protection internationale lors de l'entretien personnel visé à l'article 57/5ter.

Les notes de l'entretien personnel prennent la forme d'une transcription de l'entretien. Ces notes constituent une transcription fidèle des questions posées au demandeur ainsi que des réponses données par celui-ci et reprennent à tout le moins les données déterminées par arrêté royal.”;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Le demandeur et son avocat peuvent demander par écrit une copie des notes de l'entretien personnel.

Si une copie des notes est demandée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides notifie ces notes avant la décision concernant la demande, conformément aux dispositions de l'article 51/2.”;

3° les paragraphes 3 et 4 sont abrogés.

Art. 58

In dezelfde wet wordt een artikel 57/5*quinquies* ingevoegd, luidende:

“Art. 57/5*quinquies*. § 1. Van het persoonlijk onderhoud wordt een geluidsopname gemaakt. De verzoeker wordt vooraf in kennis gesteld van het feit dat er een dergelijke opname wordt gemaakt en van het doel daarvan. De opname wordt in het dossier van de verzoeker gevoegd.

§ 2. De verzoeker heeft toegang tot de geluidsopname bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op het instellen van een beroep, of, in geval van beroep, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De modaliteiten van de toegang bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden vastgelegd bij koninklijk besluit.

§ 3. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hoeft de verzoeker niet te vragen om te bevestigen dat de inhoud van de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling van het persoonlijk onderhoud vormt, noch de verzoeker te vragen opmerkingen te maken over en/of opheldering te verschaffen bij de schriftelijke weergave.”

Art. 59

In dezelfde wet, wordt een artikel 57/5*sexies* ingevoegd, luidende:

“Art. 57/5*sexies*. § 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan in gerechtvaardigde omstandigheden het persoonlijk onderhoud per videoconferentie voeren.

§ 2. De verzoeker kan schriftelijk en in de procedu-retaal de redenen voor een eventueel bezwaar tegen het persoonlijk onderhoud per videoconferentie aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meedelen, binnen de termijn bepaald bij koninklijk besluit.

§ 3. Als hij de reden die ter verantwoording van het bezwaar bedoeld in paragraaf 2 geldig acht, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum opnieuw op voor een persoonlijk onderhoud of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

Art. 58

Dans la même loi, il est inséré un article 57/5*quinquies* rédigé comme suit:

“Art. 57/5*quinquies*. § 1er. L’entretien personnel est enregistré par des moyens audio. Le demandeur est informé au préalable qu’un tel enregistrement a lieu et de la finalité de celui-ci. L’enregistrement est versé au dossier du demandeur.

§ 2. Le demandeur a accès à l’enregistrement auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en vue de l’introduction d’un recours ou, en cas de recours, auprès du Conseil du Contentieux des étrangers sur la base de l’article 2.19 de la loi sur le Conseil du contentieux des étrangers. Les modalités d’accès auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides sont déterminées par arrêté royal.

§ 3. Le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides n’est pas tenu de demander au demandeur de confirmer que le contenu de la transcription reflète correctement l’entretien personnel, ni de demander au demandeur de faire des observations sur la transcription et/ou d’y apporter des précisions.”

Art. 59

Dans la même loi, il est inséré un article 57/5*sexies* rédigé comme suit:

“Art. 57/5*sexies*. § 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut organiser l’entretien personnel par vidéoconférence dans des circonstances dûment justifiées.

§ 2. Le demandeur peut communiquer au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides par écrit et dans la langue de la procédure les raisons d’éventuelles objections à l’organisation de l’entretien personnel par vidéoconférence, dans le délai fixé par arrêté royal.

§ 3. S’il juge valable le motif justifiant les objections visées au paragraphe 2, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque à nouveau le demandeur à une date ultérieure ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides lui demande de lui fournir certains renseignements par écrit.

§ 4. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld dat het niet aangewezen is dat het onderhoud per videoconferentie wordt gevoerd, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum op om het persoonlijk onderhoud verder te zetten of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.”

Art. 60

In artikel 57/6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en laatst gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf, eerste lid, eerste punt wordt vervangen als volgt;

“1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus te verlenen of weigeren te verlenen of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen of weigeren te verlenen;”;

2° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 4, wordt vervangen als volgt:

“4° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de artikelen 14, eerste lid, a) en 19 eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347 in te trekken;”;

3° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt 5, worden de woorden “artikelen 55/2 en artikel 55/4” vervangen door de woorden “artikelen 12 en 17 van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt 6, worden de woorden “artikelen 55/3/1 en 55/5/1” vervangen door de woorden “artikelen 14, eerste lid, b), c), d) of e) en 19, eerste lid, b) of c), van Verordening (EU) 2024/1347”;

5° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 9, wordt vervangen als volgt:

“9° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij weigert de vluchtelingenstatus te verlenen op grond van artikel 14, tweede lid van die Verordening;”;

6° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 10, wordt vervangen als volgt:

§ 4. Si, au cours de l’entretien personnel, il est constaté qu’il n’est pas indiqué que l’entretien se déroule par vidéoconférence, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque le demandeur à une date ultérieure afin de poursuivre l’entretien personnel ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides lui demande de lui fournir certains renseignements par écrit.”

Art. 60

À l’article 57/6 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 1, est remplacé par ce qui suit:

“1° pour octroyer ou refuser d’octroyer le statut de réfugié ainsi que pour octroyer ou refuser d’octroyer le statut de protection subsidiaire à l’étranger;”;

2° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 4, est remplacé par ce qui suit:

“4° pour retirer le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire sur la base des articles 14, paragraphe 1er, a) et 19, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347;”;

3° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point 5, les mots “articles 55/2 et 55/4” sont remplacés par les mots “articles 12 et 17 du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point 6, les mots “articles 55/3/1 et 55/5/1” sont remplacés par les mots “articles 14, paragraphe 1er, b), c), d) ou e) et 19, paragraphe 1er, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347”;

5° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 9 est remplacé par ce qui suit:

“9° pour rendre un avis quant à la compatibilité d’une mesure d’éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l’article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu’il refuse d’octroyer le statut de réfugié sur la base de l’article 14, paragraphe 2 de ce règlement;”;

6° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 10, est remplacé par ce qui suit:

“10° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, § 2 van de wet of van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348;”;

7° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 11, wordt vervangen als volgt:

“11° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij uitsluit van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 12 van die Verordening;”;

8° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 12, wordt vervangen als volgt:

“12° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 14, eerste lid, b), d), of e) van die Verordening;”;

9° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 13, wordt vervangen als volgt:

“13° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 17 van die Verordening;”;

10° de eerste paragraaf, eerste lid, punt 14, wordt vervangen als volgt:

“14° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij de subsidiaire beschermingsstatus intrekt op grond van artikel 19, eerste lid, b) van die Verordening;”;

11° in de eerste paragraaf, eerste lid, wordt een punt 14bis ingevoegd, luidende:

“14bis° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij weigert

“10° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il déclare la demande de protection internationale irrecevable sur la base de l'article 57/6/2, § 2 de la loi ou de l'article 38, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348;”;

7° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 11, est remplacé par ce qui suit:

“11° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il exclut du statut de réfugié sur la base de l'article 12 de ce règlement;”;

8° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 12 est remplacé par ce qui suit:

“12° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il retire le statut de réfugié sur la base de l'article 14, paragraphe 1er, b), d) ou e) de ce règlement;”;

9° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 13 est remplacé par ce qui suit:

“13° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il exclut du statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 17 de ce règlement;”;

10° le paragraphe 1er, alinéa 1er, point 14 est remplacé par ce qui suit:

“14° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il retire le statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 19, paragraphe 1er, b) de ce règlement;”;

11° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, il est inséré un point 14bis rédigé comme suit:

“14bis° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il refuse d'octroyer une protection

om internationale bescherming te verlenen op grond van artikel 5, tweede lid, van die Verordening;”;

12° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt 15, worden de woorden “artikel 57/6/1, § 3, vierde lid” vervangen door de woorden “artikel 57/28/1”;

13° de eerste paragraaf, tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zorgt ervoor dat de behandelingsprocedure binnen een termijn van zes maanden na de indiening van het verzoek om internationale bescherming wordt afgerond. Wanneer een verzoek onder de procedure van Verordening (EU) nr. 604/2013 valt, vangt de termijn van zes maanden aan op het tijdstip waarop overeenkomstig die Verordening wordt vastgesteld dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, de verzoeker zich in België bevindt en de Dienst Vreemdelingenzaken de verzoeker heeft overgenomen.”;

14° in de derde paragraaf, eerste lid, punt 4, worden de woorden “of van een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden” en “of staat” opgeheven;

15° de derde paragraaf, derde lid wordt vervangen als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt het onderzoek naar de ontvanke-lijkheid van een verzoek overeenkomstig het eerste lid zo spoedig mogelijk af en uiterlijk twee maanden na de indiening van het verzoek.”;

16° in de derde paragraaf, worden de leden 4 tot 6 opgeheven.

Art. 61

In artikel 57/6/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, punt i), worden de woorden “artikel 51/3” vervangen door de woorden “artikel 8octies”;

2° de eerste paragraaf, tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt de versnelde behandelingsprocedure

internationale sur la base de l'article 5, paragraphe 2 de ce règlement;”;

12° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point 15, les mots “article 57/6/1, § 3, alinéa 4” sont remplacés par les mots “article 57/28/1”;

13° le paragraphe 1er, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides veille à ce que la procédure d'examen soit menée à terme dans les six mois à compter de l'introduction de la demande. Lorsqu'une demande est soumise à la procédure définie par le règlement (UE) n° 604/2013, le délai de six mois commence à courir à partir du moment où il a été déterminé que la Belgique est responsable de l'examen de la demande conformément à ce règlement et où le demandeur se trouve en Belgique et a été pris en charge par l'Office des Étrangers.”;

14° au paragraphe 3, alinéa 1er, point 4, les mots “ou d'un État partie à un traité d'adhésion à l'Union européenne qui n'est pas encore entré en vigueur” et “ou dans cet État” sont abrogés;

15° le paragraphe 3, alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut l'examen effectué afin de déterminer si une demande est irrecevable conformément à l'alinéa 1er le plus rapidement possible et au plus tard deux mois à compter de la date de l'introduction de la demande.”;

16° au paragraphe 3, les alinéas 4 à 6 sont abrogés.

Art. 61

À l'article 57/6/1 de la même loi, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, point i), les mots “article 51/3” sont remplacés par les mots “article 8octies”;

2° le paragraphe 1er, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut la procédure d'examen accélérée le plus

zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden na de datum van indiening van het verzoek af.”;

3° in de eerste paragraaf worden het derde en vierde lid opgeheven;

4° in paragraaf 2, worden de woorden “, met uitzondering van de verzoeken van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen”, toegevoegd.

5° in paragraaf 3, tweede lid worden de woorden “vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4”, vervangen door de woorden “vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die Verordening”;

6° in de derde paragraaf 3, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 62

In artikel 57/6/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 8 mei 2013 en vervangen bij de wet van 21 november 2017 worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf 1, eerste lid, eerste zin worden de woorden “op grond van artikel 51/8” opgeheven en worden de woorden “voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt” vervangen door de woorden “in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347”;

2° in de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “artikel 39/2” vervangen door “artikel 2.60 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”;

3° in de tweede paragraaf worden de woorden “in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4” vervangen door de woorden “in het licht van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° de derde paragraaf wordt opgeheven.

rapidement possible et au plus tard trois mois à compter de la date de l'introduction de la demande.”;

3° au paragraphe 1er, les alinéas 3 et 4 sont abrogés;

4° au paragraphe 2, les mots “, à l'exception des demandes de mineurs étrangers non accompagnés”, sont ajoutés.

5° au paragraphe 3, alinéa 2, les mots “à la persécution au sens de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951, telle que déterminée à l'article 48/3, ou des motifs sérieux de croire que le demandeur d'asile court un risque réel de subir une atteinte grave telle que déterminée à l'article 48/4” sont remplacés par les mots “à des actes de persécution tels qu'ils sont définis à l'article 9 du règlement (UE) 2024/1347 et qu'il n'y existe aucun risque réel de subir des atteintes graves telles qu'elles sont définies à l'article 15 dudit règlement”;

6° au paragraphe 3, l'alinéa 4 est abrogé.

Art. 62

À l'article 57/6/2 de la même loi, inséré par la loi du 8 mai 2013 et remplacé par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, première phrase, les mots “sur la base de l'article 51/8” sont abrogés et les mots “puisse prétendre à la reconnaissance comme réfugié au sens de l'article 48/3 ou à la protection subsidiaire au sens de l'article 48/4” sont remplacés par les mots “remplisse les conditions requises pour prétendre au statut de bénéficiaire d'une protection internationale conformément au règlement (UE) 2024/1347”;

2° au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “article 39/2” sont remplacés par les mots “article 2.60 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers”;

3° au paragraphe 2, les mots “au regard des articles 48/3 et 48/4” sont remplacés par les mots “au regard de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347”;

4° le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 63

Artikel 57/6/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, wordt opgeheven.

Art. 64

Artikel 57/6/5 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, wordt vervangen als volgt:

“Art. 57/6/5. § 1. Een verzoeker om internationale bescherming kan uit eigen beweging en op elk moment van de procedure zijn verzoek intrekken. Het verzoek wordt schriftelijk ingetrokken door de verzoeker persoonlijk of afgegeven door zijn advocaat.

§ 2. Indien de expliciete intrekking plaatsvindt bij een andere bevoegde autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, stelt die autoriteit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in kennis van de intrekking. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing waarin wordt verklaard dat het verzoek expliciet is ingetrokken.

§ 3. Indien het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de fase waarin het verzoek expliciet wordt ingetrokken door de verzoeker reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog steeds een beslissing nemen tot afwijzing van het verzoek als zijnde ongegrond of kennelijk ongegrond.”

Art. 65

In dezelfde wet wordt een artikel 57/6/5/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/6/5/1. § 1. Een verzoek om internationale bescherming wordt als impliciet ingetrokken verklaard door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen indien:

1° de verzoeker zonder gegronde reden overgemaakt binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel hij of zij daartoe verplicht was, of zonder gegronde reden heeft geweigerd vragen te beantwoorden tijdens het onderhoud, waardoor de resultaten van dat onderhoud ontoereikend zijn om een beslissing te kunnen nemen over de gegrondheid van het verzoek;

Art. 63

L'article 57/6/4 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, est abrogé.

Art. 64

L'article 57/6/5 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 57/6/5. § 1er. Un demandeur de protection internationale peut, de sa propre initiative et à n'importe quel moment de la procédure, retirer sa demande. La demande est retirée par écrit par le demandeur en personne ou par l'intermédiaire de son avocat.

§ 2. Lorsque le retrait explicite a lieu devant une autorité compétente autre que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, cette autorité informe de ce retrait le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides adopte une décision déclarant que la demande a été explicitement retirée.

§ 3. Lorsque, au stade du retrait explicite de la demande par le demandeur, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a déjà constaté que le demandeur ne remplit pas les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale au titre du règlement (UE) 2024/1347, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut toujours prendre une décision rejetant la demande au motif qu'elle est infondée ou manifestement infondée.”

Art. 65

Dans la même loi, il est inséré un article 57/6/5/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/6/5/1. § 1er. Une demande de protection internationale est déclarée par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides comme étant implicitement retirée lorsque:

1° le demandeur, sans motif justifié transmis dans le délai raisonnable déterminé par le Roi, ne s'est pas présenté à un entretien personnel alors qu'il y était tenu ou a refusé, sans motif justifié, de répondre à des questions posées au cours de l'entretien à tel point que le résultat de l'entretien n'a pas permis de se prononcer sur le bien-fondé de la demande;

2° de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn en hiervoor geen geldige reden opgeeft;

3° de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 of indien hij het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68 en hij in de hiervoor vermelde gevallen de plaats waar hij werd vastgehouden of verbleef zonder toestemming heeft verlaten zonder binnen de vijftien dagen contact op te nemen met de minister of zijn gemachtigde;

4° de verzoeker zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht overeenkomstig de modaliteiten bedoeld in artikel 74/28, § 1, 1°;

5° de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde administratieve of gerechtelijke autoriteiten, tenzij hij of zij kan aantonen dat die onbeschikbaarheid te wijten was aan specifieke omstandigheden waarop hij of zij geen invloed had.

§ 2. Indien de autoriteit die beoordeelt of het verzoek impliciet ingetrokken is, een andere bevoegde autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is en deze autoriteit van oordeel is dat het verzoek als zodanig moet worden beschouwd, stelt zij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing waarin wordt verklaard dat het verzoek impliciet is ingetrokken.

§ 3. Wanneer de verzoeker aanwezig is, stelt de bevoegde autoriteit hem of haar op het moment van de intrekking in kennis van alle procedurele gevolgen van die intrekking, in een taal die hij of zij begrijpt of redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen.

§ 4. Een verzoek kan worden afgewezen als ongegrond of kennelijk ongegrond wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op het ogenblik waarop het verzoek impliciet wordt ingetrokken, reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347.”

Art. 66

In artikel 57/6/6, § 5, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden “de

2° le demandeur ne donne pas suite à une demande de renseignements dans le délai raisonnable déterminé par le Roi et ne donne pas de motif valable à ce sujet;

3° le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8 ou 74/9 ou s’il fait l’objet d’une mesure de sûreté telle que visée à l’article 68, et que, dans ces situations, il a quitté sans autorisation le lieu où il était maintenu ou résidait et qu’il n’a pas pris contact dans les quinze jours avec le ministre ou son délégué;

4° le demandeur s’est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l’obligation de se présenter selon les modalités visées à l’article 74/28, § 1er, 1°;

5° le demandeur ne reste pas à la disposition des autorités compétentes, à moins qu’il ne puisse démontrer que ce manquement était dû à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté.

§ 2. Lorsque l’autorité qui évalue si la demande est implicitement retirée est une autorité compétente autre que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et que cette autorité estime que la demande doit être considérée comme telle, elle en informe le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides adopte une décision déclarant que la demande a été implicitement retirée.

§ 3. Lorsque le demandeur est présent, l’autorité compétente informe le demandeur, lors du retrait, de l’ensemble des conséquences procédurales d’un tel retrait dans une langue qu’il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu’il la comprend.

§ 4. Une demande peut être rejetée au motif qu’elle est infondée ou manifestement infondée si, au stade du retrait implicite de la demande, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a déjà constaté que le demandeur ne remplit pas les conditions requises pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale au titre du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 66

À l’article 57/6/6, § 5, de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les mots “le ministre ou son

minister of zijn gemachtigde” vervangen door de woorden “de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.

Art. 67

In artikel 57/6/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Als er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of een persoon in aanmerking komt voor internationale bescherming, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of de internationale bescherming van deze persoon kan worden ingetrokken.”;

2° paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin:

“De artikelen 57/5ter, § 1, derde lid, § 2, 2° en § 3, 57/5quater, 57/5quinquies en 57/5sexies zijn van toepassing op het persoonlijk onderhoud dat wordt georganiseerd.”;

3° in paragraaf 2, tweede lid worden de woorden “van de opheffing van een internationale beschermingsstatus” vervangen door de woorden “van de intrekking van de internationale bescherming overeenkomstig artikel 14, eerste lid, a) of artikel 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347”;

4° in paragraaf 2, derde lid worden de woorden “artikel 55/3/1, § 1” vervangen door de woorden “artikel 14, eerste lid, d), of e) van Verordening (EU) 2024/1347” en worden de woorden “artikel 55/4, § 2” vervangen door de woorden “artikel 17, eerste lid, d) van die Verordening”;

5° paragraaf 2, vierde lid, wordt vervangen als volgt:

“De oproeping van de betrokkene voor een persoonlijk onderhoud of de brief die hem de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, informeert de betrokkene dat zijn internationale bescherming wordt heroverwogen en van de redenen voor die heroverweging.”;

6° paragrafen 3, 4, 5 en 6 worden opgeheven.

délégué” sont remplacés par les mots “le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides”.

Art. 67

À l'article 57/6/7 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Lorsque des éléments ou des faits nouveaux apparaissent indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si une personne remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale de cette personne peut être retirée.”;

2° le paragraphe 2, alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“Les articles 57/5ter, § 1er, alinéa 3, § 2, 2° et § 3, 57/5quater, 57/5quinquies et 57/5sexies s'appliquent à l'entretien personnel qui est organisé.”;

3° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “de l'abrogation du statut de protection internationale” sont remplacés par les mots “d'un retrait de la protection internationale conformément à l'article 14, paragraphe 1er, a) ou à l'article 19, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347”;

4° au paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l'article 55/3/1, § 1er” sont remplacés par les mots “l'article 14, paragraphe 1er, d) ou e) du règlement (UE) 2024/1347” et les mots “l'article 55/4, § 2” sont remplacés par les mots “l'article 17, paragraphe 1er, d) de ce règlement”;

5° le paragraphe 2, alinéa 4 est remplacé par ce qui suit:

“La convocation de l'intéressé à un entretien personnel ou le courrier lui offrant la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut informe l'intéressé du réexamen de son droit à bénéficier d'une protection internationale, ainsi que des motifs de ce réexamen.”;

6° les paragraphes 3, 4, 5 et 6 sont abrogés.

Art. 68

In dezelfde wet wordt een artikel 57/6/7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/6/7/1. § 1. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt of de internationale bescherming van een persoon kan worden ingetrokken, wordt de oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze oproeping of deze brief per gewone post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

De betrokkene krijgt de mogelijkheid woonplaats te kiezen voor de heroverwegingsprocedure. Deze mogelijkheid wordt geboden tijdens het persoonlijk onderhoud of tegelijk met de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats wordt bij een aangetekende zending meegedeeld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de brieven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in het kader van de heroverwegingsprocedure gekozen woonplaats bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de betrokkene woonplaats gekozen heeft bij zijn advocaat, kunnen de oproepingen en brieven ook geldig worden verstuurd per gewone post, per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze.

Bij ontstentenis van gekozen woonplaats in het kader van de heroverwegingsprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, worden de oproepingen en de brieven verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. In voorkomend geval wordt de kopie van deze oproepingen en van deze brieven ook per gewone post gezonden naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

Art. 68

Dans la même loi, il est inséré un article 57/6/7/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/6/7/1. § 1er. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale d’une personne peut être retirée, la convocation à un entretien personnel ou le courrier qui donne à l’intéressé la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir le statut est envoyé sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides envoie une copie de cette convocation ou de ce courrier, par courrier ordinaire, à l’adresse effective de l’intéressé, s’il en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

La possibilité d’élire domicile pour la procédure de réexamen est offerte à l’intéressé. Cette possibilité est offerte lors de l’entretien personnel ou en même temps que la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut.

Toute modification du domicile élu est communiquée sous pli recommandé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Sans préjudice d’une notification à personne, les convocations et les courriers peuvent être envoyés par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou son délégué au domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Lorsque l’intéressé a élu domicile chez son avocat, les convocations et les courriers peuvent également être valablement envoyées par courrier ordinaire, par télécopieur ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal.

À défaut de domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, et sans préjudice d’une notification à personne, les convocations et les courriers sont envoyés à la dernière adresse mentionnée au Registre national, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Le cas échéant, la copie de ces convocations et de ces courriers est également envoyée par courrier ordinaire à l’adresse effective de l’intéressé si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

§ 2. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.

Als hij de reden geldig acht, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de betrokkene op een latere datum opnieuw oproepen of hem de kans geven schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde persoonlijk onderhoud rechtvaardigt, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 3. Wanneer er aan de betrokkene wordt gevraagd schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden, moet het antwoord de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bereiken binnen de door de Koning bepaalde termijn. Bij gebrek aan antwoord kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 4. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus per aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking van de internationale beschermingsstatus per gewone post verstuurd. De beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus, of de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking van de internationale beschermingsstatus, wordt verstuurd naar de woonplaats die werd gekozen in het kader van de heroverwegingsprocedure.

Als geen woonplaats werd gekozen in het kader van de heroverwegingsprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt deze beslissing bij een aangetekende zending of per bode tegen

§ 2. Les conditions dans lesquelles l'entretien personnel se déroule sont déterminées par le Roi.

Si l'intéressé ne se présente pas à la date fixée pour l'entretien personnel, il transmet par écrit au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides un motif valable justifiant son absence, dans les quinze jours suivant la date fixée pour l'entretien personnel.

Si l'intéressé ne présente pas de motif valable dans les quinze jours suivant la date de l'entretien personnel fixée dans la convocation, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut prendre une décision sur la base des éléments du dossier.

S'il estime le motif valable, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut reconvoquer l'intéressé à une date ultérieure, ou lui donner la possibilité de communiquer par écrit le motif pour lequel son statut doit être maintenu.

Si après avoir été reconvoqué conformément à l'alinéa précédent, l'intéressé invoque un nouveau motif justifiant une absence à l'entretien personnel fixé, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides statue sur base des éléments en sa possession.

§ 3. Lorsqu'il est demandé à l'intéressé de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut, la réponse doit parvenir au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai déterminé par le Roi. En l'absence de réponse, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut statuer sur base des éléments en sa possession.

§ 4. Sans préjudice d'une notification à personne, la décision de retrait du statut de protection internationale est envoyée sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Sans préjudice d'une notification à personne, la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait du statut de protection internationale est envoyée par courrier ordinaire. La décision de retrait du statut de protection internationale, ou la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait du statut de protection internationale est envoyée au domicile qui a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen.

Si aucun domicile n'a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen et sans préjudice d'une notification à personne, cette décision, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception, ou cette

ontvangstbewijs, of deze brief per gewone post, verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. Een kopie van elke verzending wordt per gewone post verstuurd naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”

Art. 69

In artikel 57/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 70

In dezelfde wet wordt een artikel 57/7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/7/1. § 1. Om ervoor te zorgen dat de beslissingen over verzoeken om internationale bescherming na een deugdelijk onderzoek worden genomen, kan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nauwkeurige en actuele informatie opvragen bij verschillende bronnen, zoals het Asielagentschap van de Europese Unie en de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen, alsmede relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van herkomst van de verzoekers en, in voorkomend geval, in de landen waar de verzoekers doorheen zijn gereisd.

Het personeel dat belast is met het onderzoek van de verzoeken en het nemen van de beslissingen, heeft toegang tot deze informatie.

§ 2. De informatie die is verkregen en verzameld met het oog op het nemen van een beslissing over een verzoek om internationale bescherming na een passend onderzoek, wordt opgenomen in het dossier van de verzoeker op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen.

De bron van de informatie wordt vermeld en, in voorkomend geval, beschreven. Deze vermelding en beschrijving worden ook in het dossier van de verzoeker opgenomen.

§ 3. De verzoeker om internationale bescherming en zijn advocaat hebben toegang tot de informatie in het dossier van de verzoeker op grond waarvan een beslissing is of zal worden genomen.

De toegang tot de informatie of de bronnen in het dossier van de verzoeker kan worden geweigerd indien de

lettre, par courrier ordinaire, est envoyée à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Une copie de tout envoi est envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé, si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et que cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.”

Art. 69

À l'article 57/7 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 70

Dans la même loi, il est inséré un article 57/7/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/7/1. § 1er. Afin que les décisions sur les demandes de protection internationale soient prises à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides peut solliciter des informations précises et actualisées auprès de différentes sources, telles que l'Agence de l'Union européenne pour l'asile et le Haut-Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés ainsi que les organisations internationales compétentes en matière de droits de l'homme, sur la situation générale existant dans les pays d'origine des demandeurs et, le cas échéant, dans les pays par lesquels les demandeurs ont transité.

Le personnel chargé d'examiner les demandes et de prendre les décisions a accès à ces informations.

§ 2. Les informations obtenues et rassemblées afin qu'une décision sur une demande de protection internationale soit prise à l'issue d'un examen approprié sont versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

La source d'une information est mentionnée et, le cas échéant, décrite. Cette mention et cette description sont également versées au dossier du demandeur.

§ 3. Le demandeur de protection internationale et son avocat ont accès aux informations qui sont versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

L'accès aux informations ou aux sources versées au dossier du demandeur peut être refusé lorsque la

openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel de veiligheid van de personen op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, indien het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van verzoeken om internationale of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden worden geschaad. In dergelijk geval wordt er aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegang verleend tot die informatie of bronnen.

§ 4. De paragrafen 1, 2 en 3 zijn van toepassing in het kader van procedures van heroverweging van de internationale bescherming.”

Art. 71

In dezelfde wet wordt een artikel 57/7/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/7/2. Om ervoor te zorgen dat de beslissingen over verzoeken om internationale bescherming na een deugdelijk onderzoek worden genomen, heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de mogelijkheid om, telkens wanneer dat nodig is, advies te vragen van deskundigen over specifieke kwesties, zoals medische, culturele, religieuze, geestelijke gezondheids-, en kind- of gendergerelateerde kwesties.”

Art. 72

In artikel 57/8/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 november 2017, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Het niet in bewaring geven of terugvragen zonder geldige reden van het paspoort door de in het eerste lid vermelde persoon, kan een nieuw element vormen waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of die persoon in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6/7 of van artikel 66 van Verordening (EU) 2024/1348.”;

2° het artikel wordt aangevuld met een derde lid, luidende:

“Het paspoort kan worden teruggevraagd wanneer het paspoort niet langer geldig is of wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven.”

divulgate de ces informations ou sources compromettrait la sécurité nationale, la sécurité des organisations ou des personnes ayant fourni les informations ou celle des personnes auxquelles les informations se rapportent, ou lorsque cela serait préjudiciable à l'enquête liée à l'examen d'une demande de protection internationale, ou aux relations internationales des États membres. En pareil cas, il est donné accès à ces informations ou sources au Conseil du Contentieux des étrangers.

§ 4. Les paragraphes 1er, 2 et 3 sont d'application dans le cadre des procédures de réexamen de la protection internationale.”

Art. 71

Dans la même loi, il est inséré un article 57/7/2 rédigé comme suit:

“Art. 57/7/2. Afin que les décisions sur les demandes de protection internationale soient prises à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a la possibilité de demander conseil à des experts, chaque fois que cela est nécessaire, sur des matières particulières comme les questions médicales, culturelles, religieuses, liées à la santé mentale ainsi qu'aux enfants ou au genre.”

Art. 72

À l'article 57/8/1 de la même loi, inséré par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le non-dépôt ou la demande de restitution du passeport, sans raison valable, par la personne visée à l'alinéa 1er peut constituer un nouvel élément indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si cette personne remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier du statut de réfugié sur la base de l'article 57/6/7 ou de l'article 66 du règlement (UE) 2024/1348.”;

2° l'article est complété par un alinéa 3 rédigé comme suit:

“Le passeport peut être demandé en restitution lorsque le passeport n'est plus valable ou lorsque l'intéressé a acquis la nationalité d'un État membre.”

Art. 73

In artikel 57/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987, vervangen bij de wet van 15 juli 2016, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden in het eerste lid de woorden “52/4, 57/6, § 1, eerste lid, 1° tot 7° en 9° tot 14°, 57/6, §§ 2 en 3, 57/6/1, §§ 1 en 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5 en 57/6/7, § 5”, vervangen door de woorden “57/6, § 1, eerste lid, 1° tot 7°, 9° tot 14bis° en 16°, 57/6, §§ 2 en 3, 57/6/1, §§ 1 en 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/5/1, 57/11/2, 57/11/7, 57/11/8 en 57/11/10”.

Art. 74

In dezelfde wet, Titel II, Hoofdstuk II wordt een afdeling *IIbis* ingevoegd, getiteld:

“Afdeling *IIbis*. Procédures in uitvoering van Verordening (EU) 2024/1348”.

Art. 75. In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/1. § 1. Deze afdeling is van toepassing op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026 en op de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026.

§ 2. De artikelen 48/6, 49, 49/2, 49/3/1, 50, 50/1, 50/2, 51, 51/2, 51/3bis, 51/4, 51/5, 51/5/1, 51/5/2, 51/5/3, 51/6, 51/7, 51/9, 51/10, 52/4, eerste lid, 53, 53bis, 54, 57/1, § 3, eerste lid, 57/5ter, § 1, tweede en derde lid, 57/5^{quater}, 57/5^{quinquies}, § 2, 57/5^{sexies}, §§ 2 tot 4, 57/6, § 1, eerste lid, 9° tot 14bis°, 57/6, § 2, 1°, 2° en 3°, 57/6, § 3, eerste lid, 4°, 57/6/2, §§ 1, eerste lid en 2, 57/6/7/1, 57/7, 57/7/1, § 2, 57/8, 57/8/1 en 57/9 zijn eveneens van toepassing op deze procedures.”

Art. 76

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/2. In uitvoering van artikel 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als beslissingsautoriteit belast met de uitoefening van de taken en bevoegdheden die voortvloeien uit die Verordening en Verordening (EU) 2024/1347.”

Art. 73

À l'article 57/9 de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987, remplacé par la loi du 15 juillet 2016 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, à l'alinéa 1er, les mots “52/4, 57/6, § 1er, alinéa 1er, 1° à 7° et 9° à 14°, 57/6, §§ 2 et 3, 57/6/1, §§ 1er et 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5 et 57/6/7, § 5” sont remplacés par les mots “57/6, § 1er, alinéa 1er, 1° à 7°, 9° à 14bis° et 16°, 57/6, §§ 2 et 3, 57/6/1, §§ 1er et 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/5/1, 57/11/2, 57/11/7, 57/11/8 et 57/11/10”.

Art. 74

Dans le Titre II, Chapitre II de la même loi, il est inséré une section *IIBIS* intitulée:

“Section *IIbis*. Procédures en exécution du règlement (UE) 2024/1348”.

Art. 75. Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/1. § 1er. Cette section s'applique à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026 et à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026.

§ 2. Les articles 48/6, 51/2, 49, 49/2, 49/3/1, 50, 50/1, 50/2, 51, 51/2, 51/3bis, 51/4, 51/5, 51/5/1, 51/5/2, 51/5/3, 51/6, 51/7, 51/9, 51/10, 52/4, alinéa 1er, 53, 53bis, 54, 57/1, § 3, alinéa 1er, 57/5ter, § 1er, alinéas 2 et 3, 57/5^{quater}, 57/5^{quinquies}, § 2, 57/5^{sexies}, §§ 2 à 4, 57/6, § 1er, alinéa 1er, 9° à 14bis°, 57/6, § 2, 1°, 2° et 3°, 57/6, § 3, alinéa 1er, 4°, 57/6/2, §§ 1er, alinéa 1er et 2, 57/6/7/1, 57/7, 57/7/1, § 2, 57/8, 57/8/1 et 57/9 s'appliquent également à ces procédures.”

Art. 76

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/2 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/2. En exécution de l'article 4, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est chargé, en tant qu'autorité responsable de la détermination, d'accomplir les tâches et d'exercer les compétences qui découlent de ce règlement et du règlement (UE) 2024/1347.”

Art. 77

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/3. § 1. In uitvoering van artikel 20, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer een andere overheid dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft beoordeeld of een verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft, kan de beoordeling beschikbaar worden gesteld en kunnen de resultaten ervan aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden toegezonden, mits de verzoeker daarmee instemt.

§ 2. De verzoeker om internationale bescherming heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, in een vragenlijst die hij in ieder geval vóór de verklaring bedoeld in artikel 51/10 wordt gevraagd te beantwoorden.”

Art. 78

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/4. In uitvoering van artikel 25, lid 7 van Verordening (EU) 2024/1348, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen leeftijdsbeoordelingen uitgevoerd door een andere lidstaat erkennen.”

Art. 79

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/5. § 1. In uitvoering van artikel 35, lid 8 van Verordening (EU) 2024/1348, indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vernietigt en de zaak terugverwijst,

a) bedraagt de in artikel 35, eerste lid, eerste alinea, bedoelde maximumtermijn zes weken vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad;

b) bedraagt de in artikel 35, eerste lid, tweede alinea, bedoelde maximumtermijn acht werkdagen vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad;

Art. 77

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/3 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/3. § 1er. En exécution de l'article 20, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, lorsqu'une autre autorité que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a évalué si un demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux, l'évaluation peut être mise à disposition et ses résultats peuvent être transmis au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, sous réserve du consentement du demandeur.

§ 2. Le demandeur de protection internationale a la possibilité de faire valoir de manière précise et circonstanciée les éléments dont ressortent ses besoins procéduraux spéciaux, dans un questionnaire auquel il est invité à répondre en tout état de cause avant la déclaration prévue à l'article 51/10.”

Art. 78

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/4 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/4. En application de l'article 25, paragraphe 7, du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué peut décider de reconnaître les évaluations de l'âge effectuées par un autre État membre.”

Art. 79

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/5 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/5. § 1er. En exécution de l'article 35, paragraphe 8 du règlement (UE) 2024/1348, dans les cas où le Conseil du contentieux des étrangers annule la décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et renvoie l'affaire,

a) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 1er, alinéa 1er est de six semaines à compter de la réception de l'arrêt du Conseil;

b) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 1er, alinéa 2 est de huit jours ouvrables à compter de la réception de l'arrêt du Conseil;

c) bedraagt de in artikel 35, lid 3, bedoelde maximumtermijn twee maanden vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad;

d) bedraagt de in artikel 35, lid 4, bedoelde maximumtermijn vier maanden vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad.

§ 2. De in artikel 35, leden 2 en 5, van Verordening (EU) 2024/1348 bedoelde mogelijkheden tot verlenging van de termijnen en de in artikel 35, lid 7, van die verordening bedoelde mogelijkheid tot uitstel van de afronding van de procedure van het onderzoek ten gronde zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde termijnen.”

Art. 80. In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/6. In uitvoering van artikel 37 van Verordening (EU) 2024/1348 betekent de minister of zijn gemachtigde het bevel om het grondgebied te verlaten of de teruggedrijvingsmaatregel.”

Art. 81

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/7 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/7. In uitvoering van artikel 38, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd om een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren wanneer één van de in artikel 38, eerste lid van die Verordening vermelde gronden van toepassing is.”

Art. 82. In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/8. In uitvoering van artikel 39, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd om een ongegrond verzoek kennelijk ongegrond te verklaren als op het tijdstip van afronding van de behandeling één van de gevallen als bedoeld in artikel 42, lid 1 van die Verordening van toepassing is.”

Art. 83

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/9 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/9. In verband met artikel 41, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, dient de verzoeker die een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel

c) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 3 est de 2 mois à compter de la réception de l'arrêt du Conseil;

d) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 4 est de quatre mois à compter de la réception de l'arrêt du Conseil.

§ 2. Les possibilités de prolongation de délais visées à l'article 35, paragraphes 2 et 5 du règlement (UE) 2024/1348 ainsi que la possibilité de report de la conclusion de la procédure d'examen au fond visée à l'article 35, paragraphe 7 de ce règlement sont d'application à l'égard des délais visés au paragraphe 1er.”

Art. 80. Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/6 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/6. En application de l'article 37 du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué prend l'ordre de quitter le territoire ou la mesure de refoulement.”

Art. 81

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/7 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/7. En exécution de l'article 38, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour déclarer irrecevable une demande lorsque l'un des motifs visés à l'article 38, paragraphe 1er de ce règlement est applicable.”

Art. 82. Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/8 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/8. En exécution de l'article 39, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour déclarer manifestement infondée une demande infondée si, au moment de la conclusion de l'examen, l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er de ce règlement est applicable.”

Art. 83

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/9 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/9. Au regard de l'article 41, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, lorsque le demandeur ne se présente pas à un entretien personnel alors qu'il

hij daartoe verplicht was, de eventueel geldige reden waarom hij niet op het onderhoud aanwezig is schriftelijk te worden meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn.

Wanneer het feit dat de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde autoriteiten erin bestaat dat hij geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dient de eventueel geldige reden waarom de verzoeker niet antwoordt, schriftelijk te worden meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn en waarbinnen van de verzoeker werd verwacht dat hij gevolg zou geven aan het verzoek om inlichtingen.”

Art. 84

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/10 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/10. § 1. In verband met de artikelen 44, lid 1 en 53, lid 2, a) van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer de in artikel 43 van die Verordening bedoelde grensprocedure wordt toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, indien geen beslissing kan worden genomen over:

a) de ontvankelijkheid van een verzoek overeenkomstig artikel 38 van Verordening (EU) 2024/1348; of

b) de gegrondheid van een verzoek indien een van de in artikel 42, lid 1, punten a) tot en met g) en punt j), en artikel 42, lid 3, punt b) van die Verordening genoemde omstandigheden zich voordoen.

Ten gevolge van deze beslissing tot verder onderzoek wordt de verzoeker om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen.

§ 2. In verband met de artikelen 21, lid 2 en 53, lid 2, c) van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer de in artikel 43 van die Verordening bedoelde grensprocedure wordt toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, indien hij van oordeel is dat de nodige steun niet kan worden verleend aan de verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft in het kader van die grensprocedure.

y était tenu, l'éventuel motif valable pour justifier son absence à l'entretien doit être transmis, par écrit, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai raisonnable déterminé par le Roi.

Lorsque le fait de ne pas rester à disposition des autorités compétentes consiste pour le demandeur à ne pas donner suite à une demande de renseignements envoyée par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, l'éventuel motif valable pour justifier le manquement du demandeur doit être transmis, par écrit, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai raisonnable déterminé par le Roi et endéans lequel il était attendu que le demandeur donne suite à la demande de renseignement.”

Art. 84

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/10 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/10. § 1er. Au regard des articles 44, paragraphe 1er et 53, paragraphe 2, a) du règlement (UE) 2024/1348, lorsque la procédure à la frontière prévue à l'article 43 de ce règlement est appliquée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire s'il estime qu'une décision ne peut être prise sur les points suivants:

a) l'irrecevabilité d'une demande conformément à l'article 38 du règlement (UE) 2024/1348; ou

b) le bien-fondé d'une demande lorsque l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er, points a) à g) et j), et à l'article 42, paragraphe 3, point b) de ce règlement, s'applique.

Suite à cette décision d'examen ultérieur, le demandeur de protection internationale est autorisé à entrer dans le Royaume.

§ 2. Au regard des articles 21, paragraphe 2 et 53, paragraphe 2, c) du règlement (UE) 2024/1348, lorsque la procédure à la frontière prévue à l'article 43 de ce règlement est appliquée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire s'il estime que le soutien nécessaire ne peut être fourni au demandeur ayant des besoins procéduraux spéciaux dans le cadre de cette procédure à la frontière.

Ten gevolge van deze beslissing tot verder onderzoek wordt de verzoeker om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen.”

Art. 85

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/11 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/11. Onverminderd de toepassing van de procedure bedoeld in de artikelen 51/5 en 51/5/1, maakt de minister of zijn gemachtigde in uitvoering van artikel 51, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348, het dossier over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de 7 dagen na de registratie van het verzoek. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt de asielgrensprocedure af binnen de 39 dagen na ontvangst van het verzoek.”

Art. 86

In de nieuwe afdeling *IIbis*, wordt een artikel 57/11/12 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/11/12. In uitvoering van artikel 66, zesde lid van Verordening (EU) 2024/1348, vervalt de internationale bescherming van rechtswege in de onder deze bepaling bedoelde situaties.

De vaststelling dat de internationale beschermingsstatus vervalt, geeft geen aanleiding tot een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Art. 87

In artikel 57/27, eerste lid van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987 en laatst gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de woorden “Artikel 458 van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “Artikel 352 van het Strafwetboek” en worden de woorden “op diens adjuncten” vervangen door de woorden “op diens adjuncten en op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.

Art. 88

In dezelfde wet, wordt een artikel 57/28/1 ingevoegd, luidende:

Suite à cette décision d'examen ultérieur, le demandeur de protection internationale est autorisé à entrer dans le Royaume.”

Art. 85

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/11 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/11. Sans préjudice de l'application de la procédure visée aux articles 51/5 et 51/5/2, le ministre ou son délégué, en exécution de l'article 51, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348, transmet le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans les 7 jours suivant l'enregistrement de la demande. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut la procédure d'asile à la frontière dans les 39 jours suivant la réception de la demande.”

Art. 86

Dans la nouvelle section *IIbis*, il est inséré un article 57/11/12 rédigé comme suit:

“Art. 57/11/12. En exécution de l'article 66, paragraphe 6, du règlement (UE) 2024/1348, la protection internationale devient juridiquement caduque dans les situations visées par cette disposition.

Le constat de la caducité de la protection internationale n'appelle pas de décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.”

Art. 87

À l'article 57/27, alinéa 1er de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 1987 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les mots “L'article 458 du Code pénal” sont remplacés par les mots “L'article 352 du Code pénal” et les mots “et à ses adjoints” sont remplacés par les mots “, à ses adjoints et aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides”.

Art. 88

Dans la même loi, il est inséré un article 57/28/1 rédigé comme suit:

“Art. 57/28/1. In uitvoering van artikel 64, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, landen als veilige landen van herkomst aanwijzen, voor zover dat andere landen zijn dan die welke op het niveau van de Unie als zodanig zijn aangewezen. Het Koninklijk besluit wordt, ten minste tweejaarlijks, vastgesteld op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen.”

Art. 89

In artikel 57/31 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003, wordt het derde lid vervangen als volgt:

“Artikel 80cties, § 4, tweede lid, is van toepassing op de vingerafdrukken van de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten krachtens artikel 57/29.”

Art. 90

In artikel 71, vervangen bij de wet van 10 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 mei 2019, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “51/5, § 1, tweede lid, en § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, en § 2, derde lid,” opgeheven;

2° in het eerste lid worden de woorden “, 74/6/1, § 2, eerste lid, en § 3, eerste lid,” ingevoegd tussen het woord “74/6” en het woord “en”;

3° in lid 2 worden de woorden “of 74/5/1” ingevoegd tussen de woorden “artikel 74/5” en de woorden “vastgehouden wordt”.

Art. 91

In artikel 74/5, ingevoegd bij wet van 18 juli 1991 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De plaats van vasthouding in toepassing van de eerste paragraaf wordt geacht aan de grens gelegen

“Art. 57/28/1. En exécution de l'article 64, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, désigner des pays comme pays d'origine sûrs autres que ceux désignés au niveau de l'Union. L'arrêté royal est adopté, au moins tous les deux ans, sur proposition conjointe du ministre et du ministre des Affaires étrangères et après que le ministre a obtenu l'avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.”

Art. 89

À l'article 57/31 de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003, l'alinéa 3 est remplacé comme suit:

“L'article 80cties, § 4, alinéa 2, est applicable aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29.”

Art. 90

À l'article 71 de la même loi, remplacé par la loi du 10 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “51/5, § 1er, alinéa 2, et § 4, alinéa 3, 51/5/1, § 1er, alinéa 2, et § 2, alinéa 3,” sont abrogés;

2° dans l'alinéa 1er, les mots “, 74/6/1, § 2, alinéa 1er, et § 3, alinéa 1er,” sont insérés entre le mot “74/6” et le mot “et”;

3° dans l'alinéa 2, les mots “ou 74/5/1” sont insérés entre les mots “l'article 74/5” et les mots “, peut introduire”.

Art. 91

À l'article 74/5 inséré par la loi du 18 juillet 1991 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, l'alinéa 2 est abrogé.

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Le lieu de maintien en application du paragraphe 1er est réputé se situer à la frontière. L'étranger

te zijn. De vreemdeling die in toepassing van de eerste paragraaf wordt vastgehouden, wordt niet beschouwd als zijnde gemachtigd om het rijk binnen te komen.”;

3° in paragraaf 3, wordt het vijfde lid opgeheven;

4° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, luidende:

“§ 3/1. In afwijking op paragraaf 3, mag de duur van de vasthouding in toepassing van § 1, 2°, in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats de termijn als bedoeld in artikel 51, lid 2 van Verordening 2024/1348, in voorkomend geval aangevuld met de termijn bedoeld in artikel 11, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1359, niet te boven gaan.”;

5° in paragraaf 4, 1° en 2° worden de woorden “de in paragraaf 1 bedoelde vreemdeling” vervangen door de woorden “de in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling”;

6° in paragraaf 4, 3° worden de woorden “de vreemdeling, bedoeld in § 1” vervangen door de woorden “de in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling”;

7° in paragraaf 4, 4° worden de woorden “artikel 57/6/4, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 57/11/10”;

8° paragraaf 4, 5° wordt vervangen als volgt: “5° de in paragraaf 1, 2° bedoelde vreemdeling, bij het verstrijken van de in paragraaf 3/1 bedoelde termijn.”;

9° in paragraaf 5 worden de woorden “die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen,” opgeheven.

Art. 92

In dezelfde wet wordt een artikel 74/5/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/5/1. § 1. De minister of zijn gemachtigde is bevoegd te beslissen over de vasthouding tijdens de terugkeergrensprocedure in toepassing van artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1349.

Onverminderd artikel 5, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1349 duurt de bewaring slechts voor zolang de terugkeergrensprocedure in toepassing van artikel 4, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1349 duurt.

§ 2. De plaats van vasthouding in toepassing van de eerste paragraaf wordt geacht aan de grens gelegen te zijn.

§ 3. De termijn voor vrijwillig vertrek zoals bepaald in artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1349 wordt

maintenu en application du paragraphe 1er n'est pas considéré comme autorisé à entrer dans le Royaume.”;

3° au paragraphe 3, le cinquième alinéa est abrogé;

4° un paragraphe 3/1 est inséré, libellé comme suit:

“§ 3/1. Par dérogation au paragraphe 3, la durée du maintien en application du § 1, 2°, dans un lieu déterminé situé à la frontière ne peut dépasser le délai visé à l'article 51, paragraphe 2, du règlement 2024/1348, augmenté, le cas échéant, du délai visé à l'article 11, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1359.”;

5° au paragraphe 4, 1° et 2°, les mots “l'étranger visé au § 1er” sont remplacés par les mots “l'étranger visé au § 1er, 1°”;

6° au paragraphe 4, 3°, les mots “l'étranger visé au § 1er” sont remplacés par les mots “l'étranger visé au § 1er, 1°”;

7° au paragraphe 4, 4°, les mots “l'article 57/6/4, alinéa 2” sont remplacés par les mots “l'article 57/11/10”;

8° le paragraphe 4, 5° est remplacé comme suit: “5° L'étranger visé au § 1er, 2°, à l'expiration du délai visé au paragraphe 3/1.”;

9° au paragraphe 5, les mots “qui est autorisé à entrer dans le Royaume,” sont abrogés.

Art. 92

Dans la même loi, il est inséré un article 74/5/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/5/1. § 1er. Le ministre ou son délégué est habilité à se prononcer sur le maintien pendant la procédure de retour à la frontière en application de l'article 5 du règlement (UE) 2024/1349.

Sans préjudice de l'article 5, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1349, le maintien ne dure que le temps de la procédure de retour à la frontière en application de l'article 4, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1349.

§ 2. Le lieu de maintien en application du paragraphe 1er est réputé se situer à la frontière.

§ 3. Le délai pour le départ volontaire prévu à l'article 4, paragraphe 5, du règlement (UE) 2024/1349 est demandé

verzocht bij de minister of zijn gemachtigde. De Koning kan de modaliteiten bepalen.”

Art. 93.

In artikel 74/6, vervangen bij de wet van 21 november 2017 en gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid worden de woorden “Wanneer het, op basis van een individuele beoordeling, nodig blijkt en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast,” vervangen door de woorden “Onverminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2,”;

2° in paragraaf 1 wordt het eerste lid aangevuld met de bepaling onder 5°, luidende:

“5° in gevallen waarin de verzoeker niet aan de verplichting tot verblijf op een bepaalde plaats ter beperking van zijn bewegingsvrijheid in toepassing van artikel 74/27/1, heeft voldaan en het onderduikrisico blijft bestaan.”

3° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 94

In dezelfde wet wordt een artikel 74/6/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/6/1. § 1. Onverminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, wanneer er op basis van een individueel onderzoek een risico op onderduiken van de persoon bestaat of wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde het vereist, kan de minister of zijn gemachtigde een vreemdeling vasthouden voor de tijd die noodzakelijk is voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding vijf weken te boven mag gaan.

Wanneer de vreemdeling wordt vastgehouden op basis van het eerste lid, moeten de termijnen die zijn vastgelegd in artikel 41, lid 1, en in artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 worden nageleefd. Indien de minister of zijn gemachtigde deze termijnen niet naleeft, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden.

§ 2. Overminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, wanneer er op basis van een individueel onderzoek een risico op onderduiken van de persoon

auprès du ministre ou de son délégué. Le Roi peut en fixer les modalités.”

Art. 93

À l'article 74/6, remplacé par la loi du 21 novembre 2017 et modifié par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “Lorsque, sur la base d'un examen individuel, cela s'avère nécessaire et qu'aucune mesure moins coercitive ne peut être efficacement appliquée,” sont remplacés par les mots “Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2,”;

2° au paragraphe 1er, l'alinéa 1er est complété par le 5° rédigé comme suit:

“5° dans les cas où le demandeur n'a pas respecté l'obligation de résider dans un lieu déterminé en vue de restreindre sa liberté de circulation en application de l'article 74/27/1, et que le risque de fuite subsiste.”

3° au paragraphe 1er, l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 94

Dans la même loi, il est inséré un article 74/6/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/6/1. § 1er. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque de fuite de la personne ou lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut maintenir un étranger pour la durée nécessaire à la détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée du maintien ne puisse excéder cinq semaines.

Lorsque l'étranger est maintenu sur la base de l'alinéa 1er, les délais fixés à l'article 41, paragraphe 1er, et à l'article 42, paragraphe 1er, du règlement (UE) 2024/1351 doivent être respectés. Si le ministre ou son délégué ne respecte pas ces délais, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base

§ 2. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque de fuite de la personne ou lorsque la

bestaat of wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde het vereist, kan de minister of zijn gemachtigde een vreemdeling vasthouden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding vijf weken te boven mag gaan.

Wanneer de overdracht niet binnen de in het eerste lid bedoelde termijn van vijf weken plaatsvindt, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden. Er wordt geen rekening gehouden met de duur van de in paragraaf 1 bedoelde vasthouding.

De vasthoudingstermijn bedoeld in het eerste lid, wordt van rechtswege gestuit zolang het beroep ingediend tegen het in artikel 51/5/2 bedoelde besluit tot overdracht opschortende werking heeft.

§ 3. De in de paragrafen 1 en 2 bedoelde vasthouding duurt zo kort mogelijk en niet langer dan de tijd die redelijkerwijs nodig is om de vereiste administratieve procedures zorgvuldig af te ronden totdat de overdracht is uitgevoerd.”

Art. 95

In dezelfde wet wordt een artikel 74/6/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/6/2. § 1. Een verzoeker kan alleen worden vastgehouden wanneer geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In het besluit worden de feitelijke en juridische gronden vermeld waarop de vasthouding gebaseerd is, alsook de redenen waarom minder dwingende maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast.

Geen verzoeker mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan of dat hij onderworpen is aan de procedure voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351.

De verzoeker wordt vastgehouden voor de termijn die evenredig is en strikt noodzakelijk is om het doel van de vasthouding te bereiken.

Indien de vasthouding van de verzoeker met bijzondere opvangbehoeften zijn lichamelijke en geestelijke

protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut maintenir un étranger pour la durée nécessaire à la mise en œuvre du transfert vers l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée de ce maintien ne puisse excéder cinq semaines.

Lorsque le transfert n'est pas exécuté dans le délai de cinq semaines visé à l'alinéa 1er, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base. Il n'est pas tenu compte de la durée du maintien visé au paragraphe 1er.

Le délai du maintien visé à l'alinéa 1er est interrompu d'office tant que le recours introduit contre la décision de transfert visée à l'article 51/5/2 a un effet suspensif.

§ 3. Le maintien visé aux paragraphes 1er et 2 est d'une durée aussi brève que possible et ne se prolonge pas au-delà du délai raisonnablement nécessaire pour accomplir les procédures administratives requises avec toute la diligence voulue jusqu'à l'exécution du transfert.”

Art. 95

Dans la même loi, il est inséré un article 74/6/2 rédigé comme suit:

“Art. 74/6/2. § 1er. Un demandeur ne peut être maintenu que si aucune autre mesure suffisante, mais moins coercitive, ne peut être appliquée efficacement.

La décision indique les motifs de fait et de droit qui fondent le maintien ainsi que les raisons pour lesquelles une mesure moins coercitive ne peut être efficacement appliquée.

Aucun demandeur ne peut être maintenu au seul motif qu'il a présenté une demande de protection internationale ou qu'il est soumis à la procédure de détermination de l'État membre responsable du traitement de la demande de protection internationale en application du règlement (UE) 2024/1351.

Le demandeur est maintenu pour une durée proportionnée et strictement nécessaire à la réalisation de l'objectif du maintien.

Si le maintien du demandeur ayant des besoins particuliers en matière d'accueil risque de mettre gravement

gezondheid ernstig in gevaar zou brengen, wordt die verzoeker niet vastgehouden.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde waarborgen zijn van toepassing op de vreemdeling die op grond van artikelen 74/5, § 1, 2°, 74/6 en 74/6/1, wordt vastgehouden.”

Art. 96

In artikel 74/8, paragraaf 1, ingevoegd bij wet van 15 juli 1996 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “51/5, § 1, tweede lid, of § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, of § 2, derde lid,” opgeheven;

2° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “of 74/6” vervangen door de woorden “, 74/5/1, 74/6 of 74/6/1, § 1 eerste lid, en § 2, eerste lid”.

Art. 97

In artikel 74/10, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en gewijzigd bij de wet van 24 februari 2017, worden de woorden “of die door de bevoegde autoriteiten is aangehouden of onderschept op het ogenblik dat hij op irreguliere wijze via een lands-, zee- of de luchtgrens de buitengrens van een lidstaat overschrijdt,” vervangen door de woorden “, en die vervolgens geen machtiging of recht tot verblijf in een lidstaat heeft verkregen”.

Art. 98

In artikel 74/11, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4” vervangen door de woorden “of de aanvraag tot machtiging tot verblijf zoals bedoeld in artikel 9ter”.

Art. 99

In artikel 74/14, § 3, ingevoegd bij wet van 19 januari 2012 en laatstelijk gewijzigd bij wet van 21 november 2017, wordt het punt 6° vervangen als volgt:

“6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of artikel 38, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348 of

en danger sa santé physique et mentale, il n'est pas maintenu.

§ 2. Les garanties prévues dans le paragraphe 1er sont applicables à l'étranger maintenu sur la base des articles 74/5, § 1er, 2°, 74/6 et 74/6/1.”

Art. 96

À l'article 74/8 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “51/5, § 1er, alinéa 2, ou § 4, alinéa 3, 51/5/1, § 1er, alinéa 2, ou § 2, alinéa 3,” sont abrogés;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “ou 74/6” sont remplacés par les mots “, 74/5/1, 74/6 ou 74/6/1, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 1er”.

Art. 97

À l'article 74/10, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié par la loi du 24 février 2017, les mots “ou qui est arrêté ou intercepté par les autorités compétentes lors du franchissement irrégulier par voie terrestre, maritime ou aérienne de la frontière extérieure d'un État membre” sont remplacés par les mots “et qui n'a pas obtenu par la suite l'autorisation ou le droit de séjourner dans un État membre”.

Art. 98

À l'article 74/11, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les mots “telle qu'elle est définie aux articles 9ter, 48/3 et 48/4” sont remplacés par les mots “ou la demande d'autorisation de séjour visée à l'article 9ter”.

Art. 99

À l'article 74/14, § 3, inséré par la loi du 19 janvier et modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le point 6° est remplacé par ce qui suit:

“6° la demande de protection internationale d'un ressortissant de pays tiers a été déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 5° ou l'article 38, § 2 du règlement (UE) 2024/1348 ou a été considérée comme

werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2 of artikel 57/11/8.”

Art. 100

In artikel 74/17, ingevoegd bij de wet van 19 januari 2012 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “dat er een risico bestaat met betrekking tot de artikelen 48/3 en 48/4” opgeheven.

Art. 101

In artikel 74/25 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “van de artikelen 51/5, § 4, eerste lid, of 51/5/1, § 2, eerste lid” vervangen door de woorden “van artikel 51/5/2, § 1”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “van artikelen 51/5, § 6, of 51/5/1, § 4” vervangen door de woorden “van artikel 51/5/3, § 2”.

Art. 102

In dezelfde wet wordt een nieuw artikel 74/27/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/27/1. § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 54, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1348, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen de bewegingsvrijheid van de verzoeker om internationale bescherming te beperken door hem te verplichten te verblijven op een specifieke locatie, met name:

1° om redenen van openbare orde;

2° wanneer er een onderduikrisico is, onder meer indien:

a. De verzoeker overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351 verplicht is om zich in een andere lidstaat te bevinden,

b. De verzoeker vanuit een andere lidstaat naar België werd overgebracht in toepassing van de Verordening (EU) 2024/1351, nadat hij is ondergedoken en zich naar een andere lidstaat heeft begeven.

Onder dezelfde voorwaarden kan aan de verzoeker een meldingsplicht worden opgelegd.

manifestement infondée sur la base de l’article 57/6/1, § 2 ou l’article 57/11/8.”

Art. 100

À l’article 74/17, inséré par la loi du 19 janvier 2012 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les mots “indiquant qu’il existe un risque au regard des articles 48/3 et 48/4” sont abrogés.

Art. 101

À l’article 74/25 de la même loi, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “des articles 51/5, § 4, alinéa 1er, ou 51/5/1, § 2, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “de l’article 51/5/2, § 1er”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “aux articles 51/5, § 6, ou 51/5/1, § 4” sont remplacés par les mots “à l’article 51/5/3, § 2”.

Art. 102

Dans la même loi, il est inséré un nouvel article 74/27/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/27/1. § 1er. Sans préjudice de l’application de l’article 54, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué peut décider de restreindre la liberté de circulation du demandeur de protection internationale en l’obligeant à séjourner dans un lieu déterminé, notamment:

1° pour des raisons d’ordre public;

2° lorsqu’il existe un risque de fuite, notamment si:

a. le demandeur est tenu, en vertu du règlement (UE) 2024/1351, de se trouver dans un autre État membre;

b. le demandeur a été transféré d’un autre État membre vers la Belgique en application du règlement (UE) 2024/1351, après avoir pris la fuite et s’être rendu dans un autre État membre.

Dans les mêmes conditions, une obligation de se présenter peut être imposée au demandeur.

§ 2. Indien de verzoeker een opvangplaats toegewezen kreeg in de zin van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, kan deze plaats worden gebruikt als locatie voor de beperking van de bewegingsvrijheid in toepassing van de eerste paragraaf.

§ 3. De verzoeker kan de minister of zijn gemachtigde verzoeken om hem toe te staan tijdelijk buiten de plaats van beperking van bewegingsvrijheid te verblijven. De verzoeker motiveert daarbij de redenen van zijn verzoek.

Indien zijn aanwezigheid vereist is bij een afspraak met een autoriteit of een rechtbank, stelt de verzoeker de minister of zijn gemachtigde hiervan schriftelijk in kennis voorafgaand aan de afspraak.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde informeert de verzoeker over de individuele redenen van deze beslissing en de gevolgen van het niet-nakomen in een taal die hij begrijpt of waarvan redelijkerwijs kan worden aangekomen dat hij deze begrijpt.

§ 5. De Koning kan de toepassingsmodaliteiten bepalen bij een in Ministerraad overlegd besluit.”

Art. 103

In artikel 74/28, § 3, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “51/5 § 1, 51/5/1, § 1” vervangen door de woorden “51/5, 51/5/1”.

§ 2. Si le demandeur s’est vu désigner une place d’accueil au sens de la loi du 12 janvier 2007 relative à l’accueil des demandeurs de protection internationale et de certaines autres catégories d’étrangers, cette place peut être utilisée pour restreindre la liberté de circulation en application du paragraphe 1er.

§ 3. Le demandeur peut demander au ministre ou à son délégué de l’autoriser à séjourner temporairement en dehors du lieu de restriction de liberté de circulation. À cette fin, le demandeur doit motiver sa demande.

Si sa présence est requise lors d’un rendez-vous avec une autorité ou un tribunal, le demandeur en informe le ministre ou son représentant par écrit avant le rendez-vous.

§ 4. Le ministre ou son délégué informe le demandeur des motifs individuels de cette décision et les conséquences du non-respect dans une langue qu’il comprend ou dont il est raisonnable de supposer qu’il la comprend.

§ 5. Le Roi peut déterminer les modalités d’application par arrêté délibéré en Conseil des ministres.”

Art. 103

Dans l’article 74/28, § 3, alinéa 1er, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “51/5, § 1er, 51/5/1, § 1er” sont remplacés par les mots “51/5, 51/5/1”.

HOOFDSTUK 3

Slotbepaling

Art. 104

Deze wet treedt in werking op 12 juni 2026, met uitzondering van:

1° de artikelen 28, 3°, en 63, die in werking treden op 10 juli 2026;

2° het artikel 57, 2° en 3°, dat in werking treedt op 1 augustus 2026 voor de persoonlijke onderhouds die plaatsvonden voor 12 juni 2026;

3° het artikel 91 dat van toepassing is op verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026.

Gegeven te Brussel, 8 maart 2026.

FILIP

Van Koningswege:

De minister van Asiel en Migratie,

Anneleen Van Bossuyt

CHAPITRE 3

Disposition finale

Art. 104

La présente loi entre en vigueur le 12 juin 2026, à l'exception:

1° des articles 28, 3°, et 63, qui entrent en vigueur le 10 juillet 2026;

2° de l'article 57, 2° et 3°, qui entre en vigueur le 1er août 2026 pour les entretiens personnels qui ont eu lieu avant le 12 juin 2026;

3° l'article 91 qui s'applique aux demandes présentées à partir du 12 juin 2026.

Donné à Bruxelles, le 8 mars 2026.

PHILIPPE

Par le Roi:

La ministre de l'Asile et de la Migration,

Anneleen Van Bossuyt

CONCORDANTIETABEL
RICHTLIJN – WETSONTWERP

Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming (herschikking)	Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen Andere wetten en reglementering	Wijzigingswet
HOOFDSTUK I: Algemene bepalingen		
Art. 1: Doel	Behoeft geen formele omzetting	/
Art. 2: Definities	/	/
a)		
b) “verzoek om internationale bescherming”	Art. 49/3, eerste lid Vw ¹	
c)		
d)		
e) “definitieve beslissing”	Art. 1, § 1, 19° Vw	Gewijzigd art. 1, § 1, 19° Vw
f)		
g)		
h)		
i) “internationale bescherming”	Art. 1, 16° Vw	Art. 1, 16° Vw wordt opgeheven; Rechtstreekse werking art. 3, 3) Verordening 2024/1347
j)		
k)		
l)		
m)		
n)		
o)		
p)		
q) “volgend verzoek”	Art. 1, § 1, 20° Vw	
Art. 3: Toepassingsgebied		
Art. 3.1: verplicht	Behoeft geen formele omzetting	
Art. 3.2: verplicht	Behoeft geen formele omzetting	
Art. 3.3: facultatief	/	
Art. 4: Bevoegde instanties		
Art. 4.1: eerste zin: verplicht	Art. 57/6 en 39/1 Vw Artt. 57/6/1, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/6, 57/6/7 Vw	Art. 57/6/4 wordt opgeheven Gewijzigd art. 57/6/5
Art. 4.1: tweede zin: verplicht	Art. 57/25, eerste lid Vw	
Art. 4.2: facultatief		
a)	Art. 51/5 Vw	
b)	Art. 51/5, 57/6/4 Vw	Art. 57/6/4 wordt opgeheven
Art. 4.3: eerste zin: verplicht	Artt. 2 en 3, § 2 KB CGVS ²	
Art. 4.3: tweede zin: verplicht	Artt. 2, tweede lid en 3, § 2 KB CGVS	
Art. 4.3: derde zin: verplicht	KB CGVS	
Art. 4.3: vierde zin: verplicht	KB CGVS	

¹ Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: “Vw”).

² Koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 (hierna: “KB CGVS”).

Art. 4.4: verplicht	Artt. 13 KB DVZ ³	
Art. 4.5: verplicht	Art. 3.1 Dublin III ⁴ , art. 51/5, § 3 Vw	AMMR
Art. 5: Gunstigere bepalingen	Behoeft geen omzetting	
HOOFDSTUK II: Uitgangspunten en waarborgen		
Art. 6: Toegang tot de procedure	Artikel 71/2, § 3 Vreemdelingenbesluit ⁵	
Art. 6.1, eerste lid: verplicht	Artt. 50, § 2, 50bis, 50ter Vw	APR
Art. 6.1: tweede lid: verplicht	Art. 50, § 2 Vw	APR
Art. 6.1: derde lid: verplicht	Art. 50, § 1, zesde lid Vw) Art. 71/2, § 1 en § 2 Vreemdelingenbesluit	APR
Art. 6.2: eerste zin: verplicht	Artt. 50, § 3, 50bis, 50ter Vw	Art 50/1 en APR
Art. 6.2: tweede zin: facultatief	Art. 50, § 3, vijfde lid Vw	APR
Art. 6.3: facultatief	Art. 50, eerste lid Vw Art. 71/2 Vreemdelingenbesluit	APR
Art. 6.4: verplicht	Art. 50, 2 ^e lid, 50, § 3, derde lid + artikel 51, laatste lid Vw	APR
Art. 6.5: facultatief	Art. 50, § 2, tweede lid Vw	APR
Art. 7: Verzoeken namens personen ten laste of minderjarigen		
Art. 7.1: verplicht	Artt. 50, 50bis, 50ter, 51 en 51/8 Vw	APR
Art. 7.2: facultatief	/	
Art. 7.3: verplicht	Art. 9, § 1, tweede lid, 1 ^o en derde lid Voogdijwet ⁶ , art. 57/1, § 1	APR
Art. 7.4: verplicht	Art. 9, § 1, tweede lid, 1 ^o Voogdijwet	
Art. 7.5: facultatief		
a)	Art. 9, § 1, derde lid Voogdijwet, art. 57/1, § 2 Vw	
b)	Art. 9, § 1, tweede en derde lid Voogdijwet	
c)	Art. 57/1, § 1 Vw	
Art. 8: Informatie en counseling in accommodaties voor bewaring en aan grensdoorlaatposten		
Art. 8.1, eerste zin: verplicht	Artt. 2, 3 en 20 KB DVZ	
Art. 8.1, tweede zin: verplicht	Art. 17, derde lid KB 2 augustus 2002 ⁷	
Art. 8.2: verplicht	Artt. 44 en 45 KB 2 augustus 2002	
Art. 9: Het recht om gedurende de behandeling van het verzoek in de lidstaat te blijven		
Art. 9.1: verplicht	Artt. 74, 75, 80 en 81 Vreemdelingenbesluit, art. 49/3/1 Vw.	
Art. 9.2; eerste deel van de zin: facultatief	Art. 57/6/2, § 3 Vw	Art. 57/6/2, § 3 Vw wordt opgeheven. Ingevoegd in art. 49/3/1 § 2 Vw

³ Koninklijk besluit houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 11 juli 2003 (hierna: "KB DVZ").

⁴ Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van die lidstaten wordt ingediend (herschikking).

⁵ Koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 8 oktober 1981 (hierna "Vreemdelingenbesluit").

⁶ Voogdijwet van 24 december 2002 (Titel XIII, Hoofdstuk VI 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet van 24 december 2002).

⁷ Koninklijk besluit houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 2 augustus 2002 (hierna: "KB 2 augustus 2002").

Art. 9.2: tweede deel van de zin: facultatief	/	
Art. 9.3 facultatief	Art. 2bis, eerste en tweede lid Uitleveringswet van 15 maart 1874	
Art. 10: Vereisten voor de behandeling van verzoeken		
Art. 10.1: verplicht	Feitelijk handelen, behoeft geen formele omzetting	
Art. 10.2 verplicht	Art. 49/3 Vw	Gewijzigd art. 49/3 Vw
Art. 10.3: verplicht		
a)	Artt. 57/2 en 57/5 Vw	
b)	Art. 57/7 Vw (UNHCR) + art. 26 KB CGVS	Nieuw art. 57/7/1 Vw
c)	Art. 2, eerste lid KB CGVS	
d)	Art. 26 KB CGVS Art. 57/7 Vw	Nieuw art. 57/7/2 Vw
Art. 10.4: verplicht	Artt. 39/62, 39/72 § 1, eerste lid, 39/72/1, 39/77, § 1, eerste lid, 39/77/1, § 1, eerste lid en 39/76 Vw Art. 3, § 1 KB CGVS	
Art. 10.5: verplicht	48/6, § 3 Vw. Art. 8 PR RvV ⁸	Nieuw art. 48/6, § 2
Art. 11: Vereisten voor een beslissing van de beslissingsautoriteit		
Art. 11.1: verplicht	Art. 62 Vw Art. 4 Wet van 11 april 1994 ⁹ Art. 32 Grondwet	
Art. 11.2, eerste lid: verplicht	Artt. 62 en 57/6, tweede lid Vw Artt. 2 en 3 Wet van 29 juli 1991 ¹⁰ Art. 2, 4° Wet van 11 april 1994 Art. 19, tweede lid gecoördineerde wetten Raad van State	
Art. 11.2: tweede lid: facultatief	/	
Art. 11.3: facultatief	art. 57/1, § 6 Vw	
Art. 12: Waarborgen voor verzoekers		
Art. 12.1: verplicht		
a)	Art. 15 KB CGVS, art. 51, tweede lid Vw. Artt. 2, 3, 8 § 1 en 20 KB DVZ	
b)	Art. 51/4 Vw Art. 14 KB DVZ Artt. 20 en 21 KB CGVS Art. 13 PR RvV	Art. 51/4 (wet RvV)
c)	Art. 57/23bis Vw	
d)	Art. 32 Grondwet Artt. 1 en 4 Wet van 11 april 1994	
e)	Artt. 51/2, vijfde lid en 62 Vw	
f)	Artt. 51/2, vijfde lid, 51/4, § 1 tweede lid, 57/6, tweede lid en 62 Vw Artt. 2 en 3 Wet van 29 juli 1991	

⁸ Koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: "PR RvV").

⁹ Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: "Wet van 11 april 1994").

¹⁰ Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: "Wet van 29 juli 1991").

	Art. 2, 4° Wet van 11 april 1994 Art. 19, tweede lid gecoördineerde wetten Raad van State	
Art. 12.2: verplicht	Artt. 39/18, 39/63, 39/58, 39/76, § 3, 51/4, en 57/23bis Vw Artt. 1 en 4 Wet van 11 april 1994	
Art. 13: Verplichtingen van de verzoekers		
Art. 13.1: verplicht	Artt. 48/6, §§ 1 en 2 en 51 Vw Art. 9, § 1 KB CGVS Art. 3, eerste lid, 8° en 4, eerste lid KB DVZ	Nieuw art. 48/6, § 1 Vw
Art. 13.2: facultatief		
a)	Art. 50, § 1, zesde lid Vw Art. 71/2 Vreemdelingenbesluit	APR
b)	Artt. 48/6, §§ 1 en 2 en 51 Vw Art. 4 KB DVZ	Nieuw art. 48/6, § 1 Vw
c)	Art. 51/2 Vw	
d)	Artt. 51/3bis en 74/8, § 5 Vw	
e)	Art. 51/3 Vw	
f)	/	
Art. 14: Persoonlijk onderhoud		
Art. 14.1, eerste lid: verplicht	Artt. 12 en 13 KB CGVS, 57/5ter, § 1 Vw.	
Art. 14.1, tweede lid: facultatief	Art. 57/5ter, § 1, derde lid Vw	
Art. 14.1, derde lid: verplicht (indien toepassing van art. 7.2)	/	
Art. 14.1, vierde lid: facultatief	Art. 15 Voogdijwet; art. 57/1, § 1, tweede en derde lid Vw	
Art. 14.2, eerste lid: facultatief		
a)	Art. 57/5ter, § 2, eerste lid, 1° Vw	
b)	Art. 57/5ter, § 2, eerste lid, 2° Vw	
Art. 14.2, tweede lid: verplicht (indien toepassing wordt gemaakt van 14.2, eerste lid)	Art. 57/5ter, § 2, tweede lid Vw	
Art. 14.3: verplicht	Art. 57/5ter, § 3 Vw	
Art. 14.4: verplicht	Art. 57/5ter, § 2, derde lid Vw	
Art. 14.5: facultatief	Art. 57/6/5, § 1, eerste lid, 1° Vw	Nieuw art. 57/6/5/1, §1, 1° Vw
Art. 15: Vereisten voor het persoonlijk onderhoud		
Art. 15.1: verplicht	Art. 13/1, derde lid KB CGVS	
Art. 15.2: verplicht	Art. 57/27 Vw Artt. 13/1, eerste lid en 14, § 1 KB CGVS Art. 8, § 1, tweede lid, KB DVZ	
Art. 15.3: verplicht		
a)	Artt. 2, tweede lid, 3, § 2, 4, § 1, 15 KB CGVS Artt. 8, § 2, en 12 KB DVZ	
b)	Art. 15, derde lid KB CGVS Art. 8, § 2 KB DVZ	
c)	Art. 51/4 Vw Art. 15, vierde lid, 20, 20/1 en 21 KB CGVS Art. 14 KB DVZ	
d)	Art. 4, § 3 KB CGVS	

e)	Art. 2, tweede lid KB CGVS Art. 9, vierde lid en 11 KB DVZ	
Art. 15.4: facultatief	Art. 13/1 en 14 KB CGVS Art. 9 KB DVZ; art. 57/1, § 3, tweede lid Vw Art. 9 § 2 Voogdijwet	
Art. 16: Inhoud van een persoonlijk onderhoud		
Art. 16: verplicht	Art. 17, § 2 KB CGVS; art. 57/5ter, § 1 Vw	
Art. 17: Verslag over en opname van het persoonlijke onderhoud		
Art. 17.1: verplicht	Art. 16 KB CGVS en art. 57/5quater, § 1 Vw	Gewijzigd art. 57/5quater, § 1 Vw
Art. 17.2: facultatief	/	Nieuw art. 57/5quinquies, §§1 en 2 Vw
Art. 17.3, eerste lid: verplicht	Art. 57/5quater, §§ 2 en 3 Vw	Gewijzigd art. 57/5quater, §2 Vw Art. 57/5quater, § 3 Vw wordt opgeheven
Art. 17.3, tweede lid: facultatief (indien toepassing wordt gemaakt van art. 17.2)	/	Nieuw art. 57/5quinquies, § 3 Vw
Art. 17.4, eerste lid: verplicht	Art. 57/5quater, §§ 2 en 3 Vw	Gewijzigd art. 57/5quater, §2 Vw Art. 57/5quater, § 3 Vw wordt opgeheven
Art. 17.4, tweede lid: verplicht	Art. 57/5quater, §§ 2 en 3 Vw	Gewijzigd art. 57/5quater, §2 Vw. Art. 57/5quater, § 3 Vw wordt opgeheven
Art. 17.5, eerste lid: verplicht	Art. 32 Grondwet Artt. 1 en 4 Wet van 11 april 1994	Gewijzigd art. 57/5quater, § 2 Vw Nieuw art. 57/5quinquies, § 2 Vw
Art. 17.5, tweede lid: facultatief (indien toepassing wordt gemaakt van art. 17.2)	/	Nieuw art. 57/5quinquies, § 2 Vw
Art. 17.5, derde lid: facultatief	Art. 32 Grondwet Artt. 1 en 4 Wet van 11 april 1994 Art. 57/5quater, § 4 Vw	Art. 57/5quater, § 4 Vw wordt opgeheven
Art. 18: Medisch onderzoek		
Art. 18.1, eerste lid: verplicht	Art. 48/8, § 1 Vw	
Art. 18.1, tweede lid: verplicht	Art. 48/8, § 1 Vw	
Art. 18.1, derde lid: verplicht	Behoeft geen formele omzetting	
Art. 18.2: verplicht	Art. 48/8, § 2 Vw	
Art. 18.3: verplicht	Art. 48/8, § 4 Vw	
Art. 19: Kosteloze juridische en procedurele informatie in procedures in eerste aanleg		
Art. 19.1: verplicht	Artt. 2 en 3 KB DVZ Art. 9, § 1 KB CGVS Art. 62, §2 en 3 Vw Artt. 2 en 3 Wet van 29 juli 1991 Art. 2, 4° Wet van 11 april 1994 Art. 19, tweede lid gecoördineerde wetten Raad van State	Idem + art. 50/1, §2, lid 2
Art. 19.2: verplicht	Zie omzetting van art. 21 van de Richtlijn	
Art. 20: Kosteloze rechtsbijstand en vertegenwoordiging in beroepsprocedures		
Art. 20.1: verplicht	Art. 39/56 Vw en art. 39/68 Vw Art. 9/1 PR RvV	
Art. 20.2: facultatief (indien van toepassing is art. 19 niet van toepassing)	Ministerieel besluit van 19 juli 2016 tot vaststelling van de nomenclatuur van de punten voor prestaties verricht	

	door advocaten belast met gedeeltelijk of volledig kosteloze juridische tweedelijsbijstand, punt 8.3.1.	
Art. 20.3: facultatief	Ministerieel besluit van 19 juli 2016 tot vaststelling van de nomenclatuur van de punten voor prestaties verricht door advocaten belast met gedeeltelijk of volledig kosteloze juridische tweedelijsbijstand, punt 8.3.2.1.3	
Art. 20.4: verplicht	Zie omzetting van art. 21 van de Richtlijn	
Art. 21 Voorwaarden voor het aanbieden van kosteloze juridische en procedurele informatie en van kosteloze rechtsbijstand en vertegenwoordiging		
Art. 21.1, eerste lid: facultatief	/	
Art. 21.1, tweede lid: verplicht	Artt. 508/1 tot 508/23 Gerechtelijk Wetboek (juridische bijstand)	
Art. 21.2, eerste lid: facultatief		
a)	Art. 1, § 2, 10° KB 18 december 2003 ¹¹	
b)	Artt. 508/1 tot 508/23 Gerechtelijk Wetboek (juridische bijstand) Art. 664 ev Gerechtelijk Wetboek (rechtsbijstand) Art.39/68-1 Vw	
Art. 21.2, tweede lid: facultatief	/	
Art. 21.2, derde lid: facultatief	/	
Art. 21.3: facultatief	39/68-1 Vw Art. 1, § 2, 10° KB van 18 december 2003	
Art. 21.4: facultatief		
a)	/	
b)	/	
Art. 21.5: facultatief	Artikel 2ter KB van 18 december 2003	
Art. 22: Recht op rechtsbijstand en vertegenwoordiging		
Art. 22.1: verplicht	Art. 39/56, lid 3 Vw Artikel 23, 3° lid, 2° Grondwet	
Art. 22.2: facultatief	/	
Art. 23.3: Reikwijdte van rechtsbijstand en vertegenwoordiging		
Art. 23.1, eerste lid: verplicht	Art. 32 Grondwet Artt. 1 en 4 Wet van 11 april 1994 Art. 39/61 Vw	Nieuw art. 57/7/1, § 3 Vw
Art. 23.1, tweede lid: facultatief	Artikel 6 wet van 11 april 1994	Nieuw art. 57/7/1, § 3 Vw
Art. 23.1, derde lid: facultatief	/	Nieuw art. 57/7/1, § 3 Vw
Art. 23.2: verplicht	Art. 29 en artt. 62 tot 66 KB 2 augustus 2002 ¹²	
Art. 23.3, eerste lid: verplicht	Art. 19, § 1, eerste lid KB CGVS	
Art. 23.3, tweede lid: facultatief	Art. 19, § 2 KB CGVS	
Art. 23.4, eerste lid: facultatief	/	
Art. 23.4, tweede lid: facultatief	KB CGVS	
Art. 23.4, derde lid: facultatief	Art. 19, § 1, derde lid KB CGVS	

¹¹ Koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijsbijstand en de rechtsbijstand (hierna: "KB van 18 december 2003").

¹² Koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "KB 2 augustus 2002").

Art. 24: Verzoekers die bijzondere procedurele waarborgen behoeven		
Art. 24.1: verplicht	Art. 48/9, § 4 Vw	
Art. 24.2: facultatief	Art. 48/9, §§ 1 en 2 Vw	Gewijzigd art. 48/9, § 2 Vw
Art. 24.3, eerste lid: verplicht	Art. 48/9, § 4Vw	
Art. 24.3, tweede lid: verplicht	Art. 48/9, § 5 Vw	Gewijzigd art. 48/9, § 5 Vw
Art. 24.4: verplicht	Art. 48/9, § 3 Vw	
Art. 25: Waarborgen voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen		
Art. 25.1, eerste lid: verplicht		
a)	Artt. 2, tweede lid, 3, § 2, 7°, § 3, derde lid, 6, 8 en 9 § 2 Voogdijwet	
b)	Art. 14 en 19 KB CGVS Art. 9 KB DVZ Art. 9, § 3 en 11 Voogdijwet	
Art. 25.1, tweede lid: facultatief	Art. 14 KB CGVS Art. 15 Voogdijwet	
Art. 25.2: facultatief	/	
Art. 25.3: verplicht		
a)	Artt. 2, tweede lid, 3, § 2, 20, § 2 KB CGVS Artt. 11, 13, tweede lid, 14 § 1 KB DVZ	
b)	/	
Art. 25.4: verplicht	Artt. 2 en 3 KB DVZ Art. 9, § 1 KB CGVS Art. 62, §§ 2 en 3 Vw Artt. 2 en 3 Wet van 29 juli 1991 Art. 2, 4° Wet van 11 april 1994 Art. 19, tweede lid gecoördineerde wetten Raad van State Artt. 9, § 3, 11, 12 § 2 Voogdijwet	
Art. 25.5, eerste lid: facultatief	Art. 7 Voogdijwet	
Art. 25.5, tweede lid: verplicht (indien toepassing van art. 25.5, eerste lid wordt gemaakt)	Artt 3, §2, 2° en 7 Voogdijwet	
Art. 25.5, derde lid: verplicht (indien toepassing van art. 25.5, eerste lid wordt gemaakt)		
a)	Artt 3, §2, 2° en 7 Voogdijwet Artt. 8 en 12 Patiëntenwet ¹³	
b)	Artt 3, §2, 2° en 7 Voogdijwet Artt. 8 en 12 Patiëntenwet	
c)	Art. 48/6, § 5	Art. 48/6, § 5 Vw wordt opgeheven. inhoud bevindt zich in art. 4, 3° en 5° lid van Verordening 2024/1347
Art. 25.5, laatste lid	art. 48/6, § 5	Art. 48/6, § 5 Vw wordt opgeheven. Inhoud bevindt zich in art. 4, 3° en 5° lid van Verordening 2024/1347
Art. 25.6, eerste lid: verplicht	Art. 2, tweede lid Voogdijwet Art. 14, § 4 KB CGVS art. 57/1, § 4 Vw	

¹³ Wet betreffende de rechten van de patiënt van 22 augustus 2002 (hierna: "Patiëntenwet").

Art. 25.6, tweede lid		
a) (versnelde procedures)	Behoeft geen formele omzetting	
i)		
ii)		
iii)		
b) (grensprocedures)	Art. 41 Opvangwet	
i)		
ii)		
iii)		
iv)		
v)		
vi)		
c) (veilig derde land)	Art. 57/1, § 4 Vw Art. 14, § 4 KB CGVS	
d) (doelloos beroep)	Art. 9/1, tweede lid, 3° PR RvV	
Art. 25.6, derde lid: verplicht (indien toepassing van art. 46.6 wordt gemaakt)	Idem artikel 46.6 APD: Art. 39/70, tweede lid Vw en artt. 39/82 tot 39/85, juncto art. 39/57 Vw Art. 39/57 Vw en Art. 39/82, § 4, vierde lid en 39/85, § 1, derde lid Vw	
Art. 26: Bewaring		
Art. 26.1: verplicht	Artt. 74/5 en 74/6 Vw	Idem + art. 74/6/2
Art. 26.2: verplicht	Artt. 71 tot 74 Vw	
Art. 27: Procedure in het geval van intrekking van het verzoek		
Art. 27.1: verplicht	Art. 57/6/5, § 1, 7° Vw	Gewijzigd art. 57/6/5, §§1 en 3 Vw
Art. 27.2: facultatief	/	
Art. 28: Procedure ingeval het verzoek impliciet wordt ingetrokken of ingeval impliciet van het verzoek wordt afgezien		
Art. 28.1, eerste en tweede lid: verplicht		
a)	Art. 57/6/5, § 1 Vw Artt. 10, 13 en 18 KB CGVS	Nieuw art. 57/6/5/1, § 1 Vw
b)	Artikel 55 Vw	Art. 55 Vw wordt opgeheven door de wet RvV in ontwerp. Nieuw art. 57/6/5/1, § 1 Vw
Art. 28.1, derde lid: facultatief	/	
Art. 28.2, eerste lid: verplicht	Art. 57/6/2, § 1, eerste lid Vw	Gewijzigd art. 57/6/2, § 1, eerste lid Vw
Art. 28.2, tweede lid: facultatief	/	
Art. 28.2, derde lid: verplicht	art. 57/6/2, §§ 1 en 2 Vw	Gewijzigd art. 57/6/2, §§ 1 en 2 Vw
Art. 28.2, vierde lid: facultatief	/	
Art. 28.3: verplicht	Art. 51/5 Vw	
Art. 29: De rol van de UNHCR		
Art. 29.1: verplicht		
a)	Art. 44, 1° KB 2 augustus 2002	
b)	Art. 57/23bis, eerste lid Vw	

c)	Artt. 57/23bis, tweede en derde lid Vw Art. 25 KB CGVS	
Art. 29.2: verplicht	57/23bis Vw	
Art. 30: Vergaring van informatie over individuele gevallen		
Art. 30: verplicht		
a)	Art. 4, § 4, tweede lid KB CGVS Art. 10, § 3 KB DVZ Artt. 39/48 en 57/27 Vw	
b)	Art. 4, § 4, tweede lid KB CGVS Art. 10, § 3 KB DVZ Artt. 39/48 en 57/27 Vw	
HOOFDSTUK III: Procedures in eerste aanleg		
Afdeling I		
Art. 31: Behandelingsprocedure		
Art. 31.1: verplicht	Feitelijk handelen, behoeft geen omzetting in de wetgeving	
Art. 31.2: verplicht	Artt. 57/6, § 1, tweede lid, § 2 en 3, 57/6/1, § 1, en 57/6/4 Vw	Gewijzigd artt. 57/6, § 1, tweede lid en 57/6/1, § 1 Vw. Opheffing art. 57/6/4 Vw
Art. 31.3, eerste lid: verplicht	Art. 57/6, § 1, tweede en derde lid Vw	Gewijzigd art. 57/6, § 1, tweede en derde lid Vw
Art. 31.3, tweede lid: verplicht (na de indiening van het verzoek)	Art. 57/6, § 1, tweede en derde lid Vw.	Gewijzigd art. 57/6, § 1, tweede en derde lid Vw
Art. 31.3, derde lid: facultatief	Art. 57/6, § 1, derde lid Vw.	Gewijzigd art. 57/6, § 1, derde lid Vw
Art. 31.3, vierde lid: facultatief	Art. 57/6, § 1, vierde lid Vw.	
Art. 31.4: facultatief	Art. 57/6, § 1, vierde lid Vw.	
a)		
b)		
c)		
Art. 31.5: verplicht	Art. 57/6, § 1, vierde lid Vw	
Art. 31.6: verplicht	Art. 57/6, § 1, vijfde lid Vw	
a)		
b)		
Art. 31.7: facultatief	Art. 57/6, § 2 Vw	
a)		
b)		
Art. 31.8: facultatief	Art. 57/6/1, § 1 Vw	
a)		
b)		
c)		
d)		
e)		
f)		
g)		
h)		
i)		
j)		
Art. 31.9, eerste lid: verplicht (indien toepassing van art. 31.8 wordt gemaakt)	Art. 57/6/1, § 1, tweede, derde en vierde lid Vw	Gewijzigd art. 57/6/1, § 1, tweede lid Vw. Art. 57/6/1, § 1, derde en vierde lid wordt opgeheven
Art. 31.9, tweede lid: facultatief	/	
Art. 32: Ongegronde verzoeken		
Art. 32.1: verplicht	Artt. 57/6, § 1 en 57/6/1, § 3, eerste lid Vw	

Art. 32.2: facultatief	Artikel 57/6/1, § 2 Vw	Gewijzigd art. 57/6/1, § 2
Afdeling II		
Art. 33: Niet-ontvankelijke verzoeken		
Art. 33.1: facultatief	Art. 57/6, § 3 Vw	
Art. 33.2: facultatief		
a)	Art. 57/6, § 3, 3° Vw	
b)	Art. 57/6, § 3, 1° Vw	
c)	Art. 57/6, § 3, 2° Vw	
d)	Artt. 57/6, § 3, 5° en 57/6/2 Vw	
e)	Art. 57/6, § 3, 6° Vw	
Art. 34: Bijzondere voorschriften betreffende het onderhoud over de ontvankelijkheid		
Art. 34.1, eerste zin: verplicht	Art. 57/5ter, §§ 1 en 2, 3° Vw	Gewijzigd art. 57/5ter, § 2, 3° Vw
Art. 34.1, tweede zin: verplicht	Art. 57/5ter, § 1 Vw	
Art. 34.1, derde zin: facultatief	Art. 57/5ter, § 2, 3° Vw	Gewijzigd art. 57/5ter, § 2, 3° Vw
Art. 34.1, vierde zin	/	
Art. 34.2: facultatief	Art. 57/5ter, § 1, derde lid Vw	
Afdeling III		
Art. 35: Het begrip “eerste land van asiel”		
Art. 35, eerste lid: facultatief	Art. 57/6, § 3, 1° Vw	
a)		
b)	Art. 57/6, § 3, 1° Vw	
Art. 35, tweede lid, eerste zin: facultatief		
Art. 35, tweede lid, tweede zin: verplicht	Art. 57/6, § 3, 1° Vw	
Art. 36: Het begrip “veilig land van herkomst”		
Art. 36.1: verplicht	Art. 57/6/1, § 3 Vw	Gewijzigd art. 57/6/1, § 3 Vw
Art. 36.2: verplicht	Art. 57/6/1, § 3 Vw	Gewijzigd art. 57/6/1, § 3 Vw
Art. 37: Nationale aanmerking van derde landen als veilig land van herkomst		
Art. 37.1: facultatief	Art. 57/6/1, § 3 Vw	Gewijzigd art. 57/6/1, § 3 Vw.
Art. 37.2: verplicht	Art. 57/6/1, § 3, vierde lid Vw	Art. 57/6/1, § 3, vierde lid Vw wordt opgeheven. Nieuw art. 57/28/1 Vw
Art. 37.3: verplicht	Art. 57/6/1, § 3, derde lid Vw	
Art. 37.4: verplicht	Art. 57/6/1, § 3, vierde lid Vw	Art. 57/6/1, § 3, vierde lid Vw wordt opgeheven. Nieuw art. 57/28/1 Vw
Art. 38: Het begrip “veilig derde land”		
Art. 38.1: verplicht	Art. 57/6/6, § 1 Vw	
Art. 38.2: verplicht (indien toepassing van art. 33.2, c) wordt gemaakt)		
a)	Art. 57/6/6, § 2 Vw	
b)	Art. 57/6/6, §§ 3, 4 en 5 Vw	Gewijzigd art. 57/6/6, § 5 Vw

c)	Art. 57/6, § 3, 2° Vw	
Art. 38.3: verplicht	Art. 57/6/6, § 5 Vw	Gewijzigd art. 57/6/6, § 5 Vw
Art. 38.4: verplicht	Art. 57/6/6, § 2 Vw	
Art. 38.5: verplicht	Feitelijk handelen, behoeft geen formele omzetting.	
Art. 39: Begrip “Europees veilig derde land”		
Art. 39.1: facultatief	/	
Art. 39.2: verplicht (indien toepassing van art. 39.1 wordt gemaakt)	/	
a)		
b)		
c)		
Art. 39.3: verplicht (indien toepassing van art. 39.1 wordt gemaakt)	/	
Art. 39.4: verplicht (indien toepassing van art. 39.1 wordt gemaakt)	/	
Art. 39.5: verplicht (indien toepassing van art. 39.1 wordt gemaakt)	/	
a)		
b)		
Art. 39.6: verplicht (indien toepassing van art. 39.1 wordt gemaakt)	/	
Art. 39.7: verplicht (indien toepassing van art. 39.1 wordt gemaakt)	/	
Afdeling IV		
Art. 40: Volgende verzoeken		
Art. 40.1: verplicht	Art. 39/76, § 1 en 48/6, eerste lid Vw Art. 4, tweede lid KB DVZ	Gewijzigd art. 48/6, § 1 Vw.
Art. 40.2: verplicht (indien toepassing van art. 33.2, d) wordt gemaakt)	Art. 57/6/2 Vw	
Art. 40.3: verplicht (indien toepassing van art. 33.2, d) wordt gemaakt)	Art. 57/6/2, § 1 Vw	Gewijzigd art. 57/6/2, §1, eerste lid Vw
Art. 40.4: facultatief	Art. 57/6/2, § 1, tweede lid Vw	Gewijzigd art. 57/6/2, §1, tweede lid Vw
Art. 40.5: verplicht (indien toepassing van art. 33.2, d) wordt gemaakt)	Artt. 57/6, § 3, 5° en 57/6/2, § 1 Vw	Gewijzigd art. 57/6/2, §1 Vw
Art. 40.6, eerste lid: facultatief		
a)	/	
b)	Art. 57/6, § 3, 6° Vw	
Art. 40.6, tweede lid: verplicht (indien toepassing van art. 40.6, eerste lid wordt gemaakt)	Art. 57/6, § 3, 6° Vw	
Art. 40.7: verplicht	Verordening (EU) 604/2013 (Dublin III)	
Art. 41: Uitzonderingen op het recht om op het grondgebied te blijven in geval van volgende verzoeken		
Art. 41.1, eerste lid: facultatief		
a)	Art. 39/70, tweede lid, 1° Vw	
b)	Artt. 49/3/1, 52/3, § 1 ^{er} , tweede lid en 57/6/2, §§ 2 en 3 Vw	Art. 49/3/1, § 2
Art. 41.1, tweede lid: facultatief	Art. 57/6/2, §§ 2 en 3 Vw	Gewijzigd art. 57/6/2, § 2 Vw. Art. 57/6/2, § 3 wordt opgeheven. Gewijzigd art. 49/3/1 Vw
Art. 41.2: facultatief		
a)	Art. 57/6, § 3, vijfde lid	

b)	Art. 57/6, § 3, vierde lid Vw)	Art. 57/6, § 3, vijfde lid wordt opgeheven
c)	/	Art. 57/6, § 3, vierde lid wordt opgeheven
Art. 42: Procedureregels		
Art. 42.1: verplicht	Verwijzing naar artikel 12.1: zie supra	
Art. 42.2: facultatief		
a)	Art. 57/6/2 Vw en art. 51/8	
b)	Art. 57/5ter, § 2, 3° Vw.	Gewijzigd art. 57/5ter, § 2, 3° Vw
Art. 42.3: verplicht	Verwijzing naar artikel 11: zie supra	
Afdeling V		
Art. 43: Grensprocedures		
Art. 43.1: facultatief	/	
a)	Art. 57/6/4, eerste lid Vw	Art. 57/6/4 wordt opgeheven
b)	Art. 57/6/4, eerste lid Vw	
Art. 43.2: verplicht (indien toepassing van art. 43.1 wordt gemaakt)	Art. 57/6/4, derde lid Vw	Art. 57/6/4 wordt opgeheven
Art. 43.3: facultatief	/	
HOOFDSTUK IV: Procedures voor de intrekking van de internationale bescherming		
Art. 44: Intrekking van de internationale bescherming		
Art. 44: verplicht	Art. 57/6/7, § 1 Vw	Gewijzigd art. 57/6/7, § 1 Vw
Art. 45: Procedureregels		
Art. 45.1: verplicht		
a)	Art. 57/6/7, § 2 Vw	Gewijzigd art. 57/6/7, § 2 Vw
b)	Art. 57/6/7, § 2 Vw	Gewijzigd art. 57/6/7, § 2 Vw
Art. 45.2: verplicht		
a)	Art. 57/7 Vw en KB CGVS	Nieuw art. 57/7/2 Vw
b)	Art. 4, § 4, tweede lid KB CGVS Art. 10, § 3 KB DVZ Artt. 39/48 en 57/27 Vw	
Art. 45.3: verplicht	Artt. 62 Vw Artt. 2 en 3 Wet van 29 juli 1991 Art. 2, 4° Wet van 11 april 1994 Art. 19, tweede lid gecoördineerde wetten Raad van State art. 57/6/7, § 6 Vw	Art. 57/6/7, § 6 Vw. wordt opgeheven Nieuw artikel 57/6/7/1, § 4 Vw
Art. 45.4: verplicht	Zie supra omzetting van artt. 20, 22, 23, eerste lid en 29	
Art. 45.5, eerste zin: facultatief	/	Gewijzigd art. 49 § 4 en 49/2, § 6 Vw
Art. 45.5, tweede zin: facultatief	Artt. 49, § 4 en 49/2, § 6 Vw	Gewijzigd art. 49 § 4 en 49/2, § 6 Vw
HOOFDSTUK V: Beroepsprocedures		
Art. 46: Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel		

Art. 46.1: verplicht		
a)		
i)	Art. 39/2, § 1 Vw	
ii)	Artt. 39/2, § 1, tweede lid en 39/81	
iii)	Art. 39/2, § 1 Vw	
iv)	39/2, § 1 Vw	
b)	Art. 39/2, § 1 Vw	
c)	Art. 39/2, § 1 Vw	
Art. 46.2, eerste lid: verplicht	Art. 39/2, § 1 Vw	
Art. 46.2, tweede lid: facultatief	/	
Art. 46.3: verplicht	Art. 39/2, § 1, tweede lid en 39/81	
Art. 46.4, eerste lid: verplicht	Artt. 39/57, 39/70, 39/72, 39/72/1, 39/76 en 39/77/1 Vw	
Art. 46.4, tweede lid: facultatief	/	
Art. 46.5: verplicht	Art. 39/70, eerste lid Vw	
Art. 46.6: facultatief		
a)	/	
b)	Art. 39/70, tweede lid Vw en art. 39/82 tot 39/85 Vw	
c)	/	
d)	/	
Art. 46.7: verplicht (indien toepassing van art. 46.6)		
a)	Art. 39/57 Vw, 39/70, eerste lid, Vw en artt. 39/82 tot 39/85 Vw Art. 57/6/4 Vw	Art. 57/6/4 wordt opgeheven
b)	Artt. 39/82, § 4, vierde lid Vw, 39/70, eerste lid Vw en 39/85, § 1, derde lid Vw	
Art. 46.7, laatste lid: verplicht	Art. 39/70, eerste lid Vw	
Art. 46.8: verplicht (indien toepassing van artt. 46.6 en 46.7)	Artt. 39/83 en 39/85, § 3 Vw	
Art. 46.9: verplicht	Verordening (EU) 604/2013 (Dublin III)	
Art. 46.10: facultatief	Artt. 39/76, § 3, 39/77, § 2, tweede lid en 39/77/1, § 2, tweede lid Vw (volle rechtsmacht) Artt. 39/81, 39/82 en 39/85 (annulatieberoep)	
Art. 46.11: facultatief	Art. 55 Vw	Art. 55 Vw wordt opgeheven door de wet RvV in ontwerp
HOOFDSTUK VI: Algemene en slotbepalingen		
Art. 47: Aanvechting door overheidsinstanties		
Art. 47: verplicht	Art. 39/56, tweede lid en 39/67 Vw Art. 19, eerste lid gecoördineerde wetten Raad van State	
Art. 48: Vertrouwelijkheid		
Art. 48: verplicht	Art. 4, § 4, tweede lid KB CGVS Art. 10, § 3 KB DVZ Artt. 39/48 en 57/27 Vw	
Art. 49: Samenwerking	Behoeft geen formele omzetting	
Artikel 50: Verslag	Behoeft geen formele omzetting	
Artikel 51: Omzetting	Behoeft geen formele omzetting	
Artikel 52: Overgangsbepalingen	Behoeft geen formele omzetting	

Artikel 53: Intrekking	Behoeft geen formele omzetting	
Artikel 54: Inwerkingtreding en toepassing	Behoeft geen formele omzetting	
Artikel 55: Adressaten	Behoeft geen formele omzetting	
Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking)		Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen KB 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
Art. 9		
1-3		Art. 74/27/1 § 1 - § 3 wet 1980
4		Art. 62, § 2 wet 1980 Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
5		74/27/1 § 4. wet 1980 Art. 71 en 72 wet 1980
Art. 10		
1		74/6/2 § 1, lid 3 wet 1980
2		Art. 74/6/2. § 1 wet 1980 Art. 74/28 wet 1980
3		Art. 74/6/2, § 1, lid 5 wet 1980 Art. 74/8, § 2 wet 1980 Art. 13 KB 2002
4		74/6 wet 1980
a)		74/6, 1° wet 1980
b)		74/6, 2° wet 1980

c)	74/6, 5° wet 1980
d)	74/5, § 1, 2° wet 1980
e)	74/6, 3° wet 1980
f)	74/6, 4° wet 1980
g)	74/6/1 wet 1980
5	Art. 74/28 wet 1980
Art. 11	
1	Art. 74/6, § 1, lid 3-6 wet 1980
2	Art. 62 wet 1980 Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
3	Art. 71 en 72 wet 1980
4.	Art. 17 KB 2002
5.	Art. 71, lid 3 wet 1980 Art. 73 wet 1980
6.	Art. 508/13/1, § 2, 9° Ger WB Art. 62 KB 2002
Art. 12	
1	74/8 wet 1980 KB 2002
2	Art. 82 KB 2002
3	Art. 44 KB 2002
4	Art. 34 en 44 KB 2002
5	Art. 17 KB 2002
Art. 13	
1	Art. 74/6/2 wet 1980 Art. 6, 52-61 KB 2002
2	74/9 wet 1980

3	74/9 wet 1980
4	74/9 wet 1980
5	Art. 83 KB 2002
6	Niet omgezet

TABLEAU DE CORRESPONDANCE
DIRECTIVE – PROJET DE LOI

Directive 2013/32/EU du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 relative à des procédures communes pour l'octroi et le retrait de la protection internationale (refonte)	Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ("Loi 1980") Autres lois ou réglementations	Loi modificative
CHAPITRE I: Dispositions générales		
Art. 1er: Objet	Ne nécessite pas de transposition formelle	/
Art. 2: Définitions	/	/
a)		
b) "demande de protection internationale"	Art. 49/3, premier alinéa Loi 1980 ¹	
c)		
d)		
e) "décision finale"	Art. 1, § 1 ^{er} , 19° Loi 1980	Art. 1, § 1 ^{er} , 19° Loi 1980 modifié
f)		
g)		
h)		
i) "protection internationale"	Art. 1, 16° Loi 1980	Art. 1, 16° Loi 1980 est abrogé; Application directe de l'Art. 3, 3) du règlement (UE) 2024/1347
j)		
k)		
l)		
m)		
n)		
o)		
p)		
q) "demande ultérieure"	Art. 1, § 1 ^{er} , 20° Loi 1980	
Art. 3: Champ d'application		
Art. 3.1: obligatoire	Ne nécessite pas de transposition formelle	/
Art. 3.2: obligatoire	Ne nécessite pas de transposition formelle	/
Art. 3.3: facultatif	/	/
Art. 4: Autorités responsables		
Art. 4.1: première phrase: obligatoire	Art. 57/6 et 39/1 Loi 1980 Art. 57/6/1, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/6, 57/6/7 Loi 1980	Art. 57/6/4 est abrogé Art. 57/6/5 modifié
Art. 4.1: deuxième phrase: obligatoire	Art. 57/25, premier alinéa Loi 1980	
Art. 4.2: facultatif		
a)	Art. 51/5 Loi 1980	
b)	Art. 51/5, 57/6/4 Loi 1980	Art. 57/6/4 est abrogé
Art. 4.3: première phrase: obligatoire	Art. 2 et 3, § 2 AR CGRA ²	
Art. 4.3: deuxième phrase: obligatoire	Art. 2, deuxième alinéa et 3, § 2 AR CGRA	
Art. 4.3: troisième phrase: obligatoire	AR CGRA	
Art. 4.3: quatrième phrase: obligatoire	AR CGRA	

¹ Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après: "Loi 1980").

² Arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant la procédure devant le Commissariat général aux Réfugiés et aux Apatrides ainsi que son fonctionnement du 11 juillet 2003 (ci-après: "AR CGRA").

Art. 4.4: obligatoire	Art. 13 AR OE ³	
Art. 4.5: obligatoire	Art. 3.1 Dublin III ⁴ , Art. 51/5, § 3 Loi 1980	AMMR
Art. 5: Dispositions plus favorables	Ne nécessite pas de transposition formelle	
CHAPITRE II: Principes de base et garanties fondamentales		
Art. 6: Accès à la procédure	Art. 71/2, § 3 AR 1981 ⁵	
Art. 6.1, premier alinéa: obligatoire	Art. 50, § 2, 50bis, 50ter Loi 1980	APR
Art. 6.1: deuxième alinéa: obligatoire	Art. 50, § 2 Loi 1980	APR
Art. 6.1: troisième alinéa: obligatoire	Art. 50, § 1 ^{er} , sixième alinéa Loi 1980 Art. 71/2, § 1 ^{er} et § 2 AR 1981	APR
Art. 6.2: première phrase: obligatoire	Art. 50, § 3, 50bis, 50ter Loi 1980	Art 50/1 et APR
Art. 6.2: deuxième phrase: facultatif	Art. 50, § 3, cinquième alinéa Loi 1980	APR
Art. 6.3: facultatif	Art. 50, premier alinéa Loi 1980 Art. 71/2 AR 1981	APR
Art. 6.4: obligatoire	Art. 50, deuxième alinéa, 50, § 3, troisième alinéa + Art. 51, dernier alinéa Loi 1980	APR
Art. 6.5: facultatif	Art. 50, § 2, deuxième alinéa Loi 1980	APR
Art. 7: Demandes présentées au nom de personnes à charge ou de mineurs		
Art. 7.1: obligatoire	Art. 50, 50bis, 50ter, 51 et 51/8 Loi 1980	APR
Art. 7.2: facultatif	/	
Art. 7.3: obligatoire	Art. 9, § 1 ^{er} , deuxième alinéa, 1° et troisième alinéa Loi sur la tutelle ⁶ , Art. 57/1, § 1 ^{er} Loi 1980	APR
Art. 7.4: obligatoire	Art. 9, § 1 ^{er} , deuxième alinéa, 1° Loi sur la tutelle	
Art. 7.5: facultatif		
a)	Art. 9, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi sur la tutelle, Art. 57/1, § 2 Loi 1980	
b)	Art. 9, § 1 ^{er} , deuxième et troisième alinéa Loi sur la tutelle	
c)	Art. 57/1, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 8: Information et conseil dans les centres de rétention et aux points de passage frontaliers		
Art. 8.1, première phrase: obligatoire	Art. 2, 3 et 20 AR OE	
Art. 8.1, deuxième phrase: obligatoire	Art. 17, troisième alinéa AR 2 août 2002 ⁷	
Art. 8.2: obligatoire	Art. 44 et 45 AR 2 août 2002	
Art. 9: Droit de rester dans l'État membre pendant l'examen de la demande		
Art. 9.1: obligatoire	Art. 74, 75, 80 et 81 AR 1981, Art. 49/3/1 Loi 1980	
Art. 9.2; première partie de la phrase: facultatif	Art. 57/6/2, § 3 Loi 1980	Art. 57/6/2, § 3 Loi 1980 est abrogé Inséré à l'Art. 49/3/1, § 2 Loi 1980

³ Arrêté royal fixant certains éléments de la procédure à suivre par le service de l'Office des étrangers chargé de l'examen des demandes d'asile sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers du 11 juillet 2003 (ci-après: "AR OE").

⁴ Règlement (UE) n° 604/2013 du Parlement Européen et du Conseil du 26 juin 2013 établissant les critères et mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale introduite dans l'un des États membres par un ressortissant de pays tiers ou un apatride (refonte).

⁵ Arrêté royal concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers du 8 octobre 1981 (ci-après: "AR 1981").

⁶ Loi sur la tutelle du 24 décembre 2002 (Titre XIII, Chapitre VI: Tutelle des mineurs étrangers non accompagnés de la Loi-programme du 24 décembre 2002).

⁷ Arrêté royal fixant le régime et les règles de fonctionnement applicables aux lieux situés sur le territoire belge, gérés par l'Office des étrangers, où un étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions citées dans l'Art. 74/8, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers du 2 août 2002 (ci-après: "AR du 2 août 2002").

Art. 9.2: deuxième partie de la phrase: facultatif	/	
Art. 9.3 facultatif	Art. 2bis, premier et deuxième alinéa Loi sur les Extraditions du 15 mars 1874	
Art. 10: Conditions auxquelles est soumis l'examen des demandes		
Art. 10.1: obligatoire	Ne nécessite pas de transposition formelle, se conformer dans la pratique à la directive	
Art. 10.2 obligatoire	Art. 49/3 Loi 1980	Art. 49/3 Loi 1980 modifié
Art. 10.3: obligatoire		
a)	Art. 57/2 et 57/5 Loi 1980	
b)	Art. 57/7 Loi 1980 (UNHCR) + Art. 26 AR CGRA	Nouvel Art. 57/7/1 Loi 1980
c)	Art. 2, premier alinéa AR CGRA	
d)	Art. 26 AR CGRA Art. 57/7 Loi 1980	Nouvel Art. 57/7/2 Loi 1980
Art. 10.4: obligatoire	Art. 39/62, 39/72 § 1 ^{er} , premier alinéa, 39/72/1, 39/77, § 1 ^{er} , premier alinéa, 39/77/1, § 1 ^{er} , premier alinéa et 39/76 Loi 1980 Art. 3, § 1 ^{er} AR CGRA	
Art. 10.5: obligatoire	48/6, § 3 Loi 1980 Art. 8 RP CCE ⁸	Nouvel Art. 48/6, § 2
Art. 11: Conditions auxquelles sont soumises les décisions de l'autorité responsable de la détermination		
Art. 11.1: obligatoire	Art. 62 Loi 1980 Art. 4 Loi du 11 avril 1994 ⁹ Art. 32 Constitution	
Art. 11.2, premier alinéa: obligatoire	Art. 62 et 57/6, deuxième alinéa Loi 1980 Art. 2 et 3 Loi du 29 juillet 1991 ¹⁰ Art. 2, 4 ^e Loi du 11 avril 1994 Art. 19, deuxième alinéa des Lois coordonnées sur le Conseil d'État	
Art. 11.2: deuxième alinéa: facultatif	/	
Art. 11.3: facultatif	Art. 57/1, § 6 Loi 1980	
Art. 12: Garanties accordées aux demandeurs		
Art. 12.1: obligatoire		
a)	Art. 15 AR CGRA, Art. 51, deuxième alinéa Loi 1980 Art. 2, 3, 8 § 1 ^{er} et 20 AR OE	
b)	Art. 51/4 Loi 1980 Art. 14 AR OE Art. 20 et 21 AR CGRA Art. 13 RP CCE	Art. 51/4 (loi CCE)
c)	Art. 57/23bis Loi 1980	
d)	Art. 32 Constitution Art. 1 et 4 Loi du 11 avril 1994	
e)	Art. 51/2, cinquième alinéa et 62 Loi 1980	

⁸ Arrêté royal fixant la procédure devant le Conseil du Contentieux des Étrangers du 21 décembre 2006 (ci-après : "RP CCE").

⁹ Loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration (ci-après : "Loi du 11 avril 1994").

¹⁰ Loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs (ci-après : "Loi du 29 juillet 1991").

f)	Art. 51/2, cinquième alinéa, 51/4, § 1 ^{er} deuxième alinéa, 57/6, deuxième alinéa et 62 Loi 1980 Art. 2 et 3 Loi du 29 juillet 1991 Art. 2, 4 ^e Loi du 11 avril 1994 Art. 19, deuxième des Lois coordonnées sur le Conseil d'État	
Art. 12.2: obligatoire	Art. 39/18, 39/63, 39/58, 39/76, § 3, 51/4, et 57/23bis Loi 1980 Art. 1 et 4 Loi du 11 avril 1994	
Art. 13: Obligations des demandeurs		
Art. 13.1: obligatoire	Art. 48/6, §§ 1 ^{er} et 2 et 51 Loi 1980 Art. 9, § 1 ^{er} AR CGRA Art. 3, premier alinéa, 8 ^e et 4, premier alinéa AR OE	Nouvel Art. 48/6, § 1 ^{er} Loi 1980
Art. 13.2: facultatif		
a)	Art. 50, § 1 ^{er} , sixième alinéa Loi 1980 Art. 71/2 AR 1981	APR
b)	Art. 48/6, §§ 1 ^{er} et 2 et 51 Loi 1980 Art. 4 AR OE	Nouvel Art. 48/6, § 1 ^{er} Loi 1980
c)	Art. 51/2 Loi 1980	
d)	Art. 51/3bis et 74/8, § 5 Loi 1980	
e)	Art. 51/3 Loi 1980	
f)	/	
Art. 14: Entretien personnel		
Art. 14.1, 1 ^{er} alinéa: obligatoire	Art. 12 et 13 AR CGRA, 57/5ter, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 14.1, deuxième alinéa: facultatif	Art. 57/5ter, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi 1980	
Art. 14.1, troisième alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'art. 7.2)	/	
Art. 14.1, quatrième alinéa: facultatif	Art. 15 Loi sur la tutelle; Art. 57/1, § 1 ^{er} , deuxième et troisième alinéa Loi 1980	
Art. 14.2, premier alinéa: facultatif		
a)	Art. 57/5ter, § 2, premier alinéa, 1 ^o Loi 1980	
b)	Art. 57/5ter, § 2, premier alinéa, 2 ^o Loi 1980	
Art. 14.2, deuxième alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'art. 14.2, 1 ^{er} alinéa)	Art. 57/5ter, § 2, deuxième alinéa Loi 1980	
Art. 14.3: obligatoire	Art. 57/5ter, § 3 Loi 1980	
Art. 14.4: obligatoire	Art. 57/5ter, § 2, troisième alinéa Loi 1980	
Art. 14.5: facultatif	Art. 57/6/5, § 1 ^{er} , premier alinéa, 1 ^o Loi 1980	Nouvel Art. 57/6/5/1, § 1 ^{er} , 1 ^o Loi 1980
Art. 15: Conditions auxquelles est soumis l'entretien personnel		
Art. 15.1: obligatoire	Art. 13/1, troisième alinéa AR CGRA	
Art. 15.2: obligatoire	Art. 57/27 Loi 1980 Art. 13/1, premier alinéa et 14, § 1 ^{er} AR CGRA Art. 8, § 1 ^{er} , deuxième alinéa, AR OE	
Art. 15.3: obligatoire		
a)	Art. 2, deuxième alinéa, 3, § 2, 4, § 1 ^{er} , 15 AR CGRA Art. 8, § 2, et 12 AR OE	
b)	Art. 15, troisième alinéa AR CGRA Art. 8, § 2 AR OE	

c)	Art. 51/4 Loi 1980 Art. 15, quatrième alinéa, 20, 20/1 et 21 AR CGRA Art. 14 AR OE	
d)	Art. 4, § 3 AR CGRA	
e)	Art. 2, deuxième alinéa AR CGRA Art. 9, quatrième alinéa et 11 AR OE	
Art. 15.4: facultatif	Art. 13/1 et 14 AR CGRA Art. 9 AR OE; Art. 57/1, § 3, deuxième alinéa Loi 1980 Art. 9 § 2 Loi sur la tutelle	
Art. 16: Contenu de l'entretien personnel		
Art. 16: obligatoire	Art. 17, § 2 AR CGRA; Art. 57/5ter, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 17: Enregistrement de l'entretien personnel et rapport le concernant		
Art. 17.1: obligatoire	Art. 16 AR CGRA et Art. 57/5quater, § 1 ^{er} Loi 1980	Art. 57/5quater, § 1 ^{er} Loi 1980 modifié
Art. 17.2: facultatif	/	Nouvel Art. 57/5quinquies, §§ 1 ^{er} et 2 Loi 1980
Art. 17.3, 1 ^{er} alinéa: obligatoire	Art. 57/5quater, §§ 2 et 3 Loi 1980	Art. 57/5quater, § 2 Loi 1980 modifié Art. 57/5quater, § 3 Loi 1980 est abrogé
Art. 17.3, deuxième alinéa: facultatif (en cas d'application de l'art. 17.2)	/	Nouvel Art. 57/5quinquies, § 3 Loi 1980
Art. 17.4, premier alinéa: obligatoire	Art. 57/5quater, §§ 2 et 3 Loi 1980	Art. 57/5quater, § 2 Loi 1980 modifié Art. 57/5quater, § 3 Loi 1980 est abrogé
Art. 17.4, deuxième alinéa: obligatoire	Art. 57/5quater, §§ 2 et 3 Loi 1980	Art. 57/5quater, § 2 Loi 1980 modifié Art. 57/5quater, § 3 Loi 1980 est abrogé
Art. 17.5, premier alinéa: obligatoire	Art. 32 Constitution Art. 1 et 4 Loi du 11 avril 1994	Art. 57/5 quater, § 2 Loi 1980 modifié Nouvel Art. 57/5 quinquies, § 2 Loi 1980
Art. 17.5, deuxième alinéa: facultatif (en cas d'application de l'art. 17.2)	/	Nouvel Art. 57/5 quinquies, § 2 Loi 1980
Art. 17.5, troisième alinéa: facultatif	Art. 32 Constitution Art. 1 et 4 Loi du 11 avril 1994 Art. 57/5quater, § 4 Loi 1980	Art. 57/5quater, § 4 Loi 1980 est abrogé
Art. 18: Examen médical		
Art. 18.1: 1 ^{er} alinéa: obligatoire	Art. 48/8, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 18.1: deuxième alinéa: obligatoire	Art. 48/8, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 18.1: troisième alinéa: obligatoire	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 18.2: obligatoire	Art. 48/8, § 2 Loi 1980	
Art. 18.3: obligatoire	Art. 48/8, § 4 Loi 1980	
Art. 19: Fourniture gratuite d'informations juridiques et procédurales dans le cadre des procédures et première instance		
Art. 19.1: obligatoire	Art. 2 et 3 AR OE Art. 9, § 1 ^{er} AR CGRA Art. 62, § 2 et 3 et 57/6, deuxième alinéa Loi 1980 Art. 2 et 3 Loi du 29 juillet 1991	Idem + Art. 50/1, § 2, alinéa 2

	Art. 2, 4° Loi du 11 avril 1994 Art. 19, deuxième alinéa des Lois coordonnées sur le Conseil d'État	
Art. 19.2: obligatoire	Cf transposition de l'art. 21 de la directive	
Art. 20: Assistance juridique et représentation gratuites dans les procédures de recours		
Art. 20.1: obligatoire	Art. 39/56 et 39/68 Loi 1980 Art. 9/1 RP CCE	
Art. 20.2: facultatif (en cas d'application, l'Art. 19 n'est pas d'application)	Arrêté ministériel du 19 juillet 2016 fixant la liste des points pour les prestations effectuées par les avocats chargés de l'aide juridique de deuxième ligne partiellement ou complètement gratuite, point 8.3.1.	
Art. 20.3: facultatif	Arrêté ministériel du 19 juillet 2016 fixant la liste des points pour les prestations effectuées par les avocats chargés de l'aide juridique de deuxième ligne partiellement ou complètement gratuite, point 8.3.2.1.3.	
Art. 20.4: obligatoire	Cf transposition de l'art. 21 de la directive	
Art. 21: Conditions pour la fourniture gratuite d'informations juridiques et procédurales et pour l'assistance juridique et la représentation gratuites		
Art. 21.1, premier alinéa: facultatif	/	
Art. 21.1, deuxième alinéa: obligatoire	Art. 508/1 jusqu'à 508/23 Code judiciaire (assistance juridique)	
Art. 21.2, premier alinéa: facultatif a) b)	Art. 1, § 2, 10° AR 18 décembre 2003 ¹¹ Art. 508/1 jusqu'à 508/23 Code judiciaire (assistance juridique) Art. 664 et s. Code judiciaire (assistance juridique) Art. 39/68-1 Loi 1980	
Art. 21.2, deuxième alinéa: facultatif	/	
Art. 21.2, troisième alinéa: facultatif	/	
Art. 21.3: facultatif	39/68-1 Loi 1980 Art. 1, § 2, 10° AR van 18 décembre 2003	
Art. 21.4: facultatif a) b)	/	
Art. 21.5: facultatif	Art. 2ter AR van 18 décembre 2003	
Art. 22: Droit à l'assistance juridique et à la représentation à toutes les étapes de la procédure		
Art. 22.1: obligatoire	Art. 39/56, alinéa 3 Loi 1980 Art. 23, 3 ^e alinéa, 2° Constitution	
Art. 22.2: facultatif	/	
Art. 23: Portée de l'assistance juridique et de la représentation		
Art. 23.1, premier alinéa: obligatoire	Art. 32 Constitution Art. 1 et 4 Loi du 11 avril 1994 Art. 39/61 Loi 1980	Nouvel Art. 57/7/1, § 3 Loi 1980
Art. 23.1, deuxième alinéa: facultatif	Art. 6 Loi du 11 avril 1994	Nouvel Art. 57/7/1, § 3 Loi 1980
Art. 23.1, troisième alinéa: facultatif	/	Nouvel Art. 57/7/1, § 3 Loi 1980

¹¹ Arrêté royal déterminant les conditions de la gratuité totale ou partielle du bénéfice de l'aide juridique de deuxième ligne et de l'assistance judiciaire du 18 décembre 2003 (ci-après : "AR 18 décembre 2003").

Art. 23.2: obligatoire	Art. 29 et Art. 62 à 66 AR 2 août 2002 ¹²	
Art. 23.3, premier alinéa: obligatoire	Art. 19, § 1 ^{er} , premier alinéa AR CGRA	
Art. 23.3, deuxième alinéa: facultatif	Art. 19, § 2 AR CGRA	
Art. 23.4, premier alinéa: facultatif	/	
Art. 23.4, deuxième alinéa: facultatif	AR CGRA	
Art. 23.4, troisième alinéa: facultatif	Art. 19, § 1 ^{er} , troisième alinéa AR CGRA	
Art. 24: Demandeurs nécessitant des garanties procédurales spéciales		
Art. 24.1: obligatoire	Art. 48/9, § 4 Loi 1980	
Art. 24.2: facultatif	Art. 48/9, §§ 1 ^{er} et 2 Loi 1980	Art. 48/9, § 2 Loi 1980 modifié
Art. 24.3, premier alinéa: obligatoire	Art. 48/9, § 4 Loi 1980	
Art. 24.3, deuxième alinéa: obligatoire	Art. 48/9, § 5 Loi 1980	Art. 48/9, § 5 Loi 1980 modifié
Art. 24.4: obligatoire	Art. 48/9, § 3 Loi 1980	
Art. 25: Garanties accordées aux mineurs non accompagnés		
Art. 25.1, premier alinéa: obligatoire		
a)	Art. 2, deuxième alinéa, 3, § 2, 7°, § 3, troisième alinéa, 6, 8 et 9 § 2 Loi sur la tutelle	
b)	Art. 14 et 19 AR CGRA Art. 9 AR OE Art. 9, § 3 et 11 Loi sur la tutelle	
Art. 25.1, deuxième alinéa: facultatif	Art. 14 AR CGRA Art. 15 Loi sur la tutelle	
Art. 25.2: facultatif	/	
Art. 25.3: obligatoire		
a)	Art. 2, deuxième alinéa, 3, § 2, 20, § 2 AR CGRA Art. 11, 13, deuxième alinéa, 14 § 1 ^{er} AR OE	
b)	/	
Art. 25.4: obligatoire	Art. 2 et 3 AR OE Art. 9, § 1 ^{er} AR CGRA Art. 62, §§ 2 et 3 Loi 1980 Art. 2 et 3 Loi du 29 juillet 1991 Art. 2, 4° Loi du 11 avril 1994 Art. 19, deuxième alinéa des Lois coordonnées sur le Conseil d'État Art. 9, § 3, 11, 12 § 2 Loi sur la tutelle	
Art. 25.5, premier alinéa: facultatif	Art. 7 Loi sur la tutelle	
Art. 25.5, deuxième alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'art. 25.5, premier alinéa)	Art 3, § 2, 2° et 7 Loi sur la tutelle	
Art. 25.5, troisième alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'art. 25.5, premier alinéa)		
a)	Art 3, § 2, 2° et 7 Loi sur la tutelle Art. 8 et 12 Loi sur les patients ¹³	
b)	Art 3, § 2, 2° et 7 Loi sur la tutelle Art. 8 et 12 Loi sur les patients	

¹² Arrêté royal fixant le régime et les règles de fonctionnement applicables aux lieux situés sur le territoire belge, gérés par l'Office des étrangers, où un étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions citées dans l'article 74/8, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers du 2 août 2002 (ci-après: "AR 2 août 2002").

¹³ Loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient (ci-après: "Loi sur les patients").

c)	Art. 48/6, § 5	Art. 48/6, § 5 Loi 1980 est abrogé Le contenu se trouve à l'article 4, §§ 3 et 5 du règlement (UE) 2024/1347
Art. 25.5, dernier alinéa	Art. 48/6, § 5	Art. 48/6, § 5 Loi 1980 est abrogé Le contenu se trouve à l'article 4, §§ 3 et 5 du règlement (UE) 2024/1347
Art. 25.6, premier alinéa: obligatoire	Art. 2, deuxième alinéa Loi sur la tutelle Art. 14, § 4 AR CGRA Art. 57/1, § 4 Loi 1980	
Art. 25.6, deuxième alinéa		
a) (procédures accélérées)	Ne nécessite pas une transposition formelle	
i)		
ii)		
iii)		
b) (procédures à la frontière)	Art. 41 Loi accueil	
i)		
ii)		
iii)		
iv)		
v)		
vi)		
c) (pays tiers sûr)	Art. 57/1, § 4 Loi 1980 Art. 14, § 4 AR CGRA	
d) (recours sans objet)	Art. 9/1, deuxième alinéa, 3° RP CCE	
Art. 25.6, troisième alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'Art. 46.6)	Idem Art. 46.6 APD: Art. 39/70, deuxième alinéa Loi 1980 et Art. 39/82 à 39/85, <i>juncto</i> Art. 39/57 Loi 1980 Art. 39/57 Loi 1980 et Art. 39/82, § 4, quatrième alinéa et 39/85, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi 1980	
Art. 26: Placement et rétention		
Art. 26.1: obligatoire	Art. 74/5 et 74/6 Loi 1980	Idem + Art. 74/6/2 Loi 1980
Art. 26.2: obligatoire	Art. 71 à 74 Loi 1980	
Art. 27: Procédure et cas de retrait de la demande		
Art. 27.1: obligatoire	Art. 57/6/5, § 1 ^{er} , 7° Loi 1980	Art. 57/6/5, §§ 1 ^{er} et 3 Loi 1980 modifié
Art. 27.2: facultatif	/	
Art. 28: Procédure en cas de retrait implicite de la demande ou de renonciation implicite à celle-ci		
Art. 28.1, premier et deuxième alinéa: obligatoire		
a)	Art. 57/6/5, § 1 ^{er} Loi 1980 Art. 10, 13 et 18 AR CGRA	Nouvel Art. 57/6/5/1, § 1 ^{er} Loi 1980

b)	Art. 55 Loi 1980	Art. 55 Loi 1980 est abrogé par la loi CCE en projet. Nouvel Art. 57/6/5/1, § 1 ^{er} Loi 1980
Art. 28.1, troisième alinéa: facultatif	/	
Art. 28.2, premier alinéa: obligatoire	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} , premier alinéa Loi 1980	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} , premier alinéa Loi 1980 modifié
Art. 28.2, deuxième alinéa: facultatif	/	
Art. 28.2, troisième alinéa: obligatoire	Art. 57/6/2, §§ 1 ^{er} et 2 Loi 1980	Art. 57/6/2, §§ 1 ^{er} et 2 Loi 1980 modifié
Art. 28.2, quatrième alinéa: facultatif	/	
Art. 28.3: obligatoire	Art. 51/5 Loi 1980	
Art. 29: Le rôle du HCR		
Art. 29.1: obligatoire		
a)	Art. 44, 1 ^o AR 2 août 2002	
b)	Art. 57/23bis, premier alinéa Loi 1980	
c)	Art. 57/23bis, deuxième et troisième alinéas Loi 1980 Art. 25 AR CGRA	
Art. 29.2: obligatoire	57/23bis Loi 1980	
Art. 30: Collecte d'informations relatives à des cas particuliers		
Art. 30: obligatoire		
a)	Art. 4, § 4, deuxième alinéa AR CGRA Art. 10, § 3 AR OE Art. 39/48 et 57/27 Loi 1980	
b)	Art. 4, § 4, deuxième alinéa AR CGRA Art. 10, § 3 AR OE Art. 39/48 et 57/27 Loi 1980	
CHAPITRE III: Procédures et première instance		
Section I		
Art. 31: Procédure d'examen		
Art. 31.1: obligatoire	Ne nécessite pas de transposition formelle, se conformer dans la pratique à la directive	
Art. 31.2: obligatoire	Art. 57/6, § 1 ^{er} , deuxième alinéa, § 2 et 3, 57/6/1, § 1 ^{er} , et 57/6/4 Loi 1980	Art. 57/6, § 1 ^{er} , deuxième alinéa et 57/6/1, § 1 ^{er} Loi 1980 modifiés. Art. 57/6/4 Loi 1980 est abrogé
Art. 31.3, premier alinéa: obligatoire	Art. 57/6, § 1 ^{er} , deuxième et troisième alinéa Loi 1980	Art. 57/6, § 1 ^{er} , deuxième et troisième alinéa Loi 1980 modifié
Art. 31.3, deuxième alinéa: obligatoire (après l'introduction de la demande)	Art. 57/6, § 1 ^{er} , deuxième et troisième alinéa Loi 1980	Art. 57/6, § 1 ^{er} , deuxième et troisième alinéa Loi 1980 modifié
Art. 31.3, troisième alinéa: facultatif	Art. 57/6, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi 1980	Art. 57/6, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi 1980 modifié
Art. 31.3, quatrième alinéa: facultatif	Art. 57/6, § 1 ^{er} , quatrième alinéa Loi 1980	
Art. 31.4: facultatif	Art. 57/6, § 1 ^{er} , quatrième alinéa Loi 1980	
a)		
b)		
c)		
Art. 31.5: obligatoire	Art. 57/6, § 1 ^{er} , quatrième alinéa Loi 1980	
Art. 31.6: obligatoire	Art. 57/6, § 1 ^{er} , cinquième alinéa Loi 1980	
a)		
b)		
Art. 31.7: facultatif	Art. 57/6, § 2 Loi 1980	
a)		
b)		

Art. 31.8: facultatif a) b) c) d) e) f) g) h) i) j)	Art. 57/6/1, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 31.9, premier alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'Art. 31.8)	Art. 57/6/1, § 1 ^{er} , deuxième, troisième et quatrième alinéas Loi 1980	Art. 57/6/1, § 1 ^{er} , deuxième alinéa Loi 1980 modifié Art. 57/6/1, § 1 ^{er} , troisième et quatrième alinéa sont abrogés
Art. 31.9, deuxième alinéa: facultatif	/	
Art. 32: Demandes infondées		
Art. 32.1: obligatoire	Art. 57/6, § 1 ^{er} et 57/6/1, § 3, premier alinéa Loi 1980	
Art. 32.2: facultatif	Art. 57/6/1, § 2 Loi 1980	Art. 57/6/1, § 2 Loi 1980 modifié
Section II		
Art. 33: Demandes irrecevables		
Art. 33.1: facultatif	Art. 57/6, § 3 Loi 1980	
Art. 33.2: facultatif a) b) c) d) e)	Art. 57/6, § 3, 3 ^e Loi 1980 Art. 57/6, § 3, 1 ^{er} Loi 1980 Art. 57/6, § 3, 2 ^e Loi 1980 Art. 57/6, § 3, 5 ^e et 57/6/2 Loi 1980 Art. 57/6, § 3, 6 ^e Loi 1980	
Art. 34: Dispositions spéciales concernant l'entretien sur la recevabilité		
Art. 34.1, première phrase: obligatoire	Art. 57/5ter, §§ 1 ^{er} et 2, 3 ^e Loi 1980	Art. 57/5ter, § 2, 3 ^e Loi 1980 modifié
Art. 34.1, deuxième phrase: obligatoire	Art. 57/5ter, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 34.1, troisième phrase: facultatif	Art. 57/5ter, § 2, 3 ^e Loi 1980	Art. 57/5ter, § 2, 3 ^e Loi 1980 modifié
Art. 34.1, quatrième phrase	/	
Art. 34.2: facultatif	Art. 57/5ter, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi 1980	
Section III		
Art. 35: Le concept de premier pays d'asile		
Art. 35, premier alinéa: facultatif a) b)	Art. 57/6, § 3, 1 ^{er} Loi 1980 Art. 57/6, § 3, 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 35, deuxième alinéa, première phrase: facultatif		
Art. 35, deuxième alinéa, deuxième phrase: obligatoire	Art. 57/6, § 3, 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 36: Le concept de pays d'origine sûr		
Art. 36.1: obligatoire	Art. 57/6/1, § 3 Loi 1980	Art. 57/6/1, § 3 Loi 1980 modifié
Art. 36.2: obligatoire	Art. 57/6/1, § 3 Loi 1980	Art. 57/6/1, § 3 Loi 1980 modifié

Art. 37: Désignation par un État membre de pays tiers comme pays d'origine sûrs		
Art. 37.1: facultatif	Art. 57/6/1, § 3 Loi 1980	Art. 57/6/1, § 3 Loi 1980 modifié
Art. 37.2: obligatoire	Art. 57/6/1, § 3, quatrième alinéa Loi 1980	Art. 57/6/1, § 3, quatrième alinéa Loi 1980 est abrogé Nouvel Art. 57/28/1 Loi 1980
Art. 37.3: obligatoire	Art. 57/6/1, § 3, troisième alinéa Loi 1980	
Art. 37.4: obligatoire	Art. 57/6/1, § 3, quatrième alinéa Loi 1980	Art. 57/6/1, § 3, quatrième alinéa Loi 1980 est abrogé Nouvel Art. 57/28/1 Loi 1980
Art. 38: Le concept de "pays tiers sûr"		
Art. 38.1: obligatoire	Art. 57/6/6, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 38.2: obligatoire (en cas d'application de l'art. 33.2, c))		
a)	Art. 57/6/6, § 2 Loi 1980	
b)	Art. 57/6/6, §§ 3, 4 et 5 Loi 1980	Art. 57/6/6, § 5 Loi 1980 modifié
c)	Art. 57/6, § 3, 2 ^e Loi 1980	
Art. 38.3: obligatoire	Art. 57/6/6, § 5 Loi 1980	Art. 57/6/6, § 5 Loi 1980 modifié
Art. 38.4: obligatoire	Art. 57/6/6, § 2 Loi 1980	
Art. 38.5: obligatoire	Ne nécessite pas de transposition formelle, se conformer dans la pratique à la directive	
Art. 39: Le concept de pays "tiers européen sûr"		
Art. 39.1: facultatif	/	
Art. 39.2: obligatoire (en cas d'application de l'art. 39.1)	/	
a)		
b)		
c)		
Art. 39.3: obligatoire (en cas d'application de l'art. 39.1)	/	
Art. 39.4: obligatoire (en cas d'application de l'art. 39.1)	/	
Art. 39.5: obligatoire (en cas d'application de l'art. 39.1)	/	
a)		
b)		
Art. 39.6: obligatoire (en cas d'application de l'art. 39.1)	/	
Art. 39.7: obligatoire (en cas d'application de l'art. 39.1)	/	
Section IV		
Art. 40: Demandes ultérieures		
Art. 40.1: obligatoire	Art. 39/76, § 1 ^{er} et 48/6, premier alinéa Loi 1980 Art. 4, deuxième alinéa AR OE	Art. 48/6, § 1 ^{er} Loi 1980 modifié
Art. 40.2: obligatoire (en cas d'application de l'art. 33.2, d))	Art. 57/6/2 Loi 1980	
Art. 40.3: obligatoire (en cas d'application de l'art. 33.2, d))	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} Loi 1980	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} , premier alinéa Loi 1980 modifié
Art. 40.4: facultatif	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} , deuxième alinéa Loi 1980	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} , deuxième alinéa Loi 1980 modifié
Art. 40.5: obligatoire (en cas d'application de l'art. 33.2, d))	Art. 57/6, § 3, 5 ^e et 57/6/2, § 1 ^{er} Loi 1980	Art. 57/6/2, § 1 ^{er} Loi 1980 modifié
Art. 40.6, premier alinéa: facultatif		

a)	/	
b)	Art. 57/6, § 3, 6° Loi 1980	
Art. 40.6, deuxième alinéa: obligatoire (en cas d'application de l'art. 40.6, premier alinéa)	Art. 57/6, § 3, 6° Loi 1980	
Art. 40.7: obligatoire	Règlement (UE) 604/2013 (Dublin III)	
Art. 41: Dérogations au droit de rester sur le territoire et cas de demande ultérieure		
Art. 41.1, premier alinéa: facultatif		
a)	Art. 39/70, deuxième alinéa, 1° Loi 1980	
b)	Art. 49/3/1, 52/3, § 1 ^{er} , deuxième alinéa et 57/6/2, §§ 2 et 3 Loi 1980	Art. 49/3/1, § 2
Art. 41.1, deuxième alinéa: facultatif	Art. 57/6/2, §§ 2 et 3 Loi 1980	Art. 57/6/2, § 2 Loi 1980 modifié Art. 57/6/2, § 3 est abrogé Art. 49/3/1 Loi 1980 modifié
Art. 41.2: facultatif		
a)	Art. 57/6, § 3, cinquième alinéa	Art. 57/6, § 3, cinquième alinéa est abrogé
b)	Art. 57/6, § 3, quatrième alinéa Loi 1980	Art. 57/6, § 3, quatrième alinéa est abrogé
c)	/	
Art. 42: Règles de procédure		
Art. 42.1: obligatoire	Cf art. 12.1 supra	
Art. 42.2: facultatif		
a)	Art. 57/6/2 Loi 1980 et Art. 51/8	
b)	Art. 57/5ter, § 2, 3° Loi 1980	Art. 57/5ter, § 2, 3° Loi 1980 modifié
Art. 42.3: obligatoire	Cf art. 11 supra	
Section V		
Art. 43: Procédures à la frontière		
Art. 43.1: facultatif	/	
a)	Art. 57/6/4, premier alinéa Loi 1980	Art. 57/6/4 est abrogé
b)	Art. 57/6/4, premier alinéa Loi 1980	
Art. 43.2: obligatoire (en cas d'application de l'art. 43.1)	Art. 57/6/4, troisième alinéa Loi 1980	Art. 57/6/4 est abrogé
Art. 43.3: facultatif	/	
Chapitre IV: Procédures de retrait de la protection internationale		
Art. 44: Retrait de la protection internationale		
Art. 44: obligatoire	Art. 57/6/7, § 1 ^{er} Loi 1980	Art. 57/6/7, § 1 ^{er} Loi 1980 modifié
Art. 45: Règles de procédure		
Art. 45.1: obligatoire		
a)	Art. 57/6/7, § 2 Loi 1980	Art. 57/6/7, § 2 Loi 1980 modifié
b)	Art. 57/6/7, § 2 Loi 1980	Art. 57/6/7, § 2 Loi 1980 modifié
Art. 45.2: obligatoire		
a)	Art. 57/7 Loi 1980 et AR CGRA	Nouvel Art. 57/7/2 Loi 1980
b)	Art. 4, § 4, deuxième alinéa AR CGRA Art. 10, § 3 AR OE Art. 39/48 et 57/27 Loi 1980	

Art. 45.3: obligatoire	Art. 62 Loi 1980 Art. 2 et 3 Loi du 29 juillet 1991 Art. 2, 4° Loi du 11 avril 1994 Art. 19, deuxième alinéa des Lois coordonnées sur le Conseil d'État Art. 57/6/7, § 6 Loi 1980	Art. 57/6/7, § 6 Loi 1980 est abrogé Nouvel Art. 57/6/7/1, § 4 Loi 1980
Art. 45.4: obligatoire	Zie supra omzetting van Art. 20, 22, 23, premier alinéa et 29	
Art. 45.5, première phrase: facultatif	/	Art. 49 § 4 et 49/2, § 6 Loi 1980 modifié
Art. 45.5, deuxième phrase: facultatif	Art. 49, § 4 et 49/2, § 6 Loi 1980	Art. 49 § 4 et 49/2, § 6 Loi 1980 modifié
CHAPITRE V: Procédures de recours		
Art. 46: Droit à un recours effectif		
Art. 46.1: obligatoire		
a)		
i)	Art. 39/2, § 1 ^{er} Loi 1980	
ii)	Art. 39/2, § 1 ^{er} , deuxième alinéa et 39/81	
iii)	Art. 39/2, § 1 ^{er} Loi 1980	
iv)	39/2, § 1 ^{er} Loi 1980	
b)	Art. 39/2, § 1 ^{er} Loi 1980	
c)	Art. 39/2, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 46.2, premier alinéa: obligatoire	Art. 39/2, § 1 ^{er} Loi 1980	
Art. 46.2, deuxième alinéa: facultatif	/	
Art. 46.3: obligatoire	Art. 39/2, § 1 ^{er} , deuxième alinéa et 39/81	
Art. 46.4, premier alinéa: obligatoire	Art. 39/57, 39/70, 39/72, 39/72/1, 39/76 et 39/77/1 Loi 1980	
Art. 46.4, deuxième alinéa: facultatif	/	
Art. 46.5: obligatoire	Art. 39/70, premier alinéa Loi 1980	
Art. 46.6: facultatif		
a)	/	
b)	Art. 39/70, deuxième alinéa Loi 1980 et Art. 39/82 à 39/85 Loi 1980	
c)	/	
d)	/	
Art. 46.7: obligatoire (en cas d'application de l'Art. 46.6)		
a)	Art. 39/57 Loi 1980, 39/70, premier alinéa, Loi 1980 et Art. 39/82 à 39/85 Loi 1980 Art. 57/6/4 Loi 1980	Art. 57/6/4 est abrogé
b)	Art. 39/82, § 4, quatrième alinéa Loi 1980, 39/70, premier alinéa Loi 1980 et 39/85, § 1 ^{er} , troisième alinéa Loi 1980	
Art. 46.7, dernier alinéa: obligatoire	Art. 39/70, premier alinéa Loi 1980	
Art. 46.8: obligatoire (en cas d'application de l'Art. 46.6 et 46.7)	Art. 39/83 et 39/85, § 3 Loi 1980	
Art. 46.9: obligatoire	Verordening (EU) 604/2013 (Dublin III)	

Art. 46.10: facultatif	Art. 39/76, § 3, 39/77, § 2, deuxième alinéa et 39/77/1, § 2, deuxième alinéa Loi 1980 (plein contentieux) Art. 39/81, 39/82 et 39/85 (contentieux d'annulation)	
Art. 46.11: facultatif	Art. 55 Loi 1980	Art. 55 Loi 1980 est abrogé par la loi CCE en projet
CHAPITRE VI: Dispositions générales et finales		
Art. 47: Contestation par les pouvoirs publics		
Art. 47: obligatoire	Art. 39/56, deuxième alinéa et 39/67 Loi 1980 Art. 19, premier alinéa des Lois coordonnées sur le Conseil d'État	
Art. 48: Confidentialité		
Art. 48: obligatoire	Art. 4, § 4, deuxième alinéa AR CGRA Art. 10, § 3 AR OE Art. 39/48 et 57/27 Loi 1980	
Art. 49: Coopération	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 50: Rapport	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 51: Transposition	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 52: Dispositions transitoires	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 53: Abrogations	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 54: Entrée en vigueur et application	Ne nécessite pas une transposition formelle	
Art. 55: Destinataires	Ne nécessite pas une transposition formelle	

Directive (UE) 2024/1346 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant des normes pour l'accueil des personnes demandant une protection internationale (refonte)		Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ("loi 1980")
		Arrêté royal du 2 août 2002 fixant le régime et les règles de fonctionnement applicables aux lieux situés sur le territoire belge, gérés par l'Office des étrangers, où un étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions citées dans l'article 74/8, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ("AR 2002")
Art. 9		
1-3		Art. 74/27/1 § 1 - § 3 loi 1980
4		Art. 62, § 2 loi 1980 Loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs
5		74/27/1 § 4 loi 1980 Art. 71 et 72 loi 1980
Art. 10		

1	74/6/2 § 1, alinéa 3 loi 1980
2	Art. 74/6/2. § 1 loi 1980 Art. 74/28 loi 1980
3	Art. 74/6/2, § 1, alinéa 5 loi 1980 Art. 74/8, § 2 loi 1980 Art. 13 AR 2002
4	74/6 loi 1980
a)	74/6, 1° loi 1980
b)	74/6, 2° loi 1980
c)	74/6, 5° loi 1980
d)	74/5, § 1, 2° loi 1980
e)	74/6, 3° loi 1980
f)	74/6, 4° loi 1980
g)	74/6/1 loi 1980
5	Art. 74/28 wet 1980
Art. 11	
1	Art. 74/6, § 1, alinéa 3 – 6 loi 1980
2	Art. 62 loi 1980 Loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs
3	Art. 71 et 72 loi 1980
4	Art. 17 AR 2002.
5	Art. 71, alinéa 3 loi 1980 Art. 73 loi 1980
6	Art. 508/13/1, § 2, 9° Code judiciaire

	Art. 62 AR 2002
Art. 12	
1	74/8 loi 1980 AR 2002
2	Art. 82 AR 2002
3	art. 44 AR 2002
4	art. 34 et 44 AR 2002
5	art. 17 AR 2002
Art. 13	
1	Art. 74/6/2 loi 1980 Art. 6, 52 - 61 AR 2002
2	74/9 loi 1980
3	74/9 loi 1980
4	74/9 loi 1980
5	Art. 83 AR 2002
6	Pas transposé

CONCORDANTIETABEL
WETSONTWERP – RICHTLIJN/VERORDENING

Artikelen van het wetsontwerp	Bepalingen EU
Art. 1	/
Art. 2	Artikel 35 van de Richtlijn (EU) 2024/1346 en van artikel 51, lid 3 van Richtlijn 2013/32
Art. 3	/
Art. 4	Art. 3, 3) van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 5	Art. 21 Verordening (EU) 2024/1356
Art. 6	/
Art. 7	Art. 2, 10) Verordening (EU) 2024/1356
Art. 8	Art. 6 en 7 Verordening (EU) 2024/1356
Art. 9	Art. 11 Verordening (EU) 2024/1356
Art. 10	Art. 40 Verordening (EU) 2024/1358
Art. 11	Art. 15, artikel 18, artikel 20, artikel 22, artikel 23, en artikel 24 Verordening (EU) 2024/1358
Art. 12	/
Art. 13	/
Art. 14	Art. 23 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 15	Art. 23 Verordening (EU) 2024/1347 Art. 14 en art. 19 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 16	Art. 23 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 17	Art. 23 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 18	Art. 40 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 19	Art. 14 en art. 19 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 20	/
Art. 21	/

Art. 22	Artt. 3, 5), 9, 10, en 13 van Verordening (EU) Verordening (EU) 2024/1347
Art. 23	Artt. 3, 6) en 18 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 24	Artt. 5-8 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 25	§ 1: art. 13, lid 1 en lid 2, b) van Richtlijn 2013/32/EU en art. 9, tweede lid, f) van Verordening (EU) 2024/1348 en art. 4, tweede lid, b) van Verordening (EU) 2024/1347 § 2: art. 10 lid 5 van Richtlijn 2013/32/EU en art. 34, vierde lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 26	Art. 4, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 27	/
Art. 28	/
Art. 29	Art. 14 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 30	Artt. 18 en 19 Verordening (EU) 2024/1347
Art. 31	Art. 39, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 32	Art. 9 Richtlijn 2013/32/EU
Art. 33	/
Art. 34	Artt. 26-28 Verordening (EU) 2024/1348
Art. 35	Art. 27 Verordening (EU) 2024/1348
Art. 36	Art. 32 Verordening (EU) 2024/1348
Art. 37	/
Art. 38	/
Art. 39	Artt. 24, 41 Verordening (EU) 2024/1351
Art. 40	Art. 41 Verordening (EU) 2024/1351
Art. 41	Art. 46 Verordening (EU) 2024/1351
Art. 42	Art. 2, 17) Verordening (EU) 2024/1351
Art. 43	Art. 36 Verordening (EU) 2024/1351
art. 44	art. 36 Verordening (EU) 2024/1351
Art. 45	/

Art. 46	/
Art. 47	Richtlijn 2008/115/EG
Art. 48	Art. 14, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 49	/
Art. 50	Art. 12 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 51	Art. 11 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 52	Art. 14 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 53	Art. 17 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 54	Art. 16 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 55	Art. 19 van Verordening (EU) 2024/1347
Art. 56	/
Art. 57	Art. 17 van Richtlijn 2013/32/EU en art. 14 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 58	Art. 17 van Richtlijn 2013/32/EU en art. 14 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 59	Art. 13, lid 10 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 60	11°: art. 5, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1347 13°: art. 31, lid 3 van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 61	Art. 31, lid 9 van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 62	/
Art. 63	Artt. 43-45 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 64	Art. 27 van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 65	Art. 28 van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 66	Art. 38, lid 3, b) van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 67	/
Art. 68	/
Art. 69	/
Art. 70	§ 1: art. 10, lid 3, b), van Richtlijn 2013/32/EU

	§ 2: / §§ 3-4: art. 23, lid 1, alinea's 1 en 2, van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 71	Art. 10, lid 3, d), van Richtlijn 2013/32/EU
Art. 72	/
Art. 73	/
Art. 74	/
Art. 75	/
Art. 76	Art. 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 77	Art. 20, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 78	Art. 25, lid 7 van Verordening 2024/1348
Art. 79	Art. 35, lid 8 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 80	Art. 37 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 81	Art. 38, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 82	Art. 39, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 83	Art. 41, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 84	§ 1: artt. 44, lid 1 en 53, lid 2, a) van Verordening (EU) 2024/1348 § 2: artt. 21, lid 2 en 53, lid 2, c) van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 85	Art. 51, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 86	Art. 66, zesde lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 87	/
Art. 88	Art. 64, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348
Art. 89	/
Art. 90	Art. 9, lid 5 Richtlijn (EU) 2024/1346
Art. 91	Art. 10, lid 4, d) Richtlijn (EU) 2024/1346
Art. 92	Art. 4, lid 5 Verordening (EU) 2024/1349
Art. 93	Art. 10 Richtlijn (EU) 2024/1346

Art. 94	Art. 44 en 45 Verordening (EU) 2024/1351
Art. 95	Artt. 11-13 Richtlijn (EU) 2024/1346
Art. 96	/
Art. 97	/
Art. 98	
Art. 99	/
Art. 100	/
Art. 101	/
Art. 102	Art. 9 Richtlijn (EU) 2024/1346
Art. 103	/
Art. 104	/

TABLEAU DE CORRESPONDANCE
PROJET DE LOI – DIRECTIVE/RÈGLEMENT

Articles du projet de loi	Dispositions UE
Article 1	/
Article 2	Article 35 directive (UE) 2024/1346 et article 51, § 3 directive 2013/32
Article 3	/
Article 4	Article 3, 3) règlement (UE) 2024/1347
Article 5	Article 21 règlement (UE) 2024/1356
Article 6	/
Article 7	Article 2, 10) règlement (UE) 2024/1356
Article 8	Article 6 et 7 règlement (UE) 2024/1356
Article 9	Article 11 règlement (UE) 2024/1356
Article 10	Article 40 règlement (UE) 2024/1358
Article 11	Article 15, article 18, article 20, article 22, article 23, et article 24 règlement (UE) 2024/1358
Article 12	/
Article 13	/
Article 14	Article 23 règlement (UE) 2024/1347
Article 15	Article 23 règlement (UE) 2024/1347 Article 14 et article 19 règlement (UE) 2024/1347
Article 16	Article 23 règlement (UE) 2024/1347
Article 17	Article 23 règlement (UE) 2024/1347
Article 18	Article 40 règlement (UE) 2024/1347
Article 19	Article 14 et article 19 règlement (UE) 2024/1347
Article 20	/
Article 21	/
Article 22	Articles 3, 5), 9, 10, et 13 règlement (UE) 2024/1347

Article 23	Articles 3, 6) et 18 règlement (UE) 2024/1347
Article 24	Articles 5-8 règlement (UE) 2024/1347
Article 25	§ 1: article 13, § 1 et § 2, b) directive (UE) 2013/32 et article 9, § 2, f) règlement (UE) 2024/1348 et article 4, § 2, b) règlement (UE) 2024/1347 § 2: article 10 § 5 directive (UE) 2013/32 et article 34, § 4 règlement (UE) 2024/1348
Article 26	Article 4, § 4 règlement (UE) 2024/1347
Article 27	/
Article 28	/
Article 29	Article 14 règlement (UE) 2024/1347
Article 30	Articles 18 et 19 règlement (UE) 2024/1347
Article 31	Article 39, § 2 règlement (UE) 2024/1348
Article 32	Article 9 directive (UE) 2013/32
Article 33	/
Article 34	Articles 26-28 règlement (UE) 2024/1348
Article 35	Article 27 règlement (UE) 2024/1348
Article 36	Article 32 règlement (UE) 2024/1348
Article 37	/
Article 38	/
Article 39	Articles 24, 41 règlement (UE) 2024/1351
Article 40	Article 41 règlement (UE) 2024/1351
Article 41	Article 46 règlement (UE) 2024/1351
Article 42	Article 2, 17) règlement (UE) 2024/1351
Article 43	Article 36 règlement (UE) 2024/1351
Article 44	Article 36 règlement (UE) 2024/1351
Article 45	/
Article 46	/

Article 47	Directive 2008/115/CE
Article 48	Article 14, § 2 règlement (UE) 2024/1347
Article 49	/
Article 50	Article 12 règlement (UE) 2024/1347
Article 51	Article 11 règlement (UE) 2024/1347
Article 52	Article 14 règlement (UE) 2024/1347
Article 53	Article 17 règlement (UE) 2024/1347
Article 54	Article 16 règlement (UE) 2024/1347
Article 55	Article 19 règlement (UE) 2024/1347
Article 56	/
Article 57	Article 17 directive (UE) 2013/32 et article 14 règlement (UE) 2024/1348
Article 58	Article 17 directive (UE) 2013/32 et article 14 règlement (UE) 2024/1348
Article 59	Article 13, § 10 règlement (UE) 2024/1348
Article 60	11°: article 5, § 2 règlement (UE) 2024/1347 13°: article 31, § 3 directive (UE) 2013/32
Article 61	Article 31, § 9 directive (UE) 2013/32
Article 62	/
Article 63	Articles 43-45 règlement (UE) 2024/1348
Article 64	Article 27 directive (UE) 2013/32
Article 65	Article 28 directive (UE) 2013/32
Article 66	Article 38, § 3, b) directive (UE) 2013/32
Article 67	/
Article 68	/
Article 69	/
Article 70	§ 1: article 10, § 3, b), directive (UE) 2013/32 § 2: /

	§§ 3-4: article 23, § 1, alinéas 1 et 2, directive (UE) 2013/32
Article 71	Article 10, § 3, d), directive (UE) 2013/32
Article 72	/
Article 73	/
Article 74	/
Article 75	/
Article 76	Article 4, § 1 règlement (UE) 2024/1348
Article 77	Article 20, § 1 règlement (UE) 2024/1348
Article 78	Article 25, § 7 règlement (UE) 2024/1348
Article 79	Article 35, § 8 règlement (UE) 2024/1348
Article 80	Article 37 règlement (UE) 2024/1348
Article 81	Article 38, § 1 règlement (UE) 2024/1348
Article 82	Article 39, § 4 règlement (UE) 2024/1348
Article 83	Article 41, § 4 règlement (UE) 2024/1348
Article 84	§ 1: articles 44, § 1 et 53, § 2, a) règlement (UE) 2024/1348 § 2: articles 21, § 2 et 53, § 2, c) règlement (UE) 2024/1348
Article 85	Article 51, § 2 règlement (UE) 2024/1348
Article 86	Article 66, § 6 règlement (UE) 2024/1348
Article 87	/
Article 88	Article 64, § 1 règlement (UE) 2024/1348
Article 89	/
Article 90	Article 9, § 5 directive (UE) 2024/1346
Article 91	Article 10, § 4, d) directive (UE) 2024/1346
Article 92	Article 4, § 5 règlement (UE) 2024/1349
Article 93	Article 10 directive (UE) 2024/1346
Article 94	Article 44 et 45 règlement (UE) 2024/1351
Article 95	Articles 11-13 directive (UE) 2024/1346

Article 96	/
Article 97	/
Article 98	
Article 99	/
Article 100	/
Article 101	/
Article 102	Article 9 directive (UE) 2024/1346
Article 103	/
Article 104	/

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen	
Artikel 1, § 1	
§ 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder: 1° vreemdeling: al wie het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit bezit; 2° de Minister: de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; 3° onderdaan van een derde land: eenieder die geen burger van de Unie is en die geen persoon is die onder het gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer valt, als bepaald in artikel 2, punt 5, van de Schengen grenscode; 4° illegaal verblijf: de aanwezigheid op het grondgebied, van een vreemdeling die niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor de toegang tot of het verblijf op het grondgebied; 5° terugkeer: het feit dat een onderdaan van een derde land, hetzij op vrijwillige basis nadat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot verwijdering, hetzij gedwongen, terugkeert naar zijn land van herkomst of een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of naar een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt gemachtigd of toegelaten tot het verblijf; 6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt; 7° verwijdering: de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering, namelijk de fysieke verwijdering van het grondgebied; 8° inreisverbod: de beslissing die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering en waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk of het grondgebied van alle lidstaten, met inbegrip van het grondgebied van het Rijk, voor een bepaalde termijn verboden wordt;	§ 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder: 1° vreemdeling: al wie het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit bezit; 2° de Minister: de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; 3° onderdaan van een derde land: eenieder die geen burger van de Unie is en die geen persoon is die onder het gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer valt, als bepaald in artikel 2, punt 5, van de Schengen grenscode; 4° illegaal verblijf: de aanwezigheid op het grondgebied, van een vreemdeling die niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor de toegang tot of het verblijf op het grondgebied; 5° terugkeer: het feit dat een onderdaan van een derde land, hetzij op vrijwillige basis nadat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot verwijdering, hetzij gedwongen, terugkeert naar zijn land van herkomst of een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of naar een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt gemachtigd of toegelaten tot het verblijf; 6° beslissing tot verwijdering: de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt; 7° verwijdering: de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering, namelijk de fysieke verwijdering van het grondgebied; 8° inreisverbod: de beslissing die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering en waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk of het grondgebied van alle lidstaten, met inbegrip van het grondgebied van het Rijk, voor een bepaalde termijn verboden wordt;

9° vrijwillig vertrek: het feit dat het grondgebied wordt verlaten binnen de termijn die daarvoor is vastgesteld in de beslissing tot verwijdering;

10° vrijwillige terugkeer: terugkeer van een persoon naar zijn land van herkomst of een derde land waar hij toegelaten is om te verblijven op het grondgebied, tengevolge van een autonoom genomen beslissing om beroep te doen op een programma voor bijstand aan terugkeer uitgewerkt door de overheid van het gastland;

11° risico op onderduiken: het feit dat er redenen bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsprocedure, een procedure voor toekenning van internationale bescherming of een procedure tot vaststelling van of tot overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met het oog op de criteria die opgesomd worden in § 2 zal onderduiken.

12° kwetsbare persoon: zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan;

13° beschikking 2004/573/EG: de beschikking van de Raad van 29 april 2004 inzake het organiseren van gezamenlijke vluchten voor de verwijdering van onderdanen van derde landen tegen wie individuele verwijderingsmaatregelen zijn genomen van het grondgebied van twee of meer lidstaten;

14° geïdentificeerde vreemdeling: iedere vreemdeling

- die in het bezit is van een geldig reisdocument, een geldig paspoort of een geldig identiteitsdocument, of

- die werd erkend als onderdaan door de nationale overheid van zijn land, die zich bereid verklaarde een doorlaatbewijs af te leveren, of

9° vrijwillig vertrek: het feit dat het grondgebied wordt verlaten binnen de termijn die daarvoor is vastgesteld in de beslissing tot verwijdering;

10° vrijwillige terugkeer: terugkeer van een persoon naar zijn land van herkomst of een derde land waar hij toegelaten is om te verblijven op het grondgebied, tengevolge van een autonoom genomen beslissing om beroep te doen op een programma voor bijstand aan terugkeer uitgewerkt door de overheid van het gastland;

11° risico op onderduiken: het feit dat er redenen bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsprocedure, een procedure voor toekenning van internationale bescherming of een procedure tot vaststelling van of tot overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met het oog op de criteria die opgesomd worden in § 2 zal onderduiken.

12° kwetsbare persoon: zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan;

13° beschikking 2004/573/EG: de beschikking van de Raad van 29 april 2004 inzake het organiseren van gezamenlijke vluchten voor de verwijdering van onderdanen van derde landen tegen wie individuele verwijderingsmaatregelen zijn genomen van het grondgebied van twee of meer lidstaten;

14° geïdentificeerde vreemdeling: iedere vreemdeling

- die in het bezit is van een geldig reisdocument, een geldig paspoort of een geldig identiteitsdocument, of

- die werd erkend als onderdaan door de nationale overheid van zijn land, die zich bereid verklaarde een doorlaatbewijs af te leveren, of

- die valt onder de categorie nationaliteiten waarvoor de minister zelf een doorlaatbewijs kan afleveren;

15° [...]

16° internationale bescherming: de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus;

17° SIS: het Schengeninformatiesysteem zoals bedoeld in de verordening (EU) nr. 2018/1860 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende het gebruik van het Schengeninformatiesysteem voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en de verordening (EU) nr. 2018/1861 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van grenscontroles, tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en tot wijziging en intrekking van Verordening (EG) nr. 1987/2006;

18° Algemene Nationale Gegevensbank: de politionele gegevensbank bedoeld in artikel 44/7 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

19° definitieve beslissing in het kader van een verzoek om internationale bescherming: een beslissing of de vreemdeling de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend en waartegen geen rechtsmiddel meer openstaat in het kader van Titel Ibis, ongeacht of dit rechtsmiddel tot gevolg heeft dat de verzoeker op het grondgebied mag blijven in afwachting van het resultaat;

20° volgend verzoek om internationale bescherming: elk later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen, met inbegrip van de beslissingen genomen op basis van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 7° en 8°;

- die valt onder de categorie nationaliteiten waarvoor de minister zelf een doorlaatbewijs kan afleveren;

15° [...]

16° [...]

17° SIS: het Schengeninformatiesysteem zoals bedoeld in de verordening (EU) nr. 2018/1860 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende het gebruik van het Schengeninformatiesysteem voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en de verordening (EU) nr. 2018/1861 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van grenscontroles, tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en tot wijziging en intrekking van Verordening (EG) nr. 1987/2006;

18° Algemene Nationale Gegevensbank: de politionele gegevensbank bedoeld in artikel 44/7 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

19° definitieve beslissing in het kader van een verzoek om internationale bescherming: een beslissing of de vreemdeling de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend en waartegen geen rechtsmiddel meer openstaat **in het kader van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen**, ongeacht of dit rechtsmiddel tot gevolg heeft dat de verzoeker op het grondgebied mag blijven in afwachting van het resultaat;

20° volgend verzoek om internationale bescherming: elk later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen, met inbegrip van de beslissingen genomen op basis van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 7° en 8°;

21° “luchthaventransitvisum”: het visum dat krachtens de Visumcode vereist is voor een transit door de internationale transitzone van de luchthavens op het grondgebied en dat overeenkomstig de genoemde Code afgegeven wordt;

22° “visum kort verblijf”: het visum dat, krachtens de verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, vereist is om gedurende een maximale duur van negentig dagen op het grondgebied door te reizen of erop te verblijven en dat overeenkomstig de Visumcode afgegeven wordt;

23° “visum lang verblijf”: het visum dat overeenkomstig artikel 18 van de Schengenovereenkomst vereist is om meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven en dat zijn houder in staat stelt om aan te tonen dat hij gemachtigd of toegelaten werd om, in overeenstemming met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven;

24° “Visumcode”: de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode);

25° “Schengengrenscore”: verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore);

26° “Schengenovereenkomst”: overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen;

21° “luchthaventransitvisum”: het visum dat krachtens de Visumcode vereist is voor een transit door de internationale transitzone van de luchthavens op het grondgebied en dat overeenkomstig de genoemde Code afgegeven wordt;

22° “visum kort verblijf”: het visum dat, krachtens de verordening (EU) 2018/1806 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, vereist is om gedurende een maximale duur van negentig dagen op het grondgebied door te reizen of erop te verblijven en dat overeenkomstig de Visumcode afgegeven wordt;

23° “visum lang verblijf”: het visum dat overeenkomstig artikel 18 van de Schengenovereenkomst vereist is om meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven en dat zijn houder in staat stelt om aan te tonen dat hij gemachtigd of toegelaten werd om, in overeenstemming met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, meer dan negentig dagen op het grondgebied te verblijven;

24° “Visumcode”: de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode);

25° “Schengengrenscore”: verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore);

26° “Schengenovereenkomst”: overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen;

27° samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018: het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest, de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

28° samenwerkingsakkoord van 6 december 2018: het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

29° bevoegde regionale overheid: de gewest- of gemeenschapsoverheid die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

30° het terugtrekkingsakkoord: het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (2019/C 384 I/01);

31° begunstigde van het terugtrekkingsakkoord: de persoon bedoeld in artikel 10 van het terugtrekkingsakkoord.

(32°: EES)

33° gesloten centrum: de plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, §§ 1 en 2, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken en gericht op de opvang van vreemdelingen die het voorwerp uitmaken van een administratieve vasthoudingsmaatregel;

27° samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018: het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest, de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

28° samenwerkingsakkoord van 6 december 2018: het samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;

29° bevoegde regionale overheid: de gewest- of gemeenschapsoverheid die, overeenkomstig de gewestelijke of communautaire decreten, verordeningen en besluiten, bevoegd is voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

30° het terugtrekkingsakkoord: het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (2019/C 384 I/01);

31° begunstigde van het terugtrekkingsakkoord: de persoon bedoeld in artikel 10 van het terugtrekkingsakkoord.

(32°: EES)

33° gesloten centrum: de plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, §§ 1 en 2, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken en gericht op de opvang van vreemdelingen die het voorwerp uitmaken van een administratieve vasthoudingsmaatregel;

34° woonunit: de plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, §§ 1 en 2, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, aangepast aan de noden van gezinnen met minderjarige kinderen, die onder door de Koning bepaalde voorwaarden mag worden verlaten, en die bestemd is voor de opvang van gezinnen met minderjarige kinderen die het voorwerp uitmaken van een administratieve vasthoudingsmaatregel.

34° woonunit: de plaats zoals bedoeld in artikel 74/8, §§ 1 en 2, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, aangepast aan de noden van gezinnen met minderjarige kinderen, die onder door de Koning bepaalde voorwaarden mag worden verlaten, en die bestemd is voor de opvang van gezinnen met minderjarige kinderen die het voorwerp uitmaken van een administratieve vasthoudingsmaatregel.

(35°: Etias)

36° Verordening (EU) 2024/1347: Verordening (EU) 2024/1347 van 14 mei 2024 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

37° Verordening (EU) 2024/1348: Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU;

38° Verordening (EU) 2024/1349: Verordening (EU) 2024/1349 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een terugkeergrensprocedure en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1148;

39° Verordening (EU) 2024/1351: Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013;

40° Verordening (EU) 2024/1356: de Verordening (EU) 2024/1356 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot invoering van de

	screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817; 41° Verordening (EU) 2024/1358: Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad; 42° screening: de screening van onderdanen van derde landen zoals bepaald in artikel 1 van Verordening (EU) 2024/1356; 43° screeningsautoriteit: de Belgische bevoegde autoriteit zoals bedoeld in artikel 2, 10), van Verordening (EU) 2024/1356; 44° Eurodac: het systeem zoals bedoeld in Verordening (EU) 2024/1358; 45° staatloze: een persoon die door geen enkele staat, krachtens diens recht, als onderdaan wordt beschouwd.
§ 2. Het in paragraaf 1, 11°, bedoelde risico op onderduiken moet actueel en reëel zijn. Het wordt na een individueel onderzoek en op basis van een of meer volgende objectieve criteria vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval:	§ 2. Het in paragraaf 1, 11°, bedoelde risico op onderduiken moet actueel en reëel zijn. Het wordt na een individueel onderzoek en op basis van een of meer volgende objectieve criteria vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval:
[...]	[...]
7° terwijl hij in verband met dat punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij zijn vingerafdrukken reeds heeft gegeven in een andere	7° terwijl hij in verband met dat punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij zijn vingerafdrukken reeds heeft gegeven in een

Staat die gebonden is door de Europese reglementering met betrekking tot de bepaling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, na een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend;	andere Staat die gebonden is door de Verordening (EU) 2024/1351 , na een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend;
[...]	[...]
9° terwijl hij in verband met dat punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij vroeger reeds een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in een andere staat die gebonden is door de Europese reglementering met betrekking tot de bepaling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming;	9° terwijl hij in verband met dat punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij vroeger reeds een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in een andere staat die gebonden is door de Verordening (EU) 2024/1351 ;
[...]	[...]

Artikel 2/2

Gepubliceerd, maar nog niet in werking	
§ 1. De volgende autoriteiten hebben toegang tot het EES: 1° de met de grenscontrole belaste overheden, voor het invoeren, wijzigen en verwijderen van gegevens, evenals voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 23, 24, 25 en 27 van de Verordening (EU) 2017/2226; 2° de Dienst Vreemdelingenzaken, voor het invoeren, wijzigen en verwijderen van gegevens, evenals voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 24, 25, 26 en 27 van deze Verordening; 3° de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 24 en 25 van deze Verordening; 4° de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 26, 27 en 29 van deze Verordening. Voor zover deze of andere dan de in het eerste lid bedoelde autoriteiten beschouwd kunnen worden als grensautoriteiten, visumautoriteiten of immigratieautoriteiten in de zin van artikel 9 van de	§ 1. De volgende autoriteiten hebben toegang tot het EES: 1° de met de grenscontrole belaste overheden, voor het invoeren, wijzigen en verwijderen van gegevens, evenals voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 23, 24, 25 en 27 van de Verordening (EU) 2017/2226; 2° de Dienst Vreemdelingenzaken, voor het invoeren, wijzigen en verwijderen van gegevens, evenals voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 24, 24bis, 25, 26 en 27 van deze Verordening; 3° de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 24 en 25 van deze Verordening; 4° de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden bedoeld in de artikelen 26, 27 en 29 van deze Verordening. Voor zover deze of andere dan de in het eerste lid bedoelde autoriteiten beschouwd kunnen worden als grensautoriteiten, visumautoriteiten of immigratieautoriteiten in de zin van artikel 9

Verordening (EU) 2017/2226 of als autoriteiten bevoegd om terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen en te onderzoeken in de zin van artikel 29 van deze Verordening, kan de Koning deze eveneens machtigen om het EES te raadplegen of de doeleinden van deze raadpleging uitbreiden.

De in het eerste en het tweede lid bedoelde autoriteiten bepalen welke van hun personeelsleden toegang hebben voor welke van de vermelde doeleinden. Deze personeelsleden hebben enkel toegang tot de persoonsgegevens die zij dienen te kennen naar gelang van de dienst waartoe zij behoren en van hun takenpakket.

§ 2. De geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, is het centraal toegangspunt, bedoeld in artikel 29, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2226.

§ 3. Voor de verwerkingen van gegevens opgeslagen in het EES, bedoeld in § 1, eerste lid, 1° en 4°, is de minister van Binnenlandse Zaken de verwerkingsverantwoordelijke.

Voor de verwerkingen van gegevens opgeslagen in het EES, uitgevoerd door andere autoriteiten dan deze bedoeld in § 1, eerste lid, 1° en 4°, is de minister onder wiens bevoegdheden de desbetreffende autoriteit handelt de verwerkingsverantwoordelijke.

De in deze paragraaf bedoelde ministers kunnen zich als verwerkingsverantwoordelijke laten vertegenwoordigen door hun respectieve administratie. De contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijken worden gepubliceerd overeenkomstig de nadere regels bepaald door de Koning.

HOOFDSTUK II. - Toegang tot het grondgebied, kort verblijf en illegaal verblijf.

van de Verordening (EU) 2017/2226 of als autoriteiten bevoegd om terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen en te onderzoeken in de zin van artikel 29 van deze Verordening, kan de Koning deze eveneens machtigen om het EES te raadplegen of de doeleinden van deze raadpleging uitbreiden.

De in het eerste en het tweede lid bedoelde autoriteiten bepalen welke van hun personeelsleden toegang hebben voor welke van de vermelde doeleinden. Deze personeelsleden hebben enkel toegang tot de persoonsgegevens die zij dienen te kennen naar gelang van de dienst waartoe zij behoren en van hun takenpakket.

§ 2. De geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, is het centraal toegangspunt, bedoeld in artikel 29, lid 3, van Verordening (EU) 2017/2226.

§ 3. Voor de verwerkingen van gegevens opgeslagen in het EES, bedoeld in § 1, eerste lid, 1° en 4°, is de minister van Binnenlandse Zaken de verwerkingsverantwoordelijke.

Voor de verwerkingen van gegevens opgeslagen in het EES, uitgevoerd door andere autoriteiten dan deze bedoeld in § 1, eerste lid, 1° en 4°, is de minister onder wiens bevoegdheden de desbetreffende autoriteit handelt de verwerkingsverantwoordelijke.

De in deze paragraaf bedoelde ministers kunnen zich als verwerkingsverantwoordelijke laten vertegenwoordigen door hun respectieve administratie. De contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijken worden gepubliceerd overeenkomstig de nadere regels bepaald door de Koning.

HOOFDSTUK II. **Hoofdstuk II: Toegang tot het grondgebied, kort verblijf, illegaal verblijf, screening en Eurodac**

Artikel 8^{quater}

§ 1. De screeningsautoriteit, in de zin van Verordening (EU) 2024/1356, is de Dienst Vreemdelingenzaken.

	§ 2. De politiediensten bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998, maken aan de screeningsautoriteit informatie over die zij verwerken in het kader van de uitvoering van hun administratieve en gerechtelijke politietaken, zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet van 5 augustus 1992 betreffende de politiefunctie, wanneer deze informatie relevant en noodzakelijk is voor het uitvoeren van de screening. § 3. De screening wordt uitgevoerd in de lokalen van de screeningsautoriteit of de partnerdienst die namens de screeningsautoriteit optreedt.
Artikel 8quinquies	
	Elke onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen, werkt mee aan de daadwerkelijke uitvoering ervan. Deze verplichting tot samenwerking omvat: 1° het toegankelijk en beschikbaar blijven voor de screeningsautoriteit gedurende de volledige duur van de screening; 2° het verstrekken van de door de screeningsautoriteit gevraagde informatie en documenten, met inbegrip van zijn biometrische gegevens in toepassing van artikel 8octies. De weigering van een onderdaan van een derde land om samen te werken krachtens dit artikel vormt een schending van de verplichting tot samenwerking zoals bedoeld in artikel 1, § 2, 3°.
Artikel 8sexies	
	De screeningsautoriteit deelt de informatie bedoeld in artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1356 mee aan de onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen. De Koning bepaalt de nadere regels voor de in het eerste lid bedoelde informatieverstrekking.
Artikel 8septies	
	§ 1. De volgende autoriteiten hebben toegang tot Eurodac:

1° de Dienst Vreemdelingenzaken, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a), b), c) en j), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in Verordeningen (EG) nr. 767/2008 en (EU) 2018/1240;

2° de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en c), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in verordening (EG) nr. 767/2008;

3° het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en b) van deze Verordening;

4° de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in Verordening (EG) nr. 767/2008.

De in het eerste lid bedoelde autoriteiten bepalen welke van hun personeelsleden toegang hebben voor welke van de vermelde doeleinden. Deze personeelsleden hebben enkel toegang tot de persoonsgegevens die zij dienen te kennen naar gelang van de dienst waartoe zij behoren en van hun takenpakket.

§ 2. De volgende autoriteiten zijn de voor rechtshandavingsdoeleinden aangewezen autoriteiten, zoals bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1358:

1° de politiediensten, bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° de Veiligheid van de Staat, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

3° de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht, bedoeld in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

4° de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.

§ 3. De geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, is de controlerende autoriteit, bedoeld in artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 4. De verantwoordelijken voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac zijn de volgende:

1° de Dienst Vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal, voor de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door de Dienst Vreemdelingenzaken;

2° het Commissariaat-generaal van de Federale Politie, vertegenwoordigd door de Commissaris-generaal van de Federale Politie, voor verwerkingen door de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

3° het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vertegenwoordigd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor verwerkingen door deze autoriteit;

4° de Directie-generaal Consulaire Zaken van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken,

vertegenwoordigd door haar Directeur-generaal, voor verwerkingen door de Belgische diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen.

De contactgegevens van deze verantwoordelijken voor de verwerking worden openbaar gemaakt op de website van de betrokken dienst en omvatten een postadres en een e-mailadres.

Artikel 8octies

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder “afname van biometrische gegevens” verstaan het nemen van vingerafdrukgegevens en het maken van gezichtsopnamegegevens, zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, punten q), r) en s), van Verordening (EU) 2024/1358.

§ 2. De biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in artikel 15, lid 1, artikel 18, leden 1 en 2, artikel 20, lid 1, artikel 22, lid 1, artikel 23, lid 1 en artikel 24, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1358, worden afgenomen op initiatief van de minister of van zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens afgenomen worden op initiatief van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde, van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, van een officier van de bestuurlijke politie, van een directeur van een strafinrichting, of van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.

Overeenkomstig artikel 18, lid 4, van de Verordening (EU) 2024/1358 kunnen de biometrische gegevens van vreemdelingen bedoeld in dit artikel 18 ook afgenomen worden door een andere lidstaat, het Asielagentschap van de Europese Unie of een bevoegde internationale organisatie.

§ 3. Onverminderd de eventuele toepassing van artikel 41, lid 1, punt b), van de Verordening (EU) 2024/1348 en van paragraaf 4, is de weigering om zijn biometrische gegevens vrijwillig te laten afnemen een schending van de medewerkingsplicht bedoeld in artikel 1, § 2, 3°.

§ 4. De biometrische gegevens die overeenkomstig dit artikel worden afgenomen, kunnen worden opgeslagen in de gegevensbank van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De biometrische gegevens worden gedurende een termijn van vijf jaar bewaard. Zij worden vernietigd indien de vreemdeling overeenkomstig artikel 49 als vluchteling erkend wordt, wanneer hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend overeenkomstig artikel 49/2, of wanneer hij de Belgische nationaliteit verwerft.

De biometrische gegevens mogen gebruikt worden voor de doeleinden bedoeld in artikel 8septies, § 1, eerste lid, 1°.

Artikel 9bis

§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- **de verzoeker om internationale bescherming die nog geen definitieve beslissing in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming ontving** of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld wegens het ontbreken van de vereiste identiteitsdocumenten of wegens het niet of niet volledig betalen van de retributie zoals vastgelegd in artikel 1/1 en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter;

5° elementen die reeds ingeroepen werden in het kader van een aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38, met

tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van **een verzoek om internationale bescherming** en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van **Verordening (EU) 2024/1347**, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van **een verzoek om internationale bescherming** hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld wegens het ontbreken van de vereiste identiteitsdocumenten of wegens het niet of niet volledig betalen van de retributie zoals vastgelegd in artikel 1/1 en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter;

5° elementen die reeds ingeroepen werden in het kader van een aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38, met

uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die met toepassing van artikel 57/40 niet in overweging werd genomen. § 3. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die door de burgemeester of zijn gemachtigde werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.	met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die met toepassing van artikel 57/40 niet in overweging werd genomen. § 3. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die door de burgemeester of zijn gemachtigde werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.

Art. 9ter

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over waarvan het model door de Koning wordt bepaald. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in	§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over waarvan het model door de Koning wordt bepaald. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de

het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste

in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in

lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot

het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op **de verzoeker om internationale bescherming die nog geen definitieve beslissing in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming ontving** of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot

verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de

verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 17 van Verordening (EU) 2024/1347.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de

Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.	Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.
§ 8. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.	§ 8. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.

Art. 10

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:	§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:
1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;	1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;
2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te herkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen;	2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te herkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen;
3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;	3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;
4° de volgende familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming of de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38 op het grondgebied van het Rijk bevinden, maar zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam en de toelating tot	4° de familieleden die overeenkomstig artikel 23, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1347, in aanmerking komen voor een verblijfstitel als familielid van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten

verblijf verenigbaar is met de persoonlijke juridische status van het familielid:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die begeleid wordt, van zijn echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die begeleid wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, zijn echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die begeleid wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het vanwege zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders dan wel de meerderjarige vreemdeling die overeenkomstig het Belgisch recht verantwoordelijk is voor hem, voor zover de vreemdeling die begeleid wordt, jonger dan achttien jaar en ongehuwd is en op voorwaarde dat zij met hem samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

5° onder voorbehoud van de bepaling onder 4°, de volgende familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van de vluchtelingenstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

a) de buitenlandse echtgenoot die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoont dat het vanwege zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, jonger is dan achttien jaar en het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige

5° onder voorbehoud van de bepaling onder 4°, de volgende familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van de vluchtelingenstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

a) de buitenlandse echtgenoot die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoont dat het vanwege zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, jonger is dan achttien jaar en het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke

vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen en op voorwaarde dat ze met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

6° de volgende familieleden van een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn wordt teruggebracht tot een jaar indien de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in de bepalingen onder c) tot e):

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen en op voorwaarde dat ze met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

6° de volgende familieleden van een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn wordt teruggebracht tot een jaar indien de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in de bepalingen onder c) tot e):

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het vanwege zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien.

De in het eerste lid, 4°, b), 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.

Voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het familielid bedoeld in het eerste lid, 5°, c) en d), dan

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in de bepaling onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het vanwege zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien.

De in het eerste lid, 4°, 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.

Voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het familielid bedoeld in het eerste lid, 5°, c) en d), dan

wel de vreemdeling die vervoegd wordt bedoeld in het eerste lid, 5°, f), had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van de vluchtelingenstatus of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten het bewijs leveren dat de vreemdeling die vervoegd wordt over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt alsook over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

wel de vreemdeling die vervoegd wordt bedoeld in het eerste lid, 5°, f), had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van de vluchtelingenstatus of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten het bewijs leveren dat de vreemdeling die vervoegd wordt over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt alsook over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zoals bepaald in paragraaf 5, om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6° c) tot e).

Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de in paragraaf 1, eerste lid, 5°, bedoelde familieleden voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend binnen de zes maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 en de vreemdeling bij de indiening van deze aanvraag minstens een begin van bewijs van zijn identiteit voorlegt evenals een begin van bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband en op voorwaarde dat hij uiterlijk tien maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 zijn aanvraag heeft vervolledigd met alle documenten bedoeld in artikel 12*bis*, §§ 2 tot 4. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze termijnen rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

In afwijking van het vierde lid kan de minister of zijn gemachtigde, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede en derde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zoals bepaald in paragraaf 5, om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6° c) tot e).

Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de in paragraaf 1, eerste lid, 5°, bedoelde familieleden voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend binnen de zes maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 en de vreemdeling bij de indiening van deze aanvraag minstens een begin van bewijs van zijn identiteit voorlegt evenals een begin van bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband en op voorwaarde dat hij uiterlijk tien maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 zijn aanvraag heeft vervolledigd met alle documenten bedoeld in artikel 12*bis*, §§ 2 tot 4. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze termijnen rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

In afwijking van het vierde lid kan de minister of zijn gemachtigde, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede en derde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de

vervoegd wordt of zijn familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in paragraaf 1 bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42*quater*, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter* of 47/2, 1°, zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.

§ 4. Een polygame vreemdeling kan zich niet laten vervoegen door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, a), 5°, a) of 6°, a), indien een andere echtgenoot reeds in het Rijk verblijft.

§ 5. Het bedrag van de bestaansmiddelen bedoeld in paragraaf 2 moet netto ten minste gelijk zijn aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

vreemdeling die vervoegd wordt of zijn familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in paragraaf 1 bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42*quater*, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter* of 47/2, 1°, zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.

§ 4. Een polygame vreemdeling kan zich niet laten vervoegen **door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, 5°, a) of 6°, a)**, indien een andere echtgenoot reeds in het Rijk verblijft.

§ 5. Het bedrag van de bestaansmiddelen bedoeld in paragraaf 2 moet netto ten minste gelijk zijn aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

§ 6. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

§ 6. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

Art. 11

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de

subsidaire bescherming geniet dan wel van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven;

5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.

subsidaire bescherming geniet dan wel van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° **de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk als wettelijk geregistreerde partner overeenkomstig artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, b), of 6°, b),** of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven;

5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.

De op het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonst het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van

De op het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. **In afwijking hiervan, kan deze beslissing ten aanzien van familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, enkel worden genomen zolang zij beschikken over een verblijf van beperkte duur.**

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonst het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van

familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1,

familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd **ingetrokken overeenkomstig artikel 14, lid 1, a) of 19, lid 1 a) van Verordening (EU) 2024/1347**. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de **artikelen 14, lid 1, d) en e) of 19, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347**.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig **de artikelen 14, lid 1, b) of c) en 19 lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347**

§ 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus. Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.

of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.

Art. 12bis

§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

§ 1. **De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 5° of 6° voorziene gevallen bevindt**, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, zijn aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°.

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° of indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten en die zich in verband met de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid op het grondgebied van het Rijk bevindt doch zelf niet in aanmerking komt voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsband reeds bestond voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam.

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste

maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De vreemdeling legt hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen over die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maandenvolgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vijfde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling

negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De vreemdeling legt hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen over die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager. Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maandenvolgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vijfde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling

zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangsbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangsbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de afgifte van het ontvangsbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangsbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangsbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de afgifte van het ontvangsbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

§ 3bis. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in

§ 3bis. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager. Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het

het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5.

De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van § 3bis zijn eveneens van toepassing.

§ 5. Wanneer de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, en de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, met wie de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat

vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5.

De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van § 3bis zijn eveneens van toepassing.

§ 5. Wanneer de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, en de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, met wie de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de

noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Artikel 13

§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode geldt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

In afwijking van het derde lid, dienen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f), voor de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur, eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en

§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode geldt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

In afwijking van het derde lid, dienen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f), voor de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur, eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en

regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die begeleid wordt. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 10 en geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10*bis*, §§ 1 tot 6, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn

regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

In afwijking van het derde lid en onder voorbehoud van artikel 23, leden 3 tot 5 van Verordening 2024/1347, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel waarvan de geldigheidsduur verstrijkt op dezelfde datum als die van de vreemdeling die zij begeleiden. Deze verblijfstitel kan worden vernieuwd, voor zover de verblijfstitel die is afgegeven aan de vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, wordt vernieuwd en onder voorwaarde dat het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening 2024/1347. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt, over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 23 van Verordening 2024/1347.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10*bis*, §§ 1 tot 6, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of

gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoeld familielid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10*bis*, §§ 2 en 2/1, bedoelde familieleden:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd;

2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;

4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van wettelijk

zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoeld familielid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10*bis*, §§ 2 en 2/1, bedoelde familieleden:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd;

2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;

4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van wettelijk

geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;

5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden.

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 5. [...]

§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10bis. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn [...] dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;

5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden.

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 5. [...]

§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10bis. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn [...] dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

Art. 15bis

§ 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van

§ 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de

§ 3 en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene. Het eerste lid is niet van toepassing op de vreemdeling die:

1° gemachtigd is in het Rijk te verblijven om te studeren of om een beroepsopleiding te volgen;

2° gemachtigd is in het Rijk te verblijven krachtens een tijdelijke bescherming of op deze grond een verblijfsmachtiging heeft aangevraagd en een beslissing over de status afwacht;

3° gemachtigd is in het Rijk te verblijven krachtens een andere vorm van bescherming dan de internationale bescherming of op deze grond een verblijfsmachtiging heeft aangevraagd en een beslissing over de status afwacht;

4° een aanvraag tot internationale bescherming heeft ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is genomen;

5° in het Rijk verblijft uitsluitend om redenen van tijdelijke aard;

6° een juridische status heeft die valt onder de bepalingen van het Verdrag van Wenen van 18 april 1961 inzake diplomatiek verkeer, het Verdrag van Wenen van 24 april 1963 inzake consulaire betrekkingen, het Verdrag van New York van 8 december 1969 inzake de speciale missies, of het Verdrag van Wenen van 14 maart 1975 inzake de vertegenwoordiging van staten in hun betrekkingen met internationale organisaties met een universeel karakter.

§ 2. Bij het berekenen van het in § 1, eerste lid, bedoelde verblijf van vijf jaar wordt geen rekening gehouden met de in § 1, tweede lid, 5° en 6°, bedoelde periode of perioden.

De in § 1, tweede lid, 1°, bedoelde periode of de perioden worden voor de helft in aanmerking genomen.

Wat de vreemdeling betreft aan wie internationale bescherming werd verleend, wordt de helft van de periode tussen de datum van indiening van de

voorwaarden van § 3 en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.

Het eerste lid is niet van toepassing op de vreemdeling die:

1° gemachtigd is in het Rijk te verblijven om te studeren of om een beroepsopleiding te volgen;

2° gemachtigd is in het Rijk te verblijven krachtens een tijdelijke bescherming of op deze grond een verblijfsmachtiging heeft aangevraagd en een beslissing over de status afwacht;

3° gemachtigd is in het Rijk te verblijven krachtens een andere vorm van bescherming dan de internationale bescherming of op deze grond een verblijfsmachtiging heeft aangevraagd en een beslissing over de status afwacht;

4° een aanvraag tot internationale bescherming heeft ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is genomen;

5° in het Rijk verblijft uitsluitend om redenen van tijdelijke aard;

6° een juridische status heeft die valt onder de bepalingen van het Verdrag van Wenen van 18 april 1961 inzake diplomatiek verkeer, het Verdrag van Wenen van 24 april 1963 inzake consulaire betrekkingen, het Verdrag van New York van 8 december 1969 inzake de speciale missies, of het Verdrag van Wenen van 14 maart 1975 inzake de vertegenwoordiging van staten in hun betrekkingen met internationale organisaties met een universeel karakter.

§ 2. Bij het berekenen van het in § 1, eerste lid, bedoelde verblijf van vijf jaar wordt geen rekening gehouden met de in § 1, tweede lid, 5° en 6°, bedoelde periode of perioden.

De in § 1, tweede lid, 1°, bedoelde periode of de perioden worden voor de helft in aanmerking genomen.

Wat de vreemdeling betreft aan wie internationale bescherming werd verleend, wordt [...] de periode tussen de datum van indiening van

aanvraag tot internationale bescherming op grond waarvan deze internationale bescherming werd verleend en de datum van afgifte van de verblijfstitel in aanmerking genomen, of de hele periode indien die achttien maanden overschrijdt. De in het derde lid bedoelde perioden en de perioden van verblijf als persoon die internationale bescherming geniet, worden niet in aanmerking genomen indien de internationale bescherming werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2.

Wat de vreemdeling betreft die met toepassing van artikel 61/27 gemachtigd werd tot verblijf, kunnen de perioden van verblijf in de verschillende lidstaten van de Europese Unie voor de berekening van vereiste periode van vijf jaar gecumuleerd worden mits hij vijf jaar legaal en ononderbroken op het grondgebied van de Unie verblijft als houder van een Europese blauwe kaart waarvan twee jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van de aanvraag in het Rijk.

§ 3. De vreemdeling, bedoeld bij § 1, moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijn laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.

de aanvraag tot internationale bescherming op grond waarvan deze internationale bescherming werd verleend en de datum van afgifte van de verblijfstitel in aanmerking genomen [...].

De in het derde lid bedoelde perioden en de perioden van verblijf als persoon die internationale bescherming geniet, worden niet in aanmerking genomen indien de internationale bescherming werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 14, lid 1, b) of c) of 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Wanneer de vreemdeling die in België internationale bescherming geniet, wordt aangetroffen in een andere lidstaat zonder het recht daar te wonen of te verblijven overeenkomstig het relevante nationale, Unie- of internationale recht, wordt de periode van legaal verblijf in België voorafgaand aan die situatie niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het in § 1, eerste lid, bedoelde verblijf van vijf jaar. De minister of zijn gemachtigde kan hiervan afwijken indien de vreemdeling bewijst dat de situatie te wijten was aan omstandigheden die aan zijn of haar controle ontsnapten.

Wat de vreemdeling betreft die met toepassing van artikel 61/27 gemachtigd werd tot verblijf, kunnen de perioden van verblijf in de verschillende lidstaten van de Europese Unie voor de berekening van vereiste periode van vijf jaar gecumuleerd worden mits hij vijf jaar legaal en ononderbroken op het grondgebied van de Unie verblijft als houder van een Europese blauwe kaart waarvan twee jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van de aanvraag in het Rijk.

§ 3. De vreemdeling, bedoeld bij § 1, moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijn laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en dat hij een

De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten ten minste gelijk zijn aan het inkomstenniveau beneden hetwelk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.	ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het minimumbedrag van de vereiste bestaansmiddelen, gelet op de criteria omschreven in het tweede lid.	De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten ten minste gelijk zijn aan het inkomstenniveau beneden hetwelk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.
§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden. Ten aanzien van de vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 wordt de termijn van vijf jaar niet onderbroken door afwezigheden van het grondgebied van de Unie die niet langer duren dan twaalf opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van achttien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden. Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.	De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het minimumbedrag van de vereiste bestaansmiddelen, gelet op de criteria omschreven in het tweede lid.
§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden. Ten aanzien van de vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 wordt de termijn van vijf jaar niet onderbroken door afwezigheden van het grondgebied van de Unie die niet langer duren dan twaalf opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van achttien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden. Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.	§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden. Ten aanzien van de vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 wordt de termijn van vijf jaar niet onderbroken door afwezigheden van het grondgebied van de Unie die niet langer duren dan twaalf opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van achttien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden. Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.

Art. 18

Art. 18. § 1. Onder voorbehoud van artikel 19 is de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging en van de status van langdurig ingezetene onbeperkt.	Art. 18. § 1. Onder voorbehoud van artikel 19 is de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging en van de status van langdurig ingezetene onbeperkt.
De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt en van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.	De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt en van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.
§ 2. [...]	§ 2. [...]
§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die, als begunstigde van internationale bescherming, gemachtigd werd zich in het Rijk te vestigen op grond van artikel 14 of die	§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die, als begunstigde van internationale bescherming, gemachtigd werd zich in het Rijk te vestigen op grond van artikel 14

de status van langdurig ingezetene heeft verworven op grond van artikel 15bis, niet meer het recht heeft in het Rijk te verblijven en/of deze status verliest wanneer de internationale beschermingsstatus ingetrokken werd overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2.	of die de status van langdurig ingezetene heeft verworven op grond van artikel 15bis, niet meer het recht heeft in het Rijk te verblijven en/of deze status verliest wanneer de internationale beschermingsstatus ingetrokken werd overeenkomstig de artikelen 14, lid 1, b) of c) of 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU) 2024/1347.
Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing tot beëindiging van verblijf zoals bedoeld in het eerste lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.	Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing tot beëindiging van verblijf zoals bedoeld in het eerste lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.
Art. 48	
Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die ten dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden.	[...]
Art. 48/2	
Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden.	[...]
Art. 48/3	
§ 1. De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.	[...]
§ 2. Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten:	
a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;	
b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen,	waaronder

mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van:

- a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld;
- b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;
- c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;
- d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;
- e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten of handelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § 1, vallen;
- f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard.

§ 3. Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

§ 4. Bij de beoordeling van de gronden van vervolging moet rekening worden gehouden met volgende elementen:

- a) het begrip “ras” omvat onder meer de aspecten huidskleur, afkomst of het behoren tot een bepaalde etnische groep;
- b) het begrip “godsdienst” omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een

godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald;

c) het begrip “nationaliteit” is niet beperkt tot staatsburgerschap of het ontbreken daarvan, maar omvat onder meer ook het behoren tot een groep die wordt bepaald door zijn culturele, etnische of linguïstische identiteit, door een gemeenschappelijke geografische of politieke oorsprong of door verwantschap met de bevolking van een andere staat;

d) een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer:

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;

- de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. Seksuele gerichtheid omvat geen handelingen die volgens het Belgische recht als strafbaar worden beschouwd. Er wordt terdege rekening gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd;

e) het begrip “politieke overtuiging” houdt onder meer in dat de betrokkene een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met de in artikel 48/5 genoemde actoren van vervolging en hun beleid of methoden, ongeacht of de verzoeker zich in zijn handelen door deze opvatting, gedachte of mening heeft laten leiden.

§ 5. Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of

de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven.

Art. 48/4

§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Art. 48/5

§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Bij het beoordelen of een internationale organisatie een Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheerst en bescherming verleent, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, wordt onder meer rekening gehouden met de richtsnoeren die worden gegeven in toepasselijke handelingen van de Europese Unie.

§ 3. Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst:

a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of

b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2;

en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig

het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

§ 4. [...]

Art. 48/6

§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Indien de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties goede redenen hebben om aan te nemen dat de verzoeker informatie, stukken, documenten of andere elementen achterhoudt die essentieel zijn voor een correcte beoordeling van het verzoek, kunnen zij de verzoeker uitnodigen om deze elementen onverwijld voor te leggen, wat ook hun drager is. De weigering van de verzoeker om deze elementen voor te leggen zonder bevredigende verklaring kan een aanwijzing zijn van

§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De verzoeker geeft aan welke gegevens nuttig zijn voor de behandeling van zijn verzoek.

De verzoeker dient de documenten die zijn identiteit of nationaliteit vaststellen neer te leggen in originele vorm. Een kopie van deze documenten wordt in het administratief dossier bewaard. Indien de minister of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat een onderzoek van de echtheid van een document aangewezen is, kan het origineel document worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van een dergelijk onderzoek.

Indien de verzoeker ter staving van zijn verzoek andere originele stukken die persoonsgegevens bevatten neerlegt, wordt een kopie van deze documenten in het administratief dossier bewaard. Indien de minister of zijn gemachtigde of de Commissaris-generaal meent dat een onderzoek van een origineel document aangewezen is, kan dit worden ingehouden voor de periode noodzakelijk voor het uitvoeren van dit onderzoek.

De verzoeker krijgt een kopie van de stukken waarvan de originelen worden bewaard en een ontvangsbewijs met een beknopte beschrijving van de originele documenten die in het administratief dossier worden bewaard.

De teruggave van de originele stukken gebeurt aan de verzoeker, of aan zijn advocaat op voorwaarde dat de verzoeker hem daar

zijn weigering om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht zoals bedoeld in het eerste lid.

schriftelijk toe gemachtigd heeft. De teruggave van de nationaliteits- en identiteitsdocumenten bedoeld in het tweede lid gebeurt nadat het onderzoek naar de echtheid beëindigd is. De teruggave van de originele stukken bedoeld in het derde lid gebeurt nadat het onderzoek van het document beëindigd is.

De originele stukken kunnen vervroegd worden teruggegeven indien de verzoeker een geldige reden aanbrengt.

De teruggave van een stuk vindt niet plaats indien er ten gevolge van een onderzoek naar de echtheid door de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het document vals of vervalst is en/of de teruggave wordt verhinderd door een wettelijke bepaling.

De eventuele teruggave van de originele stukken wordt vermeld op het ontvangstbewijs bedoeld in het vierde lid.

§ 2. De nationale en internationale documenten die de identiteit of de nationaliteit van de verzoeker vaststellen en waarvan de originelen zo spoedig mogelijk zijn neergelegd, worden bewaard in het administratief dossier van de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties gedurende de volledige duur van de behandeling van dit verzoek.

De originelen van de andere dan in het eerste lid bedoelde ondersteunende stukken kunnen bewaard worden in het administratief dossier gedurende de volledige duur van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

De verzoeker ontvangt, op zijn verzoek, een kopie van de stukken waarvan de originelen worden bewaard in het administratief dossier en een ontvangstbewijs met een summiere beschrijving van de neergelegde documenten.

De teruggave door de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties van de in het eerste lid bedoelde originele stukken aan de vreemdeling, of

§ 2. De door de verzoeker neergelegde stukken opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels worden, indien dit relevant wordt geacht voor de behandeling van het verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vertaald.

De verzoeker licht tijdens het persoonlijk onderhoud, in voorkomend geval via de aanwezige tolk, de relevante gegevens toe van de in het eerste lid bedoelde stukken. Een vertaling van deze gegevens wordt in het dossier van de verzoeker gevoegd.

Bij gebrek aan enige vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud, vertaalt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de relevante gegevens van de voorgelegde stukken.

aan zijn raadsman op vertoon van een geschreven volmacht uitgaande van de vreemdeling, gebeurt op zijn vraag voor zover er een definitieve beslissing van erkenning van vluchtelingenstatus of toekenning van subsidiaire beschermingsstatus werd genomen betreffende het verzoek om internationale bescherming en dit onverminderd artikel 57/8/1. In de andere gevallen waarin een definitieve beslissing werd genomen, worden deze stukken overgezonden aan de minister of zijn gemachtigde. De minister of zijn gemachtigde geeft deze terug aan de vreemdeling op zijn vraag, tenzij hij het in bewaring geven van deze stukken op grond van artikel 74/14, § 2, tweede lid, als preventieve maatregel of op grond van artikel 74/15, § 1, als maatregel om de beslissing tot verwijdering uit te voeren heeft opgelegd.

De teruggave van de originele stukken bedoeld in het tweede lid, aan de verzoeker, of aan zijn raadsman op vertoon van een geschreven volmacht uitgaande van de verzoeker, gebeurt op zijn vraag voor zover er een definitieve beslissing werd genomen betreffende het verzoek om internationale bescherming.

De originele stukken die aan het administratief dossier werden toegevoegd kunnen in alle gevallen vervroegd worden teruggegeven mits de verzoeker een geldige reden aanbrengt waaruit blijkt dat een vervroegde teruggave noodzakelijk is.

De teruggave van een stuk vindt niet plaats indien er ten gevolge van een authenticatie door de bevoegde autoriteiten wordt vastgesteld dat het document vals of vervalst is en/of de teruggave wordt verhinderd door een wettelijke bepaling.

De eventuele teruggave van de originele stukken wordt vermeld op het ontvangstbewijs bedoeld in het derde lid.

§ 3. De door de verzoeker voorgelegde stukken dienen, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld te zijn van een vertaling in één van de drie landstalen of het Engels.

In geval de verzoeker een volgend verzoek indient, zijn de door hem voorgelegde stukken, opgesteld in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels, vergezeld van een vertaling in het Nederlands, Frans, Duits of Engels. Bij gebrek aan een vertaling, licht de verzoeker de relevante gegevens van de voorgelegde stukken toe in de in artikel 51/10 bedoelde verklaring.

De verzoeker wordt bij het indienen van het verzoek, in een taal die hij begrijpt of waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij deze begrijpt, ingelicht over zijn plicht mee te werken om een vertaling te verstrekken, zoals bedoeld in het eerste lid.

Bij gebrek aan een vertaling, zoals bedoeld in het eerste lid, dient de verzoeker de door hem voorgelegde stukken, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, zelf toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud in voorkomend geval via de aanwezige tolk. Deze toelichting betreft minstens de relevante gegevens van de voorgelegde stukken.

In het geval de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient, zoals bedoeld in artikel 51/8, dienen de door hem voorgelegde stukken, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld te zijn van een vertaling in één van de drie landstalen of het Engels of dient de verzoeker minstens de relevante gegevens er van nauwkeurig aan te duiden in de door hem voorgelegde stukken en toe te lichten in de in artikel 51/8 bedoelde verklaring.

Bij gebrek aan enige vertaling voorzien door de verzoeker, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, niet verplicht om elk door de verzoeker voorgelegd stuk in zijn volledigheid te vertalen naar één van de drie landstalen of het Engels. Het volstaat om de door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vastgestelde relevante gegevens te vertalen van de voorgelegde stukken.

§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende

§ 4. [...]

verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.

§ 5. De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

§ 5. [...]

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan

stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.

(Nota: bij arrest nr. 23/2021 van 25-02-2021 (2021-02-25/20, B.St. 20-04-2021, p. 36679), heeft het Grondwettelijk Hof § 2, lid 1 en 4 van dit artikel vernietigd)

Art. 48/7

Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

[...]

Art. 48/8

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vraagt, indien dit door hem relevant wordt geacht voor de beoordeling van het verzoek, aan de verzoeker om internationale bescherming zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan aan de verzoeker vragen om zo spoedig mogelijk dit medisch onderzoek te regelen, desgevallend bij een door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangewezen bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg.

De bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg verstrekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een rapport met vaststellingen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt. Er wordt hierbij een duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds objectief medische vaststellingen en anderzijds de vaststellingen gebaseerd op de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming.

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vraagt, indien dit door hem relevant wordt geacht voor de beoordeling van het verzoek, aan de verzoeker om internationale bescherming zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan aan de verzoeker vragen om zo spoedig mogelijk dit medisch onderzoek te regelen, desgevallend bij een door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangewezen bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg.

De bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg verstrekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een rapport met vaststellingen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt. Er wordt hierbij een duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds objectief medische vaststellingen en anderzijds de vaststellingen gebaseerd op de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming.

§ 2. Indien er door de verzoeker om internationale bescherming een medisch probleem wordt opgeworpen en er geen medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 plaatsvindt, wordt hij ingelicht dat hij op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek kan regelen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade.

Het medisch getuigschrift wordt zo spoedig mogelijk voorgelegd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die in voorkomend geval een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg kan raadplegen om een advies omtrent het voormelde getuigschrift te vragen.

§ 3. Het feit dat de verzoeker om internationale bescherming weigert om het medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 te ondergaan of het feit dat er geen medisch onderzoek heeft plaatsgevonden, belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

§ 4. Het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde rapport of het in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde medisch getuigschrift wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek om internationale bescherming.

§ 5. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 2. Indien er door de verzoeker om internationale bescherming een medisch probleem wordt opgeworpen en er geen medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 plaatsvindt, wordt hij ingelicht dat hij op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek kan regelen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade.

Het medisch getuigschrift wordt zo spoedig mogelijk voorgelegd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die in voorkomend geval een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg kan raadplegen om een advies omtrent het voormelde getuigschrift te vragen.

§ 3. Het feit dat de verzoeker om internationale bescherming weigert om het medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 te ondergaan of het feit dat er geen medisch onderzoek heeft plaatsgevonden, belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

§ 4. Het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde rapport of het in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde medisch getuigschrift wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek om internationale bescherming.

§ 5. [...]

Art. 48/9

§ 1. De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in

§ 1. De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend [...], heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde

artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.

§ 2. Daarnaast kan een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, via een medisch onderzoek aanbevelingen doen betreffende de bijzondere procedurele noden die een verzoeker om internationale bescherming kan behoeven, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk. Indien de aanbevelingen betrekking hebben op medische gegevens, worden deze slechts aan de minister of zijn gemachtigde en de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overgezonden mits instemming van de verzoeker om internationale bescherming.

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op alle ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in §§ 1 en 2, kan de verzoeker om internationale bescherming ook elementen in een latere fase van de procedure signaleren aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zonder dat de procedure betreffende het verzoek om internationale bescherming hierom opnieuw moet worden gestart. De verzoeker dient deze elementen op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te zenden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 4. De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft

verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.

§ 2. Daarnaast kan een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, via een medisch onderzoek aanbevelingen doen betreffende de bijzondere procedurele noden die een verzoeker om internationale bescherming kan behoeven, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk. Indien de aanbevelingen betrekking hebben op medische gegevens, worden deze slechts aan de minister of zijn gemachtigde en de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overgezonden mits instemming van de verzoeker om internationale bescherming.

Naast hetgeen bepaald is in artikel 57/27 voor de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, is artikel 352 van het Strafwetboek van toepassing op de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in §§ 1 en 2, kan de verzoeker om internationale bescherming ook elementen in een latere fase van de procedure signaleren aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zonder dat de procedure betreffende het verzoek om internationale bescherming hierom opnieuw moet worden gestart. De verzoeker dient deze elementen op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te zenden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 4. De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft

en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep.

§ 5. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat een verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft, in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, die niet verenigbaar zijn met het onderzoek van zijn verzoek conform artikel 57/6/1, § 1 of 57/6/4, past de Commissaris-generaal deze procedure niet of niet langer toe.

§ 6. De vaststelling dat de verzoeker de in § 1 bedoelde vragenlijst niet heeft beantwoord of dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld overeenkomstig artikel 51/10 of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

§ 7. De in § 4 vermelde beoordeling blijft geldig indien de vreemdeling een volgend verzoek indient op grond van artikel 51/8.

In afwijking van het eerste lid, kan de minister of zijn gemachtigde of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het volgende verzoek oordelen dat de verzoeker om internationale bescherming niet langer bijzondere procedurele noden heeft, zelfs al werd er tijdens het vorig verzoek nog geoordeeld dat hij deze had.

In afwijking van het eerste lid, kan de verzoeker alsnog in de in artikel 51/8 bedoelde verklaring overtuigende elementen aanbrengen waaruit zijn

en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep.

§ 5. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat een verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft, in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, die niet verenigbaar zijn met het onderzoek van zijn verzoek conform artikel 57/6/1, § 1 [...], past de Commissaris-generaal deze procedure niet of niet langer toe.

§ 6. De vaststelling dat de verzoeker de in § 1 bedoelde vragenlijst niet heeft beantwoord of dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld overeenkomstig artikel 51/10 of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

§ 7. De in § 4 vermelde beoordeling blijft geldig indien de vreemdeling een volgend verzoek indient [...].

In afwijking van het eerste lid, kan de minister of zijn gemachtigde of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het volgende verzoek oordelen dat de verzoeker om internationale bescherming niet langer bijzondere procedurele noden heeft, zelfs al werd er tijdens het vorig verzoek nog geoordeeld dat hij deze had.

In afwijking van het eerste lid, kan de verzoeker alsnog in de in **artikel 51/10** bedoelde verklaring overtuigende elementen aanbrengen waaruit zijn

bijzondere procedurele noden zouden blijken, zelfs al werd er tijdens het vorig verzoek nog geoordeeld dat hij deze niet had.

bijzondere procedurele noden zouden blijken, zelfs al werd er tijdens het vorig verzoek nog geoordeeld dat hij deze niet had.

Art. 49

§ 1. Als vluchteling in de zin van deze wet wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk toegelaten:

1° de vreemdeling die krachtens de internationale akkoorden van vóór het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, en van de Bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, in België de hoedanigheid van vluchteling bezat vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 1953 houdende goedkeuring van genoemd verdrag;

2° de vreemdeling die als vluchteling is erkend door de Minister van Buitenlandse Zaken of door de internationale overheid waaraan de minister zijn bevoegdheid heeft overgedragen;

3° de vreemdeling die als vluchteling wordt erkend door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

4° de vreemdeling die als vluchteling is erkend door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;

5° de vreemdeling die als vluchteling wordt erkend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

6° de vreemdeling die, nadat hij als vluchteling werd erkend terwijl hij zich op het grondgebied bevond van een andere Staat, verdragsluitende partij bij het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, door de minister of diens gemachtigde tot verblijf of vestiging in het Rijk is toegelaten, op voorwaarde dat zijn hoedanigheid van vluchteling bevestigd wordt door de overheid bedoeld in 2° of 3°.

De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, is geldig gedurende vijf jaar.

Na afloop van een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag, wordt de erkende vluchteling tot een verblijf van onbeperkte duur toegelaten tenzij de vluchtelingenstatus

§ 1. Als vluchteling in de zin van deze wet wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk toegelaten:

1° de vreemdeling die krachtens de internationale akkoorden van vóór het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling, en van de Bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, in België de hoedanigheid van vluchteling bezat vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 1953 houdende goedkeuring van genoemd verdrag;

2° de vreemdeling die als vluchteling is erkend door de Minister van Buitenlandse Zaken of door de internationale overheid waaraan de minister zijn bevoegdheid heeft overgedragen;

3° de vreemdeling die als vluchteling wordt erkend door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

4° de vreemdeling die als vluchteling is erkend door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;

5° de vreemdeling die als vluchteling wordt erkend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

6° de vreemdeling die, nadat hij als vluchteling werd erkend terwijl hij zich op het grondgebied bevond van een andere Staat, verdragsluitende partij bij het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, door de minister of diens gemachtigde tot verblijf of vestiging in het Rijk is toegelaten, op voorwaarde dat zijn hoedanigheid van vluchteling bevestigd wordt door de overheid bedoeld in 2° of 3°.

De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, is geldig gedurende vijf jaar.

Na afloop van een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag, wordt de erkende vluchteling tot een verblijf van onbeperkte duur toegelaten tenzij de

ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/3/1 of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn vluchtelingenstatus.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan, gedurende het verblijf van beperkte duur van de vreemdeling, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4°. Tijdens de eerste tien jaar verblijf, te rekenen vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus die aan een vreemdeling werd erkend, in te trekken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 1° en 2°.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus die aan een vreemdeling werd erkend, in te trekken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1.

De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van artikel 55/3/1 zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het verzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt in geval van toepassing van het eerste of het tweede lid binnen een termijn van zestig werkdagen een beslissing tot opheffing of intrekking van de vluchtelingenstatus of hij informeert de betrokkene en de minister of zijn gemachtigde dat niet wordt overgegaan tot de opheffing of intrekking van dit statuut.

vluchtelingenstatus ondertussen werd **ingetrokken overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1347** of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn vluchtelingenstatus.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan, gedurende het verblijf van beperkte duur van de vreemdeling, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus **in te trekken overeenkomstig artikel 14, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347**. Tijdens de eerste tien jaar verblijf, te rekenen vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus die aan een vreemdeling werd erkend, in te trekken overeenkomstig **artikel 14, lid 1, b) en c) van Verordening (EU) 2024/1347**.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de vluchtelingenstatus die aan een vreemdeling werd erkend, in te trekken overeenkomstig **artikel 14, lid 1, d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347**.

De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van **artikel 14, lid 1, b), c), d) en e) van Verordening (EU) 2024/1347** zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het verzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt in geval van toepassing van het eerste of het tweede lid binnen een termijn van zestig werkdagen een beslissing tot [...] intrekking van de vluchtelingenstatus of hij informeert de betrokkene en de minister of zijn gemachtigde dat niet wordt overgegaan tot de [...] intrekking van dit statuut.

De toekenning van het onbeperkt verblijfsrecht zoals bepaald in paragraaf 1, derde lid, wordt in voorkomend geval geschorst in afwachting van een definitieve beslissing. Indien de geldigheidsduur van de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde verblijfstitel verstrijkt tijdens het heronderzoek van de geldigheid van de internationale beschermingsstatus, wordt deze verblijfstitel vernieuwd in afwachting van een definitieve beslissing.

§ 3. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus heeft opgeheven of ingetrokken of wanneer de betrokkene afstand heeft gedaan van zijn status, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, onverminderd het beginsel van non-refoulement.

§ 4. De erkenning van de vluchtelingenstatus vervalt van rechtswege indien de vluchteling Belg is geworden.

De toekenning van het onbeperkt verblijfsrecht zoals bepaald in paragraaf 1, derde lid, wordt in voorkomend geval geschorst in afwachting van een definitieve beslissing. Indien de geldigheidsduur van de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde verblijfstitel verstrijkt tijdens **de heroverweging van de internationale bescherming**, wordt deze verblijfstitel vernieuwd in afwachting van een definitieve beslissing.

§ 3. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus heeft [...] ingetrokken of wanneer de betrokkene afstand heeft gedaan van zijn status, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, onverminderd het beginsel van non-refoulement.

§ 4. De vluchtelingstatus vervalt van rechtswege indien de persoon die internationale bescherming geniet:
1° Belg is geworden; of
2° ondubbelzinnig afziet van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.

Art. 49/2

§ 1. Als genierter van de subsidiaire beschermingsstatus wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het rijk toegelaten: de vreemdeling aan wie de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de status bepaald in artikel 48/4 toekent.

§ 2. De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, is geldig gedurende één jaar en in geval van verlenging, geldig gedurende twee jaar tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1 of tenzij de vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

§ 1. Als genierter van de subsidiaire beschermingsstatus wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het rijk toegelaten: de vreemdeling aan wie de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de status bepaald in **artikel 18 van Verordening (EU) 2024/1347** toekent.

§ 2. De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, is geldig gedurende één jaar en in geval van verlenging, geldig gedurende twee jaar tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd **ingetrokken overeenkomstig artikel 19 Verordening (EU) 2024/1347** of tenzij de

§ 3. Na vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag wordt de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus is toegekend tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk toegelaten tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5 of 55/5/1 of tenzij de vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan, gedurende het verblijf van beperkte duur van de vreemdeling, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan een vreemdeling werd toegekend, op te heffen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 4°. De minister of zijn gemachtigde kan, tijdens de eerste tien jaar van het verblijf van de vreemdeling, te rekenen vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan de vreemdeling werd toegekend, in te trekken overeenkomstig het artikel 55/5/1, § 1, of § 2, 2°.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan de vreemdeling werd toegekend, in te trekken overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 1°.

De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van artikel 55/5/1 zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens

vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

§ 3. Na vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag wordt de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus is toegekend tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk toegelaten tenzij de subsidiaire beschermingsstatus ondertussen werd **ingetrokken overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) 2024/1347** of tenzij de vreemdeling ondertussen afstand heeft gedaan van zijn subsidiaire beschermingsstatus.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan, gedurende het verblijf van beperkte duur van de vreemdeling, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan een vreemdeling werd toegekend, **in te trekken overeenkomstig artikel 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347**. De minister of zijn gemachtigde kan, tijdens de eerste tien jaar van het verblijf van de vreemdeling, te rekenen vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag, te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan de vreemdeling werd toegekend, in te trekken overeenkomstig **het artikel 17, lid 3 of 19, lid 1, c) van Verordening (EU) 2024/1347**.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan de vreemdeling werd toegekend, in te trekken overeenkomstig **artikel 19, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347**.

De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van **artikel 19, lid 1, b) of c) van Verordening (EU)**

uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het verzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid. De minister of zijn gemachtigde zendt tevens onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot uitsluiting op basis van artikel 55/4, § 2 zou kunnen rechtvaardigen.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt in geval van toepassing van het eerste of het tweede lid binnen een termijn van zestig werkdagen een beslissing tot intrekking of opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus of informeert de betrokkene en de minister of zijn gemachtigde dat niet wordt overgegaan tot de intrekking of opheffing van dit statuut.

De toekenning van het verblijfsrecht van onbepaalde duur zoals bepaald in paragraaf 3, wordt in voorkomend geval geschorst in afwachting van een definitieve beslissing. Indien de geldigheidsduur van de in paragraaf 2, bedoelde verblijfstitel verstrijkt tijdens het heronderzoek van de geldigheid van de internationale beschermingsstatus, wordt deze verblijfstitel vernieuwd in afwachting van een definitieve beslissing.

§ 5. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus heeft opgeheven of ingetrokken of wanneer de betrokkene afstand heeft gedaan van zijn status, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, onverminderd het beginsel van non-refoulement.

§ 6. De subsidiaire bescherming vervalt van rechtswege indien de persoon die subsidiaire bescherming geniet, Belg is geworden.

2024/1347 zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het verzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid. De minister of zijn gemachtigde zendt tevens onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot uitsluiting op basis van **artikel 17, lid 1, d) van Verordening (EU) 2024/1347** zou kunnen rechtvaardigen.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt in geval van toepassing van het eerste of het tweede lid binnen een termijn van zestig werkdagen een beslissing tot intrekking [...] van de subsidiaire beschermingsstatus of informeert de betrokkene en de minister of zijn gemachtigde dat niet wordt overgegaan tot de intrekking [...] van dit statuut.

De toekenning van het verblijfsrecht van onbepaalde duur zoals bepaald in paragraaf 3, wordt in voorkomend geval geschorst in afwachting van een definitieve beslissing. Indien de geldigheidsduur van de in paragraaf 2, bedoelde verblijfstitel verstrijkt tijdens **de heroverweging van de internationale bescherming**, wordt deze verblijfstitel vernieuwd in afwachting van een definitieve beslissing.

§ 5. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus heeft [...] ingetrokken of wanneer de betrokkene afstand heeft gedaan van zijn status, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, onverminderd het beginsel van non-refoulement.

§ 6. De subsidiaire beschermingsstatus vervalt van rechtswege indien de persoon die internationale bescherming geniet:

	1° Belg is geworden; of 2° ondubbelzinnig afziet van zijn erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.
Art. 49/3	
Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een verzoek om internationale bescherming. Dit verzoek om internationale bescherming wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.	Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een verzoek om internationale bescherming. Bij de behandeling van een verzoek ten gronde wordt onderzocht of de verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of de verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.
Art. 49/3/1	
Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.	Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen [...]. In afwijking van het eerste lid, kan, wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het vorig verzoek heeft geoordeeld dat een verwijderings- of terughrijvingsmaatregel niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel, een dergelijke maatregel enkel gedwongen worden uitgevoerd vanaf het doen van het verzoek en tijdens de in de eerste paragraaf bedoelde behandeling ervan, ten aanzien van de verzoeker: - die een tweede volgend verzoek of meer doet, en - die zich voorafgaand aan het doen van zijn vorig verzoek en sedertdien, op onafgebroken wijze, bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9.
Art. 49/4	
Bij de geautomatiseerde individuele gegevensuitwisseling met het oog op de toepassing	[...]

van de (Europese regelgeving) met betrekking tot de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek, die België (bindt), wordt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, opgericht bij de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, belast met de controle op de verwerking en het beheer van de doorgezonden.

Art. 50

§ 1. De vreemdeling die het Rijk binnenkomt of binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, moet op het ogenblik dat hij binnenkomt of, althans binnen de acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, een verzoek om internationale bescherming doen.

De in het eerste lid bedoelde vreemdeling die het Rijk tracht binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, moet dit verzoek om internationale bescherming onverwijld doen bij de met de grenscontrole belaste overheden op het ogenblik dat deze nadere toelichting vragen over zijn motief om naar België te reizen.

De vreemdeling die het Rijk legaal is binnengekomen in het kader van een verblijf van maximaal drie maanden en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, moet voor het einde van het verblijf van maximaal drie maanden, een verzoek om internationale bescherming doen.

De vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, moet binnen de acht werkdagen nadat zijn verblijf beëindigd of ingetrokken is, een verzoek om internationale bescherming doen.

§ 1. De vreemdeling die het Rijk binnenkomt of binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, moet op het ogenblik dat hij binnenkomt of, althans binnen de acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, een verzoek om internationale bescherming doen.

De in het eerste lid bedoelde vreemdeling die het Rijk tracht binnen te komen zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, moet dit verzoek om internationale bescherming onverwijld doen bij de met de grenscontrole belaste overheden op het ogenblik dat deze nadere toelichting vragen over zijn motief om naar België te reizen.

De vreemdeling die het Rijk legaal is binnengekomen in het kader van een verblijf van maximaal drie maanden en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, moet voor het einde van het verblijf van maximaal drie maanden, een verzoek om internationale bescherming doen.

De vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen en die de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, moet binnen de acht werkdagen nadat zijn verblijf beëindigd of ingetrokken is, een verzoek om internationale bescherming doen.

De vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet zoals bedoeld in artikel 57/29, kan op elk ogenblik een verzoek om internationale bescherming doen. Eenmaal de regeling van tijdelijke bescherming overeenkomstig artikel 57/36, § 1, wordt beëindigd, moet de vreemdeling, indien hij de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, binnen de acht werkdagen na de beëindiging van de regeling van tijdelijke bescherming een verzoek om internationale bescherming doen.

De Koning wijst de overheden aan waar de vreemdeling een verzoek om internationale bescherming kan doen.

Het doen van een verzoek om internationale bescherming moet in persoon gebeuren.

§ 2. De bevoegde overheid waarbij de vreemdeling zijn verzoek om internationale bescherming heeft gedaan, verleent hem daarvan een bewijs van aanmelding en brengt het verzoek ter kennis van de minister of zijn gemachtigde, die ze binnen de drie werkdagen registreert.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk een verzoek om internationale bescherming doet, waardoor het in de praktijk zeer moeilijk is om de registratietermijn van drie werkdagen na te leven, kan deze verlengd worden tot tien werkdagen.

§ 3. De vreemdeling die overeenkomstig § 1 een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan, krijgt de mogelijkheid om dit verzoek daadwerkelijk in te dienen, hetzij onmiddellijk, hetzij zo snel mogelijk op een aangewezen datum en uiterlijk binnen de dertig dagen vanaf de datum waarop het verzoek gedaan werd. Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk een verzoek om internationale bescherming doet, waardoor het in de praktijk zeer moeilijk is om deze termijn van dertig dagen na te leven, kan deze termijn verlengd worden door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit besluit treedt drie maanden na zijn inwerkingtreding, buiten werking. De Koning wijst de overheden aan waar de vreemdeling een verzoek om internationale bescherming kan indienen.

De vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet zoals bedoeld in artikel 57/29, kan op elk ogenblik een verzoek om internationale bescherming doen. Eenmaal de regeling van tijdelijke bescherming overeenkomstig artikel 57/36, § 1, wordt beëindigd, moet de vreemdeling, indien hij de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wenst te verkrijgen, binnen de acht werkdagen na de beëindiging van de regeling van tijdelijke bescherming een verzoek om internationale bescherming doen.

De Koning wijst de overheden aan waar de vreemdeling een verzoek om internationale bescherming kan doen.

Het doen van een verzoek om internationale bescherming moet in persoon gebeuren.

[...]

Eenmaal de vreemdeling het verzoek om internationale bescherming daadwerkelijk heeft ingediend bij de bevoegde overheid, verleent deze overheid hem daarvan een schriftelijke akte en brengt het verzoek ter kennis van de minister of zijn gemachtigde die daarvan onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inlicht. Het indienen van een verzoek om internationale bescherming moet in persoon gebeuren.

Indien de vreemdeling zijn verzoek om internationale bescherming doet bij een overheid die niet tevens door de Koning is aangewezen als overheid waarbij een verzoek om internationale bescherming daadwerkelijk kan worden ingediend, informeert deze overheid de vreemdeling over waar en hoe hij dit verzoek daadwerkelijk kan indienen.

Een verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan maar vervolgens op de aangewezen datum voor de indiening van dit verzoek, niet daadwerkelijk wordt ingediend, vervalt van rechtswege tenzij de vreemdeling aantoonst dat zulks te wijten was aan omstandigheden waarop hij geen invloed had. Indien de vreemdeling zich op een latere datum toch aanmeldt om zijn verzoek daadwerkelijk in te dienen, dan wordt zijn dossier heropend en zijn verzoek om internationale bescherming opnieuw geregistreerd maar nu als een daadwerkelijk ingediend verzoek.

§ 4. Een vreemdeling kan geen nieuw verzoek om internationale bescherming doen zolang de beslissing die werd genomen in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming, vatbaar is voor een beroep zoals bedoeld in artikel 39/2, § 1, en dit zolang de termijn bedoeld in artikel 39/57 nog niet verstreken is of zolang een beroep hangende is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing. Deze verzoeken om internationale bescherming worden niet geregistreerd.

§ 5. Het verzoek om internationale bescherming dat een vreemdeling doet nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek in een andere lidstaat is genomen, wordt als een volgend verzoek

om internationale bescherming beschouwd en geregistreerd.

Art. 50/1

[...]	§ 1. De minister of zijn gemachtigde registreert het verzoek overeenkomstig artikel 27 van Verordening (EU) 2024/1348 en overhandigt het document als bedoeld in artikel 29, lid 4, van Verordening (EU) 2024/1348. Het in het eerste lid beoogde document wordt niet afgegeven aan de verzoeker zolang die overeenkomstig artikel 74/8 of 74/9 wordt vastgehouden. De Koning bepaalt de inhoud van dit document en wijst de andere overheden aan die het verzoek kunnen registreren. § 2. Bij de registratie overhandigt de minister of zijn gemachtigde de informatie bedoeld in artikel 8, tweede lid, punten a) tot en met e) van Verordening (EU) 2024/1348. De minister of zijn gemachtigde verstrekt tussen de registratie en het indienen van het onderzoek juridische counseling overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) 2024/1348. De Koning bepaalt de modaliteiten van de informatievoorziening en de counselling en de voorwaarden waaraan de counsellors moeten voldoen. § 3. Het verzoek om internationale bescherming wordt bij de minister of zijn gemachtigde ingediend overeenkomstig art. 28 van Verordening (EU) 2024/1348. Het indienen van het verzoek gebeurt in persoon. De Koning duidt de andere overheden aan waar het verzoek kan worden ingediend.

Art. 50/2

	Het verzoek dat wordt gedaan of ingediend door de ouder of persoon die het ouderlijk gezag

draagt, wordt vermoed te zijn gedaan of ingediend in naam van de aanwezige minderjarige, ook indien de minderjarige geboren wordt of aanwezig is tijdens de administratieve procedure.

Art. 51/2

De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De vreemdeling die aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan (de Minister).

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending (of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze;)

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending (of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf.)

De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient [...] dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De vreemdeling die aan de grens een verzoek om internationale bescherming indient zonder te voldoen aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, wordt geacht woonplaats te hebben gekozen op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan (de Minister).

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending (of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze;)

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending (of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf.)

Art. 51/3

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder “afname van biometrische gegevens” verstaan het nemen van vingerafdrukken en het maken van een gezichtsopname. Onder “gezichtsopname” wordt verstaan de digitale afbeelding van het gezicht met een resolutie en een kwaliteit die voldoende zijn voor gebruik van de afbeelding voor geautomatiseerde biometrische vergelijking. Aan de afname van biometrische gegevens kunnen worden onderworpen: 1° de vreemdeling die aan de grens of in het Rijk een verzoek om internationale bescherming doet en/of indient; 2° de vreemdeling die België verplicht is over te nemen of terug te nemen krachtens Europese regelgeving betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, die België bindt; 3° de vreemdeling voor wie er aanwijzingen bestaan dat hij reeds een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. § 2. De biometrische gegevens mogen slechts gebruikt worden in de mate dat zij nodig zijn om: 1° de identiteit van de vreemdeling vast te stellen; 2° met toepassing van (Europese regelgeving die België bindt), de Staat vast te stellen die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming; 3° het verzoek om internationale bescherming te behandelen. § 3. De biometrische gegevens worden genomen op initiatief van de Minister of van zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens afgenomen worden op initiatief van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of zijn gemachtigde (...) van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, van een officier van de bestuurlijke politie of van een directeur van een strafinrichting.	[...]

§ 4. De verwerking en het beheer van de biometrische gegevens gebeurt onder de controle van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

§ 5. De Koning bepaalt de termijn gedurende welke de biometrische gegevens, die overeenkomstig dit artikel worden afgenomen, dienen bewaard te worden.

De biometrische gegevens die met toepassing van § 1 werden genomen, worden vernietigd indien de vreemdeling overeenkomstig artikel 49 als vluchteling erkend wordt (of wanneer hem de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend overeenkomstig artikel 49/2).

Art. 51/5

§ 1. Zodra de vreemdeling aan de grens of in het Rijk een eerste of een volgend verzoek om internationale bescherming bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, § 3, tweede lid, aangewezen overheden heeft ingediend, gaat de minister of zijn gemachtigde, met toepassing van de Europese regelgeving die België bindt, over tot het vaststellen van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek.

Te dien einde, wanneer er op basis van een individuele beoordeling een significant risico op onderduiken van de persoon bestaat, en enkel voor zover de vasthouding evenredig is en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats vastgehouden worden voor de tijd die noodzakelijk is voor het vaststellen van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding zes weken te boven mag gaan.

[...]

(Onverminderd het eerste (...) lid, onderzoekt (de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) het verzoek om internationale bescherming dat is ingediend door iemand die

§ 1. Wanneer een eerste verzoek om internationale bescherming of een volgend verzoek om internationale bescherming wordt geregistreerd, gaat de minister of zijn gemachtigde onverwijld over tot het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek.

Deze bepaling wordt uitgevoerd overeenkomstig hoofdstuk II van deel III van de Verordening (EU) 2024/1351.

België is verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, dat werd ingediend en geregistreerd door een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en op grond van artikel 57/30 gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en zijn familieleden die op grond van artikel 57/34 gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk.

tijdelijke bescherming geniet en op grond daarvan gemachtigd is in het Rijk te verblijven.)
(Indien de vreemdeling binnen de vijftien dagen na verzending geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, wordt hij geacht afstand gedaan te hebben van zijn verzoek om internationale bescherming.)

§ 2. (Zelfs wanneer krachtens de criteria van Europese regelgeving die België bindt, België niet verplicht is het verzoek in behandeling te nemen, kan de minister of zijn gemachtigde op elk ogenblik beslissen dat België verantwoordelijk is om het verzoek te behandelen.) Het verzoek waarvan België de behandeling op zich moet nemen, of waarvoor het verantwoordelijk is, wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 3. Wanneer België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, richt de minister of zijn gemachtigde zich onder de voorwaarden bepaald bij de Europese regelgeving die België bindt, tot de verantwoordelijke Staat met het verzoek om de vreemdeling over te nemen of terug te nemen.
Wanneer de vreemdeling op grond van paragraaf 1, tweede lid, wordt vastgehouden, moet dit overname- of terugnameverzoek binnen de termijnen bepaald bij de Europese regelgeving die België bindt, aan de verantwoordelijke staat worden gericht. Wanneer de minister of zijn gemachtigde zich niet aan deze termijnen houdt, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden.

§ 4. Wanneer de verzoeker om internationale bescherming aan de verantwoordelijke lidstaat overgedragen dient te worden, weigert de minister of zijn gemachtigde hem de binnenkomst of het verblijf in het Rijk en gelast hem zich vóór een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van deze staat aan te melden.
Wanneer de minister of zijn gemachtigde het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig

§ 2. Wanneer de verzoeker op grond van artikel 51/5/3 is ondergedoken, zet de minister of zijn gemachtigde de procedure voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming voort.

§ 3. Ook al is België op grond van de criteria die zijn vastgesteld in de Verordening (EU) 2024/1351, niet verplicht om het verzoek om internationale bescherming te behandelen, kan de minister of zijn gemachtigde op elk ogenblik beslissen dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, zodra het is geregistreerd. In dat geval wordt België de verantwoordelijke lidstaat en wordt het verzoek om internationale bescherming behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 4. Indien de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat België de lidstaat is die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, stuurt hij het dossier onmiddellijk door naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, na de in artikel 51/10 bedoelde verklaring te hebben ingevuld.

acht, kan hij de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde, wanneer er op basis van een individuele beoordeling een significant risico op onderduiken van de persoon bestaat, en enkel voor zover de vasthouding evenredig is en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats vastgehouden worden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht naar de verantwoordelijke staat, zonder dat de duur van de vasthouding zes weken te boven mag gaan. Er wordt geen rekening gehouden met de duur van de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde vasthouding. Wanneer de overdracht niet binnen de termijn van zes weken plaatsvindt, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden. De vasthoudingstermijn wordt van rechtswege gestuit zolang het beroep ingediend tegen de in het eerste lid bedoelde beslissing opschortende werking heeft.

§ 5. Geen vreemdeling mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij aan de bij dit artikel ingestelde procedures onderworpen is.

§ 6. Indien de vreemdeling, wegens zijn gevangenzetting of omdat hij is ondergedoken, niet binnen de termijn van zes maanden, zoals bepaald in de Europese regelgeving die België bindt, kan worden overgedragen aan de verantwoordelijke Staat, kan de minister of zijn gemachtigde de termijn voor de uitvoering van de overdracht verlengen in overeenstemming met deze Europese regelgeving.

Een vreemdeling is ondergedoken indien hij zich opzettelijk onttrekt aan de autoriteiten die belast

§ 5. Indien na de in paragraaf 1 bedoelde bepaling, de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, richt hij, onder de voorwaarden van de artikelen 39 en 41 van de Verordening (EU) 2024/1351, een overnameverzoek of een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot de verantwoordelijke lidstaat.

§ 6. Indien de vreemdeling binnen een redelijke termijn geen gevolg geeft aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen, stelt de minister of zijn gemachtigde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis zodat een beslissing kan worden genomen waarbij het verzoek om internationale bescherming als impliciet getrokken wordt verklaard in toepassing van artikel 57/6/5/1, § 2 of artikel 41, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348. De Koning bepaalt de redelijke

zijn met de uitvoering van de overdracht, teneinde deze overdracht te voorkomen, op voorwaarde dat hij over zijn verplichtingen en de gevolgen van het niet nakomen ervan werd geïnformeerd in een taal die hij begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt.

Een vreemdeling wordt geacht te zijn ondergedoken overeenkomstig het tweede lid, onder meer in de volgende gevallen:

1° indien de vreemdeling zich niet heeft begeven naar de opvangstructuur die hem is toegewezen overeenkomstig de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, of deze toegewezen opvangstructuur heeft verlaten, en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Federaal Agentschap voor Opvang van Asielzoekers informeert zonder verwijl de Dienst Vreemdelingenzaken van het feit dat de vreemdeling zich niet naar de toegewezen opvangstructuur heeft begeven of deze heeft verlaten;

2° indien op basis van één of meerdere woonstcontroles omstandig kan worden vastgesteld dat de vreemdeling niet verblijft op het adres van effectieve verblijfplaats dat hij had meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken;

3° indien de vreemdeling zich niet heeft aangeboden op de gesprekken die voor het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure in de zin van artikel 74/25 zijn gepland en daarvoor geen geldige reden schriftelijk heeft meegedeeld binnen de drie werkdagen;

4° indien de vreemdeling niet meewerkt aan zijn overdracht overeenkomstig artikel 74/23;

5° indien de vreemdeling de minder dwingende maatregel voor vasthouding die ten aanzien van hem is opgelegd overeenkomstig paragraaf 4, derde lid, niet heeft gerespecteerd;

6° indien de vreemdeling de welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9, waar hij

termijn waarbinnen van de verzoeker wordt verwacht dat hij gevolg zou geven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen.

werd vastgehouden zonder de vereiste toestemming heeft verlaten en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Art. 51/5/1

§ 1. Wanneer de vreemdeling die in een andere Staat een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zich illegaal op het grondgebied van het Rijk ophoudt en de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat een andere Staat, met toepassing van Europese regelgeving die België bindt, verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, richt de minister of zijn gemachtigde onder de voorwaarden bepaald bij deze Europese regelgeving, tot deze Staat een verzoek om de vreemdeling terug te nemen.

Wanneer er op basis van een individuele beoordeling een significant risico op onderduiken van de persoon bestaat, en enkel voor zover de vasthouding evenredig is en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats vastgehouden worden voor de tijd die noodzakelijk is om de verantwoordelijke Staat vast te stellen, zonder dat de duur van deze vasthouding zes weken te boven mag gaan.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een terugnameverzoek niet binnen de termijnen, bepaald bij de Europese regelgeving die België bindt, aan de verantwoordelijke Staat heeft gericht, kan de vreemdeling niet langer op grond van het tweede lid worden vastgehouden.

§ 2. Wanneer de vreemdeling aan de verantwoordelijke Staat overgedragen dient te worden, neemt de minister of zijn gemachtigde een besluit tot overdracht en gelast hem zich voor een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van deze Staat aan te melden.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig

Wanneer de vreemdeling die in een andere lidstaat een verzoek om internationale bescherming heeft geregistreerd, zich illegaal op het grondgebied van het Rijk ophoudt en de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek, richt de minister of zijn gemachtigde, onder de voorwaarden van artikel 41 van de Verordening (EU) 2024/1351, een kennisgeving inzake terugname van de vreemdeling tot de verantwoordelijke lidstaat.

acht, kan hij de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Wanneer er op basis van een individuele beoordeling een significant risico op onderduiken van de persoon bestaat, en enkel voor zover de vasthouding evenredig is en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, kan de vreemdeling in een welbepaalde plaats vastgehouden worden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht naar de verantwoordelijke Staat, zonder dat de duur van de vasthouding zes weken te boven mag gaan. De vasthoudingstermijn wordt van rechtswege gestuit zolang het beroep ingediend tegen het in het eerste lid bedoelde besluit tot overdracht opschortende werking heeft. Er wordt geen rekening gehouden met de duur van de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde vasthouding.

Wanneer de overdracht niet binnen de in het derde lid bedoelde termijn plaatsvindt, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden.

§ 3. Geen vreemdeling mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij aan de bij dit artikel ingestelde procedures onderworpen is.

De in paragraaf 1, tweede lid, en paragraaf 2, derde lid, bedoelde vasthouding duurt zo kort mogelijk en niet langer dan de tijd die redelijkerwijs nodig is om de vereiste administratieve procedures zorgvuldig af te ronden totdat de overdracht is uitgevoerd.

§ 4. Indien de vreemdeling, wegens zijn gevangenzetting of omdat hij is ondergedoken, niet binnen de termijn van zes maanden, zoals bepaald in de Europese regelgeving die België bindt, kan worden overgedragen aan de verantwoordelijke Staat, kan de minister of zijn gemachtigde de termijn voor de uitvoering van de overdracht verlengen in overeenstemming met deze Europese regelgeving.

Een vreemdeling is ondergedoken indien hij zich opzettelijk onttrekt aan de autoriteiten die belast zijn met de uitvoering van de overdracht, teneinde

deze overdracht te voorkomen, op voorwaarde dat hij over zijn verplichtingen en de gevolgen van het niet nakomen ervan werd geïnformeerd in een taal die hij begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt.

Een vreemdeling wordt geacht te zijn ondergedoken overeenkomstig het tweede lid, onder meer in de volgende gevallen:

1° indien de vreemdeling zich niet heeft aangeboden op de gesprekken die voor het aanklappende begeleidings-traject in het kader van een overdrachtsprocedure in de zin van artikel 74/25 zijn gepland en daarvoor geen geldige reden schriftelijk heeft meegedeeld binnen de drie werkdagen;

2° indien de vreemdeling niet meewerkt aan zijn overdracht overeenkomstig artikel 74/23;

3° indien de vreemdeling de minder dwingende maatregel voor vasthouding die ten aanzien van hem is opgelegd overeenkomstig paragraaf 2, derde lid, niet heeft gerespecteerd;

4° indien de vreemdeling de welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9, waar hij werd vastgehouden zonder de vereiste toestemming heeft verlaten en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Art. 51/5/2

[...]

§ 1. Wanneer de vreemdeling moet worden overgedragen aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek tot internationale bescherming, neemt de minister of zijn gemachtigde een besluit tot overdracht en stelt de verzoeker hiervan in kennis overeenkomstig artikel 42 van de Verordening (EU) 2024/1351.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde overdrachtsbesluit wordt uitgevoerd zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of de bevestiging van de kennisgeving inzake terugname door een andere lidstaat.

	§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde termijn van zes maanden kan overeenkomstig artikel 46 van de Verordening (EU) 2024/1351 in één van de volgende gevallen verlengd worden: 1° de overdracht kan niet worden uitgevoerd wegens de gevangenzetting van de vreemdeling; 2° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen, is ondergedoken; 3° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen verzet zich fysiek tegen de overdracht; 4° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen zorgt er opzettelijk voor dat hij of zij niet in staat is te worden overgedragen; 5° de vreemdeling of een gezinslid dat samen met hem moet worden overgedragen voldoet niet aan de medische vereisten voor de overdracht.
	Art. 51/5/3
[...]	§ 1. Een vreemdeling is ondergedoken wanneer hij niet beschikbaar blijft voor de autoriteiten die belast zijn met de uitvoering van het overdrachtsbesluit, op voorwaarde dat hij in kennis is gesteld van de gevolgen van zijn onderduiking in een taal die hij verstaat of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij die verstaat. § 2. Een vreemdeling wordt geacht te zijn ondergedoken overeenkomstig de eerste paragraaf, onder meer in de volgende gevallen: 1° indien de vreemdeling zich niet heeft begeven naar de opvangstructuur die hem is toegewezen overeenkomstig de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, of deze toegewezen opvangstructuur heeft verlaten, en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het Federaal Agentschap

voor Opvang van Asielzoekers informeert zonder verwijl de Dienst Vreemdelingenzaken van het feit dat de vreemdeling zich niet naar de toegewezen opvangstructuur heeft begeven of deze heeft verlaten;

2° indien op basis van één of meerdere woonstcontroles omstandig kan worden vastgesteld dat de vreemdeling niet verblijft op het adres van effectieve verblijfplaats dat hij had meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken;

3° indien de vreemdeling zich niet heeft aangeboden op de gesprekken die voor het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure in de zin van artikel 74/25 zijn gepland en daarvoor geen geldige reden schriftelijk heeft meegedeeld binnen de drie werkdagen;

4° indien de vreemdeling de minder dwingende maatregel voor vasthouding die ten aanzien van hem is opgelegd overeenkomstig artikel 74/28, niet heeft gerespecteerd;

5° indien de vreemdeling de welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9, waar hij werd vastgehouden zonder de vereiste toestemming heeft verlaten en hij binnen de drie werkdagen geen adres van effectieve verblijfplaats in België schriftelijk heeft meegedeeld aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Art. 51/6

Wanneer de vreemdeling (die aan de grens of in het Rijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend), zich onregelmatig op het grondgebied van een andere Staat bevindt of er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en de Minister of zijn gemachtigde, met toepassing van (Europese regelgeving die België bindt), ertoe gehouden is hem terug te nemen, moet de vreemdeling zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de Minister of bij zijn gemachtigde

Wanneer de minister of zijn gemachtigde ertoe gehouden is een vreemdeling terug te nemen met toepassing van artikel 36 van Verordening (EU) 2024/1351, moet de vreemdeling zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de Minister of bij zijn gemachtigde aanmelden. Deze laatste verleent hem daarvan schriftelijk akte en verwittigt hiervan, zo nodig, onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

aanmelden. Deze laatste verleent hem daarvan schriftelijk akte en verwittigt hiervan, zo nodig, onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of (de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

Wanneer België niet verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het verzoek om internationale bescherming, wordt er overeenkomstig artikel 51/5, §§ 3 en 4, gehandeld. Wanneer België verplicht is het verzoek in behandeling te nemen, moet deze behandeling overeenkomstig de bepalingen van deze wet aangevat of voortgezet worden.

staatlozen of (de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

Wanneer België niet verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het verzoek om internationale bescherming, wordt er overeenkomstig **de artikelen 51/5, § 5, en 51/5/2**, gehandeld.

Wanneer België verplicht is het verzoek in behandeling te nemen, moet deze behandeling overeenkomstig de bepalingen van deze wet aangevat of voortgezet worden.

Art. 51/7

Wanneer de vreemdeling op het grondgebied van een andere staat een verzoek om internationale bescherming indient en België, met toepassing van Europese regelgeving die België bindt, verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het verzoek om internationale bescherming, is de minister of zijn gemachtigde verplicht deze vreemdeling, onder de voorwaarden bepaald bij deze Europese regelgeving, over te nemen.

De vreemdeling moet zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de Minister of bij zijn gemachtigde aanmelden. Deze laatste verleent hem hiervan schriftelijke akte en brengt onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiervan op de hoogte.

De vreemdeling moet zich naar de bepalingen van de artikelen 51/2 en 51/4, § 2, schikken.

De behandeling van het verzoek om internationale bescherming dient overeenkomstig de bepalingen van deze wet aangevat te worden.

Wanneer België, met toepassing van verordening (EU) 2024/1351, verantwoordelijk is voor het in behandeling nemen van het verzoek om internationale bescherming, is de minister of zijn gemachtigde verplicht de vreemdeling, overeenkomstig artikel 36 van deze verordening, over te nemen.

De vreemdeling moet zich bij zijn binnenkomst in het Rijk of ten minste binnen acht werkdagen die hierop volgen, bij de Minister of bij zijn gemachtigde aanmelden. Deze laatste verleent hem hiervan schriftelijke akte en brengt onmiddellijk de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiervan op de hoogte.

De vreemdeling moet zich naar de bepalingen van de artikelen 51/2 en 51/4, § 2, schikken.

De behandeling van het verzoek om internationale bescherming dient overeenkomstig de bepalingen van deze wet aangevat te worden.

Art. 51/8

Indien de vreemdeling een volgend verzoek om internationale bescherming indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, § 3, tweede lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat

[...]

hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de verzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengen.

Deze verklaring wordt ondertekend door de verzoeker. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om te ondertekenen. Deze verklaring wordt onverwijld overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Art. 51/10

De minister of zijn gemachtigde neemt het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden in ontvangst en neemt een verklaring af van de vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt.

Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tegelijkertijd stelt de minister of zijn gemachtigde vast of de vreemdeling legaal in het Rijk verblijft of niet.

De minister of zijn gemachtigde neemt het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd [...] in ontvangst en neemt een verklaring af van de vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt **of met betrekking tot de nieuwe elementen zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, 5° of 55 van Verordening (EU) 2024/1348.**

Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tegelijkertijd stelt de minister of zijn gemachtigde vast of de vreemdeling legaal in het Rijk verblijft of niet.

Art. 52/3

§ 1. De minister of zijn gemachtigde geeft aan de vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, het bevel om het grondgebied te verlaten, gemotiveerd op basis van één van de

§ 1. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming afwijst als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond ten aanzien van zowel de vluchtelingenstatus als

gronden voorzien in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12°, nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming heeft geweigerd, niet-ontvankelijk heeft verklaard of de behandeling van het verzoek heeft beëindigd, en de in artikel 39/57 bedoelde beroepstermijn is verstreken, of, wanneer dergelijk beroep binnen de termijn werd ingesteld, nadat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep heeft verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°.

Indien het een tweede volgend verzoek om internationale bescherming of meer betreft en indien dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, niet-ontvankelijk wordt verklaard, wordt het bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven na deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

Dit bevel om het grondgebied te verlaten wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2. Indien de betrokkene wordt vastgehouden, wordt dit bevel ter kennis gebracht op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

§ 2. In het in artikel 74/5, § 1, 2°, bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde dat de vreemdeling niet tot binnenkomst in het Rijk wordt toegelaten nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/4, eerste lid, heeft geweigerd of niet-ontvankelijk heeft verklaard. De vreemdeling wordt teruggedreven onder voorbehoud van artikel 39/70.

Deze beslissingen worden ter kennis gebracht op de plaats waar de vreemdeling wordt vastgehouden.

§ 3. Indien de in paragraaf 1 en 2 bedoelde vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, ziet de minister of zijn

de subsidiairebeschermingsstatus, of als impliciet of expliciet ingetrokken en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, geeft de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten af op basis van artikel 7. De terugkeerverplichting geldt onder voorbehoud van artikel 39/70.

Indien de vreemdeling niet langer een recht om op het grondgebied te blijven heeft ingevolge het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreffende de beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, kan de minister of zijn gemachtigde een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten toekennen.

§ 2. In het in artikel 74/5, § 1, 2° bedoelde geval beslist de minister of zijn gemachtigde dat de vreemdeling niet tot binnenkomst in het Rijk wordt toegelaten en wordt teruggedreven nadat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming verzoek afwijst als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond ten aanzien van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus, of als impliciet of expliciet ingetrokken. De vreemdeling wordt teruggedreven onder voorbehoud van artikel 39/70.

§ 3. Indien de in paragraaf 1 en 2 bedoelde vreemdeling op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming reeds het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waaraan hij nog geen gevolg heeft gegeven, ziet

gemachtigde af van het nemen van een nieuwe verwijderings- of terughoudingsmaatregel maar wordt de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven maatregel tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming opgeschort overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70.

Eenmaal de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven verwijderingsmaatregel niet langer overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70 is opgeschort, kan de minister of zijn gemachtigde, indien hij dit nodig acht, de termijn die aan de vreemdeling was toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten verlengen.

de minister of zijn gemachtigde af van het nemen van een nieuwe verwijderings- of terughoudingsmaatregel maar wordt de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven maatregel tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming opgeschort overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70.

Eenmaal de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven verwijderingsmaatregel niet langer overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70 is opgeschort, kan de minister of zijn gemachtigde, indien hij dit nodig acht, de termijn verlengen die aan de vreemdeling was toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten .

§ 4. De in dit artikel bedoelde beslissingen worden ter kennis gebracht aan de betrokkene overeenkomstig artikel 51/2. Indien de betrokkene wordt vastgehouden, wordt dit bevel ter kennis gebracht op de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Art. 52/4

Indien de vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid, zendt de minister of zijn gemachtigde onverwijld alle elementen in die zin over aan de Commissaris-generaal.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan weigeren de status van vluchteling te erkennen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid. In dat geval brengt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een advies uit over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

Indien de vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid, zendt de minister of zijn gemachtigde onverwijld alle elementen in die zin over aan de Commissaris-generaal.

[...]

Art. 54

Tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming en totdat de termijn voor het verlaten van het grondgebied verstreken is, kan de minister of diens gemachtigde een terugkeercentrum aanduiden voor de betrokken vreemdeling en voor zijn familieleden.

De beslissingen tot het vaststellen van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming worden niet bedoeld door het eerste lid.

De Koning bepaalt het regime en de werkingsregels die toepasbaar zijn op de terugkeercentra en het bedrag van de dagvergoeding.

In het terugkeercentrum ontvangt de vreemdeling materiële hulp, bestaande uit huisvesting, voedsel en kleding, in natura verstrekt, een dagvergoeding evenals toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer. De vreemdeling ontvangt de noodzakelijke medische en psycho-sociale zorg.

De vreemdeling heeft effectief toegang tot juridische eerstelijns en tweedelijnsbijstand, zoals bedoeld in de artikelen 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk Wetboek.

Tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming en totdat de termijn voor het verlaten van het grondgebied verstreken is, kan de minister of diens gemachtigde een terugkeercentrum aanduiden voor de betrokken vreemdeling en voor zijn familieleden.

Het terugkeercentrum kan worden toegewezen aan de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een onderzoek naar de verantwoordelijke lidstaat in de zin van Verordening (EU) 2024/1351.

De Koning bepaalt het regime en de werkingsregels die toepasbaar zijn op de terugkeercentra en het bedrag van de dagvergoeding.

In het terugkeercentrum ontvangt de vreemdeling materiële hulp, bestaande uit huisvesting, voedsel en kleding, in natura verstrekt, een dagvergoeding evenals toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer. De vreemdeling ontvangt de noodzakelijke medische en psycho-sociale zorg.

De vreemdeling heeft effectief toegang tot juridische eerstelijns en tweedelijnsbijstand, zoals bedoeld in de artikelen 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 55

§ 1. Aan de vreemdeling, die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur, terwijl zijn verzoek om internationale bescherming nog in behandeling is bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt door de minister of zijn gemachtigde uitdrukkelijk gevraagd om binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de instantie waarbij zijn verzoek om internationale bescherming in behandeling is, te laten weten of hij de behandeling van zijn verzoek wenst verder te zetten. Bij gebreke aan voormeld verzoek tot voortzetting of indien de verzoeker zijn

[...]

procedure niet wenst verder te zetten, wordt de vreemdeling geacht zijn verzoek impliciet te hebben ingetrokken. In dit geval neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing overeenkomstig artikel 57/6/5 of wordt het beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zonder voorwerp verklaard.

§ 2. De Raad van State verklaart het beroep dat werd ingesteld tegen een beslissing genomen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zonder voorwerp, wanneer de verzoeker toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur, op voorwaarde dat hij binnen de termijn zoals voorzien in § 1 geen voortzetting van de procedure vroeg.

(NOTA: De wijziging gebracht door artikel 51, 2°, bij W 2006-09-15/72 is niet uitgevoerd kunnen worden; de wetgever heeft geen rekening gehouden dat de woorden “een verklaring of een aanvraag overeenkomstig de artikelen 50, 50bis of 51”, gewijzigd bij W 2006-09-15/71, art. 193, 2°, niet meer bestaan)

(NOTA 2: artikel 55, § 2, gewijzigd bij de wet van 15 september 2006, wordt:

1° met ingang van 1 december 2006 hersteld in zijn lezing zoals deze bestond daags voor deze wijziging; (W 2006-09-15/71, art. 193)

2° op de datum vermeld in artikel 231 van de wet van 15 september 2006, hersteld in zijn lezing zoals deze volgt uit deze wijziging.

§ 3. [...]

Art. 55/2

Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.

Wanneer de Commissaris-generaal uitsluit van de vluchtelingenstatus, verstrekt hij in het kader van

[...]

zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

Art. 55/3

Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.

[...]

Art. 55/3/1

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in:

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

§ 3. Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van

[...]

paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

Art. 55/4

Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

[...]

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.

§ 2. Een vreemdeling wordt ook uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer hij een gevaar voor de samenleving of voor de nationale veiligheid vormt.

§ 3. Een vreemdeling kan worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus als hij, vóór zijn aankomst op het grondgebied, een of meerdere misdrijven heeft gepleegd die niet onder het toepassingsgebied van paragraaf 1 vallen en kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf als ze in het Koninkrijk waren gepleegd, voor zover de vreemdeling zijn land van herkomst alleen heeft verlaten om te ontsnappen aan straffen die voortvloeien uit die misdrijven.

§ 4. Wanneer de Commissaris-generaal uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

Art. 55/5

De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.

[...]

Art. 55/5/1

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de subsidiaire beschermingsstatus intrekken als de vreemdeling een of meerdere misdrijven heeft gepleegd die niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/4, § 1, vallen en kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf als ze in het Koninkrijk waren gepleegd, voor zover de vreemdeling zijn land van herkomst alleen heeft verlaten om te ontsnappen aan straffen die voortvloeien uit die misdrijven.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in:

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop

[...]

wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

§ 3. Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

Art. 57/Ster

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer:

1° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van het beschikbare bewijs een positieve beslissing kan nemen inzake de erkenning van de vluchtelingenstatus;

2° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer:

1° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van het beschikbare bewijs een positieve beslissing kan nemen inzake de erkenning van de vluchtelingenstatus;

2° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop

geen invloed heeft. Bij twijfel raadpleegt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg om na te gaan of de toestand die de verzoeker niet in staat maakt om te worden gehoord tijdelijk of aanhoudend van aard is.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van de in het eerste lid, 2°, genoemde reden, worden er redelijke inspanningen geleverd om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek te verstrekken.

Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden overeenkomstig het eerste lid, 2°, heeft geen negatieve invloed op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.

§ 3. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

hij geen invloed heeft. Bij twijfel raadpleegt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg om na te gaan of de toestand die de verzoeker niet in staat maakt om te worden gehoord tijdelijk of aanhoudend van aard is.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van de in het eerste lid, 2°, genoemde reden, worden er redelijke inspanningen geleverd om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek te verstrekken.

Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden overeenkomstig het eerste lid, 2°, heeft geen negatieve invloed op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen [...].

§ 3. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Art. 57/5quater

§ 1. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter, schriftelijk nota van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming. De notities van het persoonlijk onderhoud vormen een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.

§ 2. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

§ 1. Er wordt schriftelijk nota genomen van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter.

De notities van het persoonlijk onderhoud nemen de vorm aan van een schriftelijke weergave van het onderhoud. Deze notities zijn een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.

Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen.

De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.

§ 3. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkingen bezorgen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Deze opmerkingen worden schriftelijk in de proceduretaal aan de Commissaris-generaal meegedeeld.

De Commissaris-generaal onderzoekt deze opmerkingen alvorens een beslissing te nemen in verband met het verzoek om internationale bescherming, voor zover:

1° de aanvraag van een kopie bedoeld in paragraaf 2 de Commissaris-generaal bereikt binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud, en

2° de opmerkingen de Commissaris-generaal bereiken binnen acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat.

Als de cumulatieve voorwaarden bedoeld in het derde lid niet vervuld zijn, onderzoekt de Commissaris-generaal de meegedeelde opmerkingen op voorwaarde dat deze hem ten laatste de werkdag vóór het nemen van de beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming bereiken

De verzoeker om internationale bescherming wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing in

§ 2. De verzoeker en zijn advocaat kunnen schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Indien er een kopie van de notities wordt opgevraagd, betekent de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen deze notities voorafgaand aan de beslissing over het verzoek overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.

[...]

verband met het verzoek om internationale bescherming, geen enkele opmerking de Commissaris-generaal heeft bereikt. Als de opmerkingen die de Commissaris-generaal in voorkomend geval hebben bereikt, slechts betrekking hebben op een deel van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities.

§ 4. Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.

(NOTA: bij arrest nr. 23/2021 van 25-02-2021 (2021-02-25/20, B.St. 20-04-2021, p. 36679), heeft het Grondwettelijk Hof § 4, de verwijzing naar artikel 57/6, § 2, en de verwijzing naar artikel 57/6, § 3, in zoverre zij betrekking heeft op de beslissingen inzake ontvankelijkheid die niet worden genomen in het kader van de grensprocedure bedoeld in artikel 57/6/4, van dit artikel vernietigd)

Art. 57/5quinquies

[...]

§ 1. Van het persoonlijk onderhoud wordt een geluidsopname gemaakt. De verzoeker wordt vooraf in kennis gesteld van het feit dat er een dergelijke opname wordt gemaakt en van het doel daarvan. De opname wordt in het dossier van de verzoeker gevoegd.

§ 2. De verzoeker heeft toegang tot de geluidsopname bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op het instellen van een beroep, of, in geval van beroep, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 2.19 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De modaliteiten van de toegang bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden vastgelegd bij koninklijk besluit.

	§ 3. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hoeft de verzoeker niet te vragen om te bevestigen dat de inhoud van de schriftelijke weergave een correcte afspiegeling van het onderhoud vormt, noch de verzoeker te vragen opmerkingen te maken over en/of opheldering te verschaffen bij de schriftelijke weergave.
Art. 57/5sexies	
[...]	§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan in gerechtvaardigde omstandigheden het persoonlijk onderhoud per videoconferentie voeren. § 2. De verzoeker kan schriftelijk en in de proceduretaal de redenen voor een eventueel bezwaar tegen het persoonlijk onderhoud per videoconferentie aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meedelen, binnen de termijn bepaald bij koninklijk besluit. § 3. Als hij de reden die ter verantwoording van het bezwaar bedoeld in paragraaf 2 geldig acht, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum opnieuw op voor een persoonlijk onderhoud of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen. § 4. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld dat het niet aangewezen is dat het onderhoud per videoconferentie wordt gevoerd, roept de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker op een latere datum op om het persoonlijk onderhoud verder te zetten of verzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

Art. 57/6

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:

1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;

2° om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2;

3° om de vluchtelingenstatus in hoofde van de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 49, § 1, 6°, te bevestigen of weigeren te bevestigen;

4° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de artikelen 55/3, en 55/5, op te heffen;

5° om de vreemdeling van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten op basis van de artikelen 55/2 en artikel 55/4;

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;

7° om het advies te verstrekken dat de minister of zijn gemachtigde kan inwinnen overeenkomstig artikel 17, § 6, om te weten of een vreemdeling nog steeds internationale bescherming geniet in het Rijk;

8° om aan de vluchtelingen en de staatlozen de documenten te verstrekken welke bedoeld zijn in artikel 25 van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève, op 28 juli 1951, en in artikel 25 van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New-York, op 28 september 1954.

9° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 wanneer hij weigert

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:

1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus te verlenen of weigeren te verlenen of de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen of weigeren te verlenen;

2° om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2;

3° om de vluchtelingenstatus in hoofde van de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 49, § 1, 6°, te bevestigen of weigeren te bevestigen;

4° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de artikelen 14, eerste lid, a) en 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347 in te trekken;

5° om de vreemdeling van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten op basis van de **artikelen 12 en 17 van Verordening (EU) 2024/1347;**

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de **artikelen 14, eerste lid, b), c), d) of e) en 19, eerste lid, b) of c), van Verordening (EU) 2024/1347** in te trekken;

7° om het advies te verstrekken dat de minister of zijn gemachtigde kan inwinnen overeenkomstig artikel 17, § 6, om te weten of een vreemdeling nog steeds internationale bescherming geniet in het Rijk;

8° om aan de vluchtelingen en de staatlozen de documenten te verstrekken welke bedoeld zijn in artikel 25 van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève, op 28 juli 1951, en in artikel 25 van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New-York, op 28 september 1954.

9° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU)

de vluchtelingenstatus te erkennen op grond van artikel 52/4, tweede lid;

10° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 wanneer hij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart overeenkomstig artikel 57/6/2, § 2;

11° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 wanneer hij uitsluit van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/2;

12° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 55/3/1 § 1 of § 2, 1;

13° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 wanneer hij uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/4;

14° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 wanneer hij de subsidiaire beschermingsstatus intrekt op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°;

2024/1347 wanneer hij weigert de vluchtelingenstatus te erkennen op grond van artikel 14, tweede lid van die Verordening;

10° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, § 2 van de wet of van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348;

11° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij uitsluit van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 12 van die Verordening;

12° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 14, eerste lid b), d) of e) van die Verordening;

13° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 17 van die Verordening;

14° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347 wanneer hij de subsidiaire beschermingsstatus intrekt op grond van artikel 19, eerste lid, b) van die Verordening;

14bis° om een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel op grond van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU)

15° om het advies te verstrekken bedoeld in artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, voor het bepalen van de lijst van veilige landen van herkomst;

16° om het advies te verstrekken bedoeld in artikel 57/41, § 1.

De in het eerste lid, 1°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van zes maanden na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

De in het tweede lid bedoelde termijn, kan met ten hoogste negen maanden worden verlengd, indien:

a) complexe feitelijke en/of juridische kwesties aan de orde zijn;

b) een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het in de praktijk zeer moeilijk is de procedure binnen de termijn van zes maanden af te ronden; of

c) de vertraging van de behandeling van het verzoek duidelijk aan de verzoeker is toe te schrijven.

Indien dit noodzakelijk is met het oog op een behoorlijke en volledige behandeling van het verzoek om internationale bescherming, kan de termijn na verlenging, bedoeld in het derde lid, nogmaals verlengd worden met ten hoogste drie maanden.

De in het tweede lid bedoelde termijn wordt verlengd tot ten hoogste eenentwintig maanden, indien onzekerheid bestaat over de situatie in het

2024/1347 wanneer hij weigert om internationale bescherming te verlenen op grond van artikel 5, tweede lid, van die Verordening;

15° om het advies te verstrekken bedoeld in artikel 57/28/1, voor het bepalen van de lijst van veilige landen van herkomst;

16° om het advies te verstrekken bedoeld in artikel 57/41, § 1;

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zorgt ervoor dat de behandelingsprocedure binnen een termijn van zes maanden na de indiening van het verzoek om internationale bescherming wordt afgerond. Wanneer een verzoek onder de procedure van Verordening (EU) nr. 604/2013 valt, vangt de termijn van zes maanden aan op het tijdstip waarop overeenkomstig die verordening wordt vastgesteld dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek, de verzoeker zich in België bevindt en de Dienst Vreemdelingenzaken de verzoeker heeft overgenomen.

De in het tweede lid bedoelde termijn, kan met ten hoogste negen maanden worden verlengd, indien:

a) complexe feitelijke en/of juridische kwesties aan de orde zijn;

b) een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het in de praktijk zeer moeilijk is de procedure binnen de termijn van zes maanden af te ronden; of

c) de vertraging van de behandeling van het verzoek duidelijk aan de verzoeker is toe te schrijven.

Indien dit noodzakelijk is met het oog op een behoorlijke en volledige behandeling van het verzoek om internationale bescherming, kan de termijn na verlenging, bedoeld in het derde lid, nogmaals verlengd worden met ten hoogste drie maanden.

De in het tweede lid bedoelde termijn wordt verlengd tot ten hoogste eenentwintig maanden, indien onzekerheid bestaat over de situatie in het

land van herkomst die naar verwachting tijdelijk is. In dat geval wordt ten minste elke zes maanden de situatie in het betreffende land van herkomst beoordeeld.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt de verzoeker in kennis van de verlenging van de in het tweede lid bedoelde termijn en geeft, indien de verzoeker daarom verzoekt, informatie over de reden van de verlenging en een indicatie van het tijdsbestek waarbinnen de in het eerste lid, 1°, bedoelde beslissing zal worden getroffen.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslist bij voorrang, indien:

1° de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 of 74/9, §§ 2 en 3 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68;

2° de verzoeker zich bevindt in een strafrechtelijke instelling;

3° de minister of zijn gemachtigde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoekt om het verzoek om internationale bescherming van de betrokkene bij voorrang te behandelen;

4° het verzoek waarschijnlijk gegrond is.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

1° de verzoeker reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Een land kan beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de verzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het

land van herkomst die naar verwachting tijdelijk is. In dat geval wordt ten minste elke zes maanden de situatie in het betreffende land van herkomst beoordeeld.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt de verzoeker in kennis van de verlenging van de in het tweede lid bedoelde termijn en geeft, indien de verzoeker daarom verzoekt, informatie over de reden van de verlenging en een indicatie van het tijdsbestek waarbinnen de in het eerste lid, 1°, bedoelde beslissing zal worden getroffen.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslist bij voorrang, indien:

1° de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1 of 74/9, §§ 2 en 3 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68;

2° de verzoeker zich bevindt in een strafrechtelijke instelling;

3° de minister of zijn gemachtigde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoekt om het verzoek om internationale bescherming van de betrokkene bij voorrang te behandelen;

4° het verzoek waarschijnlijk gegrond is.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

1° de verzoeker reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Een land kan beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de verzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij

beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten;

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten;

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

4° de verzoeker een onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie of van een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie dat nog niet in werking is getreden, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade;

5° de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2;

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.

De in het eerste lid, 6°, bedoelde verzoeker wordt gehoord door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor zover de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen oordeelt dat zijn leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid dit toelaten.

De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn

opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten;

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten;

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

4° de verzoeker een onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie [...], tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat [...] zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade;

5° de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient en er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2;

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.

De in het eerste lid, 6°, bedoelde verzoeker wordt gehoord door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor zover de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen oordeelt dat zijn leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid dit toelaten.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt het onderzoek naar de

van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

De in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

De in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van twee werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, indien de verzoeker zijn volgend verzoek heeft gedaan terwijl hij zich in een welbepaalde plaats bevindt zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, met het oog op zijn verwijdering.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.

ontvankelijkheid van een verzoek overeenkomstig het eerste lid zo spoedig mogelijk af en uiterlijk twee maanden na de indiening van het verzoek. [...]

Art. 57/6/1

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien:

a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of

d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien:

a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of

d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon

bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of

e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of

f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of

h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of

i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of

j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen. In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de

bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of

e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of

f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of

h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of

i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in **artikel 8octies**; of

j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt de versnelde behandelingsprocedure zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden na de datum van indiening van het verzoek af.

[...]

Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen, **met uitzondering van de verzoeken van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.**

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van **vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die Verordening.**

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming

gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties. Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

[...]

(NOTA: bij arrest nr. 23/2021 van 25-02-2021 (2021-02-25/20, B.St. 20-04-2021, p. 36679), heeft het Grondwettelijk Hof:

- artikel 57/6/1, § 1, maar enkel in zoverre het van toepassing kan zijn op een niet-begeleide minderjarige vreemdeling in andere gevallen dan

geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

[...]

die welke worden beoogd in artikel 25, lid 6, a), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 “betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)”;

- artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, f), maar alleen in zoverre het toelaat de versnelde procedure toe te passen in het geval de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend nadat ten aanzien van het eerste verzoek een beslissing tot beëindiging werd genomen met toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5°, van de voormelde wet van 15 december 1980 van dit artikel vernietigd)

Art. 57/6/2

§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen

§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden [...], onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker **in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347**. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het **in artikel 2.60 van de wet betreffende de Raad voor**

gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.

§ 2. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig paragraaf 1 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing neemt, brengt hij de minister of diens gemachtigde ervan op de hoogte of de teruggedrijving of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4.

§ 3. Wanneer, met toepassing van paragraaf 2, de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het vorig verzoek heeft geoordeeld dat een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel, kan een dergelijke maatregel enkel gedwongen worden uitgevoerd vanaf het doen van het verzoek en tijdens de in de eerste paragraaf bedoelde behandeling ervan, ten aanzien van de verzoeker:

- die een tweede volgend verzoek of meer doet, en
- die zich voorafgaand aan het doen van zijn vorig verzoek en sedertdien, op onafgebroken wijze, bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9.

Vreemdelingenbetwistingen bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.

§ 2. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig paragraaf 1 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing neemt, brengt hij de minister of diens gemachtigde ervan op de hoogte of de teruggedrijving of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek **in het licht van artikel 3, 5) en 6) van Verordening (EU) 2024/1347.**

§ 3. [...]

Art. 57/6/4

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j). Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker

[...]

door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°.

Indien niet binnen de vier weken, na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°.

(NOTA: bij arrest nr. 23/2021 van 25-02-2021 (2021-02-25/20, B.St. 20-04-2021, p. 36679), heeft het Grondwettelijk Hof de woorden “ontvangst van” en “dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden” van het lid 3 van dit artikel vernietigd)

Art. 57/6/5

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien:

1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft;

2° de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft;

3° de verzoeker nalaat de verderzetting van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming te vragen overeenkomstig artikel 55;

4° de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 bedoeld geval of indien hij het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68 en hij in de hiervoor vermelde gevallen de plaats waar hij werd vastgehouden of verbleef zonder toestemming heeft verlaten zonder binnen de vijftien dagen contact op te nemen met de minister of diens gemachtigde;

§ 1. Een verzoeker om internationale bescherming kan uit eigen beweging en op elk moment van de procedure zijn verzoek intrekken. Het verzoek wordt schriftelijk ingetrokken door de verzoeker persoonlijk of afgegeven door zijn advocaat.

5° de verzoeker zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht waarvan de nadere regels in een koninklijk besluit worden bepaald;

6° de verzoeker overleden is en in voorkomend geval de minderjarige vreemdeling bedoeld in artikel 57/1, § 1, eerste lid, geen verderzetting van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming heeft gevraagd overeenkomstig de bepalingen bepaald bij koninklijk besluit;

7° de verzoeker verklaart afstand te doen van zijn verzoek. In geval van twijfel omtrent het uitdrukkelijke karakter van de afstand, wordt de verzoeker opgeroepen teneinde de afstand te bevestigen;

8° de verzoeker vrijwillig en definitief terugkeert naar zijn land van herkomst;

9° de verzoeker de Belgische nationaliteit verwerft.

§ 2. Indien de verzoeker zich bevindt in één van de gevallen opgesomd in paragraaf 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5°, en het administratief dossier voldoende elementen bevat om tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek te komen, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen eveneens het verzoek weigeren met toepassing van artikel 57/6, § 1.

§ 2. Indien de expliciete intrekking plaatsvindt bij een andere bevoegde autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, stelt die autoriteit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in kennis van de intrekking. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing waarin wordt verklaard dat het verzoek expliciet is ingetrokken.

§ 3. Indien het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de fase waarin het verzoek expliciet wordt ingetrokken door de verzoeker reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nog steeds een beslissing nemen tot afwijzing van het verzoek als zijnde ongegrond of kennelijk ongegrond.

Art. 57/6/5/1

[...]

§ 1. Een verzoek om internationale bescherming wordt als impliciet ingetrokken verklaard door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen indien:

1° de verzoeker zonder gegronde reden overgemaakt binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel hij of zij daartoe verplicht was, of zonder gegronde reden heeft geweigerd vragen te beantwoorden tijdens het onderhoud, waardoor de resultaten van dat onderhoud ontoereikend zijn om een beslissing te kunnen nemen over de gegrondheid van het verzoek;

2° de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn en hiervoor geen geldige reden opgeeft;

3° de verzoeker zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 bedoeld geval of indien hij het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68 en hij in de hiervoor vermelde gevallen de plaats waar hij werd vastgehouden of verbleef zonder toestemming heeft verlaten zonder binnen de vijftien dagen contact op te nemen met de minister of diens gemachtigde;

4° de verzoeker zich gedurende minstens vijftien dagen zonder geldige reden heeft onttrokken aan de meldingsplicht overeenkomstig de modaliteiten bedoeld in artikel 74/28, § 1, 1°;

5° de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde administratieve of gerechtelijke autoriteiten, tenzij hij of zij kan aantonen dat die onbeschikbaarheid te wijten was aan specifieke omstandigheden waarop hij of zij geen invloed had.

§ 2. Indien de autoriteit die beoordeelt of het verzoek impliciet ingetrokken is, een andere bevoegde autoriteit dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is en deze autoriteit van oordeel is dat het verzoek als zodanig moet worden beschouwd, stelt zij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarvan in kennis. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een

beslissing waarin wordt verklaard dat het verzoek impliciet is ingetrokken.

§ 3. Wanneer de verzoeker aanwezig is, stelt de bevoegde autoriteit hem of haar op het moment van de intrekking in kennis van alle procedurele gevolgen van die intrekking, in een taal die hij of zij begrijpt of redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen.

§ 4. Een verzoek kan worden afgewezen als ongegrond of kennelijk ongegrond wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op het ogenblik waarop het verzoek impliciet wordt ingetrokken, reeds heeft vastgesteld dat de verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347.

Art. 57/6/6

§ 1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld:

- 1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en
- 2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en
- 3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en
- 4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en
- 5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te

§ 1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld:

- 1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en
- 2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en
- 3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en
- 4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en
- 5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te

ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.

§ 3. De beoordeling of een land een veilig derde land is, dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken, het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt of het betrokken derde land veilig is voor een bepaalde verzoeker.

§ 5. Bij de uitvoering van een uitsluitend op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, gebaseerde beslissing, wordt aan de vreemdeling door de minister of zijn gemachtigde een document verschaft waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht.

ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.

§ 3. De beoordeling of een land een veilig derde land is, dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken, het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt of het betrokken derde land veilig is voor een bepaalde verzoeker.

§ 5. Bij de uitvoering van een uitsluitend op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, gebaseerde beslissing, wordt aan de vreemdeling door **de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen** een document verschaft waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht.

Art. 57/6/7

§ 1. Als er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van de internationale beschermingsstatus te heronderzoeken, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de

§ 1. Als er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of een persoon in aanmerking komt voor internationale bescherming, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de

Vluchtelingen en de Staatlozen of de internationale bescherming van een persoon kan worden ingetrokken of opgeheven.

§ 2. De Commissaris-generaal geeft aan de betrokkene de mogelijkheid, tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus dient te worden behouden.

In afwijking van het eerste lid, als de Commissaris-generaal de mogelijkheid onderzoekt van de opheffing van een internationale beschermingsstatus, krijgt de betrokkene de mogelijkheid, tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn internationale beschermingsstatus dient te worden behouden, of de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden

Er wordt op dezelfde manier afgeweken van het eerste lid wanneer de Commissaris-generaal de mogelijkheid onderzoekt van de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1, of wanneer hij de mogelijkheid onderzoekt van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, § 2, uitgesloten wordt of had moeten zijn.

De oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene informeert over het heronderzoek van de geldigheid van zijn status en hem de mogelijkheid biedt, schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, informeert de betrokkene over de redenen voor het heronderzoek van de geldigheid van zijn status.

Vluchtelingen en de Staatlozen of de internationale bescherming van deze persoon kan worden ingetrokken.

§ 2. De Commissaris-generaal geeft aan de betrokkene de mogelijkheid, tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus dient te worden behouden. **De artikelen 57/5ter, § 1, derde lid, § 2, 2° en § 3, 57/5quater, 57/5quinquies en 57/5sexies zijn van toepassing op het persoonlijk onderhoud dat wordt georganiseerd.**

In afwijking van het eerste lid, als de Commissaris-generaal de mogelijkheid onderzoekt **van de intrekking van de internationale bescherming overeenkomstig artikel 14, eerste lid, a) of artikel 19, eerste lid, a) van Verordening (EU) 2024/1347**, krijgt de betrokkene de mogelijkheid, tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn internationale beschermingsstatus dient te worden behouden, of de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Er wordt op dezelfde manier afgeweken van het eerste lid wanneer de Commissaris-generaal de mogelijkheid onderzoekt van de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig **artikel 14, eerste lid, d) of e) van Verordening (EU) 2024/1347** of wanneer hij de mogelijkheid onderzoekt van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van **artikel 17, eerste lid, d), van die Verordening** uitgesloten wordt of had moeten zijn.

De oproeping van de betrokkene voor een persoonlijk onderhoud of de brief die hem de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, informeert de betrokkene dat zijn internationale bescherming wordt heroverwogen en van de redenen voor die heroverweging.

§ 3. De oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, wordt bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze oproeping of deze brief per gewone post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

Tijdens het persoonlijk onderhoud kiest de betrokkene woonplaats voor de heronderzoeksprocedure. Als geen persoonlijk onderhoud wordt overwogen, krijgt de betrokkene de mogelijkheid woonplaats te kiezen voor de heronderzoeksprocedure en tegelijk de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats wordt bij een aangetekende zending meegedeeld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de brieven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in het kader van de heronderzoeksprocedure gekozen woonplaats bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de betrokkene woonplaats gekozen heeft bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en brieven ook geldig worden verstuurd per gewone post, per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze.

Bij ontstentenis van gekozen woonplaats in het kader van de heronderzoeksprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, worden de oproepingen en de brieven verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister bij een aangetekende zending of per

§§ 3-6 [...]

bode tegen ontvangstbewijs. In voorkomend geval wordt de kopie van deze oproepingen en van deze brieven ook per gewone post gezonden naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

§ 4. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.

Als hij de reden geldig acht, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de betrokkene op een latere datum opnieuw oproepen of hem de kans geven schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde persoonlijk onderhoud rechtvaardigt, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 5. Als er aan de betrokkene wordt gevraagd schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden, moet het antwoord de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bereiken binnen de door de Koning bepaalde termijn. Bij gebrek aan antwoord kan de Commissaris-generaal voor de

Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 6. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de beslissing tot opheffing of intrekking van de internationale beschermingsstatus per aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking of opheffing van de internationale beschermingsstatus per gewone post verstuurd. De beslissing tot opheffing of intrekking van de internationale beschermingsstatus, of de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking of opheffing van de internationale beschermingsstatus, wordt verstuurd naar de woonplaats die werd gekozen in het kader van de heronderzoeksprocedure.

Als geen woonplaats werd gekozen in het kader van de heronderzoeksprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt deze beslissing bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs, of deze brief per gewone post, verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. Een kopie van elke verzending wordt per gewone post verstuurd naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

Art. 57/6/7/1

[...]

§ 1. Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt of de internationale bescherming van een persoon kan worden ingetrokken, wordt de oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze oproeping of deze brief per gewone

post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

De betrokkene krijgt de mogelijkheid woonplaats te kiezen voor de heroverwegingsprocedure. Deze mogelijkheid wordt geboden tijdens het persoonlijk onderhoud of tegelijk met de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats wordt bij een aangetekende zending meegedeeld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de brieven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in het kader van de heroverwegingsprocedure gekozen woonplaats bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de betrokkene woonplaats gekozen heeft bij zijn advocaat, kunnen de oproepingen en brieven ook geldig worden verstuurd per gewone post, per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze.

Bij ontstentenis van gekozen woonplaats in het kader van de heroverwegingsprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, worden de oproepingen en de brieven verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. In voorkomend geval wordt de kopie van deze oproepingen en van deze brieven ook per gewone post gezonden naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

§ 2. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.

Als hij de reden geldig acht, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de betrokkene op een latere datum opnieuw oproepen of hem de kans geven schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde persoonlijk onderhoud rechtvaardigt, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 3. Wanneer er aan de betrokkene wordt gevraagd schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden, moet het antwoord de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bereiken binnen de door de Koning bepaalde termijn. Bij gebrek aan antwoord kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen op grond van de elementen in zijn bezit.

§ 4. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus per aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de brief

die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking van de internationale beschermingsstatus per gewone post verstuurd. De beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus, of de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking van de internationale beschermingsstatus, wordt verstuurd naar de woonplaats die werd gekozen in het kader van de heroverwegingsprocedure. Als geen woonplaats werd gekozen in het kader van de heroverwegingsprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt deze beslissing bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs, of deze brief per gewone post, verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. Een kopie van elke verzending wordt per gewone post verstuurd naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

Art. 57/7

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan zich wenden tot de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen teneinde alle nuttige inlichtingen voor het vervullen van zijn opdracht in te winnen. Hij is gerechtigd om alle bescheiden en inlichtingen die voor de uitoefening van zijn opdracht nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan informatie van alle aard die via elektronische weg is verstuurd of ontvangen door de verzoeker om internationale bescherming en die niet persoonlijk voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bestemd, maar die publiek toegankelijk is, raadplegen en gebruiken voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan zich wenden tot de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen teneinde alle nuttige inlichtingen voor het vervullen van zijn opdracht in te winnen. Hij is gerechtigd om alle bescheiden en inlichtingen die voor de uitoefening van zijn opdracht nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen.

§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan informatie van alle aard die via elektronische weg is verstuurd of ontvangen door de verzoeker om internationale bescherming en die niet persoonlijk voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bestemd, maar die publiek toegankelijk is, raadplegen en gebruiken voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan zich in zijn beslissing baseren op informatie verkregen van een gecontacteerde persoon of instelling, waarvan de naam, de contactgegevens, de activiteiten of de functie, op hun verzoek, vertrouwelijk worden gehouden. In dat geval word(t)(en) de reden(en) waarom deze elementen worden vertrouwelijk gehouden, toegelicht in het administratieve dossier, evenals de reden(en) die toela(a)t(en) om de betrouwbaarheid van deze bron(nen) te veronderstellen.

(NOTA: bij arrest nr. 23/2021 van 25-02-2021 (2021-02-25/20, B.St. 20-04-2021, p. 36679), heeft het Grondwettelijk Hof § 3 van dit artikel vernietigd, in zoverre het de mogelijkheid voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen om bepaalde elementen vertrouwelijk te houden niet beperkt tot de gevallen waarin de openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel de veiligheid van de perso(o)n(en) op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, of wanneer het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden worden geschaad)

§ 3. [...]

Art. 57/7/1

[...]

§ 1. Om ervoor te zorgen dat de beslissingen over verzoeken om internationale bescherming na een deugdelijk onderzoek worden genomen, kan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nauwkeurige en actuele informatie opvragen bij verschillende bronnen, zoals het Asielagentschap van de Europese Unie en de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen, alsmede relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van herkomst van de verzoekers en, in voorkomend geval, in de landen waar de verzoekers doorheen zijn gereisd.

	Het personeel dat belast is met het onderzoek van de verzoeken en het nemen van de beslissingen, heeft toegang tot deze informatie. § 2. De informatie die is verkregen en verzameld met het oog op het nemen van een beslissing over een verzoek om internationale bescherming na een passend onderzoek, wordt opgenomen in het dossier van de verzoeker op basis waarvan een beslissing is of zal worden genomen. De bron van de informatie wordt vermeld en, in voorkomend geval, beschreven. Deze vermelding en beschrijving worden ook in het dossier van de verzoeker opgenomen. § 3. De verzoeker om internationale bescherming en zijn advocaat hebben toegang tot de informatie in het dossier van de verzoeker op grond waarvan een beslissing is of zal worden genomen. De toegang tot de informatie of de bronnen in het dossier van de verzoeker kan worden geweigerd indien de openbaarmaking van informatie of bronnen de nationale veiligheid, de veiligheid van de organisaties of personen die de informatie hebben verstrekt dan wel de veiligheid van de personen op wie de informatie betrekking heeft, in gevaar zou brengen, indien het belang van het onderzoek in verband met de behandeling van verzoeken om internationale of de internationale betrekkingen van de lidstaten zouden worden geschaad. In dergelijk geval wordt er aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegang verleend tot die informatie of bronnen. § 4. De paragrafen 1, 2 en 3 zijn van toepassing in het kader van procedures van heroverweging van de internationale bescherming.
	Art. 57/7/2
[...]	Om ervoor te zorgen dat de beslissingen over verzoeken om internationale bescherming na een deugdelijk onderzoek worden genomen, heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de mogelijkheid om, telkens wanneer dat nodig is, advies te vragen van deskundigen over specifieke

	kwesties, zoals medische, culturele, religieuze, geestelijke gezondheids-, en kind- of gendergerelateerde kwesties.
Art. 57/8/1	
De vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, als vluchteling wordt erkend dient het geldig nationaal paspoort waarover hij beschikt, in bewaring te geven bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.	De vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, als vluchteling wordt erkend dient het geldig nationaal paspoort waarover hij beschikt, in bewaring te geven bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.
Het niet in bewaring geven of terugvragen zonder geldige reden van het paspoort door de in het eerste lid vermelde persoon, kan een nieuw element vormen om de geldigheid van de vluchtelingenstatus te heronderzoeken door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op grond van artikel 57/6/7.	Het niet in bewaring geven of terugvragen zonder geldige reden van het paspoort door de in het eerste lid vermelde persoon, kan een nieuw element vormen waaruit blijkt dat er redenen zijn om te heroverwegen of die persoon in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus op grond van artikel 57/6/7 of van artikel 66 van Verordening (EU) 2024/1348. Het paspoort kan worden teruggevraagd wanneer het paspoort niet langer geldig is of wanneer de betrokkene het burgerschap van een lidstaat heeft verworven.
Art. 57/9	
Voor de bevoegdheden omschreven in de artikelen 52/4, 57/6, § 1, eerste lid, 1° tot 7° en 9° tot 14°, 57/6, §§ 2 en 3, 57/6/1, §§ 1 en 2, eerste lid, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5 en 57/6/7, § 5, kunnen de beslissingen en de adviezen worden genomen door de Commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten of bij delegatie door de personeelsleden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen die minimaal tot de A3-klasse behoren of door de Commissaris-generaal zijn aangesteld om tijdelijk een functie van niveau A3 waar te nemen, en dit onder het gezag en de leiding van de Commissaris-generaal. In dat geval ondertekenen de adjuncten en de hiervoor bedoelde personeelsleden met de formule "Bij delegatie".	Voor de bevoegdheden omschreven in de artikelen 57/6, § 1, eerste lid, 1° tot 7°, 9° tot 14bis° en 16°, 57/6, §§ 2 en 3, 57/6/1, §§ 1 en 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/5/1, 57/11/2, 57/11/7, 57/11/8 en 57/11/10 , kunnen de beslissingen en de adviezen worden genomen door de Commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten of bij delegatie door de personeelsleden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen die minimaal tot de A3-klasse behoren of door de Commissaris-generaal zijn aangesteld om tijdelijk een functie van niveau A3 waar te nemen, en dit onder het gezag en de leiding van de Commissaris-generaal. In dat geval ondertekenen de adjuncten en de hiervoor bedoelde personeelsleden met de formule "Bij delegatie".
De bij de artikelen 57/6, § 1, eerste lid, 8° en 57/8/1, eerste lid, omschreven bevoegdheden worden uitgeoefend door de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde, en voor wat betreft deze laatste	De bij de artikelen 57/6, § 1, eerste lid, 8° en 57/8/1, eerste lid, omschreven bevoegdheden worden uitgeoefend door de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde, en voor wat betreft

onder het gezag en de leiding van de Commissaris-generaal.	deze laatste onder het gezag en de leiding van de Commissaris-generaal.
Titel II, Hoofdstuk II, Afdeling II<i>bis</i>	
	PROCEDURES IN UITVOERING VAN VERORDENING (EU) 2024/1348
Art. 57/11/1	
[...]	§ 1. Deze afdeling is van toepassing op de procedure voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die worden ingediend vanaf 12 juni 2026 en op de procedure tot intrekking van de internationale bescherming indien het onderzoek met het oog op de intrekking van de internationale bescherming is begonnen op of na 12 juni 2026. § 2. De artikelen 48/6, 49, 49/2, 49/3/1, 50, 50/1, 50/2, 51, 51/2, 51/3<i>bis</i>, 51/4, 51/5, 51/5/1, 51/5/2, 51/5/3, 51/6, 51/7, 51/9, 51/10, 52/4, eerste lid, 53, 53<i>bis</i>, 54, 57/1, § 3, eerste lid, 57/5<i>ter</i>, § 1, tweede en derde lid, 57/5<i>quater</i>, 57/5<i>quinquies</i>, § 2, 57/5<i>sexies</i>, §§ 2 tot 4, 57/6, § 1, eerste lid, 9° tot 14<i>bis</i>°, 57/6, § 2, 1°, 2° en 3°, 57/6, § 3, eerste lid, 4°, 57/6/2, §§ 1, eerste lid en 2, 57/6/7/1, 57/7, 57/7/1, § 2, 57/8, 57/8/1 en 57/9 zijn eveneens van toepassing op deze procedures.
Art. 57/11/2	
[...]	In uitvoering van artikel 4, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als beslissingsautoriteit belast met de uitoefening van de taken en bevoegdheden die voortvloeien uit die Verordening en Verordening (EU) 2024/1347.
Art. 57/11/3	
	§ 1. In uitvoering van artikel 20, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer een andere overheid dan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft beoordeeld of een verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele behoeften heeft, kan de beoordeling beschikbaar worden gesteld en kunnen de resultaten ervan aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

	worden toegezonden, mits de verzoeker daarmee instemt. § 2. De verzoeker om internationale bescherming heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, in een vragenlijst die hij in ieder geval vóór de verklaring bedoeld in artikel 51/10 wordt uitgenodigd te beantwoorden.
Art. 57/11/4	
[...]	In uitvoering van artikel 25, lid 7 van Verordening (EU) 2024/1348, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen leeftijdsbeoordelingen uitgevoerd door een andere lidstaat erkennen.
Art. 57/11/5	
[...]	§ 1. In uitvoering van artikel 35, lid 8 van Verordening (EU) 2024/1348, indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vernietigt en de zaak terugverwijst, d) bedraagt de in artikel 35, eerste lid, eerste alinea, bedoelde maximumtermijn zes weken vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad; d) bedraagt de in artikel 35, eerste lid, tweede alinea, bedoelde maximumtermijn acht werkdagen vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad; d) bedraagt de in artikel 35, lid 3, bedoelde maximumtermijn twee maanden vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad; d) bedraagt de in artikel 35, lid 4, bedoelde maximumtermijn vier maanden vanaf de ontvangst van het arrest van de Raad. § 2. De in artikel 35, leden 2 en 5, van Verordening (EU) 2024/1348 bedoelde mogelijkheden tot verlenging van de termijnen en de in artikel 35, lid 7, van die verordening bedoelde mogelijkheid tot uitstel van de afronding van de procedure van het onderzoek ten gronde zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde termijnen.

Art. 57/11/6

	In uitvoering van artikel 37 van Verordening (EU) 2024/1348 betekent de minister of zijn gemachtigde het bevel om het grondgebied te verlaten of de teruggedrijvingsmaatregel.

Art. 57/11/7

[...]	In uitvoering van artikel 38, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd om een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren wanneer één van de in artikel 38, eerste lid van die Verordening vermelde gronden van toepassing is.

Art. 57/11/8

[...]	In uitvoering van artikel 39, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevoegd om een ongegrond verzoek kennelijk ongegrond te verklaren als op het tijdstip van afronding van de behandeling één van de gevallen als bedoeld in artikel 42, lid 1 van die Verordening van toepassing is.

Art. 57/11/9

[...]	In verband met artikel 41, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1348, dient de verzoeker die een persoonlijk onderhoud niet heeft bijgewoond, hoewel hij daartoe verplicht was, de eventueel geldige reden waarom hij niet op het onderhoud aanwezig is schriftelijk mee te delen aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn. Wanneer het feit dat de verzoeker niet beschikbaar blijft voor de bevoegde autoriteiten erin bestaat dat hij geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dient de eventueel geldige reden waarom de verzoeker niet antwoordt, schriftelijk te worden meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de door de Koning bepaalde redelijke termijn en waarbinnen van de verzoeker werd verwacht dat

	hij gevolg zou geven aan het verzoek om inlichtingen.
Art. 57/11/10	
[...]	§ 1. In verband met de artikelen 44, lid 1 en 53, lid 2, a) van Verordening (Eu) 2024/1348, wanneer de in artikel 43 van die Verordening bedoelde grensprocedure wordt toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, indien geen beslissing kan worden genomen over: a) de ontvankelijkheid van een verzoek overeenkomstig artikel 38 van Verordening (EU) 2024/1348; of b) de gegrondheid van een verzoek indien een van de in artikel 42, lid 1, punten a) tot en met g) en punt j), en artikel 42, lid 3, punt b) van die Verordening genoemde omstandigheden zich voordoen. Ten gevolge van deze beslissing tot verder onderzoek wordt de verzoeker om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen. § 2. In verband met de artikelen 21, lid 2 en 53, lid 2, c) van Verordening (EU) 2024/1348, wanneer de in artikel 43 van die Verordening bedoelde grensprocedure wordt toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, indien hij van oordeel is dat de nodige steun niet kan worden verleend aan de verzoeker die bijzondere noden heeft in het kader van die grensprocedure. Ten gevolge van deze beslissing tot verder onderzoek wordt de verzoeker om internationale bescherming toegelaten het Rijk binnen te komen.
Art. 57/11/11	
[...]	Onverminderd de toepassing van de procedure bedoeld in de artikelen 51/5 en 51/5/1, maakt de

	minister of zijn gemachtigde in uitvoering van artikel 51, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348, het dossier over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen de 7 dagen na de registratie van het verzoek. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rondt de asielgrensprocedure af binnen de 39 dagen na ontvangst van het verzoek.
Art. 57/11/12	
[...]	In uitvoering van artikel 66, zesde lid van Verordening (EU) 2024/1348, vervalt de internationale bescherming van rechtswege in de onder deze bepaling bedoelde situaties. De vaststelling dat de internationale beschermingsstatus vervalt, geeft geen aanleiding tot een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.
Art. 57/27	
Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op diens adjuncten (...), wat betreft de inlichtingen waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen. (NOTA 2: artikel 57/27, gewijzigd bij de wet van 15 september 2006, wordt: 1° met ingang van 1 december 2006 hersteld in zijn lezing zoals deze bestond daags voor deze wijziging; (W 2006-09-15/71, art. 199) 2° op de datum vermeld in artikel 231 van de wet van 15 september 2006, hersteld in zijn lezing zoals deze volgt uit deze wijziging. (W 2006-09-15/71). Zie W 2006-12-27/33, art. 144) Het eerste lid is niet van toepassing indien het inlichtingen betreft: 1) die ter kennis worden gebracht van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en die nuttig zijn voor de uitvoering van hun	Artikel 352 van het Strafwetboek is van toepassing op de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op diens adjuncten en op de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat betreft de inlichtingen waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen. Het eerste lid is niet van toepassing indien het inlichtingen betreft: 1) die ter kennis worden gebracht van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en die nuttig zijn voor de uitvoering van hun opdrachten zoals

opdrachten zoals bepaald in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst; of 2) die door de politiediensten, de procureur des Konings, de federale procureur of de onderzoeksrechter worden gevraagd in het kader van een politioneel of gerechtelijk onderzoek; of 3) met betrekking tot aanwijzingen van misdrijven die ter kennis worden gebracht van de procureur des Konings overeenkomstig artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering; of 4) die op uitdrukkelijk verzoek ter kennis worden gebracht van Europese of internationale rechtbanken conform hun regelgeving; of 5) met betrekking tot gegevens over de identiteit die ter kennis worden gebracht van de Dienst Vreemdelingenzaken; 6) met betrekking tot de gegevens die in het kader van het advies over de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/41, § 1, ter kennis worden gebracht van de Dienst Vreemdelingenzaken. De in het tweede lid bedoelde overheden delen noch informatie betreffende de asielaanvraag, noch het feit dat een asielaanvraag werd ingediend mee aan de vermeende actoren van vervolging of ernstige schade ten aanzien van de asielzoeker. Zij winnen bij de vermeende actoren van vervolging of ernstige schade ten aanzien van de asielzoeker geen informatie in op een wijze die ertoe leidt dat deze actoren te weten komen dat een asielaanvraag is ingediend door de betrokken asielzoeker, en dat er gevaar zou ontstaan voor de fysieke integriteit van deze laatste en van de personen te zijnen laste of voor de vrijheid en veiligheid van zijn nog in het land van herkomst verblijvende familieleden.	bepaald in de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst; of 2) die door de politiediensten, de procureur des Konings, de federale procureur of de onderzoeksrechter worden gevraagd in het kader van een politioneel of gerechtelijk onderzoek; of 3) met betrekking tot aanwijzingen van misdrijven die ter kennis worden gebracht van de procureur des Konings overeenkomstig artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering; of 4) die op uitdrukkelijk verzoek ter kennis worden gebracht van Europese of internationale rechtbanken conform hun regelgeving; of 5) met betrekking tot gegevens over de identiteit die ter kennis worden gebracht van de Dienst Vreemdelingenzaken; 6) met betrekking tot de gegevens die in het kader van het advies over de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/41, § 1, ter kennis worden gebracht van de Dienst Vreemdelingenzaken. De in het tweede lid bedoelde overheden delen noch informatie betreffende de asielaanvraag, noch het feit dat een asielaanvraag werd ingediend mee aan de vermeende actoren van vervolging of ernstige schade ten aanzien van de asielzoeker. Zij winnen bij de vermeende actoren van vervolging of ernstige schade ten aanzien van de asielzoeker geen informatie in op een wijze die ertoe leidt dat deze actoren te weten komen dat een asielaanvraag is ingediend door de betrokken asielzoeker, en dat er gevaar zou ontstaan voor de fysieke integriteit van deze laatste en van de personen te zijnen laste of voor de vrijheid en veiligheid van zijn nog in het land van herkomst verblijvende familieleden.

Art. 57/28/1

[...]	In uitvoering van artikel 64, eerste lid van Verordening (EU) 2024/1348, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, landen als veilige landen van herkomst aanwijzen, voor zover dat andere

landen zijn dan die welke op het niveau van de Unie als zodanig zijn aangewezen. Het Koninklijk besluit wordt, ten minste tweejaarlijks, vastgesteld op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen.

Art. 57/31

Er kunnen vingerafdrukken worden genomen van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet krachtens artikel 57/29.

De vingerafdrukken worden genomen op initiatief van de minister of zijn gemachtigde en mogen alleen worden gebruikt voorzover zij noodzakelijk zijn om de identiteit van de vreemdeling vast te stellen.

De paragrafen 4 en 5 van artikel 51/3 zijn van toepassing op de vingerafdrukken van de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten krachtens artikel 57/29.

Er kunnen vingerafdrukken worden genomen van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet krachtens artikel 57/29.

De vingerafdrukken worden genomen op initiatief van de minister of zijn gemachtigde en mogen alleen worden gebruikt voorzover zij noodzakelijk zijn om de identiteit van de vreemdeling vast te stellen.

Artikel 80cties, § 4, tweede lid, is van toepassing op de vingerafdrukken van de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten krachtens artikel 57/29.

Art. 71

De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 51/5, § 1, tweede lid, en § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, en § 2, derde lid, 74/6 en 57/32, § 2, tweede lid kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

(De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.)

(Onverminderd de toepassing van de artikelen 74/5, § 3, vijfde lid en 74/6, § 1, zevende lid, kan de betrokkene) het in de voorgaande leden bedoelde beroep om de maand indienen.

De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 74/6, **74/6/1, § 2, eerste lid, en § 3, eerste lid**, en 57/32, § 2, tweede lid kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 **of 74/5/1** vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 74/5, § 3, vijfde lid en 74/6, § 1, zevende lid, kan de betrokkene het in de voorgaande leden bedoelde beroep om de maand indienen.

Indien de Minister evenwel overeenkomstig artikel 74 de raadkamer geadieerd heeft, kan de vreemdeling het in de voorgaande leden bedoelde beroep slechts instellen tegen de beslissing tot verlenging van de termijn van opsluiting of vasthouding vanaf de dertigste dag na de verlenging.

Indien de Minister evenwel overeenkomstig artikel 74 de raadkamer geadieerd heeft, kan de vreemdeling het in de voorgaande leden bedoelde beroep slechts instellen tegen de beslissing tot verlenging van de termijn van opsluiting of vasthouding vanaf de dertigste dag na de verlenging

Art. 74/5

§ 1. In een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied, mag worden vastgehouden, in afwachting van de machtiging om in het rijk toegelaten te worden of van zijn teruggrijping van het grondgebied:

1° de vreemdeling die, met toepassing van de bepalingen van deze wet, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven;

2° de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in de artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden te voldoen en een verzoek om internationale bescherming doet aan de grens. Geen vreemdeling mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan.

§ 2. De Koning kan in het rijk andere plaatsen aanduiden, die gelijkgesteld worden met de plaatsen zoals bedoeld in paragraaf 1.

De vreemdeling die in een van deze andere plaatsen wordt vastgehouden, wordt niet beschouwd als zijnde gemachtigd om het rijk binnen te komen.

§ 3. De duur van de vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats mag twee maanden niet te boven gaan. De minister of zijn gemachtigde mag echter de vasthouding van de in § 1 bedoelde vreemdeling telkens met een periode van twee maanden verlengen:

1° indien de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare maatregel tot teruggrijping;

2° en indien de nodige stappen om de vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen de zeven werkdagen vanaf de maatregel bedoeld in 1°, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en de effectieve verwijdering van

§ 1. In een welbepaalde plaats, gesitueerd in het grensgebied, mag worden vastgehouden, in afwachting van de machtiging om in het rijk toegelaten te worden of van zijn teruggrijping van het grondgebied:

1° de vreemdeling die, met toepassing van de bepalingen van deze wet, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven;

2° de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in de artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden te voldoen en een verzoek om internationale bescherming doet aan de grens. [...]

§ 2. De plaats van vasthouding in toepassing van de eerste paragraaf wordt geacht aan de grens gelegen te zijn. De vreemdeling die in toepassing van de eerste paragraaf wordt vastgehouden, wordt niet beschouwd als zijnde gemachtigd om het rijk binnen te komen.

§ 3. De duur van de vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats mag twee maanden niet te boven gaan. De minister of zijn gemachtigde mag echter de vasthouding van de in § 1 bedoelde vreemdeling telkens met een periode van twee maanden verlengen:

1° indien de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare maatregel tot teruggrijping;

2° en indien de nodige stappen om de vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen de zeven werkdagen vanaf de maatregel bedoeld in 1°, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en de effectieve

deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het vorige lid bedoelde beslissing enkel door de Minister genomen worden. De totale duur van de vasthouding mag nooit vijf maanden te boven gaan.

In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid, kan de vasthouding van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de vasthouding daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.

De duur van de vasthouding wordt van rechtswege opgeschort gedurende de aangewende termijn om een verzoekschrift in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoals bedoeld in artikel 39/57. Indien overeenkomstig artikel 39/76, § 1, een termijn wordt verleend aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of aan de verzoekende of tussenkomende partij om de door één van de partijen aangebrachte nieuwe elementen te onderzoeken of haar bemerkingen mee te delen, wordt de duur van de vasthouding eveneens van rechtswege opgeschort gedurende deze termijn.

§ 4. Toegelaten wordt het Rijk binnen te komen:

1° de in paragraaf 1 bedoelde vreemdeling die, bij het verstrijken van de termijn van twee maanden, niet het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare maatregel als bepaald in paragraaf 3, eerste lid, 1°;

2° de in paragraaf 1 bedoelde vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare maatregel als bepaald in paragraaf 3, eerste lid, 1°, wanneer bij het verstrijken van de termijn van twee maanden, die eventueel verlengd werd, de minister of zijn gemachtigde geen enkele beslissing neemt tot verlenging van de termijn;

verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het vorige lid bedoelde beslissing enkel door de Minister genomen worden.

De totale duur van de vasthouding mag nooit vijf maanden te boven gaan.

In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid, kan de vasthouding van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de vasthouding daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.

[...]

§ 3/1. De duur van de vasthouding in toepassing van § 1, 2°, in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats mag de termijn als bedoeld in artikel 51, lid 2 van Verordening 2024/1348, in voorkomend geval aangevuld met de termijn bedoeld in artikel 11, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1359, niet te boven gaan.

§ 4. Toegelaten wordt het Rijk binnen te komen:

1° de in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling die, bij het verstrijken van de termijn van twee maanden, niet het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare maatregel als bepaald in paragraaf 3, eerste lid, 1°;

2° de in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een uitvoerbare maatregel als bepaald in paragraaf 3, eerste lid, 1°, wanneer bij het verstrijken van de termijn van twee maanden, die eventueel verlengd werd, de minister of zijn gemachtigde geen enkele beslissing neemt tot verlenging van de termijn;

3° de vreemdeling, bedoeld in § 1, die in het totaal gedurende een periode van respectievelijk vijf of acht maanden werd vastgehouden.

4° de in paragraaf 1, 2°, bedoelde vreemdeling ten aanzien van wie een beslissing tot verder onderzoek wordt genomen met toepassing van artikel 57/6/4, tweede lid, of die als vluchteling erkend wordt of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend;

5° de in paragraaf 1, 2°, bedoelde vreemdeling ten aanzien van wie geen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd genomen binnen de vier weken na *ontvangst van* het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

§ 5. De maatregel van teruggrijping genomen ten opzichte van de vreemdeling bedoeld in § 4, die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen, wordt van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid.

[...]

Tenzij de wet anders bepaalt, wordt aan het bevel om het grondgebied te verlaten een termijn verbonden om het grondgebied te verlaten.

§ 6. [...]

Wanneer de in paragraaf 1 bedoelde vreemdeling de plaats waar hij wordt vastgehouden zonder toestemming verlaat, wordt de beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied van rechtswege gelijkgesteld met een beslissing tot weigering van verblijf.)

(NOTA: bij arrest nr. 23/2021 van 25-02-2021 (2021-02-25/20, B.St. 20-04-2021, p. 36679), heeft het Grondwettelijk Hof in § 4, 5° van dit artikel, de woorden “ontvangst van” en “dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden” vernietigd)

3° de in paragraaf 1, 1° bedoelde vreemdeling, die in het totaal gedurende een periode van respectievelijk vijf of acht maanden werd vastgehouden.

4° de in paragraaf 1, 2°, bedoelde vreemdeling ten aanzien van wie een beslissing tot verder onderzoek wordt genomen met toepassing van **artikel 57/11/10**, of die als vluchteling erkend wordt of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend;

5° de in paragraaf 1, 2° bedoelde vreemdeling, bij het verstrijken van de in paragraaf 3/1 bedoelde termijn.

§ 5. De maatregel van teruggrijping genomen ten opzichte van de vreemdeling bedoeld in § 4, [...] wordt van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid.

[...]

Tenzij de wet anders bepaalt, wordt aan het bevel om het grondgebied te verlaten een termijn verbonden om het grondgebied te verlaten.

§ 6. [...]

Wanneer de in paragraaf 1 bedoelde vreemdeling de plaats waar hij wordt vastgehouden zonder toestemming verlaat, wordt de beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied van rechtswege gelijkgesteld met een beslissing tot weigering van verblijf.)

Art. 74/5/1

[...]

§ 1. De minister of zijn gemachtigde is bevoegd te beslissen over de vasthouding tijdens de

	terugkeergrensprocedure in toepassing van artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1349. Onverminderd artikel 5, lid 4 van Verordening (EU) 2024/1349 duurt de bewaring slechts voor zolang de terugkeergrensprocedure in toepassing van artikel 4, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1349 duurt. § 2. De plaats van vasthouding in toepassing van de eerste paragraaf wordt geacht aan de grens gelegen te zijn. § 3. De termijn voor vrijwillig vertrek zoals bepaald in artikel 4, lid 5 van Verordening (EU) 2024/1349 wordt verzocht bij de minister of zijn gemachtigde. De Koning kan de modaliteiten bepalen.
Art. 74/6	
§ 1. Wanneer het, op basis van een individuele beoordeling, nodig blijkt en er geen andere, minder dwingende maatregelen effectief kunnen worden toegepast, kan de minister of zijn gemachtigde een verzoeker om internationale bescherming, in een welbepaalde plaats in het Rijk vasthouden: 1° om de identiteit of nationaliteit van de verzoeker vast te stellen of na te gaan; of 2° om de gegevens te verkrijgen die ten grondslag liggen aan het verzoek om internationale bescherming en die niet zouden kunnen worden verkregen als de verzoeker niet vastgehouden zou worden, met name in geval van risico op onderduiken van de verzoeker; of 3° wanneer de verzoeker ter voorbereiding van de terugkeer en/of ter uitvoering van het verwijderingsproces wordt vastgehouden, en er kan worden aangetoond op basis van objectieve criteria, zoals het feit dat de verzoeker reeds de mogelijkheid van toegang tot de asielprocedure heeft gehad, er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de betrokkene het verzoek om internationale bescherming louter heeft ingediend om de uitvoering van het terugkeerbesluit uit te stellen of te vrijdelen;	§ 1. Onverminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, kan de minister of zijn gemachtigde een verzoeker om internationale bescherming, in een welbepaalde plaats in het Rijk vasthouden: 1° om de identiteit of nationaliteit van de verzoeker vast te stellen of na te gaan; of 2° om de gegevens te verkrijgen die ten grondslag liggen aan het verzoek om internationale bescherming en die niet zouden kunnen worden verkregen als de verzoeker niet vastgehouden zou worden, met name in geval van risico op onderduiken van de verzoeker; of 3° wanneer de verzoeker ter voorbereiding van de terugkeer en/of ter uitvoering van het verwijderingsproces wordt vastgehouden, en er kan worden aangetoond op basis van objectieve criteria, zoals het feit dat de verzoeker reeds de mogelijkheid van toegang tot de asielprocedure heeft gehad, er redelijke gronden zijn om aan te nemen dat de betrokkene het verzoek om internationale bescherming louter heeft ingediend om de uitvoering van het terugkeerbesluit uit te stellen of te vrijdelen;

4° wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereisen.
Geen vreemdeling mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan.

De vreemdeling kan slechts worden vastgehouden voor een zo kort mogelijke termijn en slechts zo lang de in het eerste lid genoemde redenen van vasthouding van toepassing zijn.

De duur van de vasthouding mag twee maanden niet te boven gaan.

Wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereist, kan de minister of zijn gemachtigde de in het eerste lid, 4°, bedoelde vasthouding met een periode van twee maanden verlengen.

Na een verlenging kan de in het vorige lid bedoelde beslissing enkel door de minister worden genomen en kan de vasthouding van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn, slechts telkens met één maand verlengd worden, zonder dat de totale duur van de vasthouding daardoor evenwel meer dan zes maanden mag bedragen.

De duur van de vasthouding wordt van rechtswege opgeschort gedurende de aangewende termijn om een verzoekschrift in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoals bedoeld in artikel 39/57. Indien overeenkomstig artikel 39/76, § 1, een termijn wordt verleend aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of aan de verzoekende of tussenkommende partij om de door één van de partijen aangebrachte nieuwe elementen te onderzoeken of haar bemerkingen mee te delen, wordt de duur van de vasthouding eveneens van rechtswege opgeschort gedurende deze termijnen.

§ 2. Eenmaal de in artikel 52/3, § 1, bedoelde vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een

4° wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereisen.

5° in gevallen waarin de verzoeker niet aan de verplichting tot verblijf op een bepaalde plaats ter beperking van zijn bewegingsvrijheid in toepassing van artikel 74/27/1, heeft voldaan en het onderduikrisico blijft bestaan.

[...]

De vreemdeling kan slechts worden vastgehouden voor een zo kort mogelijke termijn en slechts zo lang de in het eerste lid genoemde redenen van vasthouding van toepassing zijn.

De duur van de vasthouding mag twee maanden niet te boven gaan.

Wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde dat vereist, kan de minister of zijn gemachtigde de in het eerste lid, 4°, bedoelde vasthouding met een periode van twee maanden verlengen.

Na een verlenging kan de in het vorige lid bedoelde beslissing enkel door de minister worden genomen en kan de vasthouding van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn, slechts telkens met één maand verlengd worden, zonder dat de totale duur van de vasthouding daardoor evenwel meer dan zes maanden mag bedragen.

De duur van de vasthouding wordt van rechtswege opgeschort gedurende de aangewende termijn om een verzoekschrift in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoals bedoeld in artikel 39/57. Indien overeenkomstig artikel 39/76, § 1, een termijn wordt verleend aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of aan de verzoekende of tussenkommende partij om de door één van de partijen aangebrachte nieuwe elementen te onderzoeken of haar bemerkingen mee te delen, wordt de duur van de vasthouding eveneens van rechtswege opgeschort gedurende deze termijnen.

§ 2. Eenmaal de in artikel 52/3, § 1, bedoelde vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een

uitvoerbare maatregel tot verwijdering, zijn de bepalingen van artikel 7, tweede tot zevende lid, en van titel III ^{quater} , van toepassing.	uitvoerbare maatregel tot verwijdering, zijn de bepalingen van artikel 7, tweede tot zevende lid, en van titel III ^{quater} , van toepassing.

Art. 74/6/1

[...]	§ 1. Onverminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, wanneer er op basis van een individueel onderzoek een risico op onderduiken van de persoon bestaat of wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde het vereist, kan de minister of zijn gemachtigde een vreemdeling vasthouden voor de tijd die noodzakelijk is voor het bepalen van de Lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding vijf weken te boven mag gaan. Wanneer de vreemdeling wordt vastgehouden op basis van het eerste lid, moeten de termijnen die zijn vastgelegd in artikel 41, lid 1, en in artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 worden nageleefd. Indien de minister of zijn gemachtigde deze termijnen niet naleeft, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden. § 2. Overminderd de waarborgen zoals bepaald in artikel 74/6/2, wanneer er op basis van een individueel onderzoek een risico op onderduiken van de persoon bestaat of wanneer de bescherming van de nationale veiligheid of de openbare orde het vereist, kan de minister of zijn gemachtigde een vreemdeling vasthouden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van de overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zonder dat de duur van de vasthouding vijf weken te boven mag gaan. Wanneer de overdracht niet binnen de in het eerste lid bedoelde termijn van vijf weken plaatsvindt, kan de vreemdeling niet langer op deze grond worden vastgehouden. Er wordt geen

	rekening gehouden met de duur van de in paragraaf 1 bedoelde vasthouding. De vasthoudingstermijn bedoeld in het eerste lid, wordt van rechtswege gestuit zolang het beroep ingediend tegen het in artikel 51/5/2 bedoelde besluit tot overdracht opschortende werking heeft. § 3. De in de paragrafen 1 en 2 bedoelde vasthouding duurt zo kort mogelijk en niet langer dan de tijd die redelijkerwijs nodig is om de vereiste administratieve procedures zorgvuldig af te ronden totdat de overdracht is uitgevoerd.
	Art. 74/6/2
[...]	§ 1. Een verzoeker kan alleen worden vastgehouden wanneer geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. In het besluit worden de feitelijke en juridische gronden vermeld waarop de vasthouding gebaseerd is, alsook de redenen waarom minder dwingende maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast. Geen verzoeker mag worden vastgehouden om de enkele reden dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan of dat hij onderworpen is aan de procedure voor het bepalen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351. De verzoeker wordt vastgehouden voor de termijn die evenredig is en strikt noodzakelijk is om het doel van de vasthouding te bereiken. Indien de vasthouding van de verzoeker met bijzondere opvangbehoeften zijn lichamelijke en geestelijke gezondheid ernstig in gevaar zou brengen, wordt die verzoeker niet vastgehouden.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde waarborgen zijn van toepassing op de vreemdeling die op grond van artikelen 74/5, § 1, 2°, 74/6 en 74/6/1, wordt vastgehouden.

Art. 74/8

§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 51/5, § 1, tweede lid, of § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, of § 2, derde lid, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.

Indien een verdachte of een veroordeelde, een vreemdeling in onregelmatig verblijf is, wordt de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of zijn gemachtigde door de directeur van de strafinrichting op de hoogte gebracht van zijn opsluiting in de strafinrichting en dit van bij de aanvang van zijn hechtenis. Na ontvangst van deze informatie gaat de minister of zijn gemachtigde over tot de identificatie door de nationale overheden van zijn land van herkomst. De minister of zijn gemachtigde is gerechtigd om alle documenten en inlichtingen die voor de vaststelling van de identificatie nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen. Van zodra de identificatie is afgerond, zendt de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk een document over aan de directeur van de strafinrichting dat aantoont dat de betrokkene is geïdentificeerd overeenkomstig artikel 1, 14°.

De vreemdelingen die in een strafinrichting zijn opgesloten en het voorwerp uitmaken van een uitvoerbare beslissing tot verwijdering, worden na voldaan te hebben aan de straffen opgelegd door de hoven en rechtbanken, onmiddellijk verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op hun effectieve verwijdering.

§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5, **74/5/1, 74/6 of 74/6/1, § 1er eerste lid, en § 2, eerste lid**, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.

Indien een verdachte of een veroordeelde, een vreemdeling in onregelmatig verblijf is, wordt de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of zijn gemachtigde door de directeur van de strafinrichting op de hoogte gebracht van zijn opsluiting in de strafinrichting en dit van bij de aanvang van zijn hechtenis. Na ontvangst van deze informatie gaat de minister of zijn gemachtigde over tot de identificatie door de nationale overheden van zijn land van herkomst. De minister of zijn gemachtigde is gerechtigd om alle documenten en inlichtingen die voor de vaststelling van de identificatie nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen. Van zodra de identificatie is afgerond, zendt de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk een document over aan de directeur van de strafinrichting dat aantoont dat de betrokkene is geïdentificeerd overeenkomstig artikel 1, 14°.

De vreemdelingen die in een strafinrichting zijn opgesloten en het voorwerp uitmaken van een uitvoerbare beslissing tot verwijdering, worden na voldaan te hebben aan de straffen opgelegd door de hoven en rechtbanken, onmiddellijk verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op hun effectieve verwijdering.

In afwijking van artikel 609 van het Wetboek van strafvordering en enkel indien de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aantoonst dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering of overbrenging, kan degene die het voorwerp uitmaakt van een opheffing van een bevel tot aanhouding, krachtens een beslissing van een bevoegde overheid en voor zover hij het voorwerp uitmaakt ofwel van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting ofwel van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing ofwel van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, voor maximum zeven dagen vastgehouden worden met het oog op zijn effectieve verwijdering, of bij gebreke daaraan, zijn overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op zijn effectieve verwijdering.

Deze vreemdeling wordt afgezonderd van de gemeenrechtelijke gevangenen.

§ 2. De Koning bepaalt het regime en de werkingsmaatregelen die toepasbaar zijn op het gesloten centrum waar de vreemdeling kan worden vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het regime en de werkingsmaatregelen die toepasbaar zijn op de woonunit waar het gezin met minderjarige kinderen kan worden vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid.

§ 3. De Koning kan het regime en de regels bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen bedoeld in § 1

§ 4. Aan de vreemdelingen, die zijn opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden in de plaatsen bedoeld in § 1, kan worden toegestaan in deze plaatsen arbeid te verrichten tegen vergoeding.

In afwijking van artikel 609 van het Wetboek van strafvordering en enkel indien de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aantoonst dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering of overbrenging, kan degene die het voorwerp uitmaakt van een opheffing van een bevel tot aanhouding, krachtens een beslissing van een bevoegde overheid en voor zover hij het voorwerp uitmaakt ofwel van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting ofwel van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing ofwel van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, voor maximum zeven dagen vastgehouden worden met het oog op zijn effectieve verwijdering, of bij gebreke daaraan, zijn overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op zijn effectieve verwijdering.

Deze vreemdeling wordt afgezonderd van de gemeenrechtelijke gevangenen.

§ 2. De Koning bepaalt het regime en de werkingsmaatregelen die toepasbaar zijn op het gesloten centrum waar de vreemdeling kan worden vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het regime en de werkingsmaatregelen die toepasbaar zijn op de woonunit waar het gezin met minderjarige kinderen kan worden vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid.

§ 3. De Koning kan het regime en de regels bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen bedoeld in § 1

§ 4. Aan de vreemdelingen, die zijn opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden in de plaatsen bedoeld in § 1, kan worden toegestaan in deze plaatsen arbeid te verrichten tegen vergoeding.

De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden waaronder deze arbeid wordt gepresteerd en waaronder daarbij kan worden afgeweken van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en (van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers).

§ 5. Een vreemdeling, bedoeld in § 1, kan onderworpen worden aan een veiligheidsfouillering om er zich van te vergewissen dat hij geen wapen of enig voorwerp draagt dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde, in elk van de volgende gevallen:

1° bij aankomst van de vreemdeling in een plaats bedoeld in § 1;

2° nadat de vreemdeling bezoek heeft ontvangen;

3° voorafgaand aan de overbrenging van de vreemdeling;

4° op andere momenten in de loop van het verblijf van de bewoner, indien dat noodzakelijk blijkt met het oog op het behoud van de orde of van de veiligheid.

De vertrekken waar een bewoner verblijft, alsook de plaatsen waar zijn persoonlijke bezittingen zijn opgeborgen, kunnen, indien dat noodzakelijk blijkt, doorzocht worden met het oog op het behoud van de orde of van de veiligheid.

Bij zijn aankomst in een plaats, bedoeld in § 1, kan de bezoeker van een vreemdeling, bedoeld in § 1, eveneens onderworpen worden aan deze veiligheidsfouillering.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijk tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde. De bewoner kan, wanneer dit in het belang van de veiligheid noodzakelijk is, onderworpen worden aan een fouillering van de kledij door de leden van het

De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden waaronder deze arbeid wordt gepresteerd en waaronder daarbij kan worden afgeweken van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en (van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers).

(§ 5. Een vreemdeling, bedoeld in § 1, kan onderworpen worden aan een veiligheidsfouillering om er zich van te vergewissen dat hij geen wapen of enig voorwerp draagt dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde, in elk van de volgende gevallen:

1° bij aankomst van de vreemdeling in een plaats bedoeld in § 1;

2° nadat de vreemdeling bezoek heeft ontvangen;

3° voorafgaand aan de overbrenging van de vreemdeling;

4° op andere momenten in de loop van het verblijf van de bewoner, indien dat noodzakelijk blijkt met het oog op het behoud van de orde of van de veiligheid.

De vertrekken waar een bewoner verblijft, alsook de plaatsen waar zijn persoonlijke bezittingen zijn opgeborgen, kunnen, indien dat noodzakelijk blijkt, doorzocht worden met het oog op het behoud van de orde of van de veiligheid.

Bij zijn aankomst in een plaats, bedoeld in § 1, kan de bezoeker van een vreemdeling, bedoeld in § 1, eveneens onderworpen worden aan deze veiligheidsfouillering.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijk tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

De bewoner kan, wanneer dit in het belang van de veiligheid noodzakelijk is, onderworpen worden

veiligheidspersoneel die daartoe, door de centrumdirecteur, overeenkomstig de door hem uitgevaardigde dienstnota's, aangewezen zijn.

Deze fouillering heeft tot doel na te gaan of de bewoner in het bezit is van verboden of gevaarlijke stoffen of voorwerpen.

De fouillering mag geen tergend karakter hebben en geschiedt met eerbiediging van de waardigheid van de bewoner.

In geval van ontdekking van verboden stoffen of voorwerpen, worden deze ter beschikking gehouden van de bevoegde overheden met het oog op het vaststellen van de strafbare feiten.

§ 6. De gemachtigde van de minister kan dwang gebruiken ten aanzien van de vreemdeling, bedoeld in § 1, en in het kader van zijn overbrenging, bedoeld in § 3.

Dit gebruik van dwang is onderworpen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

De Koning bepaalt de regels voor de opleiding in het kader van het gebruik van dwang door de gemachtigde van de minister.

aan een fouillering van de kledij door de leden van het veiligheidspersoneel die daartoe, door de centrumdirecteur, overeenkomstig de door hem uitgevaardigde dienstnota's, aangewezen zijn.

Deze fouillering heeft tot doel na te gaan of de bewoner in het bezit is van verboden of gevaarlijke stoffen of voorwerpen.

De fouillering mag geen tergend karakter hebben en geschiedt met eerbiediging van de waardigheid van de bewoner.

In geval van ontdekking van verboden stoffen of voorwerpen, worden deze ter beschikking gehouden van de bevoegde overheden met het oog op het vaststellen van de strafbare feiten.

§ 6. De gemachtigde van de minister kan dwang gebruiken ten aanzien van de vreemdeling, bedoeld in § 1, en in het kader van zijn overbrenging, bedoeld in § 3.

Dit gebruik van dwang is onderworpen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

De Koning bepaalt de regels voor de opleiding in het kader van het gebruik van dwang door de gemachtigde van de minister.

Art. 74/10

Met uitzondering van de bepalingen bedoeld in het artikel 74/17, § 1, zijn de bepalingen van de huidige Titel niet van toepassing op de onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een beslissing van weigering tot toegang overeenkomstig artikel 14 van de Schengengrenscore of die door de bevoegde autoriteiten is aangehouden of onderschept op het ogenblik dat hij op irreguliere wijze via een lands-, zee- of de luchtgrens de buitengrens van een lidstaat overschrijdt, en die vervolgens geen machtiging tot verblijf in de genoemde lidstaat of het recht om er te verblijven heeft verkregen.

Met uitzondering van de bepalingen bedoeld in het artikel 74/17, § 1, zijn de bepalingen van de huidige Titel niet van toepassing op de onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een beslissing van weigering tot toegang overeenkomstig artikel 14 van de Schengengrenscore [...], en die vervolgens geen machtiging tot verblijf in de [...] lidstaat of het recht om er te verblijven heeft verkregen.

Art. 74/11

§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval, met inbegrip van, in

§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval, met inbegrip van, in voorkomend geval, het gebrek aan

voorkomend geval, het gebrek aan medewerking overeenkomstig de artikelen 74/22 en 74/23.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.

medewerking overeenkomstig de artikelen 74/22 en 74/23.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming **of de aanvraag tot**

	machtiging tot verblijf zoals bedoeld in artikel 9ter.
Art. 74/14	
§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien: 1° er een risico op onderduiken bestaat, of; 2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of; 3° de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid, of; 4° [...] 5° het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21, of; 6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2. In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn.	§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien: 1° er een risico op onderduiken bestaat, of; 2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of; 3° de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid, of; 4° [...] 5° het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21, of; 6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of artikel 38, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1348 of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2 of artikel 57/11/8. In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn.
Art. 74/17	
§ 1. De verwijdering wordt tijdelijk uitgesteld indien de beslissing tot terugleiding of verwijdering naar de grenzen van het grondgebied de onderdaan van een derde land blootstelt aan een schending van het non-refoulement beginsel. In het geval de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen of de Staatlozen een advies verstrekt met toepassing van artikel 57/6, eerste lid, 9° tot 14°, dat er een risico bestaat met betrekking tot de artikelen 48/3 en 48/4, kan de verwijdering enkel plaatsvinden wanneer de minister of zijn gemachtigde in een met redenen omklede beslissing omstandig aantoonst dat het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet langer actueel is.	§ 1. De verwijdering wordt tijdelijk uitgesteld indien de beslissing tot terugleiding of verwijdering naar de grenzen van het grondgebied de onderdaan van een derde land blootstelt aan een schending van het non-refoulement beginsel. In het geval de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen of de Staatlozen een advies verstrekt met toepassing van artikel 57/6, eerste lid, 9° tot 14°, [...] kan de verwijdering enkel plaatsvinden wanneer de minister of zijn gemachtigde in een met redenen omklede beslissing omstandig aantoonst dat het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet langer actueel is.
Art. 74/25	

§ 1. De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een overdrachtsmaatregel met toepassing van de artikelen 51/5, § 4, eerste lid, of 51/5/1, § 2, eerste lid, zonder dat een vasthoudingsmaatregel of een minder dwingende maatregel voor vasthouding is opgelegd, kan worden uitgenodigd om een aanklappend begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure op te starten.

Het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure beoogt een geïndividualiseerde opvolging van de vreemdeling met het oog op zijn effectieve overdracht aan de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Dit begeleidingstraject omvat de volgende stappen:

1° het informeren en adviseren van de vreemdeling over zijn verblijfssituatie in België en, in voorkomend geval, over de beschikbare administratieve en juridische procedures;

2° het identificeren van de obstakels voor overdracht van de vreemdeling en het zoeken naar oplossingen om deze te verhelpen;

3° het plannen van opvolgingsgesprekken met de vreemdeling indien dit noodzakelijk is;

4° in voorkomend geval, het oproepen van de vreemdeling om hem te vragen dat hij de nodige stappen onderneemt om de voor zijn effectieve overdracht vereiste documenten te verkrijgen en voor te leggen.

Overeenkomstig artikel 74/22, § 2, tweede lid, wordt de vreemdeling tijdens de gesprekken in dit begeleidingstraject geïnformeerd over zijn medewerkingsplicht en de specifieke acties die per stap in dit begeleidingstraject van hem worden gevraagd, alsook over de gevolgen van een weigering tot medewerking.

§ 2. Indien de vreemdeling niet meewerkt aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van de overdrachtsprocedure, wordt hij geacht te zijn ondergedoken, in toepassing van artikelen 51/5, § 6, of 51/5/1, § 4.

§ 1. De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een overdrachtsmaatregel met toepassing **van artikel 51/5/2, § 1**, zonder dat een vasthoudingsmaatregel of een minder dwingende maatregel voor vasthouding is opgelegd, kan worden uitgenodigd om een aanklappend begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure op te starten.

Het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een overdrachtsprocedure beoogt een geïndividualiseerde opvolging van de vreemdeling met het oog op zijn effectieve overdracht aan de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Dit begeleidingstraject omvat de volgende stappen:

1° het informeren en adviseren van de vreemdeling over zijn verblijfssituatie in België en, in voorkomend geval, over de beschikbare administratieve en juridische procedures;

2° het identificeren van de obstakels voor overdracht van de vreemdeling en het zoeken naar oplossingen om deze te verhelpen;

3° het plannen van opvolgingsgesprekken met de vreemdeling indien dit noodzakelijk is;

4° in voorkomend geval, het oproepen van de vreemdeling om hem te vragen dat hij de nodige stappen onderneemt om de voor zijn effectieve overdracht vereiste documenten te verkrijgen en voor te leggen.

Overeenkomstig artikel 74/22, § 2, tweede lid, wordt de vreemdeling tijdens de gesprekken in dit begeleidingstraject geïnformeerd over zijn medewerkingsplicht en de specifieke acties die per stap in dit begeleidingstraject van hem worden gevraagd, alsook over de gevolgen van een weigering tot medewerking.

§ 2. Indien de vreemdeling niet meewerkt aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van de overdrachtsprocedure, wordt hij geacht te zijn ondergedoken, in toepassing **van artikel 51/5/3, § 2**.

Art. 74/27/1

[...]

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 54, lid 1 van Verordening (EU) 2024/1348, kan de minister of zijn gemachtigde beslissen de bewegingsvrijheid van de verzoeker om internationale bescherming te beperken door hem te verplichten te verblijven op een specifieke locatie, met name:

1° om redenen van openbare orde;

2° wanneer er een onderduikrisico is, onder meer indien:

a. de verzoeker overeenkomstig de Verordening (EU) 2024/1351 verplicht is om zich in een andere lidstaat te bevinden,

b. de verzoeker vanuit een andere lidstaat naar België werd overgebracht in toepassing van de Verordening (EU) 2024/1351, nadat hij is ondergedoken en zich naar een andere lidstaat heeft begeven.

Onder dezelfde voorwaarden kan aan de verzoeker een meldingsplicht worden opgelegd.

§ 2. Indien de verzoeker een opvangplaats toegewezen kreeg in de zin van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, kan deze plaats worden gebruikt als locatie voor de beperking van de bewegingsvrijheid in toepassing van de eerste paragraaf.

§ 3. De verzoeker kan de minister of zijn gemachtigde verzoeken om hem toe te staan tijdelijk buiten de plaats van beperking van bewegingsvrijheid te verblijven. De verzoeker motiveert daarbij de redenen van zijn verzoek.

Indien zijn aanwezigheid vereist is bij een afspraak met een autoriteit of een rechtbank,

	stelt de verzoeker de minister of zijn gemachtigde hiervan schriftelijk in kennis voorafgaand aan de afspraak. § 4. De minister of zijn gemachtigde informeert de verzoeker over de individuele redenen van deze beslissing en de gevolgen van het niet-nakomen in een taal die hij begrijpt of waarvan redelijkerwijs kan worden aangekomen dat hij deze begrijpt. § 5. De Koning kan de toepassingsmodaliteiten bepalen bij een in Ministerraad overlegd besluit.
Art. 74/28, § 3	
§ 3. Onverminderd de andere bepalingen van deze wet kunnen de in paragraaf 1 bedoelde minder dwingende maatregelen voor vasthouding slechts worden opgelegd indien de minister of zijn gemachtigde, op grond van een individuele beoordeling van het geheel van omstandigheden, van oordeel is dat een dergelijke maatregel nog doeltreffend is om, naargelang het geval, de doelstelling beoogd in de artikelen 51/5 § 1, 51/5/1, § 1 of 74/6, § 1 te verwezenlijken of om de effectieve verwijdering of overdracht van de vreemdeling te bewerkstelligen. De beoordeling van de doeltreffendheid van de minder dwingende maatregel voor vasthouding gebeurt op basis van de feitelijke omstandigheden, waaronder het gebrek aan medewerking van de vreemdeling. Een vasthoudingsmaatregel kan alleen worden genomen wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. Een minder dwingende maatregel voor vasthouding wordt geacht niet doeltreffend te zijn, onder meer in de volgende gevallen: 1° indien de vreemdeling een eerder opgelegde preventieve maatregel of minder dwingende maatregel voor vasthouding niet heeft gerespecteerd; 2° indien de vreemdeling niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht zoals voorzien in de	§ 3. Onverminderd de andere bepalingen van deze wet kunnen de in paragraaf 1 bedoelde minder dwingende maatregelen voor vasthouding slechts worden opgelegd indien de minister of zijn gemachtigde, op grond van een individuele beoordeling van het geheel van omstandigheden, van oordeel is dat een dergelijke maatregel nog doeltreffend is om, naargelang het geval, de doelstelling beoogd in de artikelen 51/5, 51/5/1 of 74/6, § 1 te verwezenlijken of om de effectieve verwijdering of overdracht van de vreemdeling te bewerkstelligen. De beoordeling van de doeltreffendheid van de minder dwingende maatregel voor vasthouding gebeurt op basis van de feitelijke omstandigheden, waaronder het gebrek aan medewerking van de vreemdeling. Een vasthoudingsmaatregel kan alleen worden genomen wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. Een minder dwingende maatregel voor vasthouding wordt geacht niet doeltreffend te zijn, onder meer in de volgende gevallen: 1° indien de vreemdeling een eerder opgelegde preventieve maatregel of minder dwingende maatregel voor vasthouding niet heeft gerespecteerd; 2° indien de vreemdeling niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht zoals voorzien in de

artikelen 74/22 en 74/23, of geen medewerking heeft verleend aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een terugkeer- of overdrachtsprocedure, zoals voorzien in de artikelen 74/24 en 74/25;

3° indien de vreemdeling een bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;

4° indien de vreemdeling illegaal op het grondgebied verblijft en zich nooit bij de bevoegde overheden heeft aangeboden of de nodige handelingen heeft gesteld om zijn verblijfssituatie in orde te brengen.

artikelen 74/22 en 74/23, of geen medewerking heeft verleend aan het aanklappende begeleidingstraject in het kader van een terugkeer- of overdrachtsprocedure, zoals voorzien in de artikelen 74/24 en 74/25;

3° indien de vreemdeling een bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;

4° indien de vreemdeling illegaal op het grondgebied verblijft en zich nooit bij de bevoegde overheden heeft aangeboden of de nodige handelingen heeft gesteld om zijn verblijfssituatie in orde te brengen.

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers	
Article 1er, § 1er	
§ 1er. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par: 1° étranger: quiconque ne fournit pas la preuve qu'il possède la nationalité belge; 2° le Ministre: le Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences; 3° ressortissant d'un pays tiers: toute personne qui n'est ni un citoyen de l'Union, ni une personne jouissant du droit communautaire à la libre circulation tel que défini à l'article 2, point 5, du Code frontières Schengen; 4° séjour illégal: la présence sur le territoire d'un étranger qui ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions d'accès au territoire ou de séjour; 5° retour: le fait pour le ressortissant d'un pays tiers de rentrer, que ce soit par obtempération volontaire après avoir fait l'objet d'une décision d'éloignement ou en y étant forcé, dans son pays d'origine ou dans un pays de transit conformément à des accords de réadmission communautaires ou bilatéraux ou dans un autre pays tiers dans lequel le ressortissant concerné décide de retourner volontairement et sur le territoire duquel il est autorisé ou admis au séjour; 6° décision d'éloignement: la décision constatant l'illégalité du séjour d'un étranger et imposant une obligation de retour; 7° éloignement: l'exécution de la décision d'éloignement, à savoir le transfert physique hors du territoire; 8° interdiction d'entrée: la décision qui peut accompagner une décision d'éloignement et qui interdit, pendant une durée déterminée, l'entrée et le séjour, soit sur le territoire du Royaume, soit sur le territoire de tous les Etats membres, en ce compris celui du Royaume; 9° départ volontaire: le fait de quitter le territoire dans le délai imparti fixé à cette fin dans la décision d'éloignement;	§ 1er. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par: 1° étranger: quiconque ne fournit pas la preuve qu'il possède la nationalité belge; 2° le Ministre: le Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences; 3° ressortissant d'un pays tiers: toute personne qui n'est ni un citoyen de l'Union, ni une personne jouissant du droit communautaire à la libre circulation tel que défini à l'article 2, point 5, du Code frontières Schengen; 4° séjour illégal: la présence sur le territoire d'un étranger qui ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions d'accès au territoire ou de séjour; 5° retour: le fait pour le ressortissant d'un pays tiers de rentrer, que ce soit par obtempération volontaire après avoir fait l'objet d'une décision d'éloignement ou en y étant forcé, dans son pays d'origine ou dans un pays de transit conformément à des accords de réadmission communautaires ou bilatéraux ou dans un autre pays tiers dans lequel le ressortissant concerné décide de retourner volontairement et sur le territoire duquel il est autorisé ou admis au séjour; 6° décision d'éloignement: la décision constatant l'illégalité du séjour d'un étranger et imposant une obligation de retour; 7° éloignement: l'exécution de la décision d'éloignement, à savoir le transfert physique hors du territoire; 8° interdiction d'entrée: la décision qui peut accompagner une décision d'éloignement et qui interdit, pendant une durée déterminée, l'entrée et le séjour, soit sur le territoire du Royaume, soit sur le territoire de tous les Etats membres, en ce compris celui du Royaume; 9° départ volontaire: le fait de quitter le territoire dans le délai imparti fixé à cette fin dans la décision d'éloignement;

10° retour volontaire: retour d'une personne dans son pays d'origine ou dans un pays tiers sur le territoire duquel elle est admise à séjourner, suite à une décision autonome de faire appel à un programme d'assistance au retour mis en place par les autorités du pays d'accueil;

11° risque de fuite: le fait qu'il existe des raisons de croire qu'un étranger qui fait l'objet d'une procédure d'éloignement, d'une procédure pour l'octroi de la protection internationale ou d'une procédure de détermination de ou de transfert vers l'Etat responsable du traitement de la demande de protection internationale, prendra la fuite, eu égard aux critères énumérés au § 2;

12° personne vulnérable: les mineurs accompagnés, les mineurs non accompagnés, les personnes handicapées, les personnes âgées, les femmes enceintes, les parents isolés accompagnés d'enfants mineurs et les personnes qui ont été victimes de torture, de viol ou d'une autre forme grave de violence psychologique, physique ou sexuelle;

13° décision 2004/573/CE: la décision du Conseil du 29 avril 2004 relative à l'organisation de vols communs pour l'éloignement, à partir du territoire de deux Etats membres ou plus, de ressortissants de pays tiers faisant l'objet de mesures d'éloignement sur le territoire de deux Etats membres ou plus;

14° étranger identifié: tout étranger
- titulaire d'un document de voyage valable, d'un passeport valable ou d'une pièce d'identité valable, ou

- qui a été reconnu comme ressortissant par l'autorité nationale de son pays, qui s'est déclarée prête à délivrer un laissez-passer, ou

- qui relève de la catégorie de nationalités pour lesquelles le ministre peut lui-même délivrer un laissez-passer;

15° [...]

16° protection internationale: le statut de réfugié et le statut de protection subsidiaire;

17° SIS: le système d'information Schengen visé par le règlement (UE) 2018/1860 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 relatif à l'utilisation du système d'information Schengen aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier et le règlement (UE)

10° retour volontaire: retour d'une personne dans son pays d'origine ou dans un pays tiers sur le territoire duquel elle est admise à séjourner, suite à une décision autonome de faire appel à un programme d'assistance au retour mis en place par les autorités du pays d'accueil;

11° risque de fuite: le fait qu'il existe des raisons de croire qu'un étranger qui fait l'objet d'une procédure d'éloignement, d'une procédure pour l'octroi de la protection internationale ou d'une procédure de détermination de ou de transfert vers l'Etat responsable du traitement de la demande de protection internationale, prendra la fuite, eu égard aux critères énumérés au § 2;

12° personne vulnérable: les mineurs accompagnés, les mineurs non accompagnés, les personnes handicapées, les personnes âgées, les femmes enceintes, les parents isolés accompagnés d'enfants mineurs et les personnes qui ont été victimes de torture, de viol ou d'une autre forme grave de violence psychologique, physique ou sexuelle;

13° décision 2004/573/CE: la décision du Conseil du 29 avril 2004 relative à l'organisation de vols communs pour l'éloignement, à partir du territoire de deux Etats membres ou plus, de ressortissants de pays tiers faisant l'objet de mesures d'éloignement sur le territoire de deux Etats membres ou plus;

14° étranger identifié: tout étranger
- titulaire d'un document de voyage valable, d'un passeport valable ou d'une pièce d'identité valable, ou

- qui a été reconnu comme ressortissant par l'autorité nationale de son pays, qui s'est déclarée prête à délivrer un laissez-passer, ou

- qui relève de la catégorie de nationalités pour lesquelles le ministre peut lui-même délivrer un laissez-passer;

15° [...]

16° [...]

17° SIS: le système d'information Schengen visé par le règlement (UE) 2018/1860 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 relatif à l'utilisation du système d'information Schengen aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier et le règlement (UE)

2018/1861 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 sur l'établissement, le fonctionnement et l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine des vérifications aux frontières, modifiant la convention d'application de l'accord de Schengen et modifiant et abrogeant le règlement (CE) n° 1987/2006;

18° Banque de données Nationale Générale: la banque de données policière visée à l'article 44/7, de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;

19° décision finale dans le cadre d'une demande de protection internationale: toute décision établissant si l'étranger se voit accorder le statut de réfugié ou le statut conféré par la protection subsidiaire et qui n'est plus susceptible d'un recours formé dans le cadre du Titre Ibis, que ce recours ait ou n'ait pas pour effet de permettre au demandeur de demeurer sur le territoire en attendant son aboutissement;

20° demande ultérieure de protection internationale: toute demande ultérieure de protection internationale présentée après qu'une décision finale a été prise sur une demande précédente, en ce compris les décisions prises sur la base de l'article 57/6/5, § 1er, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 7° et 8°;

21° "visa de transit aéroportuaire": le visa qui est requis en vertu du Code des visa pour passer par la zone internationale de transit des aéroports situés sur le territoire et qui est délivré conformément audit Code;

22° "visa de court séjour": le visa qui est requis pour transiter ou pour séjourner sur le territoire pendant une durée maximale de nonante jours, en vertu du règlement (UE) 2018/1806 du Parlement européen et du Conseil du 14 novembre 2018 fixant la liste des pays tiers dont les ressortissants sont soumis à l'obligation de visa pour franchir les frontières extérieures des Etats membres et la liste de ceux dont les ressortissants sont exemptés de cette obligation, et qui est délivré conformément au Code des visas;

23° "visa de long séjour": le visa qui, conformément à l'article 18, de la Convention de Schengen, est requis pour séjourner plus de nonante jours sur le territoire et qui permet à son

2018/1861 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 sur l'établissement, le fonctionnement et l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine des vérifications aux frontières, modifiant la convention d'application de l'accord de Schengen et modifiant et abrogeant le règlement (CE) n° 1987/2006;

18° Banque de données Nationale Générale: la banque de données policière visée à l'article 44/7, de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police;

19° décision finale dans le cadre d'une demande de protection internationale: toute décision établissant si l'étranger se voit accorder le statut de réfugié ou le statut conféré par la protection subsidiaire et qui n'est plus susceptible d'un recours formé **dans le cadre de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers**, que ce recours ait ou n'ait pas pour effet de permettre au demandeur de demeurer sur le territoire en attendant son aboutissement;

20° demande ultérieure de protection internationale: toute demande ultérieure de protection internationale présentée après qu'une décision finale a été prise sur une demande précédente, en ce compris les décisions prises sur la base de l'article 57/6/5, § 1er, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 7° et 8°;

21° "visa de transit aéroportuaire": le visa qui est requis en vertu du Code des visa pour passer par la zone internationale de transit des aéroports situés sur le territoire et qui est délivré conformément audit Code;

22° "visa de court séjour": le visa qui est requis pour transiter ou pour séjourner sur le territoire pendant une durée maximale de nonante jours, en vertu du règlement (UE) 2018/1806 du Parlement européen et du Conseil du 14 novembre 2018 fixant la liste des pays tiers dont les ressortissants sont soumis à l'obligation de visa pour franchir les frontières extérieures des Etats membres et la liste de ceux dont les ressortissants sont exemptés de cette obligation, et qui est délivré conformément au Code des visas;

23° "visa de long séjour": le visa qui, conformément à l'article 18, de la Convention de Schengen, est requis pour séjourner plus de nonante jours sur le territoire et qui permet à son

titulaire d'attester qu'il a été autorisé ou admis à séjourner plus de nonante jours sur le territoire, conformément aux dispositions légales et réglementaires applicables;

24° "Code des visas": le règlement (CE) n° 810/2009 du Parlement européen et du Conseil du 13 juillet 2009 établissant un code communautaire des visas (code des visas);

25° "Code frontières Schengen": règlement (UE) 2016/399 du parlement européen et du conseil du 9 mars 2016 concernant un code de l'Union relatif au régime de franchissement des frontières par les personnes (code frontières Schengen);

26° "Convention de Schengen": la convention d'application de l'accord de Schengen du 14 juin 1985 entre les gouvernements des Etats de l'Union économique Benelux, de la République fédérale d'Allemagne et de la République française relatif à la suppression graduelle des contrôles aux frontières communes;

27° l'accord de coopération du 2 février 2018: l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'Etat fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

28° l'accord de coopération du 6 décembre 2018: l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'Etat fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'Etat fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

29° autorité régionale compétente: l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions;

titulaire d'attester qu'il a été autorisé ou admis à séjourner plus de nonante jours sur le territoire, conformément aux dispositions légales et réglementaires applicables;

24° "Code des visas": le règlement (CE) n° 810/2009 du Parlement européen et du Conseil du 13 juillet 2009 établissant un code communautaire des visas (code des visas);

25° "Code frontières Schengen": règlement (UE) 2016/399 du parlement européen et du conseil du 9 mars 2016 concernant un code de l'Union relatif au régime de franchissement des frontières par les personnes (code frontières Schengen);

26° "Convention de Schengen": la convention d'application de l'accord de Schengen du 14 juin 1985 entre les gouvernements des Etats de l'Union économique Benelux, de la République fédérale d'Allemagne et de la République française relatif à la suppression graduelle des contrôles aux frontières communes;

27° l'accord de coopération du 2 février 2018: l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'Etat fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

28° l'accord de coopération du 6 décembre 2018: l'accord de coopération du 6 décembre 2018 entre l'Etat fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant exécution de l'accord de coopération du 2 février 2018 entre l'Etat fédéral, la Région wallonne, la Région flamande, la Région de Bruxelles-Capitale et la Communauté germanophone portant sur la coordination des politiques d'octroi d'autorisations de travail et d'octroi du permis de séjour, ainsi que les normes relatives à l'emploi et au séjour des travailleurs étrangers;

29° autorité régionale compétente: l'autorité régionale ou communautaire qui, conformément aux décrets, ordonnances et arrêtés régionaux ou communautaires, a l'occupation des travailleurs étrangers dans ses attributions;

30° l'accord de retrait: l'accord sur le retrait du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord de l'Union européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (2019/C 384 I/01);

31° bénéficiaire de l'accord de retrait: la personne visée à l'article 10 de l'accord de retrait;
32° EES

33° centre fermé: le lieu visé à l'article 74/8, § § 1er et 2, géré par l'Office des Etrangers et destiné à l'accueil des étrangers qui font l'objet d'une mesure de maintien administratif;

34° lieu d'hébergement: le lieu visé à l'article 74/8, § § 1er et 2, géré par l'Office des Etrangers, adapté aux besoins des familles avec enfants mineurs, qui peut être quitté dans les conditions déterminées par le Roi, et qui est destiné à l'accueil des familles avec enfants mineurs qui font l'objet d'une mesure de maintien administratif.

30° l'accord de retrait: l'accord sur le retrait du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord de l'Union européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (2019/C 384 I/01);

31° bénéficiaire de l'accord de retrait: la personne visée à l'article 10 de l'accord de retrait;
32° EES

33° centre fermé: le lieu visé à l'article 74/8, § § 1er et 2, géré par l'Office des Etrangers et destiné à l'accueil des étrangers qui font l'objet d'une mesure de maintien administratif;

34° lieu d'hébergement: le lieu visé à l'article 74/8, § § 1er et 2, géré par l'Office des Etrangers, adapté aux besoins des familles avec enfants mineurs, qui peut être quitté dans les conditions déterminées par le Roi, et qui est destiné à l'accueil des familles avec enfants mineurs qui font l'objet d'une mesure de maintien administratif.

35° ETIAS (déjà publié, mais pas encore en vigueur)

36° règlement (UE) 2024/1347: le règlement (UE) 2024/1347 du 14 mai 2024 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire et au contenu de cette protection, modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil et abrogeant la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil;

37° règlement (UE) 2024/1348: le règlement (UE) 2024/1348 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure commune en matière de protection internationale dans l'Union et abrogeant la directive 2013/32/UE;

38° règlement (UE) 2024/1349: le règlement (UE) 2024/1349 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 instituant une procédure de retour à la frontière et modifiant le règlement (UE) 2021/1148;

39° règlement (UE) 2024/1351: le règlement (UE) 2024/1351 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la gestion de l'asile et de

	la migration, modifiant les règlements (UE) 2021/1147 et (UE) 2021/1060 et abrogeant le règlement (UE) n° 604/2013; 40° règlement (UE) 2024/1356: le règlement (UE) 2024/1356 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 établissant le filtrage des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/817; 41° règlement (UE) 2024/1358: le règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d’"Eurodac" pour la comparaison des données biométriques aux fins de l’application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l’identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d’Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) 603/2013 du Parlement européen et du Conseil; 42° filtrage: le filtrage des ressortissants de pays tiers tel que prévu à l’article 1er du règlement (UE) 2024/1356; 43° autorité de filtrage: l’autorité belge compétente visée à l’article 2, 10), du règlement (UE) 2024/1356; 44° Eurodac: le système prévu par le règlement (UE) 2024/1358. 45° apatride: une personne qu’aucun État ne considère comme son ressortissant par application de sa législation.
§ 2. Le risque de fuite visé au paragraphe 1er, 11°, doit être actuel et réel. Il est établi au terme d’un examen individuel et sur la base d’un ou plusieurs critères objectifs suivants, en tenant compte de l’ensemble des circonstances propres à chaque cas: 1° l’intéressé n’a pas introduit de demande de séjour à la suite de son entrée illégale ou durant son séjour illégal ou n’a pas présenté sa demande	§ 2. Le risque de fuite visé au paragraphe 1er, 11°, doit être actuel et réel. Il est établi au terme d’un examen individuel et sur la base d’un ou plusieurs critères objectifs suivants, en tenant compte de l’ensemble des circonstances propres à chaque cas: 1° l’intéressé n’a pas introduit de demande de séjour à la suite de son entrée illégale ou durant son séjour illégal ou n’a pas présenté sa demande

de protection internationale dans le délai prévu par la présente loi;

2° l'intéressé a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou a employé d'autres moyens illégaux dans le cadre d'une procédure de protection internationale, de séjour, d'éloignement ou de refoulement;

3° l'intéressé ne collabore pas ou n'a pas collaboré dans ses rapports avec les autorités chargées de l'exécution et/ou de la surveillance du respect de la réglementation relative à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers;

4° l'intéressé a manifesté sa volonté de ne pas se conformer ou a déjà contrevenu à l'une des mesures suivantes:

a) une mesure de transfert, de refoulement ou d'éloignement;

b) une interdiction d'entrée ni levée ni suspendue;

c) une mesure moins coercitive qu'une mesure privative de liberté visant à garantir son transfert, son refoulement ou son éloignement, qu'elle soit restrictive de liberté ou autre;

d) une mesure restrictive de liberté visant à garantir l'ordre public ou la sécurité nationale;

e) une mesure équivalente aux mesures visées aux a), b), c) ou d), prise par un autre État membre;

5° l'intéressé fait l'objet d'une interdiction d'entrée dans le Royaume et/ou dans un autre État membre, ni levée ni suspendue;

6° l'intéressé a introduit une nouvelle demande de séjour ou de protection internationale immédiatement après avoir fait l'objet d'une décision de refus d'entrée ou de séjour ou mettant fin à son séjour ou immédiatement après avoir fait l'objet d'une mesure de refoulement ou d'éloignement;

7° alors qu'il a été interrogé sur ce point, l'intéressé a dissimulé avoir déjà donné ses empreintes digitales dans un autre État lié par la réglementation européenne relative à la détermination de l'État responsable de l'examen d'une demande de protection internationale à la suite de l'introduction d'une demande de protection internationale;

de protection internationale dans le délai prévu par la présente loi;

2° l'intéressé a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou a employé d'autres moyens illégaux dans le cadre d'une procédure de protection internationale, de séjour, d'éloignement ou de refoulement;

3° l'intéressé ne collabore pas ou n'a pas collaboré dans ses rapports avec les autorités chargées de l'exécution et/ou de la surveillance du respect de la réglementation relative à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers;

4° l'intéressé a manifesté sa volonté de ne pas se conformer ou a déjà contrevenu à l'une des mesures suivantes:

a) une mesure de transfert, de refoulement ou d'éloignement;

b) une interdiction d'entrée ni levée ni suspendue;

c) une mesure moins coercitive qu'une mesure privative de liberté visant à garantir son transfert, son refoulement ou son éloignement, qu'elle soit restrictive de liberté ou autre;

d) une mesure restrictive de liberté visant à garantir l'ordre public ou la sécurité nationale;

e) une mesure équivalente aux mesures visées aux a), b), c) ou d), prise par un autre État membre;

5° l'intéressé fait l'objet d'une interdiction d'entrée dans le Royaume et/ou dans un autre État membre, ni levée ni suspendue;

6° l'intéressé a introduit une nouvelle demande de séjour ou de protection internationale immédiatement après avoir fait l'objet d'une décision de refus d'entrée ou de séjour ou mettant fin à son séjour ou immédiatement après avoir fait l'objet d'une mesure de refoulement ou d'éloignement;

7° alors qu'il a été interrogé sur ce point, l'intéressé a dissimulé avoir déjà donné ses empreintes digitales dans un autre État lié par **le règlement (UE) 2024/1351** à la suite de l'introduction d'une demande de protection internationale;

8° l'intéressé a introduit plusieurs demandes de protection internationale et/ou de séjour, dans le Royaume ou dans un ou plusieurs autres Etats membres, qui ont donné lieu à une décision négative ou qui n'ont pas donné lieu à la délivrance d'un titre de séjour; 9° alors qu'il a été interrogé sur ce point, l'intéressé a dissimulé avoir déjà introduit précédemment une demande de protection internationale dans un autre Etat lié par la réglementation européenne relative à la détermination de l'Etat responsable de l'examen d'une demande de protection internationale; 10° l'intéressé a déclaré ou il ressort de son dossier qu'il est venu dans le Royaume à des fins autres que celles pour lesquelles il a introduit une demande de protection internationale ou de séjour; 11° l'intéressé fait l'objet d'une amende pour avoir introduit un recours manifestement abusif auprès du Conseil du Contentieux des Etrangers.	8° l'intéressé a introduit plusieurs demandes de protection internationale et/ou de séjour, dans le Royaume ou dans un ou plusieurs autres Etats membres, qui ont donné lieu à une décision négative ou qui n'ont pas donné lieu à la délivrance d'un titre de séjour; 9° alors qu'il a été interrogé sur ce point, l'intéressé a dissimulé avoir déjà introduit précédemment une demande de protection internationale dans un autre Etat lié par le règlement (UE) 2024/1351; 10° l'intéressé a déclaré ou il ressort de son dossier qu'il est venu dans le Royaume à des fins autres que celles pour lesquelles il a introduit une demande de protection internationale ou de séjour; 11° l'intéressé fait l'objet d'une amende pour avoir introduit un recours manifestement abusif auprès du Conseil du Contentieux des Etrangers.

Article 2/2

Publié, mais pas encore en vigueur	
§ 1er. Les autorités suivantes ont accès à l'EES: 1° les autorités chargées du contrôle aux frontières, aux fins d'introduction, de modification et d'effacement des données ainsi que de consultation pour les finalités visées aux articles 23, 24, 25 et 27 du Règlement (UE) 2017/2226; 2° l'Office des Etrangers, aux fins d'introduction, de modification et d'effacement des données ainsi que de consultation pour les finalités visées aux articles 24, 25, 26 et 27 de ce Règlement; 3° les représentations diplomatiques et consulaires belges, aux fins de consultation pour les finalités visées aux articles 24 et 25 de ce Règlement; 4° les services de police tels que visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, aux fins de consultation pour les finalités visées aux articles 26, 27 et 29 de ce Règlement. Dans la mesure où ces autorités ou d'autres autorités que celles visées à l'alinéa précédent peuvent être considérées comme des autorités	§ 1er. Les autorités suivantes ont accès à l'EES: 1° les autorités chargées du contrôle aux frontières, aux fins d'introduction, de modification et d'effacement des données ainsi que de consultation pour les finalités visées aux articles 23, 24, 25 et 27 du Règlement (UE) 2017/2226; 2° l'Office des Etrangers, aux fins d'introduction, de modification et d'effacement des données ainsi que de consultation pour les finalités visées aux articles 24, 24bis, 25, 26 et 27 de ce Règlement; 3° les représentations diplomatiques et consulaires belges, aux fins de consultation pour les finalités visées aux articles 24 et 25 de ce Règlement; 4° les services de police tels que visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, aux fins de consultation pour les finalités visées aux articles 26, 27 et 29 de ce Règlement. Dans la mesure où ces autorités ou d'autres autorités que celles visées à l'alinéa précédent peuvent être considérées comme des autorités

frontalières, des autorités chargées des visas et des autorités chargées de l'immigration au sens de l'article 9 du Règlement (UE) 2017/2226 ou comme des autorités compétentes aux fins de la prévention et de la détection des infractions terroristes et des autres infractions pénales graves, ainsi qu'aux fins des enquêtes en la matière, au sens de l'article 29 de ce Règlement, le Roi peut également les habiliter à consulter l'EES ou à étendre les finalités de cette consultation.

Les autorités visées aux alinéas précédents déterminent quels membres de leur personnel ont accès au système et pour quelles finalités parmi celles mentionnées. Ces membres du personnel ont uniquement accès aux données à caractère personnel qu'ils doivent connaître en fonction du service dont ils font partie et de leurs tâches.

§ 2. La police intégrée, structurée à deux niveaux, est le point d'accès central visé à l'article 29, paragraphe 3, du règlement (UE) 2017/2226.

§ 3. Pour les traitements de données stockées dans l'EES, visés au § 1er, alinéa 1er, 1° et 4°, le ministre de l'Intérieur est le responsable du traitement.

Pour les traitements de données stockées dans l'EES, effectués par d'autres autorités que celles visées au § 1er, alinéa 1er, 1° et 4°, le responsable du traitement est le ministre sous la compétence duquel l'autorité concernée est placée.

Les ministres visés dans ce paragraphe peuvent se faire représenter en tant que responsable du traitement par leurs administrations respectives. Les coordonnées des responsables du traitement sont publiées conformément aux modalités définies par le Roi.

CHAPITRE II. - Accès au territoire, court séjour et séjour illégal.

frontalières, des autorités chargées des visas et des autorités chargées de l'immigration au sens de l'article 9 du Règlement (UE) 2017/2226 ou comme des autorités compétentes aux fins de la prévention et de la détection des infractions terroristes et des autres infractions pénales graves, ainsi qu'aux fins des enquêtes en la matière, au sens de l'article 29 de ce Règlement, le Roi peut également les habiliter à consulter l'EES ou à étendre les finalités de cette consultation.

Les autorités visées aux alinéas précédents déterminent quels membres de leur personnel ont accès au système et pour quelles finalités parmi celles mentionnées. Ces membres du personnel ont uniquement accès aux données à caractère personnel qu'ils doivent connaître en fonction du service dont ils font partie et de leurs tâches.

§ 2. La police intégrée, structurée à deux niveaux, est le point d'accès central visé à l'article 29, paragraphe 3, du règlement (UE) 2017/2226.

§ 3. Pour les traitements de données stockées dans l'EES, visés au § 1er, alinéa 1er, 1° et 4°, le ministre de l'Intérieur est le responsable du traitement.

Pour les traitements de données stockées dans l'EES, effectués par d'autres autorités que celles visées au § 1er, alinéa 1er, 1° et 4°, le responsable du traitement est le ministre sous la compétence duquel l'autorité concernée est placée.

Les ministres visés dans ce paragraphe peuvent se faire représenter en tant que responsable du traitement par leurs administrations respectives. Les coordonnées des responsables du traitement sont publiées conformément aux modalités définies par le Roi.

CHAPITRE II. **Accès au territoire, court séjour, séjour illégal, filtrage et Eurodac**

Article 8^{quater}

[...]

§ 1er. L'autorité de filtrage, au sens du règlement (UE) 2024/1356, est l'Office des étrangers.

§ 2. Les services de police visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998, transmettent à l'autorité de filtrage les informations qu'ils

	traitent dans le cadre de l'exécution de leurs missions de police administrative et judiciaire, telles que visées aux articles 14 et 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, lorsque ces informations sont pertinentes et nécessaires pour la réalisation du filtrage. § 3. Le filtrage est effectué dans les locaux de l'autorité de filtrage ou du service partenaire agissant pour le compte de l'autorité de filtrage.
Article 8quinquies	
[...]	Tout ressortissant de pays tiers soumis au filtrage coopère à son exécution effective. Cette obligation de coopérer comprend le fait de: 1° rester accessible et disponible pour l'autorité de filtrage pendant toute la durée du filtrage; 2° fournir les informations et documents demandés par l'autorité de filtrage, en ce compris ses données biométriques en application de l'article 8octies. Le refus de coopérer du ressortissant de pays tiers au titre du présent article constitue une violation de l'obligation de coopérer visée à l'article 1er, § 2, 3°.
Article 8sexies	
[...]	L'autorité de filtrage communique les informations visées à l'article 11 du règlement (UE) 2024/1356 au ressortissant de pays tiers soumis au filtrage. Le Roi détermine les modalités de la communication de l'information visée à l'alinéa 1er.
Article 8septies	
[...]	§ 1er. Les autorités suivantes ont accès à Eurodac: 1° l'Office des étrangers, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a), b), c) et j), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans les règlements (CE) 767/2008 et (UE) 2018/1240; 2° les services de police tels que visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un

service de police intégré, structuré à deux niveaux, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et c), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008;

3° le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et b) de ce règlement;

4° les représentations diplomatiques et consulaires belges, en vue d'une consultation aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008.

Les autorités visées à l'alinéa 1er déterminent quels membres de leur personnel ont accès au système et pour quelles finalités parmi celles mentionnées. Ces membres du personnel ont uniquement accès aux données à caractère personnel qu'ils doivent connaître en fonction du service dont ils font partie et de leurs tâches.

§ 2. Les autorités suivantes sont les autorités désignées à des fins répressives, telles que visées à l'article 5 du règlement (UE) 2024/1358:

1° les services de police, visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

2° la Sûreté de l'État, visée par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

3° le Service général du renseignement et de la sécurité des forces armées, visé par la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité;

4° l'Administration générale des douanes et accises.

§ 3. La police intégrée, structurée à deux niveaux, est l'autorité chargée de la vérification visée à l'article 6 du règlement (UE) 2024/1358.

§ 4. Le responsable du traitement des données à caractère personnel dans Eurodac sont:

1° L'Office des étrangers, représenté par le Directeur général, pour le traitement des données à caractère personnel dans Eurodac effectué par l'Office des étrangers.

2° le Commissariat général de la Police fédérale, représenté par le Commissaire général de la Police fédérale, pour les traitements effectués par les services de police visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

3° le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, représenté par le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, pour les traitements effectués par cette autorité;

4° la Direction générale des Affaires consulaires du Service public fédéral Affaires étrangères, représentée par son directeur général, pour les traitements effectués par les représentations diplomatiques et consulaires belges.

Les coordonnées de ces responsables du traitement sont accessibles sur le site Web de l'autorité concernée; elles comprennent une adresse postale et une adresse e-mail.

Article 8octies

[...]

§ 1er. Pour l'application du présent article, il y a lieu d'entendre par "prise de données biométriques", le relevé d'empreintes digitales et la capture de l'image faciale, tel que visé à l'article 2, paragraphe 1, points q), r) et s), du règlement (UE) 2024/1358.

§ 2. Les données biométriques des étrangers visées à l'article 15, paragraphe 1, à l'article 18, paragraphes 1 et 2, à l'article 20, paragraphe 1, à l'article 22, paragraphe 1, à l'article 23, paragraphe 1, et à l'article 24, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1358 sont recueillies à l'initiative du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de son délégué, d'un officier de police judiciaire, en ce

compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, d'un officier de la police administrative, du directeur d'un établissement pénitentiaire ou du représentant diplomatique ou consulaire belge.

Conformément à l'article 18, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1358, les données biométriques des étrangers visés audit article 18 peuvent également être relevées par un autre État membre, par l'Agence de l'Union européenne pour l'asile ou par une organisation internationale compétente.

§ 3. Sans préjudice de l'application éventuelle de l'article 41, paragraphe 1, point b), du règlement (UE) 2024/1348 et du paragraphe 4, le refus de se soumettre volontairement au prélèvement de ses données biométriques constitue une violation de l'obligation de coopération visée à l'article 1er, § 2, 3°.

§ 4. Les données biométriques collectées conformément à cet article peuvent être enregistrées dans la base de données de l'Office des étrangers.

Les données biométriques sont conservées pendant une période de cinq ans. Elles sont détruites si l'étranger est reconnu comme réfugié conformément à l'article 49, si le statut de protection subsidiaire lui a été accordé conformément à l'article 49/2 ou s'il acquiert la nationalité belge.

Les données biométriques peuvent être utilisées aux fins visées à l'article 8septies, § 1er, alinéa 1er, 1°.

Article 9bis

§ 1er. Lors de circonstances exceptionnelles et à la condition que l'étranger dispose d'un document d'identité, l'autorisation de séjour peut être demandée auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, qui la transmettra au ministre ou à son délégué. Quand le ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour, celle-ci sera délivrée en Belgique.

§ 1er. Lors de circonstances exceptionnelles et à la condition que l'étranger dispose d'un document d'identité, l'autorisation de séjour peut être demandée auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, qui la transmettra au ministre ou à son délégué. Quand le ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour, celle-ci sera délivrée en Belgique.

La condition que l'étranger dispose d'un document d'identité n'est pas d'application:

- au demandeur d'asile dont la demande d'asile n'a pas fait l'objet d'une décision définitive ou qui a introduit un recours en cassation administrative déclaré admissible conformément à l'article 20 des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, et ce jusqu'au moment où un arrêt de rejet du recours admis est prononcé;

- à l'étranger qui démontre valablement son impossibilité de se procurer en Belgique le document d'identité requis.

§ 2. Sans préjudice des autres éléments de la demande, ne peuvent pas être retenus comme circonstances exceptionnelles et sont déclarés irrecevables:

1° les éléments qui ont déjà été invoqués à l'appui d'une demande d'asile au sens des articles 50, 50bis, 50ter et 51, et qui ont été rejetés par les instances d'asile, à l'exception des éléments rejetés parce qu'ils sont étrangers aux critères de la Convention de Genève tel que déterminé à l'article 48/3 et aux critères prévus à l'article 48/4 en matière de protection subsidiaire, ou parce qu'ils ne relèvent pas de la compétence de ces instances;

2° les éléments qui auraient dû être invoqués au cours de la procédure de traitement de la demande d'asile au sens de l'article 50, 50bis, 50ter et 51, dans la mesure où ils existaient et étaient connus de l'étranger avant la fin de la procédure;

3° les éléments qui ont déjà été invoqués lors d'une demande précédente d'autorisation de séjour dans le Royaume à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande jugée irrecevable en raison de l'absence des documents d'identité requis ou en raison du non-paiement ou du paiement incomplet de la redevance visée à l'article 1er/1 et à l'exception des éléments invoqués dans les demandes précédentes qui ont fait l'objet d'un désistement;

4° les éléments qui ont été invoqués dans le cadre d'une demande d'obtention d'autorisation de séjour sur la base de l'article 9ter;

La condition que l'étranger dispose d'un document d'identité n'est pas d'application:

- au demandeur **de protection internationale qui n'a pas encore reçu de décision finale dans le cadre d'une demande de protection internationale** ou qui a introduit un recours en cassation administrative déclaré admissible conformément à l'article 20 des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, et ce jusqu'au moment où un arrêt de rejet du recours admis est prononcé;

- à l'étranger qui démontre valablement son impossibilité de se procurer en Belgique le document d'identité requis.

§ 2. Sans préjudice des autres éléments de la demande, ne peuvent pas être retenus comme circonstances exceptionnelles et sont déclarés irrecevables:

1° les éléments qui ont déjà été invoqués à l'appui **d'une demande de protection internationale**, et qui ont été rejetés par les instances d'asile, à l'exception des éléments rejetés parce qu'ils sont étrangers aux critères **du règlement (UE) 2024/1347** et aux critères prévus à l'article 48/4 en matière de protection subsidiaire, ou parce qu'ils ne relèvent pas de la compétence de ces instances;

2° les éléments qui auraient dû être invoqués au cours de la procédure de traitement **d'une demande de protection internationale**, dans la mesure où ils existaient et étaient connus de l'étranger avant la fin de la procédure;

3° les éléments qui ont déjà été invoqués lors d'une demande précédente d'autorisation de séjour dans le Royaume à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande jugée irrecevable en raison de l'absence des documents d'identité requis ou en raison du non-paiement ou du paiement incomplet de la redevance visée à l'article 1er/1 et à l'exception des éléments invoqués dans les demandes précédentes qui ont fait l'objet d'un désistement;

4° les éléments qui ont été invoqués dans le cadre d'une demande d'obtention d'autorisation de séjour sur la base de l'article 9ter;

5° les éléments qui ont déjà été invoqués dans le cadre d'une demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38, à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande qui n'a pas été prise en considération en application de l'article 57/40.

§ 3. La demande d'autorisation de séjour dans le Royaume est examinée uniquement sur la base de la dernière demande introduite transmise par le bourgmestre ou son délégué au ministre ou à son délégué. L'étranger qui introduit une nouvelle demande est réputé se désister des demandes pendantes introduites antérieurement.

5° les éléments qui ont déjà été invoqués dans le cadre d'une demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38, à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande qui n'a pas été prise en considération en application de l'article 57/40.

§ 3. La demande d'autorisation de séjour dans le Royaume est examinée uniquement sur la base de la dernière demande introduite transmise par le bourgmestre ou son délégué au ministre ou à son délégué. L'étranger qui introduit une nouvelle demande est réputé se désister des demandes pendantes introduites antérieurement.

Article 9ter

§ 1er. L'étranger qui séjourne en Belgique qui démontre son identité conformément au § 2 et qui souffre d'une maladie telle qu'elle entraîne un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou un risque réel de traitement inhumain ou dégradant lorsqu'il n'existe aucun traitement adéquat dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne, peut demander l'autorisation de séjourner dans le Royaume auprès du ministre ou son délégué.

La demande doit être introduite par pli recommandé auprès du ministre ou son délégué et contient l'adresse de la résidence effective de l'étranger en Belgique.

L'étranger transmet avec la demande tous les renseignements utiles et récents concernant sa maladie et les possibilités et l'accessibilité de traitement adéquat dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne.

Il transmet un certificat médical type dont le modèle est déterminé par le Roi. Ce certificat médical datant de moins de trois mois précédant le dépôt de la demande indique la maladie, son degré de gravité et le traitement estimé nécessaire.

L'appréciation du risque visé à l'alinéa 1er, des possibilités de traitement, leur accessibilité dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne et de la maladie, son degré de gravité et le traitement estimé nécessaire indiqués dans le certificat médical, est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet. Ce médecin peut, s'il l'estime nécessaire,

§ 1er. L'étranger qui séjourne en Belgique qui démontre son identité conformément au § 2 et qui souffre d'une maladie telle qu'elle entraîne un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou un risque réel de traitement inhumain ou dégradant lorsqu'il n'existe aucun traitement adéquat dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne, peut demander l'autorisation de séjourner dans le Royaume auprès du ministre ou son délégué.

La demande doit être introduite par pli recommandé auprès du ministre ou son délégué et contient l'adresse de la résidence effective de l'étranger en Belgique.

L'étranger transmet avec la demande tous les renseignements utiles et récents concernant sa maladie et les possibilités et l'accessibilité de traitement adéquat dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne.

Il transmet un certificat médical type dont le modèle est déterminé par le Roi. Ce certificat médical datant de moins de trois mois précédant le dépôt de la demande indique la maladie, son degré de gravité et le traitement estimé nécessaire.

L'appréciation du risque visé à l'alinéa 1er, des possibilités de traitement, leur accessibilité dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne et de la maladie, son degré de gravité et le traitement estimé nécessaire indiqués dans le certificat médical, est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet. Ce médecin peut, s'il l'estime nécessaire,

examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts.

§ 1er/1. L'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume visée au présent article peut être refusée à l'étranger qui ne se présente pas à la date fixée dans la convocation par le fonctionnaire médecin, ou le médecin désigné par le ministre ou son délégué, ou l'expert désigné par le ministre ou son délégué, et qui ne donne pas, au plus tard dans les quinze jours suivant cette date, de motif valable à ce sujet.

§ 2. Avec la demande, l'étranger démontre son identité visée au § 1er, alinéa 1er, par un document d'identité ou un élément de preuve qui répond aux conditions suivantes:

1° il contient le nom complet, le lieu et la date de naissance et la nationalité de l'intéressé;

2° il est délivré par l'autorité compétente conformément à la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou les conventions internationales relatives à la même matière;

3° il permet un constat d'un lien physique entre le titulaire et l'intéressé;

4° il n'a pas été rédigé sur la base de simples déclarations de l'intéressé.

L'étranger peut également démontrer son identité par plusieurs éléments de preuve qui, pris ensemble, réunissent les éléments constitutifs de l'identité prévus par l'alinéa 1er, 1°, à condition que chaque élément de preuve réponde au moins aux conditions visées à l'alinéa 1er, 2° et 4°, et qu'au moins un des éléments réponde à la condition visée à l'alinéa 1er, 3°.

L'obligation de démontrer son identité n'est pas d'application au demandeur d'asile dont la demande d'asile n'a pas fait l'objet d'une décision définitive ou qui a introduit un recours en cassation administrative déclaré admissible conformément à l'article 20 des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, et ce jusqu'au moment où un arrêt de rejet du recours admis est prononcé. L'étranger qui jouit de cette dispense la démontre expressément dans sa demande.

§ 3. Le délégué du ministre déclare la demande irrecevable:

examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts.

§ 1er/1. L'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume visée au présent article peut être refusée à l'étranger qui ne se présente pas à la date fixée dans la convocation par le fonctionnaire médecin, ou le médecin désigné par le ministre ou son délégué, ou l'expert désigné par le ministre ou son délégué, et qui ne donne pas, au plus tard dans les quinze jours suivant cette date, de motif valable à ce sujet.

§ 2. Avec la demande, l'étranger démontre son identité visée au § 1er, alinéa 1er, par un document d'identité ou un élément de preuve qui répond aux conditions suivantes:

1° il contient le nom complet, le lieu et la date de naissance et la nationalité de l'intéressé;

2° il est délivré par l'autorité compétente conformément à la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou les conventions internationales relatives à la même matière;

3° il permet un constat d'un lien physique entre le titulaire et l'intéressé;

4° il n'a pas été rédigé sur la base de simples déclarations de l'intéressé.

L'étranger peut également démontrer son identité par plusieurs éléments de preuve qui, pris ensemble, réunissent les éléments constitutifs de l'identité prévus par l'alinéa 1er, 1°, à condition que chaque élément de preuve réponde au moins aux conditions visées à l'alinéa 1er, 2° et 4°, et qu'au moins un des éléments réponde à la condition visée à l'alinéa 1er, 3°.

L'obligation de démontrer son identité n'est pas d'application **au demandeur de protection internationale qui n'a pas encore reçu de décision finale dans le cadre d'une demande de protection internationale** ou qui a introduit un recours en cassation administrative déclaré admissible conformément à l'article 20 des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, et ce jusqu'au moment où un arrêt de rejet du recours admis est prononcé. L'étranger qui jouit de cette dispense la démontre expressément dans sa demande.

§ 3. Le délégué du ministre déclare la demande irrecevable:

1° lorsque l'étranger n'introduit pas sa demande par pli recommandé auprès du ministre ou son délégué ou lorsque la demande ne contient pas l'adresse de la résidence effective en Belgique;

2° lorsque, dans la demande, l'étranger ne démontre pas son identité selon les modalités visées au § 2 ou lorsque la demande ne contient pas la preuve prévue au § 2, alinéa 3;

3° lorsque le certificat médical type n'est pas produit avec la demande ou lorsque le certificat médical type ne répond pas aux conditions prévues au § 1er, alinéa 4;

4° lorsque le fonctionnaire médecin ou le médecin désigné par le ministre ou son délégué, visé au § 1er, alinéa 5, constate dans un avis que la maladie ne répond manifestement pas à une maladie visée au § 1er, alinéa 1er, qui peut donner lieu à l'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume;

5° dans les cas visés à l'article 9bis, § 2, 1° à 3°, ou si des éléments invoqués à l'appui de la demande d'autorisation de séjour dans le Royaume ont déjà été invoqués dans le cadre d'une demande précédente d'autorisation de séjour dans le Royaume sur la base de la présente disposition à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande jugée irrecevable sur la base de l'article 9ter, § 3, 1°, 2° ou 3°, et à l'exception des éléments invoqués dans les demandes précédentes qui ont fait l'objet d'un désistement.

§ 4. L'étranger est exclu du bénéfice de la présente disposition lorsque le ministre ou son délégué considère qu'il y a de motifs sérieux de considérer qu'il a commis des actes visés à l'article 55/4.

§ 5. Les experts visés au § 1er, alinéa 5, sont désignés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

Le Roi fixe les règles de procédure par arrêté délibéré en Conseil des ministres et détermine également le mode de rémunération des experts visés à l'alinéa 1er.

§ 6. L'article 458 du Code pénal est applicable au délégué du ministre et aux membres de son service, en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

1° lorsque l'étranger n'introduit pas sa demande par pli recommandé auprès du ministre ou son délégué ou lorsque la demande ne contient pas l'adresse de la résidence effective en Belgique;

2° lorsque, dans la demande, l'étranger ne démontre pas son identité selon les modalités visées au § 2 ou lorsque la demande ne contient pas la preuve prévue au § 2, alinéa 3;

3° lorsque le certificat médical type n'est pas produit avec la demande ou lorsque le certificat médical type ne répond pas aux conditions prévues au § 1er, alinéa 4;

4° lorsque le fonctionnaire médecin ou le médecin désigné par le ministre ou son délégué, visé au § 1er, alinéa 5, constate dans un avis que la maladie ne répond manifestement pas à une maladie visée au § 1er, alinéa 1er, qui peut donner lieu à l'obtention d'une autorisation de séjour dans le Royaume;

5° dans les cas visés à l'article 9bis, § 2, 1° à 3°, ou si des éléments invoqués à l'appui de la demande d'autorisation de séjour dans le Royaume ont déjà été invoqués dans le cadre d'une demande précédente d'autorisation de séjour dans le Royaume sur la base de la présente disposition à l'exception des éléments invoqués dans le cadre d'une demande jugée irrecevable sur la base de l'article 9ter, § 3, 1°, 2° ou 3°, et à l'exception des éléments invoqués dans les demandes précédentes qui ont fait l'objet d'un désistement.

§ 4. L'étranger est exclu du bénéfice de la présente disposition lorsque le ministre ou son délégué considère qu'il y a de motifs sérieux de considérer qu'il a commis des actes visés à l'article 17 du règlement (UE) 2024/1347.

§ 5. Les experts visés au § 1er, alinéa 5, sont désignés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

Le Roi fixe les règles de procédure par arrêté délibéré en Conseil des ministres et détermine également le mode de rémunération des experts visés à l'alinéa 1er.

§ 6. L'article 458 du Code pénal est applicable au délégué du ministre et aux membres de son service, en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

§ 7. La demande d'autorisation de séjour dans le Royaume visée au présent article, faite par un étranger qui a été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée, est déclarée d'office sans objet lorsqu'elle est encore examinée par l'Office des Etrangers, à moins que l'étranger demande dans un délai de soixante jours à partir de l'entrée en vigueur de la présente disposition ou à partir du moment de la remise du titre qui fait preuve du séjour illimité, la poursuite de son examen par lettre recommandée adressée à l'Office des Etrangers.

§ 8. La demande d'autorisation de séjour dans le Royaume est examinée uniquement sur la base de la dernière demande introduite transmise par envoi recommandé au ministre ou à son délégué. L'étranger qui introduit une nouvelle demande est réputé se désister des demandes pendantes introduites antérieurement.

§ 7. La demande d'autorisation de séjour dans le Royaume visée au présent article, faite par un étranger qui a été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée, est déclarée d'office sans objet lorsqu'elle est encore examinée par l'Office des Etrangers, à moins que l'étranger demande dans un délai de soixante jours à partir de l'entrée en vigueur de la présente disposition ou à partir du moment de la remise du titre qui fait preuve du séjour illimité, la poursuite de son examen par lettre recommandée adressée à l'Office des Etrangers.

§ 8. La demande d'autorisation de séjour dans le Royaume est examinée uniquement sur la base de la dernière demande introduite transmise par envoi recommandé au ministre ou à son délégué. L'étranger qui introduit une nouvelle demande est réputé se désister des demandes pendantes introduites antérieurement.

Article 10

§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume:

1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal;

2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge;

3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;

4° les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume, soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45, qui sont présents sur le territoire du Royaume en raison de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38 mais qui, individuellement, ne remplissent pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de

§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume:

1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal;

2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge;

3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;

4° les membres de la famille qui, conformément à l'article 23, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1347, sont éligible à un titre de séjour en tant que membre de la famille d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale;

l'étranger accompagné dans le Royaume et que l'admission au séjour est compatible avec le statut juridique personnel du membre de la famille:

a) le conjoint étranger qui vit avec lui, à la condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vit avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui vivent avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire enregistré visé au b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger accompagné, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire enregistré visé au b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents ou l'étranger majeur qui en a la charge, conformément à la législation belge, pour autant que l'étranger accompagné soit âgé de moins de dix-huit ans et non marié et à condition qu'ils vivent avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

5° sous réserve du 4°, les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire du statut de réfugié soit conformément à l'article 57/45:

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

5° sous réserve du 4°, les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire du statut de réfugié soit conformément à l'article 57/45:

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents, pour autant que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans et qu'il soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et qu'il n'ait pas été pris en charge effectivement par une telle personne par la suite, ou qu'il ait été laissé seul après son arrivée dans le Royaume, et à condition qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

6° les membres de la famille suivants d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans. Ce dernier délai est ramené à un an lorsque les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint ou est supprimé si l'étranger se fait uniquement rejoindre par les membres de sa famille visés aux c) à e):

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents, pour autant que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans et qu'il soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et qu'il n'ait pas été pris en charge effectivement par une telle personne par la suite, ou qu'il ait été laissé seul après son arrivée dans le Royaume, et à condition qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

6° les membres de la famille suivants d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans. Ce dernier délai est ramené à un an lorsque les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint ou est supprimé si l'étranger se fait uniquement rejoindre par les membres de sa famille visés aux c) à e):

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins.

Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, b), 5°, b) et 6°, b), doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue en Belgique ou dans un autre pays, pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone,

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins.

Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, [...], 5°, b) et 6°, b), doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue en Belgique ou dans un autre pays, pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone,

par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total 45 jours ou plus;
c) ou si les partenaires ont un enfant commun;
2° être non mariés et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que le membre de la famille visé à l'alinéa 1er, 5°, c) et d), ou l'étranger rejoint visé à l'alinéa 1er, 5°, f), avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention du statut de réfugié ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande.

Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.

§ 2. Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total 45 jours ou plus;
c) ou si les partenaires ont un enfant commun;
2° être non mariés et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que le membre de la famille visé à l'alinéa 1er, 5°, c) et d), ou l'étranger rejoint visé à l'alinéa 1er, 5°, f), avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention du statut de réfugié ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande.

Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.

§ 2. Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, ainsi que d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées.

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au paragraphe 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger se fait uniquement rejoindre par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e).

Les alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables aux membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que la demande de séjour sur la base du présent article ait été introduite dans les six mois suivant la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45 et que l'étranger produit un début de preuve de son identité et du lien de parenté ou d'alliance au moment de l'introduction de la demande et à condition qu'il ait complété sa demande avec tous les documents visés à l'article 12bis, § 2 à 4, au plus tard dix mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ces délais, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande ainsi que la manière

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, ainsi que d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées.

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au paragraphe 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger se fait uniquement rejoindre par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e).

Les alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables aux membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que la demande de séjour sur la base du présent article ait été introduite dans les six mois suivant la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45 et que l'étranger produit un début de preuve de son identité et du lien de parenté ou d'alliance au moment de l'introduction de la demande et à condition qu'il ait complété sa demande avec tous les documents visés à l'article 12bis, § 2 à 4, au plus tard dix mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ces délais, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande ainsi que la manière

dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

Par dérogation à l'alinéa 4, le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2 et 3, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent remplir celles-ci.

Tous les membres de la famille visés au paragraphe 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2, et des dispositions de l'article 42^{quater}, lorsqu'un ressortissant de pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en qualité de conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter ou 47/2, 1°, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial soient remplies.

§ 4. Un étranger polygame ne peut pas être rejoint par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, a), 5°, a) ou 6°, a), lorsqu'un autre conjoint séjourne déjà dans le Royaume.

§ 5. Le montant net des moyens de subsistance visés au paragraphe 2 doivent être au moins équivalents à cent-dix pour cent du revenu minimum mensuel moyen garanti tel que prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de l'étranger rejoint.

dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

Par dérogation à l'alinéa 4, le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2 et 3, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent remplir celles-ci.

Tous les membres de la famille visés au paragraphe 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2, et des dispositions de l'article 42^{quater}, lorsqu'un ressortissant de pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en qualité de conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter ou 47/2, 1°, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial soient remplies.

§ 4. Un étranger polygame ne peut pas être rejoint par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, [...] 5°, a) ou 6°, a), lorsqu'un autre conjoint séjourne déjà dans le Royaume.

§ 5. Le montant net des moyens de subsistance visés au paragraphe 2 doivent être au moins équivalents à cent-dix pour cent du revenu minimum mensuel moyen garanti tel que prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de l'étranger rejoint.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:
1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

§ 6. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:
1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

§ 6. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique.

Article 11

§ 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus de vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, l'étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, et des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, dont les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, la

§ 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus de vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, l'étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, et des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, dont les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, la

décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

Dans le cas où la décision a été prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne rejointe.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° l'étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, b), 5°, b), ou 6°, b), ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume;

5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.

La décision fondée sur l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5° ne peut être prise qu'au cours des cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, § 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation

décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

Dans le cas où la décision a été prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne rejointe.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° l'étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, [...] 5°, b), ou 6°, b), ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume;

5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.

La décision fondée sur l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5° ne peut être prise qu'au cours des cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, § 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite. **Par dérogation à cette règle, cette décision ne peut être prise à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, que tant qu'ils disposent d'un séjour de durée limitée.**

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la

ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou lorsque le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué ne peut mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, si l'étranger prouve avoir été victime au cours du mariage ou du partenariat d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal. Dans les autres cas, le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ne forment plus une cellule familiale avec la personne qu'elles ont rejointe et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin à son séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Si la décision est prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne qu'il a rejointe.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider dans l'un des cas suivants que l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2, ou de l'article 49/2, § 2, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume et lui délivrer un ordre de quitter le territoire:

1° lorsque le statut de protection internationale a été abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux

prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou lorsque le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué ne peut mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, si l'étranger prouve avoir été victime au cours du mariage ou du partenariat d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal. Dans les autres cas, le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ne forment plus une cellule familiale avec la personne qu'elles ont rejointe et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin à son séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Si la décision est prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne qu'il a rejointe.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider dans l'un des cas suivants que l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2, ou de l'article 49/2, § 2, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume et lui délivrer un ordre de quitter le territoire:

1° lorsque le statut de protection internationale a été **retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément à**

articles 55/3 ou 55/5. Le ministre ou son délégué tient compte du niveau d'ancrage de l'étranger dans la société;

2° lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment décider de retirer le séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée ou illimitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou de l'article 49/2, § 2 ou 3, ou de mettre fin à ce séjour et lui délivrer un ordre de quitter le territoire lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2 ou lorsque l'étranger a renoncé à son statut de protection internationale.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision telle que visée aux alinéas 1er et 2, il prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le ministre ou son délégué peut également mettre fin au droit de séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, s'il a été mis fin au droit de séjour de l'étranger qui a été rejoint ou s'il a été retiré sur la base de l'alinéa 1er ou 2.

Article 12bis

§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.

Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:

l'article 14, paragraphe 1, a), ou 19, paragraphe 1, a), du règlement (UE) 2024/1347. Le ministre ou son délégué tient compte du niveau d'ancrage de l'étranger dans la société;

2° lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux **articles 14, paragraphe 1, d) et e), ou 19, paragraphe 1, b), du règlement (UE) 2024/1347.**

Le ministre ou son délégué peut à tout moment décider de retirer le séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée ou illimitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou de l'article 49/2, § 2 ou 3, ou de mettre fin à ce séjour et lui délivrer un ordre de quitter le territoire lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément **aux articles 14, paragraphe 1, b) ou c), et 19, paragraphe 1, b) ou c) du règlement (UE) 2024/1347** ou lorsque l'étranger a renoncé à son statut de protection internationale.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision telle que visée aux alinéas 1er et 2, il prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le ministre ou son délégué peut également mettre fin au droit de séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, s'il a été mis fin au droit de séjour de l'étranger qui a été rejoint ou s'il a été retiré sur la base de l'alinéa 1er ou 2.

Article 12bis

§ 1er. **L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 3°, 5° ou 6° doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.**

L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10, peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration

1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et, si la loi le requiert, qu'il dispose d'un visa valable en vue de conclure un mariage ou un partenariat en Belgique, si ce mariage ou partenariat a effectivement été conclu avant la fin de cette autorisation et s'il présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité;

4° s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°;

5° [...]

Article 13

§ 1er. Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique.

L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient illimitée

communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:

1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et, si la loi le requiert, qu'il dispose d'un visa valable en vue de conclure un mariage ou un partenariat en Belgique, si ce mariage ou partenariat a effectivement été conclu avant la fin de cette autorisation et s'il présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité;

4° s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/45 et qui est présent sur le territoire du Royaume en raison de la demande d'admission au séjour pour apatridie mais qui, individuellement, ne remplit pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que le lien familial existait déjà avant l'arrivée de l'étranger accompagné dans le Royaume;

5° [...]

Article 13

§ 1er. Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique.

L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient illimitée

à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.

L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12*bis*, § 3, 3*bis* ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée, pour autant que l'étranger remplisse encore les conditions de l'article 10. Dans le cas contraire, le ministre ou son délégué refuse le séjour illimité, et octroie un nouveau séjour pour une durée limitée dont le renouvellement est subordonné à la possession de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques et pour autant que l'étranger ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, f), doivent, pour l'octroi d'un séjour d'une durée illimitée, doivent également prouver qu'ils disposent de moyens de subsistances stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger rejoint.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger accompagné. L'admission au séjour devient d'une durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un séjour d'une durée illimitée, pour autant que le membre de la famille remplisse encore les conditions de l'article 10 et qu'il ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.

L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12*bis*, § 3, 3*bis* ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée, pour autant que l'étranger remplisse encore les conditions de l'article 10. Dans le cas contraire, le ministre ou son délégué refuse le séjour illimité, et octroie un nouveau séjour pour une durée limitée dont le renouvellement est subordonné à la possession de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques et pour autant que l'étranger ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, f), doivent, pour l'octroi d'un séjour d'une durée illimitée, doivent également prouver qu'ils disposent de moyens de subsistances stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger rejoint.

Par dérogation à l'alinéa 3 et sous réserve de l'article 23, paragraphes 3 à 5, du règlement (UE) 2024/1347, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, reçoivent un titre de séjour dont la durée de validité expire à la même date que celle du titre de séjour de l'étranger qu'ils accompagnent. Ce titre de séjour peut être renouvelé pour autant que le titre de séjour délivré à l'étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale est renouvelé et sous condition que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347. L'admission au séjour devient de durée illimitée lorsque

Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée. Les membres de la famille visés à l'article 10bis, § § 1er à 6, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.	l'étranger accompagné dispose d'un titre de séjour de durée illimité et pour autant que le membre de la famille remplit toujours les conditions prévues à l'article 23 du règlement (UE) 2024/1347. Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée. Les membres de la famille visés à l'article 10bis, § § 1er à 6, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.

Article 15bis

§ 1er. Sauf si des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale s'y opposent, le statut de résident de longue durée doit être accordé à l'étranger non citoyen de l'Union européenne qui répond aux conditions fixées au § 3 et qui justifie d'un séjour légal et ininterrompu dans le Royaume au cours des cinq ans qui précèdent immédiatement la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée. L'alinéa 1er ne s'applique pas à l'étranger qui: 1° est autorisé à séjourner dans le Royaume pour faire des études ou suivre une formation professionnelle; 2° est autorisé à séjourner dans le Royaume en vertu d'une protection temporaire ou qui a demandé une autorisation de séjour à ce titre et qui attend une décision sur le statut; 3° est autorisé à séjourner dans le Royaume en vertu d'une forme de protection autre que la protection internationale ou qui a demandé une autorisation de séjour à ce titre et qui attend une décision sur le statut; 4° a demandé une protection internationale et dont la demande n'a pas encore fait l'objet d'une décision définitive; 5° séjourne dans le Royaume exclusivement pour des motifs à caractère temporaire; 6° a un statut juridique régi par les dispositions de la Convention de Vienne du 18 avril 1961 sur les relations diplomatiques, de la Convention de Vienne du 24 avril 1963 sur les relations consulaires, de la Convention de New York du 8 décembre 1969 sur les missions spéciales ou de la Convention de Vienne du 14 mars 1975 sur la représentation des Etats dans leurs relations avec	§ 1er. Sauf si des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale s'y opposent, le statut de résident de longue durée doit être accordé à l'étranger non citoyen de l'Union européenne qui répond aux conditions fixées au § 3 et qui justifie d'un séjour légal et ininterrompu dans le Royaume au cours des cinq ans qui précèdent immédiatement la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée. L'alinéa 1er ne s'applique pas à l'étranger qui: 1° est autorisé à séjourner dans le Royaume pour faire des études ou suivre une formation professionnelle; 2° est autorisé à séjourner dans le Royaume en vertu d'une protection temporaire ou qui a demandé une autorisation de séjour à ce titre et qui attend une décision sur le statut; 3° est autorisé à séjourner dans le Royaume en vertu d'une forme de protection autre que la protection internationale ou qui a demandé une autorisation de séjour à ce titre et qui attend une décision sur le statut; 4° a demandé une protection internationale et dont la demande n'a pas encore fait l'objet d'une décision définitive; 5° séjourne dans le Royaume exclusivement pour des motifs à caractère temporaire; 6° a un statut juridique régi par les dispositions de la Convention de Vienne du 18 avril 1961 sur les relations diplomatiques, de la Convention de Vienne du 24 avril 1963 sur les relations consulaires, de la Convention de New York du 8 décembre 1969 sur les missions spéciales ou de la Convention de Vienne du 14 mars 1975 sur la représentation des Etats dans leurs relations avec

les organisations internationales de caractère universel.

§ 2. Pour le calcul du séjour de cinq ans visé au § 1er, alinéa 1er, il n'est pas tenu compte de la ou des périodes visées au § 1er, alinéa 2, 5° et 6°.

La ou les périodes visées au § 1er, alinéa 2, 1°, sont prises en compte pour moitié.

En ce qui concerne l'étranger auquel la protection internationale a été accordée, la moitié de la période comprise entre la date de l'introduction de la demande de protection internationale sur la base de laquelle cette protection internationale a été accordée et la date de la délivrance du titre de séjour, ou la totalité de cette période si celle-ci excède dix-huit mois, est prise en considération.

Les périodes visées à l'alinéa 3 et les périodes de séjour en tant que bénéficiaire de la protection internationale, ne sont pas prises en considération si la protection internationale a été retirée conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2.

En ce qui concerne l'étranger qui a été autorisé au séjour en application de l'article 61/27, les périodes de séjours effectués dans les différents Etats membres de l'Union européenne peuvent être cumulées pour le calcul de la période requise de cinq ans, à condition de justifier de cinq années de séjour légal et ininterrompu sur le territoire de l'Union en tant que titulaire d'une carte bleue européenne, dont deux années précédant immédiatement l'introduction de la demande dans le Royaume.

§ 3. L'étranger visé au § 1er doit apporter la preuve qu'il dispose, pour lui-même et les membres de sa famille qui sont à sa charge, de moyens de

les organisations internationales de caractère universel.

§ 2. Pour le calcul du séjour de cinq ans visé au § 1er, alinéa 1er, il n'est pas tenu compte de la ou des périodes visées au § 1er, alinéa 2, 5° et 6°.

La ou les périodes visées au § 1er, alinéa 2, 1°, sont prises en compte pour moitié.

En ce qui concerne l'étranger auquel la protection internationale a été accordée, [...] la période comprise entre la date de l'introduction de la demande de protection internationale sur la base de laquelle cette protection internationale a été accordée et la date de la délivrance du titre de séjour, [...] est prise en considération.

Les périodes visées à l'alinéa 3 et les périodes de séjour en tant que bénéficiaire de la protection internationale, ne sont pas prises en considération si la protection internationale a été retirée conformément aux **articles 14, paragraphe 1, b) ou c), ou 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347.**

Lorsque l'étranger bénéficiant d'une protection internationale en Belgique est retrouvé dans un autre Etat membre sans avoir le droit d'y habiter ou d'y séjourner conformément au droit national, au droit de l'Union ou au droit international applicable, la période de séjour légal en Belgique antérieure à cette situation n'est pas prise en considération pour le calcul de la durée de séjour de cinq ans visés au § 1er, alinéa 1er. Le ministre ou son délégué peut déroger à cette règle si l'étranger prouve que la situation était due à des circonstances indépendantes de sa volonté.

En ce qui concerne l'étranger qui a été autorisé au séjour en application de l'article 61/27, les périodes de séjours effectués dans les différents Etats membres de l'Union européenne peuvent être cumulées pour le calcul de la période requise de cinq ans, à condition de justifier de cinq années de séjour légal et ininterrompu sur le territoire de l'Union en tant que titulaire d'une carte bleue européenne, dont deux années précédant immédiatement l'introduction de la demande dans le Royaume.

§ 3. L'étranger visé au § 1er doit apporter la preuve qu'il dispose, pour lui-même et les membres de sa famille qui sont à sa charge, de moyens de

subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, ainsi que d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.

Les moyens de subsistance visés à l'alinéa 1er doivent au moins correspondre au niveau de ressources en deçà duquel une aide sociale peut être accordée. Dans le cadre de leur évaluation, il est tenu compte de leur nature et leur régularité. Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres et compte tenu des critères définis dans l'alinéa 2, le montant minimum des moyens de subsistance requis.

§ 4. Le délai de cinq ans visé au § 1er n'est pas interrompu par des absences inférieures à six mois consécutifs et qui ne dépassent pas au total une durée de dix mois sur le délai total de cinq ans.

A l'égard de l'étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27, les absences du territoire de l'Union n'interrompent pas le délai de cinq ans, si elles ne durent pas plus de douze mois consécutifs et ne dépassent pas au total dix-huit mois sur l'ensemble de la période de cinq ans.

Ces périodes d'absence sont en outre prises en compte dans le calcul du délai.

subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, ainsi que d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.

Les moyens de subsistance visés à l'alinéa 1er doivent au moins correspondre au niveau de ressources en deçà duquel une aide sociale peut être accordée. Dans le cadre de leur évaluation, il est tenu compte de leur nature et leur régularité. Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres et compte tenu des critères définis dans l'alinéa 2, le montant minimum des moyens de subsistance requis.

§ 4. Le délai de cinq ans visé au § 1er n'est pas interrompu par des absences inférieures à six mois consécutifs et qui ne dépassent pas au total une durée de dix mois sur le délai total de cinq ans.

A l'égard de l'étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27, les absences du territoire de l'Union n'interrompent pas le délai de cinq ans, si elles ne durent pas plus de douze mois consécutifs et ne dépassent pas au total dix-huit mois sur l'ensemble de la période de cinq ans.

Ces périodes d'absence sont en outre prises en compte dans le calcul du délai.

Art. 18

§ 1er. Sous réserve des dispositions de l'article 19, la durée de validité de l'autorisation d'établissement et du statut de résident de longue durée est illimitée.

Le Roi fixe la durée du titre qui constate l'autorisation d'établissement et du permis de séjour de résident de longue durée - UE.

§ 2. [...]

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 ou qui a acquis le statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15*bis*, en tant que bénéficiaire de la protection internationale, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume et/ou perd ce statut lorsque le statut de protection internationale a été retirée conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2.

§ 1er. Sous réserve des dispositions de l'article 19, la durée de validité de l'autorisation d'établissement et du statut de résident de longue durée est illimitée.

Le Roi fixe la durée du titre qui constate l'autorisation d'établissement et du permis de séjour de résident de longue durée - UE.

§ 2. [...]

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 ou qui a acquis le statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15*bis*, en tant que bénéficiaire de la protection internationale, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume et/ou perd ce statut lorsque le statut de protection internationale a été retirée conformément aux articles **14, paragraphe 1, b) ou c), ou 19, paragraphe 1, b) ou c), du règlement (UE) 2024/1347.**

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour telle que visée à l'alinéa 1 ^{er} , il prend en considération la nature et de la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.	Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour telle que visée à l'alinéa 1 ^{er} , il prend en considération la nature et de la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.
Article 48	
Peut être reconnu comme réfugié l'étranger qui réunit les conditions requises à ces effets par les conventions internationales liant la Belgique.	[...]
Article 48/2	
Peut être reconnu comme réfugié ou comme personne pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, l'étranger qui satisfait aux conditions prévues par l'article 48/3 ou par l'article 48/4.	[...]
Article 48/3	
§ 1er. Le statut de réfugié est accordé à l'étranger qui satisfait aux conditions prévues par l'article 1er de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, modifiée par le protocole de New York du 31 janvier 1967. § 2. Les actes considérés comme une persécution au sens de l'article 1 A de la Convention de Genève doivent: a) être suffisamment graves du fait de leur nature ou de leur caractère répété pour constituer une violation des droits fondamentaux de l'homme, en particulier des droits auxquels aucune dérogation n'est possible en vertu de l'article 15.2 de la Convention Européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales; ou b) être une accumulation de diverses mesures, y compris des violations des droits de l'homme, qui soit suffisamment grave pour affecter un individu d'une manière comparable à ce qui est indiqué au point a). Les actes de persécution précités peuvent entre autres prendre les formes suivantes: a) violences physiques ou mentales, y compris les violences sexuelles; b) mesures légales, administratives, de police et/ou judiciaires qui sont discriminatoires en soi ou mises en œuvre d'une manière discriminatoire; c) poursuites ou sanctions disproportionnées ou discriminatoires;	[...]

d) refus d'un recours juridictionnel se traduisant par une sanction disproportionnée ou discriminatoire;

e) poursuites ou sanctions pour refus d'effectuer le service militaire, en particulier en cas de conflit lorsque le service militaire supposerait de commettre des crimes ou d'accomplir des actes relevant des clauses d'exclusion visées à l'article 55/2, § 1er;

f) actes dirigés contre des personnes en raison de leur sexe ou contre des enfants.

§ 3. Il doit exister un lien entre les motifs de persécution et les actes de persécution ou l'absence de protection contre ces actes.

§ 4. Dans le cadre de l'appréciation des motifs de persécution, les éléments suivants doivent être pris en considération:

a) la notion de "race" recouvre, entre autres, des considérations de couleur, d'origine ou d'appartenance à un groupe ethnique déterminé;

b) la notion de "religion" recouvre, entre autres, le fait d'avoir des convictions théistes, non théistes ou athées, la participation à des cérémonies de culte privées ou publiques, seul ou en communauté, ou le fait de ne pas y participer, les autres actes religieux ou expressions d'opinions religieuses ainsi que les formes de comportement personnel ou communautaire fondées sur des croyances religieuses ou imposées par celles-ci;

c) la notion de "nationalité" ne se limite pas à la citoyenneté ou à l'inexistence de celle-ci, mais recouvre, entre autres, l'appartenance à un groupe soudé par son identité culturelle, ethnique ou linguistique, par ses origines géographiques ou politiques communes, ou par sa relation avec la population d'un autre Etat;

d) un groupe doit être considéré comme un certain groupe social lorsque, entre autres:

- ses membres partagent une caractéristique innée ou des racines communes qui ne peuvent être modifiées, ou encore une caractéristique ou croyance à ce point essentielle pour l'identité ou la conscience qu'il ne devrait pas être exigé d'une personne qu'elle y renonce, et

- ce groupe a une identité propre dans le pays en question parce qu'il est perçu comme étant différent par la société environnante;

- ce groupe, en fonction des circonstances qui prévalent dans le pays d'origine, a l'orientation sexuelle comme caractéristique commune. L'orientation sexuelle ne recouvre pas les faits considérés comme délictueux selon le droit belge. Il convient de prendre dûment en considération les aspects liés au genre, dont l'identité de genre, aux fins de la reconnaissance de l'appartenance à un certain groupe social ou de l'identification d'une caractéristique d'un tel groupe;

e) la notion "d'opinions politiques" recouvre, entre autres, les opinions, les idées ou les croyances dans un domaine lié aux acteurs de persécution visés à l'article 48/5 et à leurs politiques ou méthodes, que ces opinions, idées ou croyances se soient ou non traduites par des actes de la part du demandeur.

§ 5. Dans le cadre de l'évaluation du caractère fondé de la crainte de persécution du demandeur, il est indifférent qu'il possède effectivement la caractéristique liée à la race, à la religion, à la nationalité, à l'appartenance à un groupe social déterminé ou aux opinions politiques à l'origine de la persécution, pour autant que ces caractéristiques lui soient attribuées par l'acteur de persécution.

Article 48/4

§ 1er. Le statut de protection subsidiaire est accordé à l'étranger qui ne peut être considéré comme un réfugié et qui ne peut pas bénéficier de l'article 9ter, et à l'égard duquel il y a de sérieux motifs de croire que, s'il était renvoyé dans son pays d'origine ou, dans le cas d'un apatride, dans le pays dans lequel il avait sa résidence habituelle, il encourrait un risque réel de subir les atteintes graves visées au paragraphe 2, et qui ne peut pas ou, compte tenu de ce risque, n'est pas disposé à se prévaloir de la protection de ce pays et ce, pour autant qu'il ne soit pas concerné par les clauses d'exclusion visées à l'article 55/4.

[...]

§ 2. Sont considérées comme atteintes graves:

- a) la peine de mort ou l'exécution; ou
- b) la torture ou les traitements ou sanctions inhumains ou dégradants du demandeur dans son pays d'origine; ou
- c) les menaces graves contre la vie ou la personne d'un civil en raison d'une violence aveugle en cas de conflit armé interne ou international.

Article 48/5

§ 1er. Une persécution au sens de l'article 48/3 ou une atteinte grave au sens de l'article 48/4 peut émaner ou être causée par: a) l'Etat; b) des partis ou organisations qui contrôlent l'Etat ou une partie importante de son territoire; c) des acteurs non étatiques, s'il peut être démontré que les acteurs visés aux points a) et b), y compris les organisations internationales, ne peuvent pas ou ne veulent pas accorder la protection prévue au § 2 contre les persécutions ou les atteintes graves. § 2. La protection au sens des articles 48/3 et 48/4 ne peut être offerte que par: a) l'Etat, ou b) des partis ou organisations, y compris des organisations internationales, qui contrôlent l'Etat ou une partie importante de son territoire, pour autant qu'ils soient disposés et en mesure d'offrir une protection, conformément à l'alinéa 2. La protection, au sens des articles 48/3 et 48/4, doit être effective et non temporaire et est généralement accordée lorsque les acteurs visés à l'alinéa 1er prennent des mesures raisonnables pour empêcher les persécutions ou les atteintes graves, entre autres lorsqu'ils disposent d'un système judiciaire effectif permettant de déceler, de poursuivre et de sanctionner les actes constitutifs de persécution ou d'atteinte grave, et lorsque le demandeur a accès à cette protection. Pour déterminer si une organisation internationale contrôle un Etat ou une partie importante de son territoire et y fournit une protection, au sens des articles 48/3 et 48/4, il est tenu compte, entre autres, des actes de l'Union européenne prises en la matière. § 3. Il n'y a pas lieu d'accorder la protection internationale si, dans une partie du pays d'origine, le demandeur d'asile: a) n'a pas de crainte fondée de persécution ou ne risque pas réellement de subir des atteintes graves, ou b) a accès à une protection contre la persécution ou les atteintes graves au sens du § 2; et qu'il peut voyager en toute sécurité et légalité vers cette partie du pays, et obtenir l'autorisation	[...]

d'y pénétrer et que l'on peut raisonnablement s'attendre à ce qu'il s'y établisse.

Lorsqu'il est examiné si un demandeur a une crainte fondée d'être persécuté ou risque réellement de subir des atteintes graves, ou s'il a accès à une protection contre les persécutions ou les atteintes graves dans une partie du pays d'origine conformément à l'alinéa 1er, il est tenu compte des conditions générales dans cette partie du pays et de la situation personnelle du demandeur d'asile.

§ 4. [...]

Article 48/6

§ 1er. Le demandeur d'une protection internationale doit présenter aussi rapidement que possible tous les éléments nécessaires pour étayer sa demande. Il appartient aux instances chargées de l'examen de la demande d'évaluer, en coopération avec le demandeur, les éléments pertinents de la demande de protection internationale.

Les éléments visés à l'alinéa 1er correspondent notamment aux déclarations du demandeur et à tous les documents ou pièces en sa possession concernant son identité, sa ou ses nationalités, son âge, son passé, y compris ceux des membres de la famille à prendre en compte, le ou les pays ainsi que le ou les lieux où il a résidé auparavant, ses demandes antérieures, ses itinéraires, ses titres de voyage, ainsi que les raisons justifiant sa demande de protection internationale.

L'absence des éléments visés à l'alinéa 1er, et plus particulièrement l'absence de preuve quant à l'identité ou la nationalité, qui sont des éléments centraux de la procédure d'évaluation d'une demande de protection internationale, constitue une indication défavorable concernant la crédibilité générale du récit du demandeur, à moins que le demandeur ne présente une explication satisfaisante à cette absence. Si les instances chargées de l'examen de la demande ont de bonnes raisons de penser que le demandeur retient des informations, pièces, documents ou autres éléments essentiels à une évaluation correcte de la demande, elles peuvent l'inviter à produire ces éléments sans délai, quel que soit leur support. Le refus du demandeur de produire ces éléments sans explication

§ 1er. Le demandeur d'une protection internationale doit présenter le plus rapidement possible tous les éléments nécessaires qui étayent sa demande. Le demandeur indique quelles informations présentent un intérêt pour l'examen de sa demande.

Le demandeur doit présenter les documents établissant son identité ou sa nationalité en original. Une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu'une vérification de l'authenticité d'un document est nécessaire, le document original peut être conservé pendant la période nécessaire à la réalisation de cette vérification.

Si le demandeur présente à l'appui de sa demande d'autres pièces en original qui contiennent des données à caractère personnel, une copie de ces documents est conservée dans le dossier administratif. Si le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu'un examen d'un document original est nécessaire, celui-ci peut être conservé pendant la période nécessaire à la réalisation de cet examen.

Le demandeur reçoit une copie des pièces dont les originaux sont conservés et un accusé de réception avec une brève description des documents originaux conservés dans le dossier administratif.

La restitution des documents originaux au demandeur, ou à son avocat lorsqu'il présente une procuration écrite émanant du demandeur, intervient sur demande. La restitution des

satisfaisante pourra constituer un indice de son refus de se soumettre à son obligation de coopération visée à l'alinéa 1er.

§ 2. Les documents nationaux et internationaux de nature à établir l'identité ou la nationalité du demandeur qui sont déposés aussi rapidement que possible en original sont conservés dans le dossier administratif des instances chargées de l'examen de la demande de protection internationale pendant toute la durée du traitement de cette demande.

Les originaux des pièces justificatives autres que celles visées à l'alinéa 1er peuvent être conservés au dossier administratif pendant toute la durée du traitement de la demande de protection internationale.

Le demandeur reçoit, à sa demande, une copie des pièces dont les originaux sont conservés au dossier administratif et un accusé de réception avec une brève description des documents déposés.

La restitution par les instances chargées de l'examen de la demande des pièces originales visées à l'alinéa 1er à l'étranger, ou à son avocat lorsqu'il présente une procuration écrite émanant de l'étranger, intervient à sa demande pour autant que la demande de protection internationale ait fait l'objet d'une décision finale de reconnaissance du statut de réfugié ou d'octroi du statut de protection subsidiaire, sans préjudice de l'article 57/8/1. Dans les autres cas où une décision finale a été prise, ces pièces sont transmises au ministre ou à son délégué. Le ministre ou son délégué les

documents de nationalité et d'identité visés au deuxième alinéa a lieu après que la vérification de leur authenticité a été menée. La restitution des documents originaux visés au troisième alinéa a lieu après que l'examen du document est terminé.

Les documents originaux peuvent être restitués anticipativement si le demandeur fournit une raison valable.

La restitution d'une pièce ne peut pas avoir lieu s'il est établi, à la suite d'une authentification par les autorités compétentes, que le document est un faux ou a été falsifié et/ou s'il existe un obstacle à cette restitution en vertu de la loi.

L'éventuelle restitution des pièces originales est mentionnée sur l'accusé de réception visé à l'alinéa 4.

§ 2. Les documents présentés par le demandeur qui sont rédigés dans une langue autre que l'une des trois langues nationales ou l'anglais sont traduits si cela est considéré pertinent pour le traitement de la demande par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents visés à l'alinéa 1er, au cours de l'entretien personnel, le cas échéant assisté de l'interprète présent. Une traduction de ces informations est versée au dossier du demandeur.

En l'absence de traduction lors de l'entretien personnel, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides traduit les informations pertinentes contenues dans les documents présentés.

Dans le cas où le demandeur introduit une demande ultérieure, les documents qu'il a présentés, rédigés dans une langue autre que l'une des trois langues nationales ou l'anglais, sont accompagnés d'une traduction en néerlandais, français, allemand ou anglais. En l'absence de traduction, le demandeur commente les informations pertinentes contenues dans les documents présentés, dans la déclaration visée à l'article 51/10.

restitue sur demande à l'étranger, à moins qu'il ait imposé la conservation de ces pièces sur base de l'article 74/14, § 2, alinéa 2, en tant que mesure préventive, ou sur base de l'article 74/15, § 1er, en tant que mesure d'exécution d'une décision d'éloignement.

La restitution des pièces originales visées à l'alinéa 2 au demandeur, ou à son avocat lorsqu'il présente une procuration écrite émanant du demandeur, intervient à sa demande pour autant que la demande de protection internationale ait fait l'objet d'une décision finale.

Dans tous les cas, les pièces originales déposées au dossier administratif peuvent être restituées anticipativement à condition que la nécessité d'une restitution anticipée soit justifiée valablement par le demandeur.

La restitution d'une pièce ne peut pas avoir lieu s'il est établi, à la suite d'une authentification par les autorités compétentes, que le document est un faux ou a été falsifié et/ou s'il existe un obstacle à cette restitution en vertu de la loi.

L'éventuelle restitution des pièces originales est mentionnée sur l'accusé de réception visé à l'alinéa 3.

§ 3. S'ils sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais, les documents présentés par le demandeur doivent être accompagnés d'une traduction vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais. Lors de l'introduction de la demande, le demandeur est informé dans une langue qu'il comprend, ou dont il est raisonnable de supposer qu'il la comprend, de son obligation de contribuer à fournir une traduction, telle qu'elle est visée à l'alinéa 1er.

Si les documents que le demandeur a présentés sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais et en l'absence d'une traduction telle qu'elle est visée à l'alinéa 1er, il doit les commenter au cours de l'entretien personnel, le cas échéant assisté de l'interprète présent. Ce commentaire concerne au moins les informations pertinentes contenues dans les documents présentés.

Au cas où le demandeur introduit une demande ultérieure de protection internationale visée à l'article 51/8, si les documents qu'il a présentés

sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais, ceux-ci doivent être accompagnés d'une traduction vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais, ou le demandeur doit au moins indiquer avec précision dans les documents présentés et commenter dans la déclaration visée à l'article 51/8 les informations pertinentes qu'ils contiennent.

En l'absence de toute traduction fournie par le demandeur, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides n'est pas tenu de traduire intégralement vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais chaque document présenté par le demandeur. Il suffit de traduire les informations pertinentes que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides aura relevées dans les documents présentés.

§ 4. Lorsque le demandeur n'étaye pas certains aspects de ses déclarations par des preuves documentaires ou autres, ces aspects ne nécessitent pas confirmation lorsque les conditions cumulatives suivantes sont remplies:

- a) le demandeur s'est réellement efforcé d'étayer sa demande;
- b) tous les éléments pertinents à la disposition du demandeur ont été présentés et une explication satisfaisante a été fournie quant à l'absence d'autres éléments probants;
- c) les déclarations du demandeur sont jugées cohérentes et plausibles et elles ne sont pas contredites par les informations générales et particulières connues et pertinentes pour sa demande;
- d) le demandeur a présenté sa demande de protection internationale dès que possible, à moins qu'il puisse avancer de bonnes raisons pour ne pas l'avoir fait;
- e) la crédibilité générale du demandeur a pu être établie.

§ 5. Les instances chargées de l'examen de la demande évaluent celle-ci individuellement, objectivement et impartialement. Elles tiennent compte des éléments suivants:

- a) tous les faits pertinents concernant le pays d'origine au moment de statuer sur la demande, y compris les lois et règlements du pays d'origine et la manière dont ils sont appliqués;

§ 4. [...]

§ 5. [...]

b) les déclarations faites et documents présentés par le demandeur, y compris les informations permettant de déterminer si le demandeur a fait ou pourrait faire l'objet de persécutions ou d'atteintes graves;

c) le statut individuel et la situation personnelle du demandeur, y compris des facteurs comme son passé, son sexe et son âge, pour déterminer si, compte tenu de la situation personnelle du demandeur, les actes auxquels le demandeur a été ou pourrait être exposé sont considérés comme une persécution ou des atteintes graves;

d) le fait que, depuis qu'il a quitté son pays d'origine, le demandeur a ou non exercé des activités qui pourraient l'exposer à une persécution ou à des atteintes graves s'il retournait dans ce pays;

e) le fait qu'il est raisonnable de penser que le demandeur peut se prévaloir de la protection d'un autre pays dont il peut invoquer la nationalité.

(NOTE: par son arrêt n° 23/2021 du 25-02-2021 (2021-02-25/20), M.B. 20-04-2021, p. 36679), la Cour constitutionnelle a annulé la modification apportée au § 2, alinéas 1 et 4 du présent article.)

Article 48/7

Le fait qu'un demandeur d'asile a déjà été persécuté dans le passé ou a déjà subi des atteintes graves ou a déjà fait l'objet de menaces directes d'une telle persécution ou de telles atteintes est un indice sérieux de la crainte fondée du demandeur d'être persécuté ou du risque réel de subir des atteintes graves, sauf s'il existe de bonnes raisons de croire que cette persécution ou ces atteintes graves ne se reproduiront pas.

[...]

Article 48/8

§ 1er. S'il le juge pertinent pour procéder à l'examen de la demande, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides invite le demandeur de protection internationale à se soumettre à un examen médical portant sur des signes de persécutions ou d'atteintes graves qu'il aurait subies dans le passé, pour autant que le demandeur y consente.

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut inviter le demandeur à prendre dans les meilleurs délais les mesures nécessaires

§ 1er. S'il le juge pertinent pour procéder à l'examen de la demande, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides invite le demandeur de protection internationale à se soumettre à un examen médical portant sur des signes de persécutions ou d'atteintes graves qu'il aurait subies dans le passé, pour autant que le demandeur y consente.

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut inviter le demandeur à prendre dans les meilleurs délais les mesures nécessaires

pour se soumettre à un tel examen, qui sera le cas échéant réalisé par un praticien professionnel des soins de santé compétent désigné par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le praticien professionnel des soins de santé compétent transmet au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides un rapport avec ses constatations concernant les signes de persécutions ou d'atteintes graves qui auraient été subies dans le passé, pour autant que le demandeur y consente. Une distinction est clairement faite entre les constatations médicales objectives, d'une part, et les constatations basées sur les déclarations du demandeur de protection internationale, d'autre part.

§ 2. Si le demandeur de protection internationale invoque un problème médical et qu'aucun examen médical tel que visé au paragraphe 1er n'a lieu, il est informé du fait qu'il peut, de sa propre initiative et à ses propres frais, prendre les mesures nécessaires pour se soumettre à un examen médical portant sur des signes de persécutions ou d'atteintes graves qu'il aurait subies dans le passé.

Le certificat médical est soumis dans les meilleurs délais au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, qui, le cas échéant, peut solliciter l'avis d'un praticien professionnel des soins de santé compétent au sujet du certificat en question.

§ 3. Le fait que le demandeur de protection internationale refuse de se soumettre à l'examen médical visé au paragraphe 1er ou qu'aucun examen médical n'ait eu lieu n'empêche pas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision au sujet de la demande de protection internationale.

§ 4. Le rapport visé au paragraphe 1er, alinéa 3, ou le certificat médical visé au paragraphe 2, alinéa 2, est examiné par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides avec les autres éléments de la demande de protection internationale.

pour se soumettre à un tel examen, qui sera le cas échéant réalisé par un praticien professionnel des soins de santé compétent désigné par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Le praticien professionnel des soins de santé compétent transmet au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides un rapport avec ses constatations concernant les signes de persécutions ou d'atteintes graves qui auraient été subies dans le passé, pour autant que le demandeur y consente. Une distinction est clairement faite entre les constatations médicales objectives, d'une part, et les constatations basées sur les déclarations du demandeur de protection internationale, d'autre part.

§ 2. Si le demandeur de protection internationale invoque un problème médical et qu'aucun examen médical tel que visé au paragraphe 1er n'a lieu, il est informé du fait qu'il peut, de sa propre initiative et à ses propres frais, prendre les mesures nécessaires pour se soumettre à un examen médical portant sur des signes de persécutions ou d'atteintes graves qu'il aurait subies dans le passé.

Le certificat médical est soumis dans les meilleurs délais au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, qui, le cas échéant, peut solliciter l'avis d'un praticien professionnel des soins de santé compétent au sujet du certificat en question.

§ 3. Le fait que le demandeur de protection internationale refuse de se soumettre à l'examen médical visé au paragraphe 1er ou qu'aucun examen médical n'ait eu lieu n'empêche pas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision au sujet de la demande de protection internationale.

§ 4. Le rapport visé au paragraphe 1er, alinéa 3, ou le certificat médical visé au paragraphe 2, alinéa 2, est examiné par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides avec les autres éléments de la demande de protection internationale.

§ 5. L'article 458 du Code pénal est applicable aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

§ 5. [...]

Article 48/9

§ 1er. L'étranger qui a introduit une demande de protection internationale conformément à l'article 50, § 3, alinéa 1er, a la possibilité de faire valoir de manière précise et circonstanciée, dans un questionnaire auquel il répond avant la déclaration prévue à l'article 51/10, les éléments dont ressortent ses besoins procéduraux spéciaux, et ce afin de pouvoir bénéficier des droits, et se conformer aux obligations, prévus dans le présent chapitre.

§ 2. En outre, un fonctionnaire médecin ou un autre praticien professionnel des soins de santé compétent désigné par le ministre ou son délégué peut, par le biais d'un examen médical, faire des recommandations au sujet des besoins procéduraux spéciaux qu'un demandeur de protection internationale peut éprouver, et ce afin que celui-ci puisse bénéficier des droits et se conformer aux obligations prévus dans le présent chapitre. Si les recommandations ont trait à des informations médicales, celles-ci ne sont communiquées au ministre ou son délégué et au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides que pour autant que le demandeur de protection internationale y consente.

L'article 458 du Code pénal est applicable à tous les agents de l'Office des Etrangers et du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en ce qui concerne les données médicales dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

§ 3. Sans préjudice de ce qui est prévu aux § § 1er et 2, le demandeur de protection internationale peut également signaler au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides des éléments à un stade ultérieur de la procédure, sans que la procédure relative à la demande de protection internationale ne doive, de ce fait, reprendre à nouveau depuis le début. Ces éléments doivent être transmis par le demandeur au Commissaire

§ 1er. L'étranger qui a introduit une demande de protection internationale [...] a la possibilité de faire valoir de manière précise et circonstanciée, dans un questionnaire auquel il répond avant la déclaration prévue à l'article 51/10, les éléments dont ressortent ses besoins procéduraux spéciaux, et ce afin de pouvoir bénéficier des droits, et se conformer aux obligations, prévus dans le présent chapitre.

§ 2. En outre, un fonctionnaire médecin ou un autre praticien professionnel des soins de santé compétent désigné par le ministre ou son délégué peut, par le biais d'un examen médical, faire des recommandations au sujet des besoins procéduraux spéciaux qu'un demandeur de protection internationale peut éprouver, et ce afin que celui-ci puisse bénéficier des droits et se conformer aux obligations prévus dans le présent chapitre. Si les recommandations ont trait à des informations médicales, celles-ci ne sont communiquées au ministre ou son délégué et au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides que pour autant que le demandeur de protection internationale y consente.

Outre ce qui est visé à l'article 57/27 pour les agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, l'article 352 du Code pénal est applicable aux agents de l'Office des étrangers.

§ 3. Sans préjudice de ce qui est prévu aux § § 1er et 2, le demandeur de protection internationale peut également signaler au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides des éléments à un stade ultérieur de la procédure, sans que la procédure relative à la demande de protection internationale ne doive, de ce fait, reprendre à nouveau depuis le début. Ces éléments doivent être transmis par le demandeur au Commissaire

général aux réfugiés et aux apatrides par écrit, de manière précise et circonstanciée.

§ 4. Les agents de l'Office des Etrangers et le Commissariat-général aux réfugiés et aux apatrides évaluent si le demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux et tiennent compte de ceux-ci en fournissant au demandeur un soutien adéquat au cours de la procédure, pour autant que ces besoins soient suffisamment démontrés et soient susceptibles d'empêcher le demandeur de bénéficier des droits visés au présent chapitre et de se conformer aux obligations qui lui incombent. L'évaluation des besoins procéduraux spéciaux n'est pas en soi susceptible de recours.

§ 5. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime, en particulier en cas de torture, de viol ou d'une autre forme grave de violence psychologique, physique ou sexuelle, que le demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux qui ne sont pas compatibles avec l'examen de la demande selon l'article 57/6/1, § 1er ou 57/6/4, le Commissaire général n'applique pas ou plus cette procédure.

§ 6. Le fait que le demandeur n'ait pas répondu au questionnaire visé au § 1er ou qu'il n'ait pas subi d'examen médical conformément au § 2 n'empêche pas la poursuite de la procédure de traitement de la demande conformément à l'article 51/10 et n'empêche pas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision au sujet de la demande de protection internationale.

§ 7. L'évaluation visée au § 4 reste valable si l'étranger introduit une demande ultérieure sur la base de l'article 51/8.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut considérer dans le cadre de la demande ultérieure que le demandeur de protection internationale n'a plus de besoins procéduraux spéciaux, même s'il avait été évalué qu'il en avait au cours de la demande précédente.

général aux réfugiés et aux apatrides par écrit, de manière précise et circonstanciée.

§ 4. Les agents de l'Office des Etrangers et le Commissariat-général aux réfugiés et aux apatrides évaluent si le demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux et tiennent compte de ceux-ci en fournissant au demandeur un soutien adéquat au cours de la procédure, pour autant que ces besoins soient suffisamment démontrés et soient susceptibles d'empêcher le demandeur de bénéficier des droits visés au présent chapitre et de se conformer aux obligations qui lui incombent. L'évaluation des besoins procéduraux spéciaux n'est pas en soi susceptible de recours.

§ 5. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime, en particulier en cas de torture, de viol ou d'une autre forme grave de violence psychologique, physique ou sexuelle, que le demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux qui ne sont pas compatibles avec l'examen de la demande selon l'article 57/6/1, § 1er [...], le Commissaire général n'applique pas ou plus cette procédure.

§ 6. Le fait que le demandeur n'ait pas répondu au questionnaire visé au § 1er ou qu'il n'ait pas subi d'examen médical conformément au § 2 n'empêche pas la poursuite de la procédure de traitement de la demande conformément à l'article 51/10 et n'empêche pas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision au sujet de la demande de protection internationale.

§ 7. L'évaluation visée au § 4 reste valable si l'étranger introduit une demande ultérieure [...].

Par dérogation à l'alinéa 1er, le ministre ou son délégué ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut considérer dans le cadre de la demande ultérieure que le demandeur de protection internationale n'a plus de besoins procéduraux spéciaux, même s'il avait été évalué qu'il en avait au cours de la demande précédente.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le demandeur peut apporter, dans la déclaration visée à l'article 51/8, des éléments dont il ressortirait de manière convaincante qu'il éprouve tout de même des besoins procéduraux spéciaux, même s'il avait encore été évalué qu'il n'en avait pas au cours de la demande précédente.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le demandeur peut apporter, dans la déclaration visée à l'**article 51/10**, des éléments dont il ressortirait de manière convaincante qu'il éprouve tout de même des besoins procéduraux spéciaux, même s'il avait encore été évalué qu'il n'en avait pas au cours de la demande précédente.

Article 49

§ 1er. Sont considérés comme réfugiés au sens de la présente loi et admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume:

1° l'étranger qui, en vertu des accords internationaux antérieurs à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, et des Annexes, signées à Genève, le 28 juillet 1951, possédait en Belgique la qualité de réfugié avant l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 1953 portant approbation de ladite convention;

2° l'étranger auquel la qualité de réfugié a été reconnue par le ministre des Affaires étrangères ou par l'autorité internationale à laquelle le ministre a délégué sa compétence;

3° l'étranger auquel la qualité de réfugié est reconnue par le Commissaire général aux réfugiés et aux Apatrides;

4° l'étranger auquel la qualité de réfugié a été reconnue par la Commission permanente de recours des étrangers;

5° l'étranger auquel la qualité de réfugié est reconnue par le Conseil du Contentieux des étrangers.

6° l'étranger qui, après avoir été reconnu comme réfugié alors qu'il se trouvait sur le territoire d'un autre Etat partie contractante à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, a été autorisé par le ministre ou son délégué, à séjourner ou à s'établir dans le Royaume, à condition que sa qualité de réfugié soit confirmée par l'autorité visée au 2° ou 3°.

Le titre de séjour qui constate l'admission au séjour pour une durée limitée est valable pour une durée de cinq ans.

A l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date de l'introduction de la demande d'asile, le réfugié reconnu est admis au séjour pour une durée illimitée, à moins que le statut de réfugié ait entre-temps été abrogé ou retiré en vertu des

§ 1er. Sont considérés comme réfugiés au sens de la présente loi et admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume:

1° l'étranger qui, en vertu des accords internationaux antérieurs à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, et des Annexes, signées à Genève, le 28 juillet 1951, possédait en Belgique la qualité de réfugié avant l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 1953 portant approbation de ladite convention;

2° l'étranger auquel la qualité de réfugié a été reconnue par le ministre des Affaires étrangères ou par l'autorité internationale à laquelle le ministre a délégué sa compétence;

3° l'étranger auquel la qualité de réfugié est reconnue par le Commissaire général aux réfugiés et aux Apatrides;

4° l'étranger auquel la qualité de réfugié a été reconnue par la Commission permanente de recours des étrangers;

5° l'étranger auquel la qualité de réfugié est reconnue par le Conseil du Contentieux des étrangers.

6° l'étranger qui, après avoir été reconnu comme réfugié alors qu'il se trouvait sur le territoire d'un autre Etat partie contractante à la Convention internationale relative au statut des réfugiés, a été autorisé par le ministre ou son délégué, à séjourner ou à s'établir dans le Royaume, à condition que sa qualité de réfugié soit confirmée par l'autorité visée au 2° ou 3°.

Le titre de séjour qui constate l'admission au séjour pour une durée limitée est valable pour une durée de cinq ans.

A l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date de l'introduction de la demande d'asile, le réfugié reconnu est admis au séjour pour une durée illimitée, à moins que le statut de réfugié ait entre-temps été **retiré conformément à l'article 14 du règlement (UE) 2024/1347** ou que

articles 55/3 ou 55/3/1 ou que l'étranger ait renoncé entre-temps à son statut de réfugié.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut, au cours du séjour limité de l'étranger, à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides d'abroger le statut de réfugié, conformément à l'article 57/6, alinéa 1er, 4°. Le ministre ou son délégué peut, au cours des dix premières années de séjour à compter à partir de la date de l'introduction de la demande d'asile, à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de réfugié reconnu à un étranger, conformément à l'article 55/3/1, § 2, 1° et 2°.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de réfugié reconnu à un étranger, conformément à l'article 55/3/1, § 1er.

Le ministre ou son délégué transmet sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tout élément en sa possession susceptible de justifier une décision de retrait sur la base de l'article 55/3/1. Sauf indication expresse en ce sens, la transmission de tels éléments ne constitue pas une demande de retrait de statut au sens de l'alinéa 2.

En cas d'application de l'alinéa 1er ou de l'alinéa 2 et dans un délai de soixante jours ouvrables, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rend une décision d'abrogation ou de retrait du statut de réfugié ou informe l'intéressé et le ministre ou son délégué qu'il n'est pas procédé à l'abrogation ou au retrait de ce statut.

Dans l'attente d'une décision définitive, l'octroi du droit de séjour d'une durée illimitée prévu au paragraphe 1er, alinéa 3, est, le cas échéant, suspendu. Lorsque la durée de validité du titre de séjour visé au paragraphe 1er, alinéa 2, expire pendant le réexamen de la validité du statut de protection internationale, ce titre de séjour est renouvelé dans l'attente d'une décision définitive.

§ 3. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a abrogé ou retiré le statut de réfugié ou lorsque l'intéressé a renoncé à son

l'étranger ait renoncé entre-temps à son statut de réfugié.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut, au cours du séjour limité de l'étranger, à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides **de retirer conformément à l'article 14, § 1er, a) du règlement (UE) 2024/13478**. Le ministre ou son délégué peut, au cours des dix premières années de séjour à compter à partir de la date de l'introduction de la demande d'asile, à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de réfugié reconnu à un étranger, conformément à l'article **article 14, alinéa 1, b) et c) règlement (EU) 2024/1347**.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de réfugié reconnu à un étranger, conformément à l'**article 14, paragraphe 1, d) et e), du règlement (UE) 2024/1347**.

Le ministre ou son délégué transmet sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tout élément en sa possession susceptible de justifier une décision de retrait sur la base de **l'article 14, paragraphe 1, b), c), d) et e), du règlement (UE) 2024/1347**. Sauf indication expresse en ce sens, la transmission de tels éléments ne constitue pas une demande de retrait de statut au sens de l'alinéa 2.

En cas d'application de l'alinéa 1er ou de l'alinéa 2 et dans un délai de soixante jours ouvrables, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rend une décision [...] de retrait du statut de réfugié ou informe l'intéressé et le ministre ou son délégué qu'il n'est pas procédé à [...] au retrait de ce statut.

Dans l'attente d'une décision définitive, l'octroi du droit de séjour d'une durée illimitée prévu au paragraphe 1er, alinéa 3, est, le cas échéant, suspendu. Lorsque la durée de validité du titre de séjour visé au paragraphe 1er, alinéa 2, expire pendant **le réexamen du droit à bénéficier d'une protection internationale**, ce titre de séjour est renouvelé dans l'attente d'une décision définitive.

§ 3. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a [...] retiré le statut de réfugié ou lorsque l'intéressé a renoncé à son statut, le

statut, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger et l'éloigner conformément aux dispositions de la présente loi, sans préjudice du principe de non-refoulement.

§ 4. La reconnaissance du statut de réfugié prend fin de plein droit si le réfugié est devenu belge.

ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger et l'éloigner conformément aux dispositions de la présente loi, sans préjudice du principe de non-refoulement.

§ 4. Le statut de réfugié devient juridiquement caduc si le bénéficiaire de la protection internationale:

1° devient Belge; ou

2° a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que tel.

Article 49/2

§ 1er. Est considéré comme bénéficiant de la protection subsidiaire et admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume: l'étranger auquel le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou le Conseil du contentieux des étrangers accorde le statut prévu à l'article 48/4.

§ 2. Le titre de séjour qui constate l'admission au séjour pour une durée limitée est valable pour une durée d'un an, prorogeable et en cas de prorogation, valable pour deux ans, à moins que le statut de protection subsidiaire ait été, entretemps, abrogé ou retiré en vertu des articles 55/5 ou 55/5/1 ou que l'étranger ait renoncé entre-temps à son statut de protection subsidiaire.

§ 3. A l'expiration d'une période de cinq ans à compter à partir de la date de l'introduction de la demande d'asile l'étranger auquel ce statut a été reconnu est admis au séjour pour une durée illimitée, à moins que le statut de protection subsidiaire ait été, entre-temps, abrogé ou retiré en vertu des articles 55/5 ou 55/5/1 ou que l'étranger ait renoncé entre-temps à son statut de protection subsidiaire.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut, au cours du séjour limité de l'étranger, à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides d'abroger le statut de protection subsidiaire accordé à l'étranger, conformément à l'article 57/6, alinéa 1er, 4°. Le ministre ou son délégué peut, pendant les dix premières années de séjour de l'étranger, à compter de la date d'introduction de la demande d'asile, à tout moment, demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de

§ 1er. Est considéré comme bénéficiant de la protection subsidiaire et admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume: l'étranger auquel le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou le Conseil du contentieux des étrangers accorde le statut prévu à **l'article 18 du règlement (UE) 2024/1347.**

§ 2. Le titre de séjour qui constate l'admission au séjour pour une durée limitée est valable pour une durée d'un an, prorogeable et en cas de prorogation, valable pour deux ans, à moins que le statut de protection subsidiaire ait été, entretemps, **retiré en vertu de l'article 19 du règlement (UE) 2024/1347** ou que l'étranger ait renoncé entre-temps à son statut de protection subsidiaire.

§ 3. A l'expiration d'une période de cinq ans à compter à partir de la date de l'introduction de la demande d'asile l'étranger auquel ce statut a été reconnu est admis au séjour pour une durée illimitée, à moins que le statut de protection subsidiaire ait été, entre-temps, **retiré en vertu de l'article 19 du règlement (UE) 2024/1347** ou que l'étranger ait renoncé entre-temps à son statut de protection subsidiaire.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut, au cours du séjour limité de l'étranger, à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides **de retirer le statut de protection subsidiaire octroyé à l'étranger conformément à l'article 14, § 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347.** Le ministre ou son délégué peut, pendant les dix premières années de séjour de l'étranger, à compter de la date d'introduction de la demande d'asile, à tout moment, demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

protection subsidiaire octroyé à l'étranger conformément à l'article 55/5/1, § 1er, ou § 2, 2°

Le ministre ou son délégué peut à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de protection subsidiaire accordé à l'étranger, conformément à l'article 55/5/1, § 2, 1°.

Le ministre ou son délégué transmet sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tout élément en sa possession susceptible de justifier une décision de retrait sur la base de l'article 55/5/1. Sauf indication expresse en ce sens, la transmission de tels éléments ne constitue pas une demande de retrait du statut au sens de l'alinéa 2. Le ministre ou son délégué transmet également sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tout élément en sa possession susceptible de justifier une décision d'exclusion sur base de l'article 55/4, § 2.

En cas d'application de l'alinéa 1er ou de l'alinéa 2 et dans un délai de soixante jours ouvrables, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rend une décision de retrait ou d'abrogation du statut de protection subsidiaire ou informe l'intéressé et le ministre ou son délégué qu'il n'est pas procédé au retrait ou à l'abrogation de ce statut.

L'octroi du droit de séjour à durée illimitée prévu au paragraphe 3 est, le cas échéant, suspendu, dans l'attente d'une décision définitive. Lorsque la durée de validité du titre de séjour visé au paragraphe 2 expire pendant le réexamen de la validité du statut de protection internationale, ce titre de séjour est renouvelé dans l'attente d'une décision définitive.

§ 5. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a abrogé ou retiré le statut de protection subsidiaire ou lorsque l'intéressé a renoncé à son statut, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger et l'éloigner conformément aux dispositions de la

de retirer le statut de protection subsidiaire octroyé à l'étranger conformément à l'**article 17, paragraphe 3, ou 19, paragraphe 1, c), du règlement (UE) 2024/1347.**

Le ministre ou son délégué peut à tout moment demander au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de retirer le statut de protection subsidiaire accordé à l'étranger, conformément à l'**article 19, paragraphe 1, b), du règlement (UE) 2024/1347.**

Le ministre ou son délégué transmet sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tout élément en sa possession susceptible de justifier une décision de retrait sur la base de l'**article 17, paragraphe 1, d), du règlement (UE) 2024/1347.** Sauf indication expresse en ce sens, la transmission de tels éléments ne constitue pas une demande de retrait du statut au sens de l'alinéa 2. Le ministre ou son délégué transmet également sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tout élément en sa possession susceptible de justifier une décision d'exclusion sur base de l'**article 17, paragraphe 1, d), du règlement (UE) 2024/1347.**

En cas d'application de l'alinéa 1er ou de l'alinéa 2 et dans un délai de soixante jours ouvrables, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rend une décision de retrait [...] du statut de protection subsidiaire ou informe l'intéressé et le ministre ou son délégué qu'il n'est pas procédé au retrait [...] de ce statut.

L'octroi du droit de séjour à durée illimitée prévu au paragraphe 3 est, le cas échéant, suspendu, dans l'attente d'une décision définitive. Lorsque la durée de validité du titre de séjour visé au paragraphe 2 expire pendant **le réexamen du droit à bénéficier d'une protection internationale**, ce titre de séjour est renouvelé dans l'attente d'une décision définitive.

§ 5. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a [...] retiré le statut de protection subsidiaire ou lorsque l'intéressé a renoncé à son statut, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger et l'éloigner conformément aux dispositions de la

présente loi, sans préjudice du principe de non-refoulement. § 6. La protection subsidiaire prend fin de plein droit si son bénéficiaire est devenu belge.	présente loi, sans préjudice du principe de non-refoulement. § 6. Le statut de protection subsidiaire devient juridiquement caduc si le bénéficiaire de la protection internationale: 1° devient Belge; ou 2° a renoncé de manière non équivoque à sa reconnaissance en tant que tel.

Article 49/3

Une demande de reconnaissance du statut de réfugié ou d'octroi du statut de protection subsidiaire se fait sous la forme d'une demande de protection internationale. Cette demande de protection internationale est d'office examinée en priorité dans le cadre de la Convention de Genève, tel que déterminé à l'article 48/3, et ensuite dans le cadre de l'article 48/4.	Lors de l'examen du bien-fondé de la demande, il est examiné si le demandeur remplit les conditions requises pour prétendre au statut de réfugié et, dans le cas contraire, si le demandeur peut bénéficier de la protection subsidiaire conformément au règlement (UE) 2024/1347.

Article 49/3/1

Aucune mesure d'éloignement du territoire ou de refoulement ne peut être exécutée de manière forcée à l'égard du demandeur dès la présentation de sa demande de protection internationale, et pendant l'examen de celle-ci par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, à l'exception du demandeur visé à l'article 57/6/2, § 3.	Aucune mesure d'éloignement du territoire ou de refoulement ne peut être exécutée de manière forcée à l'égard du demandeur dès la présentation de sa demande de protection internationale, et pendant l'examen de celle-ci par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides [...]. Par dérogation à l'alinéa 1er, lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a estimé, dans le cadre de la demande précédente, qu'une mesure d'éloignement ou de refoulement n'entraînera pas une violation du principe de non-refoulement, une telle mesure ne peut être exécutée de force qu'à partir du moment où la demande est présentée et pendant son examen visé au paragraphe 1er, à l'encontre du demandeur: - qui présente une deuxième demande ultérieure ou plus, et - qui, préalablement à la présentation de sa demande précédente et depuis lors, se trouve de manière ininterrompue dans un endroit déterminé tel que visé à l'article 74/8 ou 74/9.

Article 49/4

En cas d'échange automatisé des données individuelles aux fins de la mise en œuvre (de la réglementation européenne) liant la Belgique, (relative) à la détermination de l'Etat responsable de l'examen des demandes d'asile, la Commission	[...]

de la protection de la vie privée, instituée par la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, est chargée du contrôle du traitement et de l'exploitation des données transmises.

Article 50

§ 1er. L'étranger qui entre ou est entré dans le Royaume sans remplir les conditions fixées dans les articles 2 et 3 et qui souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire, doit présenter une demande de protection internationale au moment où il entre ou au moins dans les huit jours ouvrables après être entré dans le Royaume.

L'étranger visé à l'alinéa 1er, qui tente d'entrer dans le Royaume sans remplir les conditions fixées dans les articles 2 et 3, doit présenter cette demande de protection internationale sans délai auprès des autorités chargées des contrôles aux frontières au moment où celles-ci lui demandent des précisions sur son motif de séjour en Belgique. L'étranger qui est entré légalement dans le Royaume dans le cadre d'un séjour n'excédant pas trois mois et qui souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire, doit présenter une demande de protection internationale avant la fin du séjour n'excédant pas trois mois.

L'étranger qui est admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou à s'y établir et qui souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire doit, dans les huit jours ouvrables qui suivent la fin ou le retrait de son séjour, présenter une demande de protection internationale.

L'étranger bénéficiant d'une protection temporaire conformément à l'article 57/29, peut présenter une demande de protection internationale à tout moment. Dès qu'il est mis fin au régime de protection temporaire conformément à l'article 57/36, § 1er, s'il souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire, l'étranger doit présenter une demande de protection internationale dans les huit jours ouvrables après qu'il a été mis fin au régime de protection temporaire.

§ 1er. L'étranger qui entre ou est entré dans le Royaume sans remplir les conditions fixées dans les articles 2 et 3 et qui souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire, doit présenter une demande de protection internationale au moment où il entre ou au moins dans les huit jours ouvrables après être entré dans le Royaume.

L'étranger visé à l'alinéa 1er, qui tente d'entrer dans le Royaume sans remplir les conditions fixées dans les articles 2 et 3, doit présenter cette demande de protection internationale sans délai auprès des autorités chargées des contrôles aux frontières au moment où celles-ci lui demandent des précisions sur son motif de séjour en Belgique. L'étranger qui est entré légalement dans le Royaume dans le cadre d'un séjour n'excédant pas trois mois et qui souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire, doit présenter une demande de protection internationale avant la fin du séjour n'excédant pas trois mois.

L'étranger qui est admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume ou à s'y établir et qui souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire doit, dans les huit jours ouvrables qui suivent la fin ou le retrait de son séjour, présenter une demande de protection internationale.

L'étranger bénéficiant d'une protection temporaire conformément à l'article 57/29, peut présenter une demande de protection internationale à tout moment. Dès qu'il est mis fin au régime de protection temporaire conformément à l'article 57/36, § 1er, s'il souhaite obtenir le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire, l'étranger doit présenter une demande de protection internationale dans les huit jours ouvrables après qu'il a été mis fin au régime de protection temporaire.

Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut présenter une demande de protection internationale.

La présentation d'une demande de protection internationale doit être faite en personne.

§ 2. L'autorité compétente auprès de laquelle l'étranger a présenté sa demande de protection internationale conformément au paragraphe 1er lui en fournit une attestation de déclaration et porte cette demande à la connaissance du ministre ou de son délégué, qui l'enregistre dans les trois jours ouvrables.

Lorsqu'un grand nombre d'étrangers présentent simultanément une demande de protection internationale, rendant de ce fait le délai d'enregistrement de trois jours ouvrables particulièrement difficile à respecter dans la pratique, ce délai peut être porté à dix jours ouvrables.

§ 3. L'étranger qui a présenté une demande de protection internationale conformément au § 1er, bénéficie de la possibilité d'introduire effectivement cette demande soit immédiatement, soit dans les meilleurs délais à une date programmée et au plus tard dans les trente jours à compter de la date à laquelle la demande a été présentée. Lorsqu'un grand nombre d'étrangers présentent simultanément une demande de protection internationale, rendant de ce fait ce délai de trente jours particulièrement difficile à respecter dans la pratique, ce délai peut être prolongé par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres. Cet arrêté cesse d'être en vigueur trois mois après son entrée en vigueur.

Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut introduire une demande de protection internationale.

Lorsque l'étranger a introduit effectivement la demande de protection internationale auprès de l'autorité compétente, cette autorité lui en remet un acte écrit et porte la demande à la connaissance du ministre ou de son délégué, qui en avise immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et apatrides. L'introduction d'une demande de protection internationale doit être faite en personne.

Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut présenter une demande de protection internationale.

La présentation d'une demande de protection internationale doit être faite en personne.

[...]

Si l'étranger présente sa demande de protection internationale auprès d'une autorité, qui n'a pas également été désignée par le Roi comme autorité auprès de laquelle où une demande de protection internationale peut effectivement être introduite, cette autorité informe l'étranger de l'endroit et des modalités selon lesquelles il peut effectivement introduire cette demande.

Une demande de protection internationale qui est présentée mais n'est ensuite pas introduite à la date prévue, échoit d'office, à moins que l'étranger ne démontre que cela était dû à des circonstances qui ne lui sont pas imputables. Si l'étranger se présente toutefois à une date ultérieure pour introduire effectivement sa demande, son dossier est rouvert et sa demande de protection internationale est à nouveau enregistrée, mais à présent comme une demande introduite effectivement.

§ 4. Un étranger ne peut présenter une nouvelle demande de protection internationale tant que la décision prise dans le cadre de sa demande de protection internationale précédente est susceptible de faire l'objet d'un recours visé à l'article 39/2, § 1er, dès lors que le délai visé à l'article 39/57 n'a pas expiré, ou tant que le Conseil du contentieux des étrangers est saisi d'un tel recours contre cette décision. Ces demandes de protection internationale ne sont pas enregistrées.

Article 50/1

[...]

§ 1er. Le ministre ou son délégué enregistre la demande conformément à l'article 27 du règlement (UE) 2024/1348 et remet le document visé à l'article 29 du règlement (UE) 2024/1348.

Le document visé à l'alinéa 1er n'est pas remis au demandeur tant que celui-ci est maintenu conformément à l'article 74/8 ou 74/9.

Le Roi détermine le contenu de ce document et désigne les autres autorités compétentes pour enregistrer la demande.

§ 2. Lors de l'enregistrement, le ministre ou son délégué transmet les informations visées à l'article 8, paragraphe 2, points a) à e), du règlement (UE) 2024/1348. Le Roi fixe les modalités relatives à la communication des informations.

	Le ministre ou son délégué fournit une assistance juridique entre l'enregistrement et l'introduction de la demande, conformément à l'article 16 du règlement (UE) 2024/1348. Le Roi fixe les modalités de cette assistance et les conditions auxquelles les conseillers doivent satisfaire. § 3. La demande de protection internationale est introduite auprès du ministre ou de son délégué conformément à l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348. La demande doit être introduite en personne. Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut introduire une demande.
Art. 50/2	
	La demande présentée ou introduite par le parent ou la personne qui exerce l'autorité parentale est présumée avoir été présentée ou introduite au nom du mineur présent, même si celui-ci est né ou est présent pendant la procédure administrative.
Article 51/2	
L'étranger qui introduit une demande de protection internationale conformément à l'article 50 § 3, doit élire domicile en Belgique. A défaut d'élection de domicile, le demandeur est réputé avoir élu domicile au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. L'étranger qui introduit une demande de protection internationale à la frontière sans remplir les conditions fixées par les articles 2 et 3, est réputé avoir élu domicile au lieu où il est maintenu. Toute modification du domicile élu doit être communiquée sous pli recommandé à la poste au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ainsi qu'au (Ministre). Sans préjudice d'une notification à personne, toute notification est valablement faite au domicile élu, sous pli recommandé à la poste (ou par porteur avec accusé de réception. Lorsque l'étranger a élu domicile chez son conseil, la notification peut également être valablement envoyée par télécopieur) ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal. Les convocations et demandes de renseignements peuvent également être valablement envoyées au domicile élu, sous pli recommandé à la poste (ou	L'étranger qui introduit une demande de protection internationale [...] doit élire domicile en Belgique. A défaut d'élection de domicile, le demandeur est réputé avoir élu domicile au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. L'étranger qui introduit une demande de protection internationale à la frontière sans remplir les conditions fixées par les articles 2 et 3, est réputé avoir élu domicile au lieu où il est maintenu. Toute modification du domicile élu doit être communiquée sous pli recommandé à la poste au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ainsi qu'au (Ministre). Sans préjudice d'une notification à personne, toute notification est valablement faite au domicile élu, sous pli recommandé à la poste (ou par porteur avec accusé de réception. Lorsque l'étranger a élu domicile chez son conseil, la notification peut également être valablement envoyée par télécopieur) ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal. Les convocations et demandes de renseignements peuvent également être valablement envoyées au domicile élu, sous pli recommandé à la poste (ou

par porteur avec accusé de réception. Lorsque l'étranger a élu domicile chez son conseil, les convocations et demandes d'informations peuvent également être valablement envoyées par télécopieur ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal sans préjudice d'une notification à la personne même.)

par porteur avec accusé de réception. Lorsque l'étranger a élu domicile chez son conseil, les convocations et demandes d'informations peuvent également être valablement envoyées par télécopieur ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal sans préjudice d'une notification à la personne même.)

Article 51/3

§ 1er. Pour l'application du présent article, Il y a lieu d'entendre par "prise de données biométriques", le relevé d'empreintes digitales et la capture de l'image faciale. Par "image faciale", on entend les images numériques du visage, d'une résolution et d'une qualité suffisantes pour servir à la mise en correspondance biométrique automatique.

Peuvent être soumis à la prise des données biométriques:

1° l'étranger qui présente et/ou introduit une demande de protection internationale à la frontière ou à l'intérieur du Royaume;

2° l'étranger dont la prise ou la reprise en charge incombe à l'Etat belge, en vertu de la réglementation européenne liant la Belgique relative à la détermination de l'Etat responsable de l'examen d'une demande de protection internationale;

3° l'étranger pour lequel existent des indices qu'il a déjà introduit une demande de protection internationale.

§ 2. Les données biométriques ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour:

1° établir l'identité de l'étranger;

2° déterminer l'Etat responsable de l'examen de la demande de protection internationale, en application (de la réglementation européenne liant la Belgique);

3° examiner la demande de protection internationale.

§ 3. Les données biométriques sont prises à l'initiative du Ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative du commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de son délégué (...) d'un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, (d'un officier de la police

[...]

administrative), ou d'un directeur d'un établissement pénitentiaire.

§ 4. Le traitement et l'exploitation des données biométriques sont effectués sous le contrôle de la Commission de la protection de la vie privée, conformément aux dispositions de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

§ 5. Le Roi fixe le délai durant lequel les données biométriques, prises conformément au présent article, doivent être conservées.

Les données biométriques prises en application du § 1er sont détruites lorsque l'étranger est reconnu réfugié conformément à l'article 49 (ou lorsque le statut de protection subsidiaire lui est accordé conformément à l'article 49/2).

Article 51/5

§ 1er. Dès que l'étranger a introduit à la frontière ou dans le Royaume une première demande de protection internationale ou une demande ultérieure de protection internationale auprès de l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, § 3, alinéa 2, en application de la réglementation européenne liant la Belgique, le ministre ou son délégué procède à la détermination de l'Etat qui est responsable de l'examen de cette demande.

A cette fin, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque non négligeable de fuite de la personne, et uniquement pour autant que le maintien soit proportionné et qu'aucune autre mesure moins coercitive ne puisse effectivement être appliquée, l'étranger peut être maintenu dans un lieu déterminé pour la durée nécessaire à la détermination de l'Etat qui est responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée du maintien ne puisse excéder six semaines.

[...]

((Nonobstant l'alinéa 1er), (le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides) examine la demande de protection internationale introduite par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé à ce titre à séjourner dans le Royaume.)

(Si l'étranger ne donne pas suite à une convocation ou à une demande de renseignements dans les quinze jours de l'envoi de

§ 1er. Lorsqu'une première demande de protection internationale ou une demande ultérieure de protection internationale est enregistrée en application de l'article 50, § 2, le ministre ou son délégué procède sans retard à la détermination de l'Etat membre responsable de l'examen de la demande.

Cette détermination est effectuée conformément au chapitre II de la partie III du règlement (UE) 2024/1351 règlement (UE) 2024/1351.

La Belgique est responsable de l'examen de la demande de protection internationale de l'examen de la demande présentée et enregistrée par un bénéficiaire de la protection temporaire autorisé au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/30 et les membres de sa famille autorisés au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 57/34.

celle-ci, il est présumé avoir renoncé à sa demande de protection internationale.)

§ 2. (Même si en vertu des critères de la réglementation européenne, liant la Belgique, le traitement de la demande n'incombe pas à la Belgique, le ministre ou son délégué peut à tout moment décider que la Belgique est responsable pour l'examen de la demande.) La demande dont le traitement incombe à la Belgique, ou dont elle assume la responsabilité, est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Lorsque la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, le ministre ou son délégué adresse à l'Etat responsable une demande de prise en charge ou de reprise en charge de l'étranger, conformément aux conditions fixées dans la réglementation européenne liant la Belgique.

Lorsque, sur la base du paragraphe 1er, alinéa 2, l'étranger est maintenu, cette demande de prise en charge ou de reprise en charge doit être adressée à l'Etat responsable dans les délais déterminés par la réglementation européenne liant la Belgique. Si le ministre ou son délégué ne respecte pas ces délais, l'étranger ne peut plus être maintenu sur la base de ce motif.

§ 4. Lorsque le demandeur de protection internationale doit être transféré à l'Etat membre responsable, le ministre ou son délégué lui refuse l'entrée ou le séjour dans le Royaume et l'enjoint de se manifester auprès des autorités compétentes de cet Etat avant une date déterminée.

Lorsque le ministre ou son délégué l'estime nécessaire afin de garantir un transfert effectif, il peut faire reconduire sans délai l'étranger à la frontière.

A cette fin, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque non négligeable de fuite de la personne, et uniquement pour autant que le maintien soit proportionné et qu'aucune autre mesure moins coercitive ne puisse effectivement être appliquée, l'étranger peut être maintenu dans un lieu déterminé pour la durée nécessaire à la mise en œuvre du transfert vers l'Etat responsable, sans que la durée de ce maintien ne puisse excéder six semaines. Il n'est pas tenu compte de la durée du maintien visé au

§ 2. Si le demandeur a pris la fuite au sens de l'article 51/5/3, le ministre ou son délégué poursuit la procédure de détermination de l'Etat membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale.

§ 3. Même si, selon les critères énoncés dans le règlement (UE) 2024/1351, l'examen de la demande de protection internationale ne lui incombe pas, le ministre ou son délégué peut, à tout moment, décider que la Belgique est responsable de l'examen de la demande, et ce dès l'enregistrement de celle-ci. Dans ce cas, la Belgique devient l'Etat membre responsable et la demande de protection internationale est examinée conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 4. Si le ministre ou son délégué estime que la Belgique est l'Etat membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il transmet, après avoir rempli la déclaration et le questionnaire visés à l'article 51/10, ou la déclaration visée à l'article 51/8, immédiatement le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

paragraphe 1er, alinéa 2. Lorsque le transfert n'est pas exécuté dans un délai de six semaines, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base. Le délai du maintien est interrompu d'office tant que le recours introduit contre la décision visée à l'alinéa 1er a un effet suspensif.

§ 5. Aucun étranger ne peut être maintenu au seul motif qu'il est soumis aux procédures régies par le présent article.

§ 6. Lorsque l'étranger, en raison de son emprisonnement ou de sa fuite, ne peut être transféré à l'Etat responsable dans le délai de six mois, prévu par la réglementation européenne liant la Belgique, le ministre ou son délégué peut prolonger le délai pour l'exécution du transfert conformément à cette réglementation européenne.

Un étranger a pris la fuite lorsqu'il se soustrait délibérément aux autorités chargées de l'exécution du transfert, afin de faire échec à ce dernier, à condition qu'il ait été informé de ses obligations et des conséquences de leur non-respect dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

Un étranger est présumé avoir pris la fuite conformément à l'alinéa 2, notamment dans les cas suivants:

1° lorsque l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée conformément à la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, ou l'a abandonné, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Etrangers l'adresse de sa résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables. L'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile informe sans délai l'Office des Etrangers du fait que l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée ou l'a abandonnée;

§ 5. Si, à l'issue de la détermination visée au paragraphe 1er, le ministre ou son délégué estime que la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il adresse à l'Etat membre responsable, dans les conditions fixées par les articles 39 et 41 du règlement (UE) 2024/1351, une demande de prise en charge ou une notification de reprise en charge de l'étranger.

§ 6. Si l'étranger ne donne pas suite à une convocation ou à une demande de renseignements dans un délai raisonnable, le ministre ou son délégué en informe le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides afin qu'une décision déclarant la demande de protection internationale comme ayant été implicitement retirée puisse être prise en application de l'article 57/6/5/1, § 2 ou de l'article 41, § 2 du règlement (UE) 2024/1348. Le Roi détermine le délai raisonnable endéans lequel il est attendu que le demandeur donne suite à une convocation ou à une demande de renseignements.

2° lorsque, sur la base d'un ou de plusieurs contrôles de résidence, il peut être établi de manière circonstanciée que l'étranger ne réside pas à l'adresse de résidence effective qu'il avait communiquée à l'Office des Etrangers;

3° lorsque l'étranger ne s'est pas présenté aux entretiens planifiés pour le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert tel que visé à l'article 74/25 et qu'il n'a pas fourni par écrit de motif valable à ce sujet dans les trois jours ouvrables;

4° lorsque l'étranger ne coopère pas à son transfert conformément à l'article 74/23;

5° lorsque l'étranger n'a pas respecté la mesure de maintien moins coercitive prise à son encontre conformément au paragraphe 4, alinéa 3;

6° lorsque l'étranger a quitté, sans y être autorisé, le lieu déterminé, tel que visé aux articles 74/8 ou 74/9, où il était maintenu, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Etrangers l'adresse de résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables.

Article 51/5/1

§ 1er. Lorsque l'étranger ayant introduit une demande de protection internationale dans un autre Etat, est en séjour illégal sur le territoire du Royaume et que le ministre ou son délégué estime qu'un autre Etat est responsable de l'examen de la demande de protection internationale, en exécution de la réglementation européenne liant la Belgique, le ministre ou son délégué adresse à cet Etat une demande de reprise en charge de l'étranger dans les conditions fixées par cette réglementation européenne.

Lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque non négligeable de fuite de la personne, et uniquement pour autant que le maintien soit proportionné et qu'aucune autre mesure moins coercitive ne puisse effectivement être appliquée, l'étranger peut être maintenu dans un lieu déterminé pour la durée nécessaire à la détermination de l'Etat responsable, sans que la durée de ce maintien ne puisse excéder six semaines.

Lorsque le ministre ou son délégué n'adresse pas une demande de reprise en charge à l'Etat responsable dans les délais déterminés par la réglementation européenne liant la Belgique,

Lorsque l'étranger, qui a enregistré une demande de protection internationale dans un autre Etat membre, est en séjour illégal sur le territoire du Royaume et que le ministre ou son délégué estime qu'un autre Etat membre est responsable de l'examen de sa demande, le ministre ou son délégué adresse à l'Etat membre responsable, dans les conditions fixées par l'article 41 du règlement (UE) 2024/1351, une notification de reprise en charge de l'étranger.

l'étranger ne peut plus être maintenu sur la base de l'alinéa 2.

§ 2. Lorsque l'étranger doit être transféré à l'Etat responsable, le ministre ou son délégué prend une décision de transfert et l'enjoint de se manifester auprès des autorités compétentes de cet Etat avant une date déterminée.

Lorsque le ministre ou son délégué l'estime nécessaire afin de garantir un transfert effectif, il peut faire reconduire sans délai l'étranger à la frontière.

Lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque non négligeable de fuite de la personne, et uniquement pour autant que le maintien soit proportionné et qu'aucune autre mesure moins coercitive ne puisse effectivement être appliquée, l'étranger peut être maintenu dans un lieu déterminé pour la durée nécessaire à la mise en oeuvre du transfert vers l'Etat responsable, sans que la durée de ce maintien ne puisse excéder six semaines. Le délai du maintien est interrompu d'office tant que le recours introduit contre la décision de transfert visée à l'alinéa 1er a un effet suspensif. Il n'est pas tenu compte de la durée du maintien visé au paragraphe 1er, alinéa 2.

Lorsque le transfert n'est pas exécuté dans le délai visé à l'alinéa 3, l'étranger ne peut plus être maintenu sur la base de ce motif.

§ 3. Aucun étranger ne peut être maintenu au seul motif qu'il est soumis aux procédures instituées par le présent article.

Le maintien visé au paragraphe 1er, alinéa 2, et au paragraphe 2, alinéa 3, est d'une durée aussi brève que possible et ne se prolonge pas au-delà du délai raisonnablement nécessaire pour accomplir les procédures administratives requises avec toute la diligence voulue jusqu'à l'exécution du transfert.

§ 4. Lorsque l'étranger, en raison de son emprisonnement ou de sa fuite, ne peut être transféré à l'Etat responsable dans le délai de six mois, prévu par la réglementation européenne liant la Belgique, le ministre ou son délégué peut prolonger le délai pour l'exécution du transfert conformément à cette réglementation européenne.

Un étranger a pris la fuite lorsqu'il se soustrait délibérément aux autorités chargées de l'exécution du transfert, afin de faire échec à ce dernier, à condition qu'il ait été informé de ses obligations et des conséquences de leur non-respect dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

Un étranger est présumé avoir pris la fuite conformément à l'alinéa 2, notamment dans les cas suivants:

1° lorsque l'étranger ne s'est pas présenté aux entretiens planifiés pour le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert tel que visé à l'article 74/25 et qu'il n'a pas fourni par écrit de motif valable à ce sujet dans les trois jours ouvrables;

2° lorsque l'étranger ne coopère pas à son transfert conformément à l'article 74/23;

3° lorsque l'étranger n'a pas respecté la mesure de maintien moins coercitive prise à son encontre conformément au paragraphe 2, alinéa 3;

4° lorsque l'étranger a quitté, sans y être autorisé, le lieu déterminé, tel que visé aux articles 74/8 ou 74/9, où il était maintenu, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des Etrangers une adresse de résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables.

Article 51/5/2

[...]

§ 1er. Lorsque l'étranger doit être transféré à l'État membre responsable de l'examen de sa demande de protection internationale, le ministre ou son délégué prend et notifie une décision de transfert conformément à l'article 42 du règlement (UE) 2024/1351.

§ 2. La décision de transfert visée au paragraphe 1er, est exécutée dès qu'il est matériellement possible et, au plus tard, dans un délai de six mois à compter de l'acceptation par un autre État membre de la demande de prise en charge ou de la confirmation de la notification de reprise en charge.

§ 3. Le délai de six mois visé au paragraphe 2, peut, conformément à l'article 46 du règlement (UE) 2024/1351, être prolongé dans l'un des cas suivants:

1° le transfert ne peut être exécuté en raison de l'emprisonnement de l'étranger;

	2° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui a pris la fuite; 3° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui résiste physiquement au transfert; 4° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui se rend intentionnellement inapte au transfert; 5° l'étranger ou un membre de sa famille qui doit être transféré avec lui ne satisfait pas aux exigences médicales du transfert.
	Article 51/5/3
[...]	§ 1er. Un étranger a pris la fuite lorsqu'il ne reste pas à la disposition des autorités chargées de l'exécution de la décision de transfert, à condition qu'il ait été informé des conséquences de sa fuite dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend. § 2. Un étranger est présumé avoir pris la fuite conformément au premier paragraphe, notamment dans les cas suivants: 1° lorsque l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée conformément à la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs de protection internationale et de certaines autres catégories d'étrangers, ou l'a abandonné, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des étrangers l'adresse de sa résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables. L'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile informe sans délai l'Office des étrangers du fait que l'étranger ne s'est pas rendu dans la structure d'accueil qui lui a été attribuée ou l'a abandonnée; 2° lorsque, sur la base d'un ou de plusieurs contrôles de résidence, il peut être établi de manière circonstanciée que l'étranger ne réside pas à l'adresse de résidence effective qu'il avait communiquée à l'Office des étrangers; 3° lorsque l'étranger ne s'est pas présenté aux entretiens planifiés pour le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert tel que visé à l'article 74/25 et qu'il n'a pas fourni par écrit de motif valable à ce sujet dans les trois jours ouvrables; 4° lorsque l'étranger n'a pas respecté la mesure

	de maintien moins coercitive prise à son encontre conformément à l'article 74/28; 5° lorsque l'étranger a quitté, sans y être autorisé, le lieu déterminé, tel que visé aux articles 74/8 ou 74/9, où il était maintenu, et qu'il n'a pas fourni par écrit à l'Office des étrangers l'adresse de résidence effective en Belgique dans les trois jours ouvrables.
Article 51/6	
(Lorsque l'étranger ayant introduit une demande de protection internationale) à la frontière ou dans le Royaume, se trouve irrégulièrement dans un autre Etat ou y a formulé une demande de protection internationale et que le Ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge en application (de la réglementation européenne) liant la Belgique, l'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué. Ce dernier lui en donne acte par écrit et, le cas échéant, en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou (le Conseil du Contentieux des étrangers).	Lorsque le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge un étranger en application de l'article 36 du règlement (UE) 2024/1351, l'étranger doit, lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, se présenter auprès du Ministre ou de son délégué. Ce dernier lui en donne acte par écrit et, le cas échéant, en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou (le Conseil du Contentieux des étrangers).
Si la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il est procédé conformément à l'article 51/5, § 3 et 4. Si l'examen de la demande incombe à la Belgique, il doit être entamé ou poursuivi, conformément aux dispositions de la présente loi.	Si la Belgique n'est pas responsable de l'examen de la demande de protection internationale, il est procédé conformément aux articles 51/5, § 5, et 51/5/2.
Article 51/7	
Lorsque l'étranger introduit une demande de protection internationale sur le territoire d'un autre Etat et que la Belgique est responsable de l'examen de la demande de protection internationale, en application de la réglementation européenne liant la Belgique, le ministre ou son délégué est tenu de prendre cet étranger en charge dans les conditions prévues par cette réglementation européenne. Lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, l'étranger doit se présenter auprès du Ministre ou de son délégué. Ce dernier lui en donne acte par écrit et en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.	Lorsque la Belgique est responsable de l'examen de la demande de protection internationale en application du règlement (UE) 2024/1351, le ministre ou son délégué est tenu de prendre en charge l'étranger conformément à l'article 36 de ce règlement. Lors de son entrée dans le Royaume ou du moins dans les huit jours ouvrables qui suivent celle-ci, l'étranger doit se présenter auprès du Ministre ou de son délégué. Ce dernier lui en donne acte par écrit et en informe immédiatement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

L'étranger est tenu de se conformer aux dispositions des articles 51/2 et 51/4, § 2. L'examen de la demande de protection internationale doit être entamé conformément aux dispositions de la présente loi.	L'étranger est tenu de se conformer aux dispositions des articles 51/2 et 51/4, § 2. L'examen de la demande de protection internationale doit être entamé conformément aux dispositions de la présente loi.

Article 51/8

Si l'étranger introduit une demande ultérieure de protection internationale auprès de l'une des autorités désignées par le Roi en exécution de l'article 50, § 3, alinéa 2, le ministre ou son délégué consigne les déclarations du demandeur concernant les nouveaux éléments qui augmentent de manière significative la probabilité qu'il puisse prétendre à la reconnaissance comme réfugié au sens de l'article 48/3 ou à la protection subsidiaire au sens de l'article 48/4, ainsi que les raisons pour lesquelles le demandeur d'asile n'a pas pu produire ces éléments auparavant. Cette déclaration est signée par le demandeur. S'il refuse de signer, il en est fait mention sur la déclaration, et, le cas échéant, il est également fait mention des raisons pour lesquelles il refuse de signer. Cette déclaration est transmise sans délai au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.	[...]

Article 51/10

Le ministre ou son délégué accuse réception de la demande de protection internationale introduite auprès des autorités visées à l'article 50, § 3, alinéa 2, et consigne les déclarations de l'étranger relatives à son identité, son origine et son itinéraire, et ses réponses à un questionnaire concernant les motifs qui l'ont conduit à introduire une demande de protection internationale ainsi que les possibilités de retour dans le pays qu'il a fui. Cette déclaration et le questionnaire doivent être signée par l'étranger. S'il refuse de signer, il en est fait mention sur la déclaration ou sur le questionnaire et, le cas échéant, il est également fait mention des raisons pour lesquelles il refuse de signer. Cette déclaration et ce questionnaire sont immédiatement transmise au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Le ministre ou son délégué constate en même temps si l'étranger séjourne légalement dans le Royaume ou non.	Le ministre ou son délégué accuse réception de la demande de protection internationale introduite [...] et consigne les déclarations de l'étranger relatives à son identité, son origine et son itinéraire, et ses réponses à un questionnaire concernant les motifs qui l'ont conduit à introduire une demande de protection internationale ainsi que les possibilités de retour dans le pays qu'il a fui ou relatives aux nouveaux éléments tels que visés à l'article 57/6, § 3, 5° ou l'article 55 du règlement (UE) 2024/1348. Cette déclaration et le questionnaire doivent être signée par l'étranger. S'il refuse de signer, il en est fait mention sur la déclaration ou sur le questionnaire et, le cas échéant, il est également fait mention des raisons pour lesquelles il refuse de signer. Cette déclaration et ce questionnaire sont immédiatement transmise au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Le ministre ou son délégué constate en même temps si l'étranger séjourne légalement dans le Royaume ou non.

Article 52/3

§ 1er. Le ministre ou son délégué donne à l'étranger en séjour illégal dans le Royaume et qui a introduit une demande de protection internationale, l'ordre de quitter le territoire, justifié sur la base d'un des motifs prévus à l'article 7, alinéa 1er, 1° à 12°, après que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a refusé la demande de protection internationale, l'a déclarée irrecevable ou a clôturé l'examen de la demande, et que le délai de recours visé à l'article 39/57 a expiré, ou si un tel recours a été introduit dans le délai prévu, après que le Conseil du contentieux des étrangers a rejeté le recours en application de l'article 39/2, § 1er, 1°.

S'il s'agit d'une deuxième demande ultérieure de protection internationale ou plus et si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides l'a déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 5°, l'ordre de quitter le territoire est délivré après cette décision d'irrecevabilité.

Cet ordre de quitter le territoire est porté à la connaissance de l'intéressé conformément à l'article 51/2. Si l'intéressé est maintenu, cet ordre est porté à sa connaissance dans le lieu où il est maintenu.

§ 2. Dans le cas visé à l'article 74/5, § 1er, 2°, le ministre ou son délégué décide que l'étranger n'est pas admis à entrer dans le Royaume après que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a refusé ou a déclaré irrecevable la demande de protection internationale sur la base de l'article 57/6/4, alinéa 1er. L'étranger est refoulé sous réserve de l'article 39/70.

Ces décisions sont notifiées dans le lieu où l'étranger est maintenu.

§ 3. Si l'étranger visé aux paragraphes 1er et 2 fait déjà l'objet d'une mesure d'éloignement ou de refoulement à laquelle il n'a pas encore été donné suite au moment de l'introduction de la demande de protection internationale, le ministre ou son délégué renonce à prendre une nouvelle mesure d'éloignement ou de refoulement mais conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le

§ 1er. Si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rejette la demande de protection internationale au motif qu'elle est irrecevable, infondée ou manifestement infondée au regard à la fois du statut de réfugié et du statut conféré par la protection subsidiaire, ou qu'elle a été implicitement ou explicitement retirée et que l'étranger séjourne illégalement dans le Royaume, le ministre ou son délégué délivre sans délai un ordre de quitter le territoire sur la base de l'article 7. L'obligation de retour s'applique sous réserve de l'article 39/70

Si l'étranger n'a plus le droit de rester sur le territoire à la suite du recours introduit devant le Conseil du contentieux des étrangers contre la décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, et que l'étranger séjourne illégalement dans le Royaume, le ministre ou son délégué peut décider d'accorder un nouveau délai pour quitter le territoire.

§ 2. Dans le cas visé à l'article 74/5, § 1er, 2°, le ministre ou son délégué décide que l'étranger n'est pas autorisé à entrer et dans le Royaume et est refoulé après que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a rejeté la demande de protection internationale au motif qu'elle est irrecevable, infondée ou manifestement infondée au regard à la fois du statut de réfugié et du statut conféré par la protection subsidiaire, ou qu'elle a été implicitement ou explicitement retirée. L'étranger est refoulé sous réserve de l'article 39/70.

§ 3. Si l'étranger visé aux paragraphes 1er et 2 fait déjà l'objet d'une mesure d'éloignement ou de refoulement à laquelle il n'a pas encore été donné suite au moment de l'introduction de la demande de protection internationale, le ministre ou son délégué renonce à prendre une nouvelle mesure d'éloignement ou de refoulement mais conformément aux articles

caractère exécutoire de la mesure déjà prise est suspendu pendant la durée du traitement de la demande de protection internationale.	49/3/1 et 39/70, le caractère exécutoire de la mesure déjà prise est suspendu pendant la durée du traitement de la demande de protection internationale.
Lorsque le caractère exécutoire de la mesure d'éloignement déjà ordonnée n'est plus suspendu conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le ministre ou son délégué peut, s'il l'estime nécessaire, prolonger le délai accordé à l'étranger pour quitter volontairement le territoire.	Lorsque le caractère exécutoire de la mesure d'éloignement déjà ordonnée n'est plus suspendu conformément aux articles 49/3/1 et 39/70, le ministre ou son délégué peut, s'il l'estime nécessaire, prolonger le délai accordé à l'étranger pour quitter volontairement le territoire.
	§ 4. Les décisions visées dans cet article sont notifiées à l'intéressé conformément à l'article 51/2. Si l'intéressé est maintenu, cet ordre est porté à sa connaissance dans le lieu où il est maintenu.

Article 52/4

Si l'étranger qui a introduit une demande de protection internationale, constitue, ayant été condamné définitivement pour une infraction particulièrement grave, un danger pour la société ou lorsqu'il existe des motifs raisonnables de le considérer comme un danger pour la sécurité nationale, le ministre ou son délégué transmet sans délai tous les éléments en ce sens au Commissaire général. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut refuser de reconnaître le statut de réfugié si l'étranger constitue un danger pour la société, ayant été condamné définitivement pour une infraction particulièrement grave, ou lorsqu'il existe des motifs raisonnables de le considérer comme un danger pour la sécurité nationale. Dans ce cas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides émet un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4.	Si l'étranger qui a introduit une demande de protection internationale, constitue, ayant été condamné définitivement pour une infraction particulièrement grave, un danger pour la société ou lorsqu'il existe des motifs raisonnables de le considérer comme un danger pour la sécurité nationale, le ministre ou son délégué transmet sans délai tous les éléments en ce sens au Commissaire général. [...]

Article 54

§ 1 ^{er} . Entre la notification de la décision exécutoire relative à la demande de protection internationale et jusqu'à l'expiration du délai pour quitter le territoire, le ministre ou son délégué peut désigner un centre de retour à l'étranger concerné ainsi qu'aux membres de sa famille. Les décisions relatives à la détermination de l'Etat responsable de l'examen de la demande de	§ 1 ^{er} . Entre la notification de la décision exécutoire relative à la demande de protection internationale et jusqu'à l'expiration du délai pour quitter le territoire, le ministre ou son délégué peut désigner un centre de retour à l'étranger concerné ainsi qu'aux membres de sa famille. Le centre de retour peut être assigné à l'étranger qui fait l'objet d'un examen relatif à l'État

protection internationale ne sont pas visées par l'alinéa 1er.

Le Roi fixe le régime et les règles de fonctionnement applicables aux centres de retour et le montant de l'allocation journalière.

Dans le centre de retour, l'étranger reçoit l'aide matérielle comprenant le logement, la nourriture et l'habillement fournis en nature, une allocation journalière ainsi que l'accès à un programme de retour volontaire. L'étranger reçoit l'aide médicale et psycho-sociale nécessaires.

L'étranger a un accès effectif à l'aide juridique de première et de deuxième ligne, telle que visée aux articles 508/1 à 508/23 du Code judiciaire.

§ 2. [...]

§ 3. (abrogé)

membre responsable au sens du règlement (UE) 2024/1351.

Le Roi fixe le régime et les règles de fonctionnement applicables aux centres de retour et le montant de l'allocation journalière.

Dans le centre de retour, l'étranger reçoit l'aide matérielle comprenant le logement, la nourriture et l'habillement fournis en nature, une allocation journalière ainsi que l'accès à un programme de retour volontaire. L'étranger reçoit l'aide médicale et psycho-sociale nécessaires.

L'étranger a un accès effectif à l'aide juridique de première et de deuxième ligne, telle que visée aux articles 508/1 à 508/23 du Code judiciaire.

§ 2. [...]

§ 3. (abrogé)

Article 55

§ 1er. A l'étranger, qui a été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée, alors que sa demande de protection internationale est encore examinée par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou par le Conseil du Contentieux des Etrangers, il est expressément demandé par le ministre ou son délégué de notifier, par lettre recommandée adressée à l'instance qui examine sa demande de protection internationale, s'il veut poursuivre l'examen de sa demande et ceci dans un délai de soixante jours à partir du moment de la remise du titre qui fait preuve du séjour illimité. En l'absence de la demande de poursuite susmentionnée ou dans le cas où le demandeur ne veut pas poursuivre sa procédure, l'étranger est considéré comme ayant implicitement retiré sa demande. Dans ce cas, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision conformément à l'article 57/6/5 ou le recours est déclaré sans objet par le Conseil du Contentieux des Etrangers.

§ 2. (Le Conseil d'Etat déclare sans objet le recours introduit contre une décision prise par le Conseil du Contentieux des étrangers), (lorsque le requérant a été admis ou autorisé au séjour pour une durée illimitée,) à condition qu'il n'ait pas demandé la poursuite de la procédure dans le délai prévu au § 1er en réponse au courrier du ministre ou de son délégué.

[...]

(NOTE: La modification apportée par l'article 51, 2°, de L 2006-09-15/72 n'a pas pu être effectuée; le législateur n'a pas pris en compte que les mots " une déclaration ou demande faite sur la base des articles 50, 50bis ou 51 ", modifié par L 2006-09-15/71, art. 193, 2°, n'existe plus)

(NOTE 2: l'article 55, § 2, modifié par la loi du 15 septembre 2006 est:

1° à partir du 1er décembre 2006, rétabli dans sa rédaction existante à la veille de cette modification (L 2006-09-15/71, art. 193, 2°);

2° à la date visée à l'article 231 de la loi du 15 septembre 2006, rétabli dans sa rédaction telle que celle-ci résulte de cette modification.

§ 3. [...]

Article 55/2

Un étranger est exclu du statut de réfugié lorsqu'il relève de l'article 1er, section D, E ou F de la Convention de Genève. Tel est également le cas des personnes qui sont les instigatrices des crimes ou des actes énumérés à l'article 1 F de la Convention de Genève, ou qui y participent de quelque autre manière.

Lorsqu'il exclut du statut de réfugié, le Commissaire général rend, dans le cadre de sa décision, un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4.

[...]

Article 55/3

Un étranger cesse d'être réfugié lorsqu'il relève de l'article 1 C de la Convention de Genève. En application de l'article 1 C (5) et (6) de cette Convention, il convient d'examiner si le changement de circonstances est suffisamment significatif et non provisoire pour que la crainte du réfugié d'être persécuté ne puisse plus être considérée comme fondée.

L'alinéa 1er ne s'applique pas à un réfugié qui peut invoquer des raisons impérieuses tenant à des persécutions antérieures pour refuser la protection du pays dont il a la nationalité, ou, dans le cas d'un apatride, du pays où il avait sa résidence habituelle.

[...]

Article 55/3/1

§ 1. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut retirer le statut de réfugié lorsque l'étranger constitue, ayant été définitivement

[...]

condamné pour une infraction particulièrement grave, un danger pour la société ou lorsqu'il existe des motifs raisonnables de le considérer comme un danger pour la sécurité nationale.

§ 2. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides retire le statut de réfugié:

1° à l'étranger qui est ou qui aurait dû être exclu en application de l'article 55/2;

2° à l'étranger dont le statut a été reconnu sur la base de faits qu'il a présentés de manière altérée ou qu'il a dissimulés, de fausses déclarations ou de documents faux ou falsifiés qui ont été déterminants dans la reconnaissance du statut ou à l'étranger dont le comportement personnel démontre ultérieurement l'absence de crainte de persécution dans son chef.

§ 3. Lorsqu'il retire le statut de réfugié en application du paragraphe 1er ou du paragraphe 2, 1°, le Commissaire général rend, dans le cadre de sa décision, un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4.

Article 55/4

§ 1er. Un étranger est exclu du statut de protection subsidiaire lorsqu'il existe des motifs sérieux de considérer: [...]

a) qu'il a commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité tels que définis dans les instruments internationaux visant à sanctionner de tels crimes;

b) qu'il s'est rendu coupable d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations unies tels qu'ils sont énoncés dans le préambule et aux articles 1 et 2 de la Charte des Nations unies;

c) qu'il a commis un crime grave;

L'alinéa 1er s'applique aux personnes qui sont les instigatrices des crimes ou des actes précités, ou qui y participent de quelque autre manière.

§ 2. Un étranger est aussi exclu du statut de protection subsidiaire lorsqu'il représente un danger pour la société ou la sécurité nationale.

§ 3. Un étranger peut être exclu du statut de protection subsidiaire si, avant son arrivée sur le territoire, il a commis une ou plusieurs infractions qui ne relève(nt) pas du champ d'application du paragraphe 1er et qui serai(en)t passible(s) d'une peine de prison si elle(s) avai(en)t été commise(s)

dans le Royaume, pour autant que l'étranger n'ait quitté son pays d'origine que dans le but d'échapper à des peines résultant de ce(tte)s infraction(s).

§ 4. Lorsqu'il exclut du statut de protection subsidiaire, le Commissaire général rend, dans le cadre de sa décision, un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4.

Article 55/5

Le statut de protection subsidiaire qui est accordé à un étranger cesse lorsque les circonstances qui ont justifié l'octroi de cette protection cessent d'exister ou ont évolué dans une mesure telle que cette protection n'est plus nécessaire. Il convient à cet égard d'examiner si le changement de circonstances qui ont conduit à l'octroi du statut de protection subsidiaire est suffisamment significatif et non provisoire pour écarter tout risque réel d'atteintes graves.

L'alinéa 1er ne s'applique pas à une personne bénéficiant de la protection subsidiaire qui peut invoquer des raisons impérieuses tenant à des atteintes graves antérieures pour refuser la protection du pays dont il a la nationalité, ou, dans le cas d'un apatride, du pays où il avait sa résidence habituelle.

[...]

Article 55/5/1

§ 1. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut retirer le statut de protection subsidiaire si l'étranger a commis une ou plusieurs infractions qui ne relève(nt) pas du champ d'application de l'article 55/4, § 1er, et qui serai(en)t passible(s) d'une peine de prison si elle(s) avai(en)t été commise(s) dans le Royaume, pour autant que l'étranger n'ait quitté son pays d'origine que dans le but d'échapper à des peines résultant de ce(tte)s infractions.

§ 2. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides retire le statut de protection subsidiaire:

1° à l'étranger qui est ou qui aurait dû être exclu, en application de l'article 55/4, § 1 ou 2;

2° à l'étranger à qui le statut a été octroyé sur la base de faits qu'il a présentés de manière altérée ou qu'il a dissimulés, de fausses déclarations ou de documents faux ou falsifiés qui ont été déterminants dans l'octroi du statut ou à l'étranger dont le comportement personnel

[...]

démontre ultérieurement l'absence de risque réel de subir des atteintes graves dans son chef.

§ 3. Lorsqu'il retire le statut de protection subsidiaire en application du paragraphe 1er ou du paragraphe 2, 1°, le Commissaire général rend, dans le cadre de sa décision, un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4.

Article 57/5ter

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque au moins une fois le demandeur à un entretien personnel relatif au contenu de sa demande de protection internationale.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles se déroule l'entretien personnel.

Lorsqu'un nombre élevé d'étrangers demandent simultanément une protection internationale, ce qui, dans la pratique, ne permet pas au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de mener, en temps utile, l'entretien visé à l'alinéa 1er, le ministre peut, avec l'accord du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, provisoirement affecter le personnel d'une autre instance à la conduite de cet entretien. Dans ce cas, le personnel de cette autre instance reçoit préalablement les formations pertinentes, comme le Roi le détermine à l'intention du personnel du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

§ 2. L'entretien personnel visé au paragraphe 1er n'a pas lieu lorsque:

1° sur la base des éléments de preuve disponibles, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut prendre une décision positive quant à la reconnaissance du statut de réfugié;

2° le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que le demandeur ne peut être entendu personnellement en raison de circonstances permanentes dont il n'a pas la maîtrise. En cas de doute, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides consulte un praticien professionnel des soins de santé compétent afin de vérifier si l'état qui ne permet pas au

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque au moins une fois le demandeur à un entretien personnel relatif au contenu de sa demande de protection internationale.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles se déroule l'entretien personnel.

Lorsqu'un nombre élevé d'étrangers demandent simultanément une protection internationale, ce qui, dans la pratique, ne permet pas au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de mener, en temps utile, l'entretien visé à l'alinéa 1er, le ministre peut, avec l'accord du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, provisoirement affecter le personnel d'une autre instance à la conduite de cet entretien. Dans ce cas, le personnel de cette autre instance reçoit préalablement les formations pertinentes, comme le Roi le détermine à l'intention du personnel du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

§ 2. L'entretien personnel visé au paragraphe 1er n'a pas lieu lorsque:

1° sur la base des éléments de preuve disponibles, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut prendre une décision positive quant à la reconnaissance du statut de réfugié;

2° le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que le demandeur ne peut être entendu personnellement en raison de circonstances permanentes dont il n'a pas la maîtrise. En cas de doute, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides consulte un praticien professionnel des soins de santé compétent afin de vérifier si l'état qui ne permet pas au

demandeur d'être entendu a un caractère provisoire ou permanent.	demandeur d'être entendu a un caractère provisoire ou permanent.
Si aucun entretien personnel n'a lieu pour la raison déterminée dans l'alinéa 1 ^{er} , 2°, des efforts raisonnables sont fournis pour donner au demandeur l'opportunité de fournir les informations nécessaires concernant sa demande.	Si aucun entretien personnel n'a lieu pour la raison déterminée dans l'alinéa 1 ^{er} , 2°, des efforts raisonnables sont fournis pour donner au demandeur l'opportunité de fournir les informations nécessaires concernant sa demande.
Le fait qu'aucun entretien personnel n'a eu lieu conformément à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, n'a pas d'influence négative sur la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides;	Le fait qu'aucun entretien personnel n'a eu lieu conformément à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, n'a pas d'influence négative sur la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides;
3° dans le cas de l'article 57/6/2, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu'il peut prendre une décision sur la base d'un examen exhaustif des éléments fournis au ministre ou à son délégué par le demandeur, comme le détermine l'article 51/8.	3° dans le cas de l'article 57/6/2, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime qu'il peut prendre une décision sur la base d'un examen exhaustif des éléments fournis au ministre ou à son délégué par le demandeur [...].
§ 3. Le fait qu'aucun entretien personnel n'a eu lieu n'empêche pas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision sur la demande de protection internationale.	§ 3. Le fait qu'aucun entretien personnel n'a eu lieu n'empêche pas le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de prendre une décision sur la demande de protection internationale.

Article 57/5quater

§ 1er. Lors de l'entretien personnel visé à l'article 57/5ter, l'agent du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides prend note par écrit des déclarations du demandeur de protection internationale. Les notes de l'entretien personnel constituent une transcription fidèle des questions posées au demandeur ainsi que des réponses données par celui-ci et reprennent à tout le moins les données déterminées par arrêté royal.	§ 1er. Il est pris note par écrit des déclarations faites par le demandeur de protection internationale lors de l'entretien personnel visé à l'article 57/5ter.
	Les notes de l'entretien personnel prennent la forme d'une transcription de l'entretien. Ces notes constituent une transcription fidèle des questions posées au demandeur ainsi que des réponses données par celui-ci et reprennent à tout le moins les données déterminées par arrêté royal.
§ 2. Le demandeur de protection internationale ou son avocat peut demander par écrit une copie des notes de l'entretien personnel. Lorsque cette demande parvient au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans les deux jours ouvrables qui suivent l'entretien personnel, le Commissaire général notifie la copie des notes de l'entretien personnel au demandeur de	§ 2. Le demandeur et son avocat peuvent demander par écrit une copie des notes de l'entretien personnel. Si une copie des notes est demandée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides notifie ces notes avant la décision

protection internationale ou à son avocat avant de prendre une décision concernant la demande de protection internationale.

La copie des notes est notifiée par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux dispositions de l'article 51/2.

§ 3. Le demandeur de protection internationale ou son avocat peut transmettre au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides des observations concernant la copie des notes de l'entretien personnel.

Ces observations sont communiquées au Commissaire général par écrit, dans la langue de la procédure.

Le Commissaire général examine ces observations avant de prendre une décision quant à la demande de protection internationale pour autant:

1° que la demande de copie visée au paragraphe 2 soit parvenue au Commissaire général dans les deux jours ouvrables qui suivent l'entretien personnel, et

2° que les observations soient parvenues au Commissaire général dans un délai de huit jours ouvrables suivant la notification de la copie des notes de l'entretien personnel au demandeur de protection internationale ou à son avocat.

Si les conditions cumulatives visées à l'alinéa 3 ne sont pas remplies, le Commissaire général n'examine les observations communiquées qu'à la condition que celles-ci lui parviennent au plus tard le jour ouvrable qui précède celui de l'adoption de la décision relative à la demande de protection internationale.

Le demandeur de protection internationale est réputé confirmer le contenu des notes de l'entretien personnel lorsqu'au jour ouvrable qui précède celui de l'adoption de la décision relative à la demande de protection internationale, aucune observation n'est parvenue au Commissaire général. Si les observations éventuellement parvenues au Commissaire général ne portent que sur une partie du contenu des notes de l'entretien personnel, le demandeur de protection internationale est réputé confirmer le reste de celui-ci.

§ 4. Lorsqu'il est fait application des articles 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1er ou 57/6/4, une copie des notes de l'entretien personnel peut être

concernant la demande, conformément aux dispositions de l'article 51/2.

§ 3. [...]

notifiée au même moment que la notification de la décision concernant la demande de protection internationale.

(NOTE: par son arrêt n° du 25-02-2021 (2021-02-25/20, M.B. 20-04-2021, p. 36679), la Cour constitutionnelle a annulé la modification apportée au § 4, du présent article.)

§ 4. [...]

Article 57/5quinquies

[...]

§ 1er. L'entretien personnel est enregistré par des moyens audio. Le demandeur est informé au préalable qu'un tel enregistrement a lieu et de la finalité de celui-ci. L'enregistrement est versé au dossier du demandeur.

§ 2. Le demandeur a accès à l'enregistrement auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides en vue de l'introduction d'un recours ou, en cas de recours, auprès du Conseil du Contentieux des étrangers sur la base de l'article x de la loi x. Les modalités d'accès auprès du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides sont déterminées par arrêté royal.

§ 3. Le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides n'est pas tenu de demander au demandeur de confirmer que le contenu de la transcription reflète correctement l'entretien personnel, ni de demander au demandeur de faire des observations sur la transcription et/ou d'y apporter des précisions.

Article 57/5sexies

[...]

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut organiser l'entretien personnel par vidéoconférence dans des circonstances dûment justifiées.

§ 2. Le demandeur peut communiquer au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides par écrit et dans la langue de la procédure les raisons d'éventuelles objections à l'organisation de l'entretien personnel par vidéoconférence, dans le délai fixé par arrêté royal.

§ 3. S'il juge valable le motif justifiant les objections visées au paragraphe 2, le Commissaire général aux réfugiés et aux

	apatrides convoque à nouveau le demandeur à une date ultérieure ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides lui demande de lui fournir certains renseignements par écrit. § 4. Si, au cours de l'entretien personnel, il est constaté qu'il n'est pas indiqué que l'entretien se déroule par vidéoconférence, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides convoque le demandeur à une date ultérieure afin de poursuivre l'entretien personnel ou le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides lui demande de lui fournir certains renseignements par écrit.
Article 57/6	
§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent: 1° pour reconnaître ou refuser de reconnaître la qualité de réfugié, au sens de l'article 48/3 ainsi que d'octroyer ou refuser d'octroyer le statut de protection subsidiaire défini par l'article 48/4, à l'étranger; 2° pour considérer une demande de protection internationale comme manifestement infondée sur la base de l'article 57/6/1, § 2; 3° pour confirmer ou refuser de confirmer le statut de réfugié à l'étranger qui satisfait aux conditions prévues par l'article 49, § 1er, 6°; 4° pour abroger le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire sur la base des articles 55/3 et 55/5; 5° pour exclure l'étranger du bénéfice du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire sur la base des articles 55/2 et 55/4; 6° pour retirer le statut de réfugié ou de protection subsidiaire sur la base des articles 55/3/1 et 55/5/1; 7° pour rendre l'avis que le ministre ou son délégué peut solliciter conformément à l'article 17, § 6, afin de savoir si un étranger bénéficie toujours de la protection internationale dans le Royaume; 8° pour délivrer aux réfugiés et aux apatrides les documents visés à l'article 25 de la Convention internationale relative au statut des réfugiés,	§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent: 1° pour octroyer ou refuser d'octroyer le statut de réfugié ainsi que pour octroyer ou refuser d'octroyer le statut de protection subsidiaire à l'étranger; 2° pour considérer une demande de protection internationale comme manifestement infondée sur la base de l'article 57/6/1, § 2; 3° pour confirmer ou refuser de confirmer le statut de réfugié à l'étranger qui satisfait aux conditions prévues par l'article 49, § 1er, 6°; 4° pour retirer le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire sur la base des articles 14, paragraphe 1er, a) et 19, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347; 5° pour exclure l'étranger du bénéfice du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire sur la base des articles 12 et 17 du règlement (UE) 2024/1347; 6° pour retirer le statut de réfugié ou de protection subsidiaire sur la base des articles 14, paragraphe 1er, b), c), d) ou e) et 19, paragraphe 1er, b) ou c) du règlement (UE) 2024/1347; 7° pour rendre l'avis que le ministre ou son délégué peut solliciter conformément à l'article 17, § 6, afin de savoir si un étranger bénéficie toujours de la protection internationale dans le Royaume; 8° pour délivrer aux réfugiés et aux apatrides les documents visés à l'article 25 de la Convention internationale relative au statut des réfugiés,

signée à Genève le 28 juillet 1951, et à l'article 25 de la Convention relative au statut des apatrides, signée à New York, le 28 septembre 1954.

9° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4 lorsqu'il refuse de reconnaître le statut de réfugié sur la base de l'article 52/4, alinéa 2;

10° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4 lorsqu'il déclare la demande de protection internationale irrecevable conformément à l'article 57/6/2, § 2;

11° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4 lorsqu'il exclut du statut de réfugié sur la base de l'article 55/2;

12° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4 lorsqu'il retire le statut de réfugié sur la base de l'article 55/3/1 § 1er ou § 2, 1;

13° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4 lorsqu'il exclut du statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 55/4;

14° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec les articles 48/3 et 48/4 lorsqu'il retire le statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 55/5/1, § 1er ou du § 2, 1°;

signée à Genève le 28 juillet 1951, et à l'article 25 de la Convention relative au statut des apatrides, signée à New York, le 28 septembre 1954.

9° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il refuse d'octroyer le statut de réfugié sur la base de l'article 14, paragraphe 2 de ce règlement;

10° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il déclare la demande de protection internationale irrecevable sur la base de l'article 57/6/2, § 2 de la loi ou de l'article 38, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348;

11° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il exclut du statut de réfugié sur la base de l'article 12 de ce règlement;

12° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il retire le statut de réfugié sur la base de l'article 14, paragraphe 1er, b), d) ou e) de ce règlement;

13° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il exclut du statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 17 de ce règlement;

14° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il retire le statut de protection subsidiaire sur la base de l'article 19, paragraphe 1er, b) de ce règlement;

14bis° pour rendre un avis quant à la compatibilité d'une mesure d'éloignement avec le principe de non-refoulement sur base de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347 lorsqu'il refuse d'octroyer une protection internationale sur la base de l'article 5, paragraphe 2 de ce règlement;

15° pour rendre l'avis visé à l'article 57/6/1, § 3, alinéa 4, pour la détermination de la liste des pays d'origine sûrs;

16° pour rendre l'avis visé à l'article 57/41, § 1er. La décision visée à l'alinéa 1er, 1°, est prise dans un délai de six mois après la réception de la demande de protection internationale transmise par le ministre ou son délégué.

Le délai visé à l'alinéa 2 peut être prolongé d'une durée ne pouvant excéder neuf mois supplémentaires lorsque:

- a) des questions factuelles et/ou juridiques complexes entrent en jeu;
- b) du fait qu'un grand nombre d'étrangers demandent simultanément une protection internationale, il est très difficile, en pratique, de conclure la procédure dans le délai de six mois; ou
- c) le retard du traitement de la demande peut être clairement imputé au demandeur.

Lorsque cela est nécessaire pour assurer un examen approprié et exhaustif de la demande de protection internationale, le délai prolongé visé à l'alinéa 3 peut être encore prolongé d'une durée maximale de trois mois.

Le délai visé à l'alinéa 2 est prolongé au maximum à vingt-et-un mois si une incertitude existe quant à la situation dans le pays d'origine qui devrait être temporaire. En pareil cas, la situation dans le pays d'origine concerné est évaluée au moins tous les six mois.

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides informe le demandeur du prolongement du délai visé à l'alinéa 2 et lui communique, pour autant que le demandeur le demande, des informations quant aux raisons du prolongement et une indication sur le délai dans lequel la décision visée à l'alinéa 1er, 1° sera prise.

§ 2. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide en priorité, lorsque:

15° pour rendre l'avis visé à l'article 57/28/1 pour la détermination de la liste des pays d'origine sûrs;

16° pour rendre l'avis visé à l'article 57/41, § 1er.

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides veille à ce que la procédure d'examen soit menée à terme dans les six mois à compter de l'introduction de la demande. Lorsqu'une demande est soumise à la procédure définie par le règlement (UE) n° 604/2013, le délai de six mois commence à courir à partir du moment où il a été déterminé que la Belgique est responsable de l'examen de la demande conformément à ce règlement et où le demandeur se trouve en Belgique et a été pris en charge par l'Office des étrangers.

Le délai visé à l'alinéa 2 peut être prolongé d'une durée ne pouvant excéder neuf mois supplémentaires lorsque:

- a) des questions factuelles et/ou juridiques complexes entrent en jeu;
- b) du fait qu'un grand nombre d'étrangers demandent simultanément une protection internationale, il est très difficile, en pratique, de conclure la procédure dans le délai de six mois; ou
- c) le retard du traitement de la demande peut être clairement imputé au demandeur.

Lorsque cela est nécessaire pour assurer un examen approprié et exhaustif de la demande de protection internationale, le délai prolongé visé à l'alinéa 3 peut être encore prolongé d'une durée maximale de trois mois.

Le délai visé à l'alinéa 2 est prolongé au maximum à vingt-et-un mois si une incertitude existe quant à la situation dans le pays d'origine qui devrait être temporaire. En pareil cas, la situation dans le pays d'origine concerné est évaluée au moins tous les six mois.

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides informe le demandeur du prolongement du délai visé à l'alinéa 2 et lui communique, pour autant que le demandeur le demande, des informations quant aux raisons du prolongement et une indication sur le délai dans lequel la décision visée à l'alinéa 1er, 1° sera prise.

§ 2. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide en priorité, lorsque:

1° le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8, § 1er ou 74/9, § § 2 et 3 ou fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68;

2° le demandeur se trouve dans un établissement pénitentiaire;

3° le ministre ou son délégué demande au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de traiter en priorité la demande de protection internationale de l'intéressé;

4° la demande est probablement fondée.
§ 3. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer irrecevable une demande de protection internationale lorsque:

1° le demandeur bénéficie déjà d'une protection réelle dans un premier pays d'asile, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il ne peut plus se prévaloir de la protection réelle qui lui a été accordée dans le premier pays d'asile ou qu'il n'est plus autorisé à entrer sur le territoire de ce pays.

A condition que l'accès au territoire de ce pays lui soit à nouveau autorisé, un pays peut être considéré comme étant un premier pays d'asile si le demandeur d'asile est reconnu comme réfugié dans ce pays et qu'il peut encore y bénéficier de cette protection, ou s'il bénéficie d'une autre protection réelle dans ce pays, y compris du principe de non-refoulement;

2° un pays tiers peut être considéré comme un pays tiers sûr au sens de l'article 57/6/6 pour le demandeur, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il sera exposé à une persécution ou une atteinte grave dans ce pays tiers, ou que le lien qui l'unit au pays tiers n'est pas tel qu'il serait raisonnable pour lui de s'y rendre, ou qu'il ne sera pas admis sur le territoire de ce pays;

3° le demandeur bénéficie déjà d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne;

4° le demandeur est un ressortissant d'un État membre de l'Union européenne ou d'un État partie à un traité d'adhésion à l'Union européenne qui n'est pas encore entré en vigueur, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il sera exposé à une persécution ou une atteinte grave dans cet État membre ou dans cet État;

1° le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8, § 1er ou 74/9, § § 2 et 3 ou fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68;

2° le demandeur se trouve dans un établissement pénitentiaire;

3° le ministre ou son délégué demande au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de traiter en priorité la demande de protection internationale de l'intéressé;

4° la demande est probablement fondée.

§ 3. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer irrecevable une demande de protection internationale lorsque:

1° le demandeur bénéficie déjà d'une protection réelle dans un premier pays d'asile, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il ne peut plus se prévaloir de la protection réelle qui lui a été accordée dans le premier pays d'asile ou qu'il n'est plus autorisé à entrer sur le territoire de ce pays.

A condition que l'accès au territoire de ce pays lui soit à nouveau autorisé, un pays peut être considéré comme étant un premier pays d'asile si le demandeur d'asile est reconnu comme réfugié dans ce pays et qu'il peut encore y bénéficier de cette protection, ou s'il bénéficie d'une autre protection réelle dans ce pays, y compris du principe de non-refoulement;

2° un pays tiers peut être considéré comme un pays tiers sûr au sens de l'article 57/6/6 pour le demandeur, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il sera exposé à une persécution ou une atteinte grave dans ce pays tiers, ou que le lien qui l'unit au pays tiers n'est pas tel qu'il serait raisonnable pour lui de s'y rendre, ou qu'il ne sera pas admis sur le territoire de ce pays;

3° le demandeur bénéficie déjà d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne;

4° le demandeur est un ressortissant d'un État membre de l'Union européenne [...], à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort qu'il sera exposé à une persécution ou une atteinte grave dans cet État membre [...];

5° le demandeur introduit une demande ultérieure de protection internationale pour laquelle aucun élément ou fait nouveau au sens de l'article 57/6/2 n'apparaît ni n'est présenté par le demandeur;

6° après qu'une demande de protection internationale, qui a été introduite en son nom conformément à l'article 57/1, 1er, alinéa 1er, a fait l'objet d'une décision finale, l'étranger mineur n'invoque pas de faits propres qui justifient une demande distincte. Dans le cas contraire, le Commissaire général prend une décision dans laquelle il conclut à la recevabilité de la demande. Le demandeur visé à l'alinéa 1er, 6°, est entendu par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, pour autant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que son âge, sa maturité et sa vulnérabilité le permettent.

Les décisions visées à l'alinéa 1er, 2°, 3°, 4° et 6°, sont prises dans un délai de quinze jours ouvrables après la réception de la demande de protection internationale transmise par le ministre ou son délégué.

La décision visée à l'alinéa 1er, 5°, est prise dans un délai de dix jours ouvrables après la réception de la demande de protection internationale transmise par le ministre ou son délégué.

La décision visée à l'alinéa 1er, 5°, est prise dans un délai de deux jours ouvrables après la réception de la demande de protection internationale transmise par le ministre ou son délégué, si le demandeur a présenté sa demande ultérieure alors qu'il se trouvait dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8 ou 74/9 ou fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68, en vue de son éloignement.

Pour l'application de la présente disposition, sont considérés comme jours ouvrables, tous les jours, excepté le samedi, le dimanche ou les jours fériés.

5° le demandeur introduit une demande ultérieure de protection internationale pour laquelle aucun élément ou fait nouveau au sens de l'article 57/6/2 n'apparaît ni n'est présenté par le demandeur;

6° après qu'une demande de protection internationale, qui a été introduite en son nom conformément à l'article 57/1, 1er, alinéa 1er, a fait l'objet d'une décision finale, l'étranger mineur n'invoque pas de faits propres qui justifient une demande distincte. Dans le cas contraire, le Commissaire général prend une décision dans laquelle il conclut à la recevabilité de la demande. Le demandeur visé à l'alinéa 1er, 6°, est entendu par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, pour autant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que son âge, sa maturité et sa vulnérabilité le permettent.

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut l'examen effectué afin de déterminer si une demande est irrecevable conformément à l'alinéa 1er le plus rapidement possible et au plus tard deux mois à compter de la date de l'introduction de la demande.

[...]

Article 57/6/1

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut traiter une demande de protection internationale selon une procédure d'examen accélérée lorsque:

a) le demandeur n'a soulevé, en soumettant sa demande de protection internationale et en exposant les faits, que des éléments sans pertinence au regard de l'examen visant à

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut traiter une demande de protection internationale selon une procédure d'examen accélérée lorsque:

a) le demandeur n'a soulevé, en soumettant sa demande de protection internationale et en exposant les faits, que des éléments sans pertinence au regard de l'examen visant à

déterminer s'il remplit les conditions requises pour bénéficier de la protection internationale; ou

b) le demandeur provient d'un pays d'origine sûr au sens du paragraphe 3; ou

c) le demandeur a induit les autorités en erreur en ce qui concerne son identité et/ou sa nationalité, en présentant de fausses informations ou de faux documents ou en dissimulant des informations ou des documents pertinents qui auraient pu influencer la décision dans un sens défavorable; ou

d) il est probable que, de mauvaise foi, le demandeur a procédé à la destruction ou s'est défait d'un document d'identité ou de voyage qui aurait aidé à établir son identité ou sa nationalité; ou

e) le demandeur a fait des déclarations manifestement incohérentes et contradictoires, manifestement fausses ou peu plausibles qui contredisent des informations suffisamment vérifiées concernant le pays d'origine, ce qui rend sa demande peu convaincante quant à sa qualité de bénéficiaire d'une protection internationale; ou

f) le demandeur a présenté une demande ultérieure de protection internationale qui a été déclarée recevable conformément à l'article 57/6/2, § 1er, alinéa 1er; ou

g) le demandeur ne présente une demande qu'afin de retarder ou d'empêcher l'exécution d'une décision antérieure ou imminente qui entraînerait son refoulement ou éloignement; ou

h) le demandeur est entré ou a prolongé son séjour illégalement sur le territoire du Royaume et, sans motif valable, ne s'est pas présenté aux autorités ou n'a pas présenté une demande de protection internationale dans les délais les plus brefs compte tenu des circonstances de son entrée; ou

i) le demandeur refuse de se soumettre à la prise des empreintes digitales visée à l'article 51/3; ou

j) il existe de sérieuses raisons de considérer que le demandeur représente un danger pour la sécurité nationale ou l'ordre public, ou le demandeur a été éloigné de manière forcée pour des motifs graves de sécurité nationale ou d'ordre public.

déterminer s'il remplit les conditions requises pour bénéficier de la protection internationale; ou

b) le demandeur provient d'un pays d'origine sûr au sens du paragraphe 3; ou

c) le demandeur a induit les autorités en erreur en ce qui concerne son identité et/ou sa nationalité, en présentant de fausses informations ou de faux documents ou en dissimulant des informations ou des documents pertinents qui auraient pu influencer la décision dans un sens défavorable; ou

d) il est probable que, de mauvaise foi, le demandeur a procédé à la destruction ou s'est défait d'un document d'identité ou de voyage qui aurait aidé à établir son identité ou sa nationalité; ou

e) le demandeur a fait des déclarations manifestement incohérentes et contradictoires, manifestement fausses ou peu plausibles qui contredisent des informations suffisamment vérifiées concernant le pays d'origine, ce qui rend sa demande peu convaincante quant à sa qualité de bénéficiaire d'une protection internationale; ou

f) le demandeur a présenté une demande ultérieure de protection internationale qui a été déclarée recevable conformément à l'article 57/6/2, § 1er, alinéa 1er; ou

g) le demandeur ne présente une demande qu'afin de retarder ou d'empêcher l'exécution d'une décision antérieure ou imminente qui entraînerait son refoulement ou éloignement; ou

h) le demandeur est entré ou a prolongé son séjour illégalement sur le territoire du Royaume et, sans motif valable, ne s'est pas présenté aux autorités ou n'a pas présenté une demande de protection internationale dans les délais les plus brefs compte tenu des circonstances de son entrée; ou

i) le demandeur refuse de se soumettre à la prise des empreintes digitales visée à l'article 50cties; ou

j) il existe de sérieuses raisons de considérer que le demandeur représente un danger pour la sécurité nationale ou l'ordre public, ou le demandeur a été éloigné de manière forcée pour des motifs graves de sécurité nationale ou d'ordre public.

Dans la situation visée à l'alinéa 1er, f), le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision sur la demande de protection internationale dans un délai de 15 jours ouvrables, après qu'il ait pris une décision de recevabilité de la demande.

Dans toutes les autres situations, visées à l'alinéa 1er, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision sur la demande de protection internationale dans un délai de 15 jours ouvrables, après qu'il ait réceptionné cette demande transmise par le ministre ou son délégué.

Pour l'application de la présente disposition, sont considérés comme jours ouvrables, tous les jours, excepté le samedi, le dimanche ou les jours fériés.

§ 2. En cas de refus de protection internationale et si le demandeur de protection internationale se trouve dans une des situations mentionnées au paragraphe 1er, alinéa 1er, a) à j), le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut considérer cette demande comme manifestement infondée.

§ 3. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour refuser la protection internationale à un ressortissant d'un pays d'origine sûr ou à un apatride qui avait précédemment sa résidence habituelle dans ce pays lorsque l'étranger n'a pas fait valoir de raisons sérieuses permettant de penser qu'il ne s'agit pas d'un pays d'origine sûr en raison de sa situation personnelle, compte tenu des conditions requises pour prétendre au statut de bénéficiaire d'une protection internationale.

Un pays est considéré comme un pays d'origine sûr lorsque, sur la base de la situation légale, de l'application du droit dans le cadre d'un régime démocratique et des circonstances politiques générales, il peut être démontré que, d'une manière générale et de manière durable, il n'y est pas recouru à la persécution au sens de la Convention internationale relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951, telle que déterminée à l'article 48/3, ou des motifs sérieux de croire que le demandeur d'asile court

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut la procédure d'examen accélérée le plus rapidement possible et au plus tard trois mois à compter de la date de l'introduction de la demande.

[...]

§ 2. En cas de refus de protection internationale et si le demandeur de protection internationale se trouve dans une des situations mentionnées au paragraphe 1er, alinéa 1er, a) à j), le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut considérer cette demande comme manifestement infondée, **à l'exception des demandes de mineurs étrangers non accompagnés.**

§ 3. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour refuser la protection internationale à un ressortissant d'un pays d'origine sûr ou à un apatride qui avait précédemment sa résidence habituelle dans ce pays lorsque l'étranger n'a pas fait valoir de raisons sérieuses permettant de penser qu'il ne s'agit pas d'un pays d'origine sûr en raison de sa situation personnelle, compte tenu des conditions requises pour prétendre au statut de bénéficiaire d'une protection internationale.

Un pays est considéré comme un pays d'origine sûr lorsque, sur la base de la situation légale, de l'application du droit dans le cadre d'un régime démocratique et des circonstances politiques générales, il peut être démontré que, d'une manière générale et de manière durable, il n'y est pas recouru **à des actes de persécution tels qu'ils sont définis à l'article 9 du règlement (UE) 2024/1347 et qu'il n'y existe aucun risque réel de subir des atteintes graves telles qu'elles sont définies à l'article 15 dudit règlement.** Pour

un risque réel de subir une atteinte grave telle que déterminée à l'article 48/4. Pour réaliser cette évaluation, il est tenu compte, entre autres, de la mesure dans laquelle il est offert une protection contre la persécution et les mauvais traitements, grâce aux éléments suivants:

a) les dispositions législatives et réglementaires adoptées dans le pays et la manière dont elles sont appliquées;

b) la manière dont sont respectés les droits et libertés dans la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le Pacte international relatif aux droits civils et politiques ou la Convention contre la torture, en particulier les droits pour lesquels aucune dérogation ne peut être autorisée conformément à l'article 15, § 2, de ladite Convention européenne;

c) le respect du principe de non-refoulement;

d) le fait qu'il dispose d'un système de sanctions efficaces contre les violations de ces droits et libertés.

L'évaluation d'un pays d'origine sûr doit reposer sur une série de sources d'information parmi lesquelles, en particulier, des informations d'autres Etats membres de l'Union européenne, du Bureau européen d'appui en matière d'asile, du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés, du Conseil de l'Europe et d'autres organisations internationales pertinentes.

Sur proposition conjointe du ministre et du ministre des Affaires étrangères et après que le ministre a obtenu l'avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, le Roi détermine, au moins une fois par an, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, la liste des pays d'origine sûrs. Cette liste est communiquée à la Commission européenne.

[...]

(NOTE: par son arrêt n° 23/2021 du 25-02-2021 (2021-02-25/20, M.B. 20-04-2021, p. 36679), la Cour constitutionnelle a annulé la modification apportée:

au § 1 du présent article, uniquement en ce qu'il est susceptible de s'appliquer à un mineur étranger non accompagné dans des hypothèses autres que celles qui sont visées à l'article 25,

réaliser cette évaluation, il est tenu compte, entre autres, de la mesure dans laquelle il est offert une protection contre la persécution et les mauvais traitements, grâce aux éléments suivants:

a) les dispositions législatives et réglementaires adoptées dans le pays et la manière dont elles sont appliquées;

b) la manière dont sont respectés les droits et libertés dans la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le Pacte international relatif aux droits civils et politiques ou la Convention contre la torture, en particulier les droits pour lesquels aucune dérogation ne peut être autorisée conformément à l'article 15, § 2, de ladite Convention européenne;

c) le respect du principe de non-refoulement;

d) le fait qu'il dispose d'un système de sanctions efficaces contre les violations de ces droits et libertés.

L'évaluation d'un pays d'origine sûr doit reposer sur une série de sources d'information parmi lesquelles, en particulier, des informations d'autres Etats membres de l'Union européenne, du Bureau européen d'appui en matière d'asile, du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés, du Conseil de l'Europe et d'autres organisations internationales pertinentes.

[...]

paragraphe 6, point a), de la directive 2013/32/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 “ relative à des procédures communes pour l’octroi et le retrait de la protection internationale (refonte);

au § 1er, alinéa 1er, f), mais uniquement en ce qu’il permet d’appliquer la procédure d’examen accélérée au cas où le demandeur a introduit une demande ultérieure de protection internationale après que la première demande a fait l’objet d’une décision de clôture prise en application de l’article 57/6/5, § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° ou 5°, de la loi du 15 décembre 1980.)

Article 57/6/2

§ 1er. Après réception de la demande ultérieure transmise par le ministre ou son délégué sur la base de l’article 51/8, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine en priorité si de nouveaux éléments ou faits apparaissent, ou sont présentés par le demandeur, qui augmentent de manière significative la probabilité qu’il puisse prétendre à la reconnaissance comme réfugié au sens de l’article 48/3 ou à la protection subsidiaire au sens de l’article 48/4. En l’absence de ces éléments ou faits, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides déclare la demande irrecevable. Dans le cas contraire, ou si le demandeur a uniquement fait auparavant l’objet d’une décision de clôture prise en application de l’article 57/6/5, § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° ou 5° le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides déclare la demande recevable.

Lors de l’examen visé à l’alinéa 1er, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tient compte, le cas échéant, du fait que le demandeur s’est abstenu sans explication valable de faire valoir au cours de la précédente procédure, en particulier en exerçant le recours visé à l’article 39/2, les éléments ayant justifié l’introduction de sa demande ultérieure.

§ 2. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision d’irrecevabilité conformément au paragraphe 1er, il informe le ministre ou son délégué si l’éloignement ou le refoulement entraînera ou non une violation du principe de non-refoulement

§ 1er. Après réception de la demande ultérieure transmise par le ministre ou son délégué [...], le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine en priorité si de nouveaux éléments ou faits apparaissent, ou sont présentés par le demandeur, qui augmentent de manière significative la probabilité qu’il **remplisse les conditions requises pour prétendre au statut de bénéficiaire d’une protection internationale conformément au règlement (UE) 2024/1347**. En l’absence de ces éléments ou faits, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides déclare la demande irrecevable. Dans le cas contraire, ou si le demandeur a uniquement fait auparavant l’objet d’une décision de clôture prise en application de l’article 57/6/5, § 1er, 1°, 2°, 3°, 4° ou 5° le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides déclare la demande recevable.

Lors de l’examen visé à l’alinéa 1er, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides tient compte, le cas échéant, du fait que le demandeur s’est abstenu sans explication valable de faire valoir au cours de la précédente procédure, en particulier en exerçant le recours visé à **l’article 2.60 de la loi relative au Conseil du contentieux des étrangers**, les éléments ayant justifié l’introduction de sa demande ultérieure.

§ 2. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision d’irrecevabilité conformément au paragraphe 1er, il informe le ministre ou son délégué si l’éloignement ou le refoulement entraînera ou non une violation du principe de non-refoulement du demandeur sur base de l’examen effectué **au**

du demandeur sur base de l'examen effectué au regard des articles 48/3 et 48/4.

§ 3. Lorsque, en application du paragraphe 2, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a estimé, dans le cadre de la demande précédente, qu'une mesure d'éloignement ou de refoulement n'entraînera pas une violation du principe de non-refoulement, une telle mesure peut être exécutée de manière forcée dès la présentation de la demande et pendant l'examen visé au paragraphe 1er à l'encontre du demandeur:

- qui présente une deuxième demande ultérieure ou plus, et
- qui, préalablement à la présentation de sa demande précédente et depuis lors, se trouve de manière ininterrompue dans un endroit déterminé tel que visé aux articles 74/8 ou 74/9.

regard de l'article 3, 5) et 6) du règlement (UE) 2024/1347.

§ 3. [...]

Article 57/6/4

A l'égard de l'étranger qui tente d'entrer dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées aux articles 2 et 3 et qui a introduit à la frontière une demande de protection internationale, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour y déclarer la demande irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3 ou pour y prendre une décision sur le fond de la demande dans une des situations visées à l'article 57/6/1, § 1er, alinéa 1er, a), b), c), d), e), f), g), i) ou j).

Si l'alinéa 1er ne peut pas être appliqué, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire, après quoi le demandeur est autorisé par le ministre ou son délégué à entrer dans le Royaume conformément à l'article 74/5, § 4, 4°.

Si aucune décision n'a été prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans un délai de quatre semaines, après réception de la demande de protection internationale transmise par le ministre ou son délégué, le demandeur est également autorisé par le ministre ou son délégué à entrer dans le Royaume conformément à l'article 74/5, § 4, 5°.

(NOTE: par son arrêt n° 23/2021 du 25-02-2021 (2021-02-25/20, M.B. 20-04-2021, p. 36679), la Cour constitutionnelle a annulé la modification apportée à l'alinéa 3 du présent article.

[...]

Article 57/6/5

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides prend une décision qui clôture l'examen de la demande de protection internationale, notamment lorsque:

1° le demandeur ne se présente pas à la date fixée dans la convocation et ne donne pas de motif valable à ce sujet dans le délai raisonnable déterminé par le Roi;

2° le demandeur ne donne pas suite à une demande de renseignements dans le mois suivant l'envoi de celle-ci et ne donne pas de motif valable à ce sujet;

3° le demandeur s'abstient de demander la poursuite du traitement de sa demande de protection internationale conformément à l'article 55;

4° le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8 ou 74/9 ou s'il fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68, et que, dans ces situations, il a quitté sans autorisation le lieu où il était maintenu ou résidait et qu'il n'a pas pris contact dans les quinze jours avec le ministre ou son délégué;

5° le demandeur s'est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l'obligation de se présenter selon les modalités fixées par arrêté royal;

6° le demandeur est décédé et, le cas échéant, l'étranger mineur visé à l'article 57/1, § 1er, alinéa 1er, n'a pas demandé la poursuite de l'examen de la demande de protection internationale conformément aux dispositions fixées par arrêté royal;

7° le demandeur déclare renoncer à sa demande. En cas de doute quant au caractère explicite de la renonciation, le demandeur est convoqué afin de confirmer celle-ci;

8° le demandeur retourne volontairement et définitivement dans son pays d'origine;

9° le demandeur acquiert la nationalité belge.

§ 2. Si le demandeur se trouve dans l'un des cas énumérés au paragraphe 1er, 1°, 2°, 3°, 4° ou 5°, et le dossier administratif contient suffisamment d'éléments pour procéder à un examen du contenu de la demande, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut également

§ 1er. Un demandeur de protection internationale peut, de sa propre initiative et à n'importe quel moment de la procédure, retirer sa demande. La demande est retirée par écrit par le demandeur en personne ou par l'intermédiaire de son avocat.

§ 2. Lorsque le retrait explicite a lieu devant une autorité compétente autre que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, cette autorité informe de ce retrait le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Le Commissaire général aux réfugiés et aux

refuser la demande en application de l'article 57/6, § 1 ^{er} .	apatrides adopte une décision déclarant que la demande a été explicitement retirée. § 3. Lorsque, au stade du retrait explicite de la demande par le demandeur, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a déjà constaté que le demandeur ne remplit pas les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale au titre du règlement (UE) 2024/1347, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut toujours prendre une décision rejetant la demande au motif qu'elle est infondée ou manifestement infondée.
Article 57/6/5/1	
[...]	§ 1er. Une demande de protection internationale est déclarée par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides comme étant implicitement retirée lorsque: 1° le demandeur, sans motif justifié transmis dans le délai raisonnable déterminé par le Roi, ne s'est pas présenté à un entretien personnel alors qu'il y était tenu ou a refusé, sans motif justifié, de répondre à des questions posées au cours de l'entretien à tel point que le résultat de l'entretien n'a pas permis de se prononcer sur le bien-fondé de la demande; 2° le demandeur ne donne pas suite à une demande de renseignements dans le délai raisonnable déterminé par le Roi et ne donne pas de motif valable à ce sujet; 3° le demandeur se trouve dans un lieu déterminé tel que visé dans les articles 74/8 ou 74/9 ou s'il fait l'objet d'une mesure de sûreté telle que visée à l'article 68, et que, dans ces situations, il a quitté sans autorisation le lieu où il était maintenu ou résidait et qu'il n'a pas pris contact dans les quinze jours avec le ministre ou son délégué; 4° le demandeur s'est soustrait, sans motif valable, pendant au moins quinze jours à l'obligation de se présenter selon les modalités visées à l'article 74/28, § 1er, 1°;

5° le demandeur ne reste pas à la disposition des autorités compétentes, à moins qu'il ne puisse démontrer que ce manquement était dû à des circonstances particulières indépendantes de sa volonté.

§ 2. Lorsque l'autorité qui évalue si la demande est implicitement retirée est une autorité compétente autre que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et que cette autorité estime que la demande doit être considérée comme telle, elle en informe le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides adopte une décision déclarant que la demande a été implicitement retirée.

§ 3. Lorsque le demandeur est présent, l'autorité compétente informe le demandeur, lors du retrait, de l'ensemble des conséquences procédurales d'un tel retrait dans une langue qu'il comprend ou dont on peut raisonnablement supposer qu'il la comprend.

§ 4. Une demande peut être rejetée au motif qu'elle est infondée ou manifestement infondée si, au stade du retrait implicite de la demande, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides a déjà constaté que le demandeur ne remplit pas les conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale au titre du règlement (UE) 2024/1347.

Article 57/6/6

§ 1er. La demande de protection internationale peut être déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 2°, si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que, compte tenu de tous les faits et circonstances pertinents, le demandeur de protection internationale sera traité conformément aux principes suivants dans le pays tiers concerné:

- 1) sa vie et sa liberté ne sont pas menacées en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques, et
- 2) il n'existe aucun risque d'atteintes graves telles que visées à l'article 48/4, § 2, et

§ 1er. La demande de protection internationale peut être déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 2°, si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides estime que, compte tenu de tous les faits et circonstances pertinents, le demandeur de protection internationale sera traité conformément aux principes suivants dans le pays tiers concerné:

- 1) sa vie et sa liberté ne sont pas menacées en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques, et
- 2) il n'existe aucun risque d'atteintes graves telles que visées à l'article 48/4, § 2, et

3) le principe de non-refoulement est respecté, conformément à la Convention de Genève, et

4) l'interdiction, prévue par le droit international, de prendre des mesures d'éloignement contraires à l'interdiction de la torture et des traitements cruels, inhumains ou dégradants, y est respectée, et

5) la possibilité existe de solliciter la reconnaissance du statut de réfugié et, si ce statut est accordé, de bénéficier d'une protection conformément à la Convention de Genève.

§ 2. Un pays tiers peut uniquement être considéré comme un pays tiers sûr si le lien qui unit le demandeur à ce pays est tel qu'il serait raisonnable pour lui de s'y rendre et qu'il peut être présumé que le demandeur sera admis sur le territoire du pays tiers concerné, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort clairement que ce ne sera pas le cas.

Dans le cadre de l'évaluation du lien tel que visé à l'alinéa 1er, tous les faits et circonstances pertinents, qui peuvent notamment comprendre la nature, la durée et les circonstances du séjour précédent, sont pris en compte.

§ 3. L'évaluation visant à déterminer si un pays est un pays tiers sûr doit reposer sur une série de sources d'information parmi lesquelles, en particulier, des informations d'autres Etats membres de l'Union européenne, du Bureau européen d'appui en matière d'asile, du Haut Commissariat des Nations unies pour les réfugiés, du Conseil de l'Europe ainsi que d'autres organisations internationales compétentes.

§ 4. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides évalue si le pays tiers concerné est sûr pour un certain demandeur.

§ 5. Lors de l'exécution d'une décision fondée exclusivement sur l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 2°, le ministre ou son délégué remet à l'étranger un document informant les autorités du pays tiers, dans la langue de ce pays, que sa demande de protection internationale n'a pas été examinée quant au fond.

3) le principe de non-refoulement est respecté, conformément à la Convention de Genève, et

4) l'interdiction, prévue par le droit international, de prendre des mesures d'éloignement contraires à l'interdiction de la torture et des traitements cruels, inhumains ou dégradants, y est respectée, et

5) la possibilité existe de solliciter la reconnaissance du statut de réfugié et, si ce statut est accordé, de bénéficier d'une protection conformément à la Convention de Genève.

§ 2. Un pays tiers peut uniquement être considéré comme un pays tiers sûr si le lien qui unit le demandeur à ce pays est tel qu'il serait raisonnable pour lui de s'y rendre et qu'il peut être présumé que le demandeur sera admis sur le territoire du pays tiers concerné, à moins qu'il soumette des éléments dont il ressort clairement que ce ne sera pas le cas.

Dans le cadre de l'évaluation du lien tel que visé à l'alinéa 1er, tous les faits et circonstances pertinents, qui peuvent notamment comprendre la nature, la durée et les circonstances du séjour précédent, sont pris en compte.

§ 3. L'évaluation visant à déterminer si un pays est un pays tiers sûr doit reposer sur une série de sources d'information parmi lesquelles, en particulier, des informations d'autres Etats membres de l'Union européenne, du Bureau européen d'appui en matière d'asile, du Haut Commissariat des Nations unies pour les réfugiés, du Conseil de l'Europe ainsi que d'autres organisations internationales compétentes.

§ 4. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides évalue si le pays tiers concerné est sûr pour un certain demandeur.

§ 5. Lors de l'exécution d'une décision fondée exclusivement sur l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 2°, **le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides** remet à l'étranger un document informant les autorités du pays tiers, dans la langue de ce pays, que sa demande de protection internationale n'a pas été examinée quant au fond.

Article 57/6/7

§ 1er. Lorsque des éléments ou des faits nouveaux apparaissent indiquant qu'il y a lieu de réexaminer la validité du statut de la protection

§ 1er. **Lorsque des éléments ou des faits nouveaux apparaissent indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si une personne remplit les**

internationale, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale d'une personne peut être retirée ou abrogée.

§ 2. Le Commissaire général donne la possibilité à l'intéressé de présenter au cours d'un entretien personnel les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut de réfugié ou de protection subsidiaire.

Par dérogation à l'alinéa 1er, si le Commissaire général examine l'éventualité de l'abrogation du statut de protection internationale, l'intéressé se voit offrir, soit la possibilité de présenter au cours d'un entretien personnel les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut de protection internationale, soit la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut.

Il est également dérogé de la sorte à l'alinéa 1er lorsque le Commissaire général examine l'éventualité d'un retrait du statut de réfugié conformément à l'article 55/3/1, § 1er, ou lorsqu'il examine l'éventualité d'un retrait du statut de protection subsidiaire à l'étranger qui est ou aurait dû être exclu en application de l'article 55/4, § 2. La convocation à un entretien personnel ou le courrier informant l'intéressé du réexamen de la validité de son statut et lui offrant la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir le statut informe l'intéressé des motifs du réexamen de la validité de son statut.

§ 3. La convocation à un entretien personnel ou le courrier qui donne à l'intéressé la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir le statut est envoyé sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Le Commissaire général aux

conditions requises pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale de cette personne peut être retirée.

§ 2. Le Commissaire général donne la possibilité à l'intéressé de présenter au cours d'un entretien personnel les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut de réfugié ou de protection subsidiaire.

Les articles 57/5ter, § 1er, alinéa 3, § 2, 2° et § 3, 57/5quater, 57/5quinquies et 57/5sexies s'appliquent à l'entretien personnel qui est organisé.

Par dérogation à l'alinéa 1er, si le Commissaire général examine l'éventualité **d'un retrait de la protection internationale conformément à l'article 14, paragraphe 1er, a) ou à l'article 19, paragraphe 1er, a) du règlement (UE) 2024/1347**, l'intéressé se voit offrir, soit la possibilité de présenter au cours d'un entretien personnel les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut de protection internationale, soit la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut.

Il est également dérogé de la sorte à l'alinéa 1er lorsque le Commissaire général examine l'éventualité d'un retrait du statut de réfugié conformément à **l'article 14, paragraphe 1er, d) ou e) du règlement (UE) 2024/1347**, ou lorsqu'il examine l'éventualité d'un retrait du statut de protection subsidiaire à l'étranger qui est ou aurait dû être exclu en application de **l'article 17, paragraphe 1er, d) de ce règlement.**

La convocation de l'intéressé à un entretien personnel ou le courrier lui offrant la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut informe l'intéressé du réexamen de son droit à bénéficier d'une protection internationale, ainsi que des motifs de ce réexamen.

§§ 3-6 [...]

réfugiés et aux apatrides envoie une copie de cette convocation ou de ce courrier, par courrier ordinaire, à l'adresse effective de l'intéressé, s'il en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

Lors de l'entretien personnel, l'intéressé élit domicile pour la procédure de réexamen. Si un entretien personnel n'est pas envisagé, l'intéressé se voit offrir la possibilité d'élire domicile pour la procédure de réexamen en même temps que la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut.

Toute modification du domicile élu est communiquée sous pli recommandé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Sans préjudice d'une notification à personne, les convocations et les courriers peuvent être envoyés par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou son délégué au domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Lorsque l'intéressé a élu domicile chez son conseil, les convocations et les courriers peuvent également être valablement envoyées par courrier ordinaire, par télécopieur ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal.

A défaut de domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, et sans préjudice d'une notification à personne, les convocations et les courriers sont envoyés à la dernière adresse mentionnée au Registre national, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Le cas échéant, la copie de ces convocations et de ces courriers est également envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

§ 4. Les conditions dans lesquelles l'entretien personnel se déroule sont déterminées par le Roi. Si l'intéressé ne se présente pas à la date fixée pour l'entretien personnel, il transmet par écrit au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides un motif valable justifiant son absence, dans les

quinze jours suivant la date fixée pour l'entretien personnel.

Si l'intéressé ne présente pas de motif valable dans les quinze jours suivant la date de l'entretien personnel fixée dans la convocation, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut prendre une décision sur la base des éléments du dossier.

S'il estime le motif valable, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut reconvoquer l'intéressé à une date ultérieure, ou lui donner la possibilité de communiquer par écrit le motif pour lequel son statut doit être maintenu.

Si après avoir été reconvoqué conformément à l'alinéa précédent, l'intéressé invoque un nouveau motif justifiant une absence à l'entretien personnel fixé, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides statue sur base des éléments en sa possession.

§ 5. S'il est demandé à l'intéressé de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut, la réponse doit parvenir au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai déterminé par le Roi. En l'absence de réponse, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut statuer sur base des éléments en sa possession.

§ 6. Sans préjudice d'une notification à personne, la décision d'abrogation ou de retrait du statut de protection internationale est envoyée sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Sans préjudice d'une notification à personne, la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait ou à l'abrogation du statut de protection internationale est envoyée par courrier ordinaire. La décision d'abrogation ou de retrait du statut de protection internationale, ou la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait ou à l'abrogation du statut de protection internationale est envoyée au domicile qui a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen.

Si aucun domicile n'a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen et sans préjudice d'une notification à personne, cette décision, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception, ou cette lettre, par courrier ordinaire, est envoyée à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Une copie de tout envoi est

envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé, si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et que cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

Article 57/6/7/1

[...]

§ 1er. Lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides examine si la protection internationale d'une personne peut être retirée, la convocation à un entretien personnel ou le courrier qui donne à l'intéressé la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir le statut est envoyé sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides envoie une copie de cette convocation ou de ce courrier, par courrier ordinaire, à l'adresse effective de l'intéressé, s'il en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

La possibilité d'élire domicile pour la procédure de réexamen est offerte à l'intéressé. Cette possibilité est offerte lors de l'entretien personnel ou en même temps que la possibilité de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il y a lieu de maintenir son statut.

Toute modification du domicile élu est communiquée sous pli recommandé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Sans préjudice d'une notification à personne, les convocations et les courriers peuvent être envoyés par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou son délégué au domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Lorsque l'intéressé a élu domicile chez son avocat, les convocations et les courriers peuvent également être valablement envoyées par courrier ordinaire, par télécopieur ou par tout autre moyen de notification autorisé par arrêté royal.

À défaut de domicile élu dans le cadre de la procédure de réexamen, et sans préjudice d'une notification à personne, les convocations et les courriers sont envoyés à la dernière adresse mentionnée au Registre national, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Le cas échéant, la copie de ces convocations et de ces courriers est également envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et si cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

§ 2. Les conditions dans lesquelles l'entretien personnel se déroule sont déterminées par le Roi.

Si l'intéressé ne se présente pas à la date fixée pour l'entretien personnel, il transmet par écrit au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides un motif valable justifiant son absence, dans les quinze jours suivant la date fixée pour l'entretien personnel.

Si l'intéressé ne présente pas de motif valable dans les quinze jours suivant la date de l'entretien personnel fixée dans la convocation, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut prendre une décision sur la base des éléments du dossier.

S'il estime le motif valable, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut reconvoquer l'intéressé à une date ultérieure, ou lui donner la possibilité de communiquer par écrit le motif pour lequel son statut doit être maintenu.

Si après avoir été reconvoqué conformément à l'alinéa précédent, l'intéressé invoque un nouveau motif justifiant une absence à l'entretien personnel fixé, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides statue sur base des éléments en sa possession.

§ 3. Lorsqu'il est demandé à l'intéressé de communiquer par écrit les motifs pour lesquels il

y a lieu de maintenir son statut, la réponse doit parvenir au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai déterminé par le Roi. En l'absence de réponse, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut statuer sur base des éléments en sa possession.

§ 4. Sans préjudice d'une notification à personne, la décision de retrait du statut de protection internationale est envoyée sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception. Sans préjudice d'une notification à personne, la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait du statut de protection internationale est envoyée par courrier ordinaire. La décision de retrait du statut de protection internationale, ou la lettre informant qu'il n'est pas procédé au retrait du statut de protection internationale est envoyée au domicile qui a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen.

Si aucun domicile n'a été élu dans le cadre de la procédure de réexamen et sans préjudice d'une notification à personne, cette décision, sous pli recommandé ou par porteur contre accusé de réception, ou cette lettre, par courrier ordinaire, est envoyée à la dernière adresse mentionnée au Registre national. Une copie de tout envoi est envoyée par courrier ordinaire à l'adresse effective de l'intéressé, si le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides en est informé et que cette adresse est plus récente que celle mentionnée dans le Registre national.

Article 57/7

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut s'adresser au représentant en Belgique du Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés afin de recueillir tous renseignements utiles à l'accomplissement de sa mission.

Il a le droit de se faire communiquer par toute autorité belge tous documents et renseignements utiles à l'exercice de sa mission.

§ 2. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut consulter et utiliser pour l'évaluation d'une demande de protection internationale des informations de toute nature envoyées ou reçues par voie électronique par le

§ 1er. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut s'adresser au représentant en Belgique du Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés afin de recueillir tous renseignements utiles à l'accomplissement de sa mission.

Il a le droit de se faire communiquer par toute autorité belge tous documents et renseignements utiles à l'exercice de sa mission.

§ 2. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut consulter et utiliser pour l'évaluation d'une demande de protection internationale des informations de toute nature envoyées ou reçues par voie électronique par le

demandeur de protection internationale, qui n'ont pas été destinées personnellement au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides mais qui sont accessibles au public.

§ 3. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut, dans sa décision, s'appuyer sur des informations obtenues d'une personne ou d'une institution qu'il a contactée et dont, à la demande de celle-ci, le nom, les coordonnées, les activités ou la fonction sont tenus confidentiels.

Dans ce cas, la ou les raison(s) pour laquelle/lesquelles ces éléments sont tenus confidentiels est/sont précisée(s) dans le dossier administratif, de même que la ou les raison(s) qui permet(tent) de présumer de la fiabilité de cette/ces source(s).

(NOTE: par son arrêt n° 23/2021 du 25-02-2021 (2021-02-25/20, M.B. 20-04-2021, p. 36679), la Cour constitutionnelle a annulé la modification apportée au § 3 du présent article, en ce qu'il ne limite pas la possibilité pour le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides de maintenir la confidentialité de certains éléments aux cas dans lesquels " la divulgation d'informations ou de leurs sources compromettrait la sécurité nationale, la sécurité des organisations ou de la (des) personne(s) ayant fourni les informations ou celle de la (des) personne(s) à laquelle (auxquelles) elles se rapportent, ou encore lorsque cela serait préjudiciable à l'enquête liée à l'examen d'une demande de protection internationale par les autorités compétentes des Etats membres, ou aux relations internationales des Etats membres.)

demandeur de protection internationale, qui n'ont pas été destinées personnellement au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides mais qui sont accessibles au public.

§ 3. [...]

Article 57/7/1

[...]

§ 1er. Afin que les décisions sur les demandes de protection internationale soient prises à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides peut solliciter des informations précises et actualisées auprès de différentes sources, telles que l'Agence de l'Union européenne pour l'asile et le Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés ainsi que les organisations internationales compétentes en matière de droits de l'homme, sur la situation générale existant dans les pays d'origine des demandeurs et, le cas échéant,

dans les pays par lesquels les demandeurs ont transité.

Le personnel chargé d'examiner les demandes et de prendre les décisions a accès à ces informations.

§ 2. Les informations obtenues et rassemblées afin qu'une décision sur une demande de protection internationale soit prise à l'issue d'un examen approprié sont versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

La source d'une information est mentionnée et, le cas échéant, décrite. Cette mention et cette description sont également versées au dossier du demandeur.

§ 3. Le demandeur de protection internationale et son avocat ont accès aux informations qui sont versées au dossier du demandeur sur la base duquel une décision est prise ou le sera.

L'accès aux informations ou aux sources versées au dossier du demandeur peut être refusé lorsque la divulgation de ces informations ou sources compromettrait la sécurité nationale, la sécurité des organisations ou des personnes ayant fourni les informations ou celle des personnes auxquelles les informations se rapportent, ou lorsque cela serait préjudiciable à l'enquête liée à l'examen d'une demande de protection internationale, ou aux relations internationales des États membres. En pareil cas, il est donné accès à ces informations ou sources au Conseil du Contentieux des étrangers.

§ 4. Les paragraphes 1er, 2 et 3 sont d'application dans le cadre des procédures de réexamen de la protection internationale.

Article 57/7/2

[...]

Afin que les décisions sur les demandes de protection internationale soient prises à l'issue d'un examen approprié, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a la possibilité de demander conseil à des experts, chaque fois que cela est nécessaire, sur des matières particulières

	comme les questions médicales, culturelles, religieuses, liées à la santé mentale ainsi qu'aux enfants ou au genre.
Article 57/8/1	
L'étranger reconnu réfugié conformément à l'article 49, § 1 ^{er} , doit mettre en dépôt auprès du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides le passeport national valable dont il dispose. Le non-dépôt ou la demande de restitution du passeport, sans raison valable, par la personne visée à l'alinéa 1 ^{er} peut constituer un nouvel élément pour un réexamen de la validité du statut de réfugié par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides sur la base de l'article 57/6/7.	L'étranger reconnu réfugié conformément à l'article 49, § 1 ^{er} , doit mettre en dépôt auprès du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides le passeport national valable dont il dispose. Le non-dépôt ou la demande de restitution du passeport, sans raison valable, par la personne visée à l'alinéa 1er peut constituer un nouvel élément indiquant qu'il y a lieu de réexaminer si cette personne remplit les conditions requises pour pouvoir bénéficier du statut de réfugié sur la base de l'article 57/6/7 ou de l'article 66 du règlement (UE) 2024/1348. Le passeport peut être demandé en restitution lorsque le passeport n'est plus valable ou lorsque l'intéressé a acquis la nationalité d'un État membre.
Article 57/9	
Pour les compétences définies aux articles 52/4, 57/6, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1° à 7° et 9° à 14°, 57/6, § § 2 et 3, 57/6/1, § § 1 ^{er} et 2, alinéa 1 ^{er} , 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5 et 57/6/7, § 5, les décisions et les avis peuvent être pris par le Commissaire général, par ses adjoints agissant par délégation ou par les membres du personnel du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides agissant par délégation et appartenant au minimum à la classe A3 ou désignés par le Commissaire général pour exercer temporairement une fonction de niveau A3, et ce sous l'autorité et la direction du Commissaire général. Dans ce cas, les adjoints et les membres du personnel susvisés signent avec la formule "Par délégation". Les compétences définies par les articles 57/6, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 8° et 57/8/1, alinéa 1 ^{er} sont exercées par le Commissaire général ou son délégué, et concernant ce dernier sous l'autorité et la direction du Commissaire général.	Pour les compétences définies aux articles 57/6, § 1er, alinéa 1er, 1° à 7°, 9° à 14bis° et 16°, 57/6, § § 2 et 3, 57/6/1, § § 1er et 2, 57/6/2, 57/6/4, 57/6/5, 57/6/5/1, 57/11/2, 57/11/7, 57/11/8 et 57/11/10 , les décisions et les avis peuvent être pris par le Commissaire général, par ses adjoints agissant par délégation ou par les membres du personnel du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides agissant par délégation et appartenant au minimum à la classe A3 ou désignés par le Commissaire général pour exercer temporairement une fonction de niveau A3, et ce sous l'autorité et la direction du Commissaire général. Dans ce cas, les adjoints et les membres du personnel susvisés signent avec la formule "Par délégation". Les compétences définies par les articles 57/6, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 8° et 57/8/1, alinéa 1 ^{er} sont exercées par le Commissaire général ou son délégué, et concernant ce dernier sous l'autorité et la direction du Commissaire général.
Titre II, Chapitre II, Section IIbis	
	SECTION IIbis. – PROCÉDURES EN EXÉCUTION DU RÈGLEMENT (UE) 2024/1348
Article 57/11/1	

[...]	§ 1er. Cette section s'applique à la procédure d'octroi d'une protection internationale en ce qui concerne les demandes introduites à partir du 12 juin 2026 et à la procédure de retrait d'une protection internationale lorsque l'examen en vue de retirer une protection internationale est engagé à partir du 12 juin 2026. § 2. Les articles 48/6, 51/2, 49, 49/2, 49/3/1, 50, 50/1, 50/2, 51, 51/2, 51/3bis, 51/4, 51/5, 51/5/1, 51/5/2, 51/5/3, 51/6, 51/7, 51/9, 51/10, 52/4, alinéa 1er, 53, 53bis, 54, 57/1, § 3, alinéa 1er, 57/5ter, § 1er, alinéas 2 et 3, 57/5quater, 57/5quinquies, § 2, 57/5sexies, § § 2 à 4, 57/6, § 1er, alinéa 1er, 9° à 14bis°, 57/6, § 2, 1°, 2° et 3°, 57/6, § 3, alinéa 1er, 4°, 57/6/2, § § 1er, alinéa 1er et 2, 57/6/7/1, 57/7, 57/7/1, § 2, 57/8, 57/8/1 et 57/9 s'appliquent également à ces procédures.
Article 57/11/2	
[...]	En exécution de l'article 4, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est chargé, en tant qu'autorité responsable de la détermination, d'accomplir les tâches et d'exercer les compétences qui découlent de ce règlement et du règlement (UE) 2024/1347.
Article 57/11/3	
[...]	§ 1er. En exécution de l'article 20, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, lorsqu'une autre autorité que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a évalué si un demandeur de protection internationale a des besoins procéduraux spéciaux, l'évaluation peut être mise à disposition et ses résultats peuvent être transmis au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, sous réserve du consentement du demandeur. § 2. Le demandeur de protection internationale a la possibilité de faire valoir de manière précise et circonstanciée les éléments dont ressortent ses besoins procéduraux spéciaux, dans un questionnaire auquel il est invité à répondre en tout état de cause avant la déclaration prévue à l'article 51/10.
Art. 57/11/4	
	En application de l'article 25, paragraphe 7, du règlement 2024/1348, le ministre ou son délégué

	peut décider de reconnaître les évaluations de l'âge effectuées par un autre État membre.
Article 57/11/5	
[...]	§ 1er. En exécution de l'article 35, paragraphe 8 du règlement (UE) 2024/1348, dans les cas où le Conseil du contentieux des étrangers annule la décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides et renvoie l'affaire, a) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 1er, alinéa 1er est de six semaines à compter de la réception de l'arrêt du Conseil; b) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 1er, alinéa 2 est de huit jours ouvrables à compter de la réception de l'arrêt du Conseil; c) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 3 est de 2 mois à compter de la réception de l'arrêt du Conseil; d) le délai maximal visé à l'article 35, paragraphe 4 est de quatre mois à compter de la réception de l'arrêt du Conseil. § 2. Les possibilités de prolongation de délais visées à l'article 35, paragraphes 2 et 5 du règlement (UE) 2024/1348 ainsi que la possibilité de report de la conclusion de la procédure d'examen au fond visée à l'article 35, paragraphe 7 de ce règlement sont d'application à l'égard des délais visés au paragraphe 1er.
Article 57/11/6	
	En application de l'article 37 du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué prend l'ordre de quitter le territoire ou la mesure de refoulement.
Article 57/11/7	
[...]	En exécution de l'article 38, paragraphe 1 ^{er} du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour déclarer irrecevable une demande lorsque l'un des motifs visés à l'article 38, paragraphe 1 ^{er} de ce règlement est applicable.

Article 57/11/8

[...]	En exécution de l'article 39, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides est compétent pour déclarer manifestement infondée une demande infondée si, au moment de la conclusion de l'examen, l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1 ^{er} de ce règlement est applicable.

Article 57/11/9

[...]	Au regard de l'article 41, paragraphe 4 du règlement (UE) 2024/1348, lorsque le demandeur ne se présente pas à un entretien personnel alors qu'il y était tenu, l'éventuel motif valable pour justifier son absence à l'entretien doit être transmis, par écrit, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai raisonnable déterminé par le Roi. Lorsque le fait de ne pas rester à disposition des autorités compétentes consiste pour le demandeur à ne pas donner suite à une demande de renseignements envoyée par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, l'éventuel motif valable pour justifier le manquement du demandeur doit être transmis, par écrit, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides dans le délai raisonnable déterminé par le Roi et endéans lequel il était attendu que le demandeur donne suite à la demande de renseignement.

Article 57/11/10

[...]	§ 1er. Au regard des articles 44, paragraphe 1er et 53, paragraphe 2, a) du règlement (UE) 2024/1348, lorsque la procédure à la frontière prévue à l'article 43 de ce règlement est appliquée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire s'il estime qu'une décision ne peut être prise sur les points suivants: a) l'irrecevabilité d'une demande conformément à l'article 38 du règlement (UE) 2024/1348; ou b) le bien-fondé d'une demande lorsque l'une des circonstances visées à l'article 42, paragraphe 1er, points a) à g) et j), et

	à l'article 42, paragraphe 3, point b) de ce règlement, s'applique. Suite à cette décision d'examen ultérieur, le demandeur de protection internationale est autorisé à entrer dans le Royaume. § 2. Au regard des articles 21, paragraphe 2 et 53, paragraphe 2, c) du règlement (UE) 2024/1348, lorsque la procédure à la frontière prévue à l'article 43 de ce règlement est appliquée, le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide qu'un examen ultérieur est nécessaire s'il estime que le soutien nécessaire ne peut être fourni au demandeur ayant des besoins procéduraux spéciaux dans le cadre de cette procédure à la frontière. Suite à cette décision d'examen ultérieur, le demandeur de protection internationale est autorisé à entrer dans le Royaume.
Article 57/11/11	
[...]	Sans préjudice de l'application de la procédure visée aux articles 51/5 et 51/5/2, le ministre ou son délégué, en exécution de l'article 51, paragraphe 2 du règlement (UE) 2024/1348, transmet le dossier au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides dans les 7 jours suivant l'enregistrement de la demande. Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conclut la procédure d'asile à la frontière dans les 39 jours suivant la réception de la demande.
Article 57/11/12	
[...]	En exécution de l'article 66, paragraphe 6, du règlement (UE) 2024/1348, la protection internationale devient juridiquement caduque dans les situations visées par cette disposition. Le constat de la caducité de la protection internationale n'appelle pas de décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.
Article 57/27	
L'article 458 du Code pénal est applicable au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (et à ses adjoints), en ce qui concerne les renseignements dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.	L'article 352 du Code pénal est applicable au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, à ses adjoints et aux agents du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, en ce qui concerne les renseignements

(NOTE: l'article 57/27 modifié par la loi du 15 septembre 2006 est:

1° à partir du 1er décembre 2006, rétabli dans sa rédaction existante à la veille de cette modification (L 2006-09-15/71, art. 199);

2° à la date visée à l'article 231 de la loi du 15 septembre 2006, rétabli dans sa rédaction telle que celle-ci résulte de cette modification. (L 2006-09-15/71)

Voir L 2006-12-27/33, art. 144)

L'alinéa 1er n'est pas d'application lorsqu'il concerne des renseignements:

1) qui sont portés à la connaissance des services de renseignement et de sécurité et qui sont utiles à l'exécution de leurs missions telles que déterminées dans la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité; ou

2) qui sont demandés par les services de police, par le procureur du Roi, le procureur fédéral ou le juge d'instruction dans le cadre d'une enquête de police ou judiciaire; ou

3) relatifs à des indices d'infractions qui sont portés à la connaissance du procureur du Roi conformément à l'article 29 du Code d'instruction criminelle; ou

4) qui, sur demande expresse, sont portés à la connaissance de juridictions européennes ou internationales conformément à la réglementation les concernant; ou

5) concernant des données relatives à l'identité qui sont portées à la connaissance de l'Office des étrangers;

6) concernant des données qui sont portées à la connaissance de l'Office des étrangers dans le cadre de l'avis relatif à la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/41, § 1er. Les autorités visées à l'alinéa 2 ne divulguent pas aux prétendus acteurs de persécutions ou d'atteintes graves à l'encontre du demandeur d'asile les informations concernant la demande d'asile, ni le fait qu'une demande d'asile a été introduite.

Ils ne cherchent pas à obtenir des prétendus acteurs de persécutions ou d'atteintes graves à l'encontre du demandeur d'asile des informations d'une manière telle que ces acteurs soient

dont ils ont connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

L'alinéa 1er n'est pas d'application lorsqu'il concerne des renseignements:

1) qui sont portés à la connaissance des services de renseignement et de sécurité et qui sont utiles à l'exécution de leurs missions telles que déterminées dans la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité; ou

2) qui sont demandés par les services de police, par le procureur du Roi, le procureur fédéral ou le juge d'instruction dans le cadre d'une enquête de police ou judiciaire; ou

3) relatifs à des indices d'infractions qui sont portés à la connaissance du procureur du Roi conformément à l'article 29 du Code d'instruction criminelle; ou

4) qui, sur demande expresse, sont portés à la connaissance de juridictions européennes ou internationales conformément à la réglementation les concernant; ou

5) concernant des données relatives à l'identité qui sont portées à la connaissance de l'Office des étrangers;

6) concernant des données qui sont portées à la connaissance de l'Office des étrangers dans le cadre de l'avis relatif à la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/41, § 1er. Les autorités visées à l'alinéa 2 ne divulguent pas aux prétendus acteurs de persécutions ou d'atteintes graves à l'encontre du demandeur d'asile les informations concernant la demande d'asile, ni le fait qu'une demande d'asile a été introduite.

Ils ne cherchent pas à obtenir des prétendus acteurs de persécutions ou d'atteintes graves à l'encontre du demandeur d'asile des informations d'une manière telle que ces acteurs soient

informés qu'une demande d'asile a été introduite par le demandeur en question, et que l'intégrité physique de ce dernier et des personnes à sa charge, ou la liberté et la sécurité des membres de sa famille qui séjournent encore dans son pays d'origine, soient compromises.	informés qu'une demande d'asile a été introduite par le demandeur en question, et que l'intégrité physique de ce dernier et des personnes à sa charge, ou la liberté et la sécurité des membres de sa famille qui séjournent encore dans son pays d'origine, soient compromises.
Article 57/28/1	
[...]	En exécution de l'article 64, paragraphe 1er du règlement (UE) 2024/1348, le Roi peut, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, désigner des pays comme pays d'origine sûrs autres que ceux désignés au niveau de l'Union. L'arrêté royal est adopté, au moins tous les deux ans, sur proposition conjointe du ministre et du ministre des Affaires étrangères et après que le ministre a obtenu l'avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.
Article 57/31	
L'étranger bénéficiaire de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29 peut être soumis à la prise des empreintes digitales. Les empreintes digitales sont prises à l'initiative du ministre ou de son délégué et ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour établir l'identité de l'étranger. Les paragraphes 4 et 5 de l'article 51/3 sont applicables aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29.	L'étranger bénéficiaire de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29 peut être soumis à la prise des empreintes digitales. Les empreintes digitales sont prises à l'initiative du ministre ou de son délégué et ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour établir l'identité de l'étranger. L'article 8octies, § 4, alinéa 2, est applicable aux empreintes digitales des bénéficiaires de la protection temporaire en vertu de l'article 57/29.
Article 71	
L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, 8bis, § 4, 27, 29, alinéa 2, 44septies, § 1, 51/5, § 1 ^{er} , alinéa 2, et § 4, alinéa 3, 51/5/1, § 1 ^{er} , alinéa 2, et § 2, alinéa 3, 74/6 et 57/32, § 2, alinéa 2 peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé. (L'étranger maintenu dans un lieu déterminé situé aux frontières, en application de l'article 74/5, peut introduire un recours contre cette mesure, en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu.) (Sans préjudice de l'application des articles 74/5, § 3, alinéa 5 et 74/6, § 1 ^{er} , alinéa 7, l'intéressé)	L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, 8bis, § 4, 27, 29, alinéa 2, 44septies, § 1, [...] 74/6 , 74/6/1, § 2, alinéa 1er, et § 3, alinéa 1er , et 57/32, § 2, alinéa 2 peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé. L'étranger maintenu dans un lieu déterminé situé aux frontières, en application de l'article 74/5 ou 74/5/1 , peut introduire un recours contre cette mesure, en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu. Sans préjudice de l'application des articles 74/5, § 3, alinéa 5 et 74/6, § 1 ^{er} , alinéa 7, l'intéressé

peut réintroduire le recours visé aux alinéas précédents de mois en mois.

Toutefois, lorsque, conformément à l'article 74, le Ministre a saisi la chambre du conseil, l'étranger ne peut introduire le recours visé aux alinéas précédents contre la décision de prolongation du délai de la détention ou du maintien qu'à partir du trentième jour qui suit la prolongation.

peut réintroduire le recours visé aux alinéas précédents de mois en mois.

Toutefois, lorsque, conformément à l'article 74, le Ministre a saisi la chambre du conseil, l'étranger ne peut introduire le recours visé aux alinéas précédents contre la décision de prolongation du délai de la détention ou du maintien qu'à partir du trentième jour qui suit la prolongation.

Article 74/5

§ 1. Peut être maintenu dans un lieu déterminé, situé aux frontières, en attendant l'autorisation d'entrer dans le royaume ou son refoulement du territoire:

1° l'étranger qui, en application des dispositions de la présente loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières;

2° l'étranger qui tente d'entrer dans le Royaume sans remplir les conditions fixées aux articles 2 et 3, et qui présente une demande de protection internationale à la frontière.

Aucun étranger ne peut être maintenu au seul motif qu'il a présenté une demande de protection internationale.

§ 2. Le Roi peut déterminer d'autres lieux situés à l'intérieur du royaume, qui sont assimilés au lieu visé au § 1er.

L'étranger maintenu dans un de ces autres lieux n'est pas considéré comme ayant été autorisé à entrer dans le royaume.

§ 3. La durée du maintien dans un lieu déterminé situé aux frontières ne peut excéder deux mois. Le ministre ou son délégué peut toutefois prolonger le maintien de l'étranger visé au § 1er, par période de deux mois:

1° si l'étranger fait l'objet d'une mesure de refoulement exécutoire;

2° et si les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mesure visée au 1°, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'il subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le Ministre.

La durée totale du maintien ne peut jamais excéder cinq mois.

§ 1. Peut être maintenu dans un lieu déterminé, situé aux frontières, en attendant l'autorisation d'entrer dans le royaume ou son refoulement du territoire:

1° l'étranger qui, en application des dispositions de la présente loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières;

2° l'étranger qui tente d'entrer dans le Royaume sans remplir les conditions fixées aux articles 2 et 3, et qui présente une demande de protection internationale à la frontière.

[...]

§ 2. Le lieu de maintien en application du paragraphe 1er est réputé se situer à la frontière. L'étranger maintenu en application du paragraphe 1er n'est pas considéré comme autorisé à entrer dans le Royaume.

§ 3. La durée du maintien dans un lieu déterminé situé aux frontières ne peut excéder deux mois. Le ministre ou son délégué peut toutefois prolonger le maintien de l'étranger visé au § 1er, par période de deux mois:

1° si l'étranger fait l'objet d'une mesure de refoulement exécutoire;

2° et si les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mesure visée au 1°, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'il subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le Ministre.

La durée totale du maintien ne peut jamais excéder cinq mois.

Dans les cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale du maintien puisse de ce fait dépasser huit mois.

La durée du maintien est suspendue d'office pendant le délai utilisé pour introduire un recours auprès du Conseil du contentieux des étrangers, tel que prévu à l'article 39/57. Si, conformément à l'article 39/76, § 1er un délai est accordé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou à la partie requérante ou intervenante afin d'examiner les nouveaux éléments apportés par une des parties ou afin de communiquer ses remarques, la durée du maintien est également suspendue d'office pendant ce délai.

§ 4. Est autorisé à entrer dans le Royaume:

1° l'étranger visé au § 1er qui, à l'expiration du délai de deux mois, ne fait l'objet mesure exécutoire prévue au § 3, alinéa 1er, 1°;

2° l'étranger visé au § 1er qui fait l'objet d'une mesure exécutoire prévue au § 3, alinéa 1er, 1°, lorsque, à l'expiration du délai de deux mois, éventuellement prolongé, le ministre ou son délégué ne prend aucune décision de prolongation du délai;

3° l'étranger visé au § 1er dont la durée totale du maintien atteint respectivement cinq ou huit mois.

4° L'étranger visé au § 1er, 2°, à l'égard duquel une décision d'examen ultérieur est prise en application de l'article 57/6/4, alinéa 2, ou qui est reconnu réfugié ou auquel le statut de protection subsidiaire est accordé;

5° l'étranger visé au § 1er, 2°, à l'égard duquel une décision n'a pas été prise par le Commissaire général aux réfugiés et apatrides dans les quatre semaines après la réception de la demande de protection internationale transmise par le ministre ou son délégué.

§ 5. La mesure de refoulement prise à l'égard de l'étranger visé au § 4, qui est autorisé à entrer dans le Royaume, est assimilée de plein droit à un ordre de quitter le territoire au sens de l'article 7, alinéa 1er.

[...]

Dans les cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale du maintien puisse de ce fait dépasser huit mois.

[...]

§ 3/1. Par dérogation au paragraphe 3, la durée du maintien en application du § 1, 2°, dans un lieu déterminé situé à la frontière ne peut dépasser le délai visé à l'article 51, paragraphe 2, du règlement 2024/1348, augmenté, le cas échéant, du délai visé à l'article 11, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1359.

§ 4. Est autorisé à entrer dans le Royaume:

1° l'étranger visé au § 1er, 1° qui, à l'expiration du délai de deux mois, ne fait l'objet mesure exécutoire prévue au § 3, alinéa 1er, 1°;

2° l'étranger visé au § 1er, 1° qui fait l'objet d'une mesure exécutoire prévue au § 3, alinéa 1er, 1°, lorsque, à l'expiration du délai de deux mois, éventuellement prolongé, le ministre ou son délégué ne prend aucune décision de prolongation du délai;

3° l'étranger visé au § 1er, 1° dont la durée totale du maintien atteint respectivement cinq ou huit mois.

4° L'étranger visé au § 1er, 2°, à l'égard duquel une décision d'examen ultérieur est prise en application de l'article 57/11/10, ou qui est reconnu réfugié ou auquel le statut de protection subsidiaire est accordé;

5° l'étranger visé au § 1er, 2°, à l'expiration du délai visé au paragraphe 3/1.

§ 5. La mesure de refoulement prise à l'égard de l'étranger visé au § 4, [...] est assimilée de plein droit à un ordre de quitter le territoire au sens de l'article 7, alinéa 1er.

[...]

Sauf disposition contraire de la loi, l'ordre de quitter le territoire est assorti d'un délai pour quitter le territoire. § 6. [...] Lorsque l'étranger visé au § 1er quitte l'endroit où il est maintenu sans y avoir été autorisé, la décision de refus d'entrée sur le territoire est assimilée de plein droit à une décision de refus de séjour. (NOTE: par son arrêt n° 23/2021 du 25-02-2021 (2021-02-25/20, M.B. 20-04-2021, p. 36679), la Cour constitutionnelle a annulé la modification apportée au § 4, 5° du présent article.)	Sauf disposition contraire de la loi, l'ordre de quitter le territoire est assorti d'un délai pour quitter le territoire. § 6. [...] Lorsque l'étranger visé au § 1er quitte l'endroit où il est maintenu sans y avoir été autorisé, la décision de refus d'entrée sur le territoire est assimilée de plein droit à une décision de refus de séjour.

Article 74/5/1

[...]	§ 1er. Le ministre ou son délégué est habilité à se prononcer sur le maintien pendant la procédure de retour à la frontière en application de l'article 5 du règlement (UE) 2024/1349. Sans préjudice de l'article 5, paragraphe 4, du règlement (UE) 2024/1349, le maintien ne dure que le temps de la procédure de retour à la frontière en application de l'article 4, paragraphe 2, du règlement (UE) 2024/1349. § 2. Le lieu de maintien en application du paragraphe 1er est réputé se situer à la frontière. § 3. Le délai pour le départ volontaire prévu à l'article 4, paragraphe 5, du règlement (UE) 2024/1349 est demandé auprès du ministre ou de son délégué. Le Roi peut en fixer les modalités.

Article 74/6

§ 1er. Lorsque, sur la base d'un examen individuel, cela s'avère nécessaire et qu'aucune mesure moins coercitive ne peut être efficacement appliquée, le ministre ou son délégué peut maintenir dans un lieu déterminé dans le Royaume le demandeur de protection internationale: 1° pour établir ou vérifier l'identité ou la nationalité du demandeur; ou 2° pour déterminer les éléments sur lesquels se fonde la demande de protection internationale qui ne pourraient être obtenus si le demandeur n'était pas maintenu, en particulier lorsqu'il y a risque de fuite du demandeur; ou 3° lorsque le demandeur est maintenu dans le cadre d'une procédure de retour, pour préparer le	§ 1er. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, le ministre ou son délégué peut maintenir dans un lieu déterminé dans le Royaume le demandeur de protection internationale: 1° pour établir ou vérifier l'identité ou la nationalité du demandeur; ou 2° pour déterminer les éléments sur lesquels se fonde la demande de protection internationale qui ne pourraient être obtenus si le demandeur n'était pas maintenu, en particulier lorsqu'il y a risque de fuite du demandeur; ou 3° lorsque le demandeur est maintenu dans le cadre d'une procédure de retour, pour préparer le

retour et/ou procéder à l'éloignement, et lorsqu'il peut être démontré, sur la base de critères objectifs, tels que le fait que le demandeur a déjà eu la possibilité d'accéder à la procédure d'asile, qu'il existe des motifs raisonnables de penser que l'intéressé a introduit la demande de protection internationale à seule fin de retarder ou d'empêcher l'exécution de la décision de retour; ou

4° lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige.

Aucun étranger ne peut être maintenu au seul motif qu'il a présenté une demande de protection internationale.

L'étranger ne peut être maintenu que pour une durée la plus brève possible et tant que les motifs de maintien visés à l'alinéa 1er, sont applicables.

La durée du maintien ne peut excéder deux mois. Lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut prolonger le maintien visé à l'alinéa 1er, 4°, pour une période de deux mois.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent peut être prise uniquement par le ministre et le maintien de l'étranger, après l'expiration du délai, peut être prolongé chaque fois d'un mois seulement sans que la durée totale du maintien ne puisse toutefois dépasser six mois. La durée du maintien est suspendue d'office pendant le délai utilisé pour introduire un recours auprès du Conseil du contentieux des étrangers, tel que visé à l'article 39/57. Si, conformément à l'article 39/76, § 1er, un délai est accordé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou à la partie requérante ou intervenante afin d'examiner les nouveaux éléments apportés par une des parties ou afin de communiquer ses remarques, la durée du maintien est également suspendue d'office pendant ces délais.

§ 2. Une fois que l'étranger visé à l'article 52/3, § 1er, fait l'objet d'une mesure d'éloignement exécutoire, les dispositions de l'article 7, alinéas 2 à 7, et le titre III^{quater} s'appliquent.

retour et/ou procéder à l'éloignement, et lorsqu'il peut être démontré, sur la base de critères objectifs, tels que le fait que le demandeur a déjà eu la possibilité d'accéder à la procédure d'asile, qu'il existe des motifs raisonnables de penser que l'intéressé a introduit la demande de protection internationale à seule fin de retarder ou d'empêcher l'exécution de la décision de retour; ou

4° lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige.

5° dans les cas où le demandeur n'a pas respecté l'obligation de résider dans un lieu déterminé en vue de restreindre sa liberté de circulation en application de l'article 74/27/1, et que le risque de fuite subsiste.

[...]

L'étranger ne peut être maintenu que pour une durée la plus brève possible et tant que les motifs de maintien visés à l'alinéa 1er, sont applicables.

La durée du maintien ne peut excéder deux mois. Lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut prolonger le maintien visé à l'alinéa 1er, 4°, pour une période de deux mois.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent peut être prise uniquement par le ministre et le maintien de l'étranger, après l'expiration du délai, peut être prolongé chaque fois d'un mois seulement sans que la durée totale du maintien ne puisse toutefois dépasser six mois. La durée du maintien est suspendue d'office pendant le délai utilisé pour introduire un recours auprès du Conseil du contentieux des étrangers, tel que visé à l'article 39/57. Si, conformément à l'article 39/76, § 1er, un délai est accordé au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou à la partie requérante ou intervenante afin d'examiner les nouveaux éléments apportés par une des parties ou afin de communiquer ses remarques, la durée du maintien est également suspendue d'office pendant ces délais.

§ 2. Une fois que l'étranger visé à l'article 52/3, § 1er, fait l'objet d'une mesure d'éloignement exécutoire, les dispositions de l'article 7, alinéas 2 à 7, et le titre III^{quater} s'appliquent.

Article 74/6/1

[...]

§ 1er. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque de fuite de la personne ou lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut maintenir un étranger pour la durée nécessaire à la détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée du maintien ne puisse excéder cinq semaines.

Lorsque l'étranger est maintenu sur la base de l'alinéa 1er, les délais fixés à l'article 41, paragraphe 1er, et à l'article 42, paragraphe 1er, du règlement (UE) 2024/1351 doivent être respectés. Si le ministre ou son délégué ne respecte pas ces délais, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base

§ 2. Sans préjudice des garanties prévues à l'article 74/6/2, lorsque, sur la base d'un examen individuel, il existe un risque de fuite de la personne ou lorsque la protection de la sécurité nationale ou de l'ordre public l'exige, le ministre ou son délégué peut maintenir un étranger pour la durée nécessaire à la mise en œuvre du transfert vers l'État membre responsable de l'examen de la demande de protection internationale, sans que la durée de ce maintien ne puisse excéder cinq semaines.

Lorsque le transfert n'est pas exécuté dans le délai de cinq semaines visé à l'alinéa 1er, l'étranger ne peut être maintenu plus longtemps sur cette base. Il n'est pas tenu compte de la durée du maintien visé au paragraphe 1er.

Le délai du maintien visé à l'alinéa 1er est interrompu d'office tant que le recours introduit contre la décision de transfert visée à l'article 51/5/2 a un effet suspensif.

§ 3. Le maintien visé aux paragraphes 1er et 2 est d'une durée aussi brève que possible et ne se prolonge pas au-delà du délai raisonnablement nécessaire pour accomplir les procédures administratives requises avec toute la diligence voulue jusqu'à l'exécution du transfert.

Article 74/6/2

[...]	§ 1er. Un demandeur ne peut être maintenu que si aucune autre mesure suffisante, mais moins coercitive, ne peut être appliquée efficacement. La décision indique les motifs de fait et de droit qui fondent le maintien ainsi que les raisons pour lesquelles une mesure moins coercitive ne peut être efficacement appliquée. Aucun demandeur ne peut être maintenu au seul motif qu'il a présenté une demande de protection internationale ou qu'il est soumis à la procédure de détermination de l'État membre responsable du traitement de la demande de protection internationale en application du règlement (UE) 2024/1351. Le demandeur est maintenu pour une durée proportionnée et strictement nécessaire à la réalisation de l'objectif du maintien. Si le maintien du demandeur ayant des besoins particuliers en matière d'accueil risque de mettre gravement en danger sa santé physique et mentale, il n'est pas maintenu. § 2. Les garanties prévues dans le paragraphe 1er sont applicables à l'étranger maintenu sur la base des articles 74/5, § 1er, 2°, 74/6 et 74/6/1.

Article 74/8

§ 1er. Les dispositions nécessaires peuvent être prises afin d'assurer que l'intéressé ne quitte pas, sans l'autorisation requise, le lieu où il est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu en application des articles 7, 8bis, § 4, 27, 29, alinéa 2, 44septies, § 1er, 51/5, § 1er, alinéa 2, ou § 4, alinéa 3, 51/5/1, § 1er, alinéa 2, ou § 2, alinéa 3, 57/32, § 2, alinéa 2, 74/5 ou 74/6. Si un prévenu ou un condamné est un étranger en séjour irrégulier, le ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers ou son délégué est informé par le directeur de l'établissement pénitentiaire de son enfermement dans l'établissement pénitentiaire et ce, dès le début de sa détention. Dès réception de ces informations,	§ 1er. Les dispositions nécessaires peuvent être prises afin d'assurer que l'intéressé ne quitte pas, sans l'autorisation requise, le lieu où il est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu en application des articles 7, 8bis, § 4, 27, 29, alinéa 2, 44septies, § 1er, 57/32, § 2, alinéa 2, 74/5, 74/6 of 74/6/1, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 1er. Si un prévenu ou un condamné est un étranger en séjour irrégulier, le ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers ou son délégué est informé par le directeur de l'établissement pénitentiaire de son enfermement dans l'établissement pénitentiaire et ce, dès le début de sa détention. Dès réception de ces

le ministre ou son délégué procède à l'identification par les autorités nationales de son pays d'origine. Le ministre ou son délégué est habilité à demander à toute autorité belge de produire tous les documents et renseignements utiles à l'établissement de l'identification. Dès que la procédure d'identification est clôturée, le ministre ou son délégué transmet immédiatement un document au directeur de l'établissement pénitentiaire qui atteste que l'intéressé a été identifié, conformément à l'article 1er, 14°.

Les étrangers qui sont détenus dans un établissement pénitentiaire et qui font l'objet d'une décision d'éloignement exécutoire sont, après avoir satisfait aux peines imposées par les cours et tribunaux, immédiatement éloignés ou transférés vers un lieu relevant de la compétence du ministre en vue de leur éloignement effectif.

Par dérogation à l'article 609 du Code d'instruction criminelle, et seulement si le ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers démontre être dans l'incapacité de procéder immédiatement à l'éloignement ou au transfert, celui qui fait l'objet d'une levée d'un mandat d'arrêt peut, conformément à une décision d'une autorité compétente et pour autant qu'il fasse l'objet soit d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, soit d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, soit d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif, être maintenu en détention pour un maximum de sept jours en vue de son éloignement effectif, ou à défaut de cela, de son transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre en vue de son éloignement effectif.

Cet étranger est isolé des détenus de droit commun.

§ 2. Le Roi fixe le régime et les règles de fonctionnement applicables au centre fermé où l'étranger peut être maintenu, en application des dispositions visées au § 1er, alinéa 1er.

Le Roi fixe, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu d'hébergement où la famille avec enfants mineurs

informations, le ministre ou son délégué procède à l'identification par les autorités nationales de son pays d'origine. Le ministre ou son délégué est habilité à demander à toute autorité belge de produire tous les documents et renseignements utiles à l'établissement de l'identification. Dès que la procédure d'identification est clôturée, le ministre ou son délégué transmet immédiatement un document au directeur de l'établissement pénitentiaire qui atteste que l'intéressé a été identifié, conformément à l'article 1er, 14°.

Les étrangers qui sont détenus dans un établissement pénitentiaire et qui font l'objet d'une décision d'éloignement exécutoire sont, après avoir satisfait aux peines imposées par les cours et tribunaux, immédiatement éloignés ou transférés vers un lieu relevant de la compétence du ministre en vue de leur éloignement effectif.

Par dérogation à l'article 609 du Code d'instruction criminelle, et seulement si le ministre compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement d'étrangers démontre être dans l'incapacité de procéder immédiatement à l'éloignement ou au transfert, celui qui fait l'objet d'une levée d'un mandat d'arrêt peut, conformément à une décision d'une autorité compétente et pour autant qu'il fasse l'objet soit d'un arrêté royal d'expulsion exécutoire, soit d'un arrêté ministériel de renvoi exécutoire, soit d'un ordre de quitter le territoire exécutoire avec preuve d'éloignement effectif, être maintenu en détention pour un maximum de sept jours en vue de son éloignement effectif, ou à défaut de cela, de son transfert vers un lieu qui relève de la compétence du ministre en vue de son éloignement effectif.

Cet étranger est isolé des détenus de droit commun.

§ 2. Le Roi fixe le régime et les règles de fonctionnement applicables au centre fermé où l'étranger peut être maintenu, en application des dispositions visées au § 1er, alinéa 1er.

Le Roi fixe, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu d'hébergement où la famille avec enfants mineurs

peut être maintenu, en application des dispositions visées au § 1er, alinéa 1er.

§ 3. Le Roi peut fixer le régime et les règles relatives au transfèrement de l'étranger visé au § 1er.

§ 4. Les étrangers détenus, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenus dans les lieux visés au § 1er, peuvent être autorisés à fournir des prestations de travail contre rémunération dans ces lieux.

Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions auxquelles ces prestations sont exécutées et auxquelles il peut être dérogé à cet égard à la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ainsi qu'à la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation de travailleurs étrangers.

§ 5. L'étranger visé au § 1er peut être soumis à une fouille de sécurité afin de s'assurer qu'il ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public, dans chacun des cas suivants:

- 1° lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er;
- 2° après qu'il ait reçu une visite;
- 3° préalablement à son transfèrement;
- 4° à d'autres moments au cours du séjour de l'occupant lorsque cela apparaît nécessaire au maintien de l'ordre ou de la sécurité.

Les pièces où un occupant séjourne ainsi que les endroits où ses affaires personnelles sont rangées peuvent faire l'objet de fouille lorsque c'est nécessaire au maintien de l'ordre ou de la sécurité.

Lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er, la personne rendant visite à un étranger visé au § 1er peut également être soumise à cette fouille de sécurité.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

Lorsque cela est nécessaire dans l'intérêt de la sécurité, l'occupant peut subir une fouille de ses vêtements par les membres du personnel de

peut être maintenu, en application des dispositions visées au § 1er, alinéa 1er.

§ 3. Le Roi peut fixer le régime et les règles relatives au transfèrement de l'étranger visé au § 1er.

§ 4. Les étrangers détenus, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenus dans les lieux visés au § 1er, peuvent être autorisés à fournir des prestations de travail contre rémunération dans ces lieux.

Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions auxquelles ces prestations sont exécutées et auxquelles il peut être dérogé à cet égard à la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ainsi qu'à la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation de travailleurs étrangers.

§ 5. L'étranger visé au § 1er peut être soumis à une fouille de sécurité afin de s'assurer qu'il ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public, dans chacun des cas suivants:

- 1° lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er;
- 2° après qu'il ait reçu une visite;
- 3° préalablement à son transfèrement;
- 4° à d'autres moments au cours du séjour de l'occupant lorsque cela apparaît nécessaire au maintien de l'ordre ou de la sécurité.

Les pièces où un occupant séjourne ainsi que les endroits où ses affaires personnelles sont rangées peuvent faire l'objet de fouille lorsque c'est nécessaire au maintien de l'ordre ou de la sécurité.

Lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er, la personne rendant visite à un étranger visé au § 1er peut également être soumise à cette fouille de sécurité.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

Lorsque cela est nécessaire dans l'intérêt de la sécurité, l'occupant peut subir une fouille de ses vêtements par les membres du personnel de

sécurité désignés à cet effet par le directeur du centre, conformément aux notes de service données par celui-ci. Cette fouille a pour objectif de vérifier si l'occupant est en possession de substances ou d'objets interdits ou dangereux. La fouille ne peut avoir un caractère vexatoire et se déroule dans le respect de la dignité de l'occupant. En cas de découverte de substances ou d'objets interdits, ceux-ci sont tenus à la disposition des autorités compétentes en vue d'établir des faits punissables. § 6. Le délégué du ministre peut utiliser la contrainte à l'égard de l'étranger visé au § 1er, et dans le cadre de son transfèrement visé au § 3. Ce recours à la contrainte est soumis aux conditions fixées à l'article 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Le Roi détermine les règles relatives à la formation dans le cadre du recours à la contrainte par le délégué du ministre.	sécurité désignés à cet effet par le directeur du centre, conformément aux notes de service données par celui-ci. Cette fouille a pour objectif de vérifier si l'occupant est en possession de substances ou d'objets interdits ou dangereux. La fouille ne peut avoir un caractère vexatoire et se déroule dans le respect de la dignité de l'occupant. En cas de découverte de substances ou d'objets interdits, ceux-ci sont tenus à la disposition des autorités compétentes en vue d'établir des faits punissables. § 6. Le délégué du ministre peut utiliser la contrainte à l'égard de l'étranger visé au § 1er, et dans le cadre de son transfèrement visé au § 3. Ce recours à la contrainte est soumis aux conditions fixées à l'article 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Le Roi détermine les règles relatives à la formation dans le cadre du recours à la contrainte par le délégué du ministre.

Article 74/10

A l'exclusion des dispositions visées à l'article 74/17, § 1er, les dispositions du présent Titre ne s'appliquent pas au ressortissant d'un pays tiers faisant l'objet d'une décision de refus d'entrée conformément à l'article 14 du Code frontières Schengen ou qui est arrêté ou intercepté par les autorités compétentes lors du franchissement irrégulier par voie terrestre, maritime ou aérienne de la frontière extérieure d'un État membre et qui n'a pas obtenu par la suite l'autorisation ou le droit de séjourner dans ledit État membre.	A l'exclusion des dispositions visées à l'article 74/17, § 1er, les dispositions du présent Titre ne s'appliquent pas au ressortissant d'un pays tiers faisant l'objet d'une décision de refus d'entrée conformément à l'article 14 du Code frontières Schengen [...] et qui n'a pas obtenu par la suite l'autorisation ou le droit de séjourner dans un État membre.

Article 74/11

§ 1er. La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas, y compris, le cas échéant, le manque de coopération conformément aux articles 74/22 et 74/23. La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de maximum trois ans, dans les cas suivants: 1° lorsqu'aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou; 2° lorsqu'une décision d'éloignement antérieure n'a pas été exécutée.	1er. La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas, y compris, le cas échéant, le manque de coopération conformément aux articles 74/22 et 74/23. La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de maximum trois ans, dans les cas suivants: 1° lorsqu'aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou; 2° lorsqu'une décision d'éloignement antérieure n'a pas été exécutée.

Le délai maximum de trois ans prévu à l'alinéa 2 est porté à un maximum de cinq ans lorsque:

1° le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour;

2° le ressortissant d'un pays tiers a conclu un mariage, un partenariat ou une adoption uniquement en vue d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour dans le Royaume. La décision d'éloignement peut être assortie d'une interdiction d'entrée de plus de cinq ans lorsque le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

§ 2. Le ministre ou son délégué s'abstient de délivrer une interdiction d'entrée lorsqu'il met fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers conformément à l'article 61/3, § 3, ou 61/4, § 2, sans préjudice du § 1er, alinéa 2, 2°, à condition qu'il ne représente pas une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

Le ministre ou son délégué peut s'abstenir d'imposer une interdiction d'entrée, dans des cas particuliers, pour des raisons humanitaires.

§ 3. L'interdiction d'entrée entre en vigueur le jour de la notification de l'interdiction d'entrée.

L'interdiction d'entrée ne peut contrevenir au droit à la protection internationale, telle qu'elle est définie aux articles 9ter, 48/3 et 48/4.

Le délai maximum de trois ans prévu à l'alinéa 2 est porté à un maximum de cinq ans lorsque:

1° le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour;

2° le ressortissant d'un pays tiers a conclu un mariage, un partenariat ou une adoption uniquement en vue d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour dans le Royaume. La décision d'éloignement peut être assortie d'une interdiction d'entrée de plus de cinq ans lorsque le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

§ 2. Le ministre ou son délégué s'abstient de délivrer une interdiction d'entrée lorsqu'il met fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers conformément à l'article 61/3, § 3, ou 61/4, § 2, sans préjudice du § 1er, alinéa 2, 2°, à condition qu'il ne représente pas une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

Le ministre ou son délégué peut s'abstenir d'imposer une interdiction d'entrée, dans des cas particuliers, pour des raisons humanitaires.

§ 3. L'interdiction d'entrée entre en vigueur le jour de la notification de l'interdiction d'entrée.

L'interdiction d'entrée ne peut contrevenir au droit à la protection internationale **ou la demande d'autorisation de séjour visée à l'article 9ter.**

Art. 74/14

§ 3. Il peut être dérogé au délai prévu au § 1er, quand:

1° il existe un risque de fuite, ou;

2° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas respecté la mesure préventive imposée, ou;

3° le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ou;

4° [...]

5° il a été mis fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers ou retiré en application des articles 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 ou 74/21, ou;

6° la demande de protection internationale d'un ressortissant de pays tiers a été déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 5° ou a été considérée comme manifestement infondée sur la base de l'article 57/6/1, § 2.

§ 3. Il peut être dérogé au délai prévu au § 1er, quand:

1° il existe un risque de fuite, ou;

2° le ressortissant d'un pays tiers n'a pas respecté la mesure préventive imposée, ou;

3° le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ou;

4° [...]

5° il a été mis fin au séjour du ressortissant d'un pays tiers ou retiré en application des articles 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 ou 74/21, ou;

6° la demande de protection internationale d'un ressortissant de pays tiers a été déclarée irrecevable sur la base de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 5° ou l'article 38, § 2 du règlement (UE) 2024/1348 ou a été considérée comme

Dans ce cas, la décision d'éloignement prévoit soit un délai inférieur à sept jours, soit aucun délai.	manifestement infondée sur la base de l'article 57/6/1, § 2 ou l'article 57/11/8. Dans ce cas, la décision d'éloignement prévoit soit un délai inférieur à sept jours, soit aucun délai.
Art. 74/17	
§ 1er. L'éloignement est reporté temporairement si la décision de reconduite ou d'éloignement aux frontières du territoire expose le ressortissant du pays tiers à une violation du principe de non-refoulement. Au cas où le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rend un avis en application de l'article 57/6, alinéa 1er, 9° à 14° indiquant qu'il existe un risque au regard des articles 48/3 et 48/4, l'éloignement ne peut avoir lieu que moyennant une décision motivée et circonstanciée du ministre ou de son délégué démontrant que l'avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides n'est plus actuel.	§ 1er. L'éloignement est reporté temporairement si la décision de reconduite ou d'éloignement aux frontières du territoire expose le ressortissant du pays tiers à une violation du principe de non-refoulement. Au cas où le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides rend un avis en application de l'article 57/6, alinéa 1er, 9° à 14° [...], l'éloignement ne peut avoir lieu que moyennant une décision motivée et circonstanciée du ministre ou de son délégué démontrant que l'avis du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides n'est plus actuel.
Article 74/25	
§ 1er. L'étranger qui fait l'objet d'une mesure de transfert en vertu des articles 51/5, § 4, alinéa 1er, ou 51/5/1, § 2, alinéa 1er, sans qu'une mesure de maintien ou une mesure de maintien moins coercitive ne soit imposée, peut être invité à entamer un trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert. Le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert vise un suivi individualisé de l'étranger en vue de son transfert effectif vers l'Etat responsable du traitement de sa demande de protection internationale. Ce trajet d'accompagnement comprend les étapes suivantes: 1° l'information et le conseil de l'étranger quant à sa situation de séjour en Belgique et, le cas échéant, quant aux procédures administratives et juridiques disponibles; 2° l'identification des obstacles au transfert de l'étranger et la recherche de solutions pour y remédier; 3° la planification d'entretiens de suivi avec l'étranger si cela est nécessaire; 4° le cas échéant, la convocation de l'étranger pour lui demander qu'il accomplisse les démarches nécessaires afin d'obtenir et de présenter les documents requis en vue de son transfert effectif.	§ 1er. L'étranger qui fait l'objet d'une mesure de transfert en vertu de l'article 51/5/2, § 1er, sans qu'une mesure de maintien ou une mesure de maintien moins coercitive ne soit imposée, peut être invité à entamer un trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert. Le trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert vise un suivi individualisé de l'étranger en vue de son transfert effectif vers l'Etat responsable du traitement de sa demande de protection internationale. Ce trajet d'accompagnement comprend les étapes suivantes: 1° l'information et le conseil de l'étranger quant à sa situation de séjour en Belgique et, le cas échéant, quant aux procédures administratives et juridiques disponibles; 2° l'identification des obstacles au transfert de l'étranger et la recherche de solutions pour y remédier; 3° la planification d'entretiens de suivi avec l'étranger si cela est nécessaire; 4° le cas échéant, la convocation de l'étranger pour lui demander qu'il accomplisse les démarches nécessaires afin d'obtenir et de présenter les documents requis en vue de son transfert effectif.

Conformément à l'article 74/22, § 2, alinéa 2, l'étranger est informé lors des entretiens du trajet d'accompagnement de son obligation de coopérer et des actions spécifiques qui lui sont demandées à chaque étape de ce trajet d'accompagnement, ainsi que des conséquences d'un refus de coopération.

§ 2. Si l'étranger ne coopère pas au trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert, il est présumé avoir pris la fuite, conformément aux articles 51/5, § 6, ou 51/5/1, § 4.

Conformément à l'article 74/22, § 2, alinéa 2, l'étranger est informé lors des entretiens du trajet d'accompagnement de son obligation de coopérer et des actions spécifiques qui lui sont demandées à chaque étape de ce trajet d'accompagnement, ainsi que des conséquences d'un refus de coopération.

§ . 2. Si l'étranger ne coopère pas au trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de transfert, il est présumé avoir pris la fuite, conformément à l'article 51/5/3, § 2.

Article 74/27/1

[...]

§ 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 54, paragraphe 1, du règlement (UE) 2024/1348, le ministre ou son délégué peut décider de restreindre la liberté de circulation du demandeur de protection internationale en l'obligeant à séjourner dans un lieu déterminé, notamment:

1° pour des raisons d'ordre public;

2° lorsqu'il existe un risque de fuite, notamment si:

a. le demandeur est tenu, en vertu du règlement (UE) 2024/1351, de se trouver dans un autre État membre;

b. le demandeur a été transféré d'un autre État membre vers la Belgique en application du règlement (UE) 2024/1351, après avoir pris la fuite et s'être rendu dans un autre État membre.

Dans les mêmes conditions, une obligation de se présenter peut être imposée au demandeur.

§ 2. Si le demandeur s'est vu désigner une place d'accueil au sens de la loi du 12 janvier 2007 relative à l'accueil des demandeurs de protection internationale et de certaines autres catégories d'étrangers, cette place peut être utilisée pour restreindre la liberté de circulation en application du paragraphe 1er.

§ 3. Le demandeur peut demander au ministre ou à son délégué de l'autoriser à séjourner temporairement en dehors du lieu de restriction de liberté de circulation. À cette fin, le demandeur doit motiver sa demande.

	Si sa présence est requise lors d'un rendez-vous avec une autorité ou un tribunal, le demandeur en informe le ministre ou son représentant par écrit avant le rendez-vous. § 4. Le ministre ou son délégué informe le demandeur des motifs individuels de cette décision et les conséquences du non-respect dans une langue qu'il comprend ou dont il est raisonnable de supposer qu'il la comprend. § 5. Le Roi peut déterminer les modalités d'application par arrêté délibéré en Conseil des ministres.
Article 74/28,	
§ 3. Sans préjudice des autres dispositions de la présente loi, les mesures de maintien moins coercitives visées au paragraphe 1er peuvent seulement être imposées si le ministre ou son délégué considère, sur la base d'un examen individuel de l'ensemble des circonstances, qu'une telle mesure peut encore être efficace pour atteindre, selon le cas, l'objectif visé aux articles 51/5, § 1er, 51/5/1, § 1er, ou 74/6, § 1er, ou pour réaliser l'éloignement ou le transfert effectif de l'étranger. L'évaluation de l'efficacité de la mesure de maintien moins coercitive se fait sur la base des circonstances factuelles, en ce compris le manque de coopération de l'étranger. Une mesure de maintien peut être prise uniquement si d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives ne peuvent pas être appliquées efficacement. Une mesure de maintien moins coercitive est présumée inefficace, notamment dans les cas suivants: 1° lorsque l'étranger n'a pas respecté une mesure préventive ou une mesure de maintien moins coercitive imposée précédemment; 2° lorsque l'étranger n'a pas rempli son obligation de coopérer prévue aux articles 74/22 et 74/23, ou lorsqu'il n'a pas coopéré au trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de retour ou de transfert prévu aux articles 74/24 et 74/25; 3° lorsque l'étranger constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale;	§ 3. Sans préjudice des autres dispositions de la présente loi, les mesures de maintien moins coercitives visées au paragraphe 1er peuvent seulement être imposées si le ministre ou son délégué considère, sur la base d'un examen individuel de l'ensemble des circonstances, qu'une telle mesure peut encore être efficace pour atteindre, selon le cas, l'objectif visé aux articles 51/5, 51/5/1, ou 74/6, § 1er, ou pour réaliser l'éloignement ou le transfert effectif de l'étranger. L'évaluation de l'efficacité de la mesure de maintien moins coercitive se fait sur la base des circonstances factuelles, en ce compris le manque de coopération de l'étranger. Une mesure de maintien peut être prise uniquement si d'autres mesures suffisantes mais moins coercitives ne peuvent pas être appliquées efficacement. Une mesure de maintien moins coercitive est présumée inefficace, notamment dans les cas suivants: 1° lorsque l'étranger n'a pas respecté une mesure préventive ou une mesure de maintien moins coercitive imposée précédemment; 2° lorsque l'étranger n'a pas rempli son obligation de coopérer prévue aux articles 74/22 et 74/23, ou lorsqu'il n'a pas coopéré au trajet d'accompagnement intensif dans le cadre d'une procédure de retour ou de transfert prévu aux articles 74/24 et 74/25; 3° lorsque l'étranger constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° si l'étranger séjourne illégalement sur le territoire et ne s'est jamais présenté aux autorités compétentes ou n'a jamais accompli les démarches nécessaires pour régler sa situation de séjour.

4° si l'étranger séjourne illégalement sur le territoire et ne s'est jamais présenté aux autorités compétentes ou n'a jamais accompli les démarches nécessaires pour régler sa situation de séjour.

CONTROLEORGaan OP DE POLITIONELE INFORMATIE

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlage(n)

Datum

DA250026

06.02.2026

Betreft: Advies betreffende het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie.

Het Controlegeorgaan op de politionele informatie (hierna afgekort 'COC' of 'Controlegeorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (*B.S.*, 5 september 2018, hierna afgekort als 'WVG') inzonderheid het artikel 59 §1, 2e lid, artikel 71 en Titel VII, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort als 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (hierna 'WPA').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna '*LED*').

Gelet op de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

Gelet op het verzoek van 26.12.2025 van de minister van Asiel en Migratie.

Gelet op het verslag van de heer Frank Schuermans, voorzitter *a.i.* van het Controlegeorgaan.

Brengt op 6 februari 2026 het volgende advies uit.

...

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig gewijzigd. Artikel 4 § 2, vierde lid, van de organieke wet van 3 december 2017 betreffende de oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG') bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2,2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan. Het betekent onder meer dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die buiten de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of human resources verwerkingen. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2e lid en 236 §2 WVG, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet operationele verwerkingen)³ en Titel 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WVG⁴. Daarnaast heeft het COC ook een ambtshalve adviesopdracht voorzien in artikel 236 §2 WVG en een algemene voorlichtingsopdracht van het brede publiek, betrokkenen, verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers in de materie van het privacy- en gegevensbeschermingsrecht voorzien in artikel 240 WVG.

2. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG" (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG').

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad" (hierna 'Richtlijn Politie en Justitie' of *Law Enforcement Directive* (LED)).

³ Artikel 4, §2, 4de lid van de WVG.

⁴ Artikel 71, §1, 3de lid van de WVG.

⁵ Artikelen 59, §1, 2de lid, en 236, §2, van de WVG.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BELPIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend⁶.

4. Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281, §4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "*inzake douane en accijnzen*", zoals gewijzigd door de wet van 2 mei 2019 "*tot wijziging van diverse bepalingen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*" ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIU in fiscale materies.

5. Het COC is tot slot ook belast, in het kader van de dataretentie wetgeving, op grond van artikel 126/3 §1, 8e lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna afgekort 'WEC'), zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (*B.S.* van 8 augustus 2022), met de validatie van de statistieken met betrekking tot het aantal strafbare feiten en de bewaringstermijn voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone in het kader waarvan het al zijn bevoegdheden uitoefent die hem zijn toegekend bij titel 7 van de wet van 30 juli 2018. Het is daarnaast ook nog belast, in toepassing van artikel 42 § 3, 2de en 3de lid WPA met de controle van de vorderingen van de Cel Vermiste Personen van de federale politie tot opvraging van de gegevens met betrekking tot de elektronische communicatie betreffende de vermiste persoon.

6. Het Controleorgaan is bevoegd om advies te verlenen over aspecten met betrekking tot de verwerking van informatie en persoonsgegevens en de bescherming van het privéleven door de verwerking van persoonsgegevens voor zover deze betrekking hebben op of in verband staan met de operationele en niet-operationele werking van de politiediensten en/of het personeel van de geïntegreerde politie (hierna 'GPI'⁷) en/of voor zover de voor advies voorgelegde ontwerp tekst een impact heeft op de politieke informatiehuishouding in het algemeen.

⁶ Artikel 71, §1, derde lid *juncto* artikel 236, §3, van de WVG.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

7. Het Controleorgaan is daarnaast niet enkel een gegevensbeschermingsautoriteit maar een toezichthouder die evenzeer wettelijk belast is met de legaliteit, efficiëntie, effectiviteit en economie van de politionele informatiehuishouding⁸.

II. Voorwerp van de aanvraag

8. De aanvraag heeft betrekking op een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (hierna "het voorontwerp van wet").

9. De minister van Asiel en Migratie (de aanvrager) richtte op 26 december 2025 een aanvraag aan het Controleorgaan op de politionele informatie om een advies uit te brengen over het voorontwerp van wet.

10. De overheden evenals de verwerkingen van persoonsgegevens en informatie die exclusief tot de bevoegdheid van het COC behoren, worden strikt gedefinieerd door de wet. Bijgevolg beperkt het Controleorgaan zijn adviezen tot de verwerkingen die tot zijn bevoegdheid behoren, i.e. de verwerkingen die door de politiediensten worden uitgevoerd of die een impact hebben op het werk van de politiediensten.

Voor het overige laat het COC het aan de Gegevensbeschermingsautoriteit over om eventuele opmerkingen en aanbevelingen in haar eigen advies te formuleren.

11. Artikel 79*bis* van het Reglement van de Kamer, aangenomen op 11 december 2025, bepaalt dat wanneer een in overweging genomen wetsbepaling een nieuwe opdracht of taak toewijst aan een dotatiegerechtigde instelling, met significante budgettaire gevolgen, zoals in het huidige geval (cf. infra, considerans 20 – 26), het advies van de commissie voor de Comptabiliteit van de Kamer moet worden ingewonnen (DOC 56/1167)⁹.

III. Analyse van de aanvraag

Voorafgaande opmerking: termijn voor afgifte van het advies van het Controleorgaan

⁸ Activiteitenverslag 2021, www.contreleorgaan.be, randnummers 3, 52 en in het bijzonder 71: "Het COC heeft echter allerminst alleen oog voor dataprotectie; het heeft evenzeer veel aandacht en is bevoegd voor alle andere operationele aspecten van de politionele informatiehuishouding"; artikel 71, §1, WVG.

⁹ Voorstel tot wijziging van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers wat betreft de verplichte raadpleging van de commissie voor de Comptabiliteit bij de oprichting van dotatiegerechtigde instellingen of bij de wijziging van hun takenpakket van 13 november 2025, goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 11 december 2025, Parl. St. Kamer, 2025-2026, 1167/001 – 1167/004): Art. 79*bis*. "Indien een wetsontwerp of -voorstel de oprichting of hervorming van een dotatiegerechtigde instelling beoogt of een significante budgettaire weerslag op een dotatiegerechtigde instelling heeft, wint de commissie het advies in van de commissie voor de Comptabiliteit bedoeld in artikel 172."

12. De wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens¹⁰ (WVG) bepaalt dat het Controleorgaan zijn adviezen uitbrengt binnen zestig dagen nadat alle noodzakelijke gegevens zijn medegedeeld.

Deze termijn wordt in speciaal met redenen omklede dringende gevallen verminderd tot ten minste vijftien dagen.

13. De aanvrager heeft de dringendheid niet formeel ingeroepen noch met redenen omkleed in de zin van artikel 236, §2, lid 3 van de WVG maar heeft aan het Controleorgaan gevraagd om zijn advies uit te brengen binnen een termijn van 30 dagen in plaats van 60 dagen.

Geïnterpelleerd door het COC argumenteerde de aanvrager dat de adviesaanvraag enkel betrekking zou hebben op een “*zeer beperkt*” deel van het voorontwerp van wet, i.e. de artikelen 5 tot 11 en dat voor het overige de politiediensten niet betrokken zouden zijn.

De ‘*dringende*’ aard werd echter onderstreept door het feit dat er sprake is van de inwerkingtreding van verschillende Europese verordeningen en van de omzetting van een Europese richtlijn in juni 2026.

14. Zelfs indien de aanvrager de dringendheid op formele wijze had ingeroepen, zijn de aangehaalde redenen niet aanvaardbaar daar de administratie zelf verantwoordelijk is voor de vertraging bij de adviesaanvraag die bovendien net vóór de start van de kerst- en eindejaar vakantie werd ingediend. Het Controleorgaan wijst erop dat het Migratie- en asielpact immers al in het voorjaar van **2024** werd goedgekeurd om in juni 2026 in werking te treden.

Anderzijds is de rol – en dat geldt dus ook voor de daarmee verbonden verwerkingen van persoonsgegevens – van alle Belgische politiediensten bij de uitvoering van het Migratie- en asielpact belangrijk en moet die rol dus het voorwerp uitmaken van een grondige analyse door het Controleorgaan.

Deze analyse blijft niet beperkt tot het (de) in een adviesaanvraag genoemde artikel(en). Het COC houdt immers steeds rekening met alle elementen en bepalingen die onder zijn bevoegdheid vallen krachtens de voornoemde regelgeving en met alle verwerkingen die een weerslag hebben op of verbonden zijn met de politiediensten.

Hoe dan ook streeft het Controleorgaan er altijd naar zo efficiënt mogelijk te werken om snel een advies over te maken aan de verzoeker, zoals ook in dit geval.

¹⁰ Artikel 236.

Voorafgaande opmerking: de uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie moet in perspectief worden geplaatst met het beleid van beheer van de buitengrenzen van de Europese Unie

15. De oorsprong van het Migratie- en asielpact wordt als volgt voorgesteld¹¹:

Bij de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht moet de Unie ervoor zorgen dat er geen personencontroles aan de binnengrenzen plaatsvinden en een gemeenschappelijk beleid inzake asiel, immigratie en beheer van de buitengrenzen van de lidstaten uitstippelen op basis van solidariteit en billijke verdeling van de verantwoordelijkheid tussen de lidstaten, op een wijze die billijk is ten aanzien van onderdanen van derde landen en staatlozen en die in overeenstemming is met het internationaal recht en het recht van de Unie, met inbegrip van de grondrechten. Daartoe is er reden om criteria en instrumenten te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land of een staatloze dat in een van de lidstaten is geregistreerd, en de vaststelling van een solidariteitsmechanisme om lidstaten te ondersteunen bij de aanpak van situaties van migratiedruk. Deze doelstellingen kunnen niet voldoende wijze worden verwezenlijkt en kunnen daarom wegens de omvang en de gevolgen beter op het niveau van de Unie worden bereikt.

16. Het Migratie- en asielpact is een geheel van (nieuwe) regels tot regeling van het beheer van de migratie en tot vaststelling van een gemeenschappelijke asielregeling op het niveau van de Europese Unie. Het Pact bestaat uit meerdere Verordeningen en een Richtlijn, meer bepaald:

- Verordening 2021/1148 – Terugkeer
- Richtlijn 2024/1348 – Onthaalnormen en internationale bescherming
- Verordening 2024/1347 – Internationale bescherming en eenvormig statuut voor vluchtelingen
- Verordening 2024/1348 – Internationale bescherming
- Verordening 2024/1349 – Terugkeer
- Verordening 2024/1350 – Hervestiging en humanitaire toelating
- Verordening 2024/1351 – Beheer van asiel en migratie
- Verordening 2024/1352 – Screening
- Verordening 2024/1356 – Screening
- Verordening 2024/1358 – EURODAC
- Verordening 2024/1359 – Crisis en overmacht

¹¹ Verordening 2024/1351, consideransen 1 en 88.

17. Met het oog op hun concrete uitvoering vereisen deze verordeningen en richtlijn de aanpassing van andere Europese verordeningen in verband met het beheer van de grenzen, meer bepaald die welke betrekking hebben op de Europese grootschalige informatiesystemen zoals (zonder volledigheid na te willen streven) het inreis- en uitreisysteem (Entry Exit System – EES) dat op 12.10.2025 in werking is getreden en het Europese reisinformatie- en -autorisatiesysteem (ETIAS) dat binnenkort van kracht zal worden.

De uitvoering van de screenings waarin het Migratie- en asielpact voorziet, vereiste ook de aanpassing van de Europese regels betreffende de interoperabiliteit van de informatiesystemen van de Europese Unie in het domein van asiel, immigratie, grenzen en visa.

18. Deze onweerlegbare noodzaak om het Migratie- en asielpact in perspectief te plaatsen met het beleid inzake beheer van de buitengrenzen van de Europese Unie komt ook naar voren uit het Verslag over de staat van Schengen 2025 van de Europese Commissie: *“Er zijn nieuwe wettelijke voorschriften vastgesteld, die met name voortvloeien uit het migratie- en asielpact (bv. screeningverordening, verordening inzake terugkeergrenspprocedure) of verband houden met de nieuwe digitale architectuur ter ondersteuning van het grensbeheer en de interne veiligheid van het Schengengebied (bv. interoperabiliteitsverordeningen, Etias-procedures, toegang van rechtshandavingsinstanties tot het EES, Etias, interoperabiliteit, richtlijn informatie-uitwisseling).”*¹²

19. Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat de aanvrager stelt, de uitvoering van het Migratie- en asielpact veel verder gaat dan “zes verordeningen en een richtlijn” waaruit dit pact bestaat.

Ze vereist, enerzijds, een minimaal begrip van de (nieuwe) Europese grootschalige informatiesystemen. Anderzijds vereist ze ook een analyse van de impact van de (nieuwe) regels van het Migratie- en asielpact op de dagelijkse werkzaamheden, inzonderheid de verwerkingen van persoonsgegevens en het informatiebeheer, van de politiediensten, voor wat het Controleorgaan aanbelangt.

Dit impliceert dat deze grootschalige hervorming moet kunnen worden gesitueerd in de organisatiestructuur en de technische architectuur van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus.

¹² Mededeling van de Europese Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's – Verslag over de staat van Schengen 2025.

Gelet op het grootschalige project “*smart borders package*”¹³, de recente inwerkingtreding van het nieuwe SIS-kader¹⁴ en het EES, de op til staande tenuitvoerlegging van de verordeningen betreffende de interoperabiliteit¹⁵ en het ETIAS-systeem¹⁶, evenals hun juridische en technische gevolgen en implicaties op nationaal niveau voor de verschillende bevoegde diensten en overheden, en gelet op de verschillende adviesaanvragen die het COC tijdens de voorbije jaren heeft ontvangen¹⁷, vestigt het Controleorgaan sinds lange tijd de aandacht op de opportuniteit om, meer algemeen, een werk van herziening en concordantie te realiseren dat in grotere mate ook nationaal is geïntegreerd.

In verband hiermee apprecieert het Controleorgaan het werk van de steller van het voorontwerp van wet die een groot deel van de implementatie van het Migratie- en asielpact heeft samengebracht in één enkel voorontwerp van wet.

Het COC vestigt de aandacht op het bestaan van andere ontwerpen (tot hervorming) die momenteel in uitvoering zijn¹⁸ of waarin zou moeten worden voorzien¹⁹ en die onvermijdelijk een impact zullen hebben op de concrete uitvoering van het genoemde Pact voor alle betrokken overheden en diensten.

¹³ Dit wetgevingspakket heeft als doel een modern, doeltreffend en efficiënt beheer van de buitengrenzen te organiseren en daarbij een evenwicht te vinden tussen de facilitering voor reizigers en de interne veiligheid (zie https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/schengen-borders-and-visa/smart-borders_fr, geraadpleegd op 22 juni 2022), en de constructie van een architectuur van gegevensbeheer die krachtiger en slimmer is (zie Communicatie van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad, *Krachtigere en slimmere informatiesystemen voor grenzen en veiligheid*, 6 april 2016, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A52016DC0205>, geraadpleegd op 20 juni 2022).

¹⁴ Verordening (EU) 2018/1862 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken, tot wijziging en intrekking van Besluit 2007/533/JBZ van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad en Besluit 2010/261/EU van de Commissie; Verordening (EU) 2018/1861 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van grenscontroles, tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en tot wijziging en intrekking van Verordening (EG) nr. 1987/2006; Verordening (EU) 2018/1860 van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende het gebruik van het Schengeninformatiesysteem voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen.

¹⁵ Verordening (EU) 2019/817 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot vaststelling van een kader voor interoperabiliteit tussen de Unie-informatiesystemen op het gebied van grenzen en visa en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 en (EU) 2018/1861 van het Europees Parlement en de Raad, Beschikking 2004/512/EG van de Raad en Besluit 2008/633/JBZ van de Raad en Verordening (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot vaststelling van een kader voor interoperabiliteit tussen de Unie-informatiesystemen op het gebied van politieke en justitiële samenwerking, asiel en migratie en tot wijziging van Verordeningen (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 en (EU) 2019/816.

¹⁶ Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226.

¹⁷ Naast de huidige adviesaanvraag, meer bepaald: een adviesaanvraag betreffende een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat betreft het inreis-uitreisstelsel (DA220016); een adviesaanvraag betreffende een voorontwerp van wet betreffende de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken, op het gebied van grenscontroles en voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen (referentie COC, DA220017); een adviesaanvraag betreffende de aanpassing van de niet-gepubliceerde fiche C22 inzake de internationale meldingen van de gemeenschappelijke richtlijn MFO-3 van 14 juni 2002 van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken betreffende het informatiebeheer inzake gerechtelijke en bestuurlijke politie (referentie COC, DA220018); een adviesaanvraag betreffende een voorontwerp van wet betreffende de verwerkingen van persoonsgegevens door de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken (referentie COC, DA220021) en het voorontwerp van wet betreffende de oprichting en organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.) (DA230019).

¹⁸ Zonder volledigheid te willen nastreven: het geïdentificeerde ontwerp van codificatie van het voorontwerp van wet en het ontwerp tot oprichting van een FOD Migratie en asiel in het regeerakkoord De Wever.

¹⁹ Meer bepaald: aanpassing van de wetgeving om te zorgen voor het onafhankelijk toezichtmechanisme in het kader van de screening.

Voorafgaande opmerking: de controleopdrachten van het Controleorgaan voor de politionele informatie nemen uitbreiding

20. Daar het Controleorgaan op de politionele informatie de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit is voor de verwerkingen van persoonsgegevens die de politiediensten uitvoeren, ongeacht of ze vallen onder de toepassing van Titel 2 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (WVG) of de AVG²⁰, is het bevoegd om de conformiteit te controleren van alle verwerkingen door de federale politie en de lokale politie in het kader van de regels ter uitvoering van het Migratie- en asielpact.

21. Bij toepassing van de artikelen 71 §1, lid 3 en 243 van de WVG is het Controleorgaan belast met verschillende audit- en controleopdrachten in verband met de ontwikkeling van nieuwe technologieën en nieuwe Europese grootschalige informatiesystemen, zoals de audit van de activiteiten van verwerking van de gegevens in het Belgische nationale systeem (N.SIS) dat verbonden is met het centrale Schengeninformatiesysteem (SIS)²¹ of ook de verplichting om de wettigheid te controleren van de verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten krachtens Verordening 2024/1358 voor rechtshandavingsdoeleinden, met inbegrip van hun doorgifte bestemd voor en afkomstig van EURODAC.

22. In deze context van ontwikkeling van een steeds krachtiger en veerkrachtiger Europees beleid van de Schengenruimte²² is er een gevoelige en snelle toename van de behoeften aan onderzoeksmiddelen van het Controleorgaan als gevolg van, enerzijds, de opkomst van nieuwe grootschalige Europese systemen (bv. EES²³, aangenomen in 2017, en ETIAS²⁴, aangenomen in 2018), de hervorming (bv. SIS in 2023²⁵) of de vervanging daarvan (bv. EURODAC²⁶ in 2026) die

²⁰ Artikel 4, §2, vierde lid van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

²¹ Verordening 2018/1862 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politie en justitie samenwerking in strafzaken, aangevuld door de wet van 2 maart 2023 betreffende de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politie en justitie samenwerking in strafzaken, op het gebied van grenscontroles en voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen.

²² Mededeling van de Europese Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, Verslag over de staat van Schengen 2025, 23.04.2025.

²³ Verordening 2017/2226 tot instelling van een inreis-uitreisstelsel (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandavingsdoeleinden, aangevuld door de wet van 19.03.2023 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat betreft het inreis-uitreisstelsel – *in werking getreden op 12.10.2025*.

²⁴ Verordening 2018/1240 tot oprichting van een Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias), aangevuld door de wet van 29.03.2024 betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.) – *inwerkingtreding te bepalen door de Europese Commissie*. Zie ook het advies betreffende het voorontwerp van wet betreffende de oprichting en organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.) (DA230019) dat toelichting geeft bij de nieuwe opdrachten van het COC.

²⁵ Deze hervorming bestond meer bepaald in de toevoeging van nieuwe types van meldingen en de uitbreiding van het gebruik van biometrische gegevens.

²⁶ Verordening 2024/1358 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving – *van toepassing vanaf 12.06.2026*.

onvermijdelijk over meerdere jaren gespreid zijn en, anderzijds, de (nieuwe) technologieën met betrekking tot deze systemen zoals interoperabiliteit²⁷ en het gebruik van artificiële intelligentie²⁸.

In zijn adviezen betreffende de systemen EES²⁹ en ETIAS³⁰ had het Controleorgaan erop gewezen dat de inwerkingtreding van deze systemen de audit- en controleopdrachten creëert of uitbreidt waarmee het Controleorgaan is belast voor de verwerkingen van gegevens door de politiediensten krachtens de AVG en krachtens Titel 2 van de WVG; op te merken valt, opnieuw, dat hiervoor niet in extra middelen is voorzien.

23. De opdrachten van het Controleorgaan inzake audit en controle wat betreft de wettigheid van de verwerkingen nemen dus toe naarmate:

- een grootschalig Europees IT-systeem ten aanzien waarvan de politiediensten verwerkingen van persoonsgegevens kunnen verrichten, in werking treedt;
- de mechanismen om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming door een onderdaan van een derde land of een staatloze evenals de solidariteitsmechanismen om de lidstaten te helpen het hoofd te bieden aan situaties van migratiedruk, de politiediensten betrekken (bv. de screeningsautoriteit, de autoriteit bevoegd om een verzoek om internationale bescherming te ontvangen, ...) en vereisen dat de Europese grootschalige informatiesystemen worden geraadpleegd of zelfs worden gevoed.

24. Het Migratie- en asielpact voegt een maatregel van screening toe aan het nieuwe Europese migratie- en asielbeleid. Het voorontwerp van wet wijst de Dienst Vreemdelingenzaken evenals de federale politie en de lokale politie aan als Belgische screeningsautoriteiten³¹ **en kent nieuwe opdrachten toe aan de politiediensten**, waardoor onvermijdelijk ook de werklast van het Controleorgaan groter wordt. Zo werden onlangs de eerste verzoeken tot uitoefening van rechten door een onderdaan van een derde land met betrekking tot de verwerkingen door de politie in het EES ingediend bij het COC.

Wat betreft de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van de screening voorziet Verordening 2024/1356 in een onafhankelijk toezichtmechanisme dat **nauwe banden met de nationale overheden belast met de gegevensbescherming** (*in casu* dus het Controleorgaan) en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming moet vaststellen en onderhouden.

²⁷ Verordening 2019/818 tot vaststelling van een kader voor interoperabiliteit tussen de Unie-informatiesystemen op het gebied van politie en justitie samenwerking, asiel en migratie – *inwerkingtreding te bepalen door de Europese Commissie*.

²⁸ Bijvoorbeeld: op een latere datum voorziet Verordening 2024/1358 in het gebruik van artificiële intelligentie.

²⁹ Voornoemd advies DA220016.

³⁰ Voornoemd advies DA230019.

³¹ Artikel 7 van het voorontwerp van wet dat een artikel 8^{quater} opneemt in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het Migratie- en asielpact belast de politiediensten van de lidstaten ook met de opdracht om de verzoeken tot internationale bescherming te ontvangen en de verzoekers te informeren over waar en hoe een verzoek om internationale bescherming moet worden ingediend bij de overheid bevoegd voor het bepalen daarvan³².

25. Deze ontwikkelingen hebben ook een impact op het *Coordinated Supervision Committee* (CSC), dat bestaat uit de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS) en belast is met het gecoördineerde toezicht op de Europese grootschalige informatiesystemen en op de instellingen, bureaus en agentschappen van de Europese Unie.

Het Controleorgaan treedt op als vertegenwoordiger van België binnen voornoemd comité en levert een actieve bijdrage door mee te werken aan de redactie van werknota's en richtsnoeren.

Het CSC biedt ook de gelegenheid om aan eu-LISA³³ geactualiseerde informatie te vragen betreffende de grootschalige informatiesystemen van de Europese Unie in verband met operationele aangelegenheden en betreffende de jongste ontwikkelingen en vragen met betrekking tot de systemen die een impact kunnen hebben op de verwerking van persoonsgegevens. De efficiëntie van de systemen, aanverwante incidenten en de kwaliteit van de gegevens waren specifieke aandachtspunten tijdens de afgelopen jaren³⁴.

De vereisten inzake kwaliteit van de gegevens zoals bedoeld in de artikelen 32, 35, 37 en 38 van Verordening 2024/1358 zullen zeker en vast deel uitmaken van de nieuwe prioriteiten van het CSC en dus ook van het Controleorgaan.

Het mandaat van het CSC werd onlangs uitgebreid tot het EES en zal binnenkort verder worden uitgebreid tot ETIAS, EURODAC en de interoperabiliteit; als gevolg daarvan is het aantal jaarlijkse vergaderingen voor het COC toegenomen en is ook het werk van juridische en technische interpretatie dat er wordt verricht in omvang toegenomen³⁵.

Het blijft echter zo dat, op het ogenblik van redactie van het huidige advies, België (nog steeds) beschikt over **een systeem van onrechtstreekse uitoefening** van de rechten van de betrokkenen voor de verwerkingen van gegevens door de politiediensten krachtens Titel 2 van de WVG. **Dit betekent dat deze rechten worden uitgeoefend via het COC.** In 2025 vertegenwoordigde deze

³² Verordening 2024/1348.

³³ Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht.

³⁴ Zie meer bepaald: eu-LISA, SIS technical report 2023 – 2024, p. 19 en eu-LISA, EURODAC statistics 2024, november 2025, p. 12 en 33.

³⁵ Coordinated Supervision Committee, Work Programme 2025-2026, adopted on 06.02.2025: "This mandate has grown significantly over the years both in the fields of Police and Judicial Cooperation and of Borders, Migration and Asylum." Coordinated Supervision Committee Report of Activities 2022-2024, 13.02.2025: "6. LOOKING AHEAD: CHALLENGES FOR 2024-2026 The CSC will continue to work on the pending actions of its defined 2022-2024 work programme and will develop its next work programme for 2024-2026. With the potential onboarding of several additional EU IT systems and an increased focus on interoperability between IT systems, the workload of the committee will considerably increase."

opdracht van het COC iets minder dan 796 dossiers, of een toename tegenover het voorgaande jaar (565) met 41%. Alleen al het aantal dossiers van onrechtstreekse toegang van burgers (EU en niet-EU) – dat slechts een deel van de dossiers vertegenwoordigt³⁶ – is gestegen van 392 verzoeken in 2018 tot 797 verzoeken in 2025, of **een toename met meer dan 104%**. De rechten van de betrokkenen wat betreft de raadplegingen van EURODAC voor rechtshandavingsdoeleinden worden eveneens op onrechtstreekse wijze uitgeoefend.

De personeelsformatie van het Controleorgaan die in 2018 werd vastgesteld (i.e. maximaal 12 VTE; in werkelijkheid 10 personen) daarentegen is sindsdien niet geëvolueerd ...

26. Uit de bovenstaande elementen blijkt dat het Controleorgaan van mening is, aansluitend bij zijn bovenvermelde adviezen DA220016 en DA230019, dat het voorontwerp van wet, dat voorziet in de uitvoering van het Migratie- en asielpact en daar het in perspectief moet worden geplaatst met de gegevensverwerkingen die het resultaat zijn van de ontwikkeling van een steeds krachtiger en veerkrachtiger Europees beleid van de Schengenruimte – dat wetgevingsinitiatieven omvat in verband met het beheer van de buitengrenzen van de Europese Unie en in verband met migratie en asiel –, een significante budgettaire impact heeft op zijn opdrachten in de zin van artikel 79*bis* van het Reglement van de Kamer, aangenomen op 11 december 2025.

Voorafgaande opmerking: het voorontwerp van wet belast de politiediensten met een bijkomende opdracht in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

27. Artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (WGP), definieert “*de politiediensten*” als de federale politie en de korpsen van de lokale politie.

Artikel 3 van dezelfde wet bepaalt: “*De politiediensten worden georganiseerd en gestructureerd op twee niveaus: het federale niveau en het lokale niveau, die samen de **geïntegreerde politiezorg** verzekeren. Deze niveaus zijn autonoom en hangen van verschillende overheden af. Deze wet regelt de functionele banden tussen deze twee niveaus.*”.

28. Hoofdstuk 3 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (WPA) beschrijft de opdrachten van de politie; daartoe behoren artikel 14, dat de opdrachten van bestuurlijke politie definieert, artikel 15, dat de opdrachten van gerechtelijke politie definieert, evenals artikel 21 dat als volgt luidt:

³⁶ Zie activiteitenverslag 2024, www.controleorgaan.be.

De politiediensten zien toe op de naleving van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (Zij) vatten de vreemdelingen die geen houder zijn van de identiteitsstukken of van de documenten vereist door de reglementering op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en nemen te hunnen opzichte de maatregelen voorgeschreven door de wet of de bevoegde overheid.

29. Artikel 184 van de Grondwet bepaalt dat de organisatie en de bevoegdheid van de geïntegreerde politiedienst bij de wet worden geregeld. Artikel 5 van de WGP bepaalt dat de opdrachten van de politiediensten door de wet worden bepaald.

30. Krachtens artikel 22 van de Grondwet heeft ieder recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.

In dit verband herinnerde het Grondwettelijk Hof recentelijk in een arrest van 10 maart 2022 dat “*de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf [moeten] worden vastgelegd. In dat verband maken de volgende elementen, ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, in beginsel essentiële elementen uit:*

1°) de categorie van verwerkte gegevens;

2°) de categorie van betrokken personen;

3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling;

4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens en;

5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens (advies van de algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State nr. 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet “betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie”, Parl. St., Kamer, 2020-2021, DOC 55-1951/001, p. 119).”(considerans B.13.1).

Een delegatie door de wet aan een andere macht is mogelijk “*voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld*” (considerans B.13.1).

Naast de formele wettigheidsvereiste legt artikel 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 7, 8 en 52 van het Handvest, de verplichting op dat de inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en in het recht op bescherming van persoonsgegevens in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen wordt geformuleerd die het mogelijk maken de hypothesen te voorzien waarin de wetgever een dergelijke inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven toestaat (B.13.2).

De vereiste graad van precisie van de betrokken wetgeving – die niet in elke hypothese kan worden voorzien – is onder meer afhankelijk van het domein dat het geacht wordt te bestrijken en van het aantal en de hoedanigheid van de personen tot wie ze is gericht (EHRM, grote kamer, 4 december 2008, *S. en Marper t. Verenigd Koninkrijk*, §§ 95 en 96). Zo oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de vereiste van voorzienbaarheid in domeinen die te maken hebben met de nationale veiligheid, niet dezelfde draagwijdte kan hebben als in andere domeinen (EHRM, 26 maart 1987, *Leander t. Zweden*, § 51; 4 juli 2006, *Lupsa t. Roemenië*, § 33) (B.13.2).

31. Er is geen bezwaar tegen dat de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een opdracht toewijst aan de politiediensten, onverminderd de noodzaak om alle essentiële aspecten van deze opdracht te regelen, met inbegrip van de essentiële elementen van de verwerking die eruit voortvloeien.

32. Artikel 21 van de WPA heeft betrekking op de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat strafrechtelijk wordt gesanctioneerd.

De voor deze doeleinden verwerkte persoonsgegevens behoren tot het toepassingsgebied van Titel 2 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (WVG).

33. Verwerkingen van persoonsgegevens als gevolg van de toewijzing aan de politiediensten van opdrachten die louter verband houden met het beheer van asiel en migratie, i.e. in het kader van een bestuurlijke procedure, behoren tot het toepassingsgebied van de AVG.

De uitoefening van een opdracht door de politiediensten onder de AVG is in se niet verboden. Het betekent éénvoudigweg dat de beginselen en garanties van de AVG van toepassing zijn op de gegevens die voor het vastgestelde doel worden verwerkt.

34. Naargelang de aanwijzingen van overheden door elke lidstaat ter uitvoering van het Migratie- en asielpact kan eenzelfde overheid worden belast met verschillende opdrachten die tot het toepassingsgebied van ofwel Titel 2 van de WVG ofwel van de AVG behoren.

35. Het voorontwerp van wet wil het voor de politiediensten – federale politie en politiezones van de lokale politie – mogelijk maken de gegevens te verwerken van onderdanen van derde landen in het kader van het beheer van asiel en migratie voor verschillende doeleinden: voor rechtshandavingsdoeleinden, als screeningsautoriteit, als autoriteit belast met de ondersteuning van het asielsysteem en het bijdragen tot de controle van de illegale immigratie naar de Unie.

Met uitzondering van de raadpleging voor rechtshandavingsdoeleinden passen deze doeleinden in het kader van een **bestuurlijke** procedure teneinde de correcte identificatie van de onderdanen van derde landen te bevorderen en het mogelijk te maken dat ze op doeltreffende wijze worden doorverwezen naar de passende procedures die, naargelang de omstandigheden, zouden kunnen bestaan in de procedure betreffende de internationale bescherming of de procedures van terugkeer van onderdanen van derde landen in illegaal verblijf³⁷.

De verwerkingen van persoonsgegevens die uit deze doeleinden voortvloeien vallen, voor alle duidelijkheid, buiten het toepassingsgebied van artikel 21 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (WPA)³⁸ en dus ook van Titel 2 van de WVG, gelezen in samenhang met de artikelen 44/1 en volgende van de WPA.

Nochtans lezen we in de bijlage bij de nota aan de Ministerraad, die samen met de adviesaanvraag werd overgemaakt, wat volgt:

*"Aangezien de politietaken worden omkaderd door de wet op het politieambt, zal tussen de twee lezingen een advies worden gevraagd aan de CCGPI, met name over het wettelijke afbakeningskader van de politietaken inzake screening (identificatie en veiligheidscontrole) en de grenzen daarvan, overeenkomstig de artikelen 14 en 15 van Verordening (EU) 2024/1356, over het proces van de screening door de politie, alsook over de operationele impact voor de politie van de voorwaarden voor de screening van kwetsbare personen en van de toegang tot de EURODAC-databank."*³⁹

De identiteitscontrole als gevolg van de screening is, voor alle duidelijkheid, geen identiteitscontrole in de zin van artikel 34 van de WPA en de veiligheidscontroles die deel uitmaken van dezelfde screening zijn geen controles van antecedenten in de zin van artikel 44/7 van de WPA.

36. Het Controleorgaan ziet in voormelde passage een mogelijke verwarring wat betreft de aard van de politieopdrachten. Met betrekking tot het inreis- en uitreisstelsel (*Entry Exit System – EES*) krijgen de autoriteiten die belast zijn met de toepassing van de wet immers toegang tot het *EES* voor rechtshandavingsdoeleinden, terwijl de lidstaten de autoriteiten moeten aanwijzen die belast zijn met immigratie, belast met visa en grenscontroles, die toegang hebben tot het *EES*. Naast de toekenning door de wet van de toegang tot het *EES* voor rechtshandavingsdoeleinden beschouwt artikel 2/2 van de wet van 15 december 1980 (herzien in 2022) de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, als autoriteit belast met de grenscontroles, autoriteit belast met de visa en autoriteit belast met immigratie.

³⁷ Meer bepaald: Verordening 2024/1356, considerans 2.

³⁸ In samenhang gelezen met artikel 74/7 van de wet van 15 december 1980.

³⁹ Nota aan de Ministerraad toegestuurd met de adviesaanvraag.

De lijst van bevoegde autoriteiten van 12 januari 2026 die toegang hebben tot het *EES* identificeert de voor België aangewezen diensten:⁴⁰

- Grensautoriteit in de betekenis van de grenswachters die overeenkomstig het nationale recht belast zijn met grenscontroles (*border authorities*):

Grenspolitie

- Visumautoriteit in de zin van Verordening 767/2008 (*visa authorities*):
Diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen; Dienst Vreemdelingenzaken;

Grenspolitie

- Autoriteit belast met (a) de controle, op het grondgebied van de lidstaten, of er is voldaan aan de voorwaarden voor aankomst of verblijf op het grondgebied van de lidstaten, (b) het onderzoek van de verblijfsvoorwaarden van onderdanen uit derde landen op het grondgebied van de lidstaten en het nemen van beslissingen in dit verband, (c) de organisatie van de terugkeer van onderdanen uit derde landen naar een derde land van herkomst of doorreis (*immigration authorities*):

Dienst Vreemdelingenzaken; **Geïntegreerde politiedienst**; Gemeentebestuur

Dit onderscheid in de lijst – dat **niet** bestaat in artikel 2/2 van de wet van 15 december 1980 – tussen ‘*grenspolitie*’ en ‘*geïntegreerde politie*’ interpelleert.

Op nationaal niveau bepaalt het koninklijk besluit van 14 november 2006 betreffende de organisatie en de bevoegdheden van de federale politie hooguit in zijn artikel 8, 2° dat de algemene directie bestuurlijke politie “*opdrachten verzekert inzake verbindingswegen, de gespecialiseerde opdrachten van bestuurlijke politie en de ondersteuning van die opdrachten inzake grenscontrole [...]*”. Er bestaat dus **geen** ‘*grenspolitie*’ als zodanig in België en de exacte betekenis van dit begrip is niet duidelijk: gaat het om een korps of om de ‘functie’ of de ‘opdracht’ van ‘grenspolitie’?

37. Zoals hoger gesteld, is er geen wettelijk bezwaar om bij wet verschillende opdrachten toe te wijzen aan de politiediensten, voor verschillende doeleinden die behoren tot het toepassingsgebied van nu eens Titel 2 van de WVG en dan weer van de AVG. Er is echter de noodzaak om **duidelijk aan te geven welke autoriteit / dienst toegang krijgt tot welke persoonsgegevens en voor welk(e) doeleinde(n)**, of ten minste de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om als een dergelijke autoriteit te worden beschouwd, zouden in de wet moeten worden vastgelegd. Daar deze autoriteiten kunnen evolueren, mogen ze worden aangewezen in een koninklijk besluit.

⁴⁰ List of competent authorities having access to enter, rectify, complete, erase, consult or search data contained in the Entry-Exit System pursuant to Article 65(2) of Regulation (EU) 2017/2226 of the European Parliament and of the Council of 30 November 2017 establishing an Entry/Exit System (EES) to register entry and exit data and refusal of entry data of third-country nationals crossing the external Borders of the Member States and determining the conditions for access to the EES for law enforcement purposes, and amending the Convention implementing the Schengen Agreement and Regulations (EC) No 767/2008 and (EU) No 1077/2011, (C/2026/1), P.B.E.U., 12.01.2026.

38. Het Controleorgaan verzoekt de steller van het voorontwerp om dit concreet uit te werken in het voorontwerp van wet en om in het corpus van de tekst en/of ten minste in de memorie van toelichting te verduidelijken welke nieuwe opdrachten worden toegewezen aan de politiediensten, voor welke doeleinden, alsook onder welke regels inzake gegevensbescherming die opdrachten vallen.

Deze diensten moeten worden geïdentificeerd **overeenkomstig hun officiële en wettelijke benaming** en dat zowel in het voorontwerp van wet als in de lijsten die worden toegestuurd aan de Europese Commissie.

Inhoudelijke opmerkingen: toegang van de politiediensten tot het EURODAC systeem, enerzijds voor rechtshandavingdoeleinden en anderzijds om het asielstelsel te ondersteunen en bij te dragen tot de controle van illegale immigratie

39. Verordening 2024/1358 voorziet dat het systeem EURODAC bestaat uit:

- a) een centraal systeem dat is samengesteld uit:
 - a. een centrale eenheid;
 - b. een bedrijfscontinuïteitsplan en -systeem;
- b) een communicatie-infrastructuur tussen het centraal systeem en de lidstaten, waarmee een beveiligd en versleuteld communicatiekanaal tot stand wordt gebracht voor Eurodac-gegevens (de '*communicatie-infrastructuur*');;
- c) het CIR⁴¹;
- d) een beveiligde communicatie-infrastructuur tussen het centraal systeem en de centrale infrastructuur van het Europees zoekportaal en tussen het centrale systeem en het CIR.

De verwerkte gegevens worden gedeeltelijk bewaard in het centrale systeem van EURODAC en in het CIR. Elke lidstaat beschikt over één enkel nationaal toegangspunt, i.e. het nationale systeem dat wordt aangewezen om te communiceren met Eurodac⁴².

40. Het systeem EURODAC heeft als doel:

- a) **het asielstelsel te ondersteunen, onder meer door te helpen bepalen welke lidstaat krachtens Verordening (EU) 2024/1351 verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een lidstaat is geregistreerd en door de toepassing**

⁴¹ *Common Identity Repository* (CIR) (gemeenschappelijk identiteitsregister).

⁴² Artikelen 2.1, k) en 3.4 van Verordening 2024/1358.

van die verordening te vergemakkelijken, zulks onder de in deze verordening vervatte voorwaarden;

- b) te helpen bij de toepassing van Verordening (EU) 2024/1350, zulks onder de in deze verordening vervatte voorwaarden;
- c) **te helpen bij de beheersing van onregelmatige immigratie naar de Unie, bij de opsporing van secundaire bewegingen binnen de Unie en bij de identificatie van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen met het oog op de vaststelling van door lidstaten te nemen passende maatregelen;**
- d) te helpen bij de bescherming van kinderen, onder meer in het kader van de rechtshandhaving;
- e) **vast te stellen onder welke voorwaarden de aangewezen autoriteiten van de lidstaten en de door Europol aangewezen autoriteit mogen verzoeken om vergelijking van biometrische of alfanumerieke gegevens met in Eurodac opgeslagen gegevens, met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten;**
- f) de correcte identificatie te ondersteunen van personen die overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) 2019/818 in Eurodac zijn geregistreerd door identiteitsgegevens, reisdocumentgegevens en biometrische gegevens op te slaan in het gemeenschappelijk identiteitsregister (CIR);
- g) de doelstellingen te ondersteunen van het Europees systeem voor reisinformatie en -autorisatie (Etrias) dat is ingesteld bij Verordening (EU) 2018/1240;
- h) de doelstellingen te ondersteunen van het Visuminformatiesysteem (VIS) bedoeld in Verordening (EG) nr. 767/2008;
- i) empirisch onderbouwde beleidsvorming te ondersteunen door statistieken op te stellen;
- j) de uitvoering van Richtlijn 2001/55/EG te ondersteunen.

Verordening 2024/1358 voorziet, in vergelijking met Verordening 603/2013 die wordt opgeheven, in eenvoudigere en ruimere toegang voor de rechtshandhavingsautoriteiten tot EURODAC met het oog op het voorkomen en opsporen van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten, of onderzoeken ter zake⁴³.

41. Verordening 2024/1358 zal onmiddellijk van toepassing zijn in het Belgische recht.

In de gevallen waarin deze Verordening bewegingsvrijheid laat aan de lidstaten of indien er specifiek wordt verwezen naar het nationale recht, moeten de essentiële elementen van de betrokken verwerkingen in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen terug te vinden zijn in de Belgische wet, waarbij natuurlijk rekening moet worden gehouden met de gevoeligheid van de betrokken materie.

⁴³ Verordening 2024/1358, consideransen 28 tot 36.

42. De verwerkingen van persoonsgegevens die in het kader van EURODAC worden uitgevoerd, moeten beantwoorden aan de bepalingen van de AVG en/of de Richtlijn Politie-Justitie, *in concreto* Titel 2 WVG en inzonderheid de WPA voor wat betreft de politiediensten.

43. Het voorontwerp van wet dat het voorwerp uitmaakt van het huidige advies, heeft als doel het Migratie- en asielpact, waarin Verordening 2024/1358 is opgenomen, ten uitvoer te leggen. In casu mag er redelijkerwijze worden verwacht dat het voorontwerp van wet ten minste de volgende punten behandelt:

1° de centrale verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerkingen van gegevens die Belgische diensten en autoriteiten verrichten ten aanzien van EURODAC;

2° de bevoegde nationale autoriteiten die toegang krijgen tot de gegevens van EURODAC met het oog op het invoeren, wijzigen, wissen en raadplegen van gegevens;

3° het / de doeleinde(n) waarvoor elke bevoegde autoriteit toegang krijgt tot de gegevens van EURODAC.

De centrale verantwoordelijke voor de verwerking van gegevens door België ten aanzien van EURODAC

44. Wat betreft de verwerking van persoonsgegevens in Eurodac door de nationale autoriteiten zou elke lidstaat, om redenen van rechtszekerheid en transparantie, de autoriteit moeten aanwijzen die moet worden beschouwd als verwerkingsverantwoordelijke in overeenstemming met Verordening (EU) 2016/679 en Richtlijn (EU) 2016/680 en die de **centrale** verantwoordelijkheid⁴⁴ op zich zou moeten nemen voor de verwerking van de gegevens door de betrokken lidstaat. Elke lidstaat zou de contactgegevens van deze autoriteit ter kennis van de Commissie moeten brengen⁴⁵.

45. De betrokkene zou meer bepaald kennis moeten krijgen van de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke en van het doel waarvoor zijn gegevens zullen worden verwerkt in Eurodac, wat een beschrijving omvat van de doelstellingen van de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350, alsook van het gebruik dat van zijn gegevens zal kunnen worden gemaakt door rechtshandhavingsautoriteiten⁴⁶.

46. Artikel 10 van het voorontwerp van wet⁴⁷ identificeert de autoriteiten die toegang hebben tot EURODAC.

⁴⁴ Het Controleorgaan benadrukt.

⁴⁵ Verordening 2024/1358, considerans 82.

⁴⁶ Verordening 2024/1358, considerans 87, art. 2.4 en 42.

⁴⁷ Tot invoering van een artikel 8*septies* in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het ontwerp van artikel 8^{septies} van de wet van 15 december 1980 wijst de verwerkingsverantwoordelijke aan, maar enkel voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

Voor het overige wordt de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijke toevertrouwd aan de Koning.

47. Er kan geen genoegen worden genomen met deze gedeeltelijke aanwijzing in de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting: *"Veruit het grootste deel van de verwerkingen in Eurodac zal plaatsvinden door DVZ, dus werd alleszins voor die hypothese de verwerkingsverantwoordelijke bij wet aangeduid. Het is niet wenselijk of zelfs mogelijk de verantwoordelijken bij wet aan te duiden voor verwerkingen door overige autoriteiten, hiervoor dient de nodige flexibiliteit gelaten te worden bij KB (begrijp "koninklijk besluit")."*⁴⁸

48. In de bijlage bij de nota aan de Ministerraad, die samen met de adviesaanvraag werd overgemaakt, maar dus geen deel uitmaakt van het voorontwerp van wet, wordt gesteld dat alleen de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijke voor de Dienst Vreemdelingenzaken (wat gewoonlijk het geval zal zijn) *"in lijn [is] met de werkwijze die gevolgd werd bij de implementatie van overige EU-databanken (met name het EES) en met GBA- en COC adviezer"*.

Het Controleorgaan wenst deze bewering te nuanceren door te verwijzen naar zijn recente adviezen met betrekking tot een voorontwerp van wet tot uitvoering van het nieuwe SIS-kader⁴⁹ en het inreis- en uitreisstelsel (*Entry Exit System – EES*)⁵⁰. Deze twee adviezen waren net de gelegenheid om de kwestie van de aanwijzing op het (centrale) nationale niveau van een verwerkingsverantwoordelijke ter sprake te brengen, veeleer dan de aanwijzing van de respectievelijk bevoegde ministers als afzonderlijke – niet gezamenlijke – verwerkingsverantwoordelijken naargelang de nationale autoriteiten die gegevens verwerken in Europese grootschalige informatiesystemen voor afzonderlijke doeleinden.

Deze aanwijzing zou de gelegenheid kunnen zijn om te bepalen welke autoriteit op het nationale niveau verantwoordelijk zal zijn voor bepaalde verplichtingen zoals die welke worden beschreven in, meer bepaald, de artikelen 13⁵¹ en 14.3 en 42 van Verordening 2024/1358.

⁴⁸ Memorie van toelichting toegestuurd met het voorontwerp van wet, artikel 10.

⁴⁹ Advies van het Controleorgaan op de politionele informatie betreffende een voorontwerp van wet betreffende de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politie en justitie samenwerking in strafzaken, op het gebied van grenscontroles en voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, DA220017, 4 juli 2022.

⁵⁰ Voornoemd advies DA220016.

⁵¹ Gelezen in samenhang met considerans 52.

49. Het Controleorgaan benadrukt dat de kwestie van de verwerkingsverantwoordelijke zoals hierboven geformuleerd, verband houdt met de aanwijzing van een *DPO (Data Protection Officer)*: zal er een DPO worden aangewezen voor de toegangen van België tot de gegevens van EURODAC?

Zal een DPO *desk of office*⁵² veeleer op het nationale niveau worden aangewezen voor de verwerkingen van gegevens in het kader van EURODAC, die beschikt over contactpunten op het niveau van de betrokken nationale autoriteiten?

Het Controleorgaan verzoekt de steller van het voorontwerp van wet om in de wet de verwerkingsverantwoordelijke voor België ten aanzien van EURODAC aan te wijzen.

Toegang van de politiediensten tot het EURODAC systeem ter ondersteuning van het asielstelsel en om bij te dragen tot de controle van illegale immigratie

50. Artikel 40 §2, van Verordening 2024/1358 bepaalt dat de lidstaten de autoriteiten aanwijzen die toegang krijgen tot EURODAC voor de doeleinden zoals bedoeld in artikel 1, paragraaf 1, punten a), b), c) en j) van diezelfde Verordening.

Deze aanwijzing bepaalt welke eenheid de functies moet vervullen in verband met de toepassing van de genoemde verordening. Elke lidstaat verstrekt de lijst van deze eenheden onverwijld aan de Commissie en aan eu-LISA.

Op het ogenblik van redactie van het huidige advies heeft het Controleorgaan niet de lijst gevonden van de autoriteiten van de lidstaten die worden aangewezen krachtens artikel 40 §2, van Verordening 2024/1358.

51. Artikel 10 van het voorontwerp van wet voegt in de wet van 15 december 1980 een nieuw artikel *8septies* in.

§1, 2° wijst “*de politiediensten [aan] zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, voor het raadplegen met het oog op de doeleinden vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) en c), van Verordening (EU) 2024/1358 en de doeleinden vermeld in Verordening (EG) nr. 767/2008*”⁵³.

52. Het Controleorgaan begrijpt dat de steller van het voorontwerp van wet, via het ontworpen artikel *8septies*, **een bijkomende opdracht** toevertrouwt aan de politiediensten. Deze raadplegingen

⁵² Zoals bijvoorbeeld reeds georganiseerd binnen bepaalde politie-entiteiten.

⁵³ Het gaat om Verordening 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van gegevens op het gebied van visa voor kort verblijf (VIS-verordening).

hebben immers andere doeleinden voor ogen dan de rechtshandavingsdoeleinden in de zin van artikel 1, paragraaf 1, e) van Verordening 2024/1358.

Hoewel het niet onmogelijk en ook niet onwettig is om aan de politiediensten opdrachten toe te vertrouwen die vallen onder Titel 2 van de WVG evenals opdrachten die vallen onder de AVG, dringt het Controleorgaan er op aan dat het rechtskader in dit verband duidelijk moet zijn ten aanzien van zowel de betrokkenen als de politiediensten (zie de voorafgaande opmerkingen hierboven) en de gegevensbeschermingsautoriteit die bevoegd is voor de politie.

De opdrachten die de politiediensten uitoefenen voor doeleinden die niet tot het toepassingsgebied van Titel 2 van de WVG behoren maar wel onder de AVG vallen, moeten voldoen aan de regels en garanties van de AVG. Dit betekent ook dat de gegevens die ten behoeve van deze opdrachten worden verwerkt, niet mogen worden verwerkt (bv. bewaard, geraadpleegd, gekoppeld, ...) in de operationele politiebancs die in de WPA worden voorzien.

53. Verordening 2024/1358 bepaalt dat indien het nationale recht van een lidstaat administratieve maatregelen omvat die voorzien in de mogelijkheid om in laatste instantie biometrische gegevens te verzamelen door middel van dwang, die maatregelen volledig moeten voldoen aan het Handvest. Alleen in naar behoren gemotiveerde omstandigheden en in laatste instantie, nadat andere mogelijkheden zijn uitgeput, kan een evenredige mate van dwang worden gebruikt om ervoor te zorgen dat onderdanen van derde landen of staatlozen die als kwetsbare personen worden beschouwd, en minderjarigen, voldoen aan de verplichting om biometrische gegevens te verstrekken⁵⁴.

Artikel 13.3 van Verordening 2024/1358 bepaalt dat bij nationaal recht administratieve maatregelen worden vastgesteld ter waarborging van de naleving van de in lid 1 bedoelde verplichting tot het verstrekken van biometrische gegevens. De maatregelen zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend, en kunnen in laatste instantie het gebruik van dwangmiddelen behelzen.

54. Het Controleorgaan merkt op dat het voorontwerp van wet geen bepalingen bevat betreffende de administratieve maatregelen bedoeld in voornoemd artikel 13.3 en ook niet met betrekking tot de informatieverplichting ten aanzien van de onderdanen van derde landen bedoeld in artikel 42 van Verordening 2024/1358.

In de memorie van toelichting lezen we echter wat volgt: "*Overeenkomstig artikel 42, lid 1, punt e), van Verordening (EU) 2024/1358, wordt de vreemdeling geïnformeerd over de medewerkingsplicht van deze paragraaf 3 en de mogelijke gevolgen ingeval van niet-naleving. Wat betreft de mogelijkheid*

⁵⁴ Verordening 2024/1358, considerans 52.

van dwang voorzien in artikel 13, lid 3, van de Verordening wordt erop gewezen dat artikel 37 Wet Politieambt reeds de nationale rechtsgrond biedt voor dergelijke dwang door de politie."

De bijlage bij de nota aan de Ministerraad⁵⁵, die geen deel uitmaakt van het voorontwerp van wet, bepaalt echter in verband met de mogelijkheid van dwang: *"De belangrijkste nieuwigheid is de expliciete vermelding dat de eventuele weigering om vingerafdrukken te laten afnemen beschouwd wordt als een schending van de verschillende vormen van medewerkingsplicht (in ruime zin) voorzien in de Wet van 15 december 1980. Er wordt echter niet voorzien in een mogelijkheid voor ambtenaren van DVZ om dwang op te leggen ingeval van weigering: DVZ neemt vooral vingerafdrukken van verzoekers om internationale bescherming, maar in de praktijk weigeren zij zelden of nooit om hun vingerafdrukken te laten afnemen (of anders kan, sinds het Pact, hun verzoek afgewezen worden)."*

55. Het Controleorgaan begrijpt de verschillen in interpretatie niet tussen de bijlage bij de nota aan de Ministerraad en de memorie van toelichting, in het licht van het stilzwijgen van het voorontwerp van wet zelf. Het COC wijst er ook op dat artikel 37 van de wet op het politieambt het voor de politiediensten mogelijk maakt om gebruik te maken van middelen van dwang maar **enkel in de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie**. Met andere woorden, de verwijzing naar de WPA in de memorie van toelichting doet niet ter zake.

56. In dezelfde zin leidt het Controleorgaan uit het ontworpen 8octies §4, ingevoerd door artikel 11 van het voorontwerp van wet, af dat de biometrische gegevens die in het kader van de toepassing van Verordening 2024/1358 worden verzameld, desgevallend enkel worden bewaard in de systemen en toepassingen van de Dienst Vreemdelingenzaken en niet in de systemen / toepassingen die de politiediensten gebruiken voor operationele doeleinden, zoals de systemen om vingerafdrukken te nemen voor de gerechtelijke triptiek.

Toegang van de politiediensten tot het EURODAC systeem voor rechtshandavingsdoeleinden

57. Artikel 5 van Verordening 2024/1358 bepaalt dat de lidstaten de autoriteiten aanwijzen die om vergelijkingen met Eurodac gegevens mogen verzoeken voor rechtshandavingsdoeleinden⁵⁶.

Elke lidstaat houdt een lijst bij van de **aangewezen autoriteiten** en van de **operationele eenheden** die, binnen deze aangewezen autoriteiten, om vergelijkingen met Eurodac gegevens mogen verzoeken via het nationaal toegangspunt.

⁵⁵ Toegestuurd met de adviesaanvraag.

⁵⁶ De aangewezen autoriteiten zijn autoriteiten van de lidstaten die belast zijn met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten (art. 5).

Artikel 6 van Verordening 2024/1358 bepaalt dat elke lidstaat één nationale autoriteit of een dienst van een dergelijke autoriteit aanwijst als zijn controlerende autoriteit. De **controlerende autoriteit** is een autoriteit van de lidstaat die belast is met het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten en zorgt ervoor dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor het verzoeken om vergelijking van biometrische of alfanumerieke gegevens met Eurodac gegevens.

Alleen de controlerende autoriteit mag verzoeken om vergelijking van biometrische of alfanumerieke gegevens doorsturen naar het nationaal toegangspunt.

Artikel 61 van Verordening 2024/1358 bepaalt dat elke lidstaat uiterlijk op 12 september 2024 aan de Commissie zijn aangewezen autoriteiten, de operationele diensten en zijn controlerende autoriteit bekendmaakt.

De lijst van 19 juni 2025 die naar de Europese Commissie werd verstuurd, identificeert de voor België aangewezen diensten⁵⁷:

- Nationaal toegangspunt: Belgische Dienst Vreemdelingenzaken
- Aangewezen autoriteiten: enkel diensten van de federale politie die bij naam worden genoemd⁵⁸
- Controlerende autoriteit: Dienst voor gerechtelijke identificatie van de federale politie

58. Artikel 10 van het voorontwerp van wet neemt een nieuw artikel 8^{septies} op in de wet van 15 december 1980. De 2e § van artikel 8^{septies} wijst "*de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus*" aan als één van de autoriteiten die mogen verzoeken om vergelijkingen met Eurodac gegevens voor rechtshandavingsdoeleinden, naast de inlichtingendiensten en de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen.

De 3e § van hetzelfde artikel wijst "*de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus*" aan als de controlerende autoriteit.

59. Het Controleorgaan verwelkomt het feit dat het voorontwerp van wet voorziet in de formele aanwijzing van de autoriteiten die mogen verzoeken om vergelijkingen met Eurodac gegevens voor rechtshandavingsdoeleinden alsook van een controlerende autoriteit.

60. Het Controleorgaan leidt uit de aanwijzing van de Informatie- en Communicatiediensten (SICAD) van de verschillende Coördinatie- en steundirecties van de federale politie als aangewezen autoriteiten

⁵⁷ Toegang van de rechtshandavingsautoriteiten tot Eurodac – *Verordening (EU) 2024/1358, artikel 61, C/2025/3183, P.B.E.U., 19.06.2025.*

⁵⁸ Meer bepaald: alle Informatie- en Communicatiediensten (SICAD) van de verschillende Coördinatie- en steundirecties van de federale politie.

(artikel 5.1 van Verordening 2024/1358) af dat deze voortvloeit uit de opdrachten die hun zijn toegewezen door de WGP en MFO6⁵⁹. Dit laat de politiezones toe om hun verzoeken tot vergelijking over te maken via de SICAD, waarmee tegelijk de geïntegreerde aard van de federale politie en de lokale politie wordt gematerialiseerd. Deze keuze sluit aan bij de functionele verdeling van de bevoegdheden en opdrachten tussen de lokale en de federale politie⁶⁰ en laat toe om de verzoeken tot raadpleging voor rechtshandavingsdoeleinden te kanaliseren en te centraliseren.

61. Het Controleorgaan begrijpt niet waarom er fundamentele verschillen bestaan tussen enerzijds de lijst van 19 juni 2025 die het resultaat is van een mededeling van België aan de Europese Commissie en anderzijds het voorontwerp van wet.

Uit de memorie van toelichting begrijpt het COC dat de steller van het voorontwerp van wet de verplichting tot kennisgeving van artikel 61 van Verordening 2024/1358 als gedetailleerder beschouwt dan de artikelen 5 en 6 van dezelfde verordening die voorzien in enerzijds de aanwijzing van de autoriteiten die mogen verzoeken om vergelijkingen en de controlerende autoriteit en anderzijds (enkel) het bijhouden van een lijst van de aangewezen autoriteiten en operationele eenheden/diensten.

62. Naar het oordeel van het Controleorgaan is de aanwijzing van de "*politiediensten zoals bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus*" en van de "*geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus*" echter veel te vaag om te voldoen aan de vereisten van de artikelen 5 en 6.

Bovendien geeft de memorie van toelichting geen verantwoording bij de reden waarom de inlichtingendiensten en de Algemene Administratie Douane en Accijnzen niet voorkomen op de lijst die aan de Commissie werd verstrekt.

63. Ook hier maakt de verplichting om onverwijld kennis te geven van elke wijziging en het feit dat de lijst bedoeld in artikel 61 van Verordening 2024/1358 jaarlijks moet worden gepubliceerd elke weerstand ongedaan om deze aanwijzingen nader te bepalen wegens potentiële wijzigingen in de toekomst (zie de mogelijkheid die aan de Koning wordt gelaten om andere autoriteiten te machtigen).

64. Zoals hierboven gesteld, is er echter reden om duidelijk aan te wijzen welke autoriteit/dienst toegang krijgt tot welke persoonsgegevens en voor welk(e) doeleinde(n), of zouden ten minste de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om als een dergelijke autoriteit te worden beschouwd,

⁵⁹ Gemeenschappelijke en bindende richtlijn MFO-6 van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken betreffende de organisatie en de werking van de arrondissementale informatiekruispunten (AIK's).

⁶⁰ Artikel 99 en volgende van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

moeten worden vastgesteld in de wet. Overwegende dat deze autoriteiten kunnen evolueren, kunnen deze worden aangewezen in een koninklijk besluit.

65. Het Controleorgaan verzoekt de steller van het voorontwerp van wet om deze vereiste te materialiseren en erop toe te zien dat er overeenstemming is tussen de autoriteiten die in het voorwerp van wet worden aangewezen en die welke voorkomen op de lijst die aan de Europese Commissie wordt toegestuurd krachtens artikel 61 van Verordening 2024/1358.

Het gebruik van artificiële intelligentie in EURODAC

66. Verordening 2024/1358 voorziet in de technische haalbaarheidsstudie van de toevoeging van software voor gezichtsherkenning aan Eurodac voor de doeleinden van vergelijking van gezichtsopnamen.

Zoals het dat al deed in zijn advies betreffende de hervorming van het Schengeninformatiesysteem⁶¹, wijst het Controleorgaan er op dat, het feit dat Verordening 2024/1358 voorziet in dit type verwerking voor specifieke doeleinden, niet belet dat de WPA moet worden gewijzigd om het gebruik van gezichtsherkenning mogelijk te maken voor de algemene doeleinden van uitvoering van de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie⁶².

Inhoudelijke opmerkingen: Verordening 2024/1356 voorziet in een nieuw element in het gemeenschappelijk Europees asiel- en migratiestelsel, i.e. de screening van de onderdanen van derde landen onder bepaalde voorwaarden en het voorontwerp van wet wijst de geïntegreerde politie aan als screeningsautoriteit

67. Vele verzoeken om internationale bescherming worden gedaan aan de buitengrens of in een transitzone van een lidstaat, onder meer door personen die zijn aangehouden wegens het onrechtmatig overschrijden van de buitengrens, met andere woorden op het moment van onregelmatige overschrijding van de buitengrens of na overschrijding in de nabijheid van die buitengrens, of door personen die aan land zijn gekomen na een opsporings- en reddingsoperatie.

⁶¹ Advies van het Controleorgaan op de politieke informatie een adviesaanvraag betreffende een voorontwerp van wet betreffende de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken, op het gebied van grenscontroles en voor de terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, DA220017, 4 juli 2022.

⁶² Voor zover dienstig: Advies betreffende een voorstel van resolutie over een driejarig moratorium op het gebruik van gezichtsherkenningsssoftware en – algoritmen in vaste of mobiele beveiligingscamera's in openbare en privéplaatsen (DOC 55 1349/001 van 16 juni 2020), 24 januari 2022, DA210029, te vinden op https://www.controleorgaan.be/files/DA210029_Advies_N.pdf; tussentijds rapport van het Controleorgaan op de politieke informatie met corrigerende maatregel betreffende de visitatie bij de federale politie van de luchthaven Zaventem door het Controleorgaan op de politieke informatie met betrekking tot het gebruik van gezichtsherkenning op de nationale luchthaven van Zaventem, 16 september 2019, DIO19005, publieke versie beschikbaar op https://www.controleorgaan.be/files/DIO19005_Onderzoek_LPABRUNAT_Gezichtsherkenning_Publiek_N.PDF.

Screening is een fase voorafgaand aan de binnenkomst na afloop waarvan de onderdanen van derde landen en staatlozen naar de passende asiel- of terugkeerprocedure moeten worden doorverwezen, of hun de toegang moet worden geweigerd⁶³.

Verordening 2024/1356 bepaalt dat er wordt overgegaan tot identificatie of verificatie van de identiteit, veiligheidscontroles, voorlopige medische controles en voorlopige beoordelingen van de kwetsbaarheid van de onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen of op het grondgebied van de lidstaten die geen controles hebben ondergaan aan de buitengrenzen van de lidstaten alsook van de onderdanen van derde landen die een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend aan grensdoorlaatposten of in transitzones, zonder aan de toegangsvoorwaarden te voldoen zoals bedoeld in Verordening (EU) 2016/399. Verordening 2024/1356 stelt uniforme regels vast voor de snelle identificatie of verificatie van de onderdanen van derde landen en voor hun doorverwijzing naar de toepasselijke procedures. Ze heeft als doel de controle te versterken ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen oversteken en te voorzien in de raadpleging van de relevante informatiesystemen en gegevensbanken van de Europese Unie om te verifiëren of de aan screening onderworpen onderdanen van derde landen een bedreiging zouden kunnen vormen voor de binnenlandse veiligheid⁶⁴.

68. De screening vindt plaats aan de buitengrenzen en op het grondgebied en bestaat uit de volgende elementen⁶⁵:

- a) een voorlopige medische controle
- b) een voorlopige beoordeling van de kwetsbaarheid
- c) identificatie of verificatie van de identiteit
- d) de registratie van biometrische gegevens, voor zover dat nog niet is gebeurd
- e) een veiligheidscontrole
- f) de invulling van een screeningsformulier
- g) doorverwijzing naar de passende procedure

69. De uitvoering van de screening impliceert verschillende verwerkingsverrichtingen, meer bepaald:

- de raadpleging van verschillende Europese grootschalige informatiesystemen en, desgevallend, van de nationale gegevensbanken overeenkomstig het nationale recht⁶⁶;
- de verificatie van het bestaan van een strafrechtelijke procedure op nationaal niveau⁶⁷;

⁶³ Verordening 2024/1348, considerans 57.

⁶⁴ Verordening 2024/1352, considerans 1.

⁶⁵ Artikel 8.5 van Verordening 2024/1356.

⁶⁶ Artikelen 14 en 15 van Verordening 2024/1356.

⁶⁷ Artikel 18 van Verordening 2024/1356.

- de verplichting om een screeningsformulier in te vullen⁶⁸ met, onder andere, de identificatiegegevens van de betrokken persoon;
- de doorgifte van het screeningsformulier met eender welk passend middel, met inbegrip van digitale instrumenten, aan de autoriteiten belast met de registratie van de verzoeken om internationale bescherming of aan de autoriteiten bevoegd inzake terugkeerprocedures, naargelang de autoriteiten waarheen de betrokkene wordt doorverwezen⁶⁹;
- de informatieverstrekking aan de onderdanen van derde landen (betrokken personen)⁷⁰ die "de rechten van de betrokkene krachtens het toepasselijke recht van de Unie inzake gegevensbescherming, meer bepaald Verordening (EU) 2016/679" omvat;
- biometrische gegevens met de verplichting tot samenwerking van de betrokkene;
- de bewaring van de informatie die in het formulier is opgenomen⁷¹;
- de verplichting om bepaalde informatie niet identificeerbaar te maken in het formulier dat aan de betrokkene wordt overhandigd⁷².

70. Artikel 2, 10) van Verordening 2024/1356 definieert de screeningsautoriteiten als "alle bevoegde autoriteiten die in nationaal recht zijn aangewezen om een of meerdere taken uit hoofde van deze verordening uit te voeren, met uitzondering van de in artikel 12, lid 1, bedoelde medische controles". Artikel 8.9 van dezelfde Verordening bepaalt dat de lidstaten de screeningsautoriteiten aanwijzen en er ook voor zorgen dat alleen naar behoren gemachtigde personeelsleden van de screeningsautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de identificatie of de verificatie van de identiteit en de veiligheidscontrole toegang hebben tot de in de artikelen 14 en 15 van dezelfde verordening bedoelde gegevens, systemen en databanken.

71. Het voorontwerp van wet bevat drie artikelen die Verordening 2024/1356 aanvullen: artikel 7 heeft betrekking op de screeningsautoriteiten, artikel 8 voorziet in de samenwerkingsverplichting van de onderdaan van een derde land en artikel 9 betreft de communicatieverstrekking aan de onderdaan van een derde land.

72. Wat betreft de aanwijzing van de screeningsautoriteiten wijst artikel 7 van het voorontwerp van wet⁷³ de Dienst Vreemdelingenzaken en de politiediensten zoals bedoeld in artikel 2,2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, aan als "screeningsautoriteit in de zin van Verordening (EU) 2024/1356".

⁶⁸ Artikel 17 van Verordening 2024/1356.

⁶⁹ Verordening 2024/1356, considerans 30 en artikelen 17 en 18.

⁷⁰ Artikel 11 van Verordening 2024/1356.

⁷¹ Artikel 17.3, lid 1 van Verordening 2024/1356.

⁷² Artikel 17.3, lid 3 van Verordening 2024/1356.

⁷³ Tot invoeging van artikel 8^{quater} in de wet van 15 december 1980.

Deze dubbele aanwijzing zou gerechtvaardigd zijn omwille van de "*nodige flexibiliteit om de bevoegdheden [...] te verdelen*"⁷⁴ tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de geïntegreerde politie.

De memorie van toelichting beschrijft verschillende omstandigheden volgens dewelke de screening *de facto* zou worden verzekerd door de Dienst Vreemdelingenzaken of de politiediensten, dan wel gedeeltelijk door de beide autoriteiten.

De memorie van toelichting van het voorontwerp van wet geeft aan dat de vermelding 'geïntegreerde politie' zowel de federale politie, met inbegrip van de politie belast met de grenscontroles, als de lokale politie omvat.

73. Het is voor het Controleorgaan niet duidelijk of de steller van het voorontwerp van wet overweegt of wenst dat alle leden van de geïntegreerde politie, zowel het operationele als het administratieve en logistieke kader, *de facto* worden aangewezen als screeningsautoriteit.

Onder welke voorwaarden zouden de leden van het CALog-personeel, in voorkomend geval, de betrokken persoonsgegevens mogen verwerken?⁷⁵ Het past erop te wijzen dat CALog-medewerkers geen politietaken of -bevoegdheden mogen uitoefenen, tenzij de wet dit uitdrukkelijk bepaalt (cf. art. 118, 1ste en 5de lid WGP).

74. Zelfs indien de betrokkenheid van de politiediensten als screeningsautoriteit duidelijk wordt uitgelegd en het ook duidelijk is dat deze opdracht geen opdracht is in de zin van de artikelen 14, 15 of 21 van de wet op het politieambt, begrijpt het Controleorgaan niet waarom de steller van het voorontwerp van wet geen gebruik maakt van de functionele verdeling van de bevoegdheden tussen de politiediensten om bepaalde politiediensten duidelijk aan te wijzen als screeningsautoriteit.

Louter ter illustratie: sommige gespecialiseerde diensten van de Algemene directie van de bestuurlijke politie krachtens artikel 101 van de WGP en artikel 8, 2° van het koninklijk besluit betreffende de organisatie en de bevoegdheden van de federale politie.

75. Door de politiediensten die als screeningsautoriteit worden aangewezen nauwkeuriger te identificeren in de wet, zal er rechtszekerheid worden geboden en kunnen algemene en vage formuleringen zoals "*de politie belast met de controle aan de grenzen*" worden vermeden.

76. Artikel 11 van Verordening 2024/1356 voorziet in de informatieverstrekking aan de onderdanen van derde landen (betrokken personen)⁷⁶ volgens de modaliteiten van paragraaf 3 van hetzelfde artikel.

⁷⁴ Bijlage bij de nota aan de Ministerraad, toegestuurd met het voorontwerp van wet.

⁷⁵ Artikel 118 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, maakt het voor het CALOG-personeel mogelijk om persoonsgegevens te verwerken maar enkel in het kader van een bijdrage aan de opdrachten zoals bedoeld in de artikelen 14 en 15 van de wet op het politieambt.

⁷⁶ Artikel 11 van Verordening 2024/1356.

77. De te verstrekken informatie omvat “*de rechten van de betrokkene krachtens het toepasselijke recht van de Unie inzake gegevensbescherming, meer bepaald Verordening (EU) 2016/679*” (cf. art. 11.1, d)). Artikel 13 van Verordening 2016/679 bepaalt welke informatie moet worden verstrekt wanneer persoonsgegevens worden verzameld bij de betrokkene, waaronder de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke.

Artikel 15 van Verordening 2024/1356 bepaalt ook dat de veiligheidscontrole betrekking kan hebben op zowel de onderdanen van derde landen als op de voorwerpen die zij in hun bezit hebben. Indien fouilleringen worden uitgevoerd, is het nationale recht van de betrokken lidstaat van toepassing.

78. Wat betreft de informatieverstrekking aan de onderdanen van derde landen betreft bepaalt artikel 9 van het voorontwerp van wet, dat een artikel 8*sexies* invoegt in de wet van 15 december 1980, wat volgt: “*De screeningsautoriteit deelt de informatie bedoeld in artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1356 mee aan de onderdaan van een derde land die aan de screening wordt onderworpen. De Koning bepaalt de nadere regels voor de in het eerste lid bedoelde informatieverstrekking.*”.

79. Verordening 2024/1356 lijkt geen bezwaar te maken tegen de aanwijzing van meerdere screeningsautoriteiten.

Om redenen van duidelijkheid en juridische voorspelbaarheid is het echter niet toelaatbaar dat het voorontwerp van wet geen enkele verwerkingsverantwoordelijke aanwijst voor de verwerking van persoonsgegevens die worden verricht in het kader van de screening en voor het overige verwijst naar een noodzakelijke flexibiliteit tussen de diensten van de federale en de lokale politie en de Dienst Vreemdelingenzaken.

De verwijzing naar een koninklijk besluit voor de modaliteiten van informatieverstrekking aan de onderdanen van derde landen bevestigt de vaagheid die vandaag bestaat wat betreft de verantwoordelijkheid voor de verwerkingen van persoonsgegevens die voortvloeien uit de screening en dus uit alle bijbehorende verplichtingen.

80. De aanwijzing in de wet van de verwerkingsverantwoordelijke zal rechtszekerheid bieden en zal ook vermijden dat er wordt verwezen naar het sluiten van operationele akkoorden tussen “*de politie, de Dienst Vreemdelingenzaken en Fedasil [...] om [...] scenario's uit te werken*”⁷⁷ die niet worden geïdentificeerd in het voorontwerp van wet noch in de memorie van toelichting.

81. Het Controleorgaan verzoekt de steller van het voorontwerp om de volgende punten te verduidelijken:

⁷⁷ Nota aan de Ministerraad toegestuurd met de adviesaanvraag.

- in de wet de verwerkingsverantwoordelijke aanwijzen voor de verwerkingen van persoonsgegevens die voortvloeien uit de screening in de zin van Verordening 2024/1356;
- duidelijk de categorieën van personen identificeren die toegang krijgen tot de resultaten van de screening evenals de doeleinden;
- duidelijk de politiediensten identificeren die belast worden met een screeningsopdracht in de zin van Verordening 2024/1356;
- bepalen welke nationale politionele gegevensbank(en) het voorwerp kan (kunnen) uitmaken van een raadpleging in het kader van de uitvoering van de screening in de zin van Verordening 2024/1356 alsook onder welke voorwaarden. Desgevallend moet de opsteller van het voorontwerp beoordelen of een wetswijziging noodzakelijk is om de doeleinden van deze nationale (politionele) gegevensbanken te actualiseren en het voor de screeningsautoriteiten mogelijk te maken toegang te hebben tot deze gegevensbanken;
- een wettelijke en duidelijke rechtsgrondslag identificeren (en/of creëren) voor de fouillering in de zin van artikel 15.1 van Verordening 2024/1356 evenals de autoriteit die daarvoor bevoegd is. Het moet duidelijk zijn dat de bevoegdheden en operationele regels die van toepassing zijn op fouilleringen krachtens de WPA, niet mogen worden gebruikt buiten de toepassing van de WPA;
- in de wet de lokalen identificeren waar de screening mag worden uitgevoerd. Indien de steller van het voorontwerp van wet in die wet wenst te bevestigen dat de politielokalen bij de grenzen en op het grondgebied geschikte en passende plaatsen zijn in de zin van artikel 8.2 van Verordening 2024/1356, dient hij te verduidelijken – minstens in de memorie van toelichting en nog beter in de wet – welke de bedoelde lokalen zijn alsook het exacte kader waarin ze mogen worden gebruikt; zonder volledigheid na te streven:
 - o Gaat het om alle politiecommissariaten?
 - o Mogen alle vertrekken van een commissariaat worden gebruikt om de screening uit te voeren?
 - o Een persoon in bewaring in de zin van de artikelen 2.12 en 8.7 van Verordening 2024/1356 is geen persoon die van zijn of haar vrijheid is beroofd in de zin van de WPA;
 - o De uitvoering van de screening (vingerafdrukken nemen, formulier invullen) staat los van de politiesystemen en -toepassingen die worden gebruikt voor de doeleinden van Titel 2 van de WVG;
 - o De registratie van de biometrische gegevens wordt gescheiden van het politiesysteem dienstig voor de registratie van het gerechtelijk triptiek die wordt verricht voor de doeleinden van Titel 2 van de WVG;
 - o Zou er moeten worden voorzien in toegang tot de systemen en toepassingen die worden ontwikkeld om het formulier te bewaren in de zin van artikel 17.3, lid 1 van Verordening 2024/1356 in alle politiecommissariaten die worden beschouwd als geschikte en passende lokalen in de zin van artikel 8.2 van Verordening 2024/1356?

82. Het Controleorgaan vestigt de aandacht op het feit dat artikel 8.9, lid 4, van Verordening 2024/1356 bepaalt dat de lidstaten geschikt personeel en toereikende middelen inzetten om de screening op doelmatige wijze uit te voeren.

De aanwijzing van de politiediensten als screeningsautoriteit zal gevolgen hebben voor hun behoeften aan budget en personeel. Er moet worden geanticipeerd op die behoeften en dit moet tot uiting komen in de middelen die aan de politiediensten worden toegekend.

83. Verordening 2024/1356⁷⁸ bepaalt dat de lidstaten voorzien in een onafhankelijk toezichtmechanisme dat als opdracht heeft onderzoek te voeren naar beweringen van niet-eerbiediging van grondrechten in verband met de screening.

De memorie van toelichting van het voorontwerp van wet vermeldt dat de regering voorrang geeft aan een pragmatische aanpak die erin bestaat geen nieuw orgaan op te richten, maar een beroep te doen op bestaande controleorganen. Aldus zouden de federale ombudsmannen moeten handelen als onafhankelijk toezichtmechanisme wanneer de screening wordt uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten (Comité P) wanneer de screening wordt uitgevoerd door de geïntegreerde politie⁷⁹.

De memorie van toelichting voorziet dat het rechtskader dat van toepassing is op deze instanties in voorkomend geval zal moeten worden aangepast om ervoor te zorgen dat ze volledig bevoegd zullen zijn om deze nieuwe toezichtrol op zich te nemen.

Het Controleorgaan merkt op dat deze aanwijzing niet als zodanig is opgenomen in het voorontwerp van wet.

In de bij de adviesaanvraag gevoegde documenten leest het Controleorgaan wat volgt: “*Noodzakelijke wetswijzigingen als gevolg van het instellen van dit toezichtmechanisme zullen op een later ogenblik volgen.*”⁸⁰ Het COC vraagt zich af of de federale ombudsmannen en het Comité P ten minste op de hoogte zijn van hun nieuwe opdracht en betreurt dat het voorontwerp van wet niet de wetswijzigingen bevatten die noodzakelijk zijn om onmiddellijk te zorgen voor de instelling van het onafhankelijke toezichtmechanisme inzake de naleving van de grondrechten zoals vereist door Verordening 2024/1356.

Inhoudelijke opmerkingen: Verordening 2024/1348 bepaalt dat de politie een bevoegde nationale autoriteit is die de taak heeft verzoeken om internationale bescherming te

⁷⁸ Considerans 27 en artikel 10.

⁷⁹ Memorie van toelichting bij het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, toegestuurd met de adviesaanvraag, punt 6 met betrekking tot Verordening (EU) 2024/1356: screening (artikelen 5, 6, 7, 8 en 9).

⁸⁰ Nota aan de Ministerraad toegestuurd met de adviesaanvraag.

ontvangen en de verzoekers te informeren over de vraag waar en hoe zij een verzoek om internationale bescherming kunnen indienen

84. Hoewel de aanvrager heeft aangegeven dat de politiediensten enkel betrokken waren bij de uitvoering van de Verordeningen 2024/1358 en 2024/1356, stelt het Controleorgaan vast dat een andere verordening van het Migratie- en asielpact uitdrukkelijk de politiediensten van de lidstaten vermeldt.

85. Artikel 4 van Verordening 2024/1348 luidt als volgt:

1. Elke lidstaat wijst overeenkomstig het nationale recht een beslissingsautoriteit aan die de op grond van deze verordening en Verordening (EU) 2024/1347 aan haar toegekende taken uitvoert, met name:

- a) ontvangen en behandelen van verzoeken om internationale bescherming;*
- b) beslissingen nemen over verzoeken om internationale bescherming;*
- c) beslissingen nemen over de intrekking van internationale bescherming.*

De beslissingsautoriteit is tijdens de administratieve procedure als enige bevoegd om te beslissen over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

*2. Onverminderd lid 1 **belasten de lidstaten andere bevoegde nationale autoriteiten met de taak om verzoeken om internationale bescherming te ontvangen en verzoekers te informeren over de vraag waar en hoe zij overeenkomstig artikel 28 een verzoek kunnen indienen. Tot die andere nationale autoriteiten behoren ten minste politie, immigratiediensten, grenswachters en de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor detentiecentra of opvangfaciliteiten.***

(...)

5. Voor de toepassing van de leden 2 en 3, brengt elke lidstaat uiterlijk op 12 juni 2026 de Commissie op de hoogte van de autoriteiten die door hem zijn aangewezen voor de uitvoering van de in die leden bedoelde taken, waarbij hij de aan hen toegekende taken specificeert.

Ten tijde van de redactie van het huidige advies heeft het Controleorgaan de lijst niet teruggevonden van de krachtens artikel 4 §5, van Verordening 2024/1348 aangewezen autoriteiten van de lidstaten.

86. Het ontworpen artikel 50/1 §3 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat "het verzoek om internationale bescherming (...) bij de minister of zijn gemachtigde (wordt) ingediend overeenkomstig art. 28 van Verordening (EU) 2024/1348. Het indienen van het verzoek gebeurt in persoon. De Koning duidt de andere overheden aan waar het verzoek kan worden ingediend."

Artikel 76 van het voorontwerp, dat een artikel 57/11/2 invoegt in de wet van 15 december 1980, wijst enkel de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen aan krachtens artikel 4, paragraaf 1, van Verordening 2024/1348.

87. Het Controleorgaan vindt noch in het voorontwerp van wet noch in de memorie van toelichting die samen met het voorontwerp van wet werd overgemaakt, enige aanwijzing van een of meerdere politiediensten krachtens artikel 4 §2, van Verordening 2024/1348.

Dit gebrek aan aanwijzing in het voorontwerp van wet valt te betreuren, voor zowel de betrokkenen als de politiediensten die moeten weten wie (welke diensten) van de politie met deze taak zijn belast. De inhoud en de draagwijdte van de taak om verzoeken om internationale bescherming te ontvangen en de verzoekers te informeren over de vraag waar en hoe zij een verzoek om internationale bescherming kunnen indienen overeenkomstig artikel 28 van Verordening 2024/1348, moeten duidelijk zijn voor de politiediensten. Deze taak behoort ook niet tot de politieopdrachten krachtens Titel 2 van de WVG en de WPA.

88. Het Controleorgaan vestigt de aandacht op artikel 4.7 van Verordening 2024/1348 dat bepaalt dat elke lidstaat de beslissingsautoriteit en de andere op grond van dit artikel aangewezen bevoegde autoriteiten passende middelen, waaronder voldoende bekwaam personeel, verstrekt om hun taken uit hoofde van deze verordening uit te voeren.

Deze taak zal gevolgen hebben voor de behoeften aan budget en personeel van de betrokken politiediensten. Er moet worden geanticipeerd op die behoeften en dit moet tot uiting komen in de middelen die aan de politiediensten worden toegekend.

OM DEZE REDENEN,

Verzoekt het Controleorgaan op de politionele informatie,

De aanvrager om rekening te houden met bovenstaande opmerkingen.

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de politionele informatie op 6 februari 2026

Voor het Controleorgaan,
De voorzitter *a.i.*,
Frank SCHUERMANS (GET)

1/33

ORGANE DE CONTRÔLE DE L'INFORMATION POLICIÈRE

Votre référence

Notre référence

Annexe(s)

Date

DA250026

06.02.2026

Objet : Avis relatif à l'avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne.

L'Organe de contrôle de l'information policière (ci-après le 'COC' ou 'l'Organe de contrôle').

Vu la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (*M.B.* du 5 septembre 2018, ci-après 'la LPD'), en particulier l'article 59 §1er, 2e alinéa, l'article 71 et le Titre 7, en particulier l'article 236.

Vu la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données (ci-après 'la LAPD').

Vu la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police (ci-après 'la LFP').

Vu la *Law Enforcement Directive* 2016/680 du 27 avril 2016 (ci-après 'la LED').

Vu la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

Vu la demande du 26.12.2025 de la ministre de l'Asile et de la Migration.

Vu le rapport de Monsieur Frank Schuermans, président *a.i.* de l'Organe de contrôle.

Émet, le 6 février 2026, l'avis suivant.

...

I. Remarque préalable concernant la compétence de l'Organe de contrôle

1. À la lumière respectivement de l'application et de la transposition du Règlement 2016/679¹ et de la Directive 2016/680², le législateur a remanié en profondeur les tâches et missions de l'Organe de contrôle. L'article 4 §2, quatrième alinéa de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données (ci-après 'la LAPD') dispose qu'à l'égard des services de police au sens de l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, les compétences, missions et pouvoirs d'autorité de contrôle tels que prévus par le Règlement 2016/679 sont exercés par l'Organe de contrôle. Cela signifie notamment que l'Organe de contrôle est compétent également lorsque des services de police traitent des données à caractère personnel qui ne relèvent pas des missions de police administrative et judiciaire, par exemple dans le cadre de finalités socioéconomiques ou de traitements relevant de la gestion des ressources humaines. L'Organe de contrôle doit être consulté lors de la préparation de la législation ou d'une mesure réglementaire ayant trait au traitement de données à caractère personnel par les services de police de la police intégrée (voir les articles 59 §1er, 2e alinéa et 236 §2 de la LPD, l'article 36.4 du RGPD et l'article 28.2 de la directive Police-Justice). L'Organe de contrôle a dans ce contexte pour mission d'examiner si l'activité de traitement projetée par les services de police est conforme aux dispositions du Titre 1er (pour les traitements non opérationnels)³ et du Titre 2 (pour les traitements opérationnels) de la LPD⁴. De plus, le COC est aussi chargé d'émettre des avis d'initiative, comme prévu à l'article 236 §2 de la LPD, et est investi conformément à l'article 240 de la LPD d'une mission générale d'information à l'égard du grand public, des personnes concernées, des responsables du traitement et des sous-traitants dans le domaine du droit à la protection des données et à la protection de la vie privée.

2. En ce qui concerne en particulier les activités de traitement dans le cadre des missions de police administrative et/ou judiciaire, l'Organe de contrôle émet dès lors des avis soit d'initiative, soit à la demande du Gouvernement ou de la Chambre des Représentants, d'une autorité administrative ou judiciaire ou d'un service de police, concernant toute matière ayant trait à la gestion de l'information policière telle que régie par la Section 12 du Chapitre 4 de la loi sur la fonction de police⁵.

¹ Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 « relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE » (règlement général sur la protection des données ou « RGPD »).

² Directive (UE) 2016/680 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 « relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel par les autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d'enquêtes et de poursuites en la matière ou d'exécution de sanctions pénales, et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la décision-cadre 2008/977/JAI du Conseil » (ci-après dénommée « directive Police-Justice » ou *Law Enforcement Directive (LED)*).

³ Article 4 §2, 4e alinéa de la LPD.

⁴ Article 71 §1er, 3e alinéa de la LPD.

⁵ Articles 59 §1er, 2e alinéa et 236 §2 de la LPD.

3. Par ailleurs, l'Organe de contrôle est également chargé, à l'égard des services de police, de l'inspection générale de la police fédérale et de la police locale (en abrégé 'AIG') visée dans la loi du 15 mai 2007 sur l'Inspection générale et de l'Unité d'information des passagers (ci-après dénommée en abrégé 'BELPIU') visée au Chapitre 7 de la loi du 25 décembre 2016, de la surveillance de l'application du Titre 2 de la LPD et/ou du traitement de données à caractère personnel tel que visé aux articles 44/1 à 44/11/13 de la loi sur la fonction de police, et/ou de toute autre mission qui lui est confiée en vertu ou par d'autres lois⁶.

4. L'Organe de contrôle est compétent à l'égard du Service Contentieux de l'Administration générale des Douanes et Accises en ce qui concerne les réquisitions adressées par ce service à la BELPIU dans des matières fiscales, et ce en vertu de l'article 281 §4 de la loi générale « *sur les douanes et accises* » du 18 juillet 1977, telle que modifiée par la loi du telle que modifiée par la loi du 16 mai 2024 « *modifiant la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers* ».

5. Enfin, l'Organe de contrôle est également chargé, dans le cadre de la législation sur la rétention des données et en vertu de l'article 126/3 §1er, 8e alinéa de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques (ci-après 'la LCE'), telle que modifiée par la loi du 20 juillet 2022 relative à la collecte et à la conservation des données d'identification et des métadonnées dans le secteur des communications électroniques et à la fourniture de ces données aux autorités (*M.B.* du 8 août 2022), de la validation des statistiques relatives au nombre de faits punissables et au délai de conservation pour chaque arrondissement judiciaire et chaque zone de police, une matière dans le cadre de laquelle il exerce toutes les compétences qui lui ont été attribuées par le Titre 7 de la loi du 30 juillet 2018. Il est par ailleurs également chargé, en application de l'article 42 §3, 2e et 3e alinéas de la LFP, du contrôle des requêtes de la Cellule Personnes disparues de la police fédérale en vue de la consultation des données relatives aux communications électroniques impliquant la personne disparue.

6. L'Organe de contrôle est compétent pour rendre des avis sur les aspects ayant trait au traitement des informations et des données à caractère personnel et à la protection de la vie privée par le traitement de données à caractère personnel pour autant qu'il existe un rapport avec le fonctionnement opérationnel et non opérationnel des services de police et/ou avec le personnel de la police intégrée (ci-après 'la GPI⁷') et/ou pour autant que le projet de texte soumis pour avis ait un impact sur la gestion de l'information policière en général.

7. Par ailleurs, l'Organe de contrôle n'est pas seulement une autorité de protection des données, mais est aussi une autorité de contrôle qui est légalement chargée de contrôler la légalité, l'efficacité, l'efficience et l'économie de la gestion de l'information policière⁸.

⁶ Article 71 §1er, troisième alinéa *juncto* article 236 §3 de la LPD.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

⁸ Rapport d'activité 2021, www.organedecontrole.be, voir les points 3 et 52 et plus spécifiquement le point 71 : « *Il serait cependant faux de s'imaginer que le COC se préoccupe seulement de la protection des données ; il porte aussi énormément*

II. Objet de la demande

8. La demande concerne un avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ('loi du 15 décembre 1980') en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne (ci-après 'l'avant-projet de loi').

9. La ministre de l'Asile et de la Migration (le demandeur) a adressé le 26 décembre 2025 une demande à l'Organe de contrôle de l'information policière afin que celui-ci émette un avis sur l'avant-projet de loi.

10. Les autorités ainsi que les traitements de données à caractère personnel et informations tombant exclusivement sous la compétence du COC sont strictement définis par la loi. L'Organe de contrôle limite par conséquent ses avis aux traitements qui tombent sous sa compétence, c'est-à-dire en l'espèce ceux qui sont effectués par les services de police ou qui ont un effet sur le travail des services de police.

Pour le surplus, le COC laisse le soin à l'Autorité de protection des données de formuler d'éventuelles remarques et recommandations dans son propre avis.

11. Conformément à l'article 79*bis* du Règlement de la Chambre, adopté le 11 décembre 2025, lorsqu'une disposition législative envisagée attribue une nouvelle mission ou tâche à un organisme à dotation, avec une incidence budgétaire significative, comme dans le cas présent (cf. *infra*, considérant 20 – 26), l'avis de la Commission de la comptabilité de la Chambre doit être sollicité (DOC 56/1167)⁹.

III. Analyse de la demande

Remarque préliminaire : délai de remise de l'avis de l'Organe de contrôle

12. La Loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel¹⁰ (LPD) prévoit que l'Organe de contrôle émet ses avis dans les soixante jours après la communication de toutes les données nécessaires.

d'attention à tous les autres aspects opérationnels de la gestion de l'information policière et des informations des autres services qu'il contrôle, s'agissant là de matières relevant également de sa compétence. » ; article 71 §1er de la LPD.

⁹ Proposition de modification du Règlement de la Chambre des représentants en vue d'imposer l'obligation de consulter la commission de la Comptabilité lors de la création d'institutions à dotation ou de la modification des missions des institutions à dotation du 13 novembre 2025, approuvé par la Chambre des Représentants le 11 décembre 2025, Doc. Parl. *Chambre*, 2025-2026, 1167/001 – 1167/004) : Art. 79*bis*. « *Si un projet ou une proposition de loi vise la création ou la réforme d'une institution à dotation ou a une incidence budgétaire significative sur une institution à dotation, la commission recueille l'avis de la commission de la Comptabilité visée à l'article 172* ».

¹⁰ Article 236.

Ce délai est réduit à quinze jours minimum dans des cas d'urgence spécialement motivés.

13. Le demandeur n'a pas formellement invoqué ni motivé l'urgence au sens de l'article 236, §2, alinéa 3 de la LPD mais a demandé que l'avis de l'Organe de contrôle soit remis endéans les 30 jours au lieu des 60 jours.

Sur interpellation du COC, le demandeur a argumenté que la demande d'avis ne concernerait qu'une partie « *très limitée* » de l'avant-projet de loi à savoir les articles 5 à 11 et que, pour le reste, les services de police ne seraient pas impliqués.

Le caractère « *urgent* » a tout de même été souligné par le fait qu'il est question de l'entrée en application de divers règlements européens et de la transposition d'une directive européenne en juin 2026.

14. Même si le demandeur avait formellement invoqué l'urgence, les motifs invoqués ne sont pas acceptables, car c'est l'administration elle-même qui est responsable du retard dans la demande d'avis, qui a en outre été introduite juste avant le début des vacances de Noël et de fin d'année. L'Organe de contrôle rappelle en effet d'une part que le Pacte sur la migration et l'asile a été adopté au printemps **2024** pour entrer en application en juin 2026.

D'autre part, le rôle – et donc les traitements de données à caractère personnel associés – de tous les services de police belges dans la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile est important et doit donc faire l'objet d'une analyse approfondie de l'Organe de contrôle.

Cette analyse ne se limite pas à l'article ou aux articles indiqué(s) dans une demande d'avis. En effet, le COC tient toujours compte de tous les éléments et dispositions qui relèvent de sa compétence en vertu de la réglementation susmentionnée et des traitements ayant un impact sur ou liés aux services de police.

L'Organe de contrôle fait quoiqu'il en soit toujours l'effort de travailler de la manière la plus efficace possible afin de remettre un avis rapidement au demandeur, comme dans le cas d'espèce.

Remarque préliminaire : la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne doit être mise en perspective avec la politique de gestion des frontières extérieures de l'Union européenne.

15. L'origine du Pacte sur la migration et l'asile est présenté comme suit¹¹ :

En constituant un espace de liberté, de sécurité et de justice, l'Union devrait assurer l'absence de contrôles des personnes aux frontières intérieures et développer une politique commune en matière d'asile, d'immigration et de gestion des frontières extérieures des États membres, qui est fondée sur la solidarité et le partage équitable de responsabilités entre États membres, qui est équitable à l'égard des ressortissants des pays tiers et des apatrides et qui respecte le droit international et le droit de l'Union, y compris les droits fondamentaux. À cette fin, il y a lieu d'établir des critères et des mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale par un ressortissant de pays tiers ou un apatride, et d'établir un mécanisme de solidarité destiné à aider les États membres à faire face à des situations de pression migratoire.

Ces objectifs ne peuvent pas être atteints de manière suffisante par les États membres mais peuvent, en raison des dimensions et des effets, l'être mieux au niveau de l'Union.

16. Le Pacte sur la migration et l'asile est un ensemble de (nouvelles) règles régissant la gestion des migrations et établissant un régime d'asile commun à l'échelle de l'Union européenne. Il est constitué de Règlements et Directive, notamment :

- Règlement 2021/1148 - Retour
- Directive 2024/1348 – Normes d'accueil et protection internationale
- Règlement 2024/1347 – Protection internationale et statut uniforme pour les réfugiés
- Règlement 2024/1348 – Protection internationale
- Règlement 2024/1349 - Retour
- Règlement 2024/1350 – Réinstallation et admission humanitaire
- Règlement 2024/1351 – Gestion de l'asile et de la migration
- Règlement 2024/1352 - Filtrage
- Règlement 2024/1356 – Filtrage
- Règlement 2024/1358 - EURODAC
- Règlement 2024/1359 – Crise et force majeure

17. Pour leur mise en œuvre concrète, ces règlements et directive requièrent l'adaptation d'autres règlements européens dédiés à la gestion des frontières, notamment relatifs aux systèmes d'information européens à grande échelle tels que (sans volonté d'exhaustivité) le système d'entrées et de sorties (Entry Exit System – EES) entré en opération le 12.10.2025 et le système européen d'information et d'autorisation concernant les voyages (ETIAS) qui entrera bientôt en opération.

¹¹ Règlement 2024/1351, considérants 1 et 88.

La réalisation des filtrages prévus par le Pacte sur la migration et l'asile a aussi nécessité l'adaptation des règles européennes relatives à l'interopérabilité des systèmes d'information de l'Union européenne dans le domaine de l'asile, de l'immigration, des frontières et des visas.

18. Cette indubitable nécessité de mettre en perspective le Pacte sur la migration et l'asile avec la politique de gestion des frontières extérieures de l'Union européenne ressort aussi du Rapport 2025 sur la situation dans l'espace Schengen de la Commission européenne : « *De nouvelles exigences légales ont été adoptées, en particulier celles découlant du pacte sur la migration et l'asile (par exemple, le règlement sur le filtrage, le règlement sur le retour à la frontière) et celles liées à la nouvelle architecture numérique qui appuie la gestion des frontières et la sécurité intérieure de l'espace Schengen (par exemple, les règlements sur l'interopérabilité, les procédures ETIAS, l'accès des services répressifs aux systèmes EES et ETIAS, la directive relative à l'interopérabilité et la directive relative à l'échange d'informations).* »¹²

19. Il en résulte que, contrairement à ce qu'indique le demandeur, la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile va bien au-delà de « *six règlements et d'une directive* » qui le composent.

Elle nécessite, d'une part, une compréhension minimale des (nouveaux) systèmes d'information européens à grande échelle. D'autre part, elle requiert un travail d'analyse de l'impact des (nouvelles) règles du Pacte sur la migration et l'asile sur le travail quotidien, en particulier les traitements de données à caractère personnel et la gestion de l'information, des services de police pour ce qui concerne l'Organe de contrôle.

Ceci implique de pouvoir situer cette réforme de grande envergure dans la structure organisationnelle et dans l'architecture technique de la police intégrée, structurée à deux niveaux.

Ainsi, au vu du projet de grande ampleur "*smart borders package*"¹³, de la récente entrée en application du nouveau cadre SIS¹⁴ et de l'EES, de la prochaine mise en œuvre des règlements relatifs

¹² Communication de la Commission au Parlement européen, au Conseil européen, au Conseil, au Comité économique et social européen et au Comité des régions - Rapport 2025 sur la situation dans l'espace Schengen, 23.04.2025.

¹³ Ce paquet législatif vise à mettre en place une gestion moderne, efficace et efficiente des frontières extérieures trouvant un équilibre entre la facilitation pour les voyageurs et la sécurité intérieure (voyez https://ec.europa.eu/home-affairs/policies/schengen-borders-and-visa/smart-borders_fr, consulté le 22 juin 2022), et la construction d'une architecture de gestion des données plus robuste et plus intelligente (voyez Communication de la Commission au Parlement européen et au Conseil, *Des systèmes d'information plus robustes et plus intelligents au service des frontières et de la sécurité*, 6 avril 2016, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=CELEX%3A52016DC0205>, consulté le 20 juin 2022).

¹⁴ Règlement (UE) 2018/1862 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 sur l'établissement, le fonctionnement et l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine de la coopération policière et de la coopération judiciaire en matière pénale, modifiant et abrogeant la décision 2007/533/JAI du Conseil, et abrogeant le règlement (CE) n° 1986/2006 du Parlement européen et du Conseil et la décision 2010/261/UE de la Commission ; Règlement (UE) 2018/1861 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 sur l'établissement, le fonctionnement et l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine des vérifications aux frontières, modifiant la convention d'application de l'accord de Schengen et modifiant et abrogeant le règlement (CE) n° 1987/2006 ; Règlement (UE) 2018/1860 du Parlement européen et du Conseil du 28 novembre 2018 relatif à l'utilisation du système d'information Schengen aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier.

à l'interopérabilité¹⁵ et du système ETIAS¹⁶, ainsi que de leurs conséquences et implications juridiques et techniques au niveau national sur différents services et autorités compétents, et en ayant égard aux différentes demandes d'avis qu'il a reçues ces dernières années¹⁷, l'Organe de contrôle attire depuis longtemps l'attention sur l'opportunité, de manière plus générale, de réaliser un travail de révision et de mise en conformité davantage intégré au niveau national.

À cet égard, l'Organe de contrôle salue le travail réalisé par l'auteur de l'avant-projet de loi qui a rassemblé en un seul avant-projet de loi une grande partie de l'implémentation du Pacte sur la migration et l'asile.

Le COC attire cependant l'attention sur l'existence d'autres projets (de réforme) en cours¹⁸ ou qui devraient être prévus¹⁹ et qui auront inmanquablement des effets sur la mise en œuvre concrète dudit Pacte sur toutes les autorités et services concerné(e)s.

Remarque préliminaire : les missions de contrôle de l'Organe de contrôle de l'information policière accroissent

20. L'Organe de contrôle de l'information policière étant l'autorité de protection des données compétente pour les traitements de données à caractère personnel réalisés par les services de police, que ceux-ci tombent sous le titre 2 de la Loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (LPD) ou le RGPD²⁰, il est compétent pour contrôler la conformité de tous traitements réalisés par la police fédérale et la police locale dans le cadre des règles mettant en œuvre le Pacte sur la migration et l'asile.

¹⁵ Règlement (UE) 2019/817 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2019 portant établissement d'un cadre pour l'interopérabilité des systèmes d'information de l'UE dans le domaine des frontières et des visas et modifiant les règlements (CE) n° 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 et (UE) 2018/1861 du Parlement européen et du Conseil et les décisions 2004/512/CE et 2008/633/JAI du Conseil et Règlement (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2019 portant établissement d'un cadre pour l'interopérabilité des systèmes d'information de l'UE dans le domaine de la coopération policière et judiciaire, de l'asile et de l'immigration et modifiant les règlements (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 et (UE) 2019/816.

¹⁶ Règlement (UE) 2018/1240 du Parlement européen et du Conseil du 12 septembre 2018 portant création d'un système européen d'information et d'autorisation concernant les voyages (ETIAS) et modifiant les règlements (UE) no 1077/2011, (UE) no 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 et (UE) 2017/2226.

¹⁷ Outre la présente demande d'avis, notamment : une demande d'avis relatif à un avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en ce qui concerne le système d'entrée/de sortie (DA220016) ; une demande d'avis relatif à un avant-projet de loi relatif au fonctionnement et à l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine de la coopération policière et de la coopération judiciaire en matière pénale, dans le domaine des vérifications aux frontières et aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier (référence COC, DA220017) ; une demande d'avis relatif à l'adaptation de la fiche C22 non publiée relative aux signalements internationaux de la Directive commune MFO-3 du 14 juin 2002 des Ministres de la Justice et de l'Intérieur relative à la gestion de l'information de police judiciaire et de police administrative (référence COC, DA220018) ; une demande d'avis relatif à un avant-projet de loi relatif aux traitements de données à caractère personnel par la Direction générale Office des étrangers du Service public fédéral Intérieur (référence COC, DA220021) et à l'avant-projet de loi modifiant la loi relative à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.) (DA230019).

¹⁸ Sans volonté d'exhaustivité : le projet de codification identifié de l'avant-projet de loi et le projet de création d'un SPF Migration et asile de l'accord de Gouvernement De Wever.

¹⁹ Notamment : adaptation législative pour assurer le mécanisme de contrôle indépendant dans le cadre du filtrage.

²⁰ Article 4 §2, quatrième alinéa de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données.

21. En application des articles 71, §1er, alinéa 3 et 243 de la LPD, l'Organe de contrôle est chargé de diverses missions d'audit et de contrôle liées au développement de nouvelles technologies et de systèmes d'information européens à grande échelle, comme l'audit des activités de traitement des données dans le système national belge (N.SIS) relié au Système d'Information Schengen (SIS) central²¹ ou encore l'obligation de contrôler la licéité du traitement de données à caractère personnel effectué par les États membres au titre du Règlement 2024/1358 à des fins répressives, y compris leur transmission à destination et en provenance d'EURODAC.

22. Dans ce contexte du développement d'une politique européenne toujours plus robuste et résiliente de l'espace Schengen²², les besoins en moyens d'enquête de l'Organe de contrôle accroissent sensiblement et rapidement en raison, d'une part, de l'émergence de nouveaux systèmes européens à grande échelle (p. ex. EES²³ adopté en 2017 et ETIAS²⁴ adopté en 2018), de la réforme (p. ex. SIS en 2023²⁵), ou du remplacement de ceux-ci (p. ex. EURODAC²⁶ en 2026) qui s'étalent inévitablement sur plusieurs années, et, d'autre part, des (nouvelles) technologies liées à ces systèmes telles que l'interopérabilité²⁷ et l'utilisation de l'intelligence artificielle²⁸.

Dans ses avis relatifs aux systèmes EES²⁹ et ETIAS³⁰, l'Organe de contrôle avait souligné que l'entrée en opération de ces systèmes crée ou étend les missions d'audit et de contrôle à charge de l'Organe de contrôle pour les traitements de données réalisés par les services de police sous le RGPD et sous le titre 2 de la LPD, pour lequel, une fois encore, aucun moyen supplémentaire n'a été prévu.

²¹ Règlement 2018/1862 sur l'établissement, le fonctionnement et l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine de la coopération policière et de la coopération judiciaire en matière pénale complété par la Loi du 2.03.2023 relative au fonctionnement et à l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine de la coopération policière et de la coopération judiciaire en matière pénale, dans le domaine des vérifications aux frontières et aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier.

²² Communication de la Commission au Parlement européen, au Conseil européen, au Conseil, au Comité économique et social européen et au Comité des régions, Rapport 2025 sur la situation dans l'espace Schengen, 23.04.2025.

²³ Règlement 2017/2226 portant création d'un système d'entrée/de sortie (EES) pour enregistrer les données relatives aux entrées, aux sorties et aux refus d'entrée concernant les ressortissants de pays tiers qui franchissent les frontières extérieures des États membres et portant détermination des conditions d'accès à l'EES à des fins répressives complété par la Loi du 19.03.2023 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, en ce qui concerne le système d'entrée/sortie – *entrée en opération le 12.10.2025*

²⁴ Règlement 2018/1240 portant création d'un système européen d'information et d'autorisation concernant les voyages (ETIAS) complété par la Loi du 29.03.2024 relative à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.) – *entrée en opération à fixer par la Commission européenne*. Voir également l'avis relatif à l'avant-projet de loi relatif à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.) (DA230019) qui explique les nouvelles missions du COC.

²⁵ Cette réforme a consisté notamment en l'ajout de nouveaux types de signalement et l'accroissement de l'utilisation de données biométriques.

²⁶ Règlement 2024/1358 relatif à la création d'«Eurodac» pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives - *applicable à partir du 12.06.2026*.

²⁷ Règlement 2019/818 portant établissement d'un cadre pour l'interopérabilité des systèmes d'information de l'UE dans le domaine de la coopération policière et judiciaire, de l'asile et de l'immigration - *entrée en opération à fixer par la Commission européenne*.

²⁸ À titre d'exemple : à une date ultérieure, le Règlement 2024/1358 prévoit l'utilisation de l'intelligence artificielle.

²⁹ Avis DA220016 précité.

³⁰ Avis DA230019 précité.

23. Les missions d'audit et de contrôle de la licéité des traitements de l'Organe de contrôle accroissent donc à mesure que :

- un système d'information européen à grande échelle vis-à-vis duquel les services de police peuvent réaliser des traitements de données à caractère personnel entre en opération ;
- les mécanismes de détermination de l'État membre responsable de l'examen d'une demande de protection internationale par un ressortissant de pays tiers ou un apatride, et les mécanismes de solidarité destiné à aider les États membres à faire face à des situations de pression migratoire impliquent les services de police (comme autorité de filtrage, autorité compétente pour recevoir une demande de protection internationale, ...) et nécessitent la consultation voire l'alimentation de systèmes d'information européens à grande échelle.

24. Le Pacte sur la migration et l'asile ajoute une mesure de filtrage dans la nouvelle politique européenne en matière de migration et d'asile. L'avant-projet de loi désigne l'Office des étrangers ainsi que la police fédérale et la police locale comme autorités de filtrage belges³¹ **et attribue de nouvelles missions aux services de police**, ce qui augmente inévitablement la charge de travail du l'Organe de Contrôle. Récemment, par exemple, les premières demandes d'exercice de droits par un ressortissant d'un pays tiers concernant les traitements effectués par la police dans le EES ont été introduites auprès du COC.

En ce qui concerne les traitements de données à caractère personnel réalisés dans le cadre du filtrage, le Règlement 2024/1356 prévoit un mécanisme de contrôle indépendant qui doit établir et maintenir des **liens étroits avec les autorités nationales chargées de la protection des données** (*in casu* donc, l'Organe de Contrôle) et le Contrôleur européen de la protection des données.

Le Pacte sur la migration et l'asile charge également les services de police des Etats membre de recevoir les demandes de protection internationale et d'informer les demandeurs du lieu et des modalités d'introduction d'une demande de protection internationale auprès de l'autorité responsable de la détermination³².

25. Ces évolutions ont également un impact sur le *Coordinated Supervision Committee* (CSC), qui regroupe les autorités nationales de protection des données et le Superviseur européen de la protection des données (EDPS) pour assurer une supervision coordonnée des systèmes informatiques européens à grande échelle ainsi que les organismes, bureaux et agences de l'Union européenne. L'Organe de contrôle y représente la Belgique et y assure une participation active par la contribution à des notes de travail et lignes directrices.

³¹ Article 7 de l'avant-projet de loi qui ajoute un article 8^{quater} dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

³² Règlement 2024/1348.

Le CSC est aussi l'occasion de demander à EU-LISA³³ des informations mises à jour concernant les systèmes informatiques à grande échelle de l'Union européenne sur des questions opérationnelles, concernant les derniers développements et questions liées aux systèmes pouvant affecter le traitement des données personnelles. La performance des systèmes, les incidents connexes et la qualité des données ont été des points d'intérêt spécifiques ces dernières années³⁴.

Les exigences en termes de qualité des données des articles 32, 35, 37 et 38 du Règlement 2024/1358 feront de manière certaine partie des nouvelles priorités du CSC et donc aussi de l'Organe de Contrôle.

Le mandat du CSC s'est récemment élargi au EES et s'élargira prochainement à ETIAS, EURODAC et l'interopérabilité, ce qui a conduit à augmenter pour le COC le nombre de réunions annuelles et l'étendue du travail d'interprétation juridique et technique qui s'y déroule³⁵.

Mais encore, au moment de la rédaction du présent avis, la Belgique est (encore) dotée **d'un système d'exercice indirect** des droits des personnes concernées pour les traitements de données réalisés par les services de police sous le titre 2 de la LPD. **Cela signifie que ces droits sont exercés par l'intermédiaire du COC.** En 2025, cette mission du COC a représenté un peu moins de 796 dossiers, soit une augmentation vis-à-vis de l'année précédente (565) de 41%. Déjà seulement les dossiers d'accès indirect de citoyens (EU et hors EU) - qui ne représente qu'une partie des dossiers³⁶ - sont passés de 392 demandes en 2018 à 797 demandes en 2025, soit **une augmentation de plus de 104%**. Les droits des personnes concernées vis-à-vis des consultations d'EURODAC à des fins répressives s'exercent aussi de manière indirecte.

Le cadre de l'Organe de Contrôle qui a été fixé en 2018 (soit maximum 12 ETP ; en réalité entre à 10 personnes) en revanche est restée inchangé depuis ...

26. Il résulte des éléments exposés ci-dessus que l'Organe de contrôle considère que, dans le prolongement de ses avis DA220016 et DA230019 précités, l'avant-projet de loi, en ce qu'il met en œuvre le Pacte sur la migration et l'asile et parce qu'il doit être mis en perspective avec les traitements de données résultant du développement d'une politique européenne toujours plus robuste et résiliente de l'espace Schengen – qui inclut les initiatives législatives liées à la gestion des frontières extérieures de l'Union européenne et celles relatives à la migration et l'asile –, a une incidence budgétaire

³³ Agence européenne pour la gestion opérationnelle des systèmes d'information à grande échelle au sein de l'espace de liberté, de sécurité et de justice.

³⁴ Voir notamment : EU-LISA, SIS technical report 2023 – 2024, p. 19 et EU-LISA, EURODAC statistics 2024, novembre 2025, p. 12 et 33.

³⁵ Coordinated Supervision Committee, Work Programme 2025-2026, adopted on 06.02.2025 : "This mandate has grown significantly over the years both in the fields of Police and Judicial Cooperation and of Borders, Migration and Asylum." Coordinated Supervision Committee Report of Activities 2022-2024, 13.02.2025 : "6. LOOKING AHEAD: CHALLENGES FOR 2024-2026 The CSC will continue to work on the pending actions of its defined 2022-2024 work programme and will develop its next work programme for 2024-2026. With the potential onboarding of several additional EU IT systems and an increased focus on interoperability between IT systems, the workload of the committee will considerably increase".

³⁶ Voir rapport d'activité 2024, www.organedecontrol.be

significative sur ses missions au sens de l'article 79**bis** du Règlement de la Chambre, adopté le 11 décembre 2025.

Remarque préliminaire : l'avant-projet de loi charge les services de police d'une mission supplémentaire dans la Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

27. L'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux (LPI) définit « *les services de police* » comme la police fédérale et les corps de police locale.

L'article 3 de la même loi précise que « *les services de police sont organisés et structurés à deux niveaux : le niveau fédéral et le niveau local, lesquels assurent ensemble la **fonction de police intégrée**. Ces niveaux sont autonomes et dépendent d'autorités distinctes. La présente loi organise les liens fonctionnels entre ces deux niveaux* ».

28. Le chapitre 3 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police (LFP) décrit les missions de police parmi lesquelles se trouvent l'article 14 qui définit les missions de police administrative, l'article 15 qui définit les missions de police judiciaire, et l'article 21 qui est libellé comme suit :

Les services de police veillent au respect des dispositions légales relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers.

(Ils) se saisissent des étrangers qui ne sont pas porteurs des pièces d'identité ou des documents requis par la réglementation sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, et prennent à leur égard les mesures prescrites par la loi ou par l'autorité compétente.

29. L'article 184 de la Constitution prévoit que l'organisation et les attributions du service de police intégré, structuré à deux niveaux, sont réglées par la loi. L'article 5 de la LPI prévoit que les missions des services de police sont fixées par la loi.

30. En vertu de l'article 22 de la Constitution, chacun a droit au respect de sa vie privée et familiale, sauf dans les cas et conditions fixés par la loi.

Sur ce point, la Cour constitutionnelle a d'ailleurs récemment rappelé dans un arrêt du 10 mars 2022 que « *les éléments essentiels des traitements de données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi elle-même. À cet égard, quelle que soit la matière concernée, constituent, en principe, des éléments essentiels, les éléments suivants :*

1°) les catégories de données traitées ;

2°) les catégories de personnes concernées ;
 3°) la finalité poursuivie par le traitement ;
 4°) les catégories de personnes ayant accès aux données traitées et ;
 5°) le délai maximal de conservation des données (avis de l'assemblée générale de la section de législation du Conseil d'État n° 68.936/AG du 7 avril 2021 sur un avant-projet de loi « relative aux mesures de police administrative lors d'une situation d'urgence épidémique », Doc. parl., Chambre, 2020-2021, DOC 55-1951/001, p. 119). » (considérant B.13.1)."

Une délégation par la loi à un autre pouvoir est possible "pour autant que l'habilitation soit définie de manière suffisamment précise et qu'elle porte sur l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés préalablement par le législateur" (considérant B.13.1).

Outre l'exigence de légalité formelle, l'article 22 de la Constitution, lu en combinaison avec l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et avec les articles 7, 8 et 52 de la Charte, impose que l'ingérence dans l'exercice du droit au respect de la vie privée et du droit à la protection des données à caractère personnel soit définie en des termes clairs et suffisamment précis qui permettent d'appréhender de manière prévisible les hypothèses dans lesquelles le législateur autorise une pareille ingérence (B.13.2).

Le niveau requis de précision de la législation concernée – laquelle ne peut du reste parer à toute éventualité – dépend notamment du domaine qu'elle est censée couvrir et du nombre et de la qualité de ses destinataires (CEDH, grande chambre, 4 décembre 2008, S. et Marper c. Royaume-Uni, §§ 95 et 96). Ainsi, la Cour européenne des droits de l'homme a jugé que l'exigence de prévisibilité dans des domaines liés à la sécurité nationale ne pouvait avoir la même portée que dans d'autres domaines (CEDH, 26 mars 1987, Leander c. Suède, § 51; 4 juillet 2006, Lupsa c. Roumanie, § 33) (B.13.2).

31. Il n'y a pas d'inconvénient à ce que la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers attribue une mission aux services de police, sans préjudice de la nécessité de régler tous les aspects essentiels de cette mission, en ce compris les éléments essentiels du traitement qui en résultent.

32. L'article 21 de la LFP concerne le non-respect des dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers sanctionné pénalement. Les données à caractère personnel traitées pour ces finalités tombent sous le champ d'application du titre 2 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (LPD).

33. Les traitements de données à caractère personnel résultant de l'attribution aux services de police de missions purement en lien avec la gestion de l'asile et de la migration, c'est-à-dire dans le cadre d'une procédure administrative, tombent sous le champ d'application du RGPD.

L'exercice d'une mission par les services de police sous le RGPD n'est pas interdit en soi. Ceci signifie simplement que les principes et les garanties du RGPD s'appliquent aux données traitées pour la finalité visée.

34. Selon les désignations d'autorités que fait chaque Etat membre en implémentant le Pacte sur la migration et l'asile, une même autorité peut être chargée de différentes missions qui tombent, soit sous le champ du titre 2 de la LPD, soit sous le champ du RGPD.

35. L'avant-projet de loi a l'ambition de permettre aux services de police – police fédérale et les zones de police de la police locale – de traiter les données de ressortissants de pays tiers dans le cadre de la gestion de l'asile et de la migration pour différentes finalités : à des fins répressives, comme autorité de filtrage, comme autorité chargée de soutenir le système d'asile et de contribuer au contrôle de l'immigration irrégulière vers l'Union.

À l'exception de la consultation à des fins répressives, ces finalités interviennent dans le cadre d'une procédure **administrative** afin de faciliter l'identification correcte des ressortissants de pays tiers, et de permettre qu'ils soient efficacement renvoyés vers les procédures appropriées, qui, selon les circonstances, pourraient être la procédure relative à la protection internationale ou les procédures de retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier³⁷.

Pour toute clarté, les traitements de données à caractère personnel qui découlent de ces finalités tombent en dehors du champ de l'article 21 de la Loi du 5 août 1992 sur la fonction de police (LFP)³⁸ et donc du titre 2 de la LPD, lu en combinaison avec les articles 44/1 et suivants de la LFP.

Pourtant, l'annexe de la note au Conseil des ministres transmise avec la demande d'avis indique :

« Les missions policières étant encadrées par la loi sur la fonction de police, un avis sera demandé entre les deux lectures au CCGPI notamment sur le périmètre légal des missions policières de filtrage (Identification et contrôle de sécurité) et ses limites, conformément aux articles 14 et 15 du Règlement UE 2024/1356, sur le processus du contrôle de filtrage policier ainsi que sur les impacts opérationnels

³⁷ Notamment : Règlement 2024/1356, considérant 2.

³⁸ Lu en combinaison avec l'article 74/7 de la loi du 15 décembre 1980.

pour la police des conditions de contrôle des personnes vulnérables et de l'accessibilité à la banque de données EURODAC³⁹ ».

Pour être clair, le contrôle d'identité résultant du filtrage ne constitue pas un contrôle d'identité au sens de l'article 34 de la LFP et les vérifications de sécurité qui font partie du même filtrage ne constituent pas des vérifications d'antécédents au sens de l'article 44/7 de la LFP.

36. L'Organe de contrôle identifie dans cet extrait une potentielle confusion sur la nature des missions de police. En effet, en ce qui concerne le système d'entrées et de sorties (*Entry Exit System – EES*), les autorités chargées de l'application de la loi peuvent accéder à l'*EES* à des fins répressives et les Etats membres doivent désigner les autorités chargées de l'immigration, chargées des visas et des vérifications aux frontières qui ont accès à l'*EES*.

À côté de l'octroi par la loi de l'accès à l'*EES* à des fins répressives, l'article 2/2 de la loi du 15 décembre 1980 (révisée en 2022) considère les services de police tels que visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux comme autorité chargée des vérifications aux frontières, autorité chargée des visas et autorité chargée de l'immigration.

La liste des autorités compétentes ayant accès à l'*EES* du 12 janvier 2026 identifie les services désignés pour la Belgique⁴⁰ :

- Autorité frontalière entendue comme les garde-frontières chargés, conformément au droit national, d'effectuer des vérifications aux frontières (*border authorities*) :

Police des frontières

- autorité chargée des visas au sens du Règlement 767/2008 (*visa authorities*) :
Représentations diplomatiques et consulaires ; Office des étrangers ; **Police des frontières**
- l'autorité chargée (a) de vérifier, sur le territoire des États membres, si les conditions d'entrée ou de séjour sur le territoire des États membres sont remplies, (b) d'examiner les conditions de séjour des ressortissants de pays tiers sur le territoire des États membres et prendre des décisions à ce sujet, (c) d'assurer le retour de ressortissants de pays tiers vers un pays tiers d'origine ou de transit (*immigration authorities*) :
Office des étrangers ; **Service de police intégré** ; Administration communale

Cette distinction dans la liste – qui n'existe **pas** dans l'article 2/2 de la loi du 15 décembre 1980 – entre « *la police des frontières* » et « *la police intégrée* » est interpellante.

³⁹ Note au Conseil des ministres transmise avec la demande d'avis.

⁴⁰ List of competent authorities having access to enter, rectify, complete, erase, consult or search data contained in the Entry-Exit System pursuant to Article 65(2) of Regulation (EU) 2017/2226 of the European Parliament and of the Council of 30 November 2017 establishing an Entry/Exit System (EES) to register entry and exit data and refusal of entry data of third-country nationals crossing the external Borders of the Member States and determining the conditions for access to the EES for law enforcement purposes, and amending the Convention implementing the Schengen Agreement and Regulations (EC) No 767/2008 and (EU) No 1077/2011, (C/2026/1), J.O.U.E., 12.01.2026.

Au niveau national, l'arrêté royal du 14 novembre 2006 relatif à l'organisation et aux compétences de la police fédérale indique tout au plus dans son article 8, 2° que la Direction générale de la police administrative de la police fédérale « *assure missions en matière de voies de communication, les missions de police administrative spécialisées et l'appui à ces missions en matière de contrôle aux frontières* ». Il n'existe donc **pas** de « *police des frontières* » en tant que telle en Belgique et la signification exacte de ce terme n'est pas claire: s'agit-il d'un corps ou s'agit-il de la 'fonction' ou 'mission' de la 'police des frontières' ?

37. Comme indiqué ci-avant, il n'y a pas d'inconvénient légal à attribuer par la loi différentes missions aux services de police, pour des finalités différentes qui entrent tantôt dans le champ du titre 2 de la LPD, tantôt dans celui du RGPD. Il y a lieu cependant de désigner **clairement quelle autorité/service a accès à quelles données à caractère personnel et pour quelle(s) finalité(s)**, ou au moins les conditions à remplir pour être considérée comme une telle autorité, devraient être identifiées dans la loi. Considérant que ces autorités peuvent évoluer, celles-ci peuvent être identifiées dans un arrêté royal.

38. L'Organe de contrôle demande à l'auteur de l'avant-projet de matérialiser cela dans l'avant-projet de loi et de clarifier, dans le corps du texte et/ou au moins dans l'exposé des motifs, quelles missions sont nouvellement attribuées aux services de police, pour quelles finalités et sous quelles règles de la protection des données elles tombent.

Ces services doivent être identifiés **selon leur dénomination officielle et légale**, tant dans l'avant-projet de loi que dans les listes communiquées à la Commission européenne.

Remarques sur le fond : l'accès des services de police au système EURODAC, d'une part, à des fins répressives, et, d'autre part, pour soutenir le système d'asile et contribuer au contrôle de l'immigration irrégulière

39. Le Règlement 2024/1358 explique que le système EURODAC est composé :

- a) d'un système central comprenant:
 - a. une unité centrale;
 - b. un plan et un système de maintien des activités;
- b) d'une infrastructure de communication entre le système central et les États membres, qui fournit un canal de communication sécurisé et crypté pour les données d'Eurodac (ci-après dénommée «*infrastructure de communication*»);
- c) du CIR⁴¹;

⁴¹ Common Identity Repository (CIR) (répertoire commun d'identité).

- d) d'une infrastructure de communication sécurisée entre le système central et les infrastructures centrales du portail de recherche européen et entre le système central et le CIR.

Les données traitées sont partiellement conservées dans le système central d'EURODAC et dans le CIR. Chaque État membre dispose d'un seul point d'accès national qui est le système national désigné pour communiquer avec Eurodac⁴².

40. Le système EURODAC a pour objet de:

- a) **soutenir le système d'asile, y compris en contribuant à déterminer l'État membre qui, en vertu du règlement (UE) 2024/1351, est responsable de l'examen d'une demande de protection internationale enregistrée dans un État membre par un ressortissant de pays tiers ou un apatride et en facilitant l'application dudit règlement dans les conditions prévues par le présent règlement;**
- b) contribuer à l'application du règlement (UE) 2024/1350 dans les conditions prévues par le présent règlement;
- c) **contribuer au contrôle de l'immigration irrégulière vers l'Union, à la détection des mouvements secondaires au sein de celle-ci et à l'identification des ressortissants de pays tiers et des apatrides en séjour irrégulier, afin de définir les mesures appropriées qui doivent être prises par les États membres;**
- d) contribuer à la protection des enfants, y compris à des fins répressives;
- e) **définir les conditions dans lesquelles les autorités désignées des États membres et l'autorité désignée d'Europol peuvent demander la comparaison de données biométriques ou alphanumériques avec celles conservées dans Eurodac à des fins répressives, en vue de la prévention et de la détection d'infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves, ou en vue des enquêtes en la matière;**
- f) contribuer à l'identification correcte des personnes enregistrées dans Eurodac conformément à l'article 20 du règlement (UE) 2019/818 en conservant des données d'identité, des données du document de voyage et des données biométriques dans le répertoire commun de données d'identité (CIR);
- g) appuyer les objectifs du système européen d'information et d'autorisation concernant les voyages (ETIAS) établi par le règlement (UE) 2018/1240;
- h) appuyer les objectifs du système d'information sur les visas (VIS) visés dans le règlement (CE) no 767/2008;
- i) soutenir l'élaboration de politiques fondées sur des données factuelles par la production de statistiques;
- j) contribuer à la mise en œuvre de la directive 2001/55/CE.

⁴² Articles 2.1, k) et 3.4 du Règlement 2024/1358.

Le Règlement 2024/1358 prévoit un accès plus simple et plus large des autorités répressives à EURODAC aux fins de la prévention ou de la détection des infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves, ou des enquêtes en la matière⁴³ par rapport au Règlement 603/2013 qu'il abroge.

41. Le Règlement 2024/1358 sera d'application directe en droit belge.

Dans les cas où ce Règlement laisse une marge de manœuvre aux Etats membres ou s'il est renvoyé spécifiquement au droit national, les éléments essentiels des traitements concernés doivent se retrouver dans la loi belge en des termes clairs et suffisamment précis, tenant évidemment compte de la sensibilité de la matière concernée.

42. Les traitements de données à caractère personnel exécutés dans le cadre d'EURODAC doivent être conformes aux dispositions du RGPD et/ou de la Directive police-justice, *in concreto* au Titre 2 LPD et à la LFP en particulier pour ce qui concerne les services de police.

43. L'avant-projet de loi faisant l'objet du présent avis a pour ambition de mettre en œuvre le Pacte sur la migration et l'asile qui comprend le Règlement 2024/1358.

En l'occurrence, il peut être raisonnablement attendu que l'avant-projet de loi aborde au moins les points suivants :

- 1° le responsable central du traitement pour les traitements de données réalisés par des services et autorités belges vis-à-vis d'EURODAC ;
- 2° les autorités nationales compétentes ayant accès aux données d'EURODAC aux fins d'introduction, de modification, d'effacement et de consultation de données ;
- 3° la / les finalité(s) pour laquelle / lesquelles chaque autorité compétente a accès aux données d'EURODAC ;

Le responsable central du traitement des données par la Belgique vis-à-vis d'EURODAC

44. En ce qui concerne le traitement de données à caractère personnel dans Eurodac effectué par les autorités nationales, chaque État membre devrait, pour des raisons de sécurité juridique et de transparence, désigner l'autorité qui doit être considérée comme responsable du traitement conformément au règlement (UE) 2016/679 et à la directive (UE) 2016/680 et qui devrait assumer la responsabilité **centrale**⁴⁴ du traitement des données par ledit État membre. Chaque État membre devrait communiquer les coordonnées de cette autorité à la Commission⁴⁵.

⁴³ Règlement 2024/1358, considérants 28 à 36.

⁴⁴ Soulignement propre.

⁴⁵ Règlement 2024/1358, considérant 82.

45. La personne concernée devrait être informée en particulier de l'identité du responsable du traitement et de la finalité pour laquelle ses données seront traitées dans Eurodac, ce qui comprend une description des objectifs des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350, ainsi que de l'utilisation qui pourra être faite de ses données par les autorités répressives⁴⁶.

46. L'article 10 de l'avant-projet de loi⁴⁷ identifie les autorités ayant accès à EURODAC.

L'article 8^{septies} en projet de la loi du 15 décembre 1980 désigne le responsable du traitement mais uniquement pour ce qui concerne l'Office des étrangers.

Pour le reste, la désignation du responsable du traitement est confiée au Roi.

47. Il n'est pas possible de se satisfaire de cette désignation partielle en les termes suivants dans l'exposé des motifs : « *la plus grande partie des traitements dans Eurodac sera effectuée par l'Office des étrangers ; ainsi, dans cette hypothèse au moins, le responsable du traitement a été désigné dans la loi. Il n'est pas souhaitable, ni même possible, de désigner par la loi les responsables des traitements effectués par d'autres autorités ; à cet égard, la flexibilité nécessaire doit être laissée par AR (comprendre 'arrêté royal')* »⁴⁸.

48. Dans l'annexe à la note au Conseil des ministres transmise avec la demande d'avis, mais qui ne fait donc pas partie de l'avant-projet de loi, il est considéré que la seule désignation du responsable du traitement pour l'Office des étrangers (ce qui sera généralement le cas) est « *conforme à la méthode suivie lors de la mise en œuvre des bases de données de l'UE (notamment l'EES) et aux avis de la CCPD et du COC* ».

L'Organe de contrôle souhaite nuancer cette affirmation en rappelant ses récents avis relatifs à un avant-projet de loi mettant en œuvre le nouveau cadre SIS⁴⁹ et le système d'entrées et de sorties (*Entry Exit System – EES*)⁵⁰. Ces deux avis ont justement été l'occasion de soulever la question de la désignation au niveau national (central) d'un responsable du traitement, plutôt que la désignation des ministres respectivement compétents comme responsables du traitement distincts – pas conjoints – selon les autorités nationales qui traitent des données dans des systèmes d'information européens à grande échelle pour des finalités distinctes.

⁴⁶ Règlement 2024/1358, considérant 87, art. 2.4 et 42.

⁴⁷ Introduisant un article 8^{septies} dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

⁴⁸ Exposé des motifs transmis avec l'avant-projet de loi, article 10.

⁴⁹ Avis de l'Organe de contrôle de l'information policière relatif à un avant-projet de loi relatif au fonctionnement et à l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine de la coopération policière et de la coopération judiciaire en matière pénale, dans le domaine des vérifications aux frontières et aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier, DA220017, 4 juillet 2022.

⁵⁰ Avis DA220016 précité.

Cette désignation pourrait être l'opportunité d'identifier quelle autorité sera, au niveau national, responsable de certaines obligations telles que celles identifiées aux articles 13⁵¹ et 14.3 et 42 du Règlement 2024/1358 en particulier.

49. L'Organe de contrôle souligne que la question du responsable du traitement formulée ci-dessus est liée à celle de la désignation d'un *DPO (Data Protection Officer)* : un DPO sera-t-il désigné pour les accès de la Belgique aux données d'EURODAC ?

Un DPO *desk ou office*⁵² sera-t-il plutôt désigné au niveau national pour les traitements de données effectués dans le cadre d'EURODAC, disposant de points de contacts au niveau des autorités nationales impliquées ?

L'Organe de contrôle demande à l'auteur de l'avant-projet de loi de désigner dans la loi le responsable du traitement pour la Belgique vis-à-vis d'EURODAC.

L'accès des services de police au système EURODAC pour soutenir le système d'asile et contribuer au contrôle de l'immigration irrégulière.

50. L'article 40, §2 du Règlement 2024/1358 prévoit que les Etats membres désignent les autorités qui ont accès à EURODAC aux fins prévues à l'article 1er, paragraphe 1, points a), b), c) et j) du même règlement.

Cette désignation précise l'unité chargée d'accomplir les fonctions liées à l'application dudit règlement. Chaque Etat membre communique sans tarder à la Commission et à l'eu-LISA la liste de ces unités.

Au moment de la rédaction du présent avis, l'Organe de contrôle n'a pas trouvé la liste des autorités des Etats membres désignées en vertu de l'article 40, §2 du Règlement 2024/1358.

51. L'article 10 de l'avant-projet de loi insère un nouvel article 8^{septies} dans la Loi du 15 décembre 1980.

Le §1er, 2° désigne « *les services de police tels que visés à l'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, en vue d'une consultation aux fins mentionnées à l'article 1er, paragraphe 1, points a) et c), du règlement (UE) 2024/1358 et aux fins mentionnées dans le règlement (CE) 767/2008*⁵³ ».

⁵¹ Lu en combinaison avec le considérant 52.

⁵² Comme cela est déjà mis en place au sein de certaines entités de police par exemple.

⁵³ Comprendre : Règlement 767/2008 du Parlement européen et du Conseil du 9 juillet 2008 concernant le système d'information sur les visas (VIS) et l'échange de données entre les Etats membres sur les visas de court séjour (règlement VIS).

52. L'Organe de contrôle comprend que le rédacteur de l'avant-projet de loi confie, par l'article 8septies en projet, **une mission supplémentaire** aux services de police. Ces consultations visent en effet d'autres finalités que des fins répressives au sens de l'article 1er, paragraphe 1, e) du Règlement 2024/1358.

Bien qu'il n'est pas impossible, ni illégal, de confier aux services de police des missions qui relèvent du titre 2 de la LPD et des missions qui relèvent du RGPD, l'Organe de contrôle insiste sur le fait que le cadre légal doit être clair à cet égard, tant vis-à-vis des personnes concernées que des services de police (voir les remarques préliminaires ci-dessus) et l'autorité de protection des données compétent pour la police.

Les missions exercées par les services de police pour des finalités qui n'entrent pas dans le champ du titre 2, mais bien sous le RGPD doivent respecter les règles et garanties du RGPD. Cela signifie aussi que les données traitées pour ces missions ne peuvent pas être traitées (p. ex. conservées, consultées, couplées, ...) dans les banques de données policières opérationnelles identifiées dans la LFP.

53. Le Règlement 2024/1358 indique que, lorsque le droit national d'un État membre prévoit des mesures administratives permettant, en dernier ressort, de relever les données biométriques par la contrainte, ces mesures doivent pleinement respecter la Charte. Ce n'est que dans des cas dûment justifiés et en dernier ressort, après avoir épuisé d'autres possibilités, qu'un degré proportionné de contrainte peut être utilisé pour garantir que les ressortissants de pays tiers ou les apatrides considérés comme étant des personnes vulnérables et les mineurs respectent l'obligation de fournir leurs données biométriques⁵⁴.

L'article 13.3 du Règlement 2024/1358 prévoit que les mesures administratives visant à assurer le respect de l'obligation de fournir les données biométriques prévue au paragraphe 1 sont prévues par le droit national. Ces mesures sont effectives, proportionnées et dissuasives, et peuvent inclure la possibilité d'utiliser la contrainte en dernier ressort.

54. L'Organe de contrôle remarque que l'avant-projet de loi ne prévoit rien concernant les mesures administratives visées à l'article 13.3 précité et rien non plus concernant l'obligation d'information des ressortissants de pays tiers au titre de l'article 42 du Règlement 2024/1358.

L'exposé des motifs indique par contre « *Conformément à l'article 42, paragraphe 1, point e) du Règlement (UE) 2024/1358, l'étranger est informé de l'obligation de coopération prévue dans ce paragraphe 3 et des conséquences possibles en cas de non-respect. En ce qui concerne la possibilité*

⁵⁴ Règlement 2024/1358, considérant 52.

de contrainte prévue à l'article 13, paragraphe 3 du règlement, il est à noter que l'article 37 de la loi sur la fonction de police offre déjà la base juridique nationale pour une telle contrainte exercée par la police ».

L'annexe à la note au Conseil des ministres⁵⁵, qui ne fait pas partie de l'avant-projet de loi, indique cependant concernant la possibilité de contrainte : « *La principale nouveauté est la mention explicite que le refus éventuel de se soumettre au prélèvement d'empreintes digitales est considéré comme une violation des différentes formes d'obligation de coopération (au sens large) prévues par la loi du 15 décembre 1980. Toutefois, il n'est pas prévu que les fonctionnaires de l'OE puissent recourir à la contrainte en cas de refus : l'OE prend principalement les empreintes digitales des demandeurs de protection internationale, mais dans la pratique, ceux-ci refusent rarement, voire jamais, de se soumettre au prélèvement de leurs empreintes digitales (sinon, depuis le Pacte, leur demande peut être rejetée).* ».

55. L'Organe de contrôle ne comprend pas les différences d'interprétation entre l'annexe à la note au Conseil des ministres et l'exposé des motifs, comparativement au silence de l'avant-projet de loi. Le COC rappelle aussi que l'article 37 de la loi sur la fonction de police permet aux services de police de faire usage de moyens de contrainte **uniquement dans l'exercice de leurs missions de police administrative ou judiciaire**. Le renvoi en d'autres mots dans l'exposé des motifs vers la LFP n'est pas pertinent.

56. Dans le même sens, l'Organe de contrôle comprend de l'article 8 *octies*, §4 en projet, introduit par l'article 11 de l'avant-projet de loi, que les données biométriques collectées dans le cadre de l'application du Règlement 2024/1358 sont conservées, le cas échéant, uniquement dans les systèmes et applications de l'Office des étrangers et pas dans des systèmes / applications utilisés par les services de police à des fins opérationnelles, comme par exemple les systèmes de relevé des empreintes pour le triptyque judiciaire.

L'accès des services de police au système EURODAC à des fins répressives.

57. L'article 5 du Règlement 2024/1358 prévoit que les Etats membres désignent les autorités autorisées à demander des comparaisons avec les données d'Eurodac à des fins répressives⁵⁶.

Chaque Etat membre tient une liste de ses **autorités désignées** ainsi que des **unités opérationnelles** qui, au sein de ces autorités désignées, sont autorisées à demander des comparaisons avec les données d'Eurodac par l'intermédiaire du point d'accès national.

⁵⁵ Transmise avec la demande d'avis.

⁵⁶ Les autorités désignées sont les autorités des Etats membres qui sont chargées de la prévention ou de la détection des infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves, ou des enquêtes en la matière (art. 5).

L'article 6 du Règlement 2024/1358 prévoit que chaque État membre désigne une autorité nationale unique ou une unité de cette autorité qui exerce les fonctions d'autorité chargée de la vérification.

L'autorité chargée de la vérification est une autorité de l'État membre chargée de la prévention ou de la détection des infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves, ou des enquêtes en la matière et veille à ce que les conditions requises pour demander la comparaison de données biométriques ou alphanumériques avec les données d'Eurodac soient remplies.

L'autorité chargée de la vérification est seule autorisée à transmettre les demandes de comparaison de données biométriques ou alphanumériques au point d'accès national.

L'article 61 du Règlement 2024/1358 prévoit qu'au plus tard le 12 septembre 2024, chaque État membre notifie à la Commission ses autorités désignées, les unités opérationnelles, et son autorité chargée de la vérification.

La liste du 19 juin 2025 adressée à la Commission européenne identifie les services désignés pour la Belgique⁵⁷ :

- Point d'accès national : Office belge des étrangers
- Autorités désignées : uniquement des services de police fédérale, nommément identifiés⁵⁸
- Autorité chargée de la vérification : Service d'identification judiciaire de la police fédérale

58. L'article 10 de l'avant-projet de loi insère un nouvel article 8^{septies} dans la Loi du 15 décembre 1980. Le §2 de l'article 8^{septies} désigne « *les services de police visés à l'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux* » comme l'une des autorités autorisées à demander des comparaisons avec les données d'Eurodac à des fins répressives, à côté des services de renseignement et de l'Administration générale des douanes et accises.

Le §3 du même article désigne « *la police intégrée, structurée à deux niveaux* » comme l'autorité chargée de la vérification.

59. L'Organe de contrôle salue le fait que l'avant-projet de loi désigne formellement les autorités autorisées à demander des comparaisons avec les données d'Eurodac à des fins répressives ainsi qu'une autorité de vérification.

60. L'Organe de contrôle déduit que la désignation des Services d'Information et de Communication (SICAD) des différentes Direction de coordination et d'appui de la police fédérale comme autorités désignées (article 5.1 du Règlement 2024/1358) résulte des missions qui leurs sont attribuées par la

⁵⁷ Accès des autorités répressives à Eurodac - *Règlement (UE) 2024/1358, article 61, C/2025/3183, J.O.U.E., 19.06.2025.*

⁵⁸ Notamment : tous les Services d'Information et de Communication (SICAD) des différentes Direction de coordination et d'appui de la police fédérale.

LPI et la MFO⁵⁹. Ceci permet aux zones de police de passer via les SICAD pour adresser leurs demandes de comparaison, tout en matérialisant le caractère intégré de la police fédérale et de la police locale. Ce choix correspond à la répartition fonctionnelle des compétences et missions entre la police locale et la police fédérale⁶⁰ et permet de canaliser et de centraliser les demandes de consultation à des fins répressives.

61. L'Organe de contrôle ne comprend pas les différences fondamentales qui existent entre la liste du 19 juin 2025 qui résulte d'une communication de la Belgique à la Commission européenne et l'avant-projet de loi.

Le COC comprend de l'exposé des motifs que l'auteur de l'avant-projet de loi considère que l'obligation de notification de l'article 61 du Règlement 2024/1358 est plus détaillée que les articles 5 et 6 du même règlement qui prévoient d'une part, la désignation des autorités autorisées à demander des comparaisons et l'autorité de vérification et, d'autre part, (uniquement) la tenue d'une liste des autorités désignées et des unités opérationnelles.

62. L'Organe de contrôle considère que la désignation des « *services de police visés à l'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux* » et de « *la police intégrée, structurée à deux niveaux* » est cependant beaucoup trop vague pour répondre aux exigences des articles 5 et 6.

En outre, l'absence des services de renseignement et de l'Administration des douanes et accises sur la liste communiquée à la Commission n'est pas expliquée dans l'exposé des motifs.

63. Mais encore, l'obligation de notification sans tarder de toute modification et le caractère annuel de la publication de la liste visée à l'article 61 du Règlement 2024/1358 annihilent toute réticence à détailler ces désignations en raison de potentiels changements à venir (voir la possibilité laissée au Roi d'habiliter d'autres autorités).

64. Comme indiqué ci-avant, il y a lieu cependant de désigner clairement quelle autorité/service a accès à quelles données à caractère personnel et pour quelle(s) finalité(s), ou au moins les conditions à remplir pour être considérée comme une telle autorité, devraient être identifiées dans la loi. Considérant que ces autorités peuvent évoluer, celles-ci peuvent être identifiées dans un arrêté royal.

65. L'Organe de contrôle demande à l'auteur de l'avant-projet de loi de matérialiser cette exigence et de veiller à ce qu'il y ait une concordance entre les autorités désignées dans l'avant-projet de loi et

⁵⁹ Directive commune et contraignante MFO 6 des Ministres de la Justice et de l'Intérieur relative au fonctionnement et à l'organisation des carrefours d'informations de l'arrondissement (CIA).

⁶⁰ Article 99 et suivants de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux.

celles reprises sur la liste communiquée à la Commission européenne en vertu de l'article 61 du Règlement 2024/1358.

L'utilisation de l'intelligence artificielle dans EURODAC.

66. Le Règlement 2024/1358 prévoit l'étude de la faisabilité technique de l'ajout d'un logiciel de reconnaissance faciale à Eurodac aux fins de la comparaison des images faciales.

Comme il l'a fait dans son avis relatif à la réforme du Système d'Information Schengen⁶¹, l'Organe de contrôle rappelle que, le fait que le Règlement 2024/1358 prévoit ce type de traitement pour des finalités spécifiques n'empêche pas que la LFP doit être modifiée afin de permettre l'utilisation de la reconnaissance faciale pour les finalités générales de l'exécution de missions de police administrative et de police judiciaire⁶².

Remarques sur le fond : le Règlement 2024/1356 prévoit un élément nouveau dans le système d'asile et de migration européen commun à savoir le filtrage des ressortissants de pays tiers dans certaines conditions et l'avant-projet de loi désigne la police intégrée comme autorité de filtrage.

67. De nombreuses demandes de protection internationale sont présentées à la frontière extérieure ou dans une zone de transit d'un État membre, y compris par des personnes interpellées à l'occasion d'un franchissement irrégulier de la frontière extérieure, c'est-à-dire au moment même du franchissement irrégulier de la frontière extérieure ou près de la frontière extérieure après son franchissement, ou par des personnes débarquées à la suite d'une opération de recherche et de sauvetage.

Le filtrage est une phase préalable à l'entrée après laquelle les ressortissants de pays tiers et les apatrides devraient être orientés vers la procédure appropriée d'asile ou de retour, ou se voir refuser l'entrée⁶³.

⁶¹ Avis de l'Organe de contrôle de l'information policière relatif à un avant-projet de loi relatif au fonctionnement et à l'utilisation du système d'information Schengen (SIS) dans le domaine de la coopération policière et de la coopération judiciaire en matière pénale, dans le domaine des vérifications aux frontières et aux fins du retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier, DA220017, 4 juillet 2022.

⁶² A toutes fins utiles : Avis relatif à une proposition de résolution pour la mise en place d'un moratoire de trois ans sur l'utilisation de logiciels et d'algorithmes de reconnaissance faciale sur les caméras de sécurité, fixes ou mobiles, dans les endroits publics et privés (DOC 55 1349/001 du 16 juin 2020), 24 janvier 2022, DA210029, consultable sur https://www.organedecontrol.be/files/DA210029_Avis_F.pdf ; le rapport intermédiaire de l'Organe de contrôle de l'information policière avec mesure correctrice concernant la visite menée auprès de la police fédérale de l'aéroport de Zaventem par l'Organe de contrôle de l'information policière et portant sur l'utilisation de la reconnaissance faciale à l'aéroport national de Zaventem, 16 septembre 2019, DIO19005, version publique disponible sur https://www.organedecontrol.be/files/DIO19005_Contr%C3%B4le_LPABRUNAT_Reconnaissance_Faciale_Publique_F.PDF.

⁶³ Règlement 2024/1348, considérant 57.

Le règlement 2024/1356 prévoit qu'il est procédé à l'identification ou à la vérification de l'identité, à des contrôles de sécurité, à des contrôles sanitaires préliminaires et à des contrôles de vulnérabilité préliminaires des ressortissants de pays tiers aux frontières extérieures ou sur le territoire des États membres qui n'ont pas fait l'objet de vérifications aux frontières extérieures des États membres, ainsi que des ressortissants de pays tiers qui ont présenté une demande de protection internationale à des points de passage frontaliers ou dans des zones de transit, sans remplir les conditions d'entrée énoncées dans le règlement (UE) 2016/399. Le règlement 2024/1356 crée des règles uniformes permettant l'identification ou la vérification de l'identité rapides des ressortissants de pays tiers et leur orientation vers les procédures applicables. Il vise à renforcer le contrôle des ressortissants de pays tiers franchissant les frontières extérieures et à prévoir la consultation des systèmes d'information et des bases de données de l'Union européenne pertinents afin de vérifier si les ressortissants de pays tiers soumis au filtrage pourraient représenter une menace pour la sécurité intérieure⁶⁴.

68. Le filtrage intervient aux frontières extérieures et sur le territoire et comprend les éléments suivants⁶⁵ :

- a) un contrôle sanitaire préliminaire
- b) un contrôle de vulnérabilité préliminaire
- c) l'identification ou la vérification de l'identité
- d) l'enregistrement de données biométriques, dans la mesure où il n'a pas encore eu lieu
- e) un contrôle de sécurité
- f) le remplissage du formulaire de filtrage
- g) le renvoi vers la procédure appropriée

69. La réalisation du filtrage induit différentes opérations de traitement, notamment :

- La consultation de différents systèmes d'information européens à grande échelle et, le cas échéant, des banques de données nationales conformément au droit national⁶⁶.
- La vérification de l'existence d'une procédure pénale au niveau national⁶⁷.
- L'obligation de remplir un formulaire de filtrage⁶⁸ comprenant, entre autres, les données d'identification de la personne concernée.
- La transmission du formulaire de filtrage par tout moyen approprié, y compris des outils numériques, aux autorités chargées de l'enregistrement des demandes de protection internationale ou aux autorités compétentes en matière de procédures de retour, en fonction des autorités vers lesquelles la personne est renvoyée⁶⁹.

⁶⁴ Règlement 2024/1352, considérant 1.

⁶⁵ Article 8.5 du Règlement 2024/1356.

⁶⁶ Articles 14 et 15 du Règlement 2024/1356.

⁶⁷ Article 18 du Règlement 2024/1356.

⁶⁸ Article 17 du Règlement 2024/1356.

⁶⁹ Règlement 2024/1356, considérant 30 et articles 17 et 18.

- La communication d'information aux ressortissants de pays tiers (personnes concernées)⁷⁰ qui comprend « *les droits conférés aux personnes concernées par le droit de l'Union applicable en matière de protection des données, en particulier le Règlement (UE) 2016/679* ».
- Le relevé de données biométriques avec l'obligation de coopération de la personne concernée
- La conservation des informations contenues dans le formulaire⁷¹.
- L'obligation de rendre certaines informations non identifiables sur le formulaire remis à la personne concernée⁷².

70. L'article 2, 10) du Règlement 2024/1356 définit les autorités de filtrage comme « *toutes les autorités compétentes désignées par le droit national pour exécuter un ou plusieurs des tâches prévues par le présent règlement, à l'exception des contrôles sanitaires visés à l'article 12, paragraphe 1* ».

L'article 8.9 du même règlement prévoit que les Etats membres désignent les autorités de filtrage et qu'ils veillent à ce que seul le personnel dûment autorisé des autorités de filtrage chargées de l'identification ou de la vérification de l'identité et du contrôle de sécurité ait accès aux données, systèmes et bases des données prévues aux articles 14 et 15 du même règlement.

71. L'avant-projet de loi comprend trois articles qui complètent le Règlement 2024/1356 : l'article 7 concerne les autorités de filtrage, l'article 8 inscrit l'obligation de coopération du ressortissant d'un pays tiers, et l'article 9 concerne la communication d'informations au ressortissant d'un pays tiers.

72. En ce qui concerne la désignation des autorités de filtrage, l'article 7 de l'avant-projet de loi⁷³ désigne l'Office des étrangers et les services de police tels que visés à l'article 2,2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service intégré, structuré à deux niveaux comme « *autorité de filtrage au sens du règlement (UE) 2024/1356* ».

Cette double désignation serait justifiée par la « *flexibilité nécessitée par la répartition de compétences* »⁷⁴ entre l'Office des étrangers et la police intégrée.

L'exposé des motifs expose différentes circonstances selon lesquelles le filtrage serait *de facto* assuré par l'Office des étrangers ou par les services de police, ou partiellement par les deux autorités.

L'exposé des motifs de l'avant-projet de loi explique que la mention de la police intégrée englobe à la fois la police fédérale, en ce compris la police chargée des contrôles aux frontières, et la police locale.

⁷⁰ Article 11 du Règlement 2024/1356.

⁷¹ Article 17.3, alinéa 1er du Règlement 2024/1356.

⁷² Article 17.3, alinéa 3 du Règlement 2024/1356.

⁷³ Insérant l'article 8^{quater} dans la loi du 15 décembre 1980.

⁷⁴ Annexe note au Conseil des ministres transmise avec l'avant-projet de loi.

73. Il n'est pas clair pour l'Organe de contrôle de savoir si l'auteur de l'avant-projet de loi envisage ou souhaite que tous les membres de la police intégrée, cadre opérationnel et cadre administratif et logistique confondus, soient *de facto* désignés comme autorité de filtrage ?

Le cas échéant, dans quelles conditions des membres du personnel CALOG pourraient traiter les données à caractère personnel concernées ?⁷⁵ Il convient de rappeler que les membres CALOG ne peuvent exercer des tâches ou des pouvoirs de police, sauf si la loi le prévoit expressément (cf. art. 118, 1er et 5ème al. LPI).

74. Si tant est que l'implication des services de police comme autorité de filtrage soit clairement expliquée et qu'il soit clair que cette mission ne constitue pas une mission au sens des articles 14, 15 ou 21 de la loi sur la fonction de police, l'Organe de contrôle ne comprend pas pourquoi l'auteur de l'avant-projet de loi n'utilise pas la répartition fonctionnelle des compétences entre les services de police pour désigner clairement certains services de police comme autorité de filtrage.

Purement à titre d'exemple : certains services spécialisés de la Direction générale de la police administrative au titre des articles 101 de la LPI et 8, 2° de l'arrêté royal relatif à l'organisation et aux compétences de la police fédérale.

75. Identifier plus précisément dans la loi les services de police qui sont désignés comme autorité de filtrage apportera de la sécurité juridique et évitera des formulations générales et vagues comme « *la police chargée du contrôle aux frontières* ».

76. L'article 11 du Règlement 2024/1356 prévoit la communication d'information aux ressortissants de pays tiers (personnes concernées)⁷⁶ selon les modalités du paragraphe 3 du même article.

77. Les informations à communiquer comprennent « *les droits conférés aux personnes concernées par le droit de l'Union applicable en matière de protection des données, en particulier le Règlement (UE) 2016/679* » (cf. l'art. 11.1, d)). L'article 13 du Règlement 2016/679 prévoit les informations à fournir lorsque des données à caractère personnel sont collectées auprès de la personne concernée, parmi lesquelles l'identité et les coordonnées du responsable du traitement.

L'article 15 du Règlement 2024/1356 prévoit également que le contrôle de sécurité peut porter à la fois sur les ressortissants de pays tiers et sur les objets en leur possession. Si des fouilles sont effectuées, le droit national de l'Etat membre concerné s'applique.

78. En ce qui concerne l'information des ressortissants de pays tiers, l'article 9 de l'avant-projet de loi qui insère un article 8^{sexies} dans la Loi du 15 décembre 1980 prévoit que « *l'autorité de filtrage*

⁷⁵ L'article 118 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux permet aux membres du personnel CALOG de traiter des données à caractère personnel uniquement dans le cadre d'une contribution aux missions visées aux articles 14 et 15 de la loi sur la fonction de police.

⁷⁶ Article 11 du Règlement 2024/1356.

communiquer les informations visées à l'article 11 du Règlement (UE) 2024/1356 au ressortissant de pays tiers soumis au filtrage.

Le Roi détermine les modalités de la communication visée à l'alinéa 1er ».

79. Le Règlement 2024/1356 ne semble pas s'opposer à la désignation de plusieurs autorités de filtrage.

Cependant, pour des raisons de clarté et de prévisibilité juridique, il n'est pas admissible que l'avant-projet de loi ne désigne aucun responsable du traitement pour les traitements de données à caractère personnel réalisés dans le cadre du filtrage et renvoie pour le surplus à une flexibilité nécessaire entre les services de police fédérale, de police locale et l'Office des étrangers.

Le renvoi vers un arrêté royal pour les modalités de communication des informations au ressortissant de pays tiers confirme le flou installé autour de la responsabilité des traitements de données à caractère personnel découlant du filtrage et donc de toutes les obligations y assorties.

80. Désigner dans la loi le responsable du traitement apportera de la sécurité juridique et évitera de renvoyer à la conclusion d'accord opérationnels entre « *la police, l'Office des étrangers et Fedasil afin d'élaborer les scénarios* »⁷⁷ qui ne sont ni identifiés dans l'avant-projet de loi, ni dans l'exposé des motifs.

81. L'Organe de contrôle demande à l'auteur de l'avant-projet de clarifier les points suivants :

- désigner dans la loi le responsable du traitement pour les traitements de données à caractère personnel découlant du filtrage au sens du Règlement 2024/1356 ;
- identifier clairement les catégories de personnes ayant accès aux données résultant du filtrage et les finalités ;
- identifier clairement les services de police qui sont chargés d'une mission de filtrage au sens du Règlement 2024/1356 ;
- identifier quelle(s) banque(s) de données (policières) nationale(s) peuvent faire l'objet d'une consultation dans le cadre de l'exécution du filtrage au sens du Règlement 2024/1356 et dans quelles conditions. Le cas échéant, l'auteur de l'avant-projet de loi doit évaluer si une modification législative est nécessaire pour actualiser les finalités de ces banques de données (policières) nationales et permettre aux autorités de filtrage d'accéder à ces banques de données ;
- identifier (et/ou créer) une base légale et claire pour la fouille au sens de l'article 15.1 du Règlement 2024/1356 et l'autorité compétente pour le faire. Il doit être clair que les

⁷⁷ Note au Conseil des ministres transmise avec la demande d'avis.

compétences et les règles opérationnelles applicables de fouilles au titre de la LFP ne peuvent être mobilisées en dehors de l'application de la LFP ;

- identifier dans la loi les locaux dans lesquels le filtrage peut être réalisé. Si l'auteur de l'avant-projet de loi souhaite confirmer dans la loi que les locaux de police situés aux frontières et sur le territoire constituent des lieux adéquats et appropriés au sens de l'article 8.2 du Règlement 2024/1356, il y a lieu qu'il clarifie – au moins dans l'exposé des motifs et au mieux dans la loi – quels sont les locaux visés et le cadre exact dans lequel ils peuvent être utilisés, sans volonté d'exhaustivité :
 - o tous les commissariats de police sont-ils compris ?
 - o Toutes les pièces d'un commissariat peuvent-elles être utilisées pour réaliser le filtrage ?
 - o Une personne en rétention au sens des articles 2.12 et 8.7 du Règlement 2024/1356 n'est pas une personne privée de liberté au sens de la LFP ;
 - o la réalisation du filtrage (relevé des empreintes, complétion du formulaire) est indépendante des systèmes et applications policières utilisés pour les finalités du titre 2 de la LPD ;
 - o le relevé des données biométriques est scindé du système policière de relevé du triptyque judiciaire réalisé pour les finalités du titre 2 de la LPD ;
 - o un accès aux systèmes et applications développés pour conserver le formulaire au sens de l'article 17.3, alinéa 1er du Règlement 2024/1356 devrait-il être prévu dans tous les commissariats de police considérés comme locaux adéquats et appropriés au sens de l'article 8.2 du Règlement 2024/1356 ?

82. L'Organe de contrôle attire l'attention sur le fait que l'article 8.9, alinéa 4 du Règlement 2024/1356 charge les Etats membres de mettre en place les effectifs appropriés et les moyens suffisants pour procéder au filtrage de manière efficace.

La désignation des services de police comme autorité de filtrage aura des implications sur leurs besoins budgétaires et en personnel. Ces besoins doivent être anticipés et être reflétés dans les moyens alloués aux services de police.

83. Le Règlement 2024/1356⁷⁸ prévoit que les Etats membres garantissent un mécanisme de contrôle indépendant chargé d'enquêter sur les allégations de manquement au respect des droits fondamentaux en rapport avec le filtrage.

L'exposé des motifs de l'avant-projet de loi indique que le Gouvernement privilégie une approche pragmatique consistant à ne pas créer de nouvelle instance, mais à s'appuyer sur les organes de contrôle existants. Ainsi, les médiateurs fédéraux devraient assurer le mécanisme de contrôle

⁷⁸ Considérant 27 et Article 10.

indépendant lorsque le filtrage est réalisé par l'Office des étrangers et le Comité permanent de contrôle des services de police (Comité P) devrait assurer ce contrôle lorsque le filtrage est réalisé par la police intégrée⁷⁹.

L'exposé des motifs précise que le cadre juridique applicable à ces instances devra, le cas échéant, être adapté afin de garantir leur pleine capacité à exercer ce nouveau rôle de contrôle.

L'Organe de contrôle fait remarquer que cette désignation n'est pas reprise dans l'avant-projet de loi en tant que tel.

Dans les documents annexés à la demande d'avis, l'Organe de contrôle lit que « *Des modifications législatives nécessaires résultant de la mise en place de ce mécanisme de contrôle suivront ultérieurement* »⁸⁰. Le COC se demande si les médiateurs fédéraux et le Comité P sont au moins au courant de leur nouvelle mission et déplore que l'avant-projet de loi n'englobe pas les modifications législatives nécessaires à assurer immédiatement la mise en place du mécanisme de contrôle indépendant du respect des droits fondamentaux exigé par le Règlement 2024/1356.

Remarques sur le fond : le Règlement 2024/1348 prévoit que la police est une autorité nationale compétente qui a la tâche de recevoir les demandes de protection internationale et d'informer les demandeurs du lieu et des modalités d'introduction d'une demande de protection internationale.

84. Bien que le demandeur ait indiqué que les services de police n'étaient impliqués que dans la mise en œuvre des Règlements 2024/1358 et 2024/1356, l'Organe de contrôle remarque qu'un autre Règlement du Pacte sur la migration et l'asile cite explicitement les services de police des Etats membres.

85. L'article 4 du Règlement 2024/1348 prévoit que :

1. Chaque État membre désigne, conformément au droit national, une autorité responsable de la détermination chargée d'accomplir les tâches qui lui sont confiées en vertu du présent règlement et du règlement (UE) 2024/1347, en particulier:

- a) recevoir et examiner les demandes de protection internationale;*
- b) prendre des décisions sur les demandes de protection internationale;*
- c) prendre des décisions sur le retrait d'une protection internationale.*

⁷⁹ Exposé des motifs de l'avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne transmis avec la demande d'avis, point 6 relatif au Règlement (UE) 2024/1356 : filtrage (articles 5, 6, 7, 8 et 9).

⁸⁰ Note au Conseil des ministres transmise avec la demande d'avis.

L'autorité responsable de la détermination est la seule autorité, au cours de la procédure administrative, ayant le pouvoir de se prononcer sur la recevabilité et sur le bien-fondé d'une demande de protection internationale.

*2. Sans préjudice du paragraphe 1, **les États membres confient à d'autres autorités nationales compétentes la tâche de recevoir les demandes de protection internationale et d'informer les demandeurs du lieu et des modalités d'introduction d'une demande de protection internationale conformément à l'article 28. Ces autres autorités nationales comprennent, au moins, la police, les autorités chargées de l'immigration, les garde-frontières et les autorités responsables des centres de rétention ou des centres d'accueil.***

(...)

5. Aux fins des paragraphes 2 et 3, au plus tard le 12 juin 2026, chaque État membre notifie à la Commission la liste des autorités qu'il a désignées pour accomplir les tâches visées auxdits paragraphes, en précisant les tâches qui leur ont été assignées.

Au moment de la rédaction du présent avis, l'Organe de contrôle n'a pas trouvé la liste des autorités des États membres désignées en vertu de l'article 4, §5 du Règlement 2024/1348.

86. L'article 50/1 §3 en projet de la loi du 15 décembre 1980 prévoit que « *la demande de protection internationale est introduite auprès du ministre ou de son délégué conformément à l'article 28 du règlement (UE) 2024/1348. La demande doit être introduite en personne. Le Roi désigne les autorités auprès desquelles l'étranger peut introduire une demande* ».

L'article 76 de l'avant-projet qui insère un article 57/11/2 dans la loi du 15 décembre 1980 désigne uniquement le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides au titre de l'article 4, paragraphe 1er du Règlement 2024/1348.

87. L'Organe de contrôle ne trouve ni dans l'avant-projet de loi, ni dans l'exposé des motifs transmis avec l'avant-projet de loi, une quelconque désignation d'un ou des services de police au titre de l'article 4, §2 du Règlement 2024/1348.

Ce silence de l'avant-projet de loi est regrettable, tant pour les personnes concernées que pour les services de police qui doivent savoir qui (quels services) parmi eux sont chargés de cette tâche.

Le contenu et l'étendue de la tâche de recevoir les demandes de protection internationale et d'informer les demandeurs du lieu et des modalités d'introduction d'une demande de protection internationale conformément à l'article 28 du Règlement 2024/1348 doivent être clairs pour les services de police. Cette tâche ne rentre pas non plus dans les missions de police au titre du titre 2 de la LPD et de LFP..

88. L'Organe de contrôle attire l'attention sur l'article 4.7 du Règlement 2024/1348 qui prévoit que chaque État membre fournit à l'autorité responsable de la détermination et aux autres autorités compétentes désignées en vertu du présent article les moyens appropriés, y compris le personnel compétent en nombre suffisant, pour accomplir leurs tâches en vertu du présent règlement. Cette tâche aura des implications sur les besoins budgétaires et en personnel des services de police impliqués. Ces besoins doivent être anticipés et être reflétés dans les moyens qui leur sont alloués.

PAR CES MOTIFS,

l'Organe de contrôle de l'information policière,

Prie le demandeur de tenir compte des remarques susmentionnées.

Avis approuvé par l'Organe de contrôle de l'information policière le 6 février 2026

Pour l'Organe de contrôle,
Le président *a.i.*,
Frank SCHUERMANS (Sé)

Comité R | I

 Contrôle des services de renseignement
 Toezicht op de inlichtingendiensten

ADVIES | AVIS
ADVIES 2026/003 VAN 10 FEBRUARI 2026
WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE VREEMDELINGENWET: TOEGANG TOT EURODAC VOOR VSSE EN ADIV

Gelet op het schrijven d.d. 5 januari 2026 van de Gegevensbeschermingsautoriteit aan het Comité overeenkomstig het principe van het éénloketsysteem tussen de bevoegde toezichthoudende instanties voor gegevensbescherming, waarbij een verzoek om advies over een Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (hierna: Wetsontwerp) werd overgemaakt.

Gelet op het bij dit Wetsontwerp horende aanvraagformulier dat door de minister van Asiel en Migratie bij de Gegevensbeschermingsautoriteit werd neergelegd en waaruit blijkt dat het wetsontwerp betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens door de Veiligheid van de Staat (VSSE) en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid (ADIV).

Bevoegdheid van het Comité R/I

Gelet op de artikelen 73 en 95 van de Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

In het ontwerp van art. 8septies, §2, eerste lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet wordt de VSSE respectievelijk de ADIV aangeduid als een voor rechtshandavingsdoeleinden aangewezen autoriteit, zoals bedoeld in artikel 5 van de Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking

AVIS 2026/003 DU 10 FÉVRIER 2026
PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI SUR LES ÉTRANGERS : ACCÈS À EURODAC POUR LA VSSE ET LE SGRS

Vu le courrier du 5 janvier 2026 de l'Autorité de protection des données adressé au Comité, conformément au principe du système de guichet unique entre les instances de contrôle compétentes pour la protection des données, par lequel a été transmise une demande d'avis sur un Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en vue de la mise en œuvre du Pacte sur la migration et l'asile de l'Union européenne (ci-après : Projet de loi).

Vu le formulaire de demande joint au présent Projet de loi déposé par la ministre de l'Asile et de la Migration auprès de l'Autorité de protection des données, dont il ressort que le projet de loi porte sur le traitement de données à caractère personnel par la Sûreté de l'État (VSSE) et le Service Général du Renseignement et de la Sécurité (SGRS).

Compétence du Comité R/I

Vu les articles 73 et 95 de la Loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Le projet d'article 8septies, § 2, alinéa 1er, 2° et 3° de la Loi sur les étrangers désigne respectivement la VSSE ou le SGRS comme autorité désignée à des fins répressives, telle que visée à l'article 5 du Règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14

van biometrische gegevens¹. Hierdoor verkrijgen beide inlichtingendiensten een toegangsrecht tot de Eurodac-databank (European Asylum Dactoloscopy). Betrokken databank bevatten persoonsgegevens, een consultatie ervan betreft bijgevolg een verwerking van persoonsgegevens.

Het ontwerp voert aldus een nieuwe wettelijke mogelijkheid in voor de verwerking van persoonsgegevens binnen het domein van de nationale veiligheid.

ADVIES

1. Eurodac is een centraal beheerde databank van de Europese Unie.³ Concreet wordt deze operationeel en technisch beheerd door het Europese Union Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice (eu-LISA).

Het Comité staat positief tegenover een toegangsbevoegdheid voor de Veiligheid van de Staat (VSSE) en de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid (ADIV), evenwel onder de voorwaarde dat in de Wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (WIV) de nodige voorwaarden en procedures worden toegevoegd die moeten worden gevolgd bij de uitoefening van deze bevoegdheid. Eurodac bevat immers gevoelige persoonsgegevens, meer bepaald biometrische gegevens (vingerafdruk, gezichtsopname). Het uitoefenen van een dergelijke toegangsbevoegdheid door de VSSE en de ADIV noodzaakt eveneens tot een verhoogd extern toezicht.

mai 2024 concernant la création du système « Eurodac » pour la comparaison des données biométriques². Les deux services de renseignement ont ainsi accès à la base de données Eurodac (European Asylum Dactoloscopy). Cette base de données contient des données à caractère personnel, sa consultation constituant dès lors un traitement de données à caractère personnel.

Le projet introduit donc une nouvelle possibilité légale de traitement des données à caractère personnel dans le domaine de la sécurité nationale.

AVIS

1. Eurodac est une base de données de l'Union européenne gérée de manière centralisée.¹⁰ Concrètement, c'est l'Agence de l'Union européenne pour la gestion opérationnelle des systèmes d'information à grande échelle au sein de l'espace de liberté, de sécurité et de justice (eu-LISA) qui en assure la gestion opérationnelle et technique.

Le Comité est favorable à une compétence d'accès pour la Sûreté de l'État (VSSE) et le Service Général du Renseignement et de la Sécurité (SGRS), à condition toutefois que la Loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité (L.R&S) ajoute les conditions et procédures nécessaires à l'exercice de cette compétence. Eurodac contient en effet des données à caractère personnel sensibles, notamment des données biométriques (empreintes digitales, image faciale). L'exercice de cette compétence d'accès par la VSSE et le SGRS requiert également un contrôle externe accru.

¹ Verordening (EU) 2024/1358 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van biometrische gegevens om de Verordeningen (EU) 2024/1351 en (EU) 2024/1350 van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2001/55/EG van de Raad doeltreffend toe te passen en om illegaal verblijvende onderdanen van derde landen en staatlozen te identificeren en betreffende verzoeken van rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/818 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad, *PbEU L* van 22.05.2024.

² Règlement (UE) 2024/1358 du Parlement européen et du Conseil du 14 mai 2024 relatif à la création d'« Eurodac » pour la comparaison des données biométriques aux fins de l'application efficace des règlements (UE) 2024/1351 et (UE) 2024/1350 du Parlement européen et du Conseil et de la directive 2001/55/CE du Conseil et aux fins de l'identification des ressortissants de pays tiers et apatrides en séjour irrégulier, et relatif aux demandes de comparaison avec les données d'Eurodac présentées par les autorités répressives des États membres et par Europol à des fins répressives, modifiant les règlements (UE) 2018/1240 et (UE) 2019/818 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant le règlement (UE) n° 603/2013 du Parlement européen et du Conseil, *JO L* du 22.05.2024.

³ Andere centrale EU-databanken zijn SIS, ETIAS, EES en ECRIS-TCN.

¹⁰ Les autres bases de données centrales de l'UE sont SIS, ETIAS, EES et ECRIS-TCN.

2. Het Comité herinnert eraan dat de aanwijzing van de VSSE en de ADIV als rechtshandavingsinstantie in de zin van artikel 5 van de Verordening (EU) 2024/1358 louter een bevestiging is van het wetsontwerp dat beide diensten binnen de Belgische rechtsruimte een opdracht hebben binnen de preventie, de opsporing of het onderzoek van terroristische misdrijven of van andere ernstige strafbare feiten – zoals omschreven in artikel 2, §1, n) van deze Verordening – waardoor beide diensten een toegangsrecht tot Eurodac verkrijgen. Het bekendt niet dat de VSSE en de ADIV belast worden met een gerechtelijke opdracht.

De Verordening (EU) 2024/1358 stelt ter zake: *“Het is belangrijk om rechtshandavingsinstanties en Europol daar waar nodig toe te rusten met de nodige instrumenten voor het voorkomen, opsporen en onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten.”* (overweging 35). Het gaat bijgevolg niet enkel over het opsporen en onderzoeken van bepaalde zwaarwichtige misdrijven, maar ook over het voorkomen ervan. De VSSE en de ADIV zijn ter zake bevoegd voor het bestrijden van bepaalde nationale veiligheidsdreigingen (o.m. terrorisme, criminele organisaties).

3. In het ontwerp van art. 8septies, §3 van de Vreemdelingenwet wordt de geïntegreerde politie aangeduid als de controlerende autoriteit, zoals bedoeld in artikel 6 van de Verordening (EU) 2024/1358. Artikel 6 vormt de kern van het nationale toezicht binnen het rechtshandavingsdeel van Eurodac en bepaalt wie deze controlerende autoriteit is, wat de rol is en in welke context zij opereert. De toelichting bij deze verordening (nr. 71) verduidelijkt: *“De controlerende autoriteiten moeten onafhankelijk van de aangewezen autoriteiten optreden en moeten worden belast met het onafhankelijke toezicht op de strikte naleving van de in deze verordening vastgelegde toegangsvoorwaarden.”*. Een controlerende autoriteit controleert met andere woorden of aan de strikte wettelijke voorwaarden is voldaan voordat een verzoek om vergelijking van biometrische gegevens wordt geaccepteerd. Dit betreft bijvoorbeeld of de aangevraagde vergelijking noodzakelijk en proportioneel is voor de preventie, detectie of opsporing van ernstige criminaliteit of terrorisme, en of alle materiële en procedurele voorwaarden zijn nageleefd.

2. Le Comité rappelle que la désignation de la VSSE et du SGRS en tant qu'autorité répressive au sens de l'article 5 du Règlement (UE) 2024/1358 n'est qu'une confirmation du projet de loi que les deux services relevant de la juridiction belge ont une mission de prévention, de détection ou d'enquête en matière d'infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves – telles que définies à l'article 2, § 1er, n) de ce Règlement – donnant aux deux services un droit d'accès à Eurodac. Cela ne signifie pas que la VSSE et le SGRS sont chargés d'une mission judiciaire.

Le Règlement (UE) 2024/1358 stipule à cet égard : *« Il importe de doter les autorités répressives et Europol des outils nécessaires aux fins de la prévention et de la détection des infractions terroristes ou d'autres infractions pénales graves, ou des enquêtes en la matière, lorsque cela est nécessaire. »* (considérant 35). Par conséquent, il ne s'agit pas seulement de détecter et d'enquêter sur certaines infractions graves, mais aussi de les prévenir. La VSSE et le SGRS sont, à cet égard, compétents dans le domaine de la lutte contre certaines menaces pour la sécurité nationale (notamment le terrorisme, les organisations criminelles).

3. Le projet d'article 8septies, § 3 de la Loi sur les étrangers désigne la police intégrée comme autorité de contrôle, conformément à l'article 6 du Règlement (UE) 2024/1358. L'article 6 constitue le cœur du contrôle national dans le cadre du volet répressif d'Eurodac et définit l'identité de cette autorité de contrôle, son rôle et le contexte dans lequel elle opère. Le commentaire de ce règlement (n° 71) précise que *« Les autorités chargées de la vérification devraient agir indépendamment des autorités désignées et devraient veiller, de manière indépendante, au respect strict des conditions d'accès énoncées dans le présent règlement. »*. En d'autres termes, une autorité de contrôle s'assure que des conditions juridiques strictes sont remplies avant d'accepter une demande de comparaison de données biométriques. Il s'agit, par exemple, de déterminer si la comparaison demandée est nécessaire et proportionnée à la prévention, à la détection ou au dépistage de formes graves de criminalité ou de terrorisme, et si toutes les conditions matérielles et procédurales sont remplies.

Een controlerende autoriteit draagt zodoende bij aan het waarborgen van grondrechten zoals het recht op privacy en het recht op gegevensbescherming bij het gebruik van Eurodac-gegevens voor rechtshandhaving. Zij moet ervoor zorgen dat de toegang tot Eurodac door rechtshandavingsinstanties niet leidt tot onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens.

Het Comité gaat niet akkoord dat in voorliggend wetsontwerp de geïntegreerde politie wordt aangewezen als de controlerende autoriteit voor de VSSE en de ADIV. Sinds 2010 is de BIM-Commissie – de bestuurlijke commissie, bestaande uit drie magistraten (parketmagistraat, rechter en onderzoeksrechter die tevens voorzitter is) – het binnen de inlichtingengemeenschap geëigende orgaan dat belast is met de onafhankelijke eerstelijnscontrole op de inzet van intrusieve inlichtingmethoden uitgevoerd door de VSSE en de ADIV. De BIM-Commissie controleert bij de specifieke en uitzonderlijke methoden voor het verzamelen van gegevens, alsook bij bepaalde intrusieve gewone methoden hun wettigheid (bv. de aanwezige toepassingsvoorwaarden) alsook de vereiste proportionaliteit en subsidiariteit. Het Comité R/I vervult ter zake de rol van onafhankelijke tweedelijnscontroleur wiens toezicht jurisdictioneel van aard is. Vanuit dit oogpunt is het Comité van oordeel dat de BIM-Commissie, en in tweede orde het Comité, aanwezen dient te worden als controlerende autoriteit zoals bedoeld in artikel 6 van de Eurodac-verordening.

Het Comité herinnert in dit kader aan artikel 6, §1, derde lid van de Verordening (EU) 2024/1358: *“Overeenkomstig hun grondwettelijke of wettelijke voorschriften kunnen de lidstaten, naargelang van hun organisatorische en bestuurlijke structuren, meer dan één controlerende autoriteit aanwijzen.”*

4. Het Comité adviseert om voor dit doel het huidige artikel 16/3/1 WIV – dat heden de toegang regelt tot het ETIAS-systeem (een andere centrale EU-databank) – te vervangen en te veralgemenen zoals hiernavolgend verduidelijkt (*in vet gedrukt staan de wijzigingen en toevoegingen ten aanzien van het huidige artikel; een nadere toelichting volgt vervolgens*).

De algemene doelstelling van een nieuw artikel 16/3/1 WIV is om op algemene wijze de materiële en formele voorwaarden te bepalen die van toepassing zijn bij de uitoefening van een toegangsrecht door de VSSE en de

Une autorité de contrôle contribue ainsi à la sauvegarde des droits fondamentaux tels que le droit à la vie privée et le droit à la protection des données lors de l'utilisation des données Eurodac à des fins répressives. Elle doit veiller à ce que l'accès à Eurodac par les autorités répressives n'entraîne pas le traitement illégal de données à caractère personnel.

Le Comité n'est pas d'accord avec le fait que le présent projet de loi désigne la police intégrée comme l'autorité de contrôle de la VSSE et du SGRS. Depuis 2010, la Commission BIM – commission administrative composée de trois magistrats (magistrat du parquet, juge et juge d'instruction qui est également président) – est l'organe approprié au sein de la communauté du renseignement en charge du contrôle indépendant, de première ligne, de la mise en œuvre des méthodes intrusives de renseignement effectué par la VSSE et le SGRS. Pour les méthodes de collecte de données spécifiques et exceptionnelles, ainsi que pour certaines méthodes ordinaires intrusives, la Commission BIM vérifie leur légalité (par exemple, les conditions d'application présentes) ainsi que la proportionnalité et la subsidiarité requises. À cet égard, le Comité R/I joue le rôle d'un contrôleur de deuxième ligne indépendant dont le contrôle est de nature juridictionnelle. De ce point de vue, le Comité estime que la Commission BIM, et subsidiairement le Comité, devrait être désignée comme autorité de contrôle, comme le prévoit l'article 6 du Règlement Eurodac.

Dans ce contexte, le Comité rappelle l'article 6, § 1er, alinéa 3, du Règlement (UE) 2024/1358 : *« Conformément à leurs exigences constitutionnelles ou légales, les États membres peuvent, afin de refléter leur structure organisationnelle et administrative, désigner plus d'une autorité chargée de la vérification. »*

4. À cette fin, le Comité recommande de remplacer l'actuel article 16/3/1 L.R&S – qui régit actuellement l'accès au système ETIAS (une autre base de données centrale de l'UE) – et de le généraliser comme précisé ci-dessous (*les modifications et ajouts par rapport à l'article actuel figurent en gras ; une explication plus détaillée suit*).

L'objectif général du nouvel article 16/3/1 L.R&S est de définir de manière générale les conditions de fond et de forme applicables lorsque la VSSE et le SGRS exercent un droit d'accès à une base de données de l'UE

ADIV tot een centraal beheerde⁴ EU-databank waar de inlichtingendiensten over een toegangsrecht beschikken, en die vergelijkbare intrusieve persoonsgegevens bevatten.

gérée de manière centralisée¹¹ à laquelle les services de renseignement ont un droit d'accès et qui contient des données à caractère personnel intrusives comparables.

⁴ Dus bijvoorbeeld niet bij een toegang tot PNR-gegevens, zoals geregeld in artikel 16/3 WIV.

¹¹ Donc, par exemple, pas dans le cas d'un accès aux données PNR, comme prévu à l'article 16/3 L.R&S.

Artikel 16/3/1.⁵

Article 16/3/1.¹²

⁵ Huidig artikel 16/3/1 stelt:

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, mits afdoende motivering, beslissen om toegang te hebben tot de gegevens opgeslagen in het centrale Etias-systeem overeenkomstig artikel 13 van de wet van 29 maart 2024 betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.).

§ 2. Met uitzondering van de in paragrafen 4 en 5 bedoelde gevallen, kan de in paragraaf 1 bedoelde methode slechts worden aangewend nadat de voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is, een voorafgaande controle heeft uitgevoerd van de schriftelijke en met redenen omklede beslissing van het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde.

De beslissing van het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde vermeldt:

1° de natuurlijke personen die het voorwerp uitmaken van de methode;

2° de feitelijke omstandigheden die de methode rechtvaardigen en de motivering inzake noodzakelijkheid en proportionaliteit;

3° de afdoende met redenen omklede aanduiding van het directe verband tussen de opdrachten bedoeld in de artikelen 7, 8 en 11 van deze wet en de doeleinden vermeld in artikel 13, § 1, van de wet van 29 maart 2024 betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.);

4° in voorkomend geval, de redenen die de hoogdringendheid rechtvaardigen;

5° in voorkomend geval, de rechtvaardiging van de noodzakelijkheid om bepaalde gegevens van het centrale Etias-systeem te raadplegen.

De in het tweede lid bedoelde vermeldingen zijn op straffe van onwettigheid voorgeschreven.

§ 3. De voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is, brengt aan het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde een schriftelijk antwoord uit ten laatste de eerste werkdag na ontvangst van de in paragraaf 2 bedoelde beslissing.

De Commissie zendt alle documenten bedoeld in de paragrafen 2 en 3 onverwijld over aan het Vast Comité I.

§ 4. Indien de voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is, een schriftelijk negatief antwoord uitbrengt of nalaat een schriftelijk antwoord uit te brengen binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3, eerste lid, kan het betrokken diensthoofd, of zijn gedelegeerde, het Vast Comité I vatten, dat zo spoedig mogelijk antwoord zal geven om de methode voor het verzamelen van gegevens aan te wenden. Het Vast Comité I deelt zijn antwoord mee aan het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde en aan de Commissie.

§ 5. In dringende gevallen, wanneer een dreigend gevaar voor het leven van een persoon moet worden voorkomen, kan het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde de methode mondeling toestaan nadat hij een mondeling positief antwoord heeft verkregen van de voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is. Deze mondelinge beslissing wordt bevestigd door een met redenen omklede schriftelijke beslissing die de vermeldingen bedoeld in paragraaf 2 bevat, en die uiterlijk de eerste werkdag volgend op de datum van de mondelinge beslissing moet toekomen op de zetel van de Commissie.

§ 6. Zodra de beslissing van het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde schriftelijk goedgekeurd wordt door de Commissie of het Vast Comité I, worden de elementen die noodzakelijk zijn voor de controle die uitgevoerd moet worden krachtens artikel 14, § 1, van de wet van 29 maart 2024 betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.), schriftelijk of op elektronische wijze overgezonden aan het centraal toegangspunt.

§ 7. De Commissie en het Vast Comité I kunnen op elk ogenblik controle uitoefenen op de wettigheid van de methode voor het verzamelen van gegevens, hierbij inbegrepen de in artikel 13 bepaalde principes, en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten verbieden deze gegevens, verkregen in omstandigheden die de vigerende wettelijke bepalingen niet naleven, te exploiteren.

Wanneer het Vast Comité I vaststelt dat de gegevens werden verzameld in omstandigheden die de vigerende wettelijke bepalingen niet naleven, beveelt het de vernietiging ervan. In dat geval wordt het centraal toegangspunt hiervan op de hoogte gehouden.

¹² L'article 16/3/1 actuel stipule que :

§ 1er. Les services de renseignement et de sécurité peuvent, dans l'intérêt de l'exercice de leurs missions, décider de façon dûment motivée d'accéder aux données conservées dans le système central ETIAS conformément à l'article 13 de la loi du 29 mars 2024 relative à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.).

§ 2. À l'exception des cas visés aux paragraphes 4 et 5, la méthode visée au paragraphe 1er peut seulement être mise en œuvre après que le président de la Commission, ou un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible, a procédé à un contrôle préalable de la décision écrite et motivée du dirigeant du service concerné ou de son délégué.

“§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, mits afdoende motivering, beslissen om toegang te hebben tot de gegevens opgeslagen in de centraal beheerde EU-databanken waar de inlichtingen- en veiligheidsdiensten over een toegangsrecht beschikken, waaronder:

- het Etias-systeem overeenkomstig artikel 13 van de wet van 29 maart 2024 betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van de ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.)

- het Eurodac-systeem overeenkomstig artikel 8septies, §2, eerste lid, 2° en 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

§ 2. Met uitzondering van de in paragrafen 4 en 5 bedoelde gevallen, kan de in paragraaf 1 bedoelde methode slechts worden aangewend nadat de voorzitter van

« § 1er. Les services de renseignement et de sécurité peuvent, dans l'intérêt de l'exercice de leurs missions, décider de façon dûment motivée d'accéder aux données conservées dans les bases de données de l'UE gérées de manière centralisée, pour lesquelles les services de renseignement et de sécurité disposent d'un droit d'accès, y compris :

- le système Etias conformément à l'article 13 de la loi du 29 mars 2024 relative à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.)

- le système Eurodac conformément à l'article 8septies, § 2, alinéa 1er, 2° et 3°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

§ 2. À l'exception des cas visés aux paragraphes 4 et 5, la méthode visée au paragraphe 1er peut seulement être mise en œuvre après que le président de la Commission,

La décision du dirigeant du service concerné ou de son délégué mentionne :

1° les personnes physiques qui font l'objet de la méthode ;

2° les circonstances de fait qui justifient la méthode ainsi que la motivation relative à la nécessité et à la proportionnalité ;

3° l'indication, dûment motivée, du lien direct entre les missions visées aux articles 7, 8 et 11 de la présente loi et les finalités mentionnées à l'article 13, § 1er, de la loi du 29 mars 2024 relative à l'établissement et à l'organisation des missions de l'unité nationale ETIAS (U.N.E.) ;

4° le cas échéant, les raisons qui justifient l'urgence ;

5° le cas échéant, la justification de la nécessité de consulter certaines données du système central ETIAS.

Les mentions visées au deuxième alinéa sont prescrites à peine d'illégalité.

§ 3. Le président de la Commission, ou un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible, adresse au dirigeant du service concerné ou son délégué une réponse écrite au plus tard le premier jour ouvrable après réception de la décision visée au paragraphe 2.

La Commission transmet sans délai au Comité permanent R tous les documents visés aux paragraphes 2 et 3.

Si le président de la Commission, ou un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible, transmet une réponse écrite négative ou n'émet pas de réponse écrite dans le délai visé au paragraphe 3, alinéa 1er, le dirigeant du service concerné, ou son délégué, peut saisir le Comité permanent R, qui se prononce dans les plus brefs délais sur la mise en œuvre de la méthode de recueil des données. Le Comité permanent R communique sa réponse au dirigeant du service concerné ou son délégué et à la Commission.

§ 5. En cas d'urgence nécessitant de prévenir un risque imminent pour la vie d'une personne, le dirigeant du service concerné ou son délégué peut autoriser verbalement la méthode après avoir obtenu une réponse verbale positive du président de la Commission, ou d'un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible. Cette décision verbale est confirmée par une décision écrite motivée contenant les mentions visées au paragraphe 2, qui doit parvenir au siège de la Commission au plus tard le premier jour ouvrable suivant la date de la décision verbale.

§ 6. Dès que la décision du dirigeant du service concerné ou son délégué est approuvée par écrit par la Commission ou le Comité permanent R, sont transmis par écrit ou voie électronique au point d'accès central les éléments nécessaires au contrôle qu'il doit opérer en vertu de l'article 14, § 1er, de la loi du 29 mars 2024 relative à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.).

§ 7. La Commission et le Comité permanent R peuvent à tout moment contrôler la légalité de la méthode de recueil des données, en ce compris les principes prévus à l'article 13, et interdire aux services de renseignement et de sécurité l'exploitation des données obtenues dans des conditions qui ne respectent pas les dispositions légales en vigueur.

Si le Comité permanent R constate que les données ont été recueillies dans des conditions qui ne respectent pas les dispositions légales en vigueur, il ordonne leur destruction. Dans ce cas, le point d'accès central en est tenu informé.

de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is, een voorafgaande controle heeft uitgevoerd van de schriftelijke en met redenen omklede beslissing van het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde. **De voorafgaande controle omvat een nazicht van de aanwezigheid van alle wettelijke vereisten om betrokken gegevens in te winnen.**

De beslissing van het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde vermeldt:

1° de natuurlijke personen die het voorwerp uitmaken van de methode;

2° de feitelijke omstandigheden die de methode rechtvaardigen en de motivering inzake noodzakelijkheid en proportionaliteit;

3° de afdoende met redenen omklede aanduiding van **het directe verband tussen de opdrachten bedoeld in de artikelen 7 en 11 van deze wet en de geldende doeleinden vermeld in de toepasselijke Europese en nationale wetgeving;**

4° in voorkomend geval, de redenen die de hoogdringendheid rechtvaardigen;

5° in voorkomend geval, de rechtvaardiging van de noodzakelijkheid om bepaalde gegevens van **de betrokken centrale EU-databank** te raadplegen.

De in het tweede lid bedoelde vermeldingen zijn op straffe van onwettigheid voorgeschreven.

§ 3. De voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is, brengt aan het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde een schriftelijk antwoord uit ten laatste de eerste werkdag na ontvangst van de in paragraaf 2 bedoelde beslissing.

De Commissie zendt alle documenten bedoeld in de paragrafen 2 en 3 onverwijld over aan het Vast Comité I.

§ 4. Indien de voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is, een schriftelijk negatief antwoord uitbrengt of nalaat een schriftelijk antwoord uit te brengen binnen de termijn bedoeld in paragraaf 3, eerste lid, kan het betrokken diensthoofd, of zijn gedelegeerde, het Vast Comité I vatten, dat zo spoedig mogelijk antwoord zal geven om de methode voor het verzamelen van gegevens aan te wenden. Het Vast Comité I deelt zijn antwoord mee aan het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde en aan de Commissie. **Tegen de beslissing van het Comité is geen beroep mogelijk.**

ou un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible, a procédé à un contrôle préalable de la décision écrite et motivée du dirigeant du service concerné ou de son délégué. **Le contrôle préalable comprend une vérification de l'existence de toutes les exigences légales en matière de collecte des données pertinentes.**

La décision du dirigeant du service concerné ou de son délégué mentionne :

1° les personnes physiques qui font l'objet de la méthode ;

2° les circonstances de fait qui justifient la méthode ainsi que la motivation relative à la nécessité et à la proportionnalité ;

3° l'indication, dûment motivée, du **lien direct entre les missions visées aux articles 7 et 11 de la présente loi et les finalités en vigueur mentionnées dans la législation européenne et nationale applicable ;**

4° le cas échéant, les raisons qui justifient l'urgence ;

5° le cas échéant, la justification de la nécessité de consulter certaines données de **la base de données centrale de l'UE concernée.**

Les mentions visées au deuxième alinéa sont prescrites à peine d'illégalité.

§ 3. Le président de la Commission, ou un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible, adresse au dirigeant du service concerné ou son délégué une réponse écrite au plus tard le premier jour ouvrable après réception de la décision visée au paragraphe 2.

La Commission transmet sans délai au Comité permanent R tous les documents visés aux paragraphes 2 et 3.

Si le président de la Commission, ou un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible, transmet une réponse écrite négative ou n'émet pas de réponse écrite dans le délai visé au paragraphe 3, alinéa 1er, le dirigeant du service concerné, ou son délégué, peut saisir le Comité permanent R, qui se prononce dans les plus brefs délais sur la mise en œuvre de la méthode de recueil des données. Le Comité permanent R communique sa réponse au dirigeant du service concerné ou son délégué et à la Commission. **La décision du Comité n'est susceptible d'aucun recours.**

§ 5. In dringende gevallen, wanneer een dreigend gevaar voor het leven van een persoon moet worden voorkomen, kan het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde de methode mondeling toestaan nadat hij een mondeling positief antwoord heeft verkregen van de voorzitter van de Commissie, of een ander lid indien de voorzitter niet onmiddellijk beschikbaar is. Deze mondelinge beslissing wordt bevestigd door een met redenen omklede schriftelijke beslissing die de vermeldingen bedoeld in paragraaf 2 bevat, en die uiterlijk de eerste werkdag volgend op de datum van de mondelinge beslissing moet toekomen op de zetel van de Commissie.

§ 6. Zodra de beslissing van het betrokken diensthoofd of zijn gedelegeerde schriftelijk goedgekeurd wordt door de Commissie of het Vast Comité I, **wordt een schrijven van het diensthoofd of zijn gedelegeerde met de gevorderde gegevens**, schriftelijk of op elektronische wijze overgezonden aan **het betrokken nationaal/centraal toegangspunt**. **Dit schrijven maakt melding van de voorafgaande goedkeuring van de Commissie of het Vast Comité I.**

§ 7. De Commissie en het Vast Comité I kunnen op elk ogenblik controle uitoefenen op de wettigheid van de methode voor het verzamelen van gegevens, hierbij inbegrepen de in artikel 13 bepaalde principes, en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten verbieden deze gegevens, verkregen in omstandigheden die de vigerende wettelijke bepalingen niet naleven, te exploiteren. Wanneer het Vast Comité I vaststelt dat de gegevens werden verzameld in omstandigheden die de vigerende wettelijke bepalingen niet naleven, beveelt het de vernietiging ervan. In dat geval wordt **het nationaal/centraal toegangspunt** hiervan op de hoogte gehouden.”.

5. Het Comité hanteert het huidige artikel 16/3/1 WIV als vertrekbasis om meerdere redenen.

Zoals gezegd, bevat het huidige artikel de regeling rond de toegangsbevoegdheid van de VSSE en de ADIV tot de zgn. ETIAS-gegevens (European Travel Information and Authorisation System, oftewel de reisinformatie van onderdanen van visumvrije landen). ETIAS en Eurodac zijn vergelijkbaar indachtig de gelijkaardige aard van de toegankelijke gegevens en de gelijkmatige omvang van inmenging in de persoonlijke levenssfeer.⁶

⁶ Het Comité stelt vast de inlichtingendiensten niet worden opgesomd in art. 2/2 Vreemdelingenwet en bijgevolg geen toegangsrecht hebben tot de EES-databank, het inreis-uitreisstelsel zoals bedoeld in Verordening (EU) 2017/2226 van

§ 5. En cas d'urgence nécessitant de prévenir un risque imminent pour la vie d'une personne, le dirigeant du service concerné ou son délégué peut autoriser verbalement la méthode après avoir obtenu une réponse verbale positive du président de la Commission, ou d'un autre membre si le président n'est pas immédiatement disponible. Cette décision verbale est confirmée par une décision écrite motivée contenant les mentions visées au paragraphe 2, qui doit parvenir au siège de la Commission au plus tard le premier jour ouvrable suivant la date de la décision verbale.

§ 6. Dès que la décision du dirigeant du service concerné ou son délégué est approuvée par écrit par la Commission ou le Comité permanent R, **un courrier du dirigeant du service ou de son délégué contenant les données demandées** est transmis par écrit ou par voie électronique au **point d'accès national/central concerné**. **Ce courrier fait état de l'approbation préalable de la Commission ou du Comité permanent R.**

§ 7. La Commission et le Comité permanent R peuvent à tout moment contrôler la légalité de la méthode de recueil de données, en ce compris les principes prévus à l'article 13, et interdire aux services de renseignement et de sécurité l'exploitation des données obtenues dans des conditions qui ne respectent pas les dispositions légales en vigueur.

Si le Comité permanent R constate que les données ont été recueillies dans des conditions qui ne respectent pas les dispositions légales en vigueur, il ordonne leur destruction. Dans ce cas, **le point d'accès national/central** en est tenu informé. ».

5. Le Comité utilise l'actuel article 16/3/1 L.R&S comme base pour plusieurs raisons.

Comme indiqué, l'article actuel contient la réglementation relative à la compétence d'accès de la VSSE et du SGRS aux données dites ETIAS (European Travel Information and Authorisation System, ou informations de voyage des ressortissants des pays exemptés de visa). ETIAS et Eurodac sont similaires compte tenu de la na-

ture similaire des données accessibles et du degré similaire d'ingérence dans la vie privée.¹³

Net zoals de Wet van 16 mei 2024⁷ die het actuele artikel 16/3 WIV invoerde die het toegangsrecht van de inlichtingendiensten regelt tot de passagiersgegevens zoals bedoeld in artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, werd bij de Wet van 29 maart 2024⁸ die het actuele artikel 16/3/1 WIV invoerde, vertrokken vanuit de redenen waarom het Grondwettelijk Hof een eerdere versie van artikel 16/3 van de Wet van 30 november 1998 had geannuleerd (zie arrest nr. 131/2023 van 12 oktober 2023). Centraal in de argumentatie van het Hof staat dat een toegang tot betrokken databank mogelijk is doch onder de strikte voorwaarde van een voorafgaand akkoord van een rechterlijke of onafhankelijk controle-instantie. In de artt. 16/3 en 16/3/1 werd deze bevoegdheid – voor wat betreft de VSSE en de ADIV – toegekend aan de BIM-Commissie. Bij uitblijven van een akkoord van de BIM-Commissie of in beroep dient een voorafgaand akkoord gevraagd te worden van het Comité R/I.

6. Volgende wijzigingen aan het huidige artikel 16/3/1 WIV zijn volgens het Comité evenwel noodzakelijk.

Een eerste belangrijke wijziging werd aangebracht in paragraaf 6. Deze paragraaf doet namelijk afbreuk aan de systematiek van de externe wettigheidscontrole op inlichtingenmethoden geregeld in de Wet van 30 november 1998. Zoals hierboven verduidelijkt, is het de taak van de BIM-Commissie en desgevallend het Comité R/I om een wettigheidscontrole uit te voeren op

Tout comme la Loi du 16 mai 2024¹⁴ qui a introduit l'actuel article 16/3 L.R&S régissant le droit d'accès des services de renseignement aux données des passagers visé à l'article 27 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, la Loi du 29 mars 2024¹⁵ qui a introduit l'actuel article 16/3/1 L.R&S est partie des motifs pour lesquels la Cour constitutionnelle avait annulé une version antérieure de l'article 16/3 de la Loi du 30 novembre 1998 (voir l'arrêt n° 131/2023 du 12 octobre 2023). L'élément central du raisonnement de la Cour est que l'accès à la base de données en question est possible, mais sous la stricte condition d'un accord préalable d'une autorité judiciaire ou d'une autorité de contrôle indépendante. En vertu des articles 16/3 et 16/3/1, cette compétence – en ce qui concerne la VSSE et le SGRS – a été attribuée à la Commission BIM. En l'absence d'accord de la Commission BIM ou en cas de recours, un accord préalable doit être demandé au Comité R/I.

6. Le Comité estime toutefois nécessaire d'apporter les modifications suivantes à l'actuel article 16/3/1 L.R&S.

Une première modification importante a été apportée à l'article 6, car cet article porte atteinte au système de contrôle externe de la légalité des méthodes de renseignement régi par la Loi du 30 novembre 1998. Comme précisé ci-dessus, il incombe à la Commission BIM et, le cas échéant, au Comité R/I de contrôler la légalité du

het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2017. In betrokken bepaling geeft de wetgever de Koning de bevoegdheid om andere overheidsinstellingen een dergelijk toegangsrecht te geven. Het Comité stelt vast dat EES, net zoals Eurodac en ETIAS, een centrale EU-databank is die gegevens bevat met een gelijkmatige omvang in de persoonlijke levenssfeer. Een desgevallend door de Koning ingericht toegangsrecht voor de inlichtingendiensten zou volgens het Comité dus eveneens niet kunnen geschieden zonder dat de wetgever vergelijkbare materiële en formele voorwaarden bepaalt.

⁷ Wet 16 mei 2024 tot wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

⁸ Wet 29 maart 2024 betreffende de oprichting en de organisatie van de opdrachten van ETIAS Nationale Eenheid (E.N.E.).

¹³ Le Comité constate que les services de renseignement ne sont pas énumérés à l'art. 2/2 de la Loi sur les étrangers et n'ont donc pas le droit d'accéder à la base de données EES, le système d'entrée-de sortie visé par le règlement (UE) 2017/2226 du Parlement européen et du Conseil du 30 novembre 2017. Dans la disposition en question, le législateur habilite le Roi à accorder un tel droit d'accès à d'autres administrations. Le Comité constate que EES, comme Eurodac et ETIAS, est une base de données centrale de l'UE présentant un degré similaire d'intrusion dans la vie privée. Selon le Comité, un droit d'accès instauré par le Roi pour les services de renseignement ne pourrait donc pas non plus l'être sans que le législateur ne fixe des conditions matérielles et formelles comparables.

¹⁴ Loi du 16 mai 2024 modifiant la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

¹⁵ Loi du 29 mars 2024 relative à la création et à l'organisation des missions de l'Unité nationale ETIAS (U.N.E.).

het ontwerp van beslissing om betrokken gegevens in te winnen (m.n. Eurodac-gegevens, ETIAS-gegevens). Eenmaal als wettig beoordeeld komt het niet toe aan een externe administratieve overheid (m.n. de geïntegreerde politie in voorliggen wetsontwerp; de dienst ETIAS van het NTTC bij het Nationale Crisiscentrum m.b.t. ETIAS-gegevens) om deze beoordeling te overrulen.

Zoals betrokken bepaling verduidelijkt, komt het Comité R/I in deze procedure tussen bij uitblijven van een beslissing van de BIM-Commissie of in graad van beroep. Een beslissing van het Comité ter zake is jurisdictioneel van aard. Een overruling van de geïntegreerde politie zou neerkomen – en komt neer, voor wat betreft de tussenkomst van het NTTC bij het inwinnen van ETIAS-gegevens – op een administratieve beslissing die een gerechtelijke beslissing aan de kant schuift, en dit binnen een wettigheidscontrole.⁹ Het Comité dringt daarom sterk aan om de huidige paragraaf 6 te herzien.

In paragraaf 2 wordt de taak van de BIM-Commissie, desgevallend van het Comité R/I verduidelijkt zoals actueel reeds van toepassing. Een wettigheidscontrole omvat nazicht van alle wettelijk vereisten om betrokken gegevens in te winnen, zowel degene in de Wet van 30 november 1998 alsook de specifieke toepassingsvoorwaarden opgenomen in nationale en Europese regels.

In paragraaf 6 wordt verder verduidelijkt dat tegen een beslissing van het Comité geen beroep mogelijk is. Eenmaal het Comité jurisdictioneel heeft vastgesteld dat het ontwerp van beslissing van het diensthoofd of zijn gedelegeerde wettig is, kan het, zoals verduidelijkt, niet zijn dat een externe administratieve overheid anders beslist. Deze bepaling is gebaseerd op artikel 43/8 van de Wet van 30 november 1998.

projet de décision visant à collecter les données pertinentes (c'est-à-dire les données Eurodac, les données ETIAS). Une fois qu'elle a été jugée légale, il n'appartient pas à une autorité administrative externe (notamment la police intégrée dans le présent projet de loi ; le service ETIAS du NTTC au Centre de crise National en ce qui concerne les données ETIAS) de revenir sur cette appréciation.

Comme le précise la disposition concernée, le Comité R/I intervient dans cette procédure en l'absence d'une décision de la Commission BIM ou en cas de recours. Une décision du Comité à cet égard est de nature juridictionnelle. Une annulation de la police intégrée équivaldrait – et équivaut, en ce qui concerne l'intervention du NTTC dans la collecte des données ETIAS – à une décision administrative annulant une décision judiciaire, et ce dans le cadre d'un contrôle de la légalité.¹⁶ Le Comité demande donc instamment une révision de l'actuel paragraphe 6.

Le paragraphe 2 clarifie le rôle de la Commission BIM, le cas échéant, du Comité R/I tel qu'il est déjà d'application. Le contrôle de la légalité comprend la vérification de toutes les exigences légales relatives à la collecte des données concernées, tant celles de la Loi du 30 novembre 1998 que les conditions d'application spécifiques incluses dans les réglementations nationales et européennes.

Le paragraphe 6 précise en outre que la décision du Comité n'est susceptible d'aucun recours. Une fois que le Comité a déterminé au niveau juridictionnel que le projet de décision du dirigeant du service ou de son délégué est légal, comme cela a été précisé, il n'est pas possible qu'une autorité administrative externe en décide autrement. Cette disposition est basée sur l'article 43/8 de la Loi du 30 novembre 1998.

⁹ Het Comité is om die reden van oordeel dat de huidige paragraaf 6 van art. 16/3/1 WIV ongrondwettig is.

¹⁶ C'est la raison pour laquelle le Comité estime que l'actuel paragraphe 6 de l'article 16/3/1 L.R&S est inconstitutionnel.

Brussel, 10 februari 2026

Bruxelles, le 10 février 2026

VOOR HET COMITÉ R/I

POUR LE COMITÉ R/I

Voorzitter

Vanessa SAMAIN

Présidente

Griffier

Frédéric Givron

Greffier